

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

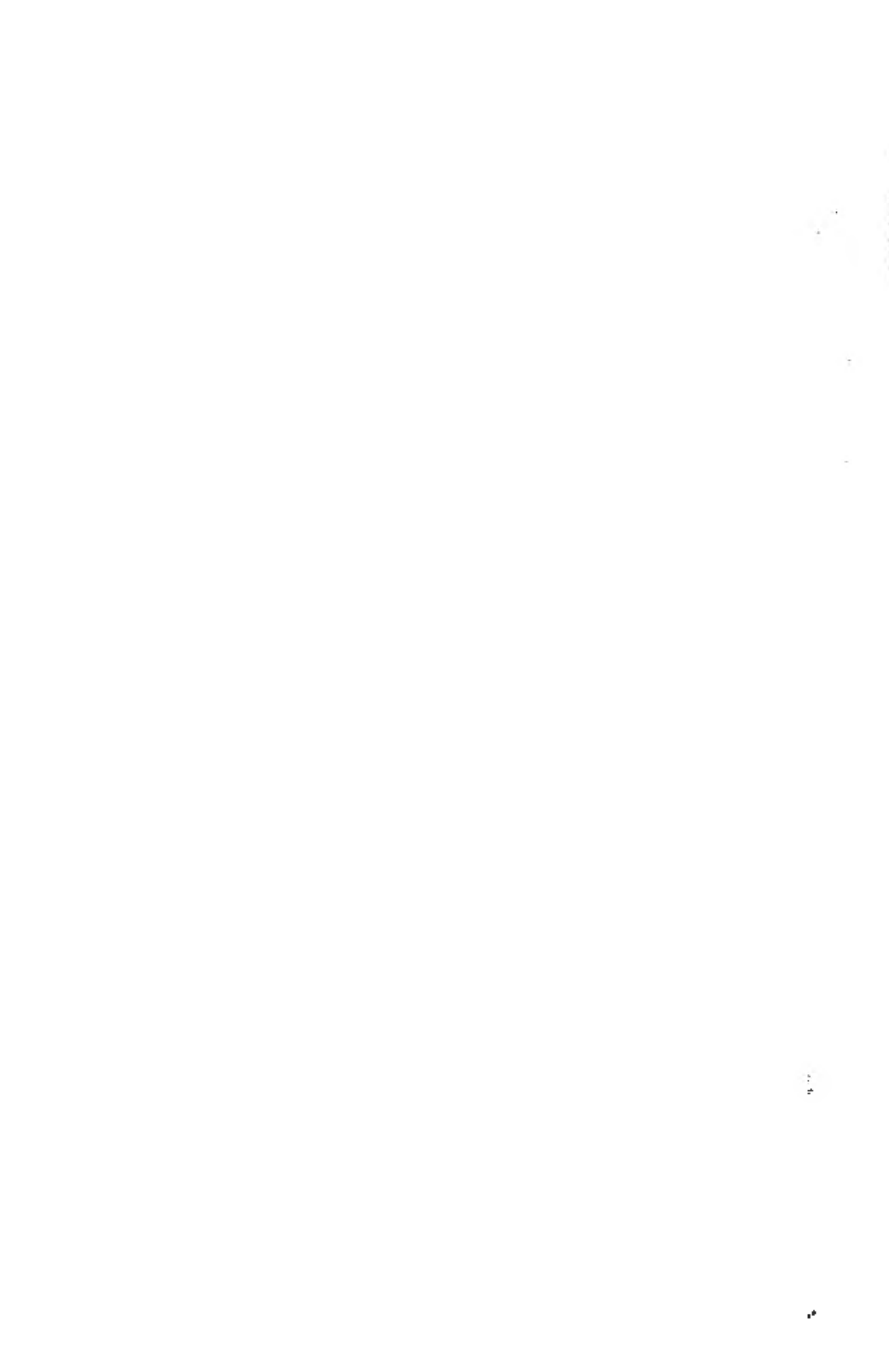
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

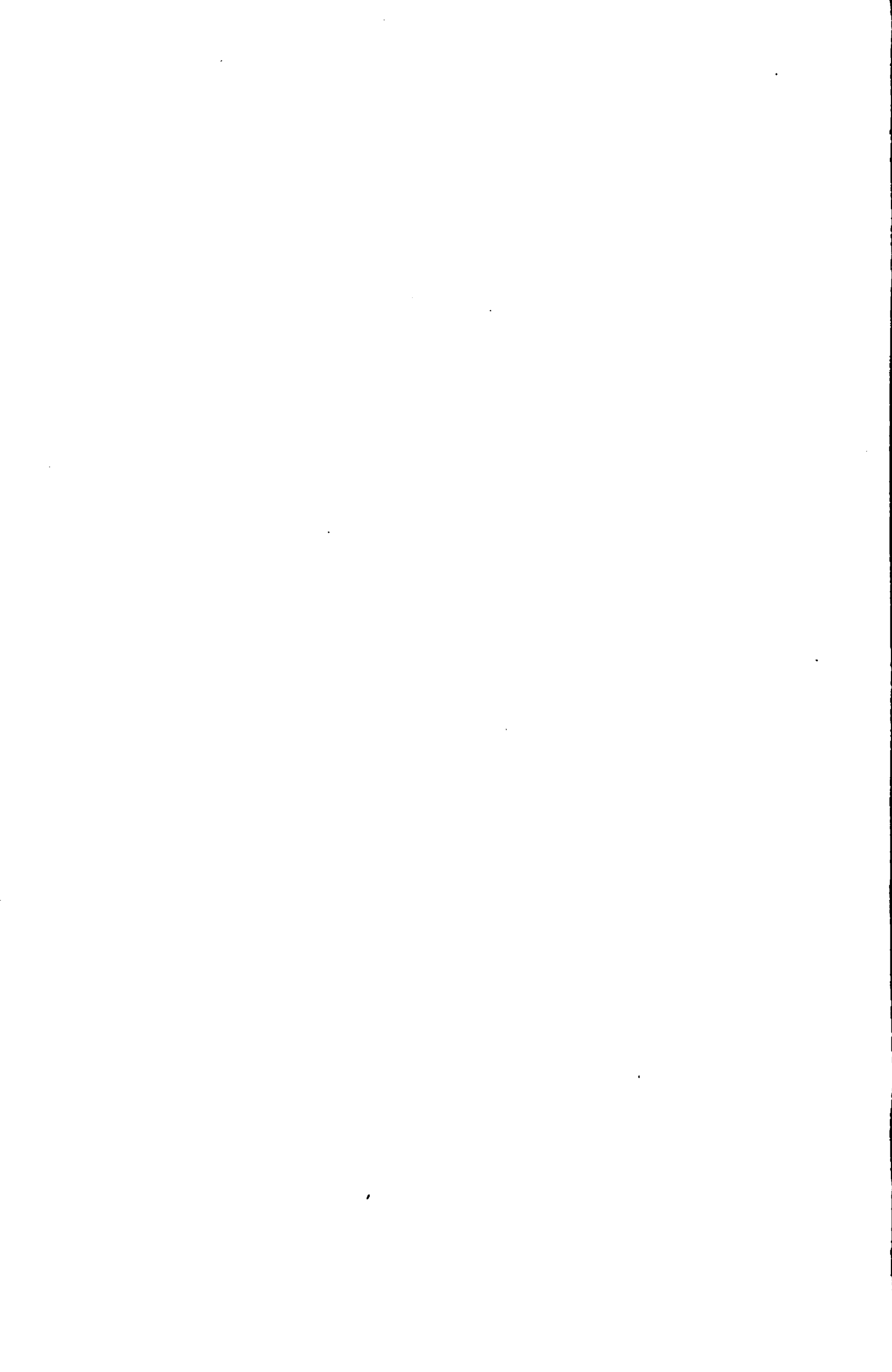
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

PLATONIS DIALOGI

SECUNDUM

THRASYLLI TETRALOGIAS DISPOSITI.

EX RECOGNITIONE

CAROLI FRIDERICI HERMANNI.

VOL. VI.

LIPSIÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXIII.

Recd. Aug. 28, 1879.

PRAEFATIO.

Sexti voluminis, quo Platonis editio nostra cumulatur, duae partes sunt, quarum alteram nomen quamvis eminentum, alteram res et argumentum appendicis loco haud indignam reddere visa sunt. De priorae praemoneam pauca sunt; quae quoniam fere omnis quum aliis plurimis Platonis codicibus tum optimo Parisino continetur, ad easdem cum superioribus dialogis leges recensenda erat, neque illud excusatione egere spero, quod et singulorum libellorum ordinem ad id exemplum revocavi, quod in optimo codice exstat, et inter hos primus Alcyoni locum suum reddidi, quam etsi in Lucianeorum potius numero legere assuevimus, tamen nec majore jure illis quam Platonice annumerari constat nec deteriorem inter hos quam Axiochus vel Sisyphus auctoritatem habet; denique si librorum antiquitatem spectamus, multo emendatior in Platonice quam in Lucianeis nobis tradita esse videtur. Quo in genere quum jam Vindobonensem Σ , cujus lectiones a Schubarto Jacobitzius accepit, reliquos omnes, quibus hic usus est, longe superare vidissem, Carolum Müllerum, Historiographorum Graecorum restitutorem eruditissimum, precibus adii, ut Parisinos quoque libros a Bekkero in hoc dialogo prorsus neglectos meum in usum conferret, ejusque benevolentiae non solum optimi 1807 sed aliorum praeter hunc trium 1808. 1809. 3009 lectiones diligentissime enotatas debeo, quibus quantopere in hoc quoque dialogo cum reliquorum normis exaequando adjutus sim, res ipsa docebit. Unum praeterea mihi indulsi, ut, quum Platonis libri tredecim tantum Epistolas contineant, alias quinque adderem, quas in communi hujus generis infamia tantum aberat ut ceterarum consortio indignas existimarem, ut illis comparandis harum ipsarum originem et indolem aliquid lucis accipere posse arbitrarer. Et prima quidem harum ex ea collectione desumpta est, quam Socratis et Socraticorum nominibus illustrem princeps Leo Allatius Parisiis 1637, novissime Joannes Conradus Orellius Lipsiae 1815 edidit; duas idem Orellius ex Olearii editione Hist. philos. Stanleji Lips. 1711. 4. p. 322 in illam collectionem transtulit; reliquas duas Boissonadius ex cod. Paris. 1760 in Anecdotorum Vol. II. p. 84 et 211 recepit, unde inter nostrates quoque ab Osanno in Allg. Schulzeitung 1832, p. 1151 et Eichstadio in progr. Jenensi 1833 repetitae sunt, easdemque tractavit Scheibius in Zeitschr. f. d. Alterth. 1845, p. 214.

De posteriore parte amplior disputandi materia est; quo tamen priusquam transeam, per prioris partis libellos quibus in locis a superiorum editorum lectionibus discesserim, solita brevitate subjiciam: Epist. I, p. 309 B *ἐγὼ οὖν* P, *ἐγὼ μὲν οὖν* VBST. — P. 309 D *τραγωδιοποιῶν* P et V, *τραγωδοποιῶν* BST; cf. Apol. p. 18 D. — Epist. II, p. 311 D *τοὺς ἔμπροσθεν* H, *τοῖς ἔμπρ.* VBST cum libris, quasi ab *ἔξείη* pendeat: id vero quum *αὐτοῖς* secum habeat, attractione scriptorem uti noluisse indicat. Exemplorum apud Heind. ad Gorg. p. 119 alia causa est. — P. 311 E *καὶ λόγον* post *δόξαν* inserui ex P aliisque multis, quorum ut VBST auctoritatem spernerent, haud scio an ea re inducti sint, quod *τὴν ἀληθινὴν δόξαν* jungebant; at opinor *τὴν ἀληθινὴν* ut p. 322 E ad *φιλοσοφίαν* potius referendum est, quo facto *δόξαν καὶ λόγον* eo aptius jungemus, quo manifestius haec ad antecedens *βελτίω λέγεσθαι* respiciunt. Parisinum non facile otiosas voces admittere sequentia docent, ubi p. 312 A *δὴ* post *ἵνα* moxque *μὲν* post *τιμώμενος* vulgo positum omittit; ego vero ejusdem auctoritatem sequi non magis dubitavi, quam p. 312 C in *δισκόπεις καὶ ἄλλους* pro *ἄλλως*, quorum, modo *ὅτι* pro *ὅ τι* correxeris, egregia sententia existet: *id ipsum quod alios quoque dinoscere callebas, sapientiae speciem tibi afferet.* Inferius demum p. 313 D vel invito illo eorum exempla secutus, qui *οὐ* ante *ταῦτ' ἔσται* ignorant, negationem a deliberandi vi prorsus alienam circumscripsi, nec p. 314 E levi correctura abstinui, quae *ἀφείης* pro *ἀφίης* scribendo obliquitatem orationis commode restituit; *ἀφῆς* enim, quod apud Stephanum est, antegresso *εἰ* non convenit. — Epist. III, p. 315 B *οὐτι δὴ* P et Schneiderus, *μὴ ὅτι δὴ* VBST, eodem sensu, sed ut propter id ipsum nulla causa sit optimi libri lectionem ab aliis quoque firmatam rejiciendi; cf. nos quoque ad Lucian. Hist. conscr. p. 182. Ibidem *δυσμάθειαν* pro *δυσμαδίαν* constantiae dedi, de qua dictum ad Menon. p. 88 A, eademque duce p. 316 C *περὶ σέ* scripsi pro *περὶ σε*, quod Platoni non magis concedendum arbitrabar, quam Reip. V. p. 473 E *ἐπὶ σε* concessit Lehrsius Quaest. ep. p. 110; p. 317 A autem *μεταπέμψασθαι* pro *μεταπέμψεσθαι* revocari cum Stallb. et Schneid. ipsius Par. testimonium jussit, cui non intelligebam cur reliqui editores hic minus quam p. 338 A tribuendum censuissent, ubi prorsus eadem aoristi causa est. — Epist. IV solum *ἀνδρεία* pro *ἀνδρία* solito more corrigendum erat; nec Epist. V quicquam offendit praeter *ἔστιν* p. 322 A post *εἰπεῖν* ex sola Cornarii conjectura interpositum, quo sublato genuinam infinitivi vim imperativam instaurasse mihi videor; Epist. VI autem p. 322 E *μὲν* ante *ἀμελεῖν* Parisini certe auctoritas sustulit; ex eodemque Epist. VII, p. 324 D libenter cum Schneidero recepi *χρυσὸν* pro *χρυσῆν*, quo solemnem proverbii formulam laedi jam Hemsterh. ad Lucian. T. III. p. 334 Bip. intellexit. — Ibid. p. 326 D *τυραννίδας* P et B, *εἰς τυραννίδας* VST, manifesta interpolatione, quam legitima verbi *μεταβάλλειν* structura lateret; cf. Schneider. ad Rempubl. T. III. p. 73 nosque Spec. Plutarch. Superst. p. 28. — P. 326 E *τὴν τότε* P, *τῶν τότε τὴν εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν* VBST;

at non eorum, quae tum, sed quae posterius Dio gessit, causa in primo Platonis itinere posita erat; nec simpliciter adventus, sed superior adventus spectatur. — P. 327 C *αὐτοῦ* pro *αὐτοῦ βίον* non VBS tantum, sed etiam codices longe plurimi praebuerunt; p. 328 C autem quod in libris est *λόγος* non equidem cum Vulg. in *λόγῳ*, attamen in *λόγοις* mutandum censui, quia nimis absonum videbatur hominem ipsum *λόγον* *τινὰ* dici, neque oppositum *ἔργου ἀνθάψασθαι* verbis alium locum concedebat, quam quo homo illis uteretur vel excelleret; *τις* enim cum emphasi dici neminem fugiet, ut Leg. IV. 7: *καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις*, Eurip. Ion. 596, Heraclid. 973 etc. — P. 329 A *πολλοῦ καὶ δεήσει* P, *πολλοῦ γε καὶ δεήσει* VBST; at abesse quoque particulam posse docet Theaetet. c. 27. — P. 329 C *τούτων ὡς πάντων* P, *ὡς τούτων ἀπάντων* VBST. — P. 330 C *λέγω δὴ τάδε ἐγὼ . . . πρὸς ὑγιείαν ὅτι χρῆ* H, *πρὸς ὑγιείαν ἄλλο τι χρῆ* VBST cum libris, sed structura prorsus inconcinna et scabra, praesertim quum pronomen *ἐγὼ* ab antecedenti *λέγω* revulsum in novi membri principio posuerint; quo equidem sejuncto reliqua quantum possem minima mutatione ad eam sententiam redegī, quam jam Ficinus interpretando expressit: *teor equidem, hominem consulentem aegroto . . . inprimis hoc suadere debere, ut vivendi modum mutet* etc. — P. 331 D *ξῆν μὲν τὸ* H, *ξῆν μέντοι τὸ* VBST; at *τὸ* a Par. aliisque multis abest, quo quum aegre careamus, satius visum est *τοι* tollere, ut *μὲν* inferius respondentia sibi habeat *πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν κ. τ. λ.* — P. 332 C *παρὰ τοῦ πατρὸς* P et B, *παρὰ πατρὸς* VST, minus commode, quia non pater qua talis, sed certum hominis ingenium respicitur. — P. 333 B *τὰ* ante *ἐν ὀλίγῳ*, quia temporis notatio ad *ἐκπεράνωμεν* potius quam ad *πράγματα* pertinet, circumscripsi; Plato festinans gravissimas res paucis verbis perstringit. — P. 335 B *ἡδονὴν ποριεῖν* P et B, *ἐκποριεῖν* VST, promiscuo usu, ut Gorg. c. 78, quem sola codd. auctoritas discernat; deinceps vero *τοῦμπίπλασθαι* H vel contra libros, quorum plurimi ipseque Par. *μὴ πίμπλασθαι* habent; iidem tamen non ut VBST *τῷ* sed *τοῦ* *μὴ πίμπλασθαι* offerunt aliique ipsum *μὴ* omittunt, unde meam lectionem eo fidentius exsculpsi, quo saepius *ἐμπίμπλασθαι* vel optimis in codicibus exstare certum est. Libidinosus quomodo illud amplecti posset, quo cupidines suas non satiatum iri sciret, vel quae voluptas non explenda cupidine crearetur, numquam intellexi; nec Schneiderum probasse jam ipsius lectio *τοῦ πίμπλασθαι* docet; hoc enim ipsum est, quod voluptuosus sibi *περὶ τὴν ἀνδραποδώδη ἡδονὴν πορίζειν* studet; nisi quod compositum huic sententiae pariter ac librorum vestigiis magis convenire arbitror. — P. 335 E *ἐπὶ τὸ* ante *Συρακούσας* anacoluthon efficere planum est; id vero non scriptori tribuo, qui quid proxime sequi vellet, probe nosset, sed librario, qui praecedentibus *οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα* eandem praepositionem respondere debere existimaret; itaque circumscripsi. — P. 336 B *πικρότατον* H, *πικρώτατον* VBST; at cf. Leg. II extr. — P. 339 C *γιγνόμενον* pro *γιγνόμενα* scribendum esse Stephanus intellexit, nec Turicensibus improban-

tibus, quia pluralis omnino non habet quo referatur; leni igitur mutationi locum negare amplius nolui. — P. 340 A γάρ τοι πάλιν H, γὰρ τὸ πάλαι VBST, quod tamen σέσωσμαι potius quam ἐσώθην postulare arbitror; neque omnino erat, cur Plato se *dudum* ex tertio itinere rediisse urgeret; recepi igitur quod sententiae unice convenit, nec sine omni codicum subsidio, quorum duo certe πάλιν pro πάλαι exhibent; idque Schneiderum quoque amplexam esse gaudeo. — P. 340 B ἀγεννῆς VBS, ἀγεννῆς T haud scio an typhothetae errore; hoc enim *genus tantum et natales* significari recte vidit Stallb. ad Phileb. p. 133. — P. 340 C πᾶσιν H et Schneiderus, πᾶσι VBST; at hiatui equidem excusationem non invenio. — P. 343 A ὑπ' αὐτοῦ post νενοημένα BST omiserunt, quia in P et Q ad marginem amandata sunt; id vero si ab eadem manu factum est, non glossematis magis quam omissionis suspicionem movet; merito igitur Schneiderus vocabula ad sententiam aptissima revocavit. — P. 344 A εὐμάθεια H, εὐμαθία VBST; cf. p. 315 C. — P. 347 D ἀντιλέγειν H, τι λέγειν VBST: at P multique alii codices ὅτι λέγειν exhibent, in quo longioris verbi vestigia agnoscere mihi videor. — P. 349 E εὐνοεῖν H et Schneiderus, εὐνοεῖν VBST, ne varietate quidem lectionis annotata; nihilo tamen magis librario quam typhothetae hunc errorem tribuam. — P. 350 C παρακαλεῖν αὐτὸν P et B, παρακαλεῖν VST; mihi tamen, etsi abesse subjectum possit, legitima structura cum optimi codicis testimonio conjuncta praevalere debere visa est. — Epistolae VIII praescriptionem cum ipso principio conjungere eo minus dubitavi, quo magis Epist. III editores in eodem structurae genere consentiunt; praetereaque p. 355 A ἄν post εἶπεν cum Stallbaumio inserui et vicissim p. 356 D νῦν a τῶν ἀεὶ περυσινῶν ἀρχόντων mentione prorsus alienum circumscripsi; in reliquis autem ea tantum tenuis Turicenses reliqui, ut p. 358 E ἀπαντᾶ suspicionis nota afficerem et p. 361 D cum Par. et Schneidero αὐτῶν ἐγὼ pro ἐγὼ αὐτῶν scriberem; de περὶ σὲ p. 362 E cf. ad p. 316 C. In iis demum, quas aliunde petitas primus adjeci, paulo plus mihi licere ratus Epist. XIV πονοῦντες pro ποιοῦντες et διατρέβω pro διατρέβων de conjectura scripsi, item οὕτως et τοῦτο ex Bremii sententia apud Orellium p. 249 permutavi, Cobetique auctoritatem in Diog. L. III. 30 secutus Ἐφεστιᾶδων pro Ἐφεστιᾶδων recepi, longius adeo progressurus, si vel unum codicem Ἰφιστιᾶδων exhibere constet, quam formam tituli apud Rossium (die Demen von Attika) unice confirmant. Epist. XV ἢ pro καὶ ἀρχὴ et σε post παρακαλέσαι adjectum mihi debentur, ὡς οὖν ὄντος pro ὡς οὗτος Oleario; eidemque Epist. XVI ἀπερχομένον μου pro σου: cui deinceps praeunte Bremio πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι pro πειρᾶσθαι . . . τοιούτους subjiciendum censui. Epist. XVII χρόνον ἤδη πολὺν pro χρόνων ὅς δὲ πολὺν Boissonadii emendatio est, Κιεριεύς ipso codice duce Osanni, προήρηται pro προείρηται Scheibii, ejusdemque Epist. XVIII ἡμῖν pro ὑμῖν et οἶσθ' ὅτι pro οἶδ' ὅτι, quarum omnium sponte causae patent, nisi quod Cierium Thessaliae oppidum nuper demum numerum monumentis innotuit; cf.

Millingen ancient coins p. 47, transactions of the R. Soc. of literature 1847, T. I. n. 12, Müller kl. Schriften T. I. p. 74.

Defin. p. 411 B καὶ ἡ ἐκ P, καὶ ἐκ VBST. — P. 411 D ἔχον ante διακείμενον restitui quamvis cum cancellis librorum consensus jussit; iisdemque mox revocandis verbis ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας obtemperare tanto minus dubitavi, quanto certius illa jam Stobaeus Floril. III. 96 ante oculos habuit. Contra p. 411 E εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ quippe ex ἐπιεικείας definitione huc translata circumscribenda erant; quae quod ita editores disposuerunt, ut λογιστικὴ ad sequentem ὁμιλίαν referretur, non animadverterunt nullam harum definitionum ab adjectivo incipere. — P. 412 B ἀκολούθουσης et ἀνυπέρβατος P, ἀκολούθησις et ἀνυπέρβλητος VBST; at si maxime ἀνυπέρβλητον activam significationem recipere concedas, πigrandi vis multo magis quam superandi huic loco convenit, neque ἀκολούθουσης codicum magis numero quam ipsa sententia commendatur. Nam etiam qui rationem sequitur, ita demum ἐγκρατῆς est, ubi nulla re ab hoc obsequio deterretur; nec vicissim omnis doloris tolerantia ἐγκράτεια est, sed ea demum, quae ratione fit; recte igitur ita definitur, ut in eo dolore tolerando cernatur, qui cum recta ratione conjunctus sit. — P. 413 A περὶ ex antecedentibus male iteratum circumscripsi; eandem autem praepositionem mox ante ἐχθρας πολεμικὰς pro ἐπὶ substitui, quod etsi sensus etiam in ἀπὸ mutari concedebat, illa tamen emendatio facilius erat. — P. 413 B λόγους ἢ πράξεις P, λόγους καὶ πράξεις VBST ex correctura, quam vel cod. Q secunda manus testatur. Difficilior sequentium causa est, ubi illud tantum certum habeo, vulg. lectionem ἀνθρώπου πρὸς ἀνθρώπου ἀσπασμὸς nec codicum nec sermonis commendatione uti; Parisini scripturam ἀνθρώπου . . . ἀσπασμῶ, quam in huius honorem recepi, non magis tueor quam mox ἀπόδειξις, pro quo dudum Potterus ad Clem. Alex. Stromat. II. p. 451 legendum esse vidit, quod ipse nunc Astio et Stallbaumio suasoribus ascivi, ἀπόδειξις. — P. 413 D ἐργασία ὁμοιότητος H cum uno codice quamvis vitioso, passim tamen etiam optimis affini G, ἐργασίας ὁμοιότης VBST cum reliquis libris, ubi ἐργασίας sensum nullum deprehendo. Ibidem verba πάντων ὄντων συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν ex antecedentium sequentiumque iteratione misere conflata quin merito circumscripserim, dubitari vix potest; eadem autem medicina mox νόμος egebat, quod etsi non omitti cum cod. G, tamen notari oportere et ipsa definitio, δίκη potius quam legi conveniens, et illud docuit, quod inferius demum p. 415 verus νόμου locus sequitur. — P. 414 A λεγομένου P, λογιζομένου VBST, cui nescio num passivam significationem tribui voluerint; quicquid tamen legimus, εὐκρίνεια non a κρατητικὴ suspendendum erit, quam vocem manifesto ex antecedente versu repetitam circumscribi satius erat; nec melior causa in αἰσθήσεως definitione p. 414 C est iteratae vocis ψυχῆς, qua sublata priorem certe loci partem, nisi altius ulcus lateat, integritati reddidisse mihi videor. Apud Alcinoium c. 4 ita definitur: αἰσθησίς ἐστι πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικὸν προηγουμένως τῆς πεπον-

θυίας δυνάμεως: hinc tamen illud tantum colligas, ambigi potuisse, utrum *νοῦ* an *ψυχῆς πάθος* rectius diceretur; *νοῦ κίνησις* sola *αἰσθησις* dici numquam poterat. De posteriore parte id modo certum est, εἰς ante *ῶρας* vulgo insertum plerorumque codicum silentio damnari; ipsas autem *ῶρας ἀνθρώπων* quomodo corrigerem nondum inveni; eodemque exemplo p. 415 A etiam plura quam correxi corrigenda restare facile largior. Quantum librorum fide assequi poteram, hoc fuit, ut τὸ κατὰ pro solo κατὰ διάνοιαν scribendo *ἐκουσίον* definitionem cum contraria *ἀκουσίον*, quam p. 416 legimus, exaequarem, contraque ipsius P auctoritate τὸ post *μέτρον* tollerem; libentissime autem et hanc definitionem quippe totidem fere verbis ex antecedente repetitam totam sustulisset et sequentem ita invertisset, ut non *ἀθλον ἀρετῆς* per *γέρας*, sed hoc vicissim per *ἀθλον ἀρετῆς* explicaretur; quamquam reliqua τὸ *ἑαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν* ne sic quidem malae iterationis speciem deponunt. — P. 415 E *δυσμάθεια* pro *δυσμαθία* restitui hic et cod. G exemplum et superius scriptum *εὐμάθεια* permisit; mox autem *νόσος* pro *νοῦς* meo periculo scripsi, quia *θυμὸς* inter animi perturbationes est, quas morbos apud veteres passim appellari constat. — P. 416 A *δειλίαν πρώτην τοῦ εἶναι αἰτίαν* dici non posse jam Astius vidit, eamque definitionem ad *ἀρχὴν* potius spectare suspicatus est; equidem circumscriptis, quae ab hac notione aliena essent, reliqua ad antecedentem vocem rejicere satégi. Mox quoque *ἄλογος* post *ἀκρασία λόγου* suspicionem ex tautologia prodeuntem ea re auget, quod in Par. *ἄλαλος* scriptum legimus; certiores tamen hujus locum *νομοθετικῆς* definitio offert, ubi quum pro *εὐπαγῆς* Par. alique boni codices *ἀπαθῆς* unusque adeo *ἀγαθῆς* exhibeant, hoc ipsum recipi etiam sententia flagitare visa est.

De justo p. 375 A *τίς οὖν ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ* H cum Boeckhio in Minoem p. 19 et ad Simon. Socr. p. XXIII; *τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ* VBST cum libris et Stobaeo Serm. XII. 26, sed contra reliquum loci tenorem, qui *καιρὸν* a *τῷ δέοντι* distinguit, adeoque contra sermonis usum, qui *οἷός τε*, non adjecto *ᾧν*, praedicative tantum poni nec cum articulo jungi patitur. — De virt. p. 377 C *τί δα* pro *τί δὲ τόδε* libris, p. 379 C *ἐπιπνοὶ* pro *ἐπιπνοία* Stobaeo debetur, cui Serm. I. 97 hanc ipsam lectionem ex optimo codice Gaisfordius reddidit. — Demod. p. 380 D *τοῖς ἐπισταμένοις* utique suspectum est; neque enim *οἱ ἐπιστάμενοι*, sed *οἱ οὐκ ἐπιστάμενοι* consilio indigent; quod etsi et ita corrigi possit, ut *ἐπιστάμενος*, et ut *τοῖς οὐκ ἐπισταμένοις ὑμῶν* scribamus, in ipsa corrigendi ambiguitate voces ceteroquin supervacaneas notare quam mutare malui. — P. 381 C *γελοία* P et V, *γελοῖος* BST ipseque Schneiderus, nescio unde. — P. 381 D *τί δὲ* H cum sex libris, nec optimis P et Q obstantibus, qui δὲ prorsus omittunt; *δὲ τί* VBST, quo probato *ἀρχὴν* huic interrogationi praemitti necesse fuit; haec vero quum jam *πάντως* contineat, Basileensis primae interpunctionem revocavi. — P. 383 B *ἀκροάσασθαι* H cum libris Bekkeri omnibus et Schneidero; *ἀκροάσεσθαι*

VBST; at cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 749, Jahn Archiv XI. p. 371. — P. 383 D διδαχθῆναι ταῦτα P cum plurimis, nisi quod nonnulli per dittographiam δυνατὸν inserunt; διδαχθῆναι VBST cum duobus Ξ Σ, quibus non tantum equidem tribuo, ut pronomen, cujus commoda vis est, pro glossemate rejiciam. — P. 384 A ἡ οὖν H pro εἰ οὖν, ut Phaed. c. 42, Rep. IV. 15; infimae graecitatis labem ne huic quidem scriptori aspergi velim. — P. 385 D ἡπατᾶτο H ex Astii conjectura, ἡτιᾶτο libri; at de stultitia hominis, non de querela agitur. — P. 386 B εἰ μᾶλλον . . . οὐ καὶ πιστοῦς H, εἰ οὐ μᾶλλον . . . οὐκ ἀπίστους VBST; at οὐ libros suos omnes omittere Bekkerus annotavit; mendum igitur alio modo tollendum erat, qua in re meam rationem simpliciore existimo quam eam, quam Carolus Schmidtus Bielefeldensis Epist. ad Turic. p. 14 amplexus est. Mox demum libenter hunc secutus sum scribendo μᾶλλον αὐτῶν pro μᾶλλον αὐτῶ et πιστεύσουσι pro πιστεύουσι, quorum prius etiam Astius ita divinaverat, ut τῶν αὐτῶν scribi juberet. Sententia enim haec est, ut, quum iidem homines aliis familiares aliis ignoti sint, fides, quae familiaritate existimatur, in iisdem et major et minor esse debeat; non autem major in alterum, in quo nihil absoni esset, sed si parem notis atque ignotis fidem haberi non licet, se ipsos illi fide quasi superabunt. Schneiderus quoque οὐ καὶ πιστοῦς et αὐτῶν cum cancellis adscripsit. — Sisyph. p. 387 A ὥστε με pro ὥστε μὴ παραμελῆσαι Herm. idemque mox ἄλλως πως pro καλῶς πως, quorum utrumque sententia ita flagitat, ut vulgata certe languidissima futura sit. Quid enim est καλῶς antegresso εὔ? sive maxime dici possit ἀσχολίας παραμελῆσαι, quorsum necesse est post ἀναγκαιοτέρα aldi, non igitur negligendam fuisse? Immo, si quid sentio, propter ἀσχολίας necessitatem τῆς ἐπιδείξεως παρημέλησε: nec minus se ipsum tuebitur τὸ ἄλλως πως, cujus eadem ratio est quae Phaed. c. 25: ἀνθρώπων ἢ ἱππῶν ἢ ἱματίων ἢ ἄλλων ὠντινωνοῦν τοιοῦτον, Demosth. Mid. §. 15: ἢ τᾶλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα, aliorumque exemplorum, de quibus egi ad Lucian. Hist. conscr. p. 19. Schneideri conjectura καὶ ὄλως quamvis sententia eadem tamen sequenti πως minus convenit. — P. 388 B οὐχ ante οὕτω πως circumscripsi, quia hac interrogatione iteratur tantum antecedens ἄρα τοιόνδε τι λέγεις, quam nihil est quod pro ἄρ' οὐ accipi cogat; facile tamen patior etiam latius suspicionem grassari neque inepte Astium τούτου pro τούτο coniecisse arbitror. — P. 388 E τί δαὶ pro τί δὲ cod. Par. praebuit; p. 389 C autem ἐξιέντες pro ἐφέντες certissima Winckelmanni conjectura, quam firmat Elmsl. ad Eurip. Med. 273; nec meam spero nimiam audaciam fuisse, qua deinceps μῆτε ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς μηδὲ in μὴ . . . μηδὲν mutavi, ut ὅπως a βουλευέσθαι potius quam ab ἐπισταμένῳ penderet. Lenis etiam est emendatio p. 389 E ἄν pro ἄν μὴ ἐπίστηται τις, nec multo violentior p. 390 A ἐπίστασθε pro ἐπίστασθε, ubi ne cum Astio ἡπίστασθε scribere mallet, praecedens μὴ impedit. Id modo ambigebam, ne cum Stallbaumio ἄν circumscribendum esset, quod purus sermo post ὧν vix magis cum optativo quam cum in-

dicativo jungi patitur; eodem tamen exemplo paulo ante p. 389 A ὦν ἄν δέοιτο legimus, cujus nisi quis aliam ac nostri loci causam perhibuerit, huic quoque particulam quamvis soloecam relinquere debet. Etiam p. 390 C reliqua corruptela relicta id tantum mihi indulsi, ut ἄλλο ὄν pro ἄλλοῖον ponerem, in quo participium praecedenti εἶναι respondens aegre desiderabam; idem tamen mox p. 390 D ἢ οὕτω pro ἡ οὕτω et p. 391 C εἰ μὴ καὶ pro εἰ καὶ μὴ scribere non dubitavi, quorum utriusque rationem patere arbitror. Posterior confusio eadem est quam Rep. II. p. 365 B emendando sustuli.

Alcyonis quatuor in meum usum codices collatos esse dixi, quorum quum princeps optimus noster P sit, ceteros literis QRS insigniam; horum autem lectionibus cum Vindobonensi Σ conjunctis quae aliter ac Jacobitzius (I) et Dindorfus (D) constitui, haec fere sunt: C. I γῆν πέρι pro περὶ ex anastrophe lege Aristarchea semper a me servata; cf. Lehrs. Qu. epic. p. 81. — C. II παρὰ θεῶν cum PQRS et IΣ, ubi παρὰ τῶν θεῶν D; item νεοττία cum P et D, ubi νεοττία QRS et IΣ; moxque ἀλκυνόνων PQRS et IΣ, ubi ἀλκνονίδας D. — C. III συχνὰ μὲν καὶ cum PQRS et I, ubi συχνὰ μὲν D; tum νεογιλλὸς cum PQRS et Scholiasta, nec invito Lobeckio Pathol. p. 118, ubi νεογιλλὸς DI, moxque post δυνάμεις cum iisdem et Σ ἢ τὰς τῆς ὄλης φύσεως, quod quamvis ab omnibus editoribus omissum rejicere tamen pro glossemate non magis audebam quam deinceps ἐώρας pro ἐώρακας et καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ pro τοι, quorum posterius etiam Dindorfus ascivit. — C. IV μείζον τε PQRS et Σ, μείζον τι DI; quo opus non esse Weberus ad Demosth. Aristocr. p. 157 et 164 testabitur; certius tamen mox cum iisdem libris ἀγαγεῖν pro ἀναγαγεῖν posteaque τῷ δαιμονίῳ δὲ pro δῆ et καὶ λίαν pro καὶ λεία scripsi, nec solis PS id negavi, ut καὶ οὐδὲ pro καὶ οὐ συμβλητὴν reciperem, quo ne ipsam quidem quae praecessit comparisonem, quamvis vindicandae dei potentiae idoneam, majestatem hujus assequi declaratur. — C. V οὐκοῦν tantum ex PQRS pro οὐκοῦν restituendum erat, quod illi interrogationi vix conveniebat; c. VI autem non solum ὀπηνίκα οὐν pro ὀπηνίκα οὐν cum PS scripsi, sed etiam νομίζομεν, quod Dindorfus in νομίζομεν mutavit, cum omnibus libris revocavi cumque PQS et Σ φανῆναι αὐ pro φανῆναι ἄν ascivi, quia Socrates neutiquam negare videtur esse, qui totius mundi molem animis concipere possint. — C. VII παραβάλλουσα, cui scitam Solani emendationem παραλαβοῦσα Dindorfus substituit, contra meorum quoque librorum consensum mutare nolui, quia ne vermibus quidem, unde apis fit, extra naturae officinam gignitur; planissime autem ex illorum pariter et Σ vestigiis τέως ἄν pro τέως ὡς ἄν scribendum erat, quod etsi solus S claris literis exhibet, reliqui tamen aut τε ὡς aut τέως scribendo locupletissime testantur; cf. Sympos. c. 16 pluraque apud Weberum l. c. p. 349 et Funkhaenel Quaest. Demosth. p. 56. — C. VIII cur DI ex Σ ἔχειν pro ἔχει receperint, non intelligo, si quidem πρέπει γοῦν ad ποιῆσαι potius referendum est nec καὶ facile ad amplificandi vim de-

torqueri poterit; reduxi igitur indicativum, quem ex meis quoque PS clare exhibent.

Eryx. p. 394 D *μᾶλλον ἄν* Stallb. cum Boeckhio, *μᾶλλον* VBT cum libris, quorum tamen in hypothetica constructione anceps saepe fidesprehenditur; quocirca nec p. 394 E *εἰ* ante *ἰατρὸς* flagitanti sententiae negari potuit. Alia causa est p. 395 B, ubi quod inter *ταῦτα μέντοι* et *ψευδῆ λέγων* inserui *αὐτὸς* ipsis librorum vestigiis debetur, unde vel VBS *ταῦτα τοιαῦτα ψευδῆ λέγων* ediderunt; at P aliique quatuor habent *ταῦτα μὲν τοιαῦτα*, unde postquam scite Baiterus *μέντοι* exsculpsit, ego reliquum in *αὐτὸς* converti. — P. 395 D *διαλέγεσθαι δεῖν* P omnesque Bekkeri, *διαλέγεσθαι δεῖ* VBST, quos mirum est non vidisse illum quoque infinitivum, interrogatione *τίς γὰρ . . . πλουσιώτατοι* in parenthesi posita, ad orationem obliquam ob *ᾧμην* pendentem pertinere. Illud nunc etiam Schneiderus revocavit; idemque p. 398 A post *πεποίηκεν* ex Fischeri Baiterique conjectura *ἄρα* recte inseruit. Carent particula editi; at in codd. sequitur *ἄρα*, quod quum proximae sententiae non conveniat, exigua mutatione superioris fini adaptatur, ut Soph. Oed. Tyr. 1097: *τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα*; hoc est *ὡς ἔοικε*. Varie corruptum locum mox quoque *ὥσπερ . . . πεποιηκέναι* ostendit, quod ne quis ita defendat, ut ex antecedentibus *ἀνάγκη* repetat, haec ipsa sententia id continet, quod antecedentis necessitatis comparatione illustratur; itaque *ὥστε* scripsi, quod passim cum *ὥσπερ* confundi docet Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 888; nec mox mihi temperavi quin verbis *ὁ Πρόδικος* circumscribendis meliorem colloquii ordinem restituerem. Prodicti verba posterius demum sequuntur, ubi cum Fischeri *διαφέρειν* ad *οὐδὲν ᾧετο* relato, *ἔφη ἀνθρώπου ἔργον εἶναι* scripsi; *συνέφη* autem adolescentem spectat, qui postquam artium disciplinas cum virtute comparavit, hanc ipsam tamen comparationem neutiquam totam amplectitur, sed artium quidem effectus etiam in rebus extra hominem positis cerni concedit, virtutem autem ab externa fortuna sejungit. — P. 398 D *εἶπερ γε τοῖς* H et Schneiderus ex conjectura Baiteri et Parisiensis vestigiis, ubi *εἶπερ ἐγὼ τοῖς* est; *εἶπερ τοῖς* VBST. — P. 399 A *πρώην* pro *παρῆν* H ex conjectura Cornarii et Boeckhii, circumscripto simul *ἄν*, cui in vera narratione locus non est. — P. 399 C *πολιτικόν τε καὶ ἄνδρα* VBS cum libris, *πολιτικόν τε ἄνδρα* T ex Clerici emendatione verissima illa quidem, sed ut non tolli sed circumscribi particulam par fuerit; quemadmodum ipse mox *οὐ* post *τί οὐκ* supervacaneum circumscripsi, quod vix arbitror fore qui talibus exemplis defendat, qualia G. Hermannus ad Soph. Antig. 6 et Lieberkühnius de negat. graec. cumul. p. 11 con-gessit. — P. 399 E *φανοῖσθον* H, *φανῆσθον* VBS, indeque *φάνησθον* Schneiderus, *φαίνησθον* Turicenses ex Bekkeri suspitione, qua meam propius et ad librorum vestigia et ad structurae rationem accedere arbitror; cf. Eurip. Troad. 700 et Herm. ad Soph. Ajac. 1222. — P. 400 E *καὶ* ante *ὄσα* restitui librorum consensus jussit; quod etsi sensum non ferre cancellis significavi, vide tamen ne *καὶ* in eo lateat. — P. 401

D quod *σιτίων* pro *σίτων* cum Boeckhio ex Stob. Serm. XCVII. 33 recepi, soli constantiae dedi, ut mox *τί δαί* pro *τί δὲ* libris; sensus unam praeterea emendationem flagitavit p. 404 C, ubi *ἦ* post *ἀκούειν* circumscripsi. *Ἐτερός τις* is ipse est, cujus oratione doceri hominem oportet; quam nisi exaudit, discere non potest; *ἕτερόν τι* autem praeter auditum, cujus defectu vulgaris lectio doctrinam impediri innuit, nec facile invenias, nec si sit, tam obscure significari possit.

Axioch. p. 364 A *μοι* importune iteratum nec codicum consensu tutum circumscripsi, moxque communem omnium ante Turicenses editionum scripturam *διῆξε* revocavi, non quo a *διήκω* derivarem, sed quia *ἄττω* apud Platonem nusquam Iota subscriptum habet. Semel *ἀτξεις* legitur Leg. IV. 4; id vero ipsum nunc *διήτξε* potius quam *διῆξε* scribi juberet. — P. 364 B *ῶρας ἀφνιδίου* explicationem commodam non inveniri constat; nec tamen placet Fischeri *συφοράς*, quo quemvis alium casum potius quam morbum sermonis usus denotat; novum igitur vocabulum periclitatus sum *ῶρακίας*, quod tamen in hoc libello reconditae dictionis affectatione scatente non magis, ut spero, offendet, quam *διαρταμη* apud Aeschyl. Sept. 909, cui verissime Godofr. Hermanus adscripsit, lexica e scriptoribus, non scriptores e lexicis colligi; certe ut illud *διαρταμεῖν*, ita hoc verbi quod est *ῶρακιᾶν* analogia ita commendat, ut ipsam substantivi insolentiam ad fortunae ludibria referre non dubitem. *ῶρακιᾶν* est animo delinquere; planissime igitur hujus radix subitam morbi vim significabit, quo quis, ut p. 365 A legimus, *τὰς ἀφὰς* amisisse videatur. Nec *πρώως* locum ante *ἐπιτωθάζων* retinere poterat; quod verbum quum ne suapte quidem vi antecedens *ἐπιχλευάζων* superet (Ruhnk. ad Tim. p. 261), eandem etiam minui omnino non patitur; ipsum tamen adverbium quum ambigerem utrum in *πάντως* mutarem an pro glossemate ad sequens *ἀστενακτὶ* referrem, cancellis notare satagi. — P. 364 C *καί μοι* V cum libris, *κάμοι* BST; praecedere tamen etiam encliticam ostendit Republ. I. 5: *ἀλλά μοι ἐτι τοσόνδε εἰπέ*, nec Schneiderus eam admittere dubitavit. — P. 365 A *ἄρρατον* H, *ἄρρητον* VBS cum libris, *ἄρρηκτον* T ex Stephani conjectura sensui aptissima; propius tamen nostra et ad librorum vestigia et ad Platonis exempla accedit, cf. Cratyl. c. 23 et Republ. VII. 15. — Ibid. *ὑπολέλοιπας* P aliique non exigui, *ἀπολέλοιπας* VBST; at *ἀπολείπεσθαι* imbecillitatem potius, *ὑπολείπεσθαι* ignaviam declarat; cf. Aristoph. Ran. 1092, Demosth. Mid. §. 168. — P. 365 B *πρὸς πάντων* H, *πρὸς ἅπαντας* VBS, *πρὸς ἀπάντων* T; equidem Stobaeum Serm. CXX. 34 secutus sum, cujus in hoc libello subinde etiam major quam librorum apud me auctoritas fuit. Mox quoque *τοῦτον* ante *ἐπικεικῶς διαγαγόντας* unus ille praebuit; qui etsi sequentia in *ἐπιδόντας* corruptit, id ipsum tamen nisi objecto antiquitus tradito facere vix poterat; nec p. 366 A ipsi Turicenses ex eodem CXXI. 38 *πλείοσιν ὀδύνας* pro *εἰς πλείους ὀδύνας* recipere dubitarunt, quamquam hunc accusativum sero vidi fortasse sequentis glossematis *νόσους δὲ . . . κακότητος* patrocinio uti posse, quod etsi merito a Matthiae

notatum tamen multo aptius ad ὀδύνας quam ad ἀλγεινὰ referetur. — P. 366 C δός τι καὶ λάβοις τί κα Η, δός τι καὶ λαβέ τι VBST; at hic quoque Stobaeus X. 34 optativum potius servavit, quem quum Platonis quoque libri aliquot ipseque Parisini margo exhiberent, et metrum Epicharmi et dialectus illam emendationem flagitabat, quam a me primo in Gesch. d. plat. Phil. T. I. p. 306 propositam mox etiam Ahrens Gr. I. dialect. T. II. p. 456 auctoritate sua approbavit. — P. 366 D κλανθυμυριζόμενον pro κλανθυμαριζόμενον scribendo typhothetarum tantum errorem correxisse mihi videor; ipsorum autem librariorum deinceps inserendo ἐπέστησαν, quod in Platonis codicibus omissum princeps Boeckhiius ex Stobaeo XCVIII. 76 revocavit. — P. 367 A ἐνστήσεται P, ἐνστήσονται VBST; illud tamen etiam Stobaeus tuetur, reliquis quoque ad singularem numerum adaptatis: τίνα τις τοῦ ζῆν ὁδὸν ἐνστήσεται; eodemque auctore mox ὑπῆλθε pro ὑπεισηλθε tumque παρήρθησεν ἀλλ' οἱ πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ καὶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται κατὰ τὴν παροιμίαν scripsi, ubi Tur. παρήρθησεν ἄλλοι πολυγῆρως ἀκμάζουσι καὶ τῷ νῶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται retinuerunt. Prius etiam Parisinus confirmat, παρήρθησεν vel Stallbaumius recepit; reliqua autem sententiae indulsi, nec additamento illo κατὰ τὴν παροιμίαν omissio, quod nisi ascivissem, verbis οἱ γέροντες cum Matthiae et Stallbaumio circumscribendis tam exilem orationem reddere cogebat, ut ne apud hunc quidem scriptorem toleranda esset. — P. 367 C τὸ κράτιστον αὐτοῖς VB cum libris, αὐτοῖς ST ex Baiteri sententia; at est: quod ipsis optimum foret. — P. 368 B ad Stobaei auctoritatem reversus μέμφεται et χαλεπαίνει pro μέμφεται et χαλεπανεῖ scripsi, item τὰς χειρωνακτικὰς, Platonis quoque plurimis libris astipulantibus, pro τοὺς χειρωνακτικούς, tum πονουμένων et ποριζομένων pro πονουμένους et ποριζομένους, moxque ἑαυτοὺς cum Boeckhio pro αὐτῶν, postremo φροντίδων pro δακρύων edidi, quodque vulgo ante ὡς ἀπεφήνατο positum erat μήτε post Βίας transtuli; quorum omnium ita rationem constare arbitror, ut multo major negligentiae in librariorum quam interpolationis in Stobaeum suspicio cadat. Mitto quod ποριζομένων ipsius P prima manus habet; accusativum certum est correctori deberi, qui βαναύσους commune genus habere non animadvertisset; isque error ad extremum etiam χειρωνακτικούς scribi iussit, quod miro fortunae ludibrio ex solo Ven. Ἐ omnes deinceps editiones invasit. Praesentium quoque μέμφεται et χαλεπαίνει melior causa est quam futurorum, quae id, quod revera est, exspectari tantum volunt; utque inter φροντίδας et δάκρυα difficilem optionem esse concedam, multo tamen proclivior ab ὀλοφυρμῶ ad lacrimas quam ad aerumnas aberratio erat. Nec rustica mala, quo p. 368 C oratio transit, minorem Stobaei fidem ostendunt; ubi quum aptissime caelestium imbrium ἐπομβρίαῖα terrestriū aquarum ἐπίκλυσιν comitem habeant, ἐπίκλυσις, quam Platonis libri offerunt, et sermonis usu ad faciei potius oculorumque quam ad frugum adustiones refertur, et si maxime solis ardorem significet, post ἀνχμὸν plane abundat; κρυμὸν autem re-

ctius quam κρύος legi ipsa θάλπος vicinia docet, quae librarios ad similem terminationem subjungendam induxisse videtur; quae quum ita sint, etiam p. 368 D neque ἀλγίστην pro ἀλγεινήν neque ποῦ δὲ πρώην οἱ pro ποῦ δ' οἱ πρώην recipiendo vim scriptori allatam esse spero. — P. 369 A σύγκλυδος V et Schneiderus, συγκλύδωνος P et B, συγκλύδων ST; at σύγκλυδα ὄχλον novit etiam Suidas T. III. p. 789. — P. 369 D ἀντικροτήσης H, ἄρτι κροτήσης libri, ubi tamen praeteriti temporis adverbium futuri exacti significationi, quam conjunctivo aoristi inesse constat, non convenit; quod nisi quis cum Fischero πιθανωτέρους τῶν ἄρτι λόγους scribi maluerit, mecum in composito novo illo quidem sed et legitimo et apto acquiescet. — P. 369 E ἀρκεῖται VBS, ἀκεῖται T ex Hemsterhusii conjectura; illud tamen jam Boeckhius comparato Her. IX. 33 tuitus est, nec Schneiderus abjecit. — P. 370 A περιτιθεῖς H et Schneiderus cum duobus libris non optimis, sed exigua vulg. περιτίθης mutatione eademque necessaria, quia περιτρέπεις σεαυτὸν solo δειματούμενος non satis definitur, sed alterum participium flagitat, quod priori illi ita opponatur, ut hinc demum contradictio existat. — P. 370 B φύσις οὔσα τοσόνδ' ἂν ἦρατο H, φύσις τόσον διήρατο VBS, φύσις τόσον ἂν ἦρατο T; at latius corruptelam patere optimorum codicum lectio τοσονδύους vel τοσονδοιους διήρατο arguit; unde quum jam Schmidtius Epist. ad Turic. p. 23 οὔσ' ἂν τοσόνδ' ἦρατο exsculpsisset, equidem structuram certe tolerabilem restituere mihi visus sum. Schneiderus ipsum τόσον δύουσ' ἂν ἦρατο retinuit veritque tam magnam subiens suscipere potuisset operum molitionem; at mihi δύειν subeundi significationem nisi depressionis vi accedente admittere non videtur. — P. 370 C καὶ Πλειάδων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ex conjectura post θέρους inserui, quum vulgo ἀνατολάς τε καὶ δύσεις post σελήνης, καὶ Πλειάδων post διττὰς legerentur eoque facto mature vel optimis in libris χειμῶνας pro χειμῶνος scribi coeptum esset; at hiemis aestatisque mentionem ad τροπὰς διττὰς spectare non minus, opinor, manifestum est, quam ortus occasusque post solis et lunae cursus abundare; Vergiliarum contra ortus occasusque inde ab Hesiodo ἔργ. 383 his ipsis astris fere equiparabantur. Poteram utique etiam καὶ Πλειάδων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις χειμῶνος καὶ θέρους ὄρους scribere, quorum extremum Winckelmannus suasit, quia, ut Plinius ait N. Hist. XVIII. 69, Vergiliarum exortu aestas incipit, occasu hiems; at etiam missa additamenti audacia chiasmus displicebat, quo ἀνατολάς ad θέρος, δύσεις ad χειμῶνα referri necesse fuisset. — P. 370 E κάμπαλι H, καὶ πάλαι libri; quod tamen dicere vix poterat, qui ad hanc usque colloquii partem ab omni philosophiae solatio abhorruisset; nunc ipsa poenitentia ad meliorem frugem conversa declaratur. — P. 371 E δῖψος P, δίψος VBST; cf. Schneider. ad Rempubl. T. I. p. 408.

Haec hactenus de priore voluminis parte; altera, cujus sexuplex argumentum est, quasi totidem praefationes postulat, quae etsi pluribus inquirere in singulorum libellorum originem et indolem non possunt, rationes tamen et fundamenta, quibus uniuscujusque recensio nititur, eo

altius repeti necesse est, quo plura mihi in his vel meo iudicio vel novorum codicum subsidio velut ab integro agenda fuerunt. Quae enim hac appendice comprehendi studiorum cadente graecitate in Platonem collatorum monumenta, eorum primum modo ac plane paulo ante, hac ipsa editione fere absoluta, inopinatae saluti redditum est, alterum, nisi spes me fallit, eandem nunc demum recuperavit, nec tertium me in superiorum criticorum opera acquiescere passum est; quarti autem nunc primum maxima pars prodit, cujus deinceps amplior ratio reddetur; ipsa denique Scholia et Timaei glossarium, quamvis saluberrimam olim Ruhnkenii, nuper Turicensium curam experta, externam certe formam, qua hic induta prodeunt, vel explicari vel excusari volunt. Albinus igitur, quem et aetas et argumentum primo loco poni jussit, principem editorem habuit Joannem Albertum Fabricium, qui illius *εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους εἰσαγωγήν* anno 1707 ex codice Holsteniano in Bibliothecae Graecae Vol. II. p. 44—50 transtulit, unde posterius a Joanne Friderico Fischero cum quatuor primis Platonis dialogis Lips. 1783 et a Christiano Daniele Beckio in fronte editionis Tauchnitzianae 1813 (p. 9—15) repetita plurimis tamen vel negligentiae vel corruptelae maculis sordebat, donec eandem nuper Car. Ern. Chr. Schneiderus in Scholarum hibern. a. 1852 indice Vratislaviensi ex elegantissimo codice Lobcovicensi ita emendatam edidit, ut et eorum, quae ipse modo meorum subsidiorum ope constituisssem, plurimam partem confirmaret et suo apte acumine nonnullis locis egregiam lucem affunderet. Id ipsum tamen quo clarius appareat, simulque certior singularum lectionum auctoritas fiat, in enotanda varietate, qua mea haec recensio a principe Fabriciana discrepat, meorum quoque codicum lectiones, quarum quidem aliquod momentum est, diligenter perscribam eademque opera duo illorum genera distinguam, quorum ne Schneiderus quidem ullam notitiam habuisse videtur. Id enim principium, in quo et Holstenianus et Lobcovicensis consentiunt, ex meis unus tantum servat Parisiensis 2290, quem Carolus Müllerus, cujus jam superius et humanitatem et diligentiam dignis laudibus prosecutus sum, infimae aetatis librum cum Fabricio fere ad verbum convenire narrat; reliqui tres ex iis, quae huius tria prima capita continent, haec tantum exhibent: ὁ διάλογός ἐστι λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενός τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων μετὰ τῆς προεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ λέξιν κατασκευῆς, post quae sic statim pergunt: δύο δὲ ὄντων χαρακτηρῶν τοῦ διαλόγου, ὑφηγητικοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὃ μὲν ὑφηγητικὸς ἤρμостαι κ. τ. λ., unde non mutilos sed consulto breviosos esse liquido apparet, idque consilium etiam titulus prodit, quo duo eorum non εἰσαγωγή sed περὶ τῆς τάξεως βιβλίων τῶν Πλάτωνος vel τῶν βιβλίων τῶν Πλατωνικῶν inscribuntur. Eorum alter est Lugdunensis Mss. Gr. Voss. Q. 13, cujus apographon Eugenio Mehlero, officiosissimae eruditionis viro, acceptum refero, alter Basiliensis, cujus quum in Jahni Archiv T. XIV. p. 104 mentionem invenissem, Gerlachius, quem honoris causa nomino, promptissima comitate meos in usus

conferendum curavit; his autem tertius accessit Parisiensis 1816, et ipse Mülleri opera collatus, qui etsi Albini libellum a juniore manu quam ceteras codicis partes scriptum esse narrat, non tamen minus memorabiles inde lectiones enotavit; quas ipsas jam cum superioribus ita jungam, ut, quum Schneiderus Lobcovicensem suum litera A, Holstenianum Fabricii B insigniverit, ego Parisiensem 2290 C, alterum 1816 D, Lugdunensem E, Basiliensem F appellem, Schneideri denique emendationes litera S, meas H notem. C. I *τοῦτο δύναται* BC, *οὗτος δύναται* adscr. *τοῦτο* A. — *ἂν ἡ βουλή ἦ ἢ H*, *ἂν ἡ βουλή ἦν* A, *ἂν βουλή ἦ* BC, quod jam Fischerus ex Platonis verbis correxit, praemisso tamen *ἦ*, quod communia librorum vestigia hic postponi coëgerunt. — *οὐκ εἰδότες* ABC, quo tamen recepto deinceps non solum cum BC *οὐδὲ ὁμολογοῦντες*, sed etiam *προελθόντες* δὴ scribendum foret; satius igitur visum est, servato cum A *διομολογοῦνται*, negationem a Platonis sententia pariter ac libris alienam circumscribere. — *οὐδὲ γὰρ ἄνευ τέχνης τινὸς καὶ δυνάμεώς* εἰσι γεγραμμένοι post *διάλογος* B male iterat, Schneiderus cum A recte omisisse videtur. — *συγκείμενος περὶ τινος* BC, *συγκείμενός τινος* AD, *συγκείμενος τίνος* EF, miro in omittenda praepositione consensu, qua tamen carere structura vix potest. — C. II *εἶναι λέγεται* A et Schneiderus, probabiliter, sicut etiam quae hic ex conjectura post *ἔρωτήσεως* inseruit *καὶ ἀποκρίσεως*, non tamen adeo necessarie ut quod eodem duce mox ipse recepi *διότι*, per homoearcton, ut videtur, ante *διαφόρων* mature omissum. — *δεῖ παρεῖναι καὶ τῆν* A et Schneiderus, quem sequi haud dubitavi, quamquam *προσάπτειν* τῆν, quod cum cancellis Fabricius adjecerat, jam in Par. C inventum est, non secus ac *περὶ*, quod idem paulo ante genitivo *τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς* praemisit; at id ipsum correctoris manum arguit. — *ἔχουσαν* A et Schneiderus, *ἔχειν* B, *ἔχει* C, quo librarii structuram omisso *παρεῖναι* hiantem resarcire voluisse videntur; nunc omnia sarta tecta sunt. Difficilior causa est sequentium *τῶν δυνάμεων*, quae quum salva constructione abesse possint, circumscribere quam emendare malui, quamquam altius corruptelam latere facile agnosco; nec tamen aut quod Schneiderus tentavit *ὑπὸ τῶν μὴ δυναμένων* aut quod ipse olim hariolabar *ὡς οὐ δύναμενον* satisfacit. Meliorum cum Atheniensibus disceptationem Thucyd. V. 85—112 respici certum est; verba autem non extrico, nisi forte *λεγόμενον ὑπὸ τινῶν δυνάμει εἰδοποιεῖν* scriptum fuit, ut Alcib. c. 6: *ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει*. Deinceps demum verissime Schneiderus cum A *οὐ φήσομεν εἶναι διαλόγου* vulgo omissa restituit indidemque *ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας* pro *ἀλλήλοις ἀναγεγραμμένας* edidit. — C. III eidem debemus verba *ἐν τοῖς ἐξῆς* — *χαρακτήρων*, quae in BC per homoeoteleuton exciderunt; *καὶ ἀπόδειξιν* vero et *Πολιτεία*, quae et ipsa BC ignorant, mihi quoque DEF sumministrarunt. — C. IV *τῷ Πλάτωνος* moxque *οἱ μὲν ἀπὸ ε* *οἱ δὲ ἀπὸ DEF*, *τοῦ Πλ.* et *οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ . . . οἱ δὲ τινες ἀπὸ* ABC, quorum minor apud me auctoritas est, praesertim quum alibi ipsum A cum meis concinere videam, ut in *ἐπειδὴ* pro *ἐπεὶ ἀναγκαῖον*

et δὲ ἀρχὴν pro τὴν ἀρχήν, quae vel invito Schneidero asciscere non magis dubitavi, quam ipse in extremis διὰ ante τοῦ λόγου cum solis BC retinere sustinuit. Nec c. V ulla causa erat cur cum ABC καὶ post ὀπωσοῦν contra DEF servarem; immo hic quoque insignissimae mutationes, quibus Schneiderus Fabricii editionem emendavit, meorum auctoritate confirmantur, παρηβηκῶς pro παραβεβηκῶς, ἢ pro καὶ ante ἱστορίας et ἀμαθῆς, ἢ δὲ κατὰ ante ἕξιν insertum, nisi quod DE solemni confusione (cf. Republ. VII, p. 533 E) λέξιν pro ἕξιν exhibent. — Longius procedi jussit hiulca sententiarum junctura ante ὥσπερ πρὸς παράδειγμα, quam ita tantum redintegrare poteram, ut antecedentis ποιεῖσθαι syllabas extremas particulam εἶθ' hansisse suspicarer; quod vero deinceps Schneiderus ante ἐπιτήδευσις cum A inseruit ἢ, nostri quoque libri omnes suppeditant, eademque causa est particulae τε post ἐστὶν ἢ, quam ab ADF oblatam in γε mutare cum E, quam cum BC prorsus tollere malui. — Μοx δίδεισι τὸν περὶ αὐτῆς S, διίησι τὸν περὶ αὐτῆς ABC, διίησι τὸν πρὸ αὐτοῦ DF, δίησι τὸν πρὸς αὐτοῦ E, unde masculinum ad φιλόσοφον spectans libenter recepi, in reliquis Schneiderum eo facilius secutus sum, quo pronior ipse jam solo Lugdunensi inspecto ad δίησι in δίδεισι mutandum fueram. Incertius est quod pro δέοι ex DEF scripsi δέοι σ', in quo haud scio an δεήσει potius lateat; tutissimum autem γενέσεως pro παιδεύσεως, quod etsi Schneiderus ab A oblatum sprexit, jam nostris astipulantibus non minus recipiendum erat, quam ἐπεὶ pro ἐπειδή, ἐντευξόμεθα pro ἐντευξόμεθα, περὶ τὴν φύσιν pro περὶ φύσιν, denique ἀντοψόμεθα, quo Schneiderus lacunam a Par. C et Fabricio inserto ἀναμνήσομεν aegre expletam ex A feliciter resarsit. Ἀντοψόμεθα clare etiam mei DF exhibent. Ἄντοψόμεθα E, quod fortasse erit qui vel ipsum vel in αὐτ' ὀψόμεθα divisum praeferat; tutius tamen visum est in vocabulo insolito majorem librorum numerum sequi, praesertim quum verbum ipsum cum praepositione tantum componi possit, αὐτὸς nominale derivatum ἀντοπτήσομεν potius postulet. — C. VI ἔτι δέ τις S, εἰ δέ τις libri, ut lacunam subesse suspiceris; Schneideri tamen conjectura omnia expedit, nec minus recte mox idem, libris quoque praeter BC omnibus addicentibus, μὲν post πρῶτον inseruit et καὶ ante ἀναπόδραστα sustulit, quod ita demum ferri posset, si praeterea ἢ inseri liceret. Minor librorum consensus est in ἐκβάλλει, quod meorum unus tantum D clare exhibet; eidem tamen et E ἐκβαίνει et F ἐμβάλλει scribendo magis certe favent quam vulgatae ἐκβάλοι, quamquam elegantius futurum ἐκβαλεῖ fore facile concedo. — Τὰ ante ἠθικὰ a Fischerō cancellis notatum libri omnes tuentur, δὲ post Ἴνα solus C, in quo omnia Fabricii additamenta inveniri vidimus; sensus tamen hoc non minus flagitat quam mox αὐτὰ δεδῆναι pro ἀποδοθῆναι, ubi quum Menon. p. 98 A respici manifestum esset, ne in Schneideri quidem correctura ἀποδεθῆναι acquiescere poteram. — Ἐξιν pro διάνοιαν et προκαλέσαιτο pro προκαλέσοιτο ut Schneidero A, ita mihi DEF obtulerunt; iidemque post ἐντυγχάνειν integram periodum per homoeoteleuton excidisse confirmant; deinde

vero non solum articulum, quo aegre caremus, ante *θεωρητικὸν* orantunt, sed etiam ἐπὶ τὸ pro ἐπὶ τῷ ὁμοιωθῆναι et ἀπὸ σοφιστῶν pro ὑπὸ τῶν σοφιστῶν exhibent, postremo καὶ ἀνατρεπτικοῦ post ἐπιδεικτικοῦ et αὐτοῖς post ὅπως inserunt, quibus omnibus obtemperandum esse censui. Additamenta Schneiderus et ipse recepit; τῷ et ὑπὸ in A quoque invenisse videtur, unde τῶν tantum abesse annotavit; mihi tamen hic locus ex eorum numero esse visus est, quibus ἀπὸ pro ὑπὸ sine haesitatione concedas; cf. Klotz in N. Jahrb. 1841, T. XXXIII. p. 268.

Alcinoi *διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων* princeps edidit Andreas Asulanus Venetiae in aedibus Aldi 1521, cujus lectiones a Fischero enotatae vulgatas haud raro longe superant. Vulgata praecipuum auctorem habet Danielelem Heinsium, qui Maximo Tyrio iteratis ipsius curis Lugd. B. 1607 et 1614 recensito Alcinoium nulla alia de causa subjecit, quam quia hunc illi in eodem codice velut *ἐφορκίδα*, ut ait, navi majori adjunctum invenisset; unde quod se quae vera viderentur, recepisse, quae falsa, induxisse jactat, haud scio an multo saepius falsa intulisse, vera neglexisse existimandus sit. Genuina certe scriptoris verba, qualia boni codices produnt, Heinsium non exhibuisse vel levis haec opera, quam mihi in hunc libellum impendere contigit, quemvis docebit cui etsi duorum tantum librorum Parisiensium collationem adhibere potui, hi ipsi tamen tot locis aut veterem Aldinam tuentur, aut insperatam novarum lectionum praestantiam aperiunt, ut qui initio Heinsianam tantum editionem recognoscere instituissem, jam nunc prorsus novam recensionem ex illis me effecisse affirmem. Atqui alter horum, N. 1962 signatus, quo conferendo jam tertio me Caroli Mülleri comitas devinxit, ipsum Alcinoium cum Maximo Tyrio conjungit; quem saec. XI scriptum quum vetustatis commendationem sinceritate aequare animadvertissem, toti huic recensionem pro fundamento subjicere non dubitavi; nec deterior alterius indoles est, saec. XIII scripti et N. 1309 signati, cujus varietas ab erudito Graeco in meum usum collata etsi majorem librarii licentiam prae se fert, in gravissimis tamen rebus haud spernendum subsidium praebet. Horum igitur prioris lectiones, quas quidem Heinsianis substitui, nota P, posterioris Q insignivi; Aldinis A, Heinsianis utpote vulgatis V ascripsi; meas denique conjecturas solita litera H notavi; quibus copiis etsi non dubito quin et Vindobonensium et Italicorum librorum collatio magnas accessiones afferre possit, hanc tamen operam, quam non habebam cui peregre injungerem, majori alicui editioni reservare, quam id, quod jam nunc praestare possem, diutius premere malui. De titulo tantum libri, qui vulgo erat *Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγή τῶν δογμάτων Πλάτωνος* vel *εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα εἰσαγωγή*, Vindobonensis (Lambec. T. VII. p. 17) et Laurentiani (Bandin. T. III. p. 259) auctoritatem cum Parisino priore conjungere licebat; cetera, quae hoc aut solo aut praecipuo duce emendavi, haec fere habeto:

C. I. 1. 6 ὀνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας PQ, ἀπὸ ταύτης ὀνομασμένος AV. — C. II. 1. 18 εἶδη κακῶς διοικούμενα H, εἶδῃ κακῶς διακείμενα A, εἶδῃ κακῶς διοικούμενα PV, κακῶς

διοικούμενα εἶδη Q. — C. IV. l. 2 εἴη ἄν τι καὶ PQ, εἴη ἄν καὶ AV. — L. 8 ἐπιόντων H, ἐπὶ ὄντων APQV; at si maxime entium hic mentio fieri posset, τῶν ὄντων requireretur; nunc genitivi ratio eadem est ac λόντων Xen. Cyr. III. 3, 54, respiciunturque homines, quibus perspicacius rem aggredientibus et philosophus et ratio κριταὶ appellarentur. — L. 19 ὑπάρχων H, ἀρχῶν APQV, cui ὦν certe subijci necesse foret; ipsum tamen principiorum vocabulum ab hoc loco alienum esse ratus participium ejus verbi substitui, quod posterioris aevi scriptores passim pro εἶναι usurpare constat. Vellem utique etiam περὶ τὰ βέβαια καὶ μόνιμα scribere licuisset, ut c. 6: περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὴ καὶ τοῦτο ὑπάρξει: genitivus tamen a λόγου notionē suspendi potest. — L. 29 πρῶτον PQ, πρῶτω AV. — L. 33 συνθέντων PQ, συντιθέντων AV. — L. 39 περὶ Σωκράτους H cum A, ἀπὸ Σωκρ. PQV. — L. 45 ἔσθ' ὅτε δὲ PQ, ἔσθ' ὅτε δὴ AV. — L. 51 ἐν σώματι PQ, ἐν τῷ σώματι AV. — L. 54 ἐναποκειμένη H, ἐν ὑποκειμένη V, ἐν ἀποκειμένη APQ, unde verum facile erui, comparata Plut. solert. anim. c. 3: ὡςπερ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ τὰς νοήσεις, ἃς ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας καλοῦσι, κινουμένας δὲ διανοήσεις. — L. 66 νόσεις ἔσται PQ, νόσις ἔστι AV. — C. V. l. 5 καὶ ὑπάρχοντα PQ, καὶ τὰ ὑπάρχοντα AV. — L. 13 σημαίνόμενα ὡς ὅταν H cum A, καὶ ὅταν PQV solemnī confusionē. — L. 32 ἀπὸ δὲ τούτου PQ, ἀπὸ τούτου δὲ AV. — L. 35 τὸ δὲ δεύτερον PQ, τὸ δεύτερον AV. Longius emendando progredi nolui, quamquam facile exspectes εὐρωμεν αὐτὸ τὸ καλόν: optativum tamen apud hunc scriptorem vindicat superius exemplum c. 4: ἄν τις οἴηθῃ . . . ἔπειτα συνθεῖη: nec quod Par. Q revera εὐρωμεν exhibet, veterem conjunctivi auctoritatem probat, siquidem is simul etiam εἶτα in ἵνα mutavit. — L. 41 οἶον ζητῶν PQ, οἶον ζητῶ AV. — L. 44 — 48 ἀγέννητος, ἀγενήτου, ἀγέννητον Q, ἀγέννητος APV; at cf. Phaedr. p. 245. — L. 53 μέχρις οὐ ἄν PQ, μέχρις ἄν οὐ AV. — L. 54 ἔλθῃ PQ, ἔλθοι AV. — C. VI l. 10 μὲν αἱ ἀπλαῖ P, μὲν ἀπλαῖ AQV. — L. 19 προτάσεις ὑπάρχουσιν P, ὑποθέσεις ὑπάρχουσιν A, προτάσεις QV. — L. 31 κατὰ μὲν P, καὶ κατὰ μὲν AQV. — L. 32 ὡς quia sequenti οὕτως incongruum est, cancellis notavi. — L. 34 τὸ μετέχον P, τὸ δὲ μετέχον AV; in Q totum enunciatum propter homoeoteleuton excidit. — L. 37 τὶ ἄρα ποιὸν H, τὸ ἄρα ποιὸν APV, in Q tota conclusio deest. — L. 50 ἐρωτᾷ δυνάμει APQ, ἐρωτᾷ V; at δυνάμει vim magis quam formam syllogismi in Phaedone apparere innuit. — L. 51 μὴ ἐπιλελήσμεθα PQ, οὐκ ἐπιλελήσμεθα AV. — L. 68 καὶ ἐν ἄλλοις PQ, καὶ τοῖς ἄλλοις AV. — L. 70 θαυμαστής P, θαυμαστῶς A, θαυμαστὸς QV. — L. 73 ἔχει νοῦν PQ, ἔχει τὸν νοῦν AV. — L. 76 μὴ γὰρ ἄλλο P, μὴδὲν γὰρ ἄλλο AQV. — L. 78 μήτε γὰρ APQ, μήτε δὲ V; moxque ὁποιάνποτε PQ, ὁποιανοῦν ποτε AV. — L. 84 ἀκολουθία τις PQ, μία δὴ τις AV. — L. 85 οὐχ ὁ ὅπωςδήποτε PQ, οὐχ ὅπως δήποτε AV. — C. VII. l. 6 ζῶον ὁ ἄνθρωπος PQ, ζῶον ἄνθρωπος AV. — L. 15 ὃν μόριον A, μόριον ὃν PQV; at in participio non prae-

dicatum sed attributum cernitur. — L. 16 τοῦ ὄντος AQ, τῶν ὄντων PV; at singulari utitur Plato Reip. VII, p. 521. — L. 23 ἡ στερεομετρία H, ἡ τε γεωμετρία APQV; cf. Republ. VII, p. 528 A et Epin. p. 990 D, ubi haud scio an idem restitui oportebat. — L. 31 ἐπὶ τὰ αὐτὰ APQ, ἐπὶ τὰ ὅσα V, speciose, sed perperam; τὰ αὐτὰ sunt harmoniae leges, quo sonos aequae ac astrorum motus referri necesse est. — L. 32 ἀναφέροντες PQ, φέροντες AV. — L. 37 κατὰ ταῦτα A, κατὰ ταῦτα PV, κατὰ ταῦτόν Q. — L. 57 εἰδώλων H, εἰδῶν APQV; at significantur quae Reip. VI, p. 510 sunt πρῶτον μὲν σκιαί, ἔπειτα τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσα πηννά τε καὶ λεία καὶ φανὰ ξυνέστηκε, καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον. — L. 59 θριγκὸς P, θριγγὸς AQV; cf. Schneid. ad Rempubl. VII, p. 534 E. — C. VIII. 1. 2 καὶ τῶν θεολογικῶν P, καὶ θεολ. AQV. — L. 10 αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν APQ, αὐτὴν V. — L. 18 ἀνοσμοτάτῳ H, εὐοσμοτάτῳ APQV; at sententia nullum odorem flagitat, ut Tim. p. 50 E: ποιούσιν ὅτι μάλιστα ἀάδη τὰ δεξόμενα ὑγρά τὰς ὀσμάς. — L. 21 εἰ μέλλει Q, εἰ μέλλοι APV; at cf. Creuzer. ad Plotin. de pulchr. p. 384. — C. IX. 1. 4 καὶ ante ἡ ἰδέα utpote supervacaneum circumscripsi; ortum est ex solempni permutatione cum articulo, quae dittographiam peperit. — L. 8 οὐ ὥσπερ APQ, ὥσπερ V; at οὐ necessarium est ad παράδειγμα cum πρὸς τι jungendum. Illud tantum recipere nolui, quod iidem mox post ὥσπερ inferciunt γάρ: nam haec quoque dittographia est ex περ et γάρ confusis oriunda; cf. ad Euthyd. p. 282 E. — L. 9 εἴτε καὶ μὴ A, εἴτε καὶ εἰ μὴ V, nescio an assentientibus PQ, at certe contra structurae rationem. — L. 10 παντὶ H, πάντῃ APQV, quod ad sequentia referunt; at ibi jam πάντως eadem vi legitur; quorum nisi alterutrum eijcere velis, vide ne nostra emendatio id ipsum exprimat, quod mente certe suppleri antecedentia postulant, non omnium rerum exterius exemplaria exstare. — L. 28 γέγονεν omisit Q, ego circumscripsi, quia nec γεγονέναι ideis, nec perfecto ἂν convenit; non tamen repugnem, si quis εἶη vel simile quid excidisse censeat. — C. X. 1. 4 μετούσια H, μετουσία APQV, nescio qua structura; praetuli igitur adjectivum, quod communionem οὐσίας significet ad similitudinem ejus, quod inter ecclesiae patres jactatum est, ὁμοούσιος formatum. — L. 8 τὸ νοητὸν APQ, τι νοητὸν V. — L. 10 ἀπηλλαγμένως P, ἀπηλλαγμένοι QV, ἀπηλλαγμένοι ὡς A, unde dittographia elucet; praetuli tamen ex duabus lectionibus difficiliorem. — L. 14 ὁ πρῶτος PQ, πρῶτος AV. — L. 17 ὄρεκτὸν P, ὄρεπτικὸν AQV. — L. 21 αὐτοῦ κάλλιον PQ, ἑαυτοῦ κάλλιον AV, absurde. — L. 28 αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλει ἔστι H, αὐτὸς τοῦ φύσει πλέον ἔστι AV, unde tamen aegre sensum elicias, qui pulchritudinis definitioni conveniat, neque antiquitus ita lectum esse vel PQ demonstrant, ubi αὐτὸς τῆς τοῦ φύσει scribitur; hinc igitur conjunctis syllabis αὐ — του et το — στης effeci, quod et neutri generis praedicato et ipsi pulchri notioni non opinor inepte convenit. Καλὸν certe maxime in σχήματι cernitur, neque a dei persona σχῆμα alienum esse ostendit Plat. Politic. p. 275 C; hoc autem quod τέλειον potius

quam πλέον appellari malui, excusatione vix egere arbitror. — L. 30 ὁ ἥλιος PQ, ἥλιος AV. — L. 52 παρέχων δὲ APQ, δὴ V, nescio an errore. — L. 56 τρίτη δὲ Q, τρίτη γὰρ APV, solemnī confusionē. — L. 70 τὸ ἀσώματον APQ, τι ἀσώματον V. — L. 75 ἀσώματος PQ, ἀσώματον AV. — L. 79 ὑπάρχοι P, ὑπάρχει AQV; at cogitatur potius conditio quam ponitur. — C. XI. l. 18 ἀναγκαῖον τι εἶναι H, ἀναγκ. ἔτι εἶναι APQV; at praecedens ἔστι τι παθητικὸν etiam ποιητικὸν τι flagitat, ἔτι contra prorsus otiosum est. — L. 20 λεγόμενος PQ, καλούμενος AV. — C. XII. l. 5 ἀγέννητον Q, ἀγέννητον APV; cf. sup. c. 5. l. 44. — L. 8 ἀναγκαῖον καὶ APQ, ἀναγκαῖον V. — L. 25 σωματοειδὲς δεῖ τὸ γενόμενον PQ, σωματικὸν τε χρὴ καὶ γεννόμενον AV. — L. 28 συναγωγὸν ἀμφοτέρων P, συναγωγὸν ἀμφ. Q, συναμφοτέρων AV; cf. Tim. p. 31 C. — C. XIII. l. 3 καὶ ἡ σύστασις APQ, καὶ σύστασις V. — L. 4 γὰρ σῶμα αὐτοῦ APQ, γὰρ αὐτοῦ V. — L. 10 μανότατον Q, μανώτατον APV. — L. 11 ἀπέλαβε P, ἔλαβε Q, ἀνέλαβε AV. — L. 20 λέγω δὲ τὸ PQ, λέγω δὴ τὸ AV. — L. 42 διὰ τοῦτο δὲ PQ, διὰ τοῦτο δὴ AV. — C. XIV principium mancum esse apparet. Heinsius satis habuit interpretari: *ex corporibus itaque animae vires investigari voluit*; videtur tamen integer versus excidisse; quem quum ne mei quidem libri suppleant, lacunae notam posui. — L. 6 ὑποστησώμεθα PQ, ὑποστησώμεθα AV. — L. 10 μεριστῶν APQ, αἰσθητῶν V, ad sententiam verissime; sed id ipsum genus praeunte Platone Tim. p. 35 A etiam μεριστὸν Alcinoüs appellat. — L. 14 εἴπη PQ, λέγη AV. — L. 16 τῆς αὐτοῦ A, τῆς αὐτοῦ V. — L. 20 ἢ βαθείος ὕπνου PV, βαθείος ἢ ὕπνου Q, βαθείος ὕπνου A, quibus comparatis quum ἢ certa sede careat, non ipsum tantum eliminandum, sed etiam ea verba, quibus cum κάρου jungendis interpositum esse apparet, pro glossemate notanda esse censui, praesertim quum ipse κάρος non Platonis sed Alcinoi vox sit, quem se ipsum interpretatum esse vix credibile est. — L. 34 ὑπὸ τῆς ἀσχίστου PQ, ὑπὸ τοῦ ἀσχ. AV. — L. 38 πλανῆτις Q, πλανήτις P, πλανήτης AV. — L. 64 μετὰ γῆν H, μετ' αὐτήν APQV, solemnī confusionē; cf. Bast. Comm. palaeogr. p. 705. — C. XV. l. 13 τεταμένον Q, τεταγμένον AV; nostrum praebet etiam Plato Tim. p. 40 B, cf. Republ. X, p. 616 B. — L. 14 θεῶν PQ, θεῶν ὑπάρχουσα AV. — C. XVI. l. 2 γένη ζώων Q, γένη ζώων P, γένη τῶν ζώων AV. — L. 6 ὡς εἰς αὐτὸ A, ὡς εἰς αὐτὰ Q, ὡσεὶ αὐτὰ PV, languide; immo siquid tentandum, vide ne ex Tim. p. 43 A εἰς ταῦτόν recipi opus sit, quod Alcinoüs cum ἀποδοθησόμενα continuasse videatur. — C. XVII. l. 7 ἐκτελέσονται Q, ἐκτελέσαντα AV. — L. 15 ὥσπερ H, ἥσπερ APQ, τῆς μὲν V, nescio unde. — L. 16 πῆ μὲν — πῆ δὲ pro πῆ scripsi cum Buttmanno §. 116, Adn. 9. 21; item πελιάς pro πελίας cum Arcadio p. 41. Penes libros parum auxilii est, quorum duo AQ glossema μελαίνης, tertius P apertam corruptelam πλείονος offert, margini tantum vera lectione ascripta, quam ceteroquin firmat Alex. Aphrod. Probl. II. 62. — L. 24 τούντεῦθεν H, γοῦν ἐνθεν APQV. — L. 25 ἐνδῆ-

σαντες Q, ἐνδύσαντες APV; at cf. Tim. p. 43 A: τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρρυτον σῶμα, item Phaed. p. 81 E, 92 A etc. — L. 31 τὸ κριῖνόν τε καὶ θεωροῦν P, τὸ κριῖνόν τε καὶ τὸ θεωροῦν Q, τὸ θεωροῦν τε καὶ κριῖνον AV, naturali ordine; sed τε καὶ haud raro hysteron proteron admittunt. — C. XVIII. l. 18 ἡ μήκους, cujus vis in imaginibus e speculo reddendis nulla est, eo securius circumscripsi, quod μήκους certe ab A abest; originem corruptelae nondum indagavi. — L. 22 κατὰ ἴσον Q, κατὰ ἴσον P, κατὰ τὸ ἴσον AV. — C. XIX. l. 4 πληγὴ H, πληγείσης APQV; nostrum praebet Tim. p. 67 B. — L. 13 σημεῖον δὲ H, ἡμεῖς δὲ APQ, κυρίως V ex conjectura, ut videtur; cui nostram praestare arbitror. *Σημεῖον δὲ ὅτι sequi γὰρ nota structura est; infinitivi autem interjecti obliqua oratione ex Platonis sententia dicuntur.* — L. 18 ποικιλωτάτων Q, ποικιλοτάτων P, ποικιλοτάτην AV. — L. 25 περὶ τὴν γλῶτταν H, περὶ γλῶτταν P, περὶ γλῶσσαν QV, περὶ τὴν γλῶσσαν A, quod per se quidem servari poterat; neque enim constare sibi in his literis scriptorem c. 17 ἐπιπλασσομένης et μαλαττόμενα liquido ostendunt. — L. 32 δ' εἶναι AP, δὲ εἶναι QV. — L. 36 μὲν δὴ φαμεν PQ, δὴ φαμεν AV. — L. 47 τότε συνίσταται P, συνίσταται Q, συνίσταται τότε AV. — C. XXI. l. 3 πόρων καὶ τῶ APQ, πόρων τῶ V. — C. XXII. l. 6 νέας P, νέαν AQV; nostrum praebet Tim. c. 39, unde etiam ὄρον pro ὄρον cum P scribendum fuisse apparebit. — L. 10 ἐν φύσει PQ, ἐν ρίγῃ AV, quod ferri non potuisse ostendit Tim. p. 85 B: φλέγμα δ' ὄξυ καὶ ἀλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων, ὅσα γίνεταί καταρροϊκά: has ipsas autem φύσεις passim medici nuncupant. — L. 12 χολή τε AQ, χολήν τε PV manifesto errore. — L. 15 περὶ ψυχῆς PQ, καὶ περὶ ψ. AV. — L. 16 δόξομεν παλλιλογεῖν A, δόξομεν παλλιλογεῖν P, δόξομεν παλλιλλογεῖν Q, δόξομεν παλλιλλογεῖν V. — C. XXIII. l. 1 παραλαβόντες PQ, παραλαμβάνοντες AV. — L. 3 ὡς δὲ PQ, ὡς ἂν δὲ AV. — L. 12 καὶ τῶν P, καὶ τοῦ τῶν AQV; at ipsae φρένες ὄρον faciunt. — L. 15 ἔχοι τι PQ, ἔχη AV. — L. 18 ὄνειρων PQ, ὄνειράτων AV. — L. 22 διαφθοράς εἰς αὐτὸν P, διαφθοράς εἰς αὐτὸ Q, διαφορὰς εἰς ταὐτὸν AV. — C. XXIV. l. 2 κατὰ λόγον PQ, κατὰ λόγους AV. — L. 7 ὄντα τῇ φύσει PQ, ὄντα φύσει AV, male, quia nunc non ea ratio, qua ἕτερα sint, alteri opponitur, sed cum certa naturae differentia mox altera loci jungitur. — Ibid. καὶ τὸ λογιστικὸν PQ, καὶ λογιστικὸν AQ, quo differentia minus declaratur. — L. 9 πρὸς αὐτὸ H, πρὸς αὐτὸ APQV. — L. 17 τόδ' ἤδη θεῖον H, τὸ δὲ θεῖον ἐν A, τὸ δὴ θεῖον PQ, τὸ θεῖόν ἐστίν V; veram lectionem neque a nostrorum librorum vestigiis nimis recedentem servarunt Plutarchus aud. poët. p. 33 E aliique, de quibus cf. Valck. diatr. Eurip. p. 21 et Leutsch. Paroemiogr. T. II. p. 745. — L. 19 τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ PQ, τὸ παθ. τοῦ λογ. AV. — L. 22 ἔθους PQ, ἡθους AV, male; ἄσκησις enim ad ἔθος pertinet, cf. Republ. VII. 4, Plut. Educ. p. 2 A. — C. XXV l. 12 πρὸς ᾧ δὴ PQ, πρὸς ᾧ δὲ A, πρὸς ᾧ δὲ V. — L. 22 φθεροῦν APQ, φθειρόν V. — L. 27 ἐνενοοῦμεν P, ἐννοοῦμεν AV;

a Q totus versus abest. — Ibid. τὰ κατὰ μέρος P, κατὰ μέρος AV. — L. 28 διωδεύσαμεν A, διωδεύσαιμεν PQV. — L. 30 πῶς ἂν H, πῶς ἄρα APQV. — Ibid. αἱ ἐννοιαὶ PQ, ἂν ἐννοιαὶ AV. — L. 31 αἰθυγμάτων PQ, ἐνθυμημάτων AV, manifesto glossemate; ipsos enim librarios αἰθυγμα non intellexisse Paris. margo docet: λημμάτων· αἰθύνεσθαι γὰρ τὸ λαμβάνεσθαι! Idem tamen similiter usurpat Iamblichus in Villois. Anecd. T. II. p. 212: ἀπὸ μικρῶν αἰθυγμάτων ὀρρωμένους: adde Philodemum in Vol. Hercul. V. 1. col. 30, Polyb. IV. 35, XX. 5, Dion. Chrysost. LXXX. 5, ubi proprie *scintillam*, deinde omnino *vestigium* significat. — L. 38 ἢ τε τῶν P, ἢ τῶν AQV. — L. 46 καθολικαῖς PQ, κακωτικαῖς A et Heinsius priore editione, addita conjectura νοητικαῖς, cui in posteriore διανοητικαῖς substituit, ad sensum haud inscite; verbum tamen nostros codices servasse apparet. — L. 47 καὶ τῆς APQ, μήτε τῆς V ex conjectura ut videtur, ut sequenti μήτε respondeat; sed hoc ad θνητάς τε potius refertur, genitivi autem τῆς νοητῆς φύσεως ab ἀνευνοήτους pendent, quod absolute dici vix poterat. Quamquam non repugnem, si quis καὶ prorsus omittat, quemadmodum idem l. 56 ante τὸ ὀρμητικὸν cum PQ expuli. — C. XXVI. l. 4 λέγει διότι PQ, λέγει ὅτι A, λέγειν ὅτι V. — L. 6 περὶ αὐτοὺς PQ, περὶ αὐτὰ AV; at nihil vetat γεννωμένους masculinè intelligi. — Ibid. ἐπεὶ PQ, ἐπὶ A, ἔπειτα V. — L. 7 διότι ἦτις PQ, διότι εἶτις A, ὅτι εἶτις V. — L. 13 πολεμήσουσιν P, πολεμήσουσι Q, πολ. Τρώεσσι AV. — L. 21 τὸ δὲ H, τοῦ δὲ libri, cui Heinsius iu altera editione ὁ δὲ substituit; mihi tamen haec tantum optio relinqui videbatur, utrum τοῦ δὲ δυνάμει moxque τὸ καθ' ἕξιν . . . λεγόμενον scriberem, an illic τοῦ . . . λεγομένου servato hic τὸ reciperem, quorum posterius lenius fore putavi; τοῦτ' ἔστι enim omni modo quippe ex superioribus male repetitum tolli oportebat. — L. 25 τούτων H, τούτοις libri praecedentis δυοῖν specie seducti; at sensus est *duorum ex his*. — L. 28 ἀορισταῖνον δὲ τῷ P, ἀορισταίνων δὲ τῷ Q, ἀόριστον δὲ τὸ A, ἀόριστον δὲ ὃν τὸ V; at non τὸ ἐφ' ἡμῖν sed τὸ δυνατόν indefinitum est, idque τῷ ἐφ' ἡμῖν in alterutram partem impellitur. Ἀορισταίνειν quamvis rarum tamen posteriori graecitati non ignotum lexica ostendunt. — C. XXVII. l. 12 ἔχειν PQ, ἔχει AV; at oratio obliqua ad Platonis sententiam refertur. — L. 13 ἐν ἡμῖν PQ, ἐφ' ἡμῖν AV, quod ab hac sententia alienum est. — L. 15 δαιμονίως APQ, εὐδαιμονίαν V, haec scio an conjectura, quam tamen jam πῶς refellit, si quidem felicitas non *quodammodo* tantum bonum neque inter praedicata boni habenda, sed ipsa summum bonum est; nunc δαιμονίως πῶς καλούμενον bonum τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγομένοις opponitur. — L. 19 ταύτης APQ, ταῦτα V, ne scilicet cum ὕλης jungatur; at genitivus recte ἀρετῆν spectat. — L. 22 ἀγαθοῖς Q, τοῖς ἀγαθοῖς APV; mihi articulus vel sine codice suspectus foret; itaque circumscripsi. — L. 38 αὐτῶν PQ, ἐαυτῶν AV; at αὐτοὶ opponuntur τοῖς τότε φανεῖσι. — L. 40 καταφρονήσειν A, καταφρονῆσαι PQV; futurum tamen jam Fischerus merito revocavit. — L. 43 διότι μὲν APQ, διότι μὴν V. — L. 50 καὶ

κατὰ A, καὶ PQV, recte; itaque praepositionem circumscripsi. — L. 52 αὐτῶ PQ, αὐτὸ AV. — L. 58 τὸν δὲ A, τόνδε V. — C. XXVIII l. 4 χρῆ H, χρῆναι libri; at ipsa Platonis verba afferuntur ex Theaet. p. 176, quapropter obliquam orationem librariis deberi arbitror. — L. 6 μόνον τὸ H, τὸ μόνον APQV, quasi justum esse sufficiat etiam sine prudentia; Alcinous vero in Republica solam justitiam memorari narrat. — L. 8 ὑπὸ θεῶν APQ, ἀπὸ V; verum jam Fischerus restituerat. — Ibid. ὃς ἂν προθυμείσθαι θέλη P, ὃς ἂν προ. θέλει AQ, ὡς ἂν προ. θέλει V, cui tamen jam Fischerus Platonis verba Reip. X, p. 613 opposuit. Propius etiam ad Platonem accesseris scribendo ἐθέλη: libri tamen breviorē formam retinent. — L. 9 ἐπιτηδεύων P, ἐπιτηδεύειν AQV. — L. 11 οὕτω πως PQ, ὡδέ πως AV. — L. 14 ἦν δὴ PQ, ἦν καὶ AV; cf. Phaed. c. 31. — L. 15 εἶπη PQ, εἶποι AV. — L. 20 ἂν τὸ P, ἂν ἦ τὸ AQV, quam particulam adjecisse videntur, ut sequenti ἦ τῶ μὰ Δία responderet; id ipsum autem in μὴ potius mutandum erat. — L. 26 ἀσκήσει H, ἀσθήσει libri; cf. sup. ad c. 24 extr. — L. 30 εἰ μέλλει P, εἰ μέλλοι Q, εἰ μέλλοιμεν AV. — Ibid. εἶη ἂν τὰ διὰ PQ, ἂν εἶη διὰ A, τὰδ' ἂν εἶη διὰ V. — L. 31 ἀστρονομίας Q, ἀστρονομικῆς APV. — C. XXIX. l. 1 αὐτῆ H, αὕτη libri; at ipsa opponitur partibus suis sive εἶδεσι. — L. 3 σύμφωνον καὶ βέβαιον P, βέβαιον καὶ σύμφωνον AQV. — L. 4 τῶ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος H, τῶ δὲ ἐν εἶδει αὐτῆς λογικαί δὲ αἱ περὶ τὸ ἄλογον αὐτῆς μέρος A similiterque PQ, nisi quod P αἱ ante περὶ omittit, Q in καὶ mutat; unde quod equidem conjectando effeci, propius certe ad librorum vestigia accedet quam Heinsianum τῶν δὲ εἰδῶν αὐτῆς αἱ μὲν λογικαί, αἱ δὲ ἄλογοι, quod ne sententiae quidem vim exhaurit. Αἱ μὲν ante αἱ δὲ omittere Plato quoque solet; cf. Jahn. Archiv T. XII. p. 391; si quis autem ambigat, num λογικῆ pro λογικαί scribi praestet, quia Plato non ut Aristoteles rationalis quoque generis plures virtutes novit, c. 30 eodem numero ἠγουμένους τὰς ἐν τῶ λογιστικῶ habemus. Mox συνιστάμεναι — σωφροσύνης ab Heinsio et Fischero omissa restitui non librorum magis consensus quam sententia jussit; quae autem iidem vel sine libris inseruerunt καὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, mihi certe non post λογιστικοῦ sed post θυμικοῦ potius excidisse visa sunt. — L. 19 περὶ τοῦ sensu flagitante cum asteriscis inserui; cf. Plat. Republ. IV, p. 433 C. — L. 21 δύναμις P, δυνάμις τις AQV. — L. 23 ἐπιβάλλοντί τε καὶ AP, ἐπιβ. τε Q, ἐπιβάλλονται V recte; antiquae tamen corruptelae vestigia perire nolui. — L. 24 τῶν τριῶν PQ, τριῶν AV; at reliquae tres hoc numero comprehenduntur. — L. 32 οὐδεὶς δὲ P, οὐδεὶς γὰρ AQV. — L. 33 ἐπισκοτούμενος P, ἐπισκοτούμενον AV, ἐπισκοπούμενον Q; at ignavo non bono tenebrae per ignaviam offunduntur. — L. 35 καθόλου ἔάν τις PQ, quo expletur lacuna in A relicta; καθόλου V, sed ut mox καὶ ἔάν ante ποιῆ contra libros intruderet, quo sublato veram structuram revocavi. — C. XXX. l. 1 αἱ οἶον εὐφυῖαι PQ, οἶον εὐφυῖα AV. — L. 6 αἱ, δὴ P, αἱ δὲ AQV. — Ibid. οὔτε — οὔτε H,

οὐδὲ — οὐδὲ libri solemnī confusione. — L. 20 λογιστικῶ APQ, λογισμῶ V. — L. 23 ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον PQ, ὑπὸ φρον. ἐνδεδόμενον AV. — L. 24 ἐγγινόμεναι PQ, ἐγγινόμενον AV. — L. 27 μήτε — μήτε H, μηδὲ — μηδὲ APQV. — L. 29 ἐκάστη PQ, ἐκάστης AV; an scribendum ἐκάσταις? — L. 30 μὴ ὀρώμενα PQ, ἀγνοούμενα AV. — L. 31 ἐπιτεινομένων APQ ipsiusque Heinsii prior editio, posterior ἐκτεινομένων, quod tamen jam Fischerus correxit. Recte contra posterior Heinsii δὲ καὶ pro τε καὶ exhibet, moxque l. 35 ὑπάρχουσαι pro ὑπάρχουσι, quarum emendationum utramque mei quoque libri confirmant. — C. XXXI. l. 3 ἢ τινος θείας PQ, ἢ θείας AV. — L. 10 πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται, quia et ipsa languent et veram apodosin in καὶ ταύτῃ ἀκουσίως ἐλεύσεται protasi sua destitutam claudicare cogunt, circumscripsi. Accedit quod ne protasis quidem propiore definitione ὡς . . . ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθὸν carere potest, qua a priore εἴ τις ἐπὶ κακίαν ὀρμῆ distinguatur; quamquam veterem corruptelam etiam Parisiensium meorum exempla arguunt, ubi ipsa haec definitio ita exhibetur: ἀποικονομησάμενος μείζον κακόν! — L. 12 ὀρμᾶν τινὰ PQ, ὀρμᾶν AV. — L. 18 αἶ τε γὰρ P, αὐται γὰρ AQV. — L. 20 ἀποτρίψασθαι APQ, ἀποτρέψασθαι V; cf. Sinten. ad Plut. Them. p. 147. — L. 27 ἡμαρτηκίας PQ, ἡμαρτημένης AV. — C. XXXII. l. 6 καὶ τὰ ἡμέτερα Q, κατὰ ἡμέτερα PV, δὲ τὰ ἡμέτερα A, in quo erat quum οὐ διὰ latere suspicarer; probabilem tamen medelam etiam nunc desidero. — L. 8 ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ PQ, ἔσθ' ὅτε δὲ A, ἔσθ' ὅτε V. — L. 12 ἢ καὶ ἐπὶ P, ἢ ἐπὶ AQV. — L. 13 πάθος PQ, τὸ πάθος AV. — L. 28 ἡδονὴ PQ, ἡ ἡδονὴ AV. — L. 32 ὑπάρχη P, ὑπάρχουσι AQV. — Ibid. αὐτοῖς P, αὐτῆς AQV. — L. 37 αἰσχροῶν PQ ipsiusque Heinsii posterior editio; prior cum A ἐχθροῶν male. — L. 41 ὀπωσποτοῦν APQ, ὀπωσπασοῦν V, cui tamen jam Fischerus verum substituit. — L. 47 οὐδετέρω APQ, οὐδετέρω V praeter necessitatem. — L. 48 διότι APQ, δὴ ὅτι V. — L. 53 ἀμωσγέπως H, ἄλλως γέ πως APQV, errore solito. — L. 56 ἀπλῶς P, απλῶν AQV. — L. 59 οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε AP, οὐκ ἂν συνέβαινε δὲ QV. — C. XXXIII. l. 3 ὑφίσταται PQ, ἐφίσταται AV. — L. 24 μᾶλλον φατέον P, καὶ μᾶλλον φατέον Q, φατέων μᾶλλον A, φατέον μᾶλλον V. — C. XXXIV. l. 1 ἀνυποθέτους H, ἐνυποθέτους APQV; at primum hoc genus clare opponitur ταῖς ἐξ ὑποθέσεως, cf. Aristot. Politic. IV. 1 cum Götting. p. 370 nosque de vestig. inst. vett. in Plat. Legg. p. 16. — L. 5 δέ που H, δ' ὅπου APQV, nescio quo sensu. — L. 8 τὸ προπολεμεῖν PQ, προπολεμεῖν AV. — L. 15 ἐπανάξειν PQ, ἐπάρξειν AV, inepte, quia optimus reipublicae status in dominatione non cernitur; nostrum, si sanum est, reditum ad meliorem frugem et validitudinem significabit. — L. 22 ὀλιγαρχικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν H, δημοκρατικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν ὀλιγαρχικὴν libri contra Platonis auctoritatem. — L. 30 μεσογαία PQ, μεσογεία AV; cf. Phaed. p. 111 A. — L. 39 ἄλλα τε μυρία PQ, ἄλλα μυρία AV. — C. XXXV. l. 3 τῶ μᾶλλον AQ, τὸ μᾶλλον P, μᾶλ-

λον V. — L. 4 κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως PQ, καὶ ὡσαύτως AV. — L. 6 δυσδιόρατον P, καὶ δηδιόρατον A, καὶ δυσδιόρατον QV; at τόπος δυσδιόρατος dicitur διὰ τὸ σκοτεινόν. — L. 12 καὶ τῷ τρόπῳ V, καὶ τῷ τρόπῳ A, καὶ τῷ πρώτῳ PQ, quod ipso Heinsio suasore jam Fischerus recepit; mihi vero quam hic mendosam scripturam appellat, omnino vera videtur. Neque enim primo tantum, sed omni enti quodammodo non ens adhaeret, quoniam nullum ab altero distingueretur, nisi id alterum non esset; ideoque etiam αὐτὰ sequitur, quod si τὸ πρώτον ὄν antecederet, in αὐτὸ mutandum esset. — C. XXXVI. l. 1 ἀπαρκεῖ A, ἐπαρκεῖ PQV; illud tamen recte jam Fischerus reposuit.

Olympiodori vita Platonis ex Isaaci patris adversariis a Merico Casaubono edita prodiit cum Diogene Laertio Londini 1664, unde et in hujus editione Meibomiana Amst. 1692 T. II. p. 582—588 repetita et Platonis dialogis tribus ab Etwallo Oxon. 1771, quatuor a Fischero Lips. 1783 editis praefixa est, eandemque Westermannus inter Vitarum scriptores graecos minores Brunsv. 1845 p. 382—388 et Parisiis apud Didotum 1850 iteratis curis edidit; cujus a recognitione quibus in locis discesserim, solito more ita subjeci, ut Casauboni archetypum litera A, Westermanni lectiones W, meas qualescunque H notarem. Praemisi autem praefationem eidem vitae in Olympiodori ad Platonis Alcibiadem primum commentariis antepositam, unde hanc etiam Casaubonum sustulisse certum est; ipsam tamen praefationem primus Creuzerus cum illis commentariis publicavit Francofurti 1821, quem alioquin secutus semel l. 15 reliqui scribendo διεξιούσας pro ἄς ἐξιούσας. Ceterum de hac praefatione, quae finitur verbis φιλοσοφία προστρέχουσι, mox iterum dicendum erit; vitae loci, quos meo iudicio recensui, hi fere sunt: C. I. l. 23 πολυκοῖας A, πολυηκοῖας W; at nulla causa est cur illam formam magis spernamus quam ὀξυκοῖαν pro ὀξυηκοῖα, quam merito Wytttenb. ad Plutarch. p. 287 tuitus est. — L. 29 ια AW; at mihi α propter ipsam rei veritatem circumscribendum visum est. — C. III. l. 2 ὀνομαζομένοις A, νομιζομένοις W cum Casaubono, commode, sed praeter necessitatem; cf. Diodor. Sic. I. 38: Θαλῆς εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὀνομαζόμενος, deque εἶναι adjecto Schömann. ad Isaeum p. 221. — L. 11 τοκεῦσιν A, τοκῆες W cum Vindelto, ut haec sententia sit: *patres visa sibi ad seros misere nepotes*; sed scriptoris mens communionem potius nominis inter causam et effectum postulat, quam e codicis lectione ita elicias, ut *quae in liberis animadvertantur, parentibus tribu* Proclus dixerit. — L. 20 οὔτι A, οὔχι W cum Bergkio Poët. lyr. p. 495; at vide ne major illius particulae vis sit, quam Aristophanes quoque Fac. 313 in affirmatione usurpavit; adde Heindorf. ad Phaedon. p. 111 et Werfer. in Act. Mon. T. I. p. 256. — L. 29 sqq. historiolum de Anatolio ne Olympiodoro quidem dignam ratus circumscripsi; lectionem vero integram etiam l. 31 servavi, ubi W αὐτὸ pro αὐτὸν scripsit, immemor exemplorum Theocr. VII. 19: καὶ μ' ἄτρεμας εἶπε σεσηρώς, Aristoph. Nubb. 1210: φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι, Eurip. Iphig. Aul. 814: οἷ μ' ἀεὶ προσκείμενοι λέγουσ' Ἀχιλεῦ τί μένομεν, ipsius

que Platonis Phaed. c. 43, nisi quod hic non vocativus sed nominativus sequitur, ut Bekk. Anecd. p. 382: *εἶπέν μ' ὁ κήρυξ· οὗτος ἀλφάνει*. — C. IV. l. 8 *μετὰ τοῦτον A, μετὰ τοῦτο W* praeter necessitatem. — C. V. l. 29 *ἐκεῖνον τὸν καιρὸν H, ἐκεῖνον τὸν θεὸν A, ἐκεῖνον καιρὸν W*, auctore, ut ait, Casaubono; vix tamen arbitror hunc etiam articulum tolli voluisse. — C. VI. l. 1 *αἰτίων A, τριῶν W*, cuius emendationis causam non intelligo; quae enim modo scriptor narravit, utique *αἷτια τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων* erant. — L. 17 *ὁ Σιμίας H, ὁ Σιμίνας A, ὁ Σιμίνας δὲ W*, qua correctura meam leniorem esse existimo. — L. 19 *θηρᾶσθαι H, πειρᾶσθαι AW*, quod nec structuræ nec imagini convenit.

Prolegomenorum philosophiae Platonicae, quae Olympiodorum excipiunt, prima sex capita et ipsa Westermannus inter vitas philosophorum edidit, quatenus ab Heerenio in Bibl. d. alten Literatur u. Kunst T. V. Gottingae 1789 ex codice Vindobouensi publicata fuerunt; ipse tamen Heerenius hanc vitam Platonis partem tantum majoris introductionis in universam Platonis philosophiam esse annotavit, quam etsi ille nihil continere narravit, quod non a Diogene Laertio et aliis melius jam et copiosius expositum esset, ego simulac propius cognovi non indignam judicavi, quam totam cum Platonis amicis communicarem. Et ipsius quidem Vindobonensis codicis, ubi haec Prolegomena cum Alcinoi exemplari vetustissimo conjuncta exstare in Lambecii Comment. T. VII. p. 125 sqq. legimus, quamvis sedulo quaerens adhuc non inveni qui apographum meos ad usus faceret; eorundem vero alterum exemplar, quod Monachii in cod. Bav. 113 servatur, roganti mihi Leonardus Spengelius V. Cl., cui palam hic debitas gratias ago, per adolescentem harum literarum studiosissimum Wurmium diligenter describendum curavit; isque si maxime aliquid neglexisset, antiquius ejusdem codicis apographum ex Ruhnkenianis copiis in bibliothecam Lugdunensem delatum a cognita dudum et probata Jacobi Geelii V. Cl. liberalitate utendum acceperam, quo cum illo collato eam certe textus formam, quae in Monacensi archetypo exstat, satis liquido efficere poteram. Hujus igitur lectiones, quae mihi rejiciendae visae essent, litera A, Vindobonensis V, meas emendationes H, Westermanni W notavi; ubi tacitus a Westermanno discessi, Monacensem me presse sequi scito, qui omnino Vindobouensi illius fundamento antecellit. Omisi autem quae in utroque codice praecedunt *Προτέλεια συμμικτὰ εἰς τὸν Πλάτωνα*, quae partim ex Diogene Laertio partim ex Olympiodori in Platonis Gorgiam commentariis excerpta esse et Lambecius animadvertit et nunc integris his commentariis ab Alberto Jahnio editis (Klotz Archiv T. XIV. p. 108 sqq.; cf. inpr. p. 395) ita intelligitur, ut illa repeti prorsus supervacaneum sit; memorari modo vel hanc ob causam debuerunt, quia id ipsum quaeri potest, num etiam Prolegomena nostra ad eundem Olympiodorum referri oporteat. Suspicatus est hoc quoque jam Lambecius p. 129, pro certo ponit Muraltus in Bull. de la classe philol. de l'Académie de St. Pe-

tersbourg 1843, p. 251, ubi ejusdem libri apographa a Schowio facta memorat; quodque hi conjectura tantum assecuti sunt, nunc vel externam hanc commendationem accipit, quod ipsius Olympiodori praefatio vel vitae Platonis vel commentario in Alcibiadem praefixa, qualem Creuzero duce superius edidimus, cum hujus libri cap. 1 et 27 planissime concinit, neque in Gorgianis illis commentariis desunt, quae eundem cum hujus divisionibus fontem prodant; cf. Jahn. p. 110 nostrique c. 17 extr. Certam tamen originis notam noster nullam praefert praeter has duas, ut scriptorem post Iamblichum vixisse et Aristotelis quoque Analytica posteriora illustrasse intelligamus; horum enim commentarios c. 5, ubi se ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ de media proportionali et problemate Deliaco egisse memorat, eo probabilius intelligemus, quo certius Aristotelis interpretes eam ipsam quaestionem ad illorum l. I. c. 7 tractasse etiamnunc ex Johanne Philopono cognoscimus; cf. Reimer Hist. problematis de cubi duplicatione, Gott. 1798, p. 15; quae quum ita sint, nunc quidem summam quaestionis tetigisse contenti illuc transeamus, ut quam nos libelli formam exhibuimus, cum archetypo comparatam explicemus. C. I. l. 4 γινώσκωμέν τι HW, γινώσκομεν τί A. — L. 9 ἀντωπεῖν HW cum Heerenio, ἀντοπεῖν A, ἀντοποιεῖν V. — L. 26 φοιτᾶν αὐτῷ H, φοιτᾶν αὐτῶν A, φοιτῆσαι αὐτῷ W. — L. 47 ἐγενήθη H, ἐγεννήθη AW; at nunc natalis dies, non genitilis declaratur, neque illa forma apud inferioris aevi scriptorem offendet; cf. Lobeck. ad Phryn. p. 109 et Jahn Archiv T. I. p. 208. — C. II. l. 13 τοῦτο ὁ πατήρ H, τούτου πατήρ A, ὁ τούτου πατήρ W. — L. 15 παιδοποιῖαν καὶ μόνην καὶ A, παιδοποιῖαν καὶ μονων καὶ V, unde μοναχῇ Heerenius, μονοῦσθαι Westermannus exsculpsit; mihi Monacensis lectio, sola particula circumscripta, suffecit. — L. 26 ἐν τοῖς Ἑρασταῖς HW cum Heerenio nec repugnante Roepero in Zeitschr. f. d. Alterth. 1852, p. 135; ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς AV. — L. 31 ἐκ γεμύλλων τοῦ in utroque codice manifesto corrupta, quia salva sententiae structura abesse possunt, circumscribere cum Westermanno quam tentare malui; aliorum tentamina v. Gesch. d. platon. Philos. T. I. p. 99. — C. III. l. 6 ἀπεμάξατο W, ἀνεμάξατο AV. — L. 18 ἐποίησεν in ἐφοίτησε mutavit Westermannus; libros tuetur Hieronymus ad Euseb. Chron. Ol. 180. 1, ubi Cicero in exilio annum fecisse dicitur. — L. 20. 21 μέλλων .. εἶπε H, μέλλων .. εἶπεῖν AV, μέλλοντα εἶπεῖν W; mihi lenius visum est infinitivum verbo finito mutare, praesertim quum etiam εἶπεν scribi reliqua codicis in ν ἐφέλκ. abundantia permittat. — L. 27 λυπηθεῖς W, λυθεις AV. — L. 32 ἐταίροις αὐτοῦ HW, ἑτέροις αὐτοῦ AV. — C. IV. l. 1 πρὸς Σωκράτη H, καὶ Σωκράτη A, εἰς Σωκράτην W, ad sensum perinde; at quum Monacensis prima manus saepissime καὶ et πρὸς confuderit, nunc quoque, quamvis deficiente secunda, eandem corruptelam fuisse suspicor. — L. 7 γεγραμμένοι εἰσὶν HW, γεγραμμένοι ὀνόματα A, margini demum adscripto εἰσὶν, quo exemplo etiam l. 19 post συνοσίαν itemque c. 5. l. 42. 45 peccatum est. — L. 15 ἐλθὼν W, ἐλθῆν A. — C. V. l. 3 εἶδους καὶ

συγγραφῆς AV, εἰδους τῆς συγγραφῆς W ad sensum vere, quia dialogus respicitur, cujus c. 5 inventor Plato praedicatur; articulo tamen non magis quam particula opus esse ratus circumscribere hanc quam corrigere malui; neque aliter mox l. 7 me gessi, ubi quum A δόξειέν ἐστι praebeat, hoc quoque notare satius visum est quam ἄν cum Westermanno substituere, quod etsi structurae optime convenit, emendandi tamen etiam alias vias ut δόξει εἶναι relinquit. — L. 13 μαγνήτιν HW, μαγνῖτιν A. — L. 16 λοιμοξάντων H, λοιμοξάντων A, λοιμοζόντων V, λοιμοσσόντων W idemque mox Δηλίων pro Ἀθηναίων, quod etsi ad historiam verissimum est, recipere tamen non magis sustinui quam c. 4. l. 5 Ἐρμαγόρα pro Ἐρμίπρω, quia non constat librorum potius quam ipsius scriptoris errorem esse. — L. 25 οὕτω διπλασιάσαι ταύτη H, τούτω διαπλασιάσαι ταύτην AV, ταύτη διπλασιάσαι τοῦτον W justo violentius. — L. 26 ἐπαύσαντο τὰ τοῦ AV, unde jam W recte τὰ sustulit; equidem tamen circumscribere sat-egi. — L. 27 πρῶτος HW, πρῶτον A. — L. 34. 35 ἠλλάξαι .. ἐπέχεις W, ἠλάξαι .. ἐπέχει AV; secundam personam commendat Gell. N. Att. III. 17, quamquam alios etiam tertiam usos ostendit Iambl. ad Nicom. Arithm. p. 148. Ἀργυρίων vero, quod Westerm. assentiente Roepere in ἀργυρέων mutari jussit, ipse Plato tuetur Legg. V. p. 742 D; nec ὀκιάδας, quo idem deinceps corruptum τηβιάδας emendat, magis placet quam quod ipse conjeci σκιάδας, quibus in aedificiis et Atheniensium prytanes et Lacedaemoniorum convivia et conciones congregari solitos esse constat; cf. Paus. III. 12, 8, Ath. IV. 19, Phot. Lex. p. 520. — L. 46 καί φασιν H, καί φησιν AW; at ubinam hoc Platonem dicere putemus? — C. VI. l. 1 ἐνιαυτούς HW, ἐνιαυτὸν AV. — L. 4 ὑπερητίδες εἰσι H, ὑπὲρ ἔτι δὲ ἐστιν A, ὑπερητίδες W in utraque editione. — L. 12 καθηγητήρα W, κατηγητήρα A, καθηστητήρα V. — L. 20 οὗτος μὲν γὰρ H, αὐτός μὲν γὰρ A, αὐτός μὲν οὐκ V, οὗτος μὲν οὐκ W. — C. VII. l. 2 πολλαὶ H, πάλαι A. — L. 13 τοὺς δὲ H, τῶν δὲ A. — L. 19 ἐνθουσιῶντι H, ἐνθουσιῶντι A. — L. 32 ἐκκύπτειν H, ἐγκύπτειν A. — L. 33 δίκην H, κίκην A. — L. 36 προσέχουσι H, προσέχουσι A. — C. IX. l. 10 γὰρ φασιν H, γὰρ φησιν A; at Epicurei intelliguntur. — L. 17. 18 ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ H, ὅτ' ἄν ἄλλω σῶμα ἢ A. Sensus est: si corpus aliud sit, quod in illud sc. corpus agat; quamquam αὐτὸ commodius in αὐτὰ vel in ἄλλο mutari non nego. — L. 30 καὶ τῷ τοὺς H, καὶ τὸ τοὺς A. — L. 32 τὸ ἐν circumscripsi ut glossema, quod τελικὸν τῶν ὄντων αἷτιον secundum Platonem τὸ ἐν esse docet; id vero nunc scriptori propositum non est, sed ut τὸν νοῦν id esse neget; ad quem si τοῦτον, ut par est, retuleris, ne structura quidem τὸ ἐν feret. — C. X. l. 2 τῷ ἐκείνην H, τὸ ἐκείνην A. Possis etiam ἐκείνους τήν, sed nihil cogit. — L. 4 συνωθοῦντες H, ἠνωθοῦντες A, cui prioris vocabuli extrema litera adjecta illud effeci, quod Platonem per vim in Academicorum consortium referri significat. — L. 5 νέους sententia flagitante addidi, praesertim quum in ipso codice quatuor vel quinque

literarum lacuna hiet. — L. 7 φασίν H, φησίν A, quod etsi alibi etiam indefinite in hypophora usurpatur, nunc tamen inter medios plurales aegre toleratur. — L. 11 πρὸς τούτους δὲ φάμεν H, καὶ τούτους δὲ φασιν A; cf. ad c. 3; erroris constantia etiam mox l. 18 apparet. — L. 20 ἐξ ὧν H, ἐξ ᾧ A. — L. 23 γραμματεῖω H, γραμματίω A. — L. 27 κακῶς H, κακούς A. — L. 28. 29 ψυχῆς ἀπο καθαρθείσης H, ψυχὴν ἀπὸ καθαρθείσης A, accusativo tamen a secunda manu in genitivum mutato. Ἄπο per anastrophe scripsi, ut anima quasi instrumentum sit; cf. ad Lucian. p. 191; possis tamen etiam genitivos absolutos statuere, ut praepositio cum verbo coalescat. — L. 30 διττήν H, διττεῖ A. — L. 35 κακῶ H, κακῶν A. — L. 36 οὐκ ἀντιλαμβάνονται H, οὐ καταλαμβάνονται A, quocum reliqua structura non coit. — L. 39 οὐκ ἴσασι H, οὐκ ἴσα A. — L. 50 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 53 θεῶν H, θείων A; at γνῶσις nunc subjectum, non objectum requirit, θεῖα autem cognoscuntur, non cognoscunt. — L. 59 ὡς ἐγγράψαι H, ὠαράψαι A; idemque mox ὅτ' ἄν . . ἄγει, quod etsi facilius in ὅταν . . ἄγη mutes, sensus tamen ὡς . . ἄγων suasit. — C. XI quae correxerim, notae produnt; nec c. XII plus quam l. 2 τούτου pro τούτων, l. 5 et 7 identidem οὐδὲ pro οὔτε scripsi; c. XIII autem l. 17 οἶον ἄσει in οἶά εἰσι mutari lenissimum duxi, quamquam etiam οἶά ἐστι vel οἶον ἀμέλει in promptu erat. — C. XIV. l. 2 πρὶν . . μάθωμεν H, πρὴν . . μάθωμεν A. — L. 11 πολυτρότοις H, πολυτρότοις A, unde fortasse erit qui πολυτρόποις exsculpere malit; illud tamen ipsarum tibiarum epitheton est apud Maneth. Apotelesm. II. 334, sonorumque varietati, quam foraminum multitudo efficit, recte convenit. Ipsi Platoni tibia est πολυχροδύτατον ὄργανον Republ. III, p. 399 D. — L. 17 ποικίλον H, ποικίλων A. — C. XV. l. 5 εἰσὶ φύσεις H, ἐστὶν φάσεις A. — L. 7 τὸν κόσμον H, τὴν κόμην A. — L. 9 εἰσι H, ἐστι A, quod posterius c. 20 ter ipsa manus secunda in pluralem mutavit. — L. 11 οὕτως H, οὕ A. — L. 14 ἐκδίδωσιν A; mallet ἐνδίδωσιν. — L. 31 ἄλλας H, ἀλλὰ A. — L. 32 σωφρονούσαις H, σωφρονούσας A. — L. 35 ἐρωτωμένων A; immo ἐρωτώντων; id ipsum tamen utrum anteponerem vel substituerem, ambigebam. — L. 41 τῷ H, τὸ A. — L. 47 ὑμᾶς H, ἡμᾶς A. — L. 50 οὕτως H, οὕ A. — L. 52 κορυβαντιῶντες H, non κορυβαντώντες: cf. Symp. c. 32 et Jahn Archiv T. X. p. 220. — C. XVI. l. 6 ἐνθείσα H, ἐνούσα A; at cf. c. 22. — L. 15 λόγον H, λόγα A; junge τὸν λόγον scil. τῶν ἄνευ ὧν οὐ, conditionis sine qua non. — L. 30 πάντη H, πάντι A. — L. 38 τότε H, τῷτε A. — C. XVII. l. 3 τῷ H, τὸ A. — L. 33 τῷδ' ἀγαθὸν A, margini adscripto θεὸς τοῦτο: Lugdunense tamen exemplar τὸ δ' ἀγαθὸν habet, ipsiusque codicis interpunctio post προσβληθέν sententia clausa ἀγαθὸν sequentibus adjungit; vide igitur, ne altius ulcus lateat. — L. 35 ἐξ H, ἐπεὶ A. — L. 37 ὑλικῶ H, ἡλικῶ A. — L. 41 τῷ δὲ τελικῶ H, τὸ δὲ τελικὸν A, quod ne consulto scriptum censeas, quia unum bonum τελικὸν sit, antea quoque bis τὸ pro τῷ ipsis dati-

vis librarius praemisit. — C. XVII. l. 7 *Κρίτωνος* H, *κρείττωνος* A; idemque *ποκ ποιούτο* pro *ποιοῖτο*. — C. XIX. l. 16 *δείξεως* Lugdunense apographum obtulit, *δόξεως* Monacense; mihi *probationis* vis potior visa est. — C. XX. l. 5 *διαλεγόμενον* H, *διαλεγόμενα* A; turbatum locum etiam paulo ante omissum ἢ ostendit, moxque iterum *διαλεγόμενα* adeoque *μαθῆν* pro *μαθόντων* scriptum, cujus medela dubia esse non poterat. — C. XXI. l. 7 *ἕκαστα* H, *ἕνεκα* A, quod *περὶ* omissio ferri posset; hoc ipsum tamen aliud in illo latere arguit. — L. 18 *κατά τινος* H, *κατάνος* A; verum exstat c. 22 extr. — L. 23 *διάλογος* H, *διάλος* A. — L. 25 *τὸ ὅτου* H, *τούτου* A. — L. 30 *οὐδὲ* H, *οὔτε* A. — L. 41 *καὶ* circumscribendum fuisse certum est; sequitur enim tertium disjunctionis membrum, quod etsi non qualitativum, tamen quantitativum utriusque inscriptionis discrimen significat. — C. XXII. l. 22 *ἐντιθεὶς τοῦτο* H, *ἀντὶ τοῦ τὸ* A sensu nullo. — L. 30 *κινουμένους* A, mallet *ἀφρουμένους*. — L. 31 *Πλάτωνα* H, *Πλάτωνος* A. — L. 49 *οὐδ' ἐκ τοῦ* H, *οὐδὲ τοῦ* A. — L. 50 *οὐδὲ* H, *οὔτε* A. — L. 54 *τῷ* H, *τοῦ* A. — C. XXIII. l. 18 *Ἀλκιβιάδου* H, *Ἀλκιβιάδῃ* A. — C. XXIV. l. 3 *δεῖν* H, *δεῖ* A. — L. 8 *εἰ δεῖ* H, *εἰ δὲ* A. — C. XXV. l. 7 *ἂν εἶχεν* H, *ὄν εἶχεν* A. — C. XXVI. l. 3 *κοινῶς* H, *κοινοῦς* A. — L. 4 *Ἐρυξίαν* H, *Εὐρυξίαν* A. — L. 5 *ἀναφέρουσιν* H, *ἀνωφέρουσιν* A. — C. XXVII. l. 30 *βουλομένοις* H, *βουλομένους* A. — L. 32 *τῷ* H, *τῶν* A. — L. 37 *τίς* H, *τῆς* A. — L. 45 *οὕτως* H, *οὕ* A. — L. 47 *ἀηδὲς* H, *ἀειδὲς* A. — L. 53 *διὰ γεωμετρικῆς* H, *διαμετρικῆς* A. — L. 56 *τηρῶν* in margine supplet A; verius fortasse *ζητῶν* scripsisset. — L. 57 *τῷ δὲ προσθετικῷ* H, *τῶν δὲ καὶ θετικῶν* A. — L. 61 *δῆ* H, *δ' ἢ* A. — C. XXVIII. l. 5 *συγγράφειν* H, *συγγραφήν* A. — L. 8 *δεῖ θηρᾶν* H, *δ' ἢ θηρᾶν* A. — L. 11 *σκοποῦς τῶν* H, *σκοποῦς τῆν* A. — L. 12 *θειότατος* H, *θεότητος* A.

Scholia post novissimos editores ita recognovi, ut et lectionem interpolationemque, ubi opus esse videretur, emendarem, et sedulo curarem, ne quid eorum desideraretur, quae quatuor illi viri, qui ipsi Platonis libros oculis inspexerunt, Siebenkeesius in *Anecdotis graecis*, Norimb. 1798, Ruhnkenius in *Scholiis in Platonem*, Lugd. B. 1800, Gaisfordus in *Catalogo sive Notitia Mstorum Clarkianorum*, Oxon. 1812. 4. p. 70 sqq., Bekkerus ad calcem *Commentariorum criticorum*, Berl. 1823. 8. p. 311 sqq. exhibuerunt, iis tantum exceptis, quae vel ad *Timaeum Locrum* pertinent, vel ad ipsius *Platonis Timaeum* ex ampliore commentario excerpta a Scholiorum natura et genere aliena sunt. Sunt utique inter *Ruhnkeniana*, quae variarum lectionum potius quam Scholiorum speciem praeferunt ideoque nec a *Turicensibus* repetita, nec a *Stallbaumio* omnia recepta sunt; mihi tamen haec quoque cum ipsis quae apud *Ruhnkenium* habent lemmatis reducenda visa sunt, ut hujus certe libro in posterum carere philologi possent; eademque cura *Siebenkeesium* usurpavi, cujus etsi pleraque Scholia inter *Ruhnkeniana* quoque exstant, sunt tamen, quae reliquorum omnium oculos ad hunc usque diem fugerint; hujus igitur copias litera S, *Ruhnke-*

nianas R, Oxonienses ex ipsa Gaisfordi Notitia suppletas O notavi; pauca tantum Parisiensia, quibus Stallbaumius nuper editionem suam locupletavit, diligentissimo homini surripere religioni duxi. Atque haec quidem de universis; singuli loci, quibus medelam deberi existimavi, hi sunt: Euthyphr. p. 2 A *σὺν αὐτοῖς* pro *αὐτοῖς* cum Poll. VIII. 90; moxque p. 4 C *ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν* pro *ἀντιστροφῶν καὶ ὑπηρετῶν* cum Ruhnkenio ex Timaei lexico, etsi mature corruptam esse glossam etiam Suidas T. III. p. 72 docet. — Apol. 23 E in Metagenis fragmento *ἀγορᾶς ἄγαλμα* pro *ἄγαλμ' ἀγορᾶς* transponi cum Bergkio et Meinekio metrum jussit. — Phaed. p. 61 D *πρὸς τὸν Λύσιιν δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον* ignorat Siebenkeesius et aperte inepta sunt; itaque circumscripsi. — Theaet. p. 153 C *Συμωναίου γὰρ ἐλόντες* pro *ἐλθόντας* scribi historia jussit; cf. Her. I. 150; Paus. VII. 5. Ibid. 162 B *φροισιαζόμενοι* non *παροισιαζόμενοι* sed *προισιαζόμενοι* requirere manifestum est. — Soph. p. 216 A *Οἴνοτριδες* in *Οἴνωτριδες* mutari necesse erat, nec p. 252 C audacius egisse videor *τοῦτον τὸν* pro *τοῦτον καὶ* reponendo; cf. ad Lucian. p. 319. — Parmen. p. 127 A *καὶ* inter *ἀγένειος* et *ἀνῆρ* inserere non dubitavi; reliqua, quae apud Suidam quoque corrupta exstant, cum Bernhardyo intacta reliqui; quamquam in *Ἰσθμια* annorum numerum latere certum est. — Symp. p. 190 D veterem meam conjecturam *τὸν ἕτερον* pro *τὸ νεῦρον* eo fidentius recepi, quod eandem Bekkerus suasit. — Phaedr. p. 230 E Clarkianum et 248 C Siebenkeesianum exemplum ex Hermia Astii p. 76 et 148 correxi, nisi quod in priore *συνηθῶν* in *συνηθειῶν* potius quam in *συνουσιῶν* mutandum censui; in aliis autem duobus Siebenkeesianis ad p. 267 A et B *διλήμματος* pro *λήμματος* et *ἡδονῆν* pro *ἀκοῆν* meo periculo rescripsi. — Alc. p. 105 B *λογικοῦ* Bekkerus, *λογισμοῦ* Ruhnkenius exhibuit; at *διαλογικοῦ* fuisse Olympiodori exemplum p. 58 docet. Ibid. 118 E *μαμμιᾶν* Ruhnkenius, *μαμμιᾶν* Siebenkeesius; hoc probat etiam Dindorfius in Thesouro T. V. p. 558. — Lach. p. 187 B Euripidis versui *τῶ* cum ipso poëta reddidi. — Lys. p. 206 E in obscurissimo fabulae titulo *Λιμνοπέδαις* servari quam *Λημνοπέδα* substitui tutius existimavi; cf. Meinek. Hist. com. p. 231. — Euthyd. p. 292 E *ἀλλ' ἢ* pro *ἀλλ' ἢ* reponi ipse Aristophanes Ran. 439 jussit. — Gorg. p. 450 E *διωρθώσασθαι* per manus editorum traditum quanto citius correxi; p. 463 A vero Clarkianam lectionem *ἡδονῆς*, quam Turicenses in *δεινῆς* mutarunt, ita revocavi, ut lacunae signum antepone-rem, in qua ipsa tamen *δυναμένης* potius quam *δεινῆς* excidisse arbitror. Ibid. 473 E haud scio an *ν'* id est *πεντήκοντα* pro *εἷς* restitui oportuerit; fidentius tamen p. 494 F *κιναιδία ἢ πορνική* pro *κιναιδα ἢ πόρνη καὶ ἢ* cum Millero apud Dindorfium l. c. T. IV. p. 1559 recepi, contraque p. 523 E pro *ὄστρώδους*, quod ex praepostera Beckii conjectura Turicenses receperunt, *ὄστρεώδους* revocavi, quo passim Platonici humanum corpus significant; cf. Boissonad. ad Marini V. Procli p. 67. — Menex. p. 235 E verba manifesto transposita cum Bergkio Com. Att. reliqu. p. 238 ita in ordinem restitui, ut pro *Κρατῖνος δὲ*

Ομφάλη τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρων Εὐπολις Φίλοις scriberem Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρων, Ὀμφάλην Εὐπολις Φίλοις: reliquam ejus emendationem, qua Ἀσχίνης ἐν διαλόγῳ Ἀσπασία καὶ Καλλίας ὁμοίως Πεδηταις scribi jussit, etsi re ipsa verissimam mihi que ipsi in disp. de Aeschinis Socr. reliqu. p. 16 merito probatam, tamen, quia ipsius grammatici error esse potest, nunc commemorare quam ad verba mutanda conferre malui. — Rep. I. p. 337 A ὄν ante ἐμψυχον ὄντα inserto hiantem structuram sarsi; II. p. 382 D ἔστιν pro ἔστιν scripsi, ut IV. p. 431 A; IV. p. 443 D προσλαμβανόμενον pro προλαμβανόμενον cum Stallbaumio, V. p. 449 A ἐς αὐτὸν pro ἐς ταύτῳ cum ipso Thucydide revocavi, nec p. 475 extr. βαλῶν με pro βαλῶν τε toleravi, quod Athenaei X. 76 testimonio firmatum apud Bekkerum typhotetarum tantum errore permutatum esse videtur. Ibid. VI. p. 493 D codicis lectiones αὐτοῦ pro αὐτοῦ μόνου et κατ' αὐτοῦ pro καθ' αὐτοῦ restitui; X. p. 599 D vero leni mutatione νθ' pro νθ' scribendo Lycurgi tempora ad eam certe computationem redegi, qua illum a multis veterum ad primam (Coroebi) Olympiadem depressum esse constat; cf. Staatsalt. §. 23. not. 19. — Tim. p. 24 E s. v. Ἀτλαντικοῦ scripsi οὐ pro ὃ διὰ τὸ ὕψος, quod ut apud Ruhnkenium, qui ἐπ' ante αὐτοῦ omisit, excusationem habuerit, post Bekkerum ferri omnino non debebat; mox autem s. v. ἡ δὲ νῆσος restitui ἐν τοῖς αὐτῶν pro αὐτῶν, quod ne Bekkero quidem necessarium visum erat. — Crit. p. 116 C Eupolidis versum inserto cum Porsono τὸ numeris suis reddidi. — Min. p. 321 A Μινωταύρω et Μινώταυρον pro Μινωταύρω et Μινώταυρον scribi usus flagitabat. — Leg. I. p. 630 E ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα utpote manifestum clerici additamentum circumscripsi; item p. 633 A cum Bekkero ἡμεῖς δὲ γ' ἔσμεν pro ἡμεῖς δ' ἔνεσμεν ex Plut. V. Lycurg. c. 23 ascivi, moxque πρὸς τι πῶς pro πῶς eodem exemplo posui, quo Buttmanno duce Parmen. p. 163 A emendavi; meo autem periculo III. p. 681 A αἱμασιαὶ τοῖχοι pro τροχοὶ scripsi, neque aut VII. p. 796 A Βιδυλίδος Μελλίας pro Βιδυλίδος ἢ Πελλίας cum Baitero secundum Wellauer. ad Apollon. Argonaut. II. 4 reponere aut VIII. p. 828 D Σείρος in Σείρα mutare dubitavi; postremo X. p. 849 D flagitante sententia οὐ ante πάνυ cum asteriscis inserui. — Epist. VII. p. 345 D οἶα pro οἶα συνλάκων scribere Stallbaumius occupavit; ibidem vero ἀνῆει in ἀνίει mutari ipsa res jussit. — Praeterea ad Menon. extr. versus Homeri, nulla lectionis proprietate conspicuos, repeti nolui; aegrius desidero ad Cratyl. p. 384 A post Πολιτεία verba καὶ Κρατύλω sinistro casu exclusa, quibus cur carere non possimus, vide in Paroemiogr. Gotting. T. I. p. XV. — Alcyonis scholia ad Jacobitzii exemplar expressa sunt; μόνον tantum pro μόνων, quod ille nescio cur retinuit, ex Hemsterhusii monito fidenter substitui.

Timaei glossarium postquam Ruhnkenius ex unici codicis Parisini apographo Capperoneriano iteratis curis edidit, ipso codice denuo explorato primum F. J. Bastius in Epistola critica a. 1808 ad Boissonadium data ejusque Appendice Lips. 1809 publicata aliquot locis egregie

emendavit, deinde Turicenses ita ab integro recensuerunt, ut in hac quoque operis parte exiguum successoribus spicilegium relinquerent. Illud tantum, ne in ipsam illorum messem falcem immitterem, mihi faciendum erat, ut glossis, quas illi cum aliorum grammaticorum excerptis alphabetico qui dicitur ordine conjunxerunt, equidem ad primitivum ordinem revocatis, qualemcumque Timaeus libellum posteris destinasset, his solum et simplicem traderem; de singulis quae mentione digna videantur haec fere habeo: S. ἀκινάκης scripsi ἡμίτομον pro ἡμίστομον cum Dindorf. Thesaur. T. IV. p. 173. — S. ἀμεταστρεπτι restitui ὑποστρέφει pro ὑποστρέφειν, cujus infinitivi melior ratio quam verbi finiti vix apparet. — S. ἀμφιθαλεῖς scripsi ἀμφοτέρα pro ἀμφοτέροι cum Bastio Append. p. 15. — S. ἀνατείνας meo periculo dedi θείων pro θεῶν. — S. ἀποδιοπομπεῖσθαι scripsi χρωμένους pro χρώμενος: poteram etiam χρώμενον, at accusativum structura postulabat. — S. ἀποτεθρυνωμένοι non τεθρύνων sed θρύνων legendum esse, quod dudum editores intellexerunt, circumscripta prima syllaba palam feci. — S. βλάξ ecquis ante me ἡμαρτηκῶς pro ἀμαρτηκῶς scribendum esse viderit, ignoro; necessitatem neminem negaturum esse spero. — Γεννῆται pro γεννηται scripsi cum Dindorf. l. I. T. II. p. 573; adde Schol. Axioch. p. 371 D. — Δῆμος revocavi pro δημότης, quod ex Toup. conjectura recipere Turicenses non debebant; cf. Steph. Byz. p. 228. — S. δίκη ὅτε pro ὅτε grammaticorum praeceptis concessi. — S. ἐξαμβλοῦν cancellis notavi διεφθορός, non quo protinus insititium judicarem, sed ut aliquo modo corruptam vocem notarem. — S. ἐπιβολή quae a secunda manu addita Turicenses annotarunt subjicere cum cancellis non dubitavi; idemque Ἐπιβάδαι quamvis corruptum retinui, ut inferius Σκιωρῖται, ne ipsa antiquae corruptelae memoria periret. — S. ἐχέγγυον quoque τό, cui Tur. cum Schleusnero τὸν substituerunt, non minus a grammatico quam a librario scribi potuisse putavi. — Εὐθῦναι pro εὐθύναι accentus leges flagitabant. — S. ἦπον extrema μόνον οὐχὶ et αὐτίκα μάλα, quae Bastius p. 21 ab alia manu adjecta testatur, circumscripsi. — S. θῶπες idem κολάκευσιν potius quam κολακεία in codicis compendio latere docuit. — S. ἱερομνήμονες inepte legi Πύλον Turicenses intellexerunt; eosdem tamen ut non Πυλαίαν sed Πύλας substituere debuisse arbitror, Aeschin. locus facit, quem grammatico ante oculos fuisse suspicor, adv. Ctesiph. §. 184: τέλος δὲ ψηφίζονται ἡκεῖν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ῥητῶ χρόνῳ εἰς Πύλας ἔχοντας δόγμα κ. τ. λ. — S. καταδοκεῖν vulgo χωρήση legebatur; equidem leni mutatione futurum substitui. — S. κνίφος quod Tur. abjecerunt ὃν ego cum cancellis retinui; ibidemque cum codice et Bastio ἐκτείνουσι scripsi pro κτείνουσι, quod τοῖς βασανιζομένοις minus convenit; supplicii genus, quod grammatici ex Herodoto didicerunt, ad quaestionem per tormenta non pertinet. — S. λήξεις non περὶ sed περὶ scribi ipsa Platoniarum Legum VIII. p. 846 B comparatio jussit. — S. μανὸν quae non Timaeus tantum sed Photius quoque Suidasque abjecerunt καὶ ὁ μαινόμενος . . . φρεσὶν ad hanc glossam

pertinere vix mihi persuadeo, sed in communi horum omnium fonte ad aliam potius vocem ut *μανικός* adscripta fuisse suspicor; eamque suspicionem cancellis additis declaravi. — *Νῶ* scripsi ut ipsi Tur. Phaedr. p. 259 A, ut mireris hos nunc Ruhnkenianum *νῶ* in *νῶ* mutare maluisse. — S. *ξενάγοι* quod Ruhnkenius edidit *ὁδοί* Tur. in *ὁδοῦ* mutarunt; ego in *ὁδόν*, ut Her. IX. 15: *οὔτοι δὲ αὐτῶ τὴν ὁδὸν ἠγέοντο ἐς Σφενδαλέας*. — S. *ὁμόσε* lenissimum duxi *ἀπό* pro *ὑπό* τῶν *ἐναντίων* scribere, ut sit *a diversis partibus*; altius si vulnus latet, non equidem τῶ *ἐναντίῳ* cum Turic. et Bastio, sed *ἐπὶ τῶν ἐναντίως εἰς μάχην φερομένων* scribam. Eodem exemplo Tur. mox s. *ὀρέξαι* ediderunt *ὑποτεῖναι* pro *ἀποτεῖναι*: ego tamen cod. lectionem servavi, quia haud scio an etiam rectius *προτεῖναι* scribatur. — S. *ὄττα* Tur. καὶ abjecerunt; equidem revocavi cum cancellis, quia haud scio an in *ἦ* potius mutandum sit. — S. *οὐκ ἄλλως* Tur. *πovεῖται* pro *προνοεῖ*, quia apud Platonem est *πεπόνηται*; probabiliter, sed non ut ita grammaticum scripsisse certum sit. Contra s. *ποτιώμενος* Bastio *ἐπικαλούμενος* pro *ἐπικαλεῖτο* corrigenti libenter obtemperavi; eodemque auctore s. *πυρῶν* part. *ἦ* cancellis notavi. — *Στρατεία* et *στρατιά* praeventibus Turicensibus locum inter se mutare jussi; mox autem *δέ*, quod a codice abest, cum asteriscis retinere quam illorum exemplo ita abjicere malui, ut simul etiam *λέγεται* damnarem. — *Τῆθη* retinui cum Bekk. Anecdd. p. 193; Tur. *τηθή*, ut Republ. V. p. 461 D editur. — S. *χαίρειν* Tur. *δὲ* omiserunt; ego circumscripsi.

De Onomastico et Indice Scriptorum unum moneo, dialogos secundum Stephani, appendicem secundum hujus editionis paginas citari; reliquam autem praefationem eo conferam, ut quae aut mihi aut typhotetae in superioribus voluminibus imprudenti excidisse ad hunc usque diem animadverti, annotem eorundemque praefationes, sicubi opus est, aut corrigam aut suppleam. Apol. p. 23 C *εἶτ'* pro *εἶτα* praepostere irrepsit; ipsam tamen Fischeri emendationem insigniter firmat locus geminus Republ. VII. p. 539 B: *καὶ μιμούμενοι τοὺς ἐξελέγγοντας αὐτοὶ ἄλλους ἐλέγχουσι*. — Phaed. p. 59 fortasse praestabat *προτέρᾳ* scribi, ut Min. p. 319 E. — P. 67 D pro *ὥσπερ ἐκ δεσμῶν* verissime Oxon. *ὥσπερ δεσμῶν* exhibet; praepositionem ex sequentibus repeti posse docet Tim. p. 79 A: *ρεῖν ὥσπερ ἀνλώνος διὰ τοῦ σώματος*. — P. 76 B leg. *μὲν τᾶν* pro *μὲν τᾶν*. — P. 82 D Turicensem lectionem *σῶματι* memorare oblitus sum; unde tamen quod ad vulg. *σώματα* redii, excusatione vix egere arbitror. Major audacia p. 83 E emendationis *φαίνονται* pro *φασίν*: eodem tamen exemplo Amat. p. 137 C *φαίνεται* Oxon. praebuit, ubi VBST *φημι* retinuerunt. — P. 91 B *ἦ δὲ διάνοια* O cum ceteris optimis; unde vide ne scribendum sit *ἦ δὲ δὴ ἄγνοια*. — P. 95 B *λέγεσθαι* ut glossema etiam nunc repudio; *ἔσεσθαι* autem fortasse commendabit Euthyd. p. 283 A: *τῶ δὲ μετὰ τοῦτο ἔσομένῳ πάνυ σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν*. — P. 104 A *οὔπερ* cum BT nuper etiam Stallb. ascivit; ego vero haud scio an *ὄπερ* praeter libros etiam Reipubl. locus excuset VII. p. 527 B: *ἀλλ' οὐ τοῦ ποτέ τι γι-*

γνωμένον; eademque causa est p. 111 B librorum lectionis φρονήσει pro ὄσφρησει, quam acute nuper defendit Schmidtus in Philol. T. V. p. 719 sqq. Ibid. leg. οἰκητὰς pro οἰκητας. — Theaet. p. 146 D disjunctim scribi malim πῶς; τί τοῦτο λέγεις; itemque Soph. p. 261 E et Polit. p. 297 C; cf. ad Hipp. maj. 297 E, ubi pro Tim. c. 5 extr. legendum est Tim. c. 3 etc. — P. 164 A non repugnabo si quis ὄρω quam ὄρωγ maluerit, quemadmodum ad Charm. p. 173 B eandem optionem reliqui; cf. Schneider. ad Rempubl. I. p. 367, qui tamen ipse nunc Leg. p. 774 D δρωγ retinuit. — Soph. p. 236 B ἀκολουθίαν tuebitur etiam Philo Opif. mundi I. 7: τάξις δὲ ἀκολουθία καὶ εἰρμός ἐστι προηγουμένων τινῶν καὶ ἐπομένων. — P. 238 E et 243 B praestabit fortasse συνίεις, quod etiam Rep. I. p. 347 A primam Par. manum scripsisse nunc inventum est; adde Schneidewin. ad Soph. Oed. Tyrann. v. 628. — P. 258 C quae Boeckhium secuti editores certatim inseruerunt μὴ μέγα et μὴ καλόν, quamquam excidere per homoeoteleuton facillime potuerunt, tamen haud scio an intelligi potius Plato voluerit, ut Phaed. p. 98 A ἃ ποιῆ post ποιῆν, Politic. p. 276 A μικτοῖς καὶ κερασφόροις post ἀμίκτοις τε καὶ ἀκεράτοις etc. — Politic. p. 273 D πόντον pro τόπον probabiliter commendat Alb. Jahnus in Zeitschr. f. d. Alt. 1842, p. 548. — P. 287 C οὔκουν pro οὔκουν χρηὴ δρωῦν scite nuper emendavit Hier. Müllerus iuterpr. german. T. III. p. 719. — Phileb. p. 31 E et 34 D leg. δῖψος pro δίψος. — P. 46 librorum lectionem λύπας ἡδοναῖς ξυγκερασθείσας feliciter defendit Hoffmannus in Jahn. Archiv 1846, T. XII. p. 388; neque adeo cum ipso necessarium arbitror πρὸς τὰς in πρὸς τὰ mutari, quia τοῖς ἐντὸς potius τὰ ἔξω respondent et ad τὰς facile ἡδονὰς suppletur. — Conv. p. 172 A περιμένεις Stallbaumius nunc quoque in tertia dialogi editione ita tuetur, ut et libros omnes praeter unum Flor. praesens exhibere ejusdemque alterum exemplum Lys. p. 203 exstare arguat; at si Gaisfordium sequimur, Oxoniensis a Stephani futuro non discrepat, neque ullum praesentis cum οὐ pro imperativo positi exemplum certum aut ego novi aut Frankius de partic. negant. p. 24 novisse videtur; οὐ παραβάλλεις enim in Lyside vel οὐ λέγεις Aristoph. Av. 1212 reprehensionem potius continent, cui nunc locus non est. Idem quod p. 210 C καὶν ellipticum a Platonis sermone abhorrere, p. 211 C ἄν post ἕως male omissum esse criminatur, nescio quomodo oblitus est eorum, quae ipse ad Phaedonis p. 62 C et 71 B annotavit; neque p. 218 D ἑαυτοῦ intelligo cur minus liceat pro adverbio usurpari quam pro adjectivo Reip. p. 433 E et p. 463 B: οὔκουν τὸν μὲν οἰκειὸν ὡς ἑαυτοῦ νομίζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἄλλότριον ὡς οὐχ ἑαυτοῦ; immo εἰωθέναι τινὶ quis graece dixerit, doceri velim; nam Apol. p. 40 A μοι pendet ab ἐναντιουμένη. — Phaedrum eodem fere quo ego tempore Londini recensuit Carolus Badham eidemque de Theaeteti, Philebi, Reipublicae, Legum locis doctas hario-lationes praemisit, quarum nullam sperni, aliquas etiam recipi posthac licebit; in ipso Phaedro hae nos maxime adverterunt: p. 234 C τῷ γ' οὔτω pro τῷ λόγῳ, p. 246 C λελογίσμεθα pro λελογισμένου, p. 248

B δὲ ἔστων pro οὐ ἔστιν, p. 263 C ἐγχωρήσαι pro συγχωρήσαι, p. 267 C σπέρματα λόγων pro μετὰ λόγων. — Alcib. I. p. 119 A et 124 B nominativum κοινή βουλή tuebitur etiam Theocr. Idyll. VII. 35: ξυνὰ μὲν ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ αἴως. — Alcib. II. p. 144 A εἰ . . . οἰηθείης ἂν dubito num defendi possit exemplis quale est Leg. X. p. 905 C: εἰ δ' ἐπιδειῆς ἐτι λόγον τινὸς ἂν εἴης, ubi ἂν peculiarem vim retinet: *si fieri possit ut egeas*; certius vero p. 148 A eliminandum est cum Stallb. τι inter εἰ et οὐν. — Charm. p. 165 C scr. ὠφέλειαν pro ὠφελείαν, quemadmodum etiam Lys. p. 214 E et in δυσμαθείαν Men. p. 88 A peccatum est. — Laeh. p. 191 C ἄρτι pro αἴτιον jam Astius coniecit. — Ibid. p. 197 A post Σώκρατες punctum pro commate positum est. — Ibid. p. 201 A ἔκφορος λόγος et olim et nuper (Verh. d. Erlang. Philol. Vers. p. 73) Döderlinus ita tueri conatus est, ut sermonem intelligeret, *qui ad finem perduceret vel quaestionem satis explicaret*, ut Phaed. p. 66 B ἀτραπὸς τις μετὰ τοῦ λόγον ἐκφέρειν dicitur; at si Socrates de fine inveniendo desperaret, quo tandem consilio magistrum quaereret? — Euthyd. p. 273 E σφῶν pro σφῶν ex Turicensi in nostram quoque editionem perperam transiisse opportune monuit Baiterus in novissima hujus dialogi editione, unde libenter etiam p. 283 E μαθῶν ἐμοῦ pro μαθῶν μου et p. 291 E ἂν φαίης pro φαίης recipere; eundem vero virum humanissimum qualiacunque mea vel dissentientis conamina multo aequiore animo quam Stallbaumium excepisse impense laetor. — Protag. p. 321 A Badham l. c. p. IX probabiliter coniecit ὑποδέων pro ὑπὸ ποδῶν. — Gorg. p. 461 B cum καθέρξης conf. συνέρξης Tim. p. 34 C; cumque ὁ σὸς λόγος in dialogi fine Leg. VI. p. 772 E: ὡς φησι Κλεινίας. — Men. p. 92 C satius erat retinuisse οὐ εἶσι cum Schneidero ad Rempubl. VI init. — Ion. p. 534 D παιῶνα: mallem παιῶνα. — Reipublicae libros priores quinque indefessa Schneiderei diligentia in progr. Vratislav. 1852 Parisinarum lectionum mantissa a Dübnero sibi suppeditata donavit easdemque inseruit majoris suae editionis supplemento, cujus initium prodiit in Klotzii Archiv T. XVIII. p. 485—520, unde discimus p. 352 D non ὡς γέ μοι sed ὡς ἐμοὶ suprascr. γ, p. 388 B non κυλινδούμενον sed κυλινδόμενον, p. 414 B non οὐς νῦν δὴ sed οὐς δὴ νῦν optimum codicem exhibere, eundemque identidem ὠφελίαν pro ὠφελεία tueri, quod etiam Oxon. passim habet; pleraque tamen aut Turicensem scripturam firmant aut ad elisiones reliquamque orthographiam pertinent, in qua vel praestantissimorum librorum anceps auctoritas est; nos igitur his missis ad ea redimus, quae ad ipsam nostram editionem annotanda videntur. Sic p. 330 E post αὐτὰ non puncto sed colo interpungi velim; gravius tamen in hoc genere peccatum est p. 337 E, ubi typheta comma, quod post εἴη poni volebam, anteposuit eoque facto structurae rationem a Schneidero scitissime illustratam obscuravit. Instituitur enim quasi antecesserit ὅς πρῶτον μὲν μὴ εἰδείη, prorsus ut Soph. Oed. Col. 577: δῶρον οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή, vel Theocr. XV. 104: βάρδιστα μακάρων, Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι

ἔρχονται, immo ipse noster p. 357 B ὄσαι ἀβλαβεῖς καὶ μηδὲν διὰ ταύτας γίγνεται: quae constructio certe legitima est, quamquam sententiam fateor mihi identidem recogitanti εἰ καὶ magis commendare. Fidentius tamen nunc ipso Parisino duce p. 361 C ἦτω pro ἴτω reponi jubeo, nec hoc solo loco, sed etiam aliis duobus Leg. VIII. p. 837 E et XII. p. 951 E, quorum altero quum dudum Schneiderus vel optimos codices formam illam exhibere annotaverit, eundem ne nunc quidem ad eam recipiendam descendisse miror. — P. 400 B haud scio an ὄν pro καὶ ante ὡς ἐγώμαι itemque p. 405 B ἦ pro ἦ ante δοκεῖν praestet; nec repugnabo si quis p. 415 C ὁ σιδηροῦς φύλαξ ἢ ὁ χαλκοῦς pro ὁ σίδηρος ἢ ὁ χαλκός ex Parisino revocari jusserit; quod autem ex eodem primus p. 416 C recepi παρασκευάσασθαι pro παρεσκευάσθαι, quamvis invitis grammaticis altero dativi c. inf. post δεῖν exemplo tueor ex Append. Flor. pone Stobaeum Gaisford. p. 45: ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν. — P. 559 B Badham l. c. p. X legi vult ἦ τε παῦσαι ζῶντος ἀδυνατή, negationem mecum, quod juvat, necessariam existimans; reliqua tamen emendatio minus successit quam qua p. 560 C emaculavit quantocius recipienda οὐ τε πρέσβεις πρεσβυτέρων λόγους δι' ὧτων εἰσδέχονται pro ἰδιωτῶν. — Leg. p. 663 E idem probabiliter conjecit πράττειν pro πάντα τὰ δίκαια, p. 722 C autem in eandem mecum emendationem ἀρχὴν pro μάχην incidit; quo consensu laeto liceat ipsi huic operosae curae fini eum cumulum imponere, ut etiam p. 708 D pro καθ' ἓνα potius καθέντα et p. 878 B pro τραυμάτων ἐνεστῶτων fortasse τραυμάτων ἢ πηρώσεων legendum esse suspicer; cf. p. 874 E.

Scr. Gottingae d. III. Mart. MDCCCLIII.

C. Fr. Hermann.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

A.

Δίων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

St.
III.p

309

Διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα, τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὖσας ὑπέμενον· ἦδειν γάρ, ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπραχθαι· πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες, ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ μικρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθη ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκει καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ οὖν περὶ ἑμαυτοῦ βουλευσομαι τὸν λοιπὸν τρόπον ἀπανθρωπότερον, σὺ δὲ τοιοῦτος ὧν τύραννος οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανὸν οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον, ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοὶ παρασκευάζον, οὐ πολλῶν δὲ ἐλάττω κάμοι λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω· σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον· ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θεράπευσον ὥσπερ ἐμέ· καὶ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι καὶ

μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων

εὕξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

ὑπομνησαι δέ σε βούλομαι, διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγω-
διοποιῶν οἱ πλεῖστοι, ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα τύ-
ραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι·

310 φίλων ἔρημος, ᾧ τάλας, ἀπόλλυμαι·

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποιήκε. κάκεινο
δὲ τὸ ποίημά τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ·

οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσ-
ελπίστῳ βίῳ,

οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις·

οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρ-
κεις γύαι,

ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

B ἔρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημάρτηκώς, ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

B.

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου, ὅτι σὺ ἠγεῖ χρῆναι περὶ σοῦ μὴ
μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεῖους
τοῦ φλαυρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ· Δίωνα δὲ μό-
C νον ἐξαίρετον ποιεῖ· οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα
ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεῖων·
εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος,
πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλησιν,
ὡς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ
ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι Κρα-

τιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέγειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούοι Ὀλυμπίασι πολλῶν τινῶν τῶν D μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρῆ δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγη τις περὶ ἡμῶν τινός, γράμματα πέμπαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ γὰρ τ' ἀληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςι τυγχάνει ἔχοντα· οὔτε αὐτοὶ ἀγνωστὲς ἐσμεν οὔδενι Ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγαῖται· μὴ λανθανέτω δέ σε, E ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται· τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὑλίγην γεγενημένην οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταῦτ' ὀφρονήσις τε καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ ταῦτ' ἄλληλ' αἰεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίγνεται· ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων αὐτοὶ τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἐν τε ἰδίαις ξυνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν, οἷον καὶ περὶ Ἰέρωνος ὅταν 311 διαλέγονται ἄνθρωποι καὶ Πανσανίου τοῦ Λακεδαιμονίου, χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες, ἅ τε ἔπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα, καὶ Περικλέα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ Κροῖσον αὖ καὶ Σόλωνα ὡς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ Τειρεσίαν συνάγουσι, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Νέστορα καὶ Ὀδυσσέα καὶ Παλαμήδη· ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ Προμηθεά Διὶ ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι· τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν, τοτὲ δ' εἰς διαφοράν, καὶ τὰ μὲν ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ διαφερομένους ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τότε βουλόμενος ἐνδείξα-

C σθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι
 οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται, ὥστ' ἐπιμελητέον αὐ-
 τῶν ἐστίν. ἀνάγκη γάρ, ὡς εἶοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ
 ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατὰ τινα φύσιν οἱ
 μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ'
 ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
 νον εὖ ἀκούσωσιν. ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι, ὅτι
 ἐστὶ τις αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλ-
 D τισται ψυχὰι μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθη-
 ρόταται οὐ φασι, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν
 μαντεύματα ἢ τὰ τῶν μῆ. οἶμαι δ' ἐγωγε τοὺς ἔμπροσθεν,
 περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν
 συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἔτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν,
 ἐξεστίν, εἴ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπρο-
 σθεν συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ·
 περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημὶ ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν καὶ
 E λόγον ἔσεσθαι ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φανύλων
 δὲ τούναντίον. καί τοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι
 οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοιμεν, οὐδ' ἀμελοῦντες ἀσε-
 βέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ
 φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν
 φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ ἐλθὼν εἰς Συρακού-
 312 σας συμμάρτυρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ
 παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ'
 αἴτιον οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ ἐποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου
 οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σὺ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πως ἀποπέμψα-
 σθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν τὸ
 πρᾶγμα τί τὸ ἐμόν ἐστίν, ἀπιστῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οἱ
 ἐπὶ τούτοις βοῶντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς σὺ ἐμοῦ
 B μὲν καταπεφρόνηκας, ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ δια-
 βεβόηται· ὃ δὲ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα

σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἔἴην χαίρειν· εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελτίονα εὔρηκας τῶν παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν, ὡσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἔψομαι δὲ ἐγώ· τιμώμενος γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἡσύχίαν ἄξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ αὐτὸ τούτο, ὅτι διεσκόπεις καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι· ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε καὶ διώκειν, τούτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἶπεν, σοῦ μὲν τιμῶντος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὄνειδος ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα.

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δέ σοι Ἀρχέδημος, ἐπειδὴν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε, ὃ τούτου τιμιώτερόν τ' ἐστὶ καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρ' αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. φῆς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἂν τι ἢ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὃ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ. ὡδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἰτίον ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἢ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχὴ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστὶ, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ, ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως πέρι καὶ ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τούτο ἢ ψυχὴ φησιν — ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν τοῦτ' ἐστίν, ὃ παῖ Διονυσίου καὶ Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἰτίον ἐστὶ κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ τούτου ὡδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνο-

D

E

313

μένη, ἢν εἰ μή τις ἔξαιρεθήσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ
 μή ποτε τύχη; σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς
 δάφναις αὐτὸς ἔφησθα ἐννενοηκέναι καὶ εἶναι σὸν εὖ-
 B ρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως
 ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλω
 γέ ποτ' ἔφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ' εὐρηκότι, ἀλλὰ ἢ πολλή
 μοι πραγματεία περὶ τοῦτ' εἴη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας
 του, τάχα δ' ἂν θεία μοίρα κατὰ τοῦθ' ὀρμήσας, ἔπειτα
 αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως οὐ κατέδησας, ἀλλ'
 ἄττεις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμε-
 C νον, τὸ δὲ οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνῳ γέ-
 γονεν, ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκού-
 σαντα ἔχειν ἄλλως πως ἢ οὕτω κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν
 πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω μόγις ἀπαλλάττονται,
 σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόν-
 των οὕτω σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὐρήκαμεν ὃ σὺ
 ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ
 βασανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμε-
 D νος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοι
 ταῦτά τε, εἰ ἀληθῆς ἢ βάσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκείος
 τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσει. πῶς οὖν [οὐ] ταῦτ' ἔσται καὶ
 πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίη-
 σας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἀπαγ-
 γείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι
 λήφονται. πέμψεις οὖν αὐτίς, ἂν ὀρθῶς βουλευῆ, παρ'
 ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἤξει πάλιν· καὶ
 E τοῦτο εἴαν δις ἢ τρίς ποιήσης καὶ βασανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ
 πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μή τὰ πρὶν ἀπορού-
 μενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε
 οὕτως· οὐ μὴ γὰρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στεί-
 λῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλε-
 314 στέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώ-

πους ἀπαιδευτους· σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστι τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα, οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφυεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα καὶ πολλὰ ἔτη μόγις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλείους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βα- Β
σανίσαντες πάντη πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες, οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα καὶ ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τούναντίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ, μὴ ποτέ σοι μετα-
μελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων· μεγίστη δὲ φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ γρα- C
φέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πάποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο καὶ πείθου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς κατάκαυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτῃ. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι οὐ πέμψαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν D
ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκὼν ἐξελέγχεται, ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκοντες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρηῆσθαι τε αὐτοῖς καὶ δεδωρηῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ ὡς περὶ τοιούτων· Φιλιστίωνι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφόδρα χρῶ, εἰ δὲ οἷόν τε, Σπενσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμ- E
ψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης αὐτόν, ἤξειν προθύμως Ἀθήναζε.

τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἢ
 δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἠγησίππου
 τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῆ ἢ τοῦ-
 315 τον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἰσθῆ, μὴ ἐπιτρέψῃν. καὶ περὶ Λυ-
 σικλείδου τάληθὲς εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικε-
 λίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς
 σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἰεὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ
 βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ.

Γ.

Πλάτων Διονυσίῳ χαιρεῖν ἐπιστείλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν
 B τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ
 τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν, ὥσπερ εἶωθα
 ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ
 δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἠγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προς-
 εῖπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι, καὶ
 γέγραφας, ὡς φασί,

χαῖρε καὶ ἠδόμενον βίωτον διάσωξε τυράννου·
 C ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ κλήσει, οὔτι δὴ θεῷ, παρακελευ-
 σαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο, θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προς-
 τάττοιμ' ἂν, πόρρω γὰρ ἠδονῆς ἴδρυνται καὶ λύπης τὸ
 θεῖον, ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἠδονὴ καὶ λύπη
 γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν
 τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω παρ'
 ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως· σὺ δ' ἀναγνοῦς αὐτά, ὅπη
 βούλει δέξασθαι, ταύτη δέχου.

Φασὶ δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σὲ
 D πρεσβευόντων, ὡς ἄρα σοῦ ποτὲ λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ
 μέλλοντος τὰς τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίσειν καὶ

Συρακουσίους ἐπικουφίσει, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα, ὡς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου, νῦν δὲ Δίωνα διδάσκοιμι δρᾶν ἀντὰ ταῦτα, καὶ τοῖς διανοήμασι τοῖς σοῖς τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δ' εἰ μὲν τι E
διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελεῖ, γινώσκεις αὐτός, ἀδικεῖς δ' οὖν ἐμὲ τάναντία τῶν γενομένων λέγων. ἄδην γὰρ ὑπὸ Φιλιστίδου καὶ ἄλλων πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφόρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίων πλῆθος διεβλήθην διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἐξώθεν, εἴ τι γίγνοιτο ἀμάρτημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχάς, 316
ὅπη πλέον ποιεῖν ἂν ᾤηθην, ἄλλα τε βραχέα ἄττα καὶ περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκευαρεῖν, δῆλα μὴν ἐκάτερα ἔσται τοῖς τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν, ὅπερ ἀρτίως εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην δια- B
βολὴν καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μεῖζω φρυομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς δύο δὴ μοι διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κωνωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἰρηκας συμβουλήν οὐδὲ διακώλυσιν, μέλλοντί σοι κατοικίσειν Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε C
πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ Διωνος, τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος, ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέση τε καὶ καθεστη-

κυία, ὧν δὴ παντάπασι χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κε-
 κτημένοις μέλλουσι περὶ τοσοῦτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βου-
 λεύεσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπει-
 ρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων, ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι,
 D καὶ σφόδρα ἀγνώτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο εἶτ' ἄνθρωπος
 εἶτε θεὸς εἶτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλε, καὶ ἐλεί-
 φθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶει μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοι-
 νωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν ἀπολωλεκότι,
 τὸν δὲ ἄφρονα ὁρῶντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώ-
 πων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν,
 ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον, ἐν οἷς τί χρῆν
 ποιεῖν ἐμέ; μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοι-
 E πῶν τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ
 τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλωτ
 χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους
 ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς,
 ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνήκα πώποτε· καὶ μόγις
 μὲν, ὅμως δ' ὠμολογήθη νῶν πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ,
 317 ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὖ γενομένης
 ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν
 ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρα-
 κούσας ἀποδημίας πέρι τῆς πρώτης καὶ τῆς πάλιν οἴκαδε
 σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλεις με
 οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἦκειν ἐπέστελλες,
 Δίωνα δ' εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα
 οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίωني τὸτ' ἀπηχθόμην· ὥστο γὰρ
 B εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ μετὰ
 ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ
 παρὰ σοῦ, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν,
 ὡς, ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Δίωνός μοι γενήσοιτο πράγματα
 πάντα κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, μὴ ἀφικομένου δὲ τάναντία.
 αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ

παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ
 παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων, καὶ πᾶ- C
 σαι διακελευόμεναί μοι ἰέναι καὶ δεόμεναί σοι πάντως
 ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ πᾶσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Δίωνος,
 δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ μαλθακίζεσθαι. καὶ τοι τήν θ'
 ἡλικίαν αὐτοῖς προὔτεινόμην καὶ περὶ σοῦ δυσχυριζόμεν,
 ὡς οὐχ οἴός τ' ἔσοιο ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς
 καὶ βουλομένοις εἰς ἐχθρὰν ἐλθεῖν· ἐώρων γὰρ καὶ τότε
 καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε
 ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳπερ ἂν μείζους D
 ᾧσι, τοσοῦτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ
 πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχροῦς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας,
 οὗ κακὸν οὐδὲν μείζον γεννᾶ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης
 ἐξουσίας δύναμις. ὅμως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἑάσας
 ἦλθον, διανοηθεῖς, ὡς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ
 αἰτιαῖσθαι, ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα πάντα
 ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἐλθὼν δέ, οἶσθα γὰρ δὴ σὺ E
 πάντα τὰντεῦθεν ἤδη γενόμενα, ἐγὼ μὲν ἡξίουν δὴ πού
 κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν κατάγειν
 Δίωνα οἰκειωσάμενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἣν εἰ ἐμοὶ
 τότε ἐπέειθου, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε
 καὶ σοὶ καὶ Συρακούσαις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὡς ἡ
 ἐμὴ δόξα μαντεύεται· ἔπειτα τὰ Δίωνος τοὺς οἰκείους
 ἔχειν ἡξίουν καὶ μὴ διανείμασθαι τοὺς διανειμαμένους, 318
 οὓς οἶσθα σὺ· πρὸς δὲ τούτοις ᾧμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυ-
 τὸν ἕκαστον εἰωθότα αὐτῷ κομίζεσθαι καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ
 οὐχ ἥττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐ-
 δενὸς τυγχάνων ἡξίουν ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα ἐπειθές
 με μείναι τὸν ἐνιαυτόν, φάσκων τὴν Δίωνος ἀποδόμενος
 οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον,
 τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰ- B
 πείν, ᾧν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐ-

τῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ᾧ θαυμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν εὗρες, ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζη-
 C τοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἤνικα γὰρ Ἡρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες, ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ Ἡρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκεῖοι Δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανώμεν ὅπως οὔτοι μὴ δάσουσι
 D δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἴ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνείδες ἐν ἐμοί πρὸς σέ, εἰκότως οἶει ταύτῃ πάντα ταῦτα γεγονέ-
 ναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον κακῶς πράτ-
 τουντα διὰ σέ, μηδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὕτως εἶπω, τοῦτον
 E μὲν προδοῦναι, σὲ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταττες, ἔνεκα χρημάτων δῆλον ὅτι· οὐδέτι γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιὸν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβο-
 λῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενόμενα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σὲ ἀπειργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λογος ἦκει μοι ξυνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην
 819 εἶναι. σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἂν τί σοι ψεύδε-
 σθαι δόξω καὶ μὴ τὰληθῆ λέγειν. φημὶ γὰρ σε Ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις

πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδη-
 μίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμενον, ὡς Ἡρακλείδου
 τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ μέλοι. καί με
 τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς
 ὄτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κα- B
 τοικίξειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι
 δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. ρητέον δέ, ὦ Διονύσιε, καὶ
 τοῦπὶ τούτῳ τότε λεχθέν. ἠρόμην γὰρ δὴ σε, πότερον
 αὐτὸ τοῦτό σοι ξυμβουλεύσαιμι μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς
 τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὑβρι-
 στικῶς εἰς ἐμέ, ὡς ᾤου — διὸ τὸ τότε σοι ὑβρισμα νῦν
 ὑπαρ' αὐτ' ὀνειράτος γέγονεν — εἶπες δὲ καὶ μάλ' ἀπλά-
 στως γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς παιδευθέντα με ἐκέλευες C
 ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα μνη-
 μονεῦσαί σε. οὐκοῦν παιδευθέντα, ἔφησθα, γεωμετρεῖν,
 ἢ πῶς; καὶ γὰρ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπήγει μοι εἰπεῖν οὐκ εἶπον,
 φοβούμενος μὴ σμικροῦ ρήματος ἔνεκα τὸν ἔκπλουν ὃν
 προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο αὐτ' εὐρυχωρίας.
 ἀλλ' οὖν ὦν ἔνεκα πάντ' εἴρηται, ταῦτ' ἐστί· μὴ με διά-
 βαλλε λέγων, ὡς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρρού-
 σας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίξειν, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικου- D
 φίσαι βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων
 γὰρ οὐδ' ἦττον ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου
 καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων
 εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο
 κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἤθελες πράττειν
 αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς, ὡς ἦν ταῦτα
 ἄρισταπραχθέντα καὶ σοὶ καὶ Συρακουσίοις καὶ Σικελιώ-
 ταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς E
 ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγη-
 σάμενος εἶναι σοφὸν τὸν Στησίχορον, τὴν παλινοῦδία

αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει.

Δ.

Πλάτων Δίῳσι Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

320 Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλο-
 B τιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς καὶ πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν ἀγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν δόξειεν ἂν καὶ ἑτέρων εἶναί τινων, ἀληθεία δὲ καὶ δικαιο-
 C σύνη καὶ μεγαλοπρεπεία καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχη-
 μοσύνη, ξυμφαίη τις ἂν τοὺς ἀντιποιουμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστὶν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς, ὅτι προσήκει πλεόν ἢ παίδων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων δια-
 φέρειν τοὺς οἶσθα δὴ πού. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέ-
 σθαι, ὅτι ἐσμέν τοιοῦτοι οἰοίπερ φαμέν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥάδιον ἐστὶ. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις
 D συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος

παρασκευάζου τόν τε Λυκούργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀπο-
 δείξων καὶ τόν Κῦρον, καὶ εἴ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν
 ἦθαι καὶ πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ
 καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιν, ὡς πολλή ἐστὶν ἐλπίς **E**
 ἀναιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρεῖναι τὰ πράγματα διὰ
 τὴν σὴν τε καὶ Ἡρακλείδου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων
 γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἴη τοιοῦ-
 τος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίγνηται τις, σὺ φαίνου ἰατρούων,
 καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν· ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν **321**
 σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὄρω τοὺς ἀγωνιστὰς
 ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπὸ γε τῶν
 φίλων, οὓς ἄν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὐνοίαν πα-
 ρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἰ-
 του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει κα-
 θάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅτι πέ-
 πρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὡς ἡμεῖς πολλὰ **B**
 ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεο-
 δότου καὶ Ἡρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαίμονα καὶ Αἴγι-
 ναν, ἡμεῖς δέ, καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ
 τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐν-
 δεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν
 λανθανέτω σε, ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
 τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημιά ξύνοικος. εὐτύχει. **C**

Ε.

Πλάτων Περδίκκα εὖ πράττειν.

Εὐφραΐω μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες,
 τῶν σῶν ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος

δ' εἰμὶ καὶ σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην
 D συμβουλεύειν περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ ὡς
 Εὐφραῖω δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρή-
 σιμος, μέγιστον δὲ οὐ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ διὰ τε τὴν ἡλι-
 κίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ πέρι ξυμβούλους εἶναι
 τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης
 καθ'απερείτινων ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ'
 ὀλιγαρχίας, ἢ δ' αὖ μοναρχίας· ταύτας φαίεν μὲν ἂν ἐπί-
 E στασθαι πάμπολλοι, πλείστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατα-
 νοεῖν αὐτάς πλην ὀλίγων δὴ τινων. ἥτις μὲν ἂν οὖν τῶν
 πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν πρὸς τε θεοὺς καὶ
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένους ἀπο-
 διδῶ, θάλλει τε ἀεὶ καὶ σώζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην
 φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός σοι γίγνοιτ' οὐχ
 ἥκιστα ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρείος·
 322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἥκιστ' αὐτὸν ἐλπίζω
 ξυνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς
 ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος ὀνήσει τε αὐτὸς καὶ ἐκείνου
 πλείστα ὠφελήσεις. εἰ δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἶπη, Πλά-
 των, ὡς ἔοικε, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία ξυμφέ-
 ροντα εἰδέναι, ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν
 αὐτῷ τὰ βέλτιστα οὐ πώποτε ἀναστὰς ἐφθέγγατο, πρὸς
 ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι Πλάτων ὄψε ἐν τῇ πατρίδι γέγονε καὶ
 B τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰθισμένον
 ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμ-
 βουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἥδιστα καθάπερ πατρὶ
 συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾧετο,
 πλεον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταῦτὸν δὴ οἶμαι δραῖσαι ἂν καὶ
 τὴν ἐμὴν ξυμβουλὴν. εἰ γὰρ δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν,
 πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ
 C ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς. εὐτύχει.

5.

Πλάτων Ἑρμεία καὶ Ἑράστῳ καὶ Κορίσκῳ
εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ
δέξησθε, εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ
δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλή-
λους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. Ἑρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἵππων D
πληθὺς οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ
προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις,
ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἡθὸς ἐχόντων ὑγιές. Ἑράστῳ δὲ
καὶ Κορίσκῳ πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ
φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρον ὢν, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ
τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος ἀμυν-
τικῆς δυνάμεως. ἄπειροί γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν με- E
τρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν συχνὸν διατετριφέναι τοῦ
βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζων-
ται τῆς ἀληθινῆς ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης τε
καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ
τὴν δύναμιν Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε ὅσα μήπω
ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ 323
λέγω; σοὶ μὲν, Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἑράστου καὶ Κο-
ρίσκου πλέονα ἢ σὺ φημί καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ
ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιοπιστότερα ἢθῆ τούτων τῶν γειτό-
νων· ἔχεσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων
τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Κορίσκῳ δὲ καὶ
Ἑράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξύμβουλός εἰμι καὶ
πειρᾶσθαι ταῖς ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φι- B
λίας ξυμπλοκὴν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πηλύειν

δοκῆ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν· οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπρωδῆς ἥστινοσοῦν μᾶλλον ἂν συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προὑπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ
 C κοινωνίαν· ἦν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρείκη, κύρια τὰ νῦν κεχρησμοδημένα ἔσται· τὸ δὲ ἂν μὴ δρωῶμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημί δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολήν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μὴ, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἐστὶ πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνθήκη
 D καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὃ ἐστὶ δίκαιον, ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνύντας, ὅν, ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

 Ζ.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις
 εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίων, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμί ἔργῳ καὶ λόγῳ.

ἐγὼ δέ, εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνω, 324
 ξύμφημι κοινωνήσειν, εἰ δὲ μή, βουλεύσεσθαι πολλάκις.
 τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰ-
 κάζων ἄλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἶποίμ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρ-
 χὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταρά-
 κοντα γεγονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἴππα-
 ρῖνος γέγονε, καὶ ἦν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλε-
 σεν ἔχων, Συρακοσίους οἰεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, B
 κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας· ὥστε οὐδὲν θαυ-
 μαστόν, εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ
 πολιτείας ἐκείνω γενέσθαι σύμφρονα ποιήσῃ. τίς δ' ἦν
 ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκούσαι νέω
 καὶ μὴ νέω, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 διεξελεθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὢν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἐπαθον· ᾤη-
 θην, εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς C
 πόλεως εὐθύς ἰέναι· καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως C
 πραγμάτων τοιαίδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε
 πολιτείας λαιδορουμένης μεταβολὴ γίννεται, καὶ τῆς με-
 ταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρ-
 χοντες, ἔνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ, περὶ τε
 ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν
 ἔδει, τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτο-
 κράτορες. τούτων δὴ τινες οἰκειοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι D
 ἐτύγγανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθύς ὡς ἐπὶ πρὸς-
 ἦκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαυμαστόν οὐδὲν ἐπα-
 θον ὑπο νεότητος· ᾤηθην γὰρ αὐτοὺς ἐκ τινος ἀδίκου
 βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν,
 ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ
 ὁρῶν δὴ πού τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδεί-
 ξαντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν, τὰ τε ἄλλα καὶ φίλον
 ἄνδρα ἐμοί πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἄν E

αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτον εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινὰ
 τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἔπεμπον βία ἄξοντα ὡς ἀποθα-
 325 νούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε
 βούλοιο εἴτε μή· ὁ δ' οὐκ ἐπέιθετο, πᾶν δὲ παρεκινδύ-
 νευσε παθεῖν πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοι-
 νῶνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἴ τιν' ἄλλα τοιαῦτα οὐ
 σμικρά, ἐδυσχέρανά τε καὶ ἑμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν
 τότε κακῶν· χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριά-
 κοντά τε καὶ πᾶσα ἢ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ βραδύτερον
 B μὲν, εἶλκε δέ με ὅμως ἢ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πο-
 λιτικά ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἄτε τεταραγμέ-
 νοις πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειε, καὶ οὐδέν τι
 θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίγνεσθαι τινῶν τισι
 μείζους ἐν μεταβολαῖς· καὶ τοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ
 τότε κατελθόντες ἐπιεικεία. κατὰ δέ τινα τύχην αὖ τὸν
 ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντές τινες εἰς-
 ἀγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλ-
 C λοντες καὶ πάντων ἠκιστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς
 ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ
 ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα
 μετασχεῖν περὶ ἕνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύ-
 γοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς
 νόμους γε καὶ ἔθνη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς
 τὸ πρόσθε προὔβαινον, τοσοῦτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνεται
 D ὀρθῶς εἶναί μοι τὰ πολιτικά διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ φί-
 λων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν οἷόν τ' εἶναι πράττειν,
 οὓς οὐδ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς
 τῶν πατέρων ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἢ πόλις ἡμῶν διω-
 κείτο, καινούς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετὰ τινος
 ῥαστώνης, τά τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθνη διεφθεί-
 ρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με, τὸ πρῶτον

πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, βλέ- E
 ποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὁρῶντα πάντη πάντως, τε-
 λευτῶντα ἰλιγγιᾶν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι,
 πῆ ποτὲ ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ
 καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὐτὸ περι- 326
 μένειν ἀεὶ καιρούς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν
 τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται. τὰ
 γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ
 παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης· λέγειν τε ἠναγ-
 κάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἐκ ταύτης
 ἐστὶ τὰ τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα
 κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν
 ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γέ- B
 νος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ τὸ τῶν δυναστευόν-
 των ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλο-
 σοφήσῃ.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σι-
 κελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ
 ταύτη λεγόμενος αὐτὸς βίος εὐδαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ
 Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρεσε,
 δὶς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώ-
 μενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέ- C
 πεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθνῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος
 οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ
 νέου ἐπιτηδεύων δύναίτο, οὐχ οὕτω θαυμαστῆ φύσει
 κραθήσεται, σῶφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι,
 καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη.
 πάλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὐστι-
 νασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα ἐς
 ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἠγουμενων αὐτὸ δεῖν γί- D
 γνεσθαι πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων
 σπουδὰς διαπονουμένας· ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς

πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς Συρακούσας διεπορεύθην, ἴσως μὲν κατὰ τύχην, E ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρείττωνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· δέος δέ, μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς 327 Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κινδυνεύω, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων καὶ πράττειν αὐτὰ ξυμβουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίῳι μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθῆς ὢν πρὸς τε τᾶλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, B ὡς οὐδεὶς πώποτε ὢν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἴταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἠγαπηκῶς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διανοήθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, C ἢν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχευ, ἐγγιγνομένην δ' αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὖν, γιγνομένην δ' οὖν ἐν τισιν, ὢν καὶ Διονύσιον ἠγήσατο ἕνα γενέσθαι τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν, γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενομένον. πρὸς δὴ τούτοις φήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ κοινωνὸν τούτων,

μεμνημένος τήν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπε- D
 τῶς ἐξεργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλί-
 στου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν
 Διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφα-
 γῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν
 εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι.
 ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς ἐπεισε μεταπέμπεσθαι
 Διονύσιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἦκειν ὅ τι τάχι-
 στα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς ἄλλους ἐντυχόντας Διο- R
 νυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι.
 λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. τίνας γὰρ
 καιροῦς, ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγο-
 νότων θείᾳ τινὶ τύχῃ; καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς
 Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ 328
 τὴν νεότητα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας
 τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ
 ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους ὡς εὐπαρακλήτοι εἶεν πρὸς
 τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον, ἱκανώτατοί
 τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, ὥστε εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν
 ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους
 τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένους.
 τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα B
 πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ τῶν νέων, ὅπῃ
 ποτὲ γενήσοιτο, εἶχε φόβος· αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιού-
 των ταχεῖαι καὶ πολλάκις ἐαυταῖς ἐναντία φερόμεναι· τὸ
 δὲ Δίωνος ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς
 ὄν ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπούμενον
 καὶ διστάζοντι, πότερον εἴη πορευτέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε
 δεῖν, εἰ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολι- C
 τείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι· πεί-
 σασ γὰρ ἓνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξεργασμένος ἐσοίμην
 ἀγαθὰ. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπῆρα οἱ-

κοθεν, οὐχ ἢ τινὲς ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχυρόμενος μὲν ἔμαν-
τὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἔμαντῶ παντάπασι λό-
γοις μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τίς, ἔργου δὲ οὐδενὸς ἄν ποτε
ἐκὼν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον
D μὲν τὴν Δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄν-
τως γεγυνοτός οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπε-
σὼν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ'
ἡμᾶς φεύγων καὶ ἀνέροιτο εἰπών· ὦ Πλάτων, ἦκω σοι
φυγὰς οὐχ ὀπλιτῶν δεόμενος οὐδὲ ἱππέων ἐνδεῆς γενόμε-
νος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πει-
θοῦς, ἢ σὲ μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ δυνάμενον ἀνθρώπους
νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν
E τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάστοτε· ὦν ἐνδεία
κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας ἐν-
θάδε πάρεμι· καὶ τὸ μὲν ἔμὸν ἔλαττον ὄνειδός σοι φέρει·
φιλοσοφία δέ, ἣν ἐγκωμιάζεις ἀεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν
λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν
329 μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε; καὶ Μεγαροῖ μὲν εἰ
κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δὴ που ἄν μοι βοηθὸς
ἐφ' ᾧ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἄν φανλότατον ἠγοῦ-
σαυτόν· νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος
δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶει δόξαν κα-
κίας ἀποφευξείσθαι ποτε; πολλοῦ καὶ δεήσει. λεχθέντων
δὲ τούτων τίς ἄν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις;
οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκη τε ὡς οἶόν
B τε ἄνθρωπον μάλιστα, διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς
ἑμαντοῦ διατριβάς, οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα
δοκοῦσαν οὐ πρέπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθὼν
τε ἑμαντὸν ἠλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου
ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἄν,
εἴ τι καταμαλθακισθεῖς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέ-
σχον κακῆς. ἐλθὼν δέ, οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν, εὖρον στά-

σεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν
 πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἤμνον μὲν οὖν καθ' C
 ὄσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν
 ἴσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν
 τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν
 ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφο-
 βούμεθα, μὴ τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συναίτιον
 τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος
 τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεῶς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τού-
 των ὡς πάντων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰ- D
 σθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος
 μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας
 ἀνελάμβανε, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρ-
 ρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδείτο πάντως μένειν· ἐγίγνετο γάρ
 οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ μέ-
 νειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ
 τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν, ὅτι μεμιγμένοι ἀνάγκαις
 εἰσὶν· ὁ δὲ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν, εἰς E
 ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὄθεν οὐδ' ἂν εἰς ἔτι
 με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου,
 ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν
 ἐπέστελλεν, οὗτ' ἂν ἔμπορος οὗτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας
 ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἰς περιεῖδέ με μόνον ἐκπο-
 ρευόμενον, ὅς οὐκ ἂν συλλαβῶν εὐθέως παρὰ Διονύ-
 σιον πάλιν ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη
 ποτὲ τοῦναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διο- 330
 νύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς; τὸ
 γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἠσπάζετο μὲν ἀεὶ προϊόντος
 τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἠθους
 συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβού-
 λετό με καὶ φίλον ἠγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ 'κεῖ-
 νον, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ'

ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ὥκνει ὡς δὴ
 Β μανθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰ-
 κειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν
 διαβαλλόντων λόγους, μή πῃ παραποδισθῆιη καὶ Δίων
 δὴ πάντα εἶη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον,
 τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἤπερ ἀφικόμην, εἴ πως
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν
 ἀντιτείνων.

Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς
 ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα ξυν-
 C ἐβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν
 ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου·
 ὧν δὲ ἔνεκα καὶ ὅσα ἐπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια,
 ὑμῖν πρῶτον μὲν ξυμβουλεύσας, ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν
 γεγονότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι, τῶν ἐπαν-
 ερωτώντων ἔνεκα, τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον,
 ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνη λεγόμενα. λέγω
 δὴ τάδε ἐγὼ, τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι καὶ
 D δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν ὅτι χρὴ πρῶ-
 τον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
 πείθεσθαι καὶ τᾶλλα ἤδη παραινεῖν· μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύ-
 γοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιούτου ξυμβουλῆς ἄνδρα τε ἡγού-
 μην ἂν καὶ ἰατρικόν, τὸν δὲ ὑπομένοντα τούναντίον
 ἄνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐ-
 τῆς εἰς εἶη κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον
 ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοιτό τι
 E τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις ξυμβου-
 λεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πο-
 λιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἵεναι, προα-
 γορεύουσι δὲ τῷ ξυμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν ἔᾶν καὶ μὴ
 331 κινεῖν, ὡς ἀποθανομένῳ ἔαν κινῆ, ταῖς δὲ βουλήσεσι
 καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα ξυμβουλεύειν κε-

λεύουσι, τίνα τρόπον γίγνοιτ' ἂν ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα ξυμβουλάς τοιαύτας ἡγοίμην ἂν ἄνδρον, τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κεκτημένος, ὅταν τίς μοι ξυμβουλευῆται περὶ τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινι B τρόπῳ δοκῆ ζῆν ἢ συμβουλευσάντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύμως ξυμβουλεύω καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην· ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλευῆταί μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλεύοντι δῆλος ἢ μηδαμῆ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρχομαι ξυμβουλεύσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν υἱὸς ἢ μου. δούλω δὲ ξυμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην· πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι C προσβιάζεσθαι μὴ νόσῳ παραφροσύνης ἐχομένους· ἐὰν δὲ τίνα καθεστῶτα ζῶσι βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα μήτε δὴ κολακεύοντά γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα, ἄς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταῦτὸν δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ διανοούμενον χρὴ ζῆν τὸν ἔμφρονα· λέγειν μὲν, εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μήτε ματαίως ἐρεῖν μήτε ἀπο- D θανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν μὴ δυνατὸν ἢ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν ξυμβουλεύοιμι, ξυνεβούλευον δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίωνος, ζῆν μὲν τὸ καθ' ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατῆς αὐτὸς αὐτοῦ ὅ τι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἑταίρους E κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὃς πα-

ραλαβῶν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν
 βαρβάρων ἐκπεπορθημένας οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας
 πολιτείας ἐν ἐκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἐταίρων
 332 ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν,
 οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας ἔκ τε ἰδιωτῶν ἄρ-
 χοντας καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόν-
 τως. τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν πει-
 θοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργα-
 σάμενος ποιήσασθαι, Δαρείου δὲ ἑπταπλασίῳ φανλότε-
 ρος ἐγένετο, ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ
 τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐ-
 Β νούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μείζω ἕκαστα Σικε-
 λίας πάσης ἑπτὰ καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς καὶ
 οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέ τε
 παράδειγμα, οἷον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν
 ἀγαθὸν γίνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ
 νῦν διασέσωκε τὴν Περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς
 τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν Ἑλλήνων
 πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας
 C παραλαβόντες, ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν
 ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κεκτημέ-
 νοι. Διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικε-
 λίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης
 γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ μείζον σημεῖον εἰς
 ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ τοι-
 ούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ ξυμβουλευόμεν
 ἐγὼ καὶ Δίων, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ξυμβε-
 D βήκει οὕτως, ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συν-
 ουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα
 ὀρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ
 ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι, μά-
 λιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐν-

δεᾶ γεγονέναι· λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως, οὐ γὰρ ἦν
 ἀσφαλές, ἀνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις,
 ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγε-
 μῶν γίγνηται σώσει, μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος τᾶναντία
 πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν, καὶ ἑαυτὸν E
 ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρη-
 μωμένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειε νόμοις τε ξυνδή-
 σειε καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις
 εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν
 τὴν πατρῶαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι, πολλαπλασίαν δὲ ὄν- 333
 τως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον
 δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γε-
 νομένης δουλείας, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τοῦναντίον ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα
 ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπι-
 βουλευόντων Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοι-
 οῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξέ-
 βαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς δ' εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα δ' B
 ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα [τὰ] ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 ἔλθων ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀθηναίων Δίων ἔργῳ τὸν
 Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν ἠλευθέρωσέ τε
 καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν, ταύτῳ πρὸς Δίωνα
 Συρακόσιοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ Διονύσιος, ὅτε αὐ-
 τὸν ἐπεχείρει παιδεύσας καὶ θρέψας βασιλέα τῆς ἀρχῆς
 ἄξιον οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὁ δὲ τοῖς
 διαβάλλουσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι C
 Δίων πράττει πάντα ὅσα ἔπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα
 ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κηληθεὶς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς
 ἐπιτρέψας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίσαιο καὶ Διονύσιον ἐκ-
 βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύ-
 τερον ἐν Συρακοσίοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἀτύπῳ τε καὶ
 αἰσχροῦ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν,

ἀκοῦσαι χρῆ τούς ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγ-
 D ματα. ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγώ, ἑταῖρος Δίωνος, σύμ-
 μαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φι-
 λίαν ποιήσαιμι· διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡτ-
 τήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι
 γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν
 εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι,
 τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν, ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἷ-
 E καθε Δίων ἀδελφῶ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ
 ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης
 ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξε-
 νίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ
 δὴ καὶ τούτω τῷ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων
 τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην
 334 ἑταίρω· ἐλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἤσθοντο
 διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σι-
 κελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόν-
 ον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἶον τοῦ φό-
 νου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν
 αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω·
 πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς καὶ εἰς
 B τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ Ἀθηναίων πέρι λεγόμε-
 μενον, ὡς αἰσχύνην οὔτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἔξαιρου-
 μαι· φημὶ γὰρ κάκεινον Ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔ-
 δωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς
 πολλὰς λαμβάνειν· οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγε-
 γόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ
 μόνη χρῆ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ ξυγ-
 γενεῖα ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνειδούς γε-
 C γόνατον τῇ πόλει τῷ Δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἔλλογίμω
 πῶποτε ἄνδρε γενομένω.

Ταῦτα εἶρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν
 Διωνείων φίλων καὶ ξυγγενῶν· ξυμβουλεύω δὲ δή τι πρὸς
 τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλήν καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων
 ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ'
 ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν ὃ γ' ἐμὸς λόγος,
 ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς
 δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐκγό- D
 νοις, ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἢ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνε-
 λεύθερα ψυχῶν ἦθη τὰ τοιαῦτα ἀρπάξειν κέρδη φιλεῖ,
 οὔδεν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν
 ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότα θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων.
 ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν, δεύ-
 τερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν· καὶ μοι πεί-
 θεσθε Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν, εἶτα εἰς Διονύσιον
 βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆ τὰ νῦν
 οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκε καλῶς· τὸ γὰρ τῶν E
 καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὅτι ἂν
 πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν· οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνα-
 τος ἡμῶν οὐδείς, οὔτ' εἴ τῳ ξυμβαίη, γένοιτο ἂν εὐδαί-
 μων, ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐ-
 δὲν λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος 335
 οὔση ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη, πεί-
 θεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λό-
 γοις, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικα-
 στάς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις
 ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα
 καὶ ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πά-
 σχειν ἢ δρᾶσαι, ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν
 ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ, καταγελῶν, ὡς οἴε- B
 ται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάξει πᾶν ὃ τί περ ἂν οἴηται,
 καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραπο-
 δώδη καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς,

ἡδονὴν ποριεῖν αὐτῷ τοῦ μπίπλασθαι, τυφλὸς ὢν καὶ
 οὐχ ὄρῳ, οἷς ξυνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία,
 κακὸν ἡλίκον ἀεὶ μετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἣν ἀναγκαῖον
 τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῆ στρεφομένῳ καὶ
 C ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάν-
 τως πανταχῆ. Δίωνα δὴ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα ἔπειθον, καὶ τοῖς ἀποκτείναςιν ἐκεῖνον δικαιο-
 τατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διο-
 νυσίῳ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἴ-
 πεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους, οἱ μὲν τὸν
 βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι διαφθείραντες, ὁ δὲ
 οὐδὲν ἐθέλησας χρήσασθαι δικαιοσύνη διὰ πάσης τῆς
 D ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ἣ γενομένη φιλοσοφία
 τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων ἀνθρώπων
 Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμπασαν ἱκανῶς δόξαν παρ-
 ἔστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαί-
 μων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὅς ἂν μὴ μετὰ φρονή-
 σεως ὑπὸ δικαιοσύνη διαγάγῃ τὸν βίον, ἦτοι ἐν αὐτῷ
 κεκτημένος ἢ ὀσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἧθεσι τραφεῖς
 E τε καὶ παιδευθεῖς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἔβλαψε·
 τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἶη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη· ὁ δὲ
 Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδε ταῦτὸν ἐξεργασμένος τούτῳ.
 Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων
 ἀνθρωπον δυσχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευ,
 ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο ἢ [ἐπὶ
 336 τὸ] Συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ,
 ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἐλευ-
 θερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάση μη-
 χανῆ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις
 τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προὔθυμεῖτ' ἂν πρά-
 ξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίσειν καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν
 βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ χειροῦ-

μενος ῥᾶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι' ἀν-
 δρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσό- B
 φου τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολ-
 λοῖς, ἥπερ ἂν, εἰ Διονύσιος ἐπείσθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς
 ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις ἀπέσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἢ πού-
 τις δαίμων ἢ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι
 καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶ-
 σιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ
 καρπὸν τοῖς γεννήσασιν πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύ-
 τερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν C
 χάριν οἴωνοῦ τὸ τρίτον· ὅμως δὲ μιμείσθαι μὲν συμβου-
 λεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοι-
 αν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν ἐπὶ λῶον, ὡς δὲ
 ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειραῶσθαι ἀποτελεῖν· αἱ
 δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς· τὸν δὲ μὴ δυνά-
 μενον ὑμῶν Δωριστὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ
 τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, D
 μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἂν τι καὶ ὑγιὲς
 πράξαι ποτε· τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σι-
 κελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης, φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθή-
 νας· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
 πρὸς ἀρετὴν ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ
 δ' οὖν ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν, κατεπείγουσι δὲ
 ὑμᾶς αἰ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φνόμεναι E
 ἐκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μὲν που χρὴ πάντα
 τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις
 τύχη, ὡς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσασιν, πρὶν
 ἂν οἱ κρατήσαντες μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ
 σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται
 τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θέ- 337
 μενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς

ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὐσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ, φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὸν διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε κακῶν

Β λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάσασα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν αὐταῖς πρὸς αὐτὰς ἀεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατήσαντας ἀεὶ χρῆ, ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρίναι τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθάνωνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυναικας κεκτημένους οἶκοι καὶ προγόνους αὐτῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτήσιν

Γ κεκτημένους πάντας ἱκανήν· ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ δεήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἰκοθεν μεταπέμπεσθαι, μεταπεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νικήσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλέον, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἔστιν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἡττους αὐτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγὴ· εἰ δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινῶν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἀδελφῶν τε Δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὐφρονοῦντες συμπράξαι, δεύτερα μὲν· πρῶτα δ' ἦν ἂν τὸ πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δὲ τις ἀνθρώπων κρείττων διε-

Ε φόρησε· τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειραῖσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πράξαι μοίρα καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ.

Ξυμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ
 Διονύσιον ἐμὴ προτέρα ἄφιξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία
 τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ
 μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος
 χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθά- 338
 περ εἶπον, πρὶν συμβουλεύειν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐταίροις
 τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἔπεισα ὅπῃ δὴ
 ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφείναι με, εἰρήνης δὲ γενο-
 μένης, ἣν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, ξυνωμολογήσα-
 μεν ἀμφοτέρω. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψασθαι Δίωνα
 καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφα-
 λέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἡξίου διανοεῖσθαι μὴ φυγὴν
 αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ· ἐγὼ δ' ἡξίην ὡμο- B
 λόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, γενομένης δὲ εἰρήνης
 μετεπέμπετ' ἐμέ, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο,
 ἐμὲ δὲ ἡκίην ἐκ παντὸς τρόπου ἡξίου. Δίωv μὲν οὖν ἐκέ-
 λευέ τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πο-
 λὺς ἐκ Σικελίας, ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας
 ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἶη γεγονὼς τὰ νῦν· ὅθεν ὁ Δίωv
 συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν,
 ἐγὼ δὲ ἤδη μὲν που κατὰ τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολ- C
 λὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι
 ἔδοξε χαίρειν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον
 ἔαν, καὶ ἀπηχθόμην ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος, ὅτι γέρων τε
 εἶην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν
 πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ
 Διονύσιον ἀφικέσθαι· ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ
 φιλίαν Ἀρχύτη καὶ τοῖς ἐν Τάραντι καὶ Διονυσίῳ ποιή-
 σας ἀπέπλεον· ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίω- D
 νός τε ἅττα διακηκόότες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρα-
 κουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν· οἱ
 δοκοῦσί μοι Διονυσίῳ πειρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ

τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διακηκοότος ὅσα δι-
 νοούμην ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφυῆς πρὸς τὴν τοῦ
 μανθάνειν δύναμιν φιλότιμός τε θαυμαστῶς· ἤρεσκέ τε
 οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἡσχύνετό τε φανερός γιγνό-
 E μενος οὐδὲν ἀκηκοῶς ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν
 εἰς ἐπιθυμίαν ἦει τοῦ διακουῖσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ'
 ἢ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν
 τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθειῖσι
 νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ οὖν οἴκαδέ τε ἐσώθην καὶ καλοῦν-
 τος τὸ δεύτερον ἀπηρνήθην, καθάπερ εἶπον νῦν δὴ,
 δοκεῖ μοι Διονύσιος παντάπασι φιλοτιμηθῆναι, μή ποτέ
 τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἕξεως
 339 ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέλειν
 δυσχεραίνων παρ' αὐτόν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν
 εἰμὶ τ' ἀληθὲς καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκού-
 σας καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ
 ἡγήσεται νοῦν ἔχειν. ἐπεμψε μὲν γὰρ δὴ Διονύσιος τρί-
 τον ἐπ' ἐμὲ τριήρη ῥαστώνης ἕνεκα τῆς πορείας, ἐπεμψε
 δὲ Ἀρχίδημον, ὃν ἡγεῖτό με τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλεί-
 B στου ποιεῖσθαι, τῶν Ἀρχύτῃ ξυγγεγονότων ἓνα, καὶ ἄλ-
 λους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν ἠγγελλον
 πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος
 ἐπιδεδωκῶς εἶη πρὸς φιλοσοφίαν. ἐπεμψε δὲ ἐπιστολὴν
 πάνυ μακράν, εἰδὼς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμην καὶ τὴν
 αὐτὸν Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας
 ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη
 τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἢ ἐπιστολή, τῇδὲ πῃ φράζουσα· Διο-
 C νύσιος Πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ
 μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς, ἂν εἰς Σικελίαν πεισθῆεις
 ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοι τὰ περὶ Δίωνα
 ὑπάρξει ταύτῃ γιγνόμενα ὅπηπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς, θε-
 λήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι· εἰ

δὲ μή, οὐδὲν σοι τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγμάτων οὔτε
 περὶ τᾶλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενον. ταῦθ'
 οὕτως εἶπε, τᾶλλα δὲ μακρὰ ἂν εἶη καὶ ἄνευ καιροῦ λε-
 γόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου D
 καὶ τῶν ἐν Τάραντι, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι
 τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς
 Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν
 οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικὰ παντάπασι διαβαλοίην. ταύτης
 δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμ-
 ψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων,
 τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἶον ἐξωθού-
 των με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προ- E
 δοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἐταί-
 ρους· αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄν-
 θρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ,
 πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ
 ἐξελέγξαι σαφῶς, ὅποτέρως ποτὲ ἄρα σχοίη, καὶ τοῦτ'
 αὐτὸ μηδαμῆ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἴτιον γενέσθαι
 τηλικούτου ἀληθῶς ὀνειδούς, εἴπερ ὄντως εἶη τῶ ταῦτα 340
 λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυ-
 ψάμενος, πολλὰ δεδιῶς μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς,
 ὡς ἔοικεν· ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τοῦτό γε
 οὖν ἐπραξα ὄντως· ἐσώθην γάρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ
 τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν εἰδέναι χρεῶν, ὅτι
 πολλῶν βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε καὶ ἔδωκέ
 τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφι-
 κόμην, ὥμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότε- B
 ρον ὄντως εἶη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας
 ὥσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθή-
 ναζε. ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πείραν λαμ-
 βάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως
 τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ γὰρ Διο-

νύσιον εὐθύς ἐλθὼν ἡσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δει-
 κνύναι δὴ δεῖ τοῖς τοιούτοις, ὅ τι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα
 C οἷόν τε καὶ δι' ὅσων πραγμάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει· ὁ
 γὰρ ἀκούσας, εἴαν μὲν ὄντως ἢ φιλόσοφος οἰκειὸς τε καὶ
 ἄξιος τοῦ πράγματος θεῖος ᾧν, ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμα-
 στήν ἀκηκοέναι ξυντατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλ-
 λως ποιῶντι· μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνας αὐτόν τε καὶ τὸν
 ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῆ
 πᾶσιν ἢ λάβῃ δύναμιν, ὥστε αὐτὸς αὐτόν χωρὶς τοῦ δει-
 ξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτη καὶ κατὰ
 D ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῆ, πρᾶττων μὲν ἐν αἷς τισὶν
 ἂν ἢ πράξεισι, παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ
 τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτόν μάλιστα εὐμαθῆ
 τε καὶ μνήμονα καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα
 ἀπεργάζεται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτη μισῶν διατελεῖ. οἱ
 δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεχρωσμένοι,
 καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι,
 ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι καὶ ὁ πόνος ἡλίκος καὶ
 E δίαίτα ἢ καθ' ἡμέραν ὡς πρέπουσα ἢ κοσμία τῷ πράγ-
 ματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς οὔτε δὴ
 341 ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίνονται, ἐνιοὶ δὲ αὐτῶν πείθου-
 σιν αὐτούς, ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶ τὸ ὅλον καὶ οὐδὲν
 ἔτι δέονταί τινων πραγμάτων. ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γί-
 γνεται ἢ σαφῆς τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶν-
 τὰς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βαλεῖν ἐν
 αἰτία τὸν δεικνύντα ἀλλ' αὐτόν αὐτόν, μὴ δυνάμενον
 πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὔτω δὴ
 καὶ Διονυσίῳ τότε ἐρρήθη τὰ ρηθέντα. πάντα μὲν οὖν
 B οὔτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος ἐδεῖτο· πολλὰ γὰρ
 αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσε-
 ποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς· ὕστερον δὲ
 καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτόν περὶ ᾧν τότε ἤκουσε, συν-

θέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι· οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινὰς οἶδα γεγραφό-
 τας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὐ-
 τοῦς· τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
 γραφότων καὶ γραφόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν C
 ἐγὼ σπουδάζω, εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες εἴτ' ἄλλων εἴθ' ὡς
 εὐρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν
 περὶ τοῦ πράγματος ἐπαῖειν οὐδέν. οὐκ οὖν γε περὶ
 αὐτῶν ἔστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ
 οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συν-
 ουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν
 ἐξαίφνης οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς ἐν D
 τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι το-
 σόνδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ'
 ἂν λεχθεῖη· καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἦκιστ'
 ἂν ἐμὲ λυποῖ· εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι
 πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ'
 ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ, ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος
 γράψαι καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ'
 οὔτε ἀνθρώποις ἠγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν E
 λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις, ὅποσοι δυνατοὶ
 ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως· τῶν τε δὴ ἄλλων
 τοὺς μὲν καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειεν ἂν οὐ-
 δαμῇ ἐμμελοῦς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς
 σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν 342
 ἐν νῶ μοι γέγονεν εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σα-
 φέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν· ἔστι γὰρ τις λόγος
 ἀληθῆς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων
 καὶ ὀτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς,
 ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

Ἔστι τῶν ὄντων ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη
 παραγίγνεσθαι, τρία· τέταρτον δ' αὐτῆ· πέμπτον δ'

Β αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν· ὧν
 ἓν μὲν ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἶδωλον,
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν λαβὲ βουλόμενος μα-
 θεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω πέρι νόησον.
 κύκλος ἐστὶ τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτό ἐστιν ὄνομα, ὃ
 νῦν ἐφθέγγμεθα· λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομά-
 των καὶ ῥημάτων συγκείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων
 ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου
 ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος.

C τρι-
 τον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορ-
 νευόμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν πέρι
 πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων ὡς ἕτερον ὄν.
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθῆς τε δόξα περὶ ταῦτ'
 ἐστίν· ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὐτὸ πᾶν θετέον, οὐκ ἐν φωναῖς
 οὐδ' ἐν σωμαίων σχήμασιν ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν, ᾧ δῆλον
 ἕτερόν τε ὄν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν τε ἔμ-

D προσθεν λεχθέντων τριῶν· τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν ξυγ-
 γενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε, τᾶλ-
 λα δὲ πλέον ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περὶ τε εὐθέος ἅμα καὶ
 περιφεροῦς σχήματος καὶ χροῆς, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ κα-
 λοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε
 καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοι-
 ούτων πάντων, καὶ ζώου ξύμπαντος πέρι καὶ ἐν ψυχαῖς
 ἦθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα· οὐ

E γὰρ ἂν τούτων μή τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἀμῶς γέ πως, οὔ-
 ποτε τελέως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς
 γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ ἧττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποιῶν τι περὶ
 ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὄν ἐκάστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθε-

343 νές· ὧν ἕνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ
 τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακί-
 νητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις, τοῦτο δὲ πάλ-
 λιν αὐτὸ νῦν λεγόμενον δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν

ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστὸς
 τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ· τοῦ γὰρ εὐθέος ἐφάπτε-
 ται πάντῃ· αὐτὸς δέ, φαμέν, ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότε-
 ρον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὐτῷ φύσεως. ὀνομά-
 τε αὐτῶν φαμέν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, κωλύειν δ' B
 οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα εὐθέα κεκλήσθαι τά-
 τε εὐθέα δὴ στρογγύλα, καὶ οὐδὲν ἦττον βεβαίως ἔξειν
 τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ
 λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἶπερ ἔξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων
 σύγκειται, μηδὲν ἰκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυρίος
 δὲ λόγος αὐτῷ περὶ ἐκάστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές, τὸ
 δὲ μέγιστον, ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι δυοῖν
 ὄντων, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός, οὐ τὸ ποιόν τι,
 τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον C
 ἕκαστον τῶν τεττάρων πρότερον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ
 κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ
 δεικνύμενον ἀεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ
 ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα.
 ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμὲν
 ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἔξαρκεῖ δὲ τὸ προταθὲν τῶν εἰδώ-
 λων, οὐ καταγέλαστοι γιγνώμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρω-
 τώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτώντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα D
 διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀπο-
 κρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
 δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμε-
 νον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι τοῖς πολλοῖς
 τῶν ἀκούοντων δοκεῖν μηδὲν γινώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ
 γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνοούντων ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ
 γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων
 φύσις ἐκάστου, πεφυκυῖα φάυλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐ- E
 τῶν διαγωγῇ, ἄνω καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον,
 μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὐπεφυκότος εὐπεφυκότι· κα-

κῶς δὲ ἂν φυῆ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς εἰς τε
 τὸ μαθεῖν εἰς τε τὰ λεγόμενα ἦθη πέφυκε, τὰ δὲ διέ-
 344 φθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγκεὺς ἰδεῖν ποιήσειε τοὺς τοιού-
 τους. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος οὔτ'
 ἂν εὐμάθεια ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη· τὴν ἀρχὴν γὰρ
 ἐν ἀλλοτριαῖς ἕξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται· ὥστε ὅποσοι τῶν
 δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυεῖς εἰσὶ
 καὶ ξυγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμο-
 νες, οὐδ' ὅσοι ξυγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες,
 οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς
 B τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθά-
 νειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας,
 μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς
 εἶπον· μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα,
 ὀνόματα καὶ λόγοι ὅψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν
 ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ
 ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστου
 καὶ νοῦς, συντείνων ὅ τι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπί-
 C νην· διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων
 πέρι πολλοῦ δεῖ, μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις εἰς
 φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλλῃ. ἐνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γι-
 γνώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τις του συγγράμματα γεγραμ-
 μένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἄττ'
 οὔν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ'
 αὐτὸς σπουδαῖος, κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν
 τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμ-
 D μασιν ἐτέθη, ἐξ ἄρα δή οἱ ἔπειτα, θεοὶ μὲν οὔ, βροτοὶ δὲ
 φρένας ὥλεσαν αὐτοί.

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος
 εὖ εἴσεται, εἴτ' οὔν Διονύσιος ἔγραψέ τι τῶν περὶ φύ-
 σεως ἄκρων καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς
 οὐδὲν ἀκηκοῶς οὐδὲ μεμαθηκῶς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψε κατὰ

τὸν ἐμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἔγραψεν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάθῃται, εἰ ἂν ἅπαξ τῇ E ψυχῇ περιλάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται· φιλοτιμίας δὲ αἰσχροῦς εἶπερ ἔνεκα, εἰθ' ὡς αὐτοῦ τιθέμενος εἰθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὢν, ἧς οὐκ ἄξιος ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς 345 μιᾶς συνουσίας Διονυσίου τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἶη· γέγονε δ' οὖν ὅπως, ἴττω Ζεύς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὔρειν, ὅπῃ ποτὲ γέγονε, τίνι πότ' αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, πλεονάκεις τε οὐ διεξῆμεν· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ οὕτως εἰδέναί τε οἴεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὔρων B ἢ καὶ μαθῶν ἔμπροσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμπαν Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί· εἰ δὲ εὔρηκέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρως, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος C τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέ ποτ' ἄν; πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράξοιμ' ἄν. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα ἐὼν τὰ ἑαυτοῦ κεκτηῖσθαι καὶ καρποῦσθαι χρηματά, τότε οὐκέτ' εἶα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασι· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος ἀλλὰ τοῦ υἱέος, ὄντος μὲν ἀδελφίδου αὐτοῦ, κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ D

μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἐωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐδεὶν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμέ-
 E νοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν,

ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδι, λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἶη Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι τάχος· οὐ πείθων
 346 δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενοοῦμην πλεῖν, τεθυμωμένος πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην, ὅτι οὖν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικοῦμην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὄρων μηχανὴν τοῦ μείναι τὸν τότε ἔκπλου μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρα λέγει πρὸς με πιθανὸν λόγον· ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίων, ἔφη, καὶ τὰ Δίωνος ἐκποδῶν
 B ἀπαλλαχθήτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι· ποιήσω γὰρ διὰ σέ, ἔφη, Δίωνι τάδε. ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαμβάνοντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ· ταῦτα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί· τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ τε καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος· ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος παρεχέτω.
 C τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἷς τισὶν ἂν ὑμῖν δοκῇ, καρπούσθω δὲ Δίων, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γινέσθω ἀνελέσθαι.

ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμε-
 νον ἂν τοῖς χρήμασι δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ· οὐ γὰρ
 ὀλίγα ἔσται· σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὄρα
 δὴ ταῦτα εἴ σοι ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυ-
 τὸν τοῦτον, εἰς δὲ ὥρας ἄπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα·
 καὶ Δίων εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἔξει σοι διαπραξαμένῳ D
 ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας
 ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν
 ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν.
 ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τὸ μετὰ ταῦτα
 κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος, μάλα συγκεχυμένος· πρῶτος δ'
 ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγούμενος ὁδε λόγος. φέρε, εἰ διανο-
 εῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος ὧν φησὶν, ἀπελ- K
 θόντος δ' ἐμοῦ ἂν ἐπιστέλλῃ Δίῳ πιθανῶς αὐτός τε
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν αὐτοῦ, διακελευόμενος ἂ νῦν πρὸς
 ἐμὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθέλή-
 σαντος ἂ προῦκαλεῖτό με δρᾶν, ἀλλ' ὀλιγορήσαντος τῶν
 ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν
 ἔτι μηδ' ἐθέλη με ἐκπέμπειν, αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μη-
 δενὶ προστάττων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσι ῥαδίως ὡς ἀβουλῶν 347
 ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἄρα τις ἐθέλήσει με ἄγειν ναύτης ὁρμώμε-
 νον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας; ὥκουν γὰρ δὴ πρὸς τοῖς
 ἄλλοισι κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ'
 ἂν ο θυρωρὸς ἤθελέ με ἀφεῖναι μὴ πεμφθεῖσης αὐτῷ
 τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν δὲ περιμείνω τὸν ἐνι-
 αυτόν, ἔξω μὲν Δίῳ ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' αὖ
 εἰμι καὶ ἂ πράττω· καὶ ἂν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν
 φησὶν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγ- B
 μένα· τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ
 τις ὀρθῶς, ἑκατὸν ἢ Δίωνος οὐσία· ἂν δ' οὖν γίννηται
 τὰ νῦν ὑποφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίνεσθαι, ἀπορῶ
 μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνι-

αυτόν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις ἐλέγξει πειραῖσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι δέδοκται μοι μένειν·
 C ἀξιῶ μὴν, ἔφην, μὴ κύριον ἡγεῖσθαι σε Δίωνος ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα καὶ ἐρωτᾶν, εἴτε ἄρκει ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἄττα καὶ ἀξιοῖ, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν πω τῶν περὶ ἐκεῖνον. ταῦτ' ἐρρήθη, ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν, ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος
 D ἐμνήσθη λέγων, ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος, τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος· ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν, πραθείσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεια ἐμοὶ δώσειν ἄγειν, τὰ δ' ἡμίσεια τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ· τὸ γὰρ δὴ δικαιοτάτον οὕτως ἔχειν. πληγείς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάνυ μὲν ὄμην γελοῖον εἶναι ἀντιλέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρεῖη τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν· ὁ δὲ ἐξῆς τούτοις πάνυ
 E νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπη τε καὶ ὅπως ἤθελε καὶ οἷς τισί, πρὸς ἐμέ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον αὐτὸν περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην· οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ὄμην ποιεῖν.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβοηθημένον ἐγγόνει φιλοσοφία καὶ φίλοις· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξῶμεν
 348 ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων ἔξω, καθάπερ ὄρνις ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν Δίωνος· ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη, θυμω-

θέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἄθροοι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν· ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο εὐθύς πρὸς τὰ Β τείχη, παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν· οὗ δὴ περιδεῆς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησε καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις ταχὺ διῆλθεν ὡς Ἡρακλείδης αἴτιος εἶη γεγονώς πάντων τούτων· ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδῶν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ ἐξήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς C τὸν κήπον — ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν — τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγομένων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. Πλάτων γάρ, ἔφη, Διονύσιον ἐγὼ πείθω τουτουί, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσει δύνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξη δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν Σικελίᾳ, τὸν τε υἷον λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἀξιῶ εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε D βλάπτοντα μηδὲν Διονύσιον ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἂν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἂν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· Διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι, ἂν τις ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἐάν τ' ἐν ἀγρῷ ἐάν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι E Διονυσίῳ δόξη. ταῦτα, ἔφη, συγχωρεῖς; λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. συγχωρῶ· μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῆ, ἔφη, φανῆ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δείλης Εὐρύβιος καὶ Θεοδότης προσηλθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένῳ θαυμαστῶς, καὶ ὁ Θεοδότης λέγει, Πλάτων, ἔφη, παρῆσθα χθὲς

οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύσιος ὠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ; πῶς δὲ οὐκ; ἔφην. νῦν τοίνυν, ἣ δ' ὅς, περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες, ὃ δὲ εἶναί πη ταύτη κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν, ἔφη, συνακολουθήσον

349 πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ. ὠχόμεθα οὖν καὶ εἰσήλθομεν παρ' αὐτόν, καὶ τῷ μὲν ἐστάτην σιγῇ δακρῦοντε, ἐγὼ δὲ εἶπον· οἷδε πεφόβηνται, μή τι σὺ παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ποιήσης περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον· δοκεῖ γάρ μοι ταύτη πη γεγονέναι φανερὸς ἀποτετραμμένος. ὃ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν, οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ Θεο-

B δότης λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέ τε καὶ ἰκέτευε μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος, θάρρει, Θεοδότα, ἔφην· οὐ γὰρ τολμήσει Διονύσιος παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ἄλλα ποτὲ δοῦναι. καὶ ὅς ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοί, ἔφη, ἐγὼ οὔτε τι σμικρὸν οὔτε μέγα ὠμολόγησα. νῆ τοὺς θεοὺς, ἣν δ' ἐγὼ, σὺ γε ταῦτα, ἃ σοῦ νῦν οὔτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ὠχόμεν ἔξω. τὸ μετὰ

C ταῦτα ὁ μὲν ἐκκνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότης δὲ ἀγγέλους πέμπων Ἡρακλείδην φεύγειν διεκελεύετο· ὃ δὲ ἐκπέμψας Τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει δέ, ὡς ἐλέγετο, Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῶ τινὶ μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἢ πάλαι ἐπιβουλή Διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ Δίωνος χρήματα ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με πιθανόν· καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει

D με, εὐρῶν πρόφασιν, ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατώκουν ἐγὼ, δέοι θυῖσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἔξω δὴ με παρ' Ἀρχιδῆμῳ προσέτατε τὸν χρόνον τοῦτον μείναι. ὄντος δ' ἐμοῦ ἐκεῖ Θεοδότης μεταπεμψάμενός με πολλὰ περὶ τῶν τότεπραχθέντων ἠγανάκτει καὶ ἐμέμ-

φετο Διονυσίῳ· ὁ δ' ἀκούσας, ὅτι παρὰ Θεοδότην εἶην
 εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὐτὴν ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ
 διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας E
 τινὰ ἠρώτα με, εἰ ξυγγενοίμην ὄντως μεταπεμψαμένου
 με Θεοδότου· καὶ γὰρ, παντάπασιν, ἔφην· ὁ δέ, ἐκέλευε
 τοίνυν, ἔφη, σοὶ φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς Δίωνα
 καὶ τοὺς Δίωνος φίλους ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιοό-
 μενος. ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν
 οἰκησιν πάλιν, ὡς ἤδη σαφῶς Θεοδότου μὲν ὄντος μου
 καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐ-
 νοεῖν ᾤετό με, ὅτι Δίῳ τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς.
 ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μι- 350
 σθοφόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπη-
 ρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολῖται ἀπήγγελλον, ὅτι
 διαβεβλημένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοί τινες ἀπει-
 λοῖεν, εἴ ποῦ λήψονταιί με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ
 τινα τοιάνδε σωτηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς
 ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὦν τυγχάνω·
 οἱ δὲ πρόφασιν τινα πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς
 πόλεως πέμπουσι τριακόντορον τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν B
 ἕνα, ὃς ἐλθὼν ἐδεῖτο Διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων, ὅτι
 βουλοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δὲ ξυν-
 ωμολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ
 χρημάτων οὔτ' ἐγὼ τι ἀπῆτουν οὔτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν
 δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν
 θεωροῦντα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν Δία ἐπι-
 μαρτυράμενος εὐθὺς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς
 οἰκείοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διο- C
 νύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε
 καὶ ἐνόει, αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας
 δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ
 βούλοιντο· ἐμὲ δ' εἶπον ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ

τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν Διο-
 νυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἠγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν
 ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ
 D ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ἠδέσθη δέ· οὔτ' οὖν ἠλικίαν ἔχω
 συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμί, ἄν-
 ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποι-
 εῖν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρα-
 καλεῖτε. ταῦτα εἶπον μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλά-
 νην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς
 ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι πάντων τῶν νῦν γεγονότων κακῶν
 αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύσιος ἀπέδωκε
 E τὰ χρήματα Δίῳ ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἂν
 ποτε ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τὰνθρώπινα· Δίῳνα γὰρ
 ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἂν ῥα-
 δίως· νῦν δὲ ὀρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἐμ-
 351 πεπλήκασι. καὶ τοι τὴν γε αὐτὴν Δίῳ εἶχε βούλησιν,
 ἦνπερ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλον, ὅστις μέτριος,
 περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως
 τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι
 γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστι δὲ οὐκ ἂν τις
 πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ, καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν ἐπιβου-
 λεύσας καὶ ξυνωμότας συναγαγών, πένης ὧν καὶ ἑαυτοῦ
 μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἠττημένος,
 B εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, ἐχθροὺς
 καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς
 συνεργοῖς τε καὶ ἑταίροις παρακελεύηται, ὅπως μηδεὶς
 αὐτῷ ἐγκαλεῖ πένης φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν
 πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς
 πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, ἢ
 μεγάλης προεστῶς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττώ-
 νων τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα δια-
 C νέμη μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε Δίῳ οὔτε ἄλλος

ποτὲ οὐδεὶς ἐπὶ δύναμιν ἐκῶν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὗ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην· ἃ νῦν δὴ Δίων πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δραῖσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπταισεν ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, θαυμαστὸν παθῶν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων D πέρι, σώφρων τε καὶ ἔμφρων, τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἂν ποτε διαψευσθεῖη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν χειμῶν μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαισίον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἂν καὶ λαθὸν κατακλύσειε βία. ταῦτόν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς E ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον, ᾧ δὴ σφαλεῖς κεῖται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω, σχεδὸν εἴρηται τέ 352 μοι καὶ εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανελάβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἀφίξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων· εἰ δ' ἄρα τιτὶ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τῳ, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἶη τὰ νῦν εἰρημένα.

H.

Πλάτων τοῖς Δίωτος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις εὖ B πράττειν· ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε,

ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν.
 ἐλπίζω δὲ οὐχ ὑμῖν μόνοις συμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα,
 C μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρα-
 κούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις,
 πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγυρε· ταῦτα γὰρ ἀνί-
 ατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψει. νοήσατε δὲ ἃ
 λέγω νῦν. ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης
 τῆς τυραννίδος πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν
 βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῆ τῆς
 τυραννίδος ἀποφυγῆ τέλος ἐπιθεῖναι. συμβουλή δὲ περὶ
 D τῶν τοιούτων ὀρθῆ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι
 ταῦτα συμβουλεύειν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους ὡς πλεῖ-
 στα κακὰ ἐξεργάσεται, τοὺς δὲ φίλους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ·
 τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥάδιον, πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους
 μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν
 ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν
 γέγυρε τῆδε αὐτοῦ περὶ Σικελίαν, τῶν μὲν ἐπιχειροῦν-
 των δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρῶντας· ἃ κἂν ἄλλοις
 E μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι.
 τούτων μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ'
 ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅ τι σμι-
 κρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥάδιον ὀρᾶν οὔτε
 ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῆ δὲ προσέοικεν ἢ τοιαύτη συμβουλή
 τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὲ παντάπασι μὲν
 353 εὐχή τις, ἀπὸ γὰρ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον ἀεὶ λέγειν
 τε καὶ νοεῖν, ἐπιτελής δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε
 τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὐ-
 περ γέγυρεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μίᾳ διὰ τέλους,
 ἣν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόν-
 τες τὴν ἅπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σι-
 κελία τῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὄλην
 ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἴλοντο Διονύσιον

μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπού- B
 σας αὐτῷ πράξεις, σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον Ἰπ-
 παρίνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας αὐτοκράτορας, ὡς
 φασι, τυράννους ἐπονομάζοντες· καὶ εἴτε δὴ θείαν τις
 ἠγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόν-
 των ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ ξυναμφοτέρον μετὰ τῶν τότε πο-
 λιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω
 ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὖν οὕτω συν-
 ἔβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονό-
 των δίκαιόν που τοῖς σώσασι πάντας χάριν ἔχειν· εἰ δέ C
 τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς
 πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει,
 τὰς δὲ τινέτω. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαὶ γί-
 γναιντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως
 ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἴοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων
 κινδύνων καὶ πόνων, ἢ κείνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν
 ἀρχὴν, οὐδ' ἂν συμβουλεύειν οἴοντ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥη-
 θήσεσθαι· νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεῶν καὶ D
 ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γέγονατε
 τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν αἰεί τινος σμικροῦ ἐπιθεεῖς εἶναι
 τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμι-
 κρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἐκάστοτε
 ξυμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρασ οὐδέν ποτε τελεῖται,
 ξυνάπτει δὲ αἰεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα ἀρχῇ φυομένη
 νέα, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει
 καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἥξει δέ, E
 ἄνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τε καὶ ἀπενκτῶν, σχεδὸν
 εἰς ἔρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοι-
 νίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ
 κράτος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἑλ-
 ληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἄμει-
 νόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ρηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ

354 μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἄν λεχθεῖη· ὃ δέ μοι φαίνεται
 πη τὰ νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάση παρρησίᾳ καὶ κοινῶ τινὶ
 δικαίῳ λόγῳ χρώμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ
 τινὰ τρόπον, διαλεγόμενος ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε
 καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμ-
 βουλήν· καὶ νῦν δ' ὃ γ' ἐμὸς λόγος ἄν εἴη ξύμβουλος
 τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον
 τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν εἴη, μεταβαλεῖν. δυ-
 B νατὸν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυ-
 κοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἄργει καὶ
 Μεσσηνίᾳ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομέ-
 νους καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέ-
 ρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ
 γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν
 καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτή-
 ριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σώζεσθαι,
 C νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων. ὃ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς
 λόγος πᾶσι παρακελεύεται, τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμέ-
 νοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινών-
 των εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλέως
 δ' εἶδος πειρᾶσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις
 βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας τιμὰς κεκτημένους παρ' ἐκόν-
 των τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς δὲ δὴ ἐλεύθερα
 D διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὃν
 κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἄν μή ποτε ἀπληστία
 ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα
 ἐμπέσωσιν, ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέ-
 τρω ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι· οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου
 καὶ Ἰππαρίνου ἄρξαντες Σικελιωῖται τότε ὡς ᾤοντο εὐ-
 δαιμόνως ἔξων, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχον-
 τες· οἱ καὶ τοὺς δέκα στρατηγοὺς κατέλευσαν βάλλοντες

τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα Ε
 δὴ δουλεύοιεν μηδενὶ μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότη,
 ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντα πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες
 ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλ-
 λουσα μὲν ἑκατέρω πάγκακον, ἔμμετρος δὲ οὕσα πανά-
 γαθον· μετρία δὲ ἢ θεῶ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἢ τοῖς ἀν-
 θρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι νόμος, ἄφροσι 355
 δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτη πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω
 Συρακοσίοις πᾶσι, φράζειν παρακελεύομαι τοῖς Δίωνος
 φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλήν· ἐγὼ δὲ ἐρ-
 μηνεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπνους ὦν καὶ δυνάμενος εἶπεν *ἄν*
 νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίς οὖν δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον ἀποφαί-
 νεται ὑμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίωνος ξυμβουλή;
 τόνδε.

Δέξασθε, ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους,
 οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ Β
 πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μήτ' ἐπιθυμίας,
 ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι δὲ χρημάτων,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν
 δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῆς τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην
 δὲ καὶ ὑστάτην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσιν
 τῷ σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμε-
 νος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὄντως C
 εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλου-
 σίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος αὐτός τε ἄθλιος, γυ-
 ναικῶν καὶ παίδων ὦν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους
 τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρα-
 κελεύομαι, εἰάν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νό-
 μων, ἔργῳ γνώσεσθε· ἢ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ
 γίνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιού-
 τους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε D
 κρατεῖτε ἱκανῶς οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον

ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, τὸ μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἐρρουσι δὲ τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπεται ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς. νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἂν τι παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τούτοις ξύμπασιν ἀδόλφῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε, πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἔνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐμοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων νῦν δῖς, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γέγονατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταῦτὸν κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου, χάριν τῆς τε δὴ νῦν βοηθείας καὶ ὀσίου τρόπου· ὅς γε νόμενος τυράννου πατρός ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τιμὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείζωον ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνεσθαι Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου Διονύσιον τὸν Διονυσίου, εἰὰν ἐθέλῃ ἐκὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιῶς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος· τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπῳ τινὶ τοιῷδε, ὅς εἴρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. εἰὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ

Ἰππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν
 παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τε
 τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε,
 ὡσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσι
 κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν, εἴτε τινὰς αὐτόθεν
 εἴτε ἔξωθεν εἴτε ἀμφοτέρω, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρή-
 σωσι· τούτους δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι D
 καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἣ βασιλέας ἀρμόττει γίνε-
 σθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὄσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενο-
 μένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχον-
 τας νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ
 πέντε μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα
 μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς τοὺς τε πέντε καὶ
 τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίνε-
 σθαι δικαστὰς ἐκ τῶν [νῦν] αἰὲ περυσινῶν ἀρχόντων,
 ἓνα ἀφ' ἐκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἄριστον δόξαντ' εἶναι καὶ E
 δικαιότατον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν
 ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν·
 βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γί-
 γνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ 357
 καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διανοήθη γίνε-
 σθαι καὶ νῦν διανοοῦμαι, καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν
 μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα
 ἂν ἤπερ καὶ διανοοῦμην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν
 ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατώκισα, τοὺς μὲν
 βαρβάρους ἦν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ
 τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραν-
 νίδα, τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων B
 εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῶας θείκῃσεις κατοικίσας· ταῦτ' αὖ
 δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι*
 καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις
 πάντας, τὸν μὴ θέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστι

δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν
 τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοίμως ἔχει,
 ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω
 C δὲ τὰς δύο τήν τε Ἰππαρίνου τοῦ Διονυσίου υἱέος καὶ
 τήν τοῦ ἐμοῦ υἱέος· τούτοιον γὰρ ξυνομολογησάντων τοῖς
 γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως
 κήδονται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν
 δύντες τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρέπει, πείθοντες
 καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ
 πάντως, μὴ ἀποστῆτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λε-
 D χθέντα, οἷον ὄνειρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν, ἐναρ-
 γῇ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῇ.

Θ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνί-
 E δην, τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες, ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας,
 καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν
 πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς
 ἦν ἐργώδη· τὰ δὲ παρὰ σοῦ διῆλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑπο-
 δυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας
 ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ
 358 αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράτ-
 τειν οἷα καὶ σὺ, σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κάκεινο δεῖ
 σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέ-
 γονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρὶς μερί-
 ζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολ-
 λά δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν κατα-

λαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ ξυμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φάυλοις ἀνθρώποις, οἱ B οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν καὶ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

I.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναι τέ σε C νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητος κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἡθεσιν οἷσπερ καὶ νῦν μένεις.

IA.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν. D

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον, ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήναζε·

ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτε-
 ρον, εἰ δυνατὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὡσπερ ἐπέ-
 E στειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν
 τῆς στραγγουρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον
 ἂν εἶη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ
 δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω· δι' ἃ δέ,
 μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς, εἴ τις πάντα διεξίει·
 καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχα-
 πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν, οἷα [ἀπαντᾶ] καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πο-
 ρείαις ἐστὶ μεστά. συμβουλεύσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ
 359 τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος, δό-
 ξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἶονθ'
 ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧν τινῶν εὖ ποτὲ πόλιν ἂν κατα-
 σκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναί τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν
 τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σόφρων τε
 καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς δια-
 νοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς
 B ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τι-
 νός, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι, ὡς ἐγὼ
 οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχέσθαι.
 καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὔτω κατε-
 σκευάσθησαν, καὶ ἔπειτα εὖ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων
 πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλ-
 λας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς ἀνὴρ
 καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων· τὸ
 C δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμείσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη,
 διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν
 οἰομένους τι ἐτοίμως διαπράξασθαι. εὐτύχει.

ΙΒ.

Πλάτων Ἀρχύτῃ Ταραντίνῳ ἐν πράττειν.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς
ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἡγά- D
σθημεν ὡς ἐνι μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ
ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ
ἄνδρες οὗτοι μύριοι εἶναι, οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαο-
μέδοντος ἐξαναστάντων Τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ
παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνή-
ματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὐπω ἔχει, ὡς δέ
ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυ-
λακῆς ἀμφοτέρω συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρα- E
κελεύεσθαι.

ΙΓ.

Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν

360

εὖ πράττειν.

Ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι
παρ' ἐμοῦ ἐστὶ· τοὺς Λοκρούς ποθ' ἐστιῶν νεανίσκους,
πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φι-
λοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον, ὡς ἐμοί τε ἐδόκει
καὶ τῷ παρακατακειμένῳ, ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις· ὅς B
τότε εἶπεν· ἦ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελεῖ
ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ δ' εἶπες· καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ
καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐ-

τόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθη. τοῦτ' οὖν διασω-
 στέον, ὅπως ἂν αὐξάνηται αἰεὶ ἡμῖν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέ-
 λεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε Πυ-
 θαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα,
 C ὡσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἶπερ ἦκει
 παρὰ σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα
 μὲν Ἑλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐ-
 δόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάνυ χαριέντως ἔχων·
 ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ ξυγγέγονε καὶ
 Πολυξένῳ τῶν Βρύσωνός τινι ἐταίρων· ὃ δὲ σπάνιον ἐπὶ
 τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἐστὶν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοι-
 κεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι.
 D δεδιῶς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀπο-
 φαίνομαι, οὐ φαύλου ζώου, ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλήν
 πάνυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου
 φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε ἐντυγχάνων
 καὶ ἐπυνηθάνομην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
 φλαυῆρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐ-
 λαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὀπωστιοῦν σχολάζης,
 E μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τᾶλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκ-
 δίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνη
 καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελείσθαι σε μὴ ἀνιῆ. καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

361 Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν
 Ἀπόλλω ἐποίησάμην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ
 ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἔστιν αὐτῷ Λεωχάρης.
 ἕτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάνυ κομψόν, ὡς ἐδόκει·
 ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι,
 ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος
 ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ· δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μή τι σοὶ ἄλλο
 δόξη. πέμπω δὲ καὶ οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία τοῖς
 B παισὶ καὶ μέλιτος δύο· ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἦλθομεν τῆς

αποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη· ἀλλ' αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν Λεπτινῆς σοι ἔρεϊ. ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἔνεκά τε τούτων καὶ εἰσφορῶν τινῶν εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτινίου, λέγων ἅ μοι ἔδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἶη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκκαίδεκα μναῖ· τοῦτ' οὖν ἔλαβον, καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. C
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων ἄκουε ὡς σοι ἔχει, περὶ τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησι καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν, ὡσπερ τότε σοι ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, D
 τέτταρες, ἡ μὲν νῦν ἐπίγαμος, ἡ δὲ ὀκταέτις, ἡ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἡ δὲ οὐπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων· καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτερος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωνος. ἡ μὲν E
 οὖν Σπενσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὗσα αὐτῷ θυγάτηρ· δεῖ δὴ ταύτη οὐδὲν πλέον ἢ τριάκοντα μνῶν· μέτρια γὰρ αὐταὶ ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ εἰάν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ ἐμή, οὐδὲν αὖ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμά ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν· εἰάν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν, ὡσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως

ὡς ολίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, ὃ δ' ἂν μὴ δύνωμαι,
362 σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων τῶν Ἀθήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν εἴαν τι δέη ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἢ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει, ὡς ῥόμεθα, ἐπεὶ καὶ ἂν τι σοὶ αὐτῶ διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὀνήσαι, μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἄλλ' ἐγχρονισθὲν, ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι, πρὸς τῶ χαλεπῶ τὸ τοιοῦτόν σοί ἐστι καὶ
B αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδῃ τὸν Αἰγινήτην πέμψας Ἐραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ὑμετέρου ξένου, εἴ τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἃ ἐπέστελλες πέμπειν. ὃ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῶ πατρὶ σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἂν, πλείω δὲ οὔ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε ἄξιον ἐπαινέσαι Λεπτίνην, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προ-
C θύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι οἴός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερός ἦν. χρὴ γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγὼ σοὶ παρρησιάσομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἂν. οἱ προσαγγέλλοντες ἐκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι·
D ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα· σέ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔστι πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλίσκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε τὰ ἄλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν καὶ σὺ δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόν-

των πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι. E

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἄν. τὰ μὲν οὖν ἄλλ' οὔπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαί, ὡσπερ ἔφησ· περὶ μέντοι ἐκείνων, ὧν οὐκ εἶας μεμνηῆσθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην, ἔξεπειρώμην δέ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομένων, καί μοι ἐδόκει οὐκ ἠρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.

Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἐταίρῳ, 363
θώρακα δωρησώμεθα ὀπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι χιτῶνια τρία ἑπταπύχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λιπῶν. ἐπιεικῶς δὲ γιννώσκεις τοῦνομα Κέβητος· γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λόγοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκειῶς τε καὶ εὖνους.

Περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, B
ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν σε μεμνηῆσθαι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν· πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥάδιον φανερώως διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει, θεοὶ δὲ τῆς ἥττον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός· πάνυ γὰρ προθύμως σέ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι, καὶ οὐχ ἠκιστα Φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει. καὶ Φιλαίδης ὁ παρὰ βασιλέως ἦκων τοῦ μεγάλου ἔλεγε περὶ C
σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγε, νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.

Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν

μὲν αὐτός τῳ βούλῃ, εἰ δὲ μή, Τηρίλλῳ δός· ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. Τίσωνος δ' ἔστι κηδεστής, ὃς τότε ὄθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμεν.

Ἔρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου
 D τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ πρόστατε τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, εἴαν τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἴῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἰσθῆ, καὶ ὑπομιμνήσκειν σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὀρῶντες προθυμότεροι ᾧσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.

Κ Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφειθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατάστησον ὡς ὄντα σοι εὖνουν, καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σῶζεται, καὶ αὐτὸς ἴσθι.

* ΙΔ. *

Οὕτω μὲν εἶχον τούτων τι πέμπειν εἰς Συρακούσας ᾧν ἔφησ' Ἀρχύταν δεηθῆναι λαβεῖν παρὰ σοῦ· θᾶττον δὲ καὶ οὐ διὰ μακροῦ πέμψομέν σοι. ἐμοὶ δὲ φιλοσοφία οὐκ οἶδ' ὅ τίποτε χρῆμα γέγονεν, ἄρ' ἄγε φλαῦρον ἢ καλόν, ὅπ' ἐγὼ μισῶ νῦν συνεῖναι τοῖς πολλοῖς. οἶμαι μὲν οὖν ὡς δικαίως διάκειμαι, ἀμαθαίνουσι δὲ κατ' ἰδέαν πᾶσαν ἀφροσύνης οἷ τε ἰδίᾳ τι πονοῦντες καὶ οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες· εἰ δὲ ἀλόγως τοῦτο πάσχω, τοῦτό γε ἴσθι, ὅτι μόλις ἂν οὕτως ἐγένετό μοι ζῆν, ἄλλως δὲ καὶ οὐκ ἐνι

μοι ψυχῆς λαμβάνειν. διὸ δὴ ἐκ τοῦ ἄστεος ἀπηλλάγην ὡσπερ εἰρκτῆς θηρίων, διατριβῶ μέντοι οὐ μακρὰν Ἐφεστιάδων καὶ τούτων τῶν χωρίων, καὶ συνέγνω ὅτι Τίμων οὐκ ἦν ἄρα μισάνθρωπος, μὴ εὐρίσκων μέντοι ἀνθρώπους οὐκ ἠδύνατο θηρία φιλεῖν· ὅθεν καθ' ἑαυτὸν καὶ μόνος διεβίου, κινδυνεύων δὲ τυχὸν ἴσως μὴδ' ἐκείνως εὐλογίξεσθαι. σὺ δὲ ἐκδέχου ὅπως βούλει· ἐμοὶ γὰρ ὡδε τὰ τῆς γνώμης ἔχει ἄποθεν εἶναι τοῦ ἄστεος εἰς τε νῦν καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, ὄντινα ἂν ζῆν ὁ θεὸς ἡμῖν διδῶ.

* ΙΕ. *

Κρήνης, ᾧ ἔδωκα τὴν ἐπιστολήν, ἔστι μὲν δῆλος καὶ σοὶ φίλος, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς γνώσεως ἀφ' ἡμῶν γέγυρε, καλῶς ἔχειν οἶμαι καὶ νῦν ὡσπερ ἑτέραν ἀρχὴν ποιούμενον τῆς συστάσεως παρακαλέσαι * σὲ * πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ. τυγχάνει γὰρ βουλόμενος στρατεύεσθαι, πράττων τι τῶν κατ' ἀξίαν αὐτοῦ· σχεδὸν δὲ βραχὺς ὁ μετὰ ταῦτα λόγος. οὔτε γὰρ ἡμᾶς ἀγνοεῖς, ὡς ἔχομεν πρὸς Παράμονον καὶ Κρήνην, οὔτε τὸν νεανίσκον, ὅτι σώφρων καὶ μέτριος καὶ εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν, ὡς εἶπειν, καὶ χρεῖαν ἀσφαλῆς. δεῖν γὰρ φασὶ τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα τοῖς γεγυρόσι, καὶ μάλιστα τῇ ἰδίᾳ φύσει καὶ προαιρέσει· τοῦτον δὲ πάντες ὁμολογουμένως ἐπαινοῦσι. ὡς οὖν ὄντος καὶ τοιούτου καὶ ἡμετέρου καὶ σοῦ φίλου, πειρῶ τὴν ἐνδεχομένην περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι σπουδὴν· ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι χάριτος.

* ΙΣ. *

Πολλάκις ἀναγγέλλοντος Ἀθηνοδώρου τὴν ὑμετέραν προαίρεσιν, ἔδοκίμαζον γράψας πρὸς ὑμᾶς ἀσπάσασθαι τε καὶ προσαγορεῦσαι καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ συνήθειαν, ἧς φαίνεσθε μνημονεύειν, καὶ διότι περὶ Διονύσιον ὅμοιοι διαμένετε ταῖς εὐνοίαις. ἦθους γὰρ κρίσιν ἀκριβεστέραν οὐδεμίαν ἠγοῦμαι τῆς ἐν φιλίᾳ βεβαιότητος, ἧς ὑμᾶς αἰσθάνομαι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμελουμένους. ὡς οὖν καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν ὑμῶν, ἦν πυνθάνομαι πολὺ μᾶλλον νῦν ἢ πρόην ἀπερχομένου μου, πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι, νομίζοντες ἐλευθεριωτάτην ἐπικαρπίαν εἶναι τῆς τοιαύτης διαθέσεως τὴν παρὰ τῶν εὖ ζώντων εὐφημίαν.

* ΙΖ. *

Γεώργιος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν δέδωκα, τῶν φίλων ἡμῖν ἐστὶ τῶν συνεσχολακώτων χρόνον ἤδη πολύν, καὶ τὸ ἦθος, ὡς καὶ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν, ὥσπερ τις ἄλλος ἐπιεικῆς· διὸ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κεκοινωνήκαμεν αὐτῷ. τοῦτον οὖν ἐδόκει μοι καλῶς ἔχειν συστήσαι σοι· τοὺς γὰρ χρηστοὺς εὖ οἶδα ὅτι βούλει γνωρίζειν, ἄλλως τ' ἐπεὶ καὶ γειτνιά τῇ χώρᾳ. τυγχάνει γὰρ ὦν Κιεριεὺς καὶ μέλλει νῦν οἴκοι ποιῆσθαι τὴν διατριβήν· ἔσται δὲ σύστασις ἄοχλός σοι καὶ ἄλυπος· εὐλαβῆς τε γὰρ ἐστὶ πάνυ τῷ τρόπῳ, καὶ προήρηται ζῆν ἀπραγμόνως. ἀλλὰ γνώριζε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπιμελοῦ ὡς τοιούτου καὶ οὕτως ἔχοντος πρὸς ἡμᾶς. δώσει δέ σοι καὶ τοὺς λόγους οὗτος, οὓς ἀνέγνωμεν.

* ΙΗ. *

Καλλίμαχος, ὑπὲρ οὗ γέγραφα τὴν ἐπιστολήν, ἔστιν ἡμῖν τῶν συνεσχολακόντων· συμβέβηκε δ' αὐτῷ συμπεπτωκέναι τύχῃ τινί, περὶ ἧς εὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἀκήκοας. Ἀπῆκται γὰρ ὑπὸ τοῦ Δρομοκλείδου ἕκ τινος φιλονεικίας μειρακιώδους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰκήματι χρόνον ἤδη πολὺν· ἀξιοὶ δὲ ἡμᾶς δικαίαν ἀξίωσιν καὶ ἦν ἂν φίλος ἀξιώσειεν, βοηθεῖν αὐτῷ. τὴν δὲ βοήθειαν οὐδ' ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἄλλον ἀνευεγκεῖν, ἐκεῖνός τε διαρρηθὴν λέγει καὶ οἴεται, σοῦ βουλευθέντος ῥαδίαν εἶναι τὴν σωτηρίαν αὐτῷ, οὐτ' ἀπέχθειαν οὐδεμίαν ἔχουσαν οὐτ' ἐχθραν· οὐδένα γὰρ εἶναι τὸν ἐναντιωθησόμενον. ὁ γὰρ αὐτὸς Δρομοκλείδης αἰεὶ μὲν καὶ ἐν ἅπασιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, χρηστός ἐστι καὶ εὐγνώμων, ἀτὰρ δὴ καὶ τὰ πράγματα πάλαι σπουδάζει διαλυθῆναι· καλῶς ἂν οὖν ποιοῖς καὶ ἡμῶν ἔνεκα καὶ αὐτοῦ, ποιησάμενός τινα ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνδρός, ὅπως σωθῆ. τὰ γὰρ φιλάνθρωπα εὖ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡμεῖς ἂν, εἰ βουλήσοιο, παραινέσαιμεν· ὥστε μὴ καταπροΐεσθαι μηδ' ἄλλῳ παρῆναι τὸ συντελεῖν, ἀλλὰ ταῦτά γε ποιεῖν. ἔρρωσο.

ΟΡΟΙ.

St.
III.p.
414

Αἰδίου τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Θεὸς ζῶν ἀθάνατον, αὐταρκὲς πρὸς εὐδαιμονίαν· οὐσία αἰδίου, τῆς τὰγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

Ἥλιος πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δειλῆς τοῖς αὐτοῖς ἔστιν ὄραθῆναι· ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶν αἰδίου, ἔμψυχον τὸ μέγιστον.

B Χρόνος ἡλίου κίνησις, μέτρον φορᾶς.

Ἡμέρα ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς τούναντίον νυκτί.

Ἔως ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία χρόνος, ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσιν.

Δείλη ἡμέρας τελευτή.

Νύξ σκότος τούναντίον ἡμέρα· ἡλίου στέρησις.

Τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον, καὶ ἡ ἐκ τοῦ αὐτομάτου αἰτία δαιμονίας πραξέως.

C Γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη.

Πνεῦμα κίνησις ἀέρος περὶ τὴν γῆν.

Ἄηρ στοιχεῖον, οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσὶν.

Οὐρανὸς σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητὰ πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτω ἀέρος.

Ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῖν· αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων.

Δύναμις τὸ καθ' αὐτὸ ποιητικόν.

Ῥψις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων.

Ῥστοῦν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς.

Στοιχεῖον τὸ συνάγον καὶ διαλύον τὰ σύνθετα.

Ἀρετὴ διάθεσις ἢ βελτίστη· ἕξις θνητοῦ ζώου καθ' αὐτὴν ἐπαινετὴ· ἕξις, καθ' ἣν τὸ ἔχον ἀγαθὸν λέγεται· D κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ἣν τὸ [ἔχον] διακείμενον τελείως σπουδαῖον λέγεται· ἕξις ποιητικὴ εὐνομίας.

Φρόνησις δύναμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διάθεσις, καθ' ἣν κρίνομεν, τί πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν, καὶ εὐταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἀλληλά τε καὶ περὶ ἀλληλά· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ καθ' ἀξίαν ἑκάστῳ· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων αὐτῷ δι- E καίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις ὑπηρετικὴ νόμων.

Σωφροσύνη μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν γιγνομένας ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρμοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονὰς καὶ λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· αὐτοπραγία κατὰ φύσιν· [εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ] ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰ- 412 ρετικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὦν χρῆ.

Ἀνδρεία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πολεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερά καὶ δεινά· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως· εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία· ἕξις δια-

φυλακτικὴ λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετὴν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
 B φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινὰ· ἐμπειρία πολέμου· ἔξις ἐμμενητικὴ νόμου.

Ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητικὴ λύπης, ἀκολουθοῦσης τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέρβατος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ.

Αὐτάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἔξις, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσιν.

Ἐπιείκεια δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐτάξια ψυχῆς λογιστικὴ πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά.

C Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἔνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἔνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἀλυπία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπτωτοί ἐσμεν εἰς λύπας.

Φιλοπονία ἔξις ἀποτελεστικὴ οὗ ἂν προέλῃται· καρτερία ἐκούσιος· ἔξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.

Αἰδῶς τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βέλτιστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου.

D Ἐλευθερία ἡγεμονία βίου· αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης ἔξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὡς δεῖ· πρόσθεσις καὶ κτήσις οὐσίας ὡς χρή.

Πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς· κραισσις ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης ὑπειξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανέν βέλτιστον· εὐτάξια περὶ κίνησιν σώματος.

Εὐδαιμονία ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετὴν· ὠφέλεια αὐτάρκης ζωῆς. E

Μεγαλοπρέπεια ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότατον.

Ἀγχίνοια εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἐκάστῳ τοῦ θεόντος· ὀξύτης νοῦ.

Χρηστότης ἡθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἡθους σπουδαιότης.

Καλοκαγαθία ἕξις προαιρετικῆ τῶν βελτίστων.

Μεγαλοψυχία χρῆσις τοῖς ξυμβαίνουσιν ἀστεία· μεγαλοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία ἕξις εὐάγωγος ἡθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν· ἕξις εὐεργετικῆ ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις μνήμη μετ' εὐεργεσίας.

Εὐσέβεια δικαιοσύνη περὶ θεοῦς· δύναμις θεραπευτικῆ θεῶν ἐκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπι- 413
στήμη τῆς [περὶ] θεῶν τιμῆς.

Ἀγαθὸν τὸ αὐτοῦ ἔνεκεν.

Ἀφοβία ἕξις, καθ' ἣν ἀνέμπτωτοί ἐσμεν εἰς φόβους.

Ἀπάθεια ἕξις, καθ' ἣν ἀνέμπτωτοί ἐσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη ἡσυχία περὶ ἐχθρας πολεμικᾶς.

Ῥαθυμία ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι τοῦ ἰδίου τέλους.

Φιλία ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως· ὁμόνοια περὶ βίου κοινωνίαν μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ B
εὖ ποιῆσαι καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια ἀρετὴ εὐγενοῦς ἡθους· εὐαγωγή ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις.

Αἴρεσις δοκιμασία ὀρθή.

Εὐνοια αἵρεσις ἀνθρώπῳ πρὸς ἄνθρωπον ἀσπασμῶ.

Οἰκειότης ταύτου γένους κοινωνία.

Ὁμόνοια κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις ἀπόδεξις παντελής.

Πολιτικὴ ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστήμη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

C Ἐταιρεία φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγενημένοις.

Εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις ὑπόληψις ὀρθὴ τοῦ οὕτως ἔχειν, ὡς αὐτῷ φαίνεται· βεβαιότης ἡθους.

Ἀλήθεια ἔξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη ἀληθῶν.

Βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ· ὄρεξις εὐλογος· ὄρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις παραίνεσις ἐτέρῳ πρὸ πράξεως, τίνα δεῖ τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι.

D Εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς.

Τάξις ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων· συμμετρία κοινωνίας αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα [πάντων ὄντων· συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν].

Πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.

Εὐφυΐα τάχος μαθήσεως· γέννησις φύσεως ἀγαθῆ· ἀρετὴ ἐν φύσει.

Εὐμάθεια εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.

E Δίκη ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος [νόμος] ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μή.

Εὐνομία πειθαρχία νόμων σπουδαίων.

Εὐφροσύνη ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.

Τιμὴ δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσι διδομένων· ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρησις ἀξιώματος.

Προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

Χάρις εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ· ὑπουργία ἐν καιρῷ.

Ὁμόνοια ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὡς δεῖ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Πολιτεία κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρκης πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἐννομος.

Πρόνοια παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.

414

Βουλή σκέψις περὶ τῶν μελλόντων, πῶς συμφέρει.

Νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.

Εὐπορία εὐκρίνεια [κρατητικὴ] τοῦ λεγομένου.

Δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.

Καιρὸς χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός.

Μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας.

Ἔννοια συντονία διανοίας.

Νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.

Ἄγνεια εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων· τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.

B

Μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως.

Μαντικὴ ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ζώφ θνητῶ.

Σοφία ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν ἀεὶ ὄντων· ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.

Φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις· ἔξις

θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου·
C δύναμις ὑποληπτικὴ τινος ἢ τινων, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου· λόγος ἀληθῆς ἐπὶ διανοίᾳ ἀμετάπτωτος.

Δόξα ὑπόληψις μεταπειστὸς ὑπὸ λόγου· λογιστικὴ φορὰ· διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθές ὑπὸ λόγου.

Αἰσθησις ψυχῆς φορὰ· νοῦ κίνησις [ψυχῆς] διὰ σώματος· εἰσάγγελσις ὄρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίννεται ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.

Ἐξίς διάθεσις ψυχῆς, καθ' ἣν ποιοί τινες λεγόμεθα.

D Φωνὴ ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

Λόγος φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἐκάστου τῶν ὄντων· διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἄνευ μέλου.

Ὄνομα διάλεκτος ἀσύνθετος ἐρμηνευτικὴ τοῦ τε κατὰ τῆς οὐσίας κατηγορουμένου καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ' ἑαυτοῦ λεγομένου.

Διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημείον τι κοινὸν ἐρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους.

Συλλαβὴ ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματος.

Ὄρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος.

E Τεκμήριον ἀπόδειξις ἀφανοῦς.

Ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθῆς· λόγος ἐμφανιστικὸς διὰ προγινωσκομένων.

Στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος· αἰτία ταῖς ἄλλαις φωναῖς τοῦ φωνᾶς εἶναι.

Ὡφέλιμον τὸ αἴτιον τοῦ εὖ πάσχειν· τὸ αἴτιον τοῦ ἀγαθοῦ.

Συμφέρον τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρον.

Καλὸν τὸ ἀγαθόν.

Ἄγαθόν τὸ αἷτιον σωτηρίας τοῖς οὖσι· τὸ αἷτιον παντὸς τοῦ πρὸς αὐτό· ἀφ' οὗ συμβαίνει ἢ χρὴ αἰρεῖσθαι.

Σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς.

Δίκαιον νόμου τάγμα ποιητικὸν δικαιοσύνης.

Ἐκούσιον τὸ αὐτοῦ προσαγωγόν· τὸ καθ' αὐτὸ αἰρε- 415
τόν· τὸ κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὐτοῦ.

Μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ τέχνην ἀρκοῦν.

Μέτρον μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

Ἄθλον ἀρετῆς γέρας [τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα αἰρετόν.]

Ἀθανασία οὐσία ἔμψυχος καὶ ἀίτιος μονή.

Ὅσιον θεράπευμα θεοῦ· ἀρεστὸν θεῶ.

Ἐορτὴ χρόνος ἱερός κατὰ νόμους.

Ἄνθρωπος ζῶον ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον· ὁ μόνον τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικόν ἐστιν.

Θυσία θεῶ δόμα θύματος. B

Εὐχὴ αἰτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεοῖς.

Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων.

Ἀρχὴ ἐπιμέλεια τοῦ παντός.

Ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου.

Νομοθέτης ποιητῆς νόμων, καθ' οὓς δεῖ πολιτεύεσθαι.

Νόμος δόγμα πλήθους πολιτικὸν οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Ἐπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος· συγκεφαλαίωσις λόγου.

Ψήφισμα δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

- C Πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.
 Πόλις οἴκησις πλήθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι
 χρωμένων· πλήθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν
 ὄντων.
 Πόλεως ἀρετὴ κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.
 Πολεμικὴ ἐμπειρία πολέμου.
 Συμμαχία κοινωνία πολέμου.
 Σωτηρία περιποίησις ἀβλαβῆς.
 Τύραννος ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.
 Σοφιστὴς νέων πλουσίων ἐνδόξων ἔμμισθος δη-
 ρευτῆς.
- D Πλοῦτος κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· πε-
 ριουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.
 Παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.
 Κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.
 Νικᾶν κρατεῖν διαφερόμενον.
 Ἄγαθὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος οἶος ἀνθρώπῳ τὰγαθὰ
 ἐπιτελεῖν.
 Σώφρων ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων.
 Ἐγκρατὴς ὁ κρατῶν ἀντιτεινόντων τῶν τῆς ψυχῆς
 μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.
 Σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ
 ἀρετὴν.
 Σύννοια διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.
- E Δυσμάθεια βραδυτῆς ἐν μαθήσει.
 Δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.
 Ἀφιλοσοφία ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων μισολόγος ἐστίν.
 Φόβος ἔκπληξις ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία.
 Θυμὸς ὀρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ· νόσος τάξεως
 ψυχῆς ἀλογίστου.
 Ἐκπληξις φόβος ἐπὶ προσδοκία κακοῦ.

Κολακεία ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου·
ἔξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.

Ὅργη παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

Ἵβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.

416

Ἄκρασία ἔξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν
πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ὅκνος φυγὴ πόνων ἀρχῆς· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς
[πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία].

Διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.

Καιρὸς ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.

Ἀδικία ἔξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

Ἐνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

Αἰσχύνη φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας.

Ἀλαξουεῖα ἔξις προσποιητικὴ αγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν
μὴ ὑπαρχόντων.

Ἄμαρτία πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν.

Φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὓσιν ἢ γεγενη-
μένοις.

Ἄναισχυντία ἔξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας ἔνεκα
κέρδους.

Θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.

Φιλοτιμία ἔξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ
λογισμοῦ.

Κακοφυτὰ κακία ἐν φύσει καὶ ἄμαρτία τοῦ κατὰ φύ-
σιν· νόσος τοῦ κατὰ φύσιν.

Ἐλπίς προσδοκία αγαθοῦ.

Μανία ἔξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

Λαλιὰ ἀκρασία λόγου [ἄλογος].

Ἐναντιότης τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφο-
ρὰν πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.

Ἀκούσιον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.

Παίδευσις παιδείας παράδοσις.

Νομοθετικὴ ἐπιστήμη ποιητικὴ πόλεως ἀγαθῆς.

*Νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης· λόγος
αμαρτίας ἀποτροπῆς ἔνεκεν.*

Βοήθεια κακοῦ κάλυσις ὄντος ἢ γινομένου.

Κόλασις ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἀμαρτήματι γενομένῳ.

*Δύναμις ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ' ἣν
το ἔχον δυνατὸν ἔστιν· ἰσχύς κατὰ φύσιν.*

Σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III.p.

I. Ἐχεις ἡμῖν εἶπεν, ὃ τί ἐστὶ τὸ δίκαιον; ἢ οὐκ ἄξιόν 372
σοι δοκεῖ εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ ποιέσθαι; Ἐμοιγε καὶ
μάλα. Τί οὖν ἐστίν; Τί γὰρ ἄλλο γε ἢ τὰ νομιζόμενα δίκαια;
Μή μοι οὕτως, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ σύ μ' ἔροιο, τί ἐστὶν
ὀφθαλμός, εἶποιμ' ἂν σοι ὅτι ᾧ ὀφῶμεν, ἐὰν δὲ καὶ δεῖξαι
με κελεύῃς, δείξω σοι· καὶ ἐάν με ἔρη, ὅτῳ ψυχὴ ὄνομα,
ἔρω σοι ᾧ γιννώσκωμεν, ἐὰν δὲ ἔρη αὐτὴ, τί ἐστὶ φωνή, ἀπο-
κρινοῦμαι σοι ᾧ διαλεγόμεθα· καὶ σὺ οὕτω φράσον, ὅτι
δίκαιόν ἐστὶν ᾧ τί χρῶμεθα, ὥσπερ ἂ νῦν δὴ ἠρόμην. Οὐ
πάνυ ἔχω σοι οὕτως ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐχ οὕ-
τως ἔχεις, ἴσως τῆδέ πη ῥᾶον αὐτὸ εὔροισιν ἂν. φέρε, τὰ
μείζω καὶ τὰ ἐλάττω τίνι σκοποῦντες διαγιννώσκωμεν; ἄρ'
οὐ μέτρω; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ μέτρου τίνι τέχνη; ἄρ' οὐ
μετρητικῇ; Μετρητικῇ. Τί δὲ τὰ κοῦφα καὶ βαρέα, ἄρ' οὐ 373
σταθμῶ; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ σταθμοῦ τίνι τέχνη; οὐ τῆ
στατικῇ; Πάνυ γε. Τί δὲ δὴ; τὰ δίκαια καὶ τ'ἀδίκαια τίνι
σκοποῦντες διαγιννώσκωμεν ὄργανῳ, καὶ μετὰ τοῦ ὄργάνου
τίνι τέχνη πρόσθεν; ἄρα οὐδ' οὕτω πῶς σοι καταφανές
ἐστίν; Οὔ.

II. Ἄλλὰ πάλιν ὧδε. ὅταν ἀμφισβητῶμεν περὶ τῶν
μειζόνων καὶ τῶν ἐλαττόνων, τίνες ἡμᾶς διακρινοῦσιν;
οὐχ οἱ μετρηταί; Ναί. Ὅταν δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλί-
γων, τίνες οἱ διακρίνοντες; οὐχ οἱ ἀριθμηταί; Ἄλλὰ τί; B

Ὅταν δὲ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀμφισβητῶμεν ἀλλήλοις, ἐπὶ τίνας ἐρχόμεθα καὶ τίνες ἡμᾶς οἱ διακρίνοντές εἰσιν ἐκάστοτε; εἶπέ. Ἄρά γε δικαστὰς λέγεις, ὦ Σώκρατες; Εὖ γ' εὖρες. Ἴθι δὴ καὶ τόδε πειράθητι εἰπεῖν. τί ποιῶντες διακρινοῦσιν οἱ μετρηταὶ περὶ τῶν μεγάλων καὶ σμικρῶν; ἄρ' οὐ μετροῦντες; Ναί. Τί δὲ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων; οὐχ ἰστάντες; Ἰστάντες μέντοι. Τί δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων; ἄρ' οὐκ ἀριθμοῦντες; Ναί.

C Τί δὲ δὴ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἄρα; ἀπόκριναι. Οὐκ ἔχω. Λέγοντες, φάθι. Ναί. Λέγοντες ἄρα ἡμᾶς διακρίνουσιν, ὅταν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνωσιν οἱ δικασταί; Ναί. Μετροῦντες δέ γε περὶ τῶν σμικρῶν καὶ μεγάλων οἱ μετρητικοί· μέτρον γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως. Ἰστάντες δ' αὖ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων οἱ στατικοί· σταθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Ἦν γάρ. Ἀριθμοῦντες δ' αὖ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων οἱ ἀριθμη-

D τικοί· ἀριθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως.

III. Λέγοντες δέ γε, ὡς ἄρτι ὠμολογήσαμεν, περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνουσιν ἡμᾶς οἱ δικασταί· λόγος γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Εὖ λέγεις, ὦ Σώκρατες. Ἀληθῆ μὲν οὖν· καὶ λόγος ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ᾧ τὰ δίκαια καὶ ἄδικα κρίνεται. Φαίνεται γοῦν. Τί ποτε ὄντα τὰ δίκαια καὶ τ' ἄδικα; ὥσπερ ἂν ἡμᾶς εἴ τις ἤρετο, ἐπειδὴ μέτρον καὶ μετρητικὴ καὶ μετρητικὸς τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον δια-

E κρίνει, τί ὄν τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον; εἴπομεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν μείζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἔλαττον ὑπερεχόμενον. ἐπειδὴ δὲ τὸ βαρὺ καὶ τὸ κούφον σταθμὸς καὶ στατικὴ καὶ στατικὸς διακρίνει, τί ὄν τό τε βαρὺ καὶ τὸ κούφον; εἴπομεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρὺ, τὸ δὲ ἄνω κούφον. οὕτω δὴ εἰ καὶ ἔροιτο ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον λόγος τε καὶ δικαστικὴ καὶ δικαστῆς ἐστίν ἡμῖν ὁ διακρίνων, τί ποτε ὄν τὸ δίκαιον καὶ

τᾷδικον; τί ἔχομεν αὐτῷ ἀποκρίνεσθαι; ἢ οὐδέπω ἔχομεν εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν. Πότερον δὲ ἐκόντας οἶει ἔχειν τοῦτο 374 τὸ ἄδικον τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἄκοντας; ὧδε δὲ λέγω. ἐκόντας οἶει ἀδικεῖν καὶ ἀδίκους εἶναι ἢ ἄκοντας; Ἐκόντας ἔγωγε, ὧ Σώκρατες· πονηροὶ γάρ εἰσιν. Ἐκόντας ἄρα σὺ οἶει πονηροὺς εἶναι καὶ ἀδίκους ἀνθρώπους; Ἐγωγε· σὺ δ' οὐ; Οὐκ, εἰ γέ τι δεῖ τῷ ποιητῇ πείθεσθαι. Ποίῳ ποιητῇ; Ὅστις εἶπεν

οὐδείς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Ἄλλά τοι, ὧ Σώκρατες, εὖ ἢ παλαιὰ παροιμία ἔχει, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

IV. Θαυμάζοιμ' ἄν, εἰ τοῦτό γε ἐψεύσατο οὗτος ἀοι- B
δός· ἐπεὶ εἰ σοι σχολή ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν, εἴτε ψευδῇ εἴτε ἀληθῇ λέγει. Ἄλλα σχολή. Φέρε δὴ, πότερον ἡγεῖ δίκαιον εἶναι, ψεύδεσθαι ἢ ἀληθῇ λέγειν; Ἀληθῇ ἔγωγε. Πεύδεσθαι ἄρα ἄδικον; Ναί. Πότερον δὲ ἔξαπα-
τᾶν ἢ μὴ ἔξαπατᾶν; Μὴ ἔξαπατᾶν δὴ που. Ἐξαπατᾶν ἄρα
ἄδικον; Ναί. Τί δέ; βλάπτειν δίκαιον ἢ ὠφελεῖν; Ὄφε-
λεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἄδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῇ μὲν C
λέγειν καὶ μὴ ἔξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον, ψεύδεσθαι
δὲ καὶ βλάπτειν καὶ ἔξαπατᾶν ἄδικον. Ναὶ μὰ Δία, σφό-
δρα γε.

V. Ἡ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἄλλα βλάπτειν
δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἄδικον; Ναί. Οὐκοῦν
καὶ ἔξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς
γὰρ οὐ; Τί δέ; ψεύδεσθαι, ἵνα ἔξαπατῶμεν καὶ βλάπτωμεν
αὐτούς, οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δέ; τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν
φῆς δίκαιον εἶναι; Ἐγωγε. Πότερον μὴ ἔξαπατῶντας ἢ D
ἔξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; Καὶ ἔξαπατῶντας
νὴ Δία. Ἄλλ' ἔξαπατῶντας μὲν δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ
μέντοι ψευδομένους γε· ἢ καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδο-
μένους δίκαιον. Ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, ψεύδεσθαί τε καὶ

ἀληθῆ λέγειν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ναί. Καὶ μὴ ἐξαπατᾶν καὶ ἐξαπατᾶν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ἔοικεν. Καὶ βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί.

E VI. Ταῦτά δὴ, ὡς ἔοικε, πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα καὶ δίκαια καὶ ἄδικά ἐστιν. Ἐμοιγε φαίνεται. Ἄκουε δὴ. ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Ναί. Μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν; Πάνυ γε. Καὶ χεῖρα δεξιάν καὶ ἀριστεράν; Ναί. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δεξιά φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶν ἐμῶν, εἴ σε ἐγὼ ἐροίμην ὀπότερα, ἄρ' ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς τοῦ δεξιά ἐστι, τὰ δὲ πρὸς τοῦ ἀριστερά; Ναί. Ἴδι δὴ καὶ ἐκεῖ, ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δίκαια φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἄδικα, ἔχεις εἰπεῖν
375 ὀπότερα τὰ δίκαια καὶ ὀπότερα τὰ ἄδικα; Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἐν μὲν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ ἕκαστα τούτων γιγνόμενα δίκαια εἶναι, ἐν δὲ τῷ μὴ δέοντι ἄδικα. Καλῶς γέ σοι δοκοῦν. ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ δέοντι ἕκαστα τούτων ποιῶν δίκαια ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ δέοντι ἄδικα; Ναί. Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Ἔστι ταῦτα.

VII. Τίς οὖν [ὁ] ἐν τῷ δέοντι * καὶ τῷ * καιρῷ οἷός τε τέμνειν καὶ καίειν καὶ ἰσχυαίνειν; Ὁ ἰατρός. Ὅτι ἐπίσταται ἢ δι' ἄλλο τι; Ὅτι ἐπίσταται. Τίς δ' ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν οἷός τε; Ὁ γεωργός. Ὅτι ἐπίσταται, ἢ ὅτι οὐ; Ὅτι ἐπίσταται. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα οὕτως; ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε τὰ δέοντα ποιεῖν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ δέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Οὕτως. Καὶ ψεύδεσθαι ἄρα καὶ ἐξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν, ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ δέοντι
C καὶ τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Ἀληθῆ λέγεις. Ὁ δέ γε ταῦτα ποιῶν ἐν τῷ δέοντι δίκαιος; Ναί. Δι' ἐπιστήμην δέ γε ταῦτα ποιεῖ. Πῶς δ' οὐ; Δι' ἐπιστήμην ἄρα δι-

καιος ὁ δίκαιος. *Ναί.* Οὐκοῦν ὁ ἄδικος διὰ τὸ ἐναντίον ἄδικός ἐστι τῷ δίκαιῳ; *Φαίνεται.* Ὁ δὲ δίκαιος διὰ σοφίαν δίκαιος. *Ναί.*

VIII. *Δι' ἀμαθίαν ἄρα ὁ ἄδικος ἄδικος.* *Ἔοικεν.* Κινδυνεύει ἄρα ὃ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι, ὃ δὲ ἀμαθίαν, τοῦτο δὲ ἀδικία. *Ἔοικεν.* D
Ἐκόντες δὲ ἀμαθεῖς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἢ ἄκοντες; *Ἄκοντες.* *Ἄκοντες ἄρα καὶ ἄδικοι;* *Φαίνεται.* Οἱ δὲ ἄδικοι πονηροί; *Ναί.* *Ἄκοντες ἄρα πονηροὶ καὶ ἄδικοι;* *Παντάπασι μὲν οὖν.* *Διὰ δὲ τὸ ἄδικοι εἶναι ἀδικοῦσιν;* *Ναί.* *Διὰ τὸ ἀκούσιον ἄρα;* *Πάννυ γε.* Οὐ μὲν δὴ διὰ τὸ ἀκούσιόν γε τὸ ἐκούσιον γίγνεται. Οὐ γὰρ οὖν. *Διὰ δὲ τὸ ἄδικον εἶναι τὸ ἀδικεῖν γίγνεται.* *Ναί.* *Τὸ δὲ ἄδικον ἀκούσιον.* *Ἀκούσιον.* *Ἄκοντες ἄρα ἀδικοῦσι καὶ ἄδικοὶ εἰσὶ καὶ πονηροί.* *Ἄκοντες, ὡς γε φαίνεται.* *Οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε αἰετός.* *Οὐκ ἔοικεν.*

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III. p.
376

I. Ἄρα διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδακτόν, ἀλλὰ φύσει οἱ ἀγαθοὶ γίνονται ἄνδρες, ἢ ἄλλω τινὶ τρόπῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, ὦ Σώκρατες. Ἄλλὰ ὧδε σκεψώμεθα αὐτό. φέρε, εἴ τις βούλοιτο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι ἀγαθός, ἢν ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι, πόθεν ἂν γένοιτο; Δῆλον ὅτι εἰ παρὰ τῶν ἀγαθῶν μαγείρων μάθοι. Τί δέ; εἰ βούλοιτο ἀγαθὸς γενέσθαι ἰατρός, παρὰ τίνα ἂν ἐλθῶν γένοιτο ἀγαθὸς ἰατρός; Δῆλον δὲ ὅτι παρὰ τῶν ἀγαθῶν τινὰ ἰατρῶν. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸς βούλοιτο γενέσθαι, ἦνπερ οἱ σοφοὶ τέκτονες;

B Παρὰ τῶν τεκτόνων. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν βουληθεῖη ἀγαθὸς γενέσθαι, ἦνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τε καὶ σοφοί, ποῦ χρὴ ἐλθόντα μαθεῖν; Οἶμαι μὲν καὶ ταύτην, εἴπερ μαθητός ἐστι, παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Φέρε δὴ, τίνες ἡμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγονάσιν; ἵνα σκεψώμεθα, εἰ οὗτοί εἰσιν οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ποιοῦντες. Θουκυδίδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης καὶ Περι-

C κλῆς. Τούτων οὖν ἐκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ λέγεται.

II. Τί δέ; μαθητὴν ἢ τῶν ξένων τινὰ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ ἄλλον, ἐλεύθερον ἢ δοῦλον, ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν σοφός τε καὶ ἀγαθὸς γεγονέναι; Οὐδὲ

τοῦτο λέγεται. Ἄλλ' ἄρα μὴ ἐφθόνουν μεταδιδόναι τῆς ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις; Τάχα. Ἄρα ἵνα μὴ ἀντίτεχνοι αὐτοῖς γίνωντο, ὥσπερ οἱ μάγειροί τε καὶ ἰατροὶ καὶ τέκτονες φθονοῦσιν; οὐ γὰρ λυσιτελεῖ αὐτοῖς πολλοὺς ἀντιτέχνους γίνεσθαι οὐδὲ οἰκεῖν ἐν πολλοῖς αὐτοῖς ὁμοίοις. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς οὐ λυσιτελεῖ ἐν ὁμοίοις αὐτοῖς οἰκεῖν; Ἴσως. Εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὐχὶ ἀγαθοὶ τε καὶ δίκαιοι; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅτ' λυσιτελεῖ μὴ ἐν ἀγαθοῖς οἰκεῖν ἀνδράσιν ἀλλ' ἐν κακοῖς; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Ἄρ' οὖν οὐδὲ τοῦτ' ἔχεις εἰπεῖν, πότερον ἔργον ἐστὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν ὠφελεῖν, ἢ τοῦναντίον; Τοῦναντίον. Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἄρα ὠφελούσιν, οἱ δὲ κακοὶ βλάπτουσιν; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται βλάπτεσθαι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι; Οὐ πάνυ.

III. Οὐδεὶς ἄρα βούλεται ἐν πονηροῖς οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν χρηστοῖς. Οὕτως. Οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλω, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι. Οὐκοῦν φαίνεται γε δὴ ἐκ τοῦ λόγου. Ἀκήκοας οὖν ὅτι Θεμιστοκλεῖ Κλεόφαντος υἱὸς ἐγένετο; Ἀκήκοα. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὐδὲ τῷ υἱεῖ ἐφθόνει ὡς βελτίστῳ γενέσθαι ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅς γε ἄλλω οὐδενί, εἴπερ ἦν ἀγαθός; ἦν δέ, ὡς φαμέν. Ναί. Οἶσθα οὖν ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν υἱὸν ἱππέα μὲν ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν ἱππων ὀρθὸς ἐστηκώς, καὶ ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἱππων ὀρθός, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμάσια εἰργάζετο· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδίδαξε καὶ ἐποίησε σοφόν, ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν εἶχετο. ἢ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν πρεσβυτέρων; Ἀκήκοα.

IV. Οὐκ ἄρα τὴν φύσιν γέ τις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἰτιάσασαιτ' ἂν κακὴν εἶναι. Οὐκ ἂν οὖν δικαίως γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Τί δαὶ τόδε; ὡς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους υἱὸς

ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν σοφός, ἤδη τοῦτο ἤκουσας ἢ νεωτέρου ἢ πρεσβυτέρου; Οὐκ ἤκουσα. Ἄρ' οὖν ταῦτα μὲν οἴομεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν ἐαυτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι, ἦν δὲ αὐτὸς σοφίαν ἦν σοφός, μηδὲν βελτίω αὐτὸν ποιῆσαι τῶν γειτόνων μηδενός, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἡ ἀρετή; Οὐκ οὖν εἰκός γε. Οὗτος μὲν δὴ σοὶ τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς, ὃν ὑπέειπες· ἄλλον δὲ δὴ σκεψάμεθα, Ἀριστείδην, ὃς ἐθρεψε μὲν τὸν Λυσίμαχον, ἐπαίδευσεν δὲ κάλλιστα Ἀθηναίων, ὅσα διδασκάλων εἶχετο, ἀνδρα δὲ οὐδενὸς βελτίω ἐποίησε· τοῦτον γὰρ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ εἶδομεν καὶ συνεγενόμεθα. Ναί.

V. Οἶσθα οὖν, ὅτι Περικλῆς αὐτὸν ἐθρεψεν υἱεὶς Πάραλον καὶ Ξάνθιππον, ὧν καὶ σὺ μοι δοκεῖς τοῦ ἐτέρου ἐρασθῆναι. τούτους μὲντοι, ὡς καὶ σὺ οἶσθα, ἰππέας μὲν ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων, καὶ μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν καὶ τὰλλα ἐπαίδευσεν, ὅσα τέχνη διδασκονται, οὐδενὸς χείρους· ἀγαθοὺς δὲ ἄρα ἄνδρας οὐκ ἐβούλετο ποιῆσαι; Ἄλλ' ἴσως ἂν ἐγένοντο, ὃ Σώκρατες, εἰ μὴ νέοι ὄντες ἐτελεύτησαν. Σὺ μὲν εἰκότως βοηθεῖς τοῖς παιδιοῖς, Περικλῆς δὲ ἐκείνους, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἀρετὴ καὶ οἴος τ' ἦν ἀγαθοὺς ποιῆσαι, πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν σοφοὺς ἐποίησεν ἢ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν· ἀλλὰ μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν. ἐπεὶ Θουκυδίδης αὐτὸν δύο υἱεὶς ἐθρεψε, Μελησίαν καὶ Στέφανον, ὑπὲρ ὧν σὺ οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ἄπερ ὑπὲρ τῶν Περικλέους υἱῶν· τούτων γὰρ δὴ καὶ σὺ οἶσθα τὸν γ' ἕτερον μέχρι γήραος βιοῦντα, τὸν δ' ἕτερον πόρρω πάνυ. καὶ μὴν καὶ τούτω ὁ πατὴρ ἐπαίδευσεν τὰ τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἔδωκε, τὸν δὲ Εὐδώρω, οὗτοι δὲ που ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαίειν. Ναί.

B VI. Οὐκοῦν δήλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε, οἱ μὲν ἔδει

δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οἱ δ' οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἀνδρας ποιῆσαι, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν; Εἰκὸς γε. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης φαῦλος ἦν, καὶ οὐχὶ ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων; καὶ οἰκίας ἦν μεγάλης καὶ ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἶπερ ἦν τοῦτο διδακτόν, ἐξεῦρεν ἂν ὅστις αὐτοῦ ἔμελλε τοὺς υἱεὶς ἀγα- C
θοὺς ποιήσειν ἢ τῶν ἐπιχωρίων ἢ τῶν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἑταῖρε, μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν ἢ ἀρετῆ. Οὐκ, ἴσως. Ἀλλὰ δὴ εἰ μὴ διδακτόν ἐστιν, ἄρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί; καὶ τοῦτο τῆδέ πη σκοποῦντες ἴσως ἂν εὔροιμεν. φέρε γάρ· εἰσὶν ἡμῖν φύσεις ἵππων ἀγαθῶν; Εἰσὶν.

VII. Οὐκοῦν εἰσὶ τινες ἄνθρωποι τέχνην ἔχοντες, ἢ τὰς τῶν ἵππων τῶν ἀγαθῶν φύσεις γινώσκουσι, καὶ D
κατὰ τὸ σῶμα πρὸς δρόμον καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἵτινές τε θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι; Ναί. Τίς οὖν αὕτη ἢ τέχνη ἐστί; τί ὄνομα αὐτῇ; Ἰππική. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοὺς κύνας ὡσαύτως ἐστί τις τέχνη, ἢ τὰς ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν; Ἔστιν. Τίς αὕτη; Ἡ κυνηγετική. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί, οἵτινες ὁρῶντες κρίνουσι τό τε βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον; Εἰσὶν. Τίνας οὖν τούτους E
καλεῖς; Ἀργυρογνώμονας. Καὶ μὴν οἱ παιδοτρίβαι γινώσκουσι σκοπούμενοι τὰς φύσεις τὰς τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων, ὅποιαί τε χρησταὶ καὶ ὅποιαι μὴ πρὸς ἑκάστους τῶν πόνων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νέων, ὅσα μέλλει τῶν σωμάτων ἄξια λόγου ἐσεσθαι καὶ ἐν οἷς ἐλπίς ἐστί πολλὴ τὰ ἔργα, ὅσα σώματος ἔχεται, εὖ ἀπεργάσασθαι. Ἔστι ταῦτα.

VIII. Πότερον οὖν σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἢ ἄνδρες ἀγαθοί; Ἄνδρες ἀγαθοί. Τί οὖν; οἶει ἄν, εἴπερ ἦσαν φύσεις ἀγαθαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν πάντα μεμηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε διαγιγνώσκειν αὐτάς; Εἰκός γε. Ἐχεις οὖν τινὰ εἰπεῖν τέχνην, ἣτις ἐστὶν ἐπὶ ταῖς φύσεσι ταῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν ἀποδεδειγμένη, ὥστε δύνασθαι αὐτάς κρίνειν; Οὐκ ἔχω. Καὶ μὲν δὴ πλείστου ἂν ἦν ἀξία καὶ οἱ ἔχοντες αὐτήν· οὗτοι γὰρ ἂν ἡμῖν ἀπέφαινον τῶν νέων τοὺς μέλλοντας ἀγαθούς ἔσεσθαι ἔτι παῖδας ὄντας, οὓς ἂν ἡμεῖς παραλαβόντες ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει δημοσίᾳ, ὥσπερ τὸ ἀργύριον, καὶ μᾶλλον τι, ἵνα μὴ τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν μήτε ἐν μάχῃ μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ κινδύνῳ, ἀλλ' ἀπέκειντο τῇ πόλει σωτῆρες τε καὶ εὐεργέται, ἐπειδὴ γε εἰς τὴν ἡλικίαν ἀφίκοντο. ἀλλὰ γὰρ κινδυνεύει οὔτε φύσει οὔτε μαθήσει ἢ ἀρετῇ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεσθαι. Πῶς οὖν ἂν, ὦ Σώκρατες, σοι δοκοῦσι γίγνεσθαι, εἰ μήτε φύσει μήτε μαθήσει γίνονται; τίν' ἄλλον τρόπον γίγνοιντ' ἂν οἱ ἀγαθοί;

IX. Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸ δηλωθῆναι, τοπάζω μέντοι θεῖόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτῆμα καὶ γίγνεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίνονται οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοὶ ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι ταῖς πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστερον ἢ οἱ χρησμοδοί. λέγουσι δέ που καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι θεῖος ἀνὴρ οὗτός ἐστι· καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινὰ μεγαλοπρεπῶς ἐπαινῶσι, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι. πολλαχοῦ δὲ

καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται καὶ οἱ ἄλλοι ποιη-
ταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἄνδρας
ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξειν πό-
λις, ἐξέλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πό-
λεως ὁ θεός· οὕτως ἔοικεν οὔτε διδακτὸν εἶναι οὔτε φύσει
ἀρετῇ, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγίγνεται κτωμένοις.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ συμβουλευέσθαι.]

St.
III, p.
380

I. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με, ὦ Δημόδοκε, *ξυμβουλεύειν* ὑμῖν περὶ ὧν ἂν *ξυνέρχησθε* βουλευσόμενοι· ἐμοὶ δὲ σκοπεῖσθαι ἐπέρχεται, τί ποτε δύναται ἡ *ξύννοδος* ὑμῶν καὶ ἡ τῶν οἰομένων *ξυμβουλεύειν* ὑμῖν *προθυμία* καὶ ἡ *ψῆφος*, ἣν φέρειν ἕκαστος ὑμῶν *διανοεῖται*. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ μὴ ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως *ξυμβουλεύειν* περὶ ὧν *ξυνέρχεσθε* βουλευσόμενοι, πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι *ξυνέρχεσθαι* βουλευσομένους περὶ ὧν *ξυμβουλεύειν* οὐκ ἔστιν ὀρθῶς; τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἔστιν ὀρθῶς *ξυμβουλεύειν* καὶ ἐμπείρως περὶ τῶν τοιούτων, ἐπιστήμη δ' ἀφ' ἧς ἔστιν ὀρθῶς *ξυμβουλεύειν* περὶ τούτων *μηδεμία* ἐστί, πῶς οὐκ ἄτοπον; εἰ δέ τις ἐπιστήμη, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ τοιαῦτα ὀρθῶς *ξυμβουλεύειν*, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπισταμένους εἶναι τινὰς *ξυμβουλεύειν* ὀρθῶς περὶ τῶν τοιούτων; ὄντων δέ τινων ἐπισταμένων *ξυμβουλεύειν* περὶ ὧν *ξυνέρχεσθε* βουλευσόμενοι, οὐκ ἀνάγκη ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἢτοι ἐπίστασθαι περὶ τούτων *ξυμβουλεύειν* ἢ μὴ ἐπίστασθαι; ἢ τοὺς μὲν ἐπίστασθαι ὑμῶν, τοὺς δὲ μὴ ἐπίστασθαι; εἰ μὲν οὖν ἐπίστασθε πάντες, τί δεῖ ἔτι ὑμᾶς *συνέρχεσθαι* βουλευσομένους; *ξυμβουλεύειν* γὰρ ἱκανὸς ἕκαστος ὑμῶν· εἰ δ' αὖ πάντες μὴ ἐπίστασθε, πῶς ἂν δύναισθε βουλεύεσθαι; ἢ τί ὑμῖν *προὔργου* τῆς *ξυνόδου* ταύτης εἶη ἂν μὴ δυναμένων *γεβουλεύεσθαι*; εἰ δὲ οἱ μὲν ἐπίστανται, οἱ δὲ οὐκ ἐπιστάμενοί εἰσιν ὑμῶν, οὗτοι δὲ *ξυμβουλή*ς δέονται, εἰ ἄρα δυνατόν ἐστι *ξυμβουλεύειν* ἐμφρονα ἄνδρα τοῖς ἀπείροις,

ἰκανὸς δὴ πού ἐστι καὶ εἷς ξυμβουλευῶσαι [τοῖς ἐπισταμέ-
νοις] ὑμῖν. ἢ οὐ ταῦτὰ οἱ ἐπιστάμενοι ξυμβουλεύουσι
πάντες; ὥστ' ἀκούσαντας ὑμᾶς τούτου ἀπαλλάττεσθαι
προσῆκει. νῦν δ' οὐ ποιεῖτε τοῦτο, ἀλλὰ βούλεσθε πολ-
λῶν ξυμβουλευόντων ἀκούειν. οὐ γὰρ ὑπολαμβάνετε εἰ-
δέναι τοὺς ἐπιχειροῦντας ὑμῖν ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ξυμ-
βουλεύουσιν. εἰ γὰρ ὑπελαμβάνετε εἰδέναι τοὺς ξυμβου-
λεύοντας ὑμῖν, ἐνὸς μόνου ἀκούσασιν ἐξήρκει ἂν ὑμῖν. τὸ 381
οὖν ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδότων, ὡς προὔργου
τι ποιοῦντας, πῶς οὐκ ἄτοπὸν ἐστι; καὶ περὶ μὲν τῆς ξυν-
όδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτῃ.

II. Περὶ δὲ τῆς τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν
προθυμίας ἐκεῖνο ἄπορον. εἰ μὲν γὰρ μὴ ταῦτὰ ξυμβου-
λεύουσι περὶ τῶν αὐτῶν ξυμβουλεύοντες, πῶς ἂν πάντες
καλῶς ξυμβουλεύοιεν, μὴ ξυμβουλεύοντες ἢ ξυμβουλεύει
ὁ ὀρθῶς ξυμβουλεύων; ἢ πῶς οὐκ ἂν ἄτοπος εἶη ἢ προ-
θυμία τῶν προθυμουμένων ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ἀπεί- B
ρως ἔχουσιν; οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρήσονται
ξυμβουλεύειν μὴ ὀρθῶς. εἰ δ' αὖ ταῦτὰ ξυμβουλεύουσι,
τί δεῖ πάντας αὐτοὺς ξυμβουλεύειν; εἷς γὰρ αὐτῶν τὰ
αὐτὰ ξυμβουλεύων ἰκανὸς ἐσται. τὸ οὖν τοιαῦτα προθυ-
μεῖσθαι, ἃ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο, πῶς οὐ γελοῖον;
οὔτε οὖν ἢ τῶν ἀπείρων προθυμία οὐκ ἂν ἄτοπος εἶη, τοι-
αύτῃ γε οὔσα, οὔτε οἱ ἔμφρονες ἂν τοιαῦτα προθυμη- C
θειεν, εἰδότες ὅτι καὶ εἷς τις αὐτῶν τὸ αὐτὸ πράξει, ξυμ-
βουλεύων γε ὡς προσῆκει. ὥστε πῶς οὐ γελοία ἐστὶν ἢ
προθυμία τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν, οὐ δύναμαι
εὔρειν.

III. Τὸ δὲ περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε, τί
δύναται, ἀπορῶ μάλιστα. πότερον γὰρ τοὺς εἰδότας ξυμ-
βουλεύειν κρινεῖτε; ἀλλ' οὐ πλείονες ἐνὸς ξυμβουλεύ-
ουσιν, οὐδὲ ἄλλως καὶ ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ· ὥστε περὶ

D τούτων μὲν τὴν ψῆφον φέρειν ὑμᾶς οὐ δεήσει. ἀλλὰ τοὺς
 ἀπείρους καὶ ὡς μὴ δεῖ συμβουλευόντας κρινεῖτε; ἢ τοῖς
 τοιούτοις ὡς μαινομένοις οὐκ ἐπιτρέπειν συμβουλεύειν
 προσήκει; εἰ δὲ μήτε τοὺς ἐμπείρους μήτε τοὺς ἀπείρους
 κρινεῖτε, τίνας κρινεῖτε ἀρχήν; τί δὲ δεῖ πάντως ἄλλους
 συμβουλεύειν ὑμῖν, εἴπερ κρίνειν τὰ τοιαῦτα ἱκανοί ἐστε;
 εἰ δ' αὖ μὴ ἐστε ἱκανοί, τί καὶ δύνανται ὑμῖν αἱ ψῆφοι; ἢ
 πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέρχεσθαι μὲν ὑμᾶς συμβουλευσο-
 E μένους, ὡς δεομένους συμβουλίας καὶ οὐχ ἱκανοὺς ὄντας
 αὐτούς, ξυνελθόντας δὲ οἴεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὡς κρί-
 νειν ἱκανοὺς ὄντας; οὐ γὰρ δὴ καθ' ἓνα μὲν ὄντες οὐκ
 οἶδατε, ξυνελθόντες δὲ φρόνιμοι γίνεσθε· οὐδ' αὖ ἰδίᾳ
 μὲν ἀπορεῖτε, ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ αὐτὸ οὐκέτι ἀπορεῖτε,
 ἀλλ' ἱκανοὶ γίνεσθε ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν,
 καὶ ταῦτα παρ' οὐδενὸς μαθόντες οὐδ' αὐτοὶ εὐρόντες, ὃ
 ἐστι δεινότατον ἀπάντων. οὐ γὰρ δὴ μὴ δυνάμενοί γε ξυν-
 382 ορᾶν, ἃ πρακτέον ἐστί, κρίνειν ἱκανοὶ ἔσεσθε τὸν ὀρθῶς
 συμβουλευόντα περὶ τούτων ὑμῖν· οὐδ' αὖ τοῦτό γε ἔρεῖ
 εἰς ᾧν ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν οὗτος, ὑμᾶς διδάξειν ἃ πρα-
 κτέον ὑμῖν ἐστί, καὶ κρινεῖν τοὺς κακῶς καὶ μὴ συμβου-
 λεύοντας ὑμῖν, οὕτως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ὄντας τοσοῦ-
 τους. τοῦτο δὲ ἐκείνου οὐδὲν ἥττον ἂν φανεῖη δεινὸν ὄν.

IV. Εἰ δὲ μήθ' ἡ ξύνοδος μήθ' ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν
 ἱκανοὺς κρίνειν ποιεῖ ὑμᾶς, τίς χρεια τῶν ψήφων ἐστὶν
 B ὑμῖν; ἢ πῶς οὐκ ἐναντιοῦται ἡ ξύνοδος ὑμῶν ταῖς ψήφοις
 καὶ αἱ ψῆφοι τῇ τῶν συμβουλευόντων ὑμῖν προθυμίᾳ; ἢ
 μὲν γὰρ ξύνοδος ἐστὶν ὑμῶν ὡς οὐχ ἱκανῶν ἀλλὰ συμβου-
 λων δεομένων, αἱ δὲ ψῆφοι φέρονται ὡς οὐ συμβούλων
 δεομένων ἀλλὰ καὶ κρίνειν καὶ συμβουλεύειν δυναμένων·
 καὶ ἡ μὲν προθυμία τῶν συμβουλευόντων ὑμῖν ὡς εἰδό-
 των ἐστίν, αἱ δὲ παρ' ὑμῶν ψῆφοι ὡς οὐκ εἰδόντων τῶν
 συμβουλευόντων φέρονται. καὶ εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς

ψηφισαμένους καὶ τὸν ξυμβουλεύσαντα ὑμῖν, περὶ ὧν ἂν C
 ψηφίσῃσθε, πότερον ἴστε ὃ τι ἔσται οὐ ἔνεκα πράττειν
 διανοεῖσθε ἢ ἐψηφίσασθε, οὐκ οἶομαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς. τί
 δ', εἰ γένοιτο, οὐ ἔνεκα πράττειν διανοεῖσθε, ἴστε ὅτι ξυν-
 οῖσει τοῦτο ὑμῖν; οὐδὲ τοῦτο ἂν φῆσαι οἶομαι ὑμᾶς οὐδὲ
 τὸν ξυμβουλεύοντα ὑμῖν. τῶν ἀνθρώπων δὲ τίνα ὑπο-
 λαμβάνετε εἰδέναι τι τούτων; εἴ τις προσέροιτο ὑμᾶς,
 οὐδὲ τοῦτο ξυγχωρεῖν ἂν οἶομαι ὑμᾶς. ὅταν οὖν περὶ τε
 ὧν ξυμβουλεύετε ἢ τοιαῦτα οἶα ὑμῖν μὴ δῆλα εἶναι, οἷ τε D
 ψηφιζόμενοι καὶ οἱ ξυμβουλεύοντες ἄπειροι ᾧσιν, εἰκότως
 καὶ ὑμεῖς φήσετε ξυμπίπτειν ἀπιστεῖν καὶ μεταμέλεσθαι
 πολλάκις αὐτοῖς καὶ περὶ ὧν ἂν ξυμβουλεύσωνται καὶ
 περὶ ὧν ἂν ψηφίσωνται· τοῖς ἀγαθοῖς δὲ τοιαῦτα ξυμβαί-
 νειν οὐ προσήκει. ἴσασι γὰρ καὶ περὶ ὧν ξυμβουλεύουσιν,
 ὅποιά τ' ἐστί, καὶ τοῖς πεισθειῖσιν αὐτοῖς ὅτι βεβαίως
 ὑπάρχει ὧν ἔνεκα ξυμβουλεύουσι, καὶ ὅτι οὔτε αὐτοῖς
 οὔτε τοῖς πεισθειῖσιν αὐτοῖς πώποτε μεταμελήσει· περὶ τοι- E
 ούτων οὖν ἔγωγε τοὺς νοῦν ἔχοντας ξυμβουλεύειν ἀξιούν
 ὑπελάμβανον, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν σὺ κελεύεις με ξυμβου-
 λεύειν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας τὸ τέλος εὐ-
 τυχία, ἀπὸ δὲ τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστίν.

V. Παραγενομένην δ' ἀνθρώπῳ τινὶ νουθετοῦντι ἑαυ-
 τοῦ ἑταῖρον, διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι οὐκ ἀκούσας
 τοῦ ἀπολογουμένου, ἀλλὰ μόνου τοῦ κατηγοροῦντος. ἔλε-
 γεν οὖν ὡς δεινὸν πρᾶγμα ποιοῖ καταγιγνώσκων τοῦ ἀν-
 θρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενομένος οὔτε τῶν φίλων 383
 ἀκούσας παραγενομένων, οἷς εἰκὸς ἦν αὐτὸν λέγουσιν πι-
 στεύειν, οὐδ' αὖ ἀμφοτέρων ἀκούσας οὕτω προπετῶς ἐπί-
 στευσε τῷ κατηγοροῦντι· δίκαιον δὲ εἶναι καὶ τοῦ ἀπολο-

γουμένου ἀκούσαι πρὸ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ μέμφεσθαι, ὥσπερ καὶ τοῦ κατηγοροῦντος. πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρίναι δύναίτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας; τοὺς γὰρ λόγους παρα-
 Β βαλλομένους, ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἄμεινον κρίνεσθαι. ἢ τίνος ἔνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκοις, ἢ ὀμνύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων, εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης τὰς δίκας δικαιότερον ἂν καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν; σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη.

Κ μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. καί τοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὡς προσήκει. συμβουλεύω οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοιποῦ μὴ προπετῶς οὕτως τοὺς ἀνθρώπους μῆτε μέμφεσθαι μῆτ' ἐπαινεῖν.

VI. Ὁ οὖν ἕτερος ἄτοπον ἔφη ἑαυτῷ καταφαίνεσθαι, εἰ ἓνα μὲν γινῶναι λέγοντα, πότερον ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, οὐ δυνατόν, δύο δὲ λέγοντας γινῶναι δυνατόν ἐσται· καὶ
 D παρὰ μὲν τοῦ ἀληθῆ λέγοντος μαθεῖν οὐ δυνατόν, ὑπὸ τούτου δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλου ψευδομένου διδαχθῆναι ταῦτα οἷόν τε· καὶ εἰ ὁ μὲν εἰς ὀρθῶς καὶ ἀληθῆ λέγων ἐμφανί-
 σαι ἅ λέγει οὐ δυνήσεται, δύο δέ, ὧν ὁ ἕτερος ψεύσεται καὶ οὐκ ὀρθῶς ἔρει, δυνήσονται ἐμφανίσει τοῦτο, ὃ ὁ λέγων ὀρθῶς ἐμφανίσει οὐχ οἷός τ' ἦν. ἀπορῶ δ', ἔφη, κἀκεῖνο, πῶς ποτὲ ἐμφαίνουσι. πότερον γὰρ σιωπῶντες ἢ
 E λέγοντες; εἰ μὲν γὰρ σιωπῶντες ἐμφανιοῦσιν, οὐδετέρου ἂν δέοι, μὴ τί γε ἀμφοτέρων, ἀκούειν· εἰ δὲ λέγοντες ἀμφοτέροι ἐμφανιοῦσιν, ἀμφοτέροι δὲ κατ' οὐδένα τρόπον λέγουσιν — ἐν μέρει γὰρ λέγειν ἑκάτερον ἀξιοῦσι — πῶς ἀμφοτέρους ἐμφανίσει ἅμα οἷόν τε; εἰ γὰρ ἐμφαίνουσι ἅμα ἀμφοτέροι, καὶ ἔροῦσι τότε ἅμα· τοῦτο δ' οὐκ ἐῷσιν·

ὥστε λοιπόν, εἴπερ λέγοντες ἐμφαίνουσιν, ἐκάτερος εἰπὼν ἐμφανιεῖ· καὶ ὅποτε γε ἔρει ἐκάτερος, τότε καὶ ἐμφανιεῖ ἐκάτερος αὐτῶν. ὥστ' ἔρει ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος, καὶ ἐμφανιεῖ ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος· καί τοι εἴπερ ταὐτὸ ἐν μέρει ἐμφανιοῦσιν ἐκάτεροι, τί δεῖ ἔτι τοῦ ὕστερου ἀκούειν; ὑπὸ γὰρ τοῦ πρότερον εἰπόντος ἤδη φανερόν ἐσται. ἐκεῖνο δ', ἔφη, εἴπερ ἀμφοτέρω ἐμφανιοῦσι, 384 πῶς οὐ καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν ἐμφανιεῖ; ὧν γὰρ ὁ ἕτερος οὐκ ἐμφανιεῖ, οὗτοι ἀμφοτέρω πῶς ἂν ἐμφανίσαι δύναιτο; εἰ δ' ἐκάτερος ἐμφανιεῖ, δῆλον ὅτι ἔρει πρότερος καὶ ἐμφανιεῖ πρότερος· ὥστ' ἐκείνου μόνου ἀκούσαντα γνῶναι πῶς ἐστὶν οὐχ οἷόν τε; ἐγὼ γοῦν ἀκούων αὐτῶν ἠπόρου καὶ κρίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἔφασαν οἱ παρόντες τὸν πρῶτον λέγειν ἀληθῆ. ἢ οὖν τι ἔχεις ξυμβά- λέσθαι μοι περὶ τούτων, πότερόν ἐστιν ἐνὸς λέγοντος B γνῶναι τί λέγει, ἢ προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει τις γνώσεσθαι πότερον ὀρθῶς λέγει; ἢ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀμφοτέρω ἀκούειν, ἢ πῶς νομίζεις;

VII. Πρώην τις ἐνεκάλει ἀνθρώπων τινί, ὅτι αὐτῷ ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν οὐδὲ πιστεῦσαι· κακείνος μὲν, ὃ ἐνεκάλει, ἀπελογεῖτο· ἄλλος δέ τις τῶν παρόντων ἠρώτησε τὸν ἐγκαλοῦντα, πότερον ὁ μὲν μὴ πιστεύσας αὐτῷ μηδὲ χρήσας ἤμαρτε· σὺ δ', ἔφη, οὐ πείσας σοι χρῆ- C σαι οὐχ ἠμάρτηκας; ὁ δέ, Τί γὰρ ἤμαρτον; εἶπε. Πότερος δ', ἔφη, σοὶ δοκεῖ ἀμαρτάνειν; ὁ ἀποτυχῶν ὧν ἠθέλεν ἢ ὁ μὴ; Ὁ ἀποτυχῶν, εἶπεν. Οὐκοῦν, εἶπε, σὺ μὲν ἀπέτυχες, χρήσασθαι ἐθέλων; ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι, οὐκ ἀπέτυχε τούτου; Ναί, εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ τί ἤμαρτον, καὶ εἰ μὴ ἐκεῖ- νός μοι ἔδωκεν; Ὅτι εἰ μὲν ἐδέου αὐτοῦ, ἔφη, ὧν οὐκ ἐχρῆν, πῶς οὐκ οἶει ἀμαρτάνειν; ἐκεῖνος δὲ ὁ μὴ προέμενος

D ὀρθῶς ἔπραξεν. εἰ δὲ ὦν χρῆν ἐδέου αὐτοῦ, ἀποτυχῶν
 τούτου πῶς οὐχ ἤμαρτες ἐξ ἀνάγκης; Ἴσως, εἶπεν· ἀλλ'
 ἐκείνος πῶς οὐχ ἤμαρτεν, ὁ μὴ πιστεύσας μοι; Ἄρ' οὖν,
 ἔφη, εἰ προσωμίλησας αὐτῷ ὡς προσήκει, οὐκ ἂν ἤμαρτες
 οὐδέν; Οὐ γὰρ δῆ. Νῦν ἄρα οὐχ ὡς προσήκει αὐτῷ προς-
 ωμίλησας. Φαίνομαι, εἶπεν. Εἰ οὖν ὡς μὴ προσήκει ὀμι-
 λουῦντός σου μὴ ἐπείσθη, πῶς ἂν δικαίως ἐγκαλοίης ἐκεί-
E νῷ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Οὐδὲ ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ
 προσεκτέον ἐστίν, ἔχεις εἰπεῖν; Καὶ μάλ', ἔφη, τοῦτό γε.
 Ἄλλ' οὖν οὐχ οἱ ὡς οὐ προσήκει ὀμιλοῦντες, ἔφη, κακῶς
 χρῆσθαι σοι δοκοῦσιν; Ἐμοιγε, ἔφη. Τί οὖν ἤμαρτεν, εἰ
 σοι μὴ προσέσχε κακῶς χρωμένῳ; Οὐδὲν φαίνεται, εἶπεν.
 Τί οὖν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι, ἔφη, τοιαῦτα ἐγκαλοῦσι πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ τοῖς μὲν μὴ πεισθεῖσιν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐπεί-
 σθησαν, μέμφονται, αὐτοῖς δέ, ὅτι οὐκ ἔπεισαν, οὐδ' ὅτι-
385 οὖν ἐγκαλοῦσιν; καὶ ἄλλος τις παρών, Ὅταν τε γάρ τις,
 ἔφη, εὖ χρήσεται τῷ καὶ βοηθήσῃ, εἶτα ἀξιοῦν αὐτῷ ὁμοίως
 χρήσασθαι μὴ τυγχάνῃ τούτου, πῶς οὐκ εἰκότως μέμφοιτ'
 ἂν ὁ τοιοῦτος; Οὐκοῦν, ἔφη, ὃν ἀξιοῖ ὁμοίως αὐτῷ χρῆ-
 σθαι, ἥτοι δυνατός ἐστι χρῆσθαι αὐτῷ καλῶς ἢ οὐ δυνα-
 τός; καὶ εἰ μὲν μὴ δυνατός ἐστι, πῶς ἂν καλῶς ἀξιοίῃ,
 ἀξιοῦν αὐτὸν ὃ οὐ δυνατός ἐστιν; εἰ δὲ δυνατός ἐστι, πῶς
 τοιοῦτον ἄνθρωπον οὐκ ἔπεισεν; ἢ πῶς τοιαῦτα λέγοντες
B καλῶς λέγουσιν; Ἀλλὰ νῆ Δί', ἔφη, τοῦτο δεῖ ἐγκαλεῖν,
 ὅπως οὗτός τε τοῦ λοιποῦ βέλτιον χρῆται αὐτῷ, καὶ οἱ
 ἄλλοι φίλοι, ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐγκαλοῦντος. Βέλτιον δὲ
 χρήσεσθαι, ἔφη, οἷε τινὰς ἀκούοντας ὀρθῶς λέγοντος καὶ
 ἀξιοῦντος ἢ ἀμαρτάνοντος; Ὄρθῶς λέγοντος, ἔφη. Ὁ δέ
 γε οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῦν ἐδόκει σοι; Ναί, ἔφη. Πῶς οὖν
 ἀκούοντες τοιαῦτα ἐγκαλοῦντος βέλτιον χρήσονται; Οὐ-
C δαμῶς, ἔφη. Τοῦ οὖν ἔνεκα τοιαῦτά τις ἐγκαλεῖ; Ἄνευ-
 ρεῖν ἔφη οὐκ ἂν δύνασθαι.

VIII. Ἀνθρώπου τις κατηγορεῖ εὐήθειαν, ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι. πολίταις μὲν γὰρ καὶ οἰκείοις λέγουσι πιστεύειν εἰκός ἐστι· τοιούτοις δ' ἀνθρώποις, οὓς οὔτε εἶδεν οὔτε ἤκουσε πρότερον αὐτῶν, πιστεύειν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀγνοοῦντα ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀλαζόνες καὶ πονηροί, ἡλιθιότητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. καὶ τῶν παρόντων τις ἔφη, Ἐγὼ δὲ ᾤμην σὲ τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχόντος ἄν αἰσθανόμενον πολλοῦ νομίζειν ἄξιον εἶναι μᾶλλον ἢ τὸν βραδέως. Καὶ γὰρ νομίζω, εἶπεν ἐκεῖνος. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς, εἰ ταχὺ καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύει τᾶληθῆ λέγουσιν; Ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐγκαλῶ, εἶπεν, ἀλλ' ὅτι πιστεύει ταχέως ψευδῆ λέγουσιν. Εἰ δ' ἐν πλείονι χρόνῳ καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευε καὶ ἠπατάτο, οὐκ ἂν ἐνεκάλεσας αὐτῷ μᾶλλον; Ἐγὼ γ' ἄν, εἶπεν. Ἄρα διότι γε βραδέως καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευεν; Μὰ Δί', εἶπεν. Οὐ γὰρ οἶμαί γ', ἔφη, διὰ τοῦτ' ἐγκαλεῖν ἀνθρώπῳ ἄξιον εἶναι ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ διότι πιστεύει λέγουσιν ἄπιστα. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Πότερον οὖν, ἔφη, διὰ μὲν τὸ βραδέως καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσιν πιστεύειν οὐκ οἶει ἄξιον εἶναι ἐγκαλεῖν αὐτῷ, διὰ δὲ τὸ ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν ἄξιον; Οὐκ ἔγωγ', εἶπεν. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς αὐτῷ; Ὅτι ἀμαρτάνει, πρὸ τοῦ σκέψασθαι ταχέως πιστεύων τοῖς τυχοῦσιν. Ἀλλ' εἰ βραδέως ἐπίστευσε πρὸ τοῦ σκέψασθαι, οὐκ ἂν ἡμάρτανεν; Μὰ Δί', εἶπεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμάρτανεν ἂν οὐδὲν ἦττον. ἀλλ' οὐ τοῖς τυχοῦσιν οἶμαι δεῖν πιστεύειν. Εἰ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς τυχοῦσιν, ἔφη, οἶει δεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἀγνώσιν πῶς προσήκει ταχέως πιστεύειν; ἀλλὰ πρότερον οἶει δεῖν σκέψασθαι εἰ ἀληθῆ λέγουσιν. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Ἐπεὶ οἰκείων καὶ συνήθων, ἔφη, ὄντων οὐ δεῖ σκοπεῖσθαι, εἰ λέγουσιν ἀληθῆ. Ἐγὼ μὲν φαίην ἄν, εἶπεν. Ἴσως γὰρ καὶ τούτων τινές, ἔφη, λέγουσιν ἄπιστα. Καὶ μάλα,

B εἶπεν. Τί οὖν μᾶλλον, ἔφη, τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσιν εἰκὸς πιστεύειν ἢ τοῖς τυχοῦσιν ἐστίν; Οὐκ ἔχω, ἔφη, εἰπεῖν. Τί δ'; εἰ μᾶλλον τοῖς οἰκείοις πιστεύειν δεῖ ἢ τοῖς τυχοῦσιν, οὐ καὶ πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν μᾶλλον ἢ τοὺς τυχόντας; Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη. Ἐὰν οὖν τοῖς μὲν οἰκείοις ᾧσι, τοῖς δ' ἀγνώτες, πῶς οὐ δεήσει τοὺς αὐτοὺς μᾶλλον αὐτῶν πιστοὺς νομίζειν; οὐ γὰρ ὁμοίως πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἀγνώτας, ὡς

C φῆς. Οὐκ ἀρέσκει μοι, εἶπεν. Ὅμοίως δ', ἔφη, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν οἱ μὲν πιστεύουσιν, οἱ δ' οὐ πιστὰ ἠγήσονται, καὶ οὐδέτεροι ἀμαρτήσονται αὐτῶν. Ἄτοπον καὶ τοῦτ', εἶπεν. Ἐπειτα, ἔφη, εἰ ταῦτά λεγούσιν οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ τυχόντες, πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἶη ἂν ἢ ἄπιστα; Ἀνάγκη, εἶπεν. Οὐκοῦν καὶ τοῖς λεγούσιν αὐτὰ ὁμοίως πιστευτέον λέγουσιν αὐτά; Πιθανόν, εἶπεν. ταῦτ

D οὖν λεγόντων αὐτῶν ἠπόρουν, τίσι ποτὲ δεῖ πιστεύειν καὶ τίσιν οὐ, καὶ πότερον τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς εἰδόσι περὶ ᾧ λέγουσιν ἢ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις. περὶ τούτῳ οὖν πῶς σὺ νομίζεις;

ΣΙΣΥΦΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ βουλευέσθαι.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΙΣΥΦΟΣ.

St.
III. p.

Ι. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθές σε πολὺν χρόνον ἀνεμίναμεν, 387
ὦ Σίσυφε, ἐπὶ τῇ Στρατονίκου ἐπιδείξει, ὅπως ἂν ξυνη-
κροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ, πολλὰ τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμέ-
νου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ· καὶ ἐπεὶ σὲ οὐκέτι
ὤόμεθα παρέσεσθαι, αὐτοὶ ἤδη ἠκροάμεθα τὰνδρός.

ΣΙ. Ναὶ μὰ τὸν Δία· ἀσχολία γάρ μοι τις ἐγένετο
ἀναγκαιοτέρα, ὥστε με παραμελῆσαι αὐτῆς. οἱ γὰρ ἄρ-
χοντες ἡμῶν ἐβουλευόντο χθές· συμβουλεύειν οὖν αὐτοῖς B
ἠνάγκαζόν με. ἡμῖν δὲ τοῖς Φαρσαλίοις καὶ νόμος ἐστὶ τοῖς
ἄρχουσι πείθεσθαι, ἂν κελεύωσι συμβουλεύειν τινὰ ἡμῶν
αὐτοῖς.

ΣΩ. Ἀλλὰ καλὸν τό τε τῷ νόμῳ πείθεσθαι, τό τε
ὑπὸ τῶν πολιτῶν δεδοξάσθαι εὐβουλον εἶναι, ὥσπερ καὶ
σὺ δεδοξάσαι εὐβουλος εἶναι εἰς τῶν Φαρσαλίων. ἀτάρ,
ὦ Σίσυφε, ἐγὼ γὰρ οὕτω περὶ τοῦ εὖ βουλευέσθαι τοὺς
λόγους ἂν δυναίμην ποιήσασθαι πρὸς σέ, ἡγούμενος καὶ
σχολῆς εἶναι πολλῆς καὶ λόγου μακροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ C
τοῦ βουλευέσθαι πρῶτον, ὅ τι ἔστιν, ἐγχειρήσαιμ' ἂν δια-
λεχθῆναί σοι. ἄρ' οὖν ἔχοις ἂν μοι εἰπεῖν αὐτὸ τὸ βου-
λεύεσθαι ὅ τί ποτ' ἔστι; μή μοι ἢ τὸ εὖ ἢ κακῶς ἢ τὸ ἄλ-

λως πως, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ βουλευέσθαι, ὁποῖόν τι ἐστίν. ἢ καὶ πάνυ φραδίως, αὐτὸς γε οὕτως εὐβουλος ὢν; ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ἢ καὶ τὸ ἐρωτῆσαί σε περὶ τούτου;

ΣΙ. Ἡ σοι γὰρ ἄγνωστόν ἐστιν ὃ τι τὸ βουλευέσθαι ἐστίν;

D ΣΩ. Ἐμοιγε, ὦ Σίσυφε, εἰ γέ τι ἄλλο ἐστίν ἢ ὅπερ τὸ μὴ ἐπιστάμενόν τινα περὶ ὧν ἂν δέη τι πράττειν, διαμαντευόμενον καὶ σχεδιάζοντα λέγειν ὃ τι ἂν τύχη, εἰκάζοντα καὶ κατὰ ταῦτ' αὐτῶ, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρτιάζοντες τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲν ἐπιστάμενοι δὴ που περὶ τῶν ἀρτίων τε καὶ περιττῶν, ὧν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῶν ἔχωσιν, 388 ὅμως ἐπιτυγχάνουσι λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν τ' ἀληθῆ. πολλάκις μὲν οὖν τοιοῦτόν τι καὶ τὸ βουλευέσθαι ἐστίν, οἷον μηδὲν ἐπιστάμενον περὶ ὧν ἂν βουλευῆται τις, ἀπὸ τύχης εἰπόντα ἐπιτυγχάνειν τ' ἀληθῆ. εἰ μὲν οὖν τοιοῦτόν ἐστι, γιννώσκω δὴ οἷον τὸ βουλευέσθαι ἐστίν· εἰ μὲντοι γε μὴ τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἂν πω ἐπισταίμην αὐτό.

ΣΙ. Οὐ τοίνυν τοιοῦτόν ἐστιν οἷόνπερ μὴ ἐπίστασθαι κομιδῆ μηδέν, ἀλλ' οἷον τὸ μὲν εἰδέναι τι τοῦ πράγματος ἤδη, τὸ δὲ μηδέπω ἐπίστασθαι.

B II. ΣΩ. Ἄρα τοιόνδε τι λέγεις τὸ βουλευέσθαι πρὸς τοῦ Διός; ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαι μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὐ βουλευέσθαι· οἷον τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστα ἐξευρεῖν τινὰ ἐαυτῶ διαπράξασθαι, μηδέπω δὲ ἐπίστασθαι σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νοήσει τινὲ εἶναι τοῦτο. [οὐχ] οὕτω πως λέγεις;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ζητοῦσι δ' οἱ ἄνθρωποι πότερον ἢ ἂν ἐπιστῶνται τῶν πραγμάτων, ἢ καὶ ἢ ἂν μὴ ἐπιστῶνται;

C ΣΙ. Ἀμφότερα.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ τοῦθ' οὕτω πως λέγεις, τὸ ζητεῖν ἀμφότερα τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἂν τε ἐπιστῶνται καὶ ἢ ἂν

μὴ ἐπιστῶνται, ὅμοιον ὥσπερ εἶ τις Καλλίστρατον γιννώσκει μὲν, ὅστις ὁ Καλλίστρατος, μὴ μέντοι ἐπίσταιτο ὅπου εἶη ἐξευρεῖν, οὐχ ὅστις εἶη ὁ Καλλίστρατος. ἄρ' οὕτω πως λέγεις τὸ ζητεῖν εἶναι ἀμφοτέρω;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκεῖνο μὲν οὐκ ἂν ζητοίη, τὸν Καλλίστρατον εἰδέναί, ὃ γε εἰδώς;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

D

ΣΩ. Ὅπου δέ γε εἶη, ζητοίη ἂν αὐτόν;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ τοῦτο ἐξήτει, ὅπου ἦν ἐξευρεῖν αὐτόν, εἰ ἦδει, ἀλλ' ἐξεῦρεν ἂν εὐθέως;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ταῦτά γε δὴ ζητοῦσιν, ἅττ' ἂν ἐπιστῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἂ ἂν μὴ ἐπιστῶνται, ὡς ἔοικεν.

III. Εἰ δέ σοι οὗτος ὁ λόγος ἐριστικὸς εἶναι δοκεῖ, ὧς Σίσυφε, καὶ μὴ τοῦ πράγματος ἔνεκα λέγεσθαι, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ διαλέγεσθαι μόνον, σκόπει δὲ καὶ ὧδε, εἰ ἂν δοκῇ σοι οὕτως ἔχειν, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται. ἄρα γὰρ οὐκ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ οἶσθα τοῦτο γιννόμενον· ἀγνοουμένην τὴν διάμετρον τοῖς γεωμέτραις, οὐκ εἰ διάμετρος ἐστὶν ἢ μή, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὐρεθῆναι, ἀλλ' ὁπόση τις ἐστὶ μέτρον πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων ὧν ἂν διατέμνηται; ἄρ' οὐ τοῦτό ἐστὶν αὐτὸ τὸ ζητούμενον περὶ αὐτῆς;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅπερ καὶ ἀγνοεῖται· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δαί; ὃ τοῦ κύβου διπλασιασμός οὐκ οἶσθ' ὅτι ζητεῖται τοῖς γεωμέτραις ὁπόσος τις ἐστὶν εὐρεθῆναι

λόγω; αὐτὸς δὲ ο κύβος οὐ ζητεῖται αὐτοῖς εἰ κύβος ἐστὶν ἢ μή, ἀλλ' ἐπίστανται τοῦτό γε· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

389 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἀέρος Ἀναξαγόραν τε καὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας οἶσθα ζητοῦντας, πότερον ἄπειρός ἐστιν ἢ πέρας ἔχων;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἐκεῖνο, εἰ ἀήρ ἐστιν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Συγχωρήσαις ἂν οὖν μοι καὶ κατὰ τῶν ἄλλων πάντων οὕτως ἔχειν ἤδη, μηδὲν μηδενὶ εἶναι ζητεῖν τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἂν ἐπίστηται τις, ἀλλὰ μᾶλλον ὧν ἂν μὴ ἐπίστηται;

ΣΙ. Ἐγωγε.

B IV. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ βουλευέσθαι τοῦτο ἐδόκει ἡμῖν εἶναι αὐτό, τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστά τινα ἐξευρεῖν περὶ ὧν ἂν δέοιτο διαπραττεσθαι αὐτῶ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ ζητεῖν γε ὅπερ τὸ βουλευέσθαι ἦν περὶ τῶν πραγμάτων· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάννυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν σκεπτέον ἡμῖν ἐστὶ νῦν ἤδη, τί ἐστὶν ἐμποδῶν τοῖς ζητοῦσι περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται εἰς τὸ ἐξευρεῖν.

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

C ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἄλλο τι φαίημεν ἂν αὐτοῖς ἐμποδῶν εἶναι ἢ τὴν ἀνεπιστημοσύνην;

ΣΙ. Σκοπῶμεν νῆ Δία.

ΣΩ. Ὑπερφυῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενον γε πάντα κάλων ἐξιέντες καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀφιέντες. ἄθρει δὲ δὴ μετ' ἐμοῦ τόδε· ἄρά γε νομίζεις οἷόν τέ τι εἶναι ἀνθρώπῳ

περὶ μουσικῆς βουλευέσθαι μὴ [τε] ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς μηδέν, ὅπως ἢ κιθαριστέον εἴη αὐτῷ ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ μουσικὴν ποιητέον;

ΣΙ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Τί δαὶ περὶ στρατηγίας ἢ κυβερνητικῆς; τὸν μὴ ἐπιστάμενον μηδέτερα τούτων οἶει ἔχειν ἄν τι βουλευέσθαι περὶ τούτων τοῦ ἑτέρου, ὅ τι ποιητέον εἴη αὐτῷ, ὅπως ἢ στρατηγητέον ἢ κυβερνητέον ἐκείνῳ αὐτῷ τῷ μὴ ἐπισταμένῳ μήτε στρατηγεῖν μήτε κυβερναῖν;

ΣΙ. Οὐχί.

ΣΩ. Ἡ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὖν ἀπάντων οὕτως ἀξιοῖς ἔχειν, περὶ ὧν ἄν μὴ ἐπίστηταί τις, μὴ εἰδέναι μηδὲ βουλευέσθαι πῶς δυνατὸν τῷ μὴ ἐπισταμένῳ περὶ αὐτῶν;

ΣΙ. Ἐγωγε.

V. ΣΩ. Ἀλλὰ ζητεῖν περὶ ὧν ἄν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάννυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τὸ μὲν αὐτὸ ἄρα οὐκ ἄν ἔτι εἴη τὸ ζητεῖν τῷ βουλευέσθαι.

ΣΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Ὅτι τὸ μὲν ζητεῖν ἐστὶ δὴ πού ἐπὶ τούτοις οἷς ἄν μὴ ἐπίστηταί τις, τὸ δὲ βουλευέσθαι οὐχ οἷόν τ' εἶναι δοκεῖ περὶ ταῦτα ἀνθρώπῳ, περὶ ἃ ἄν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ ἢ οὐχ οὕτως ἐλέχθη;

ΣΙ. Πάννυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς χθὲς ἐζητεῖτε τὰ βέλτιστα ἐξευρεῖν τῇ πόλει, οὐκ ἠπίστασθε δὲ αὐτά. εἰ γὰρ ἠπίστασθε, οὐκ ἄν ἔτι δὴ πού ἐζητεῖτε αὐτά, ὥσπερ οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ὧν ἄν ἐπιστάμεθα ζητοῦμεν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πότερον οὖν σοι δοκεῖ χρῆναι, ὦ Σίσυφε, ἂν μὴ ἐπίσθηται τις, ζητεῖν ἢ μανθάνειν;

ΣΙ. Μανθάνειν ἔμοιγε νῆ Δία.

390

ΣΩ. Ὅρθῶς γέ σοι δοκεῖ. ἀλλ' ἄρα γε καὶ διὰ τοῦτό σοι δοκεῖ χρῆναι μανθάνειν μᾶλλον ἢ ζητεῖν, διότι θᾶττον ἂν καὶ ῥᾶον ἐξεύροι τις, εἰ παρὰ τῶν ἐπισταμένων μανθάνοι, ἢ εἰ αὐτὸς ὁ μὴ εἰδὼς ζητοίη, ἢ δι' ἄλλο τι;

ΣΙ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Τί οὖν οὐκ ἀμελήσαντες χθὲς ὑμεῖς τοῦ βουλευέσθαι περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίσταισθε, καὶ τοῦ ζητεῖν τὰ βέλτιστα διαπράττεσθαι ἐν τῇ πόλει, ἐμανθάνετε παρὰ τῶν ἐπισταμένων τινός, ὅπως ἂν ἐδύνασθε τὰ βέλτιστα διαπράττεσθαι τῇ πόλει; ἀλλ' ἐδοκεῖτέ μοι τὴν ἡμέραν ὅλην τὴν χθὲς αὐτοσχεδιάζοντες καὶ διαμαντευόμενοι καθῆσθαι περὶ ὧν οὐκ ἠπίσταςθε, ἀμελήσαντες μανθάνειν, οἳ τε ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ σὺ μετὰ τούτων.

VI. Ἴσως δ' ἂν φαίης ταῦτα ἐμοί τε εἶναι πεπαιγμένα πρὸς σέ, τοῦ διαλεχθῆναι μόνον εἴνεκα, σοί τε οὐκ ἐσπουδασμένως ἀποδεδειχθαι· ἀλλὰ τοῦτό γε πρὸς Διός, ὦ Σίσυφε, σκόπει νῦν σπουδῆ· εἰ δοθείη τὸ βουλευέσθαι τι εἶναι, καὶ μὴ ὥσπερ νῦν οὐδὲν ἐξευρίσκειται ἄλλο ὄν ἢ ὅπερ ἐπιστήμη τε καὶ εἰκασία καὶ σχεδιασμός, ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνον κεχρημένον τούτῳ, ἄλλῳ δ' οὐδενί· ἄρ' ἂν οἶσι αὐτῶ διενεγκεῖν τι ἑτέρους ἑτέρων πρὸς τὸ εὖ βουλευέσθαι τε καὶ εὐβούλους εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμασι ἀπάσαις διαφέρουσιν ἕτεροι ἑτέρων, τέκτονες τεκτόνων ἰατροί τε ἰατρῶν αὐληταί τε αὐλητῶν οἳ τε ἄλλοι δημιουργοὶ ἅπαντες, αὐτοὶ τε αὐτῶν διαφέρουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι οἱ ἐν ταύταις ταῖς τέχναις, ἢ οὔτω καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι οἶσι ἂν τι διενεγκεῖν ἑτέρους ἑτέρων;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· οὐχ ἅπαντες οἷ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κακῶς περὶ μελλόντων τινῶν ἔσεσθαι βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ τὰ μέλλοντα οὕτω ἔστιν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ δὴ.

ΣΩ. Εἰ γὰρ εἴη, οὐκ ἂν ἔτι δὴ που μέλλοι ἔσεσθαι, ἔ
ἀλλ' εἴη ἂν ἤδη· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω ἔστιν, οὕτως οὐδὲ γέγονε τὰ μὴ ὄντα;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω μηδὲ γέγονεν, οὕτω οὐδὲ φύσιν ἔχει οὐδεμίαν αὐτῶν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ οἷ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κακῶς ἅπαντες βουλεύονται περὶ πραγμάτων οὔτε ὄντων οὔτε γεγεννημένων οὔτε φύσιν οὐδεμίαν ἔχόντων, ὅταν περὶ τῶν μελλόντων βουλεύωνται;

ΣΙ. Φαίνονται γε.

VII. ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι δυνατόν εἶναι τοῦ μὴ ὄντος τυχεῖν τινὶ ἢ εὖ ἢ κακῶς;

ΣΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ἐγὼ σοι φράσω, ὃ γε βούλομαι εἰπεῖν. σκοπεῖ γάρ. πῶς ἂν τοξοτῶν πολλῶν διαγνοίης τὸν τε χρηστὸν 391 καὶ τὸν πονηρὸν ὅστις εἴη αὐτῶν; ἢ τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν εἶδέναι; ἴσως γὰρ ἂν κελεύοις αὐτοὺς ἐπὶ σκοποῦ τινὸς τοξεύειν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸν πλειστάκις βάλλοντα τοῦ σκοποῦ κατ' ὀρθὸν κρίνοις ἂν νικᾶν;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Εἰ δὲ σκοπὸς μηδεὶς εἶη κείμενος αὐτοῖς τοῦ τοξεύειν, ἀλλ' ἕκαστος βάλλοι ὅπως βούλοιο, πῶς ἂν διαγνοίης τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα αὐτῶν;

B ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς βουλευομένους ἢ εὖ ἢ κακῶς, εἰ μὴ ἐπίσταντο περὶ ὅτου βουλεύοιντο, ἀπορήσειας ἂν διαγνῶναι;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ περὶ μελλόντων πραγμάτων βουλεύονται οἱ βουλευόμενοι, περὶ τῶν οὐκ ὄντων βουλεύονται:

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ γε μὴ ὄντος οὐχ οἷόν τ' οὐδενὶ τυχεῖν ἐστί; πῶς γὰρ ἂν τίς σοι δοκεῖ τοῦ μὴ ὄντος δύνασθαι τυχεῖν;

C ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶ τοῦ μὴ ὄντος τυγχάνειν οἷόν τε, οὐδεὶς ἂν ἔτι περὶ τῶν μὴ ὄντων βουλευόμενος τυγχάνοι· τὰ γὰρ μέλλοντα τῶν οὐκ ὄντων ἐστίν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδ' ὁ μὴ τυγχάνων τῶν μελλόντων οὐδεὶς ἂν οὔτ' εὐβουλος οὔτε κακόβουλος εἶη ἀνθρώπων ἔτι.

ΣΙ. Οὐ φαίνεται.

D ΣΩ. Οὐδέ γε εὐβουλότερος οὐδὲ κακοβουλότερος ἕτερος ἑτέρου εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἐπιτυχέστερος καὶ ἀποτυχέστερος εἶη τοῦ μὴ ὄντος;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πρὸς τί οὖν ποτὲ ἀποβλέποντες ἄνθρωποι πραγμα ἀποκαλοῦσιν ἀνθρώπους εὐβούλους τε καὶ κακοβούλους εἶναί τινας; ἄρά γε ἄξιόν ἐστι καὶ αὐθίς ποτε περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὦ Σίσυφε;

ΑΛΚΥΩΝ

[ἢ περὶ μεταμορφώσεως.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ι. Τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἠδεῖα ταῖς ἀκοαῖς· τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα.

ΣΩ. Θαλαττία τις, ὦ Χαιρεφῶν, ὄρνις, ἀλκυῶν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος· φασὶ γυναικὰ ποτε οὔσαν Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος θυγατέρα κουρίδιον ἄνδρα τὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλίας, Κήϋκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διὰ τινὰ δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητοῦσαν ἐκείνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν πέρι πᾶσαν οὐχ οἶα τ' ἦν εὐρεῖν.

ΙΙ. ΧΑΙΡ. Ἀλκυῶν τοῦτ' ἐστίν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πώποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῷ ὄντι προσέπεσε· γοῶδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφήσει τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἐστίν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν εἴληφε παρὰ θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττεία καὶ τὰς ἀλκυόνων προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδαίαις, ὧν ἐστὶ

καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὄρας, ὡς αἰθρία μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος, ὅμοιον ὡς εἰπεῖν κατόπτρῳ;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκνουῖς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, πῶς ποτὲ χρῆ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὡς Σώκρατες, ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναικῆς ποτε ἐγένοντο ἢ ὀρνίθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

III. ΣΩ. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, εἰκόκαμεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυποὶ τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὐσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλὰ οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος εἰκεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρον, ἐπεὶ τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἄν, ὡς γὰρ θεῶν, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἢ τὰς τῆς ὅλης φύσεως ἔχοιεν ἄν εἰπεῖν, πότερον δυνατὸν ἢ ἀδυνατόν τι τῶν τοιούτων; ἑώρας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν· καὶ ἐνθυμηθέντι γάρ τῳ θεὸς ἐπέλθοι καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσια μεγέθη· ὑπέλαβεν ἄν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι.

IV. Μετὰ μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γε ἕως τοῦ νῦν· πότερον οὖν οἶει μεῖζόν τε καὶ ἐργωδέστερον εἶναι, τοιαύτην αἰθρίαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον· ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθὲν εἰς ὀρνιθὸς τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν τὸ

πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ραδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις, τῷ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐδὲ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχερῆ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καὶ λίαν· ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσω τινὶ σαυτοῦ δοκεῖς εἶναι μείζω; φράσαις ἄν;

V. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἄν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἶπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκοῦν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἢ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὄσσην ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμεώς τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτως πολυμηχάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὥσπερ εἶπον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.

VI. Καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος ἀμέτρητον ὄσσην ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πάνυ πολλὰς χειρῶσαιτ' ἄν ραδίως· ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δήπου πάντων καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὀπηνίκ' οὖν ἄνθρωπος, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπου τοσοῦτον διαφέρει, τί νομίζομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐτῷ τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει πολλοῖς, ὄσσην ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικούτου καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διανοίαν ἀνὰ λόγον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως.

VII. Σοὶ μὲν οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὖσι πόλλ' ἄττ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάνυ θαδίων· ἐπεὶ καὶ ἀνύλῃσαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερόν ἐστι, τέως ἂν ὧσιν ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναῖκας ἐξ ὄρνιθων ἢ ὄρνιθας ἐκ γυναικῶν. ἡ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον, πόδας ὑποθεῖσα καὶ πτερώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνουσα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων, μέλιτταν ἀπέδειξε σοφὴν θείου μέλιτος ἐργάτιν, ἔκ τε ὧν ἀφῶνων καὶ ἀψύχων πολλὰ γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῶων, τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένη.

VIII. Τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρὰ, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκύνων πέρι οὔτ' ἀηδόνων κλέος δὲ μύθων, οἷον παρέδοσαν πατέρες, τοιοῦτον καὶ παισὶν ἐμοῖς, ὧ ὄρνιθρήνων μελωδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων πέρι, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω γυναῖξί ταῖς ἐμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ, λέγων τὰ τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἴας ἔτυχες παρὰ θεῶν. ἄρα γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὧ Χαιρεφῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὧ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σου ῥηθέντα διπλασίαν ἔχει τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν ἀλκυτόνα προάγειν ἤδη πρὸς ἄστνυ καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ;

ΧΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὔτω.

ΕΡΥΞΙΑΣ

[ἢ περὶ πλούτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΡΥΞΙΑΣ, ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΚΡΙΤΙΑΣ.

St.
III.p.

Ι. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς 392
τοῦ ἐλευθερίου ἐγὼ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προσ-
ηλθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ
Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς. ἐτύγχανε δὲ τότε νεωστὶ παρ-
ῶν ἀπὸ Σικελίας καὶ τῶν τόπων τούτων ὁ Ἐρασίστρα-
τος· προσελθὼν δ' ἔφη, Χαῖρε, ὦ Σώκρατες. Καὶ σύ γε, B
ἦν δ' ἐγὼ· τί γάρ; καινόν τι ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν
ἡμῖν; Καὶ πάνυ· ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώ-
μεθα; κέκμηκα γὰρ χθὲς βαδίσας Μεγαρόθεν. Πάνυ γ',
εἰ δοκεῖ. Τί οὖν, ἔφη, βούλεσθε πρῶτον ἀκούειν τῶν ἐκεῖ;
πότερον περὶ αὐτῶν ἐκείνων, ὃ τι πράττουσιν, ἢ ὅπως
πρὸς τὴν πόλιν ἔχουσι τὴν ἡμετέραν; ἐκεῖνοι γὰρ ἐμοὶ δο-
κοῦσι πεπονθέναι πρὸς ἡμᾶς οἷόνπερ οἱ σφῆκες. καὶ γὰρ C
τούτους εἴαν τις κατὰ σμικρὸν ἐρεθίζων ὀργίσῃ, ἄμαχοι
γίνονται, ἕως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικὶ ἐξέλη. οὕ-
τως οὖν καὶ οἱ Συρακόσιοι, εἰ μὴ τις ἔργον ποιησάμε-
νος σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἤξει ἐκεῖσε, οὐκ ἔστιν ὅπως
ἐκείνη ἢ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία· ὑπὸ δὲ τῶν

σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοιντο οὕτως, ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. πεπόμφασι δὲ καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς
 D πρέσβεις, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, βουλόμενοί τι ἔξαπατηῆσαι τὴν πόλιν.

II. Μεταξὺ δὲ ἡμῶν διαλεγομένων ἐτυχέτην οἱ Συρακόσιοι πρέσβεις παριόντες. εἶπεν οὖν ὁ Ἑρασίστρατος, δείξας εἰς τὸν ἕνα τῶν πρέσβεων, Οὗτος δὲ μέντοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πλουσιώτατός ἐστι τῶν Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν. πῶς δ' οὐχί, ἔφη, ᾧ γε ὑπάρχει γῆ τε ἄφθονος οὕτως, ὥστε εὐπορίαν εἶναι, εἴ τις βούλοιο, πάνυ πολλὴν γεωργεῖν; καὶ αὕτη μὲν τοιαύτη, οἷα οὐχ ἑτέρα ἄλλη ἐν γε τοῖς Ἑλλησιν· ἐτι δὲ τᾶλλα τὰ εἰς πλοῦτον ἤκοντα ἅπαντα, ἀνδράποδα καὶ ἵπποι καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος. ὁρῶν δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀναγόμενον, ὡς ἀδολεσχήσοντα περὶ
 393 τῆς οὐσίας τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἠρόμην, Τί δαί, ὦ Ἑρασίστρατε; ἀνὴρ ποῖός τις εἶναι δοκεῖ ἐν τῇ Σικελίᾳ; Οὗτος, ἔφη, Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν καὶ δοκεῖ καὶ ἐστι πλεόν πάντων πονηρότατος ἢ ὅσῳ πλουσιώτατος, οὕτως, ὥστ' εἴ τινα βούλει Σικελιωτῶν ἐρωτᾶν, ὄντινα πονηρότατον νομίζει εἶναι καὶ πλουσιώτατον, οὐδεὶς ἂν φήσειεν ἄλλον ἢ τοῦτον.

III. Οἰήθεις δ' αὐτὸν ἐγὼ οὐ περὶ σμικρῶν τὸν λόγον ποιείσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι,
 B ἀρετῆς τε πέρι καὶ πλούτου, ἠρόμην, πότερον ἂν φαίη πλουσιώτερον εἶναι ἀνθρώπου, ὅτῳ ὄν τυγχάνει τάλαντον ἀργυρίου, ἢ ὅτῳ ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντων. Οἶμαι μὲν ἐγώ, ἔφη, ὅτῳ ἀγρὸς. Οὐκοῦν, ἔφην ἐγώ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ εἴ τυγχάνοι τῷ ἱμάτια ὄντα ἢ στρώματα ἢ τᾶλλα ἐτι πλεονος ἄξια ἢ ὅσου τῷ ξένῳ, οὕτως εἴη ἂν πλουσιώτερος. Συνέφη καὶ ταῦτα. Εἰ δέ τις σο
 C διδοίη αἴρεσιν τούτοις, πότερον ἂν βούλοιο; Ἐγὼ μὲν ἂν, ἔφη, τὸ πλείστου ἄξιον. Ποτέρως ἂν οἰόμενος πλου-

σιώτερος εἶναι; Οὕτως. Νυνὶ μὲν ἄρα φαίνεται οὗτος ἡμῖν ὢν πλουσιώτατος, ὅστις πλείστου ἄξια κέκτηται; Ναί, ἔφη.

IV. Οὐκοῦν, ἣν δ' ἐγώ, οἱ ὑγιαίνοντες τῶν καμνόντων πλουσιώτεροι ἂν εἴησαν, εἴπερ ἡ ὑγίεια πλείονος ἄξιον κτῆμα ἢ τὰ τοῦ κάμνουτος χρήματα. οὐδεὶς γ' ἂν οὖν ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ὀλίγον κεκτημένος ἀργύριον μᾶλλον, ἢ τὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου χρήματα κε- D κτημένος νοσεῖν, δῆλον ὅτι πλείονος ἄξιον οἰόμενος εἶναι τὴν ὑγίειαν. οὐ γὰρ ἂν ποτε προηρῆτο, εἰ μὴ προτιμότερον ἡγεῖτο εἶναι τῶν χρημάτων. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν καὶ εἴ τι ἄλλο φαίνοιτο πλείονος ἄξιον τῆς ὑγείας, ὃ τοῦτο κεκτημένος, οὗτος ἂν πλουσιώτατος εἴη. Ναί. Εἰ δὲ δὴ τις ἡμᾶς νυνὶ προσελθὼν ἔροιτο, ὧ Σώκρατες καὶ Ἐρυξία καὶ Ἐρασίστρατε, ἔχοιτ' ἂν εἰπεῖν μοι, τί ἐστὶν ἀνθρώπῳ πλεί- E στοῦ ἄξιον κτῆμα; ἄρά γε τοῦτο, ὃ κτησάμενος ἄνθρωπος ἄριστα βουλευόιτο περὶ τούτου, ὅπως ἂν βέλτιστα διαπράττοιτο τὰ τε αὐτὸς αὐτοῦ πράγματα καὶ τὰ τῶν φίλων; τί ἂν εἶναι τοῦτο φήσαιμεν; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὧ Σώκρατες, εὐδαιμονία πλείστου ἄξιον ἀνθρώπῳ εἶναι. Καὶ οὐ κακῶς γ', ἔφην ἐγώ· ἀλλ' ἄρά γε τούτους ἂν τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονεστάτους ἡγησαίμεθα εἶναι, οἵτινες μάλιστα εὖ πράττοιεν; Ἐμοὶ γοῦν δοκοῦσιν.

V. Οὐκοῦν ἂν οὗτοι ἄριστα πράττοιεν, ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἔξαμαρτάνοιεν περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ δὲ πλείστα κατορθοῖεν; Πάννυ γε. Οὐκοῦν οἱ ἐπιστάμενοι τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα πρακτέα καὶ ὅσα μὴ, οὗτοι ἂν ὀρθότατα πράττοιεν καὶ 394 ἐλάχιστα ἔξαμαρτάνοιεν; Συνεδόκει καὶ ταῦτα. Νῦν ἄρα ἡμῖν φαίνονται οἱ αὐτοὶ ἄνδρες σοφώτατοί τε καὶ ἄριστα πράττοντες καὶ εὐδαιμονέστατοι καὶ πλουσιώτατοι, εἴπερ ἄρα ἡ σοφία τὸ πλείστου ἄξιον κτῆμα φαίνεται. Ναί.

Ἄλλ', ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Ἑρασίστρατος, ὦ Σώκρατες, τί ἂν
 ὄφελος εἴη τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ σοφώτερος μὲν εἴη τοῦ Νέ-
 B στορος, τὰ δ' ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν δίαιταν μὴ τυγχάνοι
 ἔχων, σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιού-
 των ἐστί; τί ἂν ἡ σοφία ὄφελοίη; ἢ πῶς ἂν οὗτος πλου-
 σιώτατος εἴη, ὃν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν, μηδενός γ'
 εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδείων; σφόδρα οὖν ἐδόκει καὶ οὗ-
 τος λέγειν τί· ἀλλά, Πότερον, ἢν δ' ἐγώ, ὁ μὲν τὴν σοφίαν
 κεκτημένος πάθοι ἂν τοῦτο, εἰ ἐνδεὴς γένοιτο τούτων·
 C εἰ δέ τις τὴν Πουλυτίωνος οἰκίαν κεκτημένος εἴη καὶ πλή-
 ρης εἴη χρυσίου καὶ ἀργυρίου ἢ οἰκία, οὐκ ἂν δεηθεῖη οὐ-
 δενός; Ἄλλ', ἔφη, τοῦτον μὲν οὐδὲν κωλύει ἀντίκα νῦν
 διαθέμενον τὰ κτήματα ἔχειν ἀντ' αὐτῶν τούτων, ὥνπερ
 καὶ τυγχάνει θεόμενος εἰς τὴν δίαιταν, ἢ καὶ νόμισμα ἀνθ'
 ὅτου ταῦτα θυνήσεται πορίζεσθαι, καὶ ἀπάντων εὐπορεῖν
 παραχρῆμα.

VI. Εἰ γε τυγχάνοιεν, ἔφην ἐγώ, οἱ ὄντες ἄνθρωποι
 D θεόμενοι τοιαύτην σφίσιν οἰκίαν γενέσθαι μᾶλλον, ἢπερ
 τὴν ἐκείνου σοφίαν· ἐπεὶ εἰ γε τοιοῦτοι εἶησαν, οἷοι τὴν
 τοῦ ἀνθρώπου σοφίαν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι καὶ τὰ ἀπὸ
 ταύτης γιγνόμενα, πολὺ μᾶλλον * ἂν * οὗτος ἔχοι διατί-
 θεσθαι, εἴπερ τυγχάνοι τι θεόμενος καὶ βούλοιο καὶ ἀν-
 τὴν καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ ταύτης διατίθεσθαι. ἢ τῆς μὲν οἰ-
 κίας ἢ τε χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὔσα καὶ ἀναγκαία, καὶ
 μεγάλα τῷ ἀνθρώπῳ τὰ διαφέροντα τὰ πρὸς τὸν βίον, ἐν
 τῇ τοιαύτῃ οἰκίᾳ οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν σμικρῷ καὶ φάυλῳ
 E οἰκιδίῳ· τῆς δὲ σοφίας ἢ τε χρεῖα ὀλίγου ἀξία καὶ τὰ δια-
 φέροντα σμικρά, ἢ σοφῶ ἢ ἀμαθεῖ εἶναι περὶ τῶν μεγί-
 στων; ἢ τούτου μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ
 εἶναι ὠνητάς, τῆς δὲ κυπαρίττου τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ Πεν-
 τελικῶν λίθων πολλοὺς τοὺς δεομένους τε καὶ βουλομέ-
 νους πρίασθαι; οὐκ οὖν ἂν εἰ γε σοφὸς εἴη κυβερνήτης,

οὐδὲ * εἰ* ἰατρὸς σοφὸς τὴν τέχνην, ἢ τιν' ἄλλην τῶν τοι-
ουτοτρόπων τεχνῶν εὖ καὶ καλῶς δύναιτο μεταχειρίζε-
σθαι, οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἂν ἐντιμότερος εἴη τῶν κατὰ τὰς
οὐσίας μεγίστων κτημάτων· ὁ δὲ δυνάμενος εὖ βουλευέ-
σθαι καὶ αὐτὸς αὐτοῦ πέρι καὶ ἑτέρου, ὅπως ἂν ἄριστα
πράττοι, οὐκ ἂν ἄρα δύναιτο διατίθεσθαι, εἴπερ βούλοιτό
γε τοῦτο πράττειν;

VII. Ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὑποβλέψας ὁ Ἐρυξίας, ὥσπερ 391
τι ἀδικούμενος, Σὺ γὰρ ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰ δέοι σε
τᾶληθῆ λέγειν, φαίης ἂν εἶναι Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου
πλουσιώτερος; καί τοι οὐκ ἂν ἀμαθέστερός γε ὁμολογή-
σαις ἂν εἶναι περὶ οὐδενὸς τῶν μεγίστων, ἀλλὰ σοφώτε-
ρος· καὶ οὐδὲν μᾶλλον διὰ τοῦτο πλουσιώτερος εἶ. Ἴσως
γάρ, ἦν δ' ἐγώ, σὺ οἶει, ὦ Ἐρυξία, τουτουσί μὲν τοὺς λό-
γους, οὓς νυνὶ διαλεγόμεθα, εἶναι παιδιάν, ἐπεὶ οὐκ ἀλη-
θῶς γε οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ πεττεία εἶναι πετ- B
τούς, οὓς εἴ τις φέροιτο, δύναιτ' ἂν τοὺς ἀντιπαίζοντας
ποιεῖν ἠττᾶσθαι οὕτως, ὥστε μὴ ἔχειν ὅ τι πρὸς ταῦτα ἀν-
τιφέρωσιν. Ἴσως οὖν καὶ περὶ τῶν πλουσίων οἶει μὲν οὐδὲν
τι μᾶλλον οὕτως ἔχειν, λόγους δέ τινας εἶναι τοιούτους,
οὐδὲν τι μᾶλλον ἀληθεῖς ἢ ψευθεῖς, οὓς λέγων ἄνθρωπος
περιγίγνοιτ' ἂν τῶν ἀντιλεπόντων, ὡς οἱ σοφώτατοι καὶ
πλουσιώτατοι ἡμῖν εἰσὶ, καὶ ταῦτα μέντοι αὐτὸς ψευδῆ λέ- C
γων ἀληθῆ λέγοντων. καὶ οὐδὲν μὲν ἴσως θαυμαστόν,
ὁμοίως ὥσπερ, εἰ δὴ ἄνθρωπῳ περὶ γραμμάτων λεγοίτην,
ὁ μὲν φάσκων τοῦ Σωκράτους ἄρχειν σῖγμα, ὁ δ' ἕτερος
ἄλφα, οὗτος ἂν εἴη κρείττων ὁ λόγος ὁ τοῦ λέγοντος ἄλφα
ἢ τοῦ φάσκοντος σῖγμα ἀρχήν.

VIII. Περιβλέψας δὲ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
ἅμα γελῶν τε καὶ ἐρυθριῶν, ὥσπερ οὐ παρῶν τοῖς ἔμπρο-
σθεν λελεγμένοις, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ τοιού- D
τους ὄμην δεῖν τοὺς λόγους εἶναι, οἷς μήτ' ἂν πείσαι δύ-

ναιτό τις μηδένα τῶν παρόντων, μήτ' ἂν ὠφεληθεῖη μηδὲν ἅπ' αὐτῶν· τίς γὰρ ἂν ἀνθρώπων ποτὲ πεισθεῖη νοῦν ἔχων, ὡς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι; ἀλλὰ μᾶλλον, ἐπειδὴ περὶ τοῦ πλουτεῖν διαλέγεσθαι δεῖν, ὁπόθεν καλὸν ἐστὶ πλουτεῖν καὶ ὁπόθεν αἰσχρὸν, καὶ αὐτὸ τὸ πλούσιον εἶναι ὁποῖόν τί ἐστὶ, πότερον ἀγαθὸν ἢ κακόν. **Εἶεν,**
E ἔφην ἐγώ· τοιγαροῦν τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα· καλῶς δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παραινῶν. ἀλλὰ τί οὐκ αὐτός, ἐπεὶπερ εἰσηγεῖ τὸν λόγον, ἐπεχειρήσας εἰπεῖν, πότερον σοὶ δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν ἢ κακόν; ἐπειδήπερ οἷ γ' ἐμπροσθεν λόγοι οὐ περὶ τούτου δοκοῦσί σοι εἰρησθαι. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ἔφη, τὸ πλουτεῖν.

IX. Ἔτι δ' αὐτοῦ τι βουλομένου λέγειν, ὑποκρούσας ὁ Κριτίας, Σὺ γὰρ εἶπέ μοι, ὦ Ἐρυξία, ἀγαθὸν ἡγεῖ τὸ πλουτεῖν; Ἐγωγε νῆ Δία· ἢ γὰρ ἂν μαινοίμην· καὶ οὐδένα γε οἶμαι εἶναι, ὅστις ἂν οὐχ ὁμολογήσειε ταῦτα. Καὶ μὴν, ἔφη ὁ ἕτερος, καὶ ἐγὼ οἶμαι οὐδένα ὄντινα οὐκ ἂν
396 ποιῆσαι ὁμολογεῖν ἐμοί, ἐνίοις ἀνθρώποις κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν· οὐκ ἂν οὖν, εἴπερ ἀγαθὸν ἦν, κακὸν ἡμῶν ἐνίοις ἐφαίνετο. εἶπον οὖν αὐτοῖν ὅτι Ἐγὼ τοι ὑμᾶς, εἰ μὲν ἐτυγχάνετε περὶ τούτου διαφερόμενοι, ὁπότερος ὑμῶν ἀληθέστερα λέγει περὶ ἱππασίας, ὅπως ἂν τις ἄριστα ἱπ-
B πεύοι, εἰ μὲν αὐτὸς ἐτύγχανον ἱππικὸς ὢν, αὐτὸς ἂν ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς· ἡσχυρόμην γὰρ ἂν, εἰ παρῶν μὴ καθ' ὅσον οἷός τ' ἦν ἐκώλυον διαφορομένους· ἢ εἰ περὶ ἑτέρου οὐτινοσοῦν διαφερόμενοι μηδέν τι μᾶλλον ἐμέλλετε, εἰ μὴ ὁμολογοῖτε τουτί, μᾶλλον ἐχθρῶ ἀντιφίλων ἀπαλλαγῆναι·

X. νῦν δέ, ἐπειδὴ τετυχήκατε περὶ τοιούτου πράγματος διαφορομένω, ὦ ἀνάγκη προσχρησθαι παρ' ὄλον τὸν βίον, καὶ μεγάλα διαφέρει πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ τούτου ὡς ὠφελίμου ὄντος ἢ οὐ, καὶ ταῦτα οὐ τῶν φαύ-

λων, ἀλλὰ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι τοῖς Ἑλλησιν· οἱ γοῦν πατέρες τουτὶ πρῶτον τοῖς σφετέροις υἷεσι παραινοῦσιν, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν, ὡς δοκοῦσι, σκοπεῖν ὀπόθεν πλούσιοι ἔσονται, ὡς, ἂν μὲν τι ἐχῆς, ἄξιός του εἶ, ἐὰν δὲ μή, οὐδενός· εἰ οὖν σπουδάζεται μὲν οὕτως σφόδρα, ὑμεῖς δὲ τὰλλα συμφορομένω περὶ τούτου οὕτως μεγάλου πράγματος διαφέρεσθε, ἔτι δ' αὖ πρὸς τούτοις περὶ τοῦ πλουτεῖν διαφέρεσθε οὐχ ὀπότερον μέλαν ἢ λευκὸν οὐδὲ ὀπότερον κοῦφον ἢ βαρύ, ἀλλ' ὀπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὡς ἂν μάλιστα καὶ εἰς ἐχθραν καταστῆναι, εἰ τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν πέρι διαφέρεσθε, καὶ ταῦτα μέντοι τὰ μάλιστα φίλω D τε ὄντε καὶ συγγενέε· ἐγὼ οὖν, ὅσον ἂν ἐπ' ἐμοὶ ἦ, οὐ περιόψομαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὐτοῖς διαφορομένους, ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὸς οἶός τ' ἦν, φράσας ἂν ὑμῖν ὅπως ἔχει ἔπαυσα τῆς διαφορᾶς· νυνὶ δ' ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν οὐ τυγχάνω οἶός τ' ὦν, ὑμῶν δ' ἐκάτερος οἶεται οἶός τ' εἶναι ὀμολογεῖν ποιῆσαι τὸν ἕτερον, ἔτοιμός εἰμι συλλαμβάνειν καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι, ἵνα διομολογηθῇ ὑμῖν, ὅπως ἔχει τοῦτο. σὺ οὖν, ἔφην, ὦ Κριτία, ἐπιχείρει ποιῆσαι ἡμᾶς ὀμολογεῖν, ὥσπερ E ὑπεδέξω.

XI. Ἄλλ', ἔφη, ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἠρξάμην, Ἐρυξίαν τοῦτον ἠδέως ἐροίμην ἂν, εἰ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι ἄνθρωποι ἄδικοι καὶ δίκαιοι. Νῆ Δία, ἔφη ἐκεῖνος, καὶ σφόδρα μέντοι. Τί δέ; τὸ ἀδικεῖν πότερον κακόν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθόν; Κακὸν ἐμοιγε. Δοκεῖ δ' ἂν σοι ἄνθρωπος, εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ, ἀδικεῖν ἂν ἢ οὐ; καὶ ταῦτα μέντοι καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κωλύόντων; Ἀδικεῖν ἂν ἐμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ μὲν πλούσιος τυγχάνωι ὦν καὶ ἀργύριον δυνατὸς ἀναλῶσαι ὁ ἄδικός τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βουλόμενος, ἔξαμαρτάνοι ἂν· εἰ δέ γε μὴ ὑπάρχοι πλουσίῳ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ, 397

οὐκ ἔχων ὀπόθεν ἀναλίσκοι, οὐδ' ἂν διαπράττεσθαι δύ-
 ναιτο ἂ βούλεται, ὥστ' οὐκ ἂν οὐδὲ ἐξαμαρτάνοι. διὸ καὶ
 λυσιτελοῖ ἂν τῷ ἀνθρώπῳ μᾶλλον μὴ εἶναι πλουσίῳ,
 εἴπερ ἦττον διαπράζεται ἂ βούλεται· βούλεται δὲ μοχθη-
 ρά. καὶ πάλιν αὖ τὸ νοσεῖν πότερον ἂν φαίης κακὸν ἢ
 ἀγαθὸν εἶναι; Κακὸν ἔγωγε. Τί δέ; δοκοῦσί τινές σοι
 Β ἀκρατεῖς εἶναι ἄνθρωποι; Ἐμοιγε. Οὐκοῦν εἰ βέλτιον
 εἶη πρὸς ὑγίειαν τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀπέχεσθαι σίτων
 καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι, ὁ
 δὲ μὴ οἷός τ' εἶη δι' ἀκράτειαν, βέλτιον ἂν εἶη τούτῳ τῷ
 ἀνθρώπῳ μὴ ὑπάρχειν ὀπόθεν ἐκποριεῖται ταῦτα μᾶλ-
 λον, ἢ πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων; οὕτω γὰρ
 ἂν αὐτῷ οὐκ ἐξουσία εἶη ἐξαμαρτάνειν, οὐδ' εἰ σφόδρα
 βούλοιο.

ΧΙΙ. Ἐδόκει οὖν εὖ καὶ καλῶς διειλέχθαι ὁ Κριτίας
 C οὕτως, ὥστ' εἰ μὴ ἡσχύνετο τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
 οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ἀναστάντα τύπτειν τὸν Κριτίαν·
 οὕτως ᾤετο μεγάλου τινὸς ἐστερηῆσθαι, ἐπεὶ αὐτῷ φανε-
 ρὸν ἐγένετο, ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ πρότερον ἐδόξαζε περὶ τοῦ
 πλουτεῖν. καταμαθὼν δ' ἐγὼ οὕτως ἔχοντα τὸν Ἐρυξίαν
 καὶ εὐλαβούμενος, μὴ πορρωτέρω τις λοιδορία καὶ ἐναν-
 τίωσις γένοιτο, Τουτονὶ μὲν τὸν λόγον, ἔφην ἐγώ, πρῶην
 D ἐν Λυκείῳ ἀνὴρ σοφὸς λέγων Πρόδικος ὁ Κεῖος ἐδόκει τοῖς
 παροῦσι φλυαρεῖν οὕτως, ὥστε μηδένα δύνασθαι πείσαι
 τῶν παρόντων, ὡς ἀληθῆ λέγει· καὶ δῆτα καὶ μειράκιόν
 τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ στωμύλον προσκαθιζόμε-
 νον κατεγέλα τε καὶ ἐχλεύαζε καὶ ἔσειεν αὐτόν, βουλόμε-
 νον λόγον λαμβάνειν ὃν ἔλεγε· καὶ μέντοι καὶ πολὺ μᾶλ-
 λον εὐδοκίμησε παρὰ τοῖς ἀκροωμένοις ἢ περὶ ὁ Πρόδικος.
 Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος, ἔχοις ἂν ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι
 E τὸν λόγον; Πάνυ μὲν οὖν, εἰ ἂν ἄρα ἀναμνησθῶ· ὡδὲ γάρ
 πως, ὡς ἐγὼμαι, εἶχεν.

XIII. Ἡρώτα γὰρ αὐτὸν τὸ μειράκιον, πῶς οἶεται κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν, καὶ ὅπως ἀγαθόν· ὁ δ' ὑπολαβών, ὥσπερ καὶ σὺ νῦν δὴ, ἔφη, Τοῖς μὲν καλοῖς καγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπισταμένοις, ὅπου δεῖ χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, τούτοις μὲν ἀγαθόν, τοῖς δεμοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. ἔχει δ', ἔφη, καὶ τᾶλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι. καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι,

καὶ φρονεῦσι τοῖ' ὀκοίσις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

Νῦν ἄρ', ἔφη τὸ μειράκιον, εἴ τις ἐμὲ σοφὸν ποιοῖ ταύτην 398 τὴν σοφίαν, ἣν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες σοφοὶ εἰσιν, ἅμα ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα πράγματα αὐτὸν ἀγαθὰ ἐμοὶ ποιεῖν, πρὸς μὲν αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον, ὅτι δ' ἐμὲ αὐτ' ἀμαθοῦς σοφὸν πεποίηκεν ἄρα· ὥσπερ εἰ τις ἐμὲ νυνὶ γραμματικὸν ποιήσειεν, ἀνάγκη αὐτὸν καὶ τᾶλλα πράγματα γραμματικὰ ἐμοὶ ποιεῖν, καὶ εἰ μουσικόν, μουσικά· ὥστε ὅταν ἀγαθὸν ἐμὲ ποιήσῃ, ἅμα ἀγαθὰ καὶ τὰ πράγ- B ματα πεποιηκέναι μοι.

XIV. Οὐ μέντοι ταῦτά γε ξυνέφη [ὁ Πρόδικος], ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ὁμολόγει, πότερον δέ σοι δοκεῖ, ἔφη, ὥσπερ οἰκίαν ποιεῖν ἀνθρώπου ἔργον εἶναι, οὕτω καὶ πράγματα ἀγαθὰ ποιεῖν; ἢ ἀνάγκη, ὅποι' ἄττ' ἂν τὴν ἀρχὴν γένωνται, εἴτε κακὰ εἴτε ἀγαθὰ, τοιαῦτα διατελεῖν ὄντα αὐτά; ὑποπτεύσας δέ μοι δοκεῖ ὁ Πρόδικος, ἢ ἐμελλεν ὁ λόγος χωρήσεσθαι αὐτῷ, σφόδρα πανούργως — ἵνα μὴ πάντων C * τῶν * παρόντων ἐναντίον φαίνοιτο ἐξελεγχόμενος ὑπὸ τοῦ μειρακίου· μόνῳ μὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτο παθεῖν οὐδὲν ᾧετο διαφέρειν — ἔφη ἀνθρώπου ἔργον εἶναι. Πότερον δέ σοι, ἔφη, δοκεῖ εἶναι διδακτὸν ἢ ἀρετὴ ἢ ἔμφυτον; Διδακτὸν, ἔφη, ἔμοιγε. Οὐκοῦν, ἔφη, ἂν δοκεῖ σοι ἡλίθιος

εἶναι, εἴ τις οἴοιτο τοῖς θεοῖς εὐχόμενος γραμματικὸς ἂν γενέσθαι ἢ μουσικὸς ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην λαβεῖν, ἢν ἀνάγκη μαθόντα παρ' ἑτέρου ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα κτήσασθαι; Συνέφη καὶ ταῦτα. Οὐκοῦν, ἔφη τὸ μειράκιον, σύ, ὦ Πρόδικε, ὅταν εὐχῇ τοῖς θεοῖς εὖ πράττειν καὶ ἀγαθὰ σοι εἶναι, τότε οὐδὲν ἕτερον εὐχεῖ ἢ καλὸς κἀγαθὸς γενέσθαι, εἴπερ γε τοῖς μὲν καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πράγματα τυγχάνει ἀγαθὰ ὄντα, τοῖς δὲ φαύλοις μοχθηρά. εἴπερ οὖν τυγχάνει ἡ ἀρετὴ διδακτὸς οὖσα, οὐδὲν ἕτερον φαίνοιο ἂν εὐχόμενος, ἢ διδαχθῆναι ἢ οὐκ ἐπίστασαι.

E XV. Εἶπον οὖν ἐγὼ πρὸς τὸν Πρόδικον, ὅτι μοι δοκεῖ οὐχὶ φαῦλον πράγμα πεπονθέναι, εἰ τυγχάνει τούτου διημαρτηκῶς, εἰ οἴεται ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, ἢ εὐχόμεθα, γενέσθαι ἂν καὶ ἅμα· εἰ καὶ σὺ ἐκάστοτε σπουδῇ βαδίζων εἰς πόλιν προσευχόμενος αἰτεῖς παρὰ τῶν θεῶν δοῦναί σοι ἀγαθὰ, οὐ μέντοι οἶσθα εἰ οἴοί τέ σοι ἐκεῖνοι ταῦτα δοῦναι, ἢ σὺ τυγχάνεις αἰτούμενος, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας ἀντιβολοίης σοι δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ, ἀλλὰ ἦντινα λαβὼν παραχρῆμα καὶ δυνήσει πράττειν τὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἔργα. ταῦτα ἐμοῦ λέγοντος, ὁ Πρόδικος ἀντανήγετο πρὸς τὸ μειράκιον ὡς ἀμυνόμενος καὶ ἐπιδείξων ταῦτα, ἅπερ σὺ νῦν δὴ, ἀγανακτῶν εἰ φαίνοιτο μάτην τοῖς θεοῖς εὐχόμενος· εἶτα προσελθὼν ὁ γυμνασάρχος ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκέλευεν, ὡς οὐκ ἐπιτήδεια τοῖς νέοις διαλεγόμενον, εἰ δὲ μὴ ἐπιτήδεια, δῆλον ὅτι μοχθηρά.

XVI. Τούτου δὴ σοι ἔνεκα ταῦτα διηλθον, ἵνα θεάσαιο, ὡς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, εἰ μὲν γε Πρόδικος πρῶην λέγων ταῦτα μαίνεσθαι τοῖς παροῦσιν ἐδόκει [ἂν] οὕτως, ὥστε καὶ ἐκβληθῆναι ἐκ τοῦ γυ-

μνασίου, σὺ δὲ νυνὶ οὕτω σφόδρα δοκεῖς εὖ διειλέχθαι, B
 ὥστε οὐ μόνον τοὺς παρόντας πείσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντι-
 λέγοντα ποιῆσαι ὁμολογεῖν σοι· δῆλον ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις, εἰ δὴ ἄνθρωποι τύχοιεν τὴν αὐτὴν μαρτυ-
 ρίαν μαρτυροῦντες, ὁ μὲν καλὸς καγαθὸς δοκῶν εἶναι, ὁ
 δὲ μοχθηρὸς, διὰ τὴν τοῦ μοχθηροῦ μαρτυρίαν οὐδὲν ἄν
 τι μᾶλλον οἱ δικασταὶ πεισθείησαν, ἀλλὰ τυχὸν καὶ τᾶ-
 ναντία ποιήσειαν, εἰ δ' ὁ καλὸς καγαθὸς δοκῶν ταῦτα
 φήσειε, καὶ σφόδρ' ἄν δοκοῖ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. ἴσως οὖν C
 καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασι πρὸς σὲ καὶ Πρό-
 δικον· τὸν μὲν σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ
 δὲ πολιτικόν τε [καὶ] ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον· εἶτα οἶον-
 ται δεῖν μὴ αὐτὸν τὸν λόγον θεωρεῖν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας,
 ὅποιοί τινες ἄν ᾖσιν. Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος,
 ὦ Σώκρατες, εἰ καὶ σκώπτων λέγεις, φαίνεσθαι ἔμοιγε
 δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τί. Ἄλλὰ μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ, οὐδ'
 ὀπωστιοῦν· ἀλλὰ τί οὐκ, ἐπεὶ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς διείλε- D
 χθον, [οὐ] καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην; δοκεῖ δέ
 μοι ὑμῖν ἐπίλοιπόν τι εἶναι τῆς σκέψεως, ἐπειδὴ τοῦτό γε
 ἐδόκει ὁμολογεῖσθαι, τοῖς μὲν ἀγαθὸν εἶναι, τοῖς δὲ κακόν·
 λοιπὸν δὴ σκέψασθαι, τί ἐστὶν αὐτὸ τὸ πλουτεῖν. εἰ γὰρ
 μὴ τοῦτο πρῶτον εἴσεσθε, οὐδ' ἄν ὀπότερον κακόν ἐστὶν
 ἢ ἀγαθόν, δύναισθε συνομολογήσαι. ἔτοιμος δ' ὑμῖν καὶ E
 ἐγώ, καθ' ὅσον οἴός τ' ἄν ᾖ, συνδιασκοπεῖσθαι. φρασάτω
 οὖν ἡμῖν ὁ φάσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι τούτου
 πέρι ὅπως τυγχάνει ἔχων.

XVII. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐδέν τι πε-
 ριττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι·
 τὸ γὰρ χρήματα πολλὰ κεκτηῖσθαι, τοῦτο εἶναι τὸ πλου-
 τεῖν· οἶμαι δὲ καὶ Κριτίαν τοῦτον οὐχ ἕτερόν τι τὸ πλου-
 τεῖν οἶεσθαι εἶναι. Ἔτι μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, κἄν οὕτως
 ὑπόλοιπον εἴη σκέψασθαι, ὅποιά ἐστι χρήματα, ἵνα μὴ

ὀλίγον ὕστερον περὶ τούτου αὖ πάλιν φανοῖσθον διαφε-
 ρομένω. ἀντίκα γὰρ οὖν οἱ Καρχηδόνιοι νομίσματι χρῶν-
 400 τὰι τοιῶδε· ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται ὅσον γε στα-
 τήρος τὸ μέγεθος μάλιστα· ὅ τι δέ ἐστι τὸ ἐναποδεδεμέ-
 νον, οὐδεὶς γιννώσκει, εἰ μὴ οἱ ποιοῦντες· εἶτα κατε-
 σφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι, καὶ ὁ πλείστα τοιαῦτα
 κεκτημένος, οὗτος πλείστα δοκεῖ χρήματα κεκτήσθαι καὶ
 πλουσιώτατος εἶναι· εἰ δέ τις παρ' ἡμῖν πλείστα τοιαῦτα
 κεκτημένος εἶη, οὐδὲν ἂν μᾶλλον πλούσιος εἶη, ἢ εἰ ψή-
 φους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. ἐν δὲ Λακεδαίμονι
 Β σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι, καὶ ταῦτα μέντοι τῷ ἀχρείῳ
 τοῦ σιδήρου· καὶ ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιούτου
 κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι, ἐτέρωθι δ' οὐδενὸς ἄξιον
 τὸ κτήμα. ἐν δὲ τῇ Αἰθιοπία λίθοις ἐγγεγλυμμένοις χρῶν-
 ται, οἷς οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνὴρ· ἐν δὲ
 Σκύθαις τοῖς νομάσιν εἴ τις τὴν Πουλυτίωνος οἰκίαν κε-
 κτημένος εἶη, οὐδὲν ἂν πλουσιώτερος δοκοῖ εἶναι ἢ εἰ παρ'
 ἡμῖν τὸν Λυκαβηττόν.

С XVIII. Δῆλον οὖν ὅτι οὐκ ἂν εἶη ἕκαστά γε τούτων
 κτήματα, εἴπερ ἔνιοι τῶν κεκτημένων μηδὲν διὰ τοῦτο
 πλουσιώτεροι φαίνονται· ἀλλ' ἔστιν, ἔφην, ἕκαστα του-
 των ὄντα τοῖς μὲν χρήματά τε καὶ πλούσιοι οἱ ταῦτα κε-
 κτημένοι, τοῖς δὲ οὔτε χρήματα οὔτε πλουσιώτεροι διὰ
 τοῦτο, ὥσπερ γε οὔτε καλὰ τε καὶ αἰσχρὰ πᾶσι τὰ αὐτά,
 ἀλλ' ἕτερα ἑτέροις. εἰ δὲ βουλοίμεθα ἐπισκέψασθαι, τί δή
 D ποτε τοῖς μὲν Σκύθαις αἱ οἰκίαι οὐ χρήματά εἰσιν, ἡμῖν δέ,
 ἢ τοῖς Καρχηδονίοις μὲν τὰ δέρματα, ἡμῖν δ' οὔ, ἢ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις ὁ σίδηρος χρήματα, ἡμῖν δ' οὔ, ἅρ' ἂν οὐ-
 τωσὶ μάλιστα ἐξεύροιμεν; ἀντίκα εἴ τις Ἀθήνησι τούτων
 τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἷς οὐδὲν χρώμεθα, κεκτημέ-
 E νος εἶη χίλια τάλαντα σταθμόν, ἔστιν ὅ τι ἂν πλουσιώτε-
 ρος νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀλλ'

εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα, καὶ σφόδρα πλούσιον φαίημεν εἶναι ἄν; Πάνυ γε.

XIX. Ἄρα γε, ἔφην, δια τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον ἡμῖν ἐστίν; Ναί. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Σκύθαις τούτου ἕνεκα αὐτοῖς οἰκίαι οὐ χρήματά ἐστιν, ὅτι οὐδεμία αὐτοῖς χρεία οἰκίας ἐστίν· οὐδ' ἂν προτιμήσειε Σκύθης ἀνὴρ οἰκίαν αὐτῷ τὴν καλλίστην εἶναι μᾶλλον ἢπερ σίσυραν δερματίνην· ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον αὐτῷ ἐστίν. αὐθις αὖ ἡμῖν τὸ Καρχηδόνιον νόμισμα οὐκ οἴομεθα χρήματα εἶναι· οὐ γὰρ ἔστιν ὅ τι ἂν αὐτῷ ἐκπορῶσαιμεθα ὅσων δεόμεθα, ὥσπερ τῷ ἀργυρίῳ, ὥστ' ἀχρεῖον ἂν ἡμῖν εἴη. Εἰκός γε. Ὅσα μὲν ἄρα τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα· [καὶ] ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ' οὐ χρήματα. Πῶς οὖν, ἔφη ὁ Ἐρουξίας ὑπολαβών, ὦ Σώκρατες; ἢ ἔστιν ὅ τι χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους τῷ διαλέγεσθαι καὶ τῷ βλάπτειν καὶ ἑτέροις πολλοῖς; ἄρα ἡμῖν ταῦτ' ἂν εἴη χρήματα; καὶ μὴν χρήσιμά γε φαίνεται ὄντα. οὐκ αὖ οὐδ' οὕτως ἐφαίνετο ἡμῖν ὅ τί ποτ' ἔστι τὰ χρήματα. ὅτι μὲν γὰρ ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, εἴανπερ μέλλῃ χρήματα ἔσεσθαι, τοῦτο μὲν ἐκ πάντων ὁμολογεῖτο σχεδόν τι· ἀλλὰ ποῖα δὴ τῶν χρησίμων, ἐπειδὴ γε οὐ πάντα;

XX. Φέρε δὴ, εἰ πάλιν ὧδε μετίοιμεν, ἄρα μᾶλλον τι εὐρεθείη ὃ ζητοῦμεν, τί ποτ' ἔστιν ὃ χρώμεθα χρήμασι, B καὶ πρὸς τί εὐρηται ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, ὥσπερ τὰ φάρμακα πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν; ἴσως γὰρ ἂν ἡμῖν οὕτω μᾶλλον φανερόν γένοιτο. ἐπειδὴ ἀναγκαῖον μὲν φαίνεται, ὅσαπερ τυγχάνει χρήματα ὄντα, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι, τῶν δὲ χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρήματα, λοιπὸν ἂν εἴη σκέψασθαι, τὰ πρὸς τίνα χρείαν χρήσιμα χρῆσθαι χρήματά ἐστι. πάντα μὲν γὰρ ἴσως χρήσιμα, ὅσοις γε πρὸς τὴν ἐργασίαν χρώμεθα, ὥσπερ γε πάντα μὲν C τὰ ψυχὴν ἔχοντα ζῶα, τῶν δὲ ζώων γένος τι καλοῦμεν ἄν-

θρωπον. εἰ δὴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, τίνος ἂν ἡμῖν ἐκποδῶν γενομένου οὐδὲν δεοίμεθα ἰατρικῆς οὐδὲ τῶν ταύτης ἐργαλείων, ἔχοιμεν ἂν εἰπεῖν, ὅτι εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγείησαν ἐκ τῶν σωμάτων καὶ μὴ γίννοιτο παντάπασιν, ἢ γιγνόμεναι παραχρῆμα ἀπαλλάττοντο. ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἡ ἰατρικὴ τῶν ἐπιστημῶν ἢ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους ἀπαλλάττειν.

D XXI. Εἰ δέ τις ἡμᾶς πάλιν ἔροιτο, τίνος ἂν ἡμῖν ἀπαλλαγέντος οὐδὲν δεοίμεθα χρημάτων, ἂρ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν; εἰ δὲ μὴ, πάλιν ᾧδὲ σκοπώμεθα· φέρε, εἰ οἴός τ' εἶη ζῆν ἄνθρωπος ἄνευ σιτίων καὶ ποτῶν καὶ μὴ πεινῶ μηδὲ διψῶ, ἔσθ' ὅ τι ἂν ἢ αὐτῶν τούτων δέοιτο ἢ ἀργυρίου ἢ ἐτέρου τινός, ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰ μὴ δεοίμεθα πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν, **E** καὶ ἀλέας καὶ ψύχους ἐνίοτε καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων τὸ σῶμα ἐνδεὲς γιγνόμενον προσδεῖται, ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἶη τὰ καλούμενα χρήματα, εἰ μηδεὶς γε παντάπασι μηδενὸς δέοιτο τούτων, ὧν ἔνεκεν νυνὶ βουλόμεθα χρήματα ἡμῖν εἶναι, ἵνα ἐξικοίμεθα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐνδείας τοῦ σώματος, ὧν ἂν ἐκάστοτε δεώμεθα. εἰ δ' ἔστιν ἄρα πρὸς τοῦτο χρήσιμον ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν, εἰ γοῦν ἡμῖν τοῦτο ἐκ μέσου ἀναιρεθείη, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα χρημάτων, ἴσως δ' ἂν οὐδ' εἶη παντάπασι χρήματα. Φαίνεται. Φαίνεται ἄρα ἡμῖν, ὡς ἔοικε, τὰ πρὸς ταύτην τὴν πραγματείαν χρήσιμα τῶν πραγμάτων ταῦτα εἶναι χρήματα.

XXII. Συνέφη μὲν ταῦτα εἶναι χρήματα, οὐ μὲν ἀλλ' ἐτάραττέ γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Τί δαὶ τὰ τοιάδε; **402** πότερον ἂν φήσαιμεν οἴόν τε εἶναι ταῦτὸν πράγμα πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ μὲν χρήσιμον εἶναι, τοτὲ δὲ ἄχρειον; Οὐκ ἔγωγ' ἂν φαίην· ἀλλ' εἰ τι δεοίμεθα τούτου

πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ δὲ μή, οὐ. Οὐκοῦν εἰ ἄνευ πυρὸς οἷοί τε εἴημεν ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι, οὐδὲν ἂν θεοίμεθα πυρὸς πρὸς γε τὴν τούτου ἐργασίαν· εἰ δὲ μὴ θεοίμεθα, οὐδ' ἂν χρήσιμον ἡμῖν εἴη· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Φαίνεται. Οὐκοῦν ὅσων ἄνευ οἷόν τε γίνεσθαι τι, οὐδὲν B ἂν τούτων ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμον φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν εἰ ποτε φαινοίμεθα οἷοί τε ὄντες ἄνευ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷς μὴ αὐτοῖς χρώμεθα πρὸς τὸ σῶμα, ὥσπερ σιτίοις καὶ ποτοῖς καὶ ἱματίοις καὶ στρώμασι καὶ οἰκίαις, παύειν τὰς τοῦ σώματος ἐνδείας, ὥστε μηκέτι δεῖσθαι, οὐκ ἂν ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμα φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο ἀργύριόν τε καὶ χρυσίον καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄνευ τούτων οἷόν τε C γίνεσθαι. Οὐ γάρ. Οὐκ ἂν ἄρα οὐδὲ χρήματα ἡμῖν ταῦτα φανείη, εἰ μηδὲν χρήσιμα· ἀλλὰ ταῦτ' ἂν εἴη, οἷς τὰ χρήσιμα οἷοί τ' ἐσμὲν ἐκπορίζεσθαι.

XXIII. Ὡ Σώκρατες, οὐκ ἂν ποτε δυναίμην τοῦτο πεισθῆναι, ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄρα χρήματα ἡμῖν ἐστίν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ σφόδρα πέπεισμαι, ὡς τὰ γε ἀχρεία ἡμῖν ὄντα οὐδὲ χρήματά ἐστι, καὶ ὅτι τῶν χρησιμωτάτων ἐστὶ πρὸς τοῦτο D χρήματα τὰ χρήσιμα· οὐ μὴν τοῦτό γε, ὡς ταῦτα οὐ χρήσιμα ἡμῖν τυγχάνει ὄντα πρὸς τὸν βίον, εἴπερ γε τούτοις τὰ ἐπιτήδεια ἐκποριζοίμεθα. Φέρε δὴ, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρ' εἰσὶ τινες ἄνθρωποι, οἵτινες μουσικὴν παιδεύουσιν ἢ γράμματα ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην, οἱ ἀντὶ τούτων σφίσιν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζονται, τούτων μισθὸν πραττόμενοι; Εἰσὶ γάρ. Οὐκοῦν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ταύτῃ τῇ ἐπιστήμῃ ἂν ἐκπορίζοιντο τὰ ἐπιτήδεια, ἀντὶ E ταύτης ἀλλαττόμενοι, ὥσπερ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Φημί. Οὐκοῦν εἴπερ τούτῳ ἐκπορίζονται οἷς

πρὸς τὸν βίον χρῶνται, καὶν αὐτὸ χρήσιμον εἶη πρὸς τὸν βίον. καὶ γὰρ ἀργύριον τούτου ἔνεκα χρήσιμον ἔφασκεν εἶναι, ὅτι οἰοί τ' ἡμεν αὐτῷ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ σῶμα ἐκπορίζεσθαι. Οὕτως, ἔφη.

XXIV. Οὐκοῦν εἶπερ αὐταὶ αἰ ἐπιστήμαι τῶν χρησίμων πρὸς τοῦτο, φαίνονται ἡμῖν αἰ ἐπιστήμαι χρήματα οὔσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣνπερ τὸ χρυσίον τε καὶ τὸ ἀργύριον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ ταύτας κεκτημένοι πλουσιώτεροι. ὀλίγον δὲ πρότερον οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον, εἰ οὗτοι πλουσιώτατοι. ἀναγκαῖον δ' ἂν εἶη
 403 καὶ ἐκ τοῦ νῦν ὁμολογημένου τοῦτο ξυμβαίνειν, ἐνίοτε τοὺς ἐπιστημονεστέρους πλουσιωτέρους εἶναι. εἰ γὰρ τις ἡμᾶς ἔροιτο, ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ οἰόμεθα χρήσιμον εἶναι ἵππον, ἄρα φαίης ἂν; ἢ τοῖς μὲν ἐπιστήμοσιν ὅπως δεῖ ἵππῳ χρῆσθαι χρήσιμος ἂν εἶη, τοῖς ἀνεπιστήμοσι δ' οὐ; Φαίην ἂν. Οὐκοῦν, ἔφην, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲ φάρμακον παντὶ ἀνθρώπῳ χρήσιμον εἶναι, ἀλλὰ τούτῳ ὅστις τυγχάνει εἰδῶς ὡς δεῖ χρῆσασθαι αὐτῷ; Φημί. Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα πάντα ὁμοίως; Ἔοικεν. Χρυσίον ἄρα καὶ
 B ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ δοκοῦντα χρήματα εἶναι τούτῳ ἂν μόνῳ χρήσιμα εἶη, ὅστις τυγχάνοι ἐπιστάμενος ὡς χρῆστέον αὐτοῖς. Οὕτως. Οὐκοῦν πρότερον ἐδόκει τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδέναί, ὅπου τε καὶ ὅπως τούτων ἐκάστοις χρῆστέον ἐστίν; Φημί.

XXV. Τοῖς ἄρα καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήσιμα ταῦτ' εἶη, εἶπερ γε οὗτοι ἐπιστήμονες ὡς χρῆστέον· εἰ δὲ τούτοις μόνοις χρήσιμον, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήματα εἶναι ταῦτα φαίνοιτο. ἀτάρ,
 C ὡς ἔοικε, καὶ τὸν ἀνεπιστήμονα ἵππικῆς, κεκτημένον δὲ ἵππους, οἱ τυγχάνουσιν αὐτῷ ἀχρεῖοι ὄντες, εἰ τις τοῦτον ἵππικὸν ποιήσειεν, ἄρ' ἂν ἅμα καὶ πλουσιώτερον πεποιηκῶς εἶη, εἶπερ γε αὐτῷ, ἃ ἐτύγγανε πρόσθεν ἀχρεῖα ὄντα,

χρήσιμα πεποίηκεν· ἐπιστήμην γάρ τινα παραδιδούς τῷ ἀνθρώπῳ ἅμα καὶ πλούσιον αὐτὸν πεποίηκεν. Φαίνεται γε. Ὅμως δέ μοι κἂν διομόσασθαι δοκῶ ὑπὲρ Κριτίου, ὑπὸ μηδενὸς τούτων τῶν λόγων πεπεισθαι. Νῆ Δία· καὶ γάρ, ἔφη, μαινοίμην ἄν, εἰ ταῦτα πειθοίμην. ἀλλὰ τί οὐκ **D** ἐκεῖνον τὸν λόγον διετέλεσας, ὡς τὰ δοκοῦντα οὐκ ἔστι χρήματα, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα; ὡς ἐγὼ πάννυ σφόδρα τούτους τοὺς λόγους ἀκροώμενος, οὓς καὶ σὺ νῦν τυγχάνεις δὴ διεξιὼν, ἄγαμαι. Εἶπον οὖν ἐγὼ ὅτι μοι δοκεῖς σύ, ὦ Κριτία, οὕτως ἐμοῦ χαίρειν ἀκροώμενος, ὥσπερ τῶν ῥαψῳδῶν οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἄδουσιν, ἐπεὶ οὐδεὶς γέ σοι δοκεῖ τούτων τῶν λόγων ἀληθῆς εἶναι.

XXVI. Ὅμως δὲ φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρά γε τοῖς γε οἰκοδομικοῖς τῶν ἀνθρώπων φαίης ἂν ἅττα **E** εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸ οἰκίαν ἐργάσασθαι; Ἐμοιγε δοκεῖ. Πότερον οὖν ταῦτα φήσαιμεν ἂν χρήσιμα εἶναι, οἷς αὐτῶν κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν, λίθους καὶ πλίνθους καὶ ξύλα καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον; ἢ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, οἷς αὐτοὶ τὴν οἰκίαν ἐργάζονται, καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζονται, τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ πάλιν τὰ τούτων ἐργαλεῖα; Ἐμοιγ', ἔφη, δοκεῖ πάντα ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς ἐκεῖνα. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν οὐ μόνον αὐτοῖς οἷς καταχρῶμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζομεθα καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γένοιτο; Πάννυ γε οὕτως. Οὐκοῦν πάλιν καὶ οἷς ταῦτα καὶ εἴ τι ἀνωτέρω τούτων, καὶ οἷς πάλιν ἐκεῖνα καὶ ἔτι μάλα τὰ **404** ἄνω, ὥστε καὶ εἰς ἄπειρόν τι πλῆθος τελευτῶντα ἀνάγκη πάντα ταῦτα πρὸς τὴν αὐτῶν ἐργασίαν χρήσιμα φαίνεσθαι; Καὶ οὐδέν γε, ἔφη, ταῦτα οὕτω κωλύει ἔχειν.

XXVII. Τί δ' εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ τᾶλλα, οἷς αὐτὸς πρὸς τὸ σῶμα μέλλοι χρῆσθαι, ἄρ' ἂν τι προσδέοιτο χρυσίου ἢ ἀργυρίου ἢ ἄλλου

του, οἷς ταῦτα ποριεῖται, ἅ γε δὴ ὑπάρχοι; Οὐκ ἔμοιγε
 B δοκεῖ. Οὐκοῦν φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἔστιν ὅτε ἄνθρωπος οὐ-
 δενὸς τούτων δεόμενος πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρείαν; Οὐ
 γάρ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα ἀχρεῖα φαίνοιτο πρὸς ταύτην τὴν
 ἐργασίαν, οὐκ ἂν ποτε πάλιν δέοι χρήσιμα φανῆναι; ὑπέ-
 κειτο γὰρ μὴ οἶόν τε εἶναι πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ
 μὲν χρήσιμα, τοτὲ δὲ ἀχρεῖα εἶναι. Ἄλλ' οὕτω γ' ἂν, ἔφη,
 ὁ αὐτὸς λόγος σοὶ καὶ ἐμοὶ γίγνοιτο· εἰ γὰρ ποτε ταῦτα
 χρήσιμα γίγνοιτο πρὸς τοῦτο, οὐκ ἂν ποτε συμβαίνοι πάλ-
 C μοχθηρῶν, τὰς δὲ χρηστῶν ἔγωγ' ἂν φαίην. Ἄρ' οὖν οἶόν
 τε μοχθηρόν τι πράγμα πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἐργασίαν χρή-
 σιμον εἶναι; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀγαθὰ δὲ πράγματα
 ἄρ' ἂν ταῦτα φαίημεν εἶναι, ἃ δι' ἀρετὴν ἄνθρωπος πράτ-
 τει; Φημί. Ἄρ' οὖν οἶόν τε ἄνθρωπον μαθεῖν τι τούτων,
 ὅσα διὰ λόγου διδάσκεται, εἰ παντάπασιν ἀπεστερημένος
 εἴη τοῦ ἀκούειν [ἢ] ἑτέρου τινός; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε δο-
 D κει. Οὐκοῦν τῶν χρησίμων φαίνοιτο ἂν ἡμῖν πρὸς ἀρετὴν
 τὸ ἀκούειν, εἴπερ διδακτός γε ἡ ἀρετὴ τῷ ἀκούειν καὶ αὐ-
 τῷ καταχρώμεθα πρὸς τὰς μαθήσεις; Φαίνεται.

XXVIII. Οὐκοῦν εἴπερ ἡ ἰατρικὴ οἷα τ' ἐστὶ τὸν νο-
 σοῦντα παύειν, φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἐνίοτε καὶ ἡ ἰατρικὴ τῶν
 χρησίμων οὔσα πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἴπερ διὰ τῆς ἰατρικῆς
 τὸ ἀκούειν πορισθεῖη; Καὶ οὐδέν γε κωλύει. Ἄρ' οὖν
 πάλιν καὶ εἰ τὴν ἰατρικὴν ἀντὶ χρημάτων πορισαίμεθα,
 φαίνοιτο ἂν ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα χρήσιμα ὄντα πρὸς ἀρε-
 E τήν; Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν πάλιν ὁμοίως
 καὶ δι' οὗ τὰ χρήματα πορισαίμεθα; Παντάπασι μὲν οὖν
 πάντα. Ἄρ' οὖν ἂν σοὶ δοκεῖ ἄνθρωπος ἀπὸ μοχθηρῶν τε
 καὶ αἰσχροῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτῷ πορίσασθαι, ἀνθ'
 ὅτου τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην κτήσαιο, ἢ δύναίτο ἀκού-
 ειν ἐκ τοῦ μὴ οἴου τε, τῷ δ' αὐτῷ ἐκείνῳ καταχρησθαι

πρὸς ἀρετὴν ἢ ἕτερον ἅττα τῶν τοιούτων; Πάνυ μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν τό γε μοχθηρὸν χρήσιμον ἂν εἴη πρὸς ἀρετὴν; Οὐ γάρ. Οὐκ ἄρα ἀναγκαῖόν ἐστι, δι' ὧν ἂν ἐκπορισαίμεθα τὰ πρὸς ἕκαστα χρήσιμα, καὶ ταῦτα πρὸς τὰ αὐτὰ χρήσιμα εἶναι· φαίνοιτο γὰρ ἂν ἐνίοτε μοχθηρὰ πράγματα πρὸς ἀγαθόν τι χρήσιμον εἶναι· ἐτι δὲ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τούτου ἂν φανερὰ γένοιτο. εἶπερ 405 γὰρ ταῦτα χρήσιμά ἐστι πρὸς ἕκαστα, ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γένοιτο, εἰ μὴ ταῦτα προὔπαρχοι, φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιοις· ἄρ' οἷόν τε ἀμαθίαν πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμον εἶναι, ἢ νόσον πρὸς ὑγίειαν, ἢ κακίαν πρὸς ἀρετὴν; Οὐκ ἂν ἔγωγε φαίην.

XXIX. Καὶ μὴν τόδε γ' ἂν ὁμολογήσαιμεν ἀδύνατον εἶναι, ἐπιστήμην ἐγγενέσθαι ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον ὑπάρξει, καὶ ὑγίειαν, ὅτῳ μὴ νόσος, οὐδὲ ἀρετὴν, ὅτῳ μὴ κακία. Ἐφη γὰρ οὕτως, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Οὐκ ἂν ἄρα φαί- B νοιτο ἀναγκαῖον εἶναι, ὅσων ἄνευ μὴ οἷόν τε γίγνεσθαι, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι πρὸς τοῦτο· φαίνοιτο γὰρ ἂν ἡμῖν ἢ ἀμαθία πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμος οὖσα, καὶ ἢ νόσος πρὸς ὑγίειαν, καὶ ἢ κακία πρὸς ἀρετὴν. Σφόδρα δυσπίστως εἶχε καὶ πρὸς τούτους τοὺς λόγους, εἰ μὴ πάντα ταῦτα χρήματα ἔσται· καταμαθὼν δ' αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἴη πείσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἐψηῆσαι, Ἄλλὰ τούτους μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, ἐάσωμεν χαίρειν, ἐπει- C δήπερ οὐ δυνατοὶ ἐσμεν ὁμολογήσαι, ὁπότερον ταῦτα χρήσιμά τ' ἐστὶ καὶ χρήματα ἢ οὐ· ἐκείνου δὲ πέρι πῶς ἂν φαίημεν· πότερον ἂν εὐδαιμονέστερόν τε καὶ βελτίω ἡγησαίμεθα εἶναι ἄνθρωπον, εἰ ὡς πλείστων δέοιτο πρὸς τὸ σῶμά τε καὶ τὴν δλαιταν ἐπιτηδείων, ἢ εἰ ὡς ἐλαχίστων τε καὶ φαυλοτάτων; μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὧδε θεωρηθῆι, εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παραβάλλων σκοποῖτο, ὁποτέρῃ τῶν ἕξεων βελτίων, πότερον D

ὅταν τύχη νοσῶν ἢ ὅταν ὑγιαίνων. Ἄλλὰ τοῦτό γ', ἔφη, οὐ πολλῆς τινὸς τῆς σκέψεως δεῖται. Ἴσως γάρ, ἦν δ' ἐγώ, παντὶ ἀνθρώπῳ εὐπορον γινῶναι, ὅτι ἢ τοῦ ὑγιαίνοντος ἕξις κρείττων ἐστὶ τῆς τοῦ κάμνοντος· τί δαί; ποτέφως τυγχάνομεν πλειόνων τε καὶ μᾶλλον παντοδαπῶν δεόμενοι, ὅταν κάμνωμεν ἢ ὅταν ὑγιαίνωμεν; Ὅταν κάμνωμεν.

Ε Ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὐτῶν τυγχάνωμεν φανλότετα διακείμενοι, τότε σφόδρα τε καὶ πλείστων, τὰ πρὸς ἡδονὰς τὰς διὰ τοῦ σώματος, ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσιν ἐσμεν; Οὕτως.

XXX. Οὐκοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὡσπερ αὐτὸς αὐτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, ὅταν ἐλαχίστων τῶν τοιούτων δέηται, οὕτω πάλιν καὶ δυοῖν ὄντων, εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὦν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσύχως; οἷον τὰ τοιάδε· ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες, οἱ δὲ οἰνόφλυγες, ἕτεροι δὲ γαστρίμαργοι—ἅπαντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον τυγχάνει ὄντα ἢ ἐπιθυμίαι. Σφόδρα γε. Αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐνδειαί τινων· οἱ οὖν πλείστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξει εἰσὶ τῶν
 406 μηδὲν ἢ ὡς ἐλάχιστα τοιαῦτα πεπονθότων; Πάνυ μὲν οὖν ἔγωγε καὶ σφόδρα μοχθηροὺς τοὺς τοιούτους ὑπολαμβάνω εἶναι· καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοιούτους, τοσοῦτῳ καὶ μοχθηροτέρους. Οὐκοῦν δοκεῖ ἡμῖν οὐχ οἷόν τε, χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τοῦτο, εἰ μὴ τυγχάνομεν καὶ δεόμενοι τούτων πρὸς τοῦτο; Φημί. Ἀναγκαῖον ἄρα, εἴπερ μέλλει ἡμῖν χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπείας τῶν ἐνδειῶν, ἅμα καὶ δεῖσθαι ἡμᾶς τούτων πρὸς τοῦτο; Ἐμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν ὅτῳ τυγχάνει πλείστα χρήσιμα ὄντα πρὸς
 Β τοῦτο, οὗτος ἂν φαίνοιτο καὶ πλείστων δεόμενος πρὸς τοῦτο, εἴπερ ἀνάγκη τῶν χρησίμων πάντων προσδεῖσθαι. Ἐμοιγε δοκεῖ οὕτω φαίνεσθαι. Ἀναγκαῖον ἄρα φαίνεται κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον, οἷς τυγχάνει πολλὰ χρήματα

ὄντα, τούτους καὶ πολλῶν δεῖσθαι τῶν πρὸς τὴν τοῦ σώ-
ματος θεραπείαν ἐπιτηδείων· τὰ γὰρ πρὸς τοῦτο χρήσιμα
ὄντα χρήματα ἐφαίνεται· ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἂν ἡμῖν φαί-
νοιντο οἱ πλουσιώτατοι μοχθηρότατα διακείμενοι, εἴπερ
γε καὶ πλείστων τοιούτων ἐνδεεῖς ὄντες.

ΑΞΙΟΧΟΣ

[ἢ περὶ θανάτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΛΕΙΝΙΑΣ, ΑΞΙΟΧΟΣ.

St.
III.p.
364

I. Ἐξίοντι μοι ἐς Κυνόσαργες καὶ γενομένῳ [μοι] κατὰ τὸν Ἴλισσὸν διῆξε φωνὴ βοῶντός του, Σώκρατες, Σώκρατες. ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπουν ὀπόθεν εἶη, Κλεινίαν ὄρω τὸν Ἀξιόχου θέοντα ἐπὶ Καλλιρρόην μετα Δάμωνος τοῦ μουσικοῦ καὶ Χαρμίδου τοῦ Γλαύκωνος ἥστην δὲ αὐτῷ ὁ μὲν διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικὴν, ὁ δ' ἐξ ἑταιρείας ἐραστὴς ἅμα καὶ ἐρώμενος. ἐδόκει οὖν μοι ἀφεμένῳ τῆς εὐθὺ ὁδοῦ ἀπαντᾶν αὐτοῖς, ὅπως ῥᾶστα ὁμοῦ γενοίμεθα. δεδακρυμένος δὲ ὁ Κλεινίας, Σώκρατες, ἔφη, νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν αἰὲ θρυλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν· ὃ γὰρ πατήρ ἐκ τινος ὥρακίης αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχει καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν, ἀνιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτήν, καίτοι γε τὸν πρόσθεν χρόνον διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ C [πράως] ἐπιτωθάζων. ἀφικόμενος οὖν παρηγόρησον αὐτὸν ὡς εἴωθας, ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεῶν ἴη, καὶ μοι σὺν τοῖς λοιποῖς ἵνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ. Ἄλλ' οὐκ ἀτυχῆσεις μου, ᾧ Κλεινία, οὐδενὸς τῶν μετρίων καὶ ταῦτα

ἐφ' ὅσια παρακαλῶν. ἐπειγώμεθα δ' οὖν· εἰ γὰρ οὕτως ἔχει, ὠκύτητος δεῖ.

ΚΑ. Ὀφθέντος σου μόνον, ὦ Σώκρατες, φαῖσει· καὶ γὰρ ἤδη πολλάκις αὐτῷ γέγονε συμπτώματος ἀνασφῆλαι. D

II. ΣΩ. Ὡς δὲ θᾶπτον τὴν παρὰ τὸ τεῖχος ἤειμεν, ταῖς Ἴτωνίαις — πλησίον γὰρ ὄκει τῶν πυλῶν, πρὸς τῇ 365 Ἀμαζονίδι στήλῃ — καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη μὲν συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς καὶ τῷ σώματι ῥωμαλέον, ἀσθενῆ δὲ τὴν ψυχὴν, πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας, πολλάκις δ' ἀναφερόμενον καὶ στεναγμούς ἰέντα σὺν δακρύοις καὶ κροτήσεσι χειρῶν. κατιδὼν δὲ αὐτόν, Ἀξίοχε, τί ταῦτα; ἔφην· ποῦ τὰ πρόσθεν ἀνχήματα καὶ αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ ἄρρατον ἐν σοὶ θάρσος; ὡς γὰρ ἀγωνιστῆς δειλός, ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος, ὑπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις. οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμέ- B νως, ἀνὴρ τοσόσδε τῷ χρόνῳ καὶ κατήκοος λόγων καί, εἰ μὴδὲν ἕτερον, Ἀθηναῖος, ὅτι, τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς πάντων θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστίν ὁ βίος, καὶ ὅτι δεῖ * τοῦτον * ἐπιεικῶς διαγαγόντας εὐθύμως μόνον οὐχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεῶν ἀπιέναι; τὸ δὲ οὕτω μαλακῶς καὶ δυσάποσπάστως ἔχειν νηπίου δίκην οὐ περὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν ἐστίν.

ΑΞ. Ἀληθῆ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, καὶ ὀρθῶς μοι φαί- C νει λέγων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν γενομένῳ οἱ μὲν καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνέουσι λεληθότως καὶ ἀτιμάζονται, ἀντίσχει δὲ θεός τι, ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν, εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἀειδῆς δὲ καὶ ἄπυστος ὅποιποτε κείσομαι σηπόμενος, εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

III. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίοχε, παρὰ τὴν ἀνεπι- D στασίαν ἀνεπιλογίστως τῇ ἀναισθησίᾳ αἰσθησιν, καὶ σεαυ-

τῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις, οὐκ ἐπιλογιζόμενος, ὅτι ἅμα μὲν ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν, ἅμα δὲ ἀλγεις ἐπὶ σήψεσι καὶ στερήσει τῶν ἡδέων, ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος, ἀλλ' οὐκ εἰς παντελῆ μεταβαλῶν ἀναισθησίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πρὸ τῆς γενέσεως. ὡς οὖν ἐπὶ τῆς Δράκοντος ἢ Κλεισθένους πολιτείας οὐδὲν περὶ σὲ κακὸν ἦν· ἀρχὴν γὰρ οὐκ ἦς, περὶ ὃν ἂν ἦν· οὕτως οὐδὲ
 E μετὰ τὴν τελευταίην γενήσεται· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει περὶ ὃν ἔσται. πάντα τοιγαροῦν τὸν τοιόνδε φλύαρον ἀποσκεδάσαι, τοῦτο ἐννοήσας, ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης καὶ τῆς ψυχῆς ἐς τὸν οἰκεῖον ἰδρυθείσης τόπον τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γεῶδες ὃν καὶ ἄλογον, οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐσμεν ψυχὴ, ζῶον ἀθάνατον ἐν θνητῷ
 366 καθεργασμένον φρουρίῳ· τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἢ φύσις, ᾧ τὰ μὲν ἡδοντα ἀμυχιαῖα καὶ πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὀδύνας ἀνακεκραμένα, τὰ δὲ ἀλγεινὰ ἀκραιφνῆ καὶ πολυχρόνια καὶ τῶν ἡδόντων ἅμοιρα· [νόσους δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἐτι δὲ τὰς ἐντὸς κακότητος,] οἷς ἀναγκαστῶς, ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις, ἢ ψυχὴ συναλγοῦσα τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα, καὶ διψᾷ τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀρι-
 B γνωμένη· ὥστε ἢ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ κακοῦ τινός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν μεταβολή.

IV. ΑΞ. Κακὸν οὖν, ὦ Σώκρατες, ἡγούμενος τὸ ζῆν πῶς ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ταῦτα φροντιστῆς ὢν καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς τῷ νῷ διαφέρων;

ΣΩ. Ἄξιόχε, σὺ δὲ οὐκ ἔτυμά μοι μαρτυρεῖς, οἷε δὲ καθάπερ Ἀθηναίων ἢ πληθύς, ἐπειδὴ ζητητικός εἰμι τῶν πραγμάτων, ἐπιστήμονά του εἶναί με. ἐγὼ δὲ εὐξαίμην ἂν τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέναι· τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περι-
 C τῶν. καὶ ταῦτα δέ, ἃ λέγω, Προδίκου ἐστὶ τοῦ σοφοῦ ἀπη-

χήματα, τὰ μὲν διμοίρου ἐωνημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραγμαῖν, τὰ δὲ τετραδράχμου. προῖκα γὰρ ἀνὴρ οὗτος οὐδένα διδάσκει, διὰ παντὸς δὲ ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμειον· ἅ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίξει· δός τι καὶ λάβοις τί *κα*. καὶ πρῶην γοῦν παρὰ Καλλία τῷ Ἴππονίκου ποιούμενος ἐπίδειξιν τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν, ὥστε ἔγωγε μὲν παρὰ ἀκαρῆ διεύγραψα τὸν βίον, καὶ ἐξ ἐκείνου θανατᾶ μου ἡ ψυχὴ, Ἀξίοχε.

ΑΞ. Τίνα δὲ ἦν τὰ λεχθέντα;

V. ΣΩ. Φράσαιμι ἄν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω. ἔφη D
γάρ, Τί μέρος τῆς ἡλικίας ἄμοιρον τῶν ἀνιαρῶν; οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλαίει, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον; οὐ λείπεται γοῦν οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνος, ἀλλ' ἢ δι' ἐνδειαν ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ἢ πληγὴν ὀδυνᾶται, λαλῆσαι μὲν οὐπω δυνάμενον ἃ πάσχει, κλαυθμυριζόμενον δὲ καὶ ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. ὁπότεν δὲ εἰς τὴν ἑπταετίαν ἀφίκηται πολλοὺς πόνους διαντλήσαν,* ἐπέστησαν* παιδαγωγοὶ καὶ γραμματισταὶ καὶ E
παιδοτρίβαι τυραννοῦντες· αὐξομένου δὲ κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί, πολὺ πλῆθος δεσποτῶν. ἐπειδὴν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῆ, κοσμητῆς καὶ φόβος χείρων, ἔπειτα Λύκειον καὶ Ἀκαδημία καὶ γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι καὶ 367
κακῶν ἀμετρία· καὶ πᾶς ὁ τοῦ μεираκίσκου χρόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρονιστᾶς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἵρεσιν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήs. ἐπειδὴν δὲ ἀπολυθῆ τούτων, φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί, τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσεται, καὶ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητρα· στρατεῖαί τε γὰρ καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες. εἶτα λα- B
θὸν ὑπῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρρεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυσάλθές. κἂν μὴ τις θᾶττον ὡς χρέος ἀπο-

διδῶ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἢ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν, πολλάκις δὲ ἄμφω. κἂν ἐπιμείνη τις, παρέλυσεν, ἐλωβήσατο, παρήρθρωσεν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ γήρως ἀπακμάξουσιν καὶ τῷ νῶ, καὶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται *κατὰ τὴν παροιμίαν*.

VI. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστήμονες, οὓς ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, θᾶττον ἀπαλλάττουσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δειμάμενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν· οἷ τε τῆς Ἀργείας Ἰερείας υἱεῖς, ὁμοίως εὐξάμενης αὐτοῖς τῆς μητρὸς γενέσθαι τι τῆς εὐσεβείας παρὰ τῆς Ἥρας γέρας, ἐπειδὴ τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος ὑποδύντες αὐτοὶ διήνεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν νεών, μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτὶ μετήλλαξαν. μακρὸν ἂν εἶη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν, οἱ στόμασι θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιωδοῦσιν, ὡς κατοδύρονται τὸ ζῆν· ἐνὸς δὲ μόνου μνησθήσομαι τοῦ ἀξιολογωτάτου, λέγοντος

ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζώειν ἀχθυμένοις,

καὶ

οὐ μὲν γὰρ τί ποτ' ἐστὶν ὀϊζυρῶτερον ἀνδρός
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖει τε καὶ ἔρπει.

368 τὸν δ' Ἀμφιάραον τί φησιν;

τὸν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγλόχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότῃ· οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδόν.

ὁ δὲ κελεύων

τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ παύομαι, μή ποτε παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν μηκύνω καὶ ἐτέρων μιμνησκόμενος.

VII. Ποίαν δέ τις ἐλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οὐ

μέμφεται καὶ τοῖς παροῦσι χαλεπαίνει; τὰς χειρωνακτικὰς B
 ἐπέλθωμεν καὶ βαναύσους πονουμένων ἐκ νυκτὸς εἰς
 νύκτα καὶ μόλις ποριζομένων τὰπιτήθεια, κατοδυρομένων
 τε ἑαυτοὺς καὶ πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάντων ὀλο-
 φυροῦ καὶ φροντίδων; ἀλλὰ τὸν πλαστικὸν καταλεξώ-
 μεθα, περαιούμενον διὰ τουσῶνδε κινδύνων καὶ, ὡς ἀπε-
 φήνατο Βίας, μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς
 βιοῦσιν; ὁ γὰρ ἐπίγειος ἄνθρωπος ὡς ἀμφίβιος αὐτὸν εἰς
 τὸ πέλαγος ἔρριψεν, ἐπὶ τῇ τύχῃ γενόμενος πᾶς. ἀλλ' ἢ C
 γεωργία γλυκύ· δῆλον. ἀλλ' οὐχ ὄλον, ὡς φασιν, ἔλκος,
 ἀεὶ λύπης πρόφασιν εὐρισκόμενον, κλαῖον νυνὶ μὲν αὐ-
 χμόν, νυνὶ δὲ ἐπομβρίας, νυνὶ δὲ ἐπίκλυσιν, νυνὶ δὲ ἐρυ-
 σίβην, νυνὶ δὲ θάλλπος ἄκαιρον ἢ κρυμόν; ἀλλ' ἢ πολυτί-
 μητος πολιτεία — πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω — διὰ πόσων
 ἐλαύνεται δεινῶν; τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δί-
 κην παλλομένην καὶ σφυγματώδη, τὴν δὲ ἀπότευξιν ἀλγί- D
 στην καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω. τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονή-
 σειε πρὸς ὄχλον ζῶν, εἰ ποπνυσθείη καὶ κροτηθείη δήμου
 παίγνιον, ἐκβαλλόμενον, συριττόμενον, ζημιούμενον,
 θνησκον, ἐλεούμενον· ἐπεὶ τοί γε, Ἀξίοχε πολιτικέ, ποῦ
 τέθνηκε Μιλτιάδης; ποῦ δὲ Θεμιστοκλῆς; ποῦ δ' Ἐφιάλ-
 της; ποῦ δὲ πρῶν οἱ δεκα στρατηγοί; ὅτ' ἐγὼ μὲν οὐκ
 ἐπηρόμην τὴν γνώμην· οὐ γὰρ ἐφαίνετό μοι σεμνὸν μαι-
 νομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν· οἱ δὲ περὶ Θηραμένην καὶ
 Καλλίξενον τῇ ὑστεραία προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες E
 κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον. καίτοι
 γε σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες καὶ Εὐρυπτόλεμος, τρισμυ- 369
 ρίων ἐκκλησιαζόντων.

VIII. ΑΞ. Ἔστι ταῦτα, ὦ Σώκρατες· καὶ ἐγωγε ἔξ
 ἐκείνου ἄλις ἔσχον τοῦ βήματος καὶ χαλεπώτερον οὐδὲν
 ἐφάνη μοι πολιτείας· δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις.

σὺ μὲν γὰρ οὕτω λαλεῖς ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος, ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκριβέστερον οἱ διὰ πείρας ἴοντες. δῆμος γάρ, ὦ φίλε Σώκρατες, ἀχάριστον, ἀψίκορον, ὤμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον, ὡς ἂν συνηρατισμένον ἐκ σύγκλυδος ὄχλου
 Β καὶ βιαίων φλυάρων· ὁ δὲ τούτῳ προσεταιριζόμενος ἀθλιώτερος μακροῦ.

ΣΩ. Ὅποτε οὖν, ὦ Ἀξίοχε, τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπιστήμην τίθεσαι τῶν λοιπῶν ἀπενκταιοτάτην, τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν; οὐ φευκτάς; ἤκουσα δέ ποτε καὶ τοῦ Προδίκου λέγοντος, ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας.

ΑΞ. Πῶς φῆς, ὦ Σώκρατες;

ΙΧ. ΣΩ. Ὅτι περὶ μὲν τοὺς ζῶντας οὐκ ἐστιν, οἱ δὲ
 C ἀποθανόντες οὐκ εἰσὶν. ὥστε οὔτε περὶ σὲ νῦν ἐστίν, οὐ γὰρ τέθνηκας, οὔτε εἴ τι πάθοις, ἐστὶ περὶ σέ· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει. μάταιος οὖν ἡ λύπη, περὶ τοῦ μήτε ὄντος μήτε ἐσομένου περὶ Ἀξίοχον Ἀξίοχον ὀδύρεσθαι, καὶ ὅμοιον ὡς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ἢ τοῦ Κενταύρου τις ὀδύροιτο, τῶν μήτε ὄντων περὶ σὲ μήτε ὕστερον μετὰ τὴν τελευτὴν ἐσομένων. τὸ γὰρ φοβερόν τοῖς οὐσίς ἐστι· τοῖς δ' οὐκ οὔσι
 D πῶς ἂν εἶη;

ΑΞ. Σὺ μὲν ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηνεῖας τὰ σοφὰ ταῦτα εἶρηκας· ἐκεῖθεν γὰρ ἐστὶν ἦδε ἡ φλυαρολογία, πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη· ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ, καὶ πικρανότερους τούτων λόγους ἂν τικροτήσης, ὦ Σώκρατες. οὐκ ἐπαῖει γὰρ ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος εἰς εὐπειίας λόγων, οὐδὲ ἄπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχροίας, ἀλλ' εἰς μὲν πομπὴν καὶ ῥημάτων ἀγλαῖσμον ἀνύτει, τῆς δὲ ἀληθείας ἀποδεῖ· τὰ δὲ παθήματα
 E σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται, μόνοις δὲ ἀρκεῖται τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

X. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίοχε, ἀνεπιλογίστως, τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν ἀντεισάγων κακῶν αἰσθησιν, ἐκλαθόμενος ὅτι τέθνηκας. λυπεῖ γάρ τὸν στερόμενον 370 τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀντιπάθεια τῶν κακῶν, ὁ δ' οὐκ ὦν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται· πῶς οὖν ἐπὶ τῷ μὴ παρέξουσι γινῶσιν τῶν λυπησόντων γένοιτ' ἂν ἡ λύπη; ἀρχὴν γάρ, ὦ Ἀξίοχε, μὴ συνυποτιθέμενος ἅμῳς γέ πως μίαν αἰσθησιν, κατὰ τὸ ἀνεπιστήμον, οὐκ ἂν ποτε πτυρεΐης τὸν θάνατον· νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν, δειματούμενος στερήσεσθαι τῆς ψυχῆς, τῇ δὲ στερήσει περιτιθεὶς ψυχὴν, καὶ ταρβείς μὲν τὸ μὴ αἰσθήσεσθαι, καταλήψεσθαι δὲ οἶει τὴν οὐκ ἔσομένην αἰσθησιν αἰσθήσει· πρὸς τῷ πολλοὺς B καὶ καλοὺς εἶναι λόγους περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. οὐ γὰρ δὴ θνητὴ γε φύσις * οὔσα * τοσόνδ' ἂν ἤρατο μεγεθουργίας, ὥστε καταφρονῆσαι μὲν ὑπερβαλλόντων θηρίων βίας, διαπεραιώσασθαι δὲ πελάγη, δείμασθαι δὲ ἄστυ, καταστήσασθαι δὲ πολιτείας, ἀναβλέψαι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδεῖν περιφορὰς ἄστρον καὶ δρόμους ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐκλείψεις τε καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεις, ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττὰς χειμῶνος καὶ θέρους καὶ πλειά- C δων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ἀνέμους τε καὶ καταφορὰς ὄμβρων καὶ πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς, καὶ τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι πρὸς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ, δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περινοίαν καὶ γινῶσιν ἔσχεν.

XI. Ὡστε οὐκ εἰς θάνατον ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβαλεῖς, ὦ Ἀξίοχε, οὐδὲ ἀφαίρεσιν ἔξεις τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰλικρινεστέραν τὴν ἀπόλαυσιν, οὐδὲ μεμιγμένας θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀκράτους ἀπασῶν ἀλγηδόνων. D ἐκεῖσε γὰρ ἀφίξει μονωθεὶς ἐκ τῆσδε τῆς εἰρκτῆς, ἐνθα ἄπονα πάντα καὶ ἀστένακτα καὶ ἀγήρατα, γαληνὸς δέ τις

καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχία εὐδιαζόμενος, καὶ περιαθρῶν τὴν φύσιν, φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφιθαλῆ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΞ. Εἰς τοῦναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας· οὐκ-
 ἔτι γάρ μοι θανάτου δέος ἔνεστιν, ἀλλ' ἤδη καὶ πόθος,
 E ἵνα τι κἀγὼ μιμησάμενος τοὺς φήτορας περιττὸν εἶπω·
 κἀμπαλιν μετεωρολογῶ καὶ δίειμι τὸν αἶθριον καὶ θεῖον
 δρόμον, ἔκ τε τῆς ἀσθενείας ἐμαυτὸν συνείλεγμαί καὶ γέ-
 γονα καινός.

371 XII. ΣΩ. Εἰ δὲ καὶ ἕτερον βούλει λόγον, ὃν ἐμοὶ ἤγ-
 γειλε Γωβρύης, ἀνὴρ μάγος· ἔφη κατὰ τὴν Ξέρξου διάβα-
 σιν τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον πεμφθέντα εἰς Δῆ-
 λον, ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ἣ ὁί δύο θεοὶ ἐγένοντο,
 ἐκ τινῶν χαλκέων δέλτων, ἃς ἐξ Ὑπερβορέων ἐκόμισαν
 Ὡπίς τε καὶ Ἐκαέργη, ἐκμεμαθηκέναι, μετὰ τὴν τοῦ σώ-
 ματος λύσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον κατὰ
 τὴν ὑπόγειον οἴκησιν, ἐν ἣ βασιλεία Πλούτωνος οὐχ ἦττω
 B τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς, ἅτε τῆς μὲν γῆς ἐχούσης τὰ μέσα τοῦ
 κόσμου, τοῦ δὲ πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς, οὗ τὸ μὲν ἕτε-
 ρον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι, τὸ δὲ ἕτερον οἱ
 ὑπένερθεν, οἱ μὲν ἀδελφοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἀδελφῶν παῖδες.
 τὰ δὲ πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλείθροις
 καὶ κλεισὶν ὠχύρωται· ταῦτα δὲ ἀνοίξαντα ποταμὸς Ἀχέ-
 ρων ἐκδέχεται, μεθ' ὃν Κωκυτός, οὗς χρὴ πορθμεύσαντας
 ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω καὶ Ῥαδάμανθυν, ὃ κλήζεται πεδίου
 ἀληθείας.

C XIII. Ἐνταυθοῖ καθέξονται δικασταὶ ἀνακρίνοντες
 τῶν ἀφικνουμένων ἕκαστον, τίνα βίον βεβίωκε καὶ τίσιν
 ἐπιτηδεύμασιν ἐνωκίσθη τῷ σώματι. ψεύσασθαι μὲν οὐν
 ἀμήχανον. ὅσοις μὲν οὐν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέ-
 πνευσεν, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται, ἐνθα

ἄφθονοι μὲν ὦραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι, πηγαὶ δὲ ὑδάτων καθαρῶν ρέουσι, παντοῖοι δὲ λειμῶνες ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμενοι, διατριβαὶ δὲ φιλοσόφων καὶ θέατρα ποιητῶν καὶ κύκλιοι χοροὶ καὶ μουσικὰ ἀκούσματα, συμ- D
πόσιά τε εὐμελῆ καὶ εἰλαπίναι αὐτοχορήγητοι, καὶ ἀκήρατος ἀλυπία καὶ ἡδεῖα δίαίτα· οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν οὔτε θάλλπος ἐγγίγνεται, ἀλλ' εὐκρατος ἀῆρ χεῖται ἀπαλαῖς ἡλίου ἀκτίσιν ἀνακιρνάμενος. ἐνταῦθα τοῖς μεμνημένοις ἐστὶ τις προεδρία· καὶ τὰς ὀσίους ἀγιστείας νύκεις συντελοῦσι. πῶς οὖν οὐ σοὶ πρώτῳ μέτεστι τῆς τιμῆς, ὄντι γεννήτῃ τῶν θεῶν; καὶ τοὺς περὶ Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυ- E
σον κατιόντας εἰς Ἄιδου πρότερον λόγος ἐνθάδε μνηθῆναι, καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσασθαι. ὅσοις δὲ τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη, ἄγονται πρὸς Ἐρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος διὰ ταρτάρου, ἐνθα χῶρος ἀσεβῶν καὶ Δαναίδων ὑδρεῖαι ἀτελεῖς καὶ Ταντάλου δίψος καὶ Τιτυοῦ σπλάγχνα καὶ Σισύφου πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρματα αὐθις ἄρχεται πό- 372
νων· ἐνθα θηροὶ περιλιχμώμενοι καὶ λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι Ποινῶν καὶ πᾶσαν αἰκίαν αἰκιζόμενοι αἰδίοις τιμωρίαις τρύχονται.

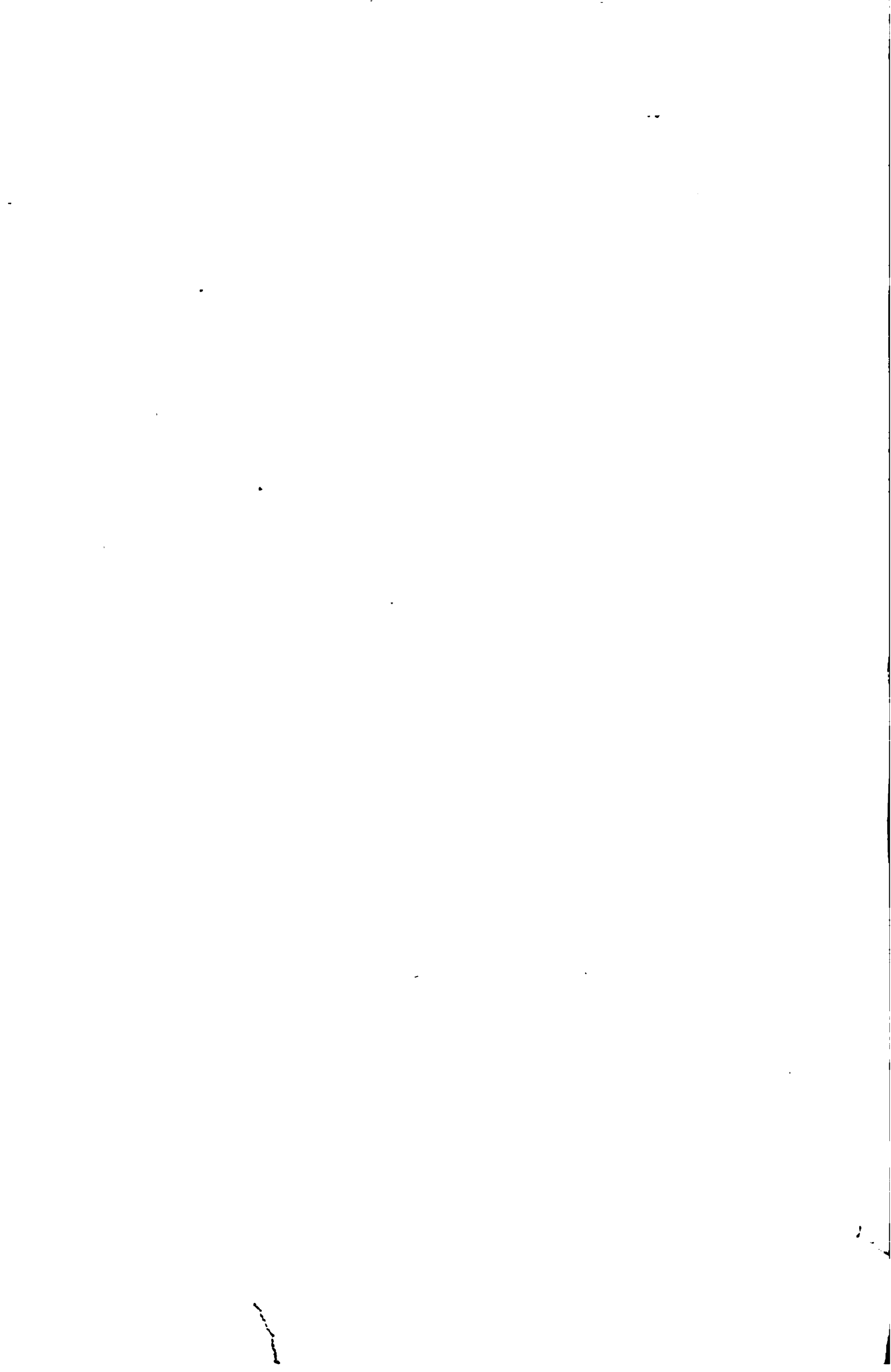
XIV. Ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Γωβρύου, σὺ δ' ἂν ἐπικρίνεις, Ἀξίοχε. ἐγὼ γὰρ λόγῳ ἀνθελκόμενος τοῦτο μόνον ἐμπέδως οἶδα, ὅτι ψυχὴ ἅπασα ἀθάνατος, ἣ δὲ ἐκ τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα καὶ ἄλυπος· ὥστε ἢ κάτω ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν σε δεῖ, Ἀξίοχε, βεβιωκότα εὐσεβῶς.

ΑΞ. Αἰσχύνομαί σοί τι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες· τοσοῦ- B
τον γὰρ ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔρωτα αὐτοῦ ἔχειν. οὔτω με καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς καὶ ὁ οὐράνιος, πέπεικε, καὶ ἤδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν, ἅτε εἰς ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος. νυνὶ δὲ ἡρέμα κατ' ἔμαν-

τὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα, ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέσει μοι, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ποιήσω ὡς λέγεις, καὶ γὰρ ἐπάνειμι ἐς Κυνόσαργες ἐς περίπατον, ὅπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

APPENDIX PLATONICA.

Α Δ Β Ι Ν Ο Υ

είσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους.

Ι. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις προσήκει πρότερον ἐπίστασθαι αὐτὸ τοῦτο, τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος. οὔτε γὰρ ἄνευ τέχνης τινὸς καὶ δυνάμεως γεγραμμένοι εἰσὶν, οὔτε τεχνικῶς γνωρίσαι ῥάδιον τῷ γε θεωρίας ἀπείρως ἔχοντι. ἀρέσκει δὲ τῷ φιλοσόφῳ περὶ παντὸς οὔτινοσοῦν τὴν σκέψιν ποιούμενον τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἐξετάζειν, ἔπειτα τί τοῦτο δύναται καὶ τί μὴ, πρὸς ὃ τί τε χρήσιμον πέφυκε καὶ πρὸς ὃ μὴ. λέγει δὲ ὡδε· περὶ παντός, ὦ παῖ, μίᾳ ἀρχῇ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή ἦ, ἢ παρὰ τοῦτο ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν, ὅτι οὐκ ἴσασι τὴν οὐσίαν ἐκάστου· ὡς οὖν [οὐκ] εἰδότες οὐ διομολογοῦνται ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἶκός ἀποδιδόασιν· οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτ' ἄλλοις ὁμολογοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο πάθωμεν ἐντυγχάνοντες τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις, αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ ἔφην, σκεψώμεθα, τί ποτ' ἐστιν ὁ διάλογος. ἔστι τοίνυν οὐκ ἄλλο τι ἢ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος περὶ τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων, μετὰ τῆς πρεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς.

ΙΙ. Λόγος μὲν οὖν λέγεται ὁ διάλογος καθάπερ ὁ ἄνθρωπος ζῶν· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ μὲν ἐνδιάθετος ὁ δὲ προφορικός, ἀκουσόμεθα τοῦ προφορικοῦ· καὶ ἐπεὶ τούτου ὁ μὲν ἐστὶ κατὰ διέξοδον λεγόμενος, ὁ δὲ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἴδιον τοῦ διαλόγου ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις· ὅθεν ὁ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως εἶναι λέγεται. τὸ δὲ περὶ τινος τῶν φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν πραγμάτων πρόσκειται, διότι οἰκείαν εἶναι δεῖ τὴν ὑποκειμένην ὕλην τῷ διαλόγῳ· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ πολιτικὴ καὶ φιλόσοφος. ὡς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ ὅλως τῇ ποιήσει οἰκεία

ἕλη ὑποβέβληται τῶν μύθων, οὕτως τῷ διαλόγῳ ἢ φιλόσοφος, τουτέστι τὰ πρὸς φιλοσοφίαν. τὸ δὲ μετὰ τῆς πρεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων, *διότι* διαφορῶν ἐν τοῖς λόγοις ὄντων τὸν βίον, τῶν μὲν φιλοσόφων, τῶν δὲ σοφιστικῶν, τὰ οἰκειὰ ἠθῆ δεῖ ἐκάστῳ ἀνατιθέναι, τῷ μὲν φιλόσοφῳ τὸ γενναῖον καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ φιλάληθες, τῷ δὲ σοφιστικῷ τὸ ποικίλον καὶ τὸ παλίμβολον καὶ τὸ φιλόδοξον, τῷ δὲ ἰδιωτικῷ τὸ οἰκεῖον. ἐπὶ τούτοις φησὶ καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς· καὶ μάλα εἰκότως· ὥς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ οἰκεῖον μέτρον δεῖ παρεῖναι καὶ τῇ λεγομένῃ ἱστορίᾳ τὸ πλάσμα, οὕτως καὶ τῷ διαλόγῳ τὴν οἰκειάν λέξιν καὶ σύνθεσιν, ἔχουσιν τὸ Ἀττικόν, τὸ εὐχάρι, τὸ ἀπέριττον, τὸ ἀνευδεές. εἰ δέ τις λεγόμενος λόγος μὴ καθάπερ εἶπον εἰδοποιούμενος, ἀλλ' ἐνδεής ὢν τούτων λέγοιτο εἶναι διάλογος, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοιτο. οὕτω τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ λεγόμενον [τῶν δυνάμεων] εἰδοποιεῖν τὴν ἰδιότητα τῶν διαλόγων οὐ φήσομεν εἶναι διάλογον, ἀλλὰ μᾶλλον δύο δημηγορίας κατ' ἐνθύμησιν ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας.

III. Ἐπεὶ οὖν ὅ τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος τεθεωρήκαμεν, περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ τοῦ κατὰ Πλάτωνα διαλόγου ἴδωμεν, τουτέστι περὶ τῶν χαρακτήρων, πόσοι τέ εἰσιν οἱ ἀνωτάτω καὶ πόσοι ἐκείνων ὑποδιαίρεθέντες εἰς τοὺς ἀτόμους ἐστήσαντο. περὶ μὲν οὖν χαρακτήρων ἐν τοῖς ἐξῆς τελεώτατα μετὰ ὑπογραφῆς εἰρήσεται, ἐνθάδε δὲ γνωστότερον τοσοῦτον περὶ τῶν ἀνωτάτω χαρακτήρων, ὅτι δύο ὄντων, ὑφηγητικοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὁ μὲν ὑφηγητικὸς ἤρμостαι πρὸς διδασκαλίαν καὶ πρᾶξιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς, ὁ δὲ ζητητικὸς πρὸς γυμνασίαν καὶ ἀγῶνα καὶ ἔλεγχον τοῦ ψεύδους· καὶ ὅτι ο μὲν ὑφηγητικὸς τῶν πραγμάτων στοχάζεται, ὁ δὲ ζητητικὸς τῶν προσώπων. τῶν μὲν οὖν Πλάτωνος διαλόγων ὑπάγονται τῷ μὲν φυσικῷ ὁ Τίμαιος, τῷ δὲ ἠθικῷ ἢ Ἀπολογία, τῷ δὲ λογικῷ Θεάγης, Κρατύλος, Λύσις, Σοφιστής, Λάχης, Πολιτικός, τῷ δὲ ἐλεγκτικῷ Παρμενίδης, Πρωταγόρας· τῷ δὲ πολιτικῷ Κρίτων, Πολιτεία, Φαίδων, Μένως, Συμπόσιον, Νόμοι, Ἐπιστολαί, Ἐπινομίς, Μενέξενος, Κλειτοφῶν, Φίληβος· τῷ δὲ πειραστικῷ Εὐθύφρων, Μένων, Ἴων, Χαρμίδης· τῷ δὲ μαιευτικῷ Ἀλκιβιάδης, τῷ δὲ ἀνατρεπτικῷ Ἴππίας, Εὐθύδημος, Γοργίας.

IV. Ἐπεὶ οὖν τεθεωρήκαμεν τὴν διαφορὰν αὐτῶν ὡς πέφυκε γίνεσθαι καὶ τοὺς χαρακτῆρας, ἐπὶ τούτοις λεγόμεν, ἀπὸ ποίων διαλόγων δεῖ ἀρχομένους ἐντυγχάνειν τῷ Πλάτωνος λόγῳ. διάφοροι γὰρ δόξαι γεγύνασιν· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν Ἐπιστολῶν ἀρχονται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Θεάγου· εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ τετραλογίαν διελόντες αὐτοὺς καὶ τάττουσι πρώτην τετραλογίαν περιέχουσαν τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα· τὸν μὲν οὖν Εὐθύφρονα, ἐπεὶ καὶ ἐπαγγέλλεται τῷ Σωκράτει ἐν αὐτῷ ἡ δίκη, τὴν δὲ Ἀπολογίαν, ἐπειδὴ ἀναγκαῖον αὐτῷ ἀπολογησάσθαι, ἐπὶ τούτοις τὸν Κρίτωνα διὰ τὴν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ διατριβήν, ἔπειτα τὸν Φαίδωνα, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τέλος τοῦ βίου λαμβάνει ὁ Σωκράτης. ταύτης τῆς δόξης εἰσὶ Δερκυλλίδης καὶ Θράσυλλος, δοκοῦσι δὲ μοι προσώποις καὶ βίων περιστάσεσιν ἠθεληκέναι τάξιν ἐπιθεῖναι· ὃ ἔστι μὲν ἴσως χρήσιμον πρὸς ἄλλο τι, οὐ μὴν πρὸς ὃ ἡμεῖς νῦν βουλόμεθα, βουλόμεθα δὲ ἀρχὴν καὶ διάταξιν διδασκαλίας τῆς κατὰ σοφίαν εὐρεῖν. φημὲν οὖν Πλάτωνος λόγου μὴ εἶναι μίαν καὶ ὠρισμένην ἀρχήν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν τέλειον ὄντα τελείῳ σχήματι κύκλου· ὥσπερ οὖν κύκλου μία καὶ ὠρισμένη οὐκ ἔστιν ἀρχή, οὕτως οὐδὲ τοῦ λόγου.

V. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὅπως οὖν ὡς ἔτυχεν ἐντευξόμεθα αὐτῷ· οὐδὲ γὰρ εἰ δέοι κύκλον γράφειν, ἀφ' οὐτινοσοῦν σημείου ἀρχόμενός τις γράφει τὸν κύκλον· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἂν ἕκαστος ἡμῶν σχέσεως ἔχη πρὸς τὸν λόγον ἀρχόμενος ἐντεύξεται τοῖς διαλόγοις. σχέσεις δὲ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἡμῶν πρὸς τὸν λόγον. ἡ μὲν γὰρ ἔστι κατὰ φύσιν, οἷον εὐφυῆς ἀφυῆς· ἡ δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, οἷον ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν ἢ παρηβηκῶς· ἡ δὲ κατὰ προαίρεσιν, οἷον φιλοσοφίας ἢ ἱστορίας ἕνεκα· ἡ δὲ κατὰ ἔξιν, οἷον προτετελεσμένος ἢ ἀμαθής· ἡ δὲ κατὰ τὴν ὕλην, οἷον ἐνασχολῶν φιλοσοφία ἢ περιελκόμενος ὑπὸ τῶν περιστάσεων. ὁ μὲν οὖν κατὰ φύσιν εὐπεφυκῶς, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἕνεκα τοῦ ἀρετὴν ἀσκῆσαι προσίων τῷ λόγῳ, καὶ κατὰ τὴν ἔξιν προτετελεσμένος τοῖς μαθήμασι, καὶ ἀφειμένος ἀπὸ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων, ἀρξεται ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πρὸς τὸ τραπῆναι καὶ ἐπιστραφεῖναι καὶ γνῶναι οὐ δεῖ τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. *εἶθ' ὡσπερ πρὸς παράδειγμα καλὸν

ἰδεῖν, τίς ἐστὶν ὁ φιλόσοφος καὶ τίς αὐτοῦ ἢ ἐπιτήδευσις καὶ ἐπὶ ποίᾳ ὑποθέσει ὁ παρ' αὐτῶ λόγος προσάγεται, δεήσει τῶ Φαίδωνι ἐξῆς ἐντυγχάνειν· λέγει γὰρ ἐν τούτῳ, τίς ἐστὶ φιλόσοφος, καὶ τίς ἐστὶν ἢ γε ἐπιτήδευσις, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχὴν δίεισι τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. μετὰ τοῦτο τῇ Πολιτείᾳ δέοι σ' ἐντυγχάνειν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ὑπογράφει πᾶσαν τὴν παιδείαν, ἣν χρῶμενος ἀφίκοιτο ἂν τις ἐπὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κτῆσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ ἐν γνώσει τῶν θείων γενέσθαι, ὡς δύνασθαι κτησάμενον τὴν ἀρετὴν ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς, ἐντευξόμεθα τῶ Τιμαίῳ· αὐτῇ γὰρ τῇ περὶ τὴν φύσιν ἱστορίᾳ ἐντυγχάνοντες καὶ τῇ λεγομένῃ θεολογίᾳ καὶ τῇ τῶν ὄλων διατάξει ἀντοψόμεθα τὰ θεῖα ἐναργῶς.

VI. Ἐτι δέ τις καὶ ἐν κεφαλαίῳ δύναται ἂν κατιδεῖν τὴν προσήκουσαν τάξιν τῶν διαλόγων τῇ κατὰ Πλάτωνα διδασκαλίᾳ τῶ τὰ Πλάτωνος αἰρουμένῳ. ἀναγκαίου γὰρ ὄντος θεατὰς γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῶν θείων καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τοῦ καλλίστου νοῦ τυχεῖν, δεῖ πρῶτον μὲν ἐκκαθαῖραι τὰς ψευδεῖς δόξας τῶν ὑπολήψεων· οὐδὲ γὰρ οἱ ἰατροὶ νενομίκασι, πρότερον τῆς προσφερομένης τροφῆς ἀπολαῦσαι τὸ σῶμα δύνασθαι, εἰ μὴ τὰ ἐμποδίζοντα ἐν τούτῳ τις ἐκβάλλει. μετὰ δὲ τὸ ἐκκαθαῖραι ἐπεγείρειν καὶ προκαλεῖσθαι δεῖ τὰς φυσικὰς ἐννοίας, καὶ ταύτας ἐκκαθαίρειν καὶ εὐκρινεῖς ἀποφαίνειν ὡς ἀρχάς. ἐπὶ τούτοις ὡς προκατεσκευασμένης τῆς ψυχῆς δεῖ αὐτῇ τὰ οἰκειὰ ἐμποιεῖν δόγματα, καθ' ἃ τελειοῦται, ταῦτα δὲ ἐστὶ φυσικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικά· ἵνα *δὲ* τὰ δόγματα μένη ἐν τῇ ψυχῇ ἀναπόδραστα, δεήσει αὐτὰ δεθῆναι τῶ τῆς αἰτίας λογισμῶ, ἵνα τις βεβαίως ἔχηται τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐπὶ τούτοις δεῖ πεπορίσθαι τὸ ἀπαραλόγιστον, ἵνα μὴ ὑπὸ τινος σοφιστοῦ παρενεχθέντες τρέψωμεν ἐπὶ τὰ χεῖρα τὴν ἑαυτῶν ἕξιν. ἵνα οὖν ἐκβάλλωμεν τὰς ψευδεῖς δόξας, δεήσει ἐντυγχάνειν Πλάτωνος τοῖς τοῦ πειραστικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις, ἔχουσι τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ λεγόμενον καθαρτικόν· ἵνα δὲ τις τὰς φυσικὰς ἐννοίας εἰς φῶς προκαλέσαιο, τοῖς τοῦ μαιευτικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἴδιον. ἵνα δὲ τις τὰ οἰκειὰ δόγματα παραλάβῃ, τοῖς τοῦ ὑφηγητικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἴδιον, εἴ γε ἐν τού-

τοις ἐστὶ μὲν τὰ φυσικὰ δόγματα, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ 1
 πολιτικὰ καὶ οἰκονομικά, ὧν τὰ μὲν ἐπὶ θεωρίαν καὶ τὸν θεω- 2
 ρητικὸν βίον ἔχει τὴν ἀναφορὰν, τὰ δ' ἐπὶ πράξιν καὶ τὸν 3
 πρακτικὸν βίον, ἅμφω δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸ ὁμοιωθῆναι θεῶ. ἵνα 4
 δὲ τὰ δεθέντα ἄφυσκα ἡμῖν ὑπάρχη, τοῖς τοῦ λογικοῦ χαρα- 5
 κτηῆρος διαλόγοις, ὄντος καὶ αὐτοῦ ζητητικοῦ, δεήσει ἐντυγχά- 6
 νειν· ἔχουσι γὰρ τὰς τε διαιρετικὰς καὶ ὀριστικὰς μεθόδους 7
 καὶ πρὸς γε ἀναλυτικὰς καὶ συλλογιστικὰς, δι' ὧν τὰ μὲν ἀλη- 8
 θῆ ἀποδείκνυται, τὰ δὲ ψευδῆ ἐλέγχεται. πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ 9
 καὶ δεῖ ἀπαραλογίστους ἀπὸ σοφιστῶν εἶναι, τοῖς τοῦ ἐπιδεικτι- 10
 κοῦ καὶ ἀνατρεπτικοῦ χαρακτηῆρος διαλόγοις ἐντευξόμεθα· ἐν 11
 οἷς ἔστιν ἐκμαθεῖν, ὅπως τε δεῖ ἐπαίειν τῶν σοφιστῶν καὶ ὅπως 12
 αὐτοῖς καὶ ὄντινα τρόπον προσφέρεσθαι κακουργοῦσι περὶ τοὺς 13
 λόγους. 14

Α Δ Κ Ι Ν Ο Ο Υ

διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων.

Ι. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων τοιαύτη ἂν τις διδασκαλία γένοιτο. φιλοσοφία ἐστὶν ὄρεξις σοφίας, ἢ λύσις καὶ περιαγωγή ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἐπὶ τὰ νοητὰ ἡμῶν τρεπομένων καὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν ὄντα· σοφία δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. φιλόσοφος δὲ ἐστὶν ὁ παρ' ὀνόματι ὀνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας, ὡς ὁ μουσικὸς ἀπὸ τῆς μουσικῆς· πεφυκέναι δὲ τοῦτον χρὴ πρῶτον μὲν πρὸς τὰ μαθήματα, ὅσα δύναται προσοικειοῦν καὶ πρὸς αὐτὸν τῆ γνώσει τῆς νοητῆς οὐσίας καὶ μὴ πλανωμένης τε καὶ φευστῆς, ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔχειν ἐρωτικῶς καὶ μηδαμῆ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος, ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ φύσει πως σώφρονα εἶναι καὶ κατὰ τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς φυσικῶς κατεσταλμένον. ὁ γὰρ ἐφιέμενος μαθημάτων περὶ τὰ ὄντα καὶ ἐπὶ ταῦτα τρέπων ἑαυτοῦ τὴν ὄρεξιν οὐ θαυμάζει ἂν τὰς ἡδονάς. δεῖ δὲ καὶ ἐλευθέριον εἶναι τῆ γνώμη τὸν μέλλοντα φιλοσοφεῖν· ἐναντιώτατον γὰρ μικρολογία ψυχῆ μελλούσῃ θεωρεῖν τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα. καὶ πρὸς δικαιοσύνην δὲ πεφυκέναι χρὴ αὐτόν, εἶγε καὶ πρὸς ἀλήθειαν καὶ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πρὸς σωφροσύνην, προσεῖναι δὲ αὐτῷ καὶ εὐμάθειαν καὶ μνήμην· εἰδοποιεῖ δὲ καὶ ταῦτα τὸν φιλόσοφον. αὐταὶ δὲ αἱ εὐφυῖαι παιδείας μὲν ὀρθῆς καὶ τροφῆς τῆς προσηκούσης τυχοῦσαι τέλεον ἀποφαινοῦσι πρὸς ἀρετὴν, ἀμεληθεῖσαι δὲ μεγάλων κακῶν αἰτίαι γίνονται· ταύτας δὲ καὶ ὁμωνύμως ταῖς ἀρεταῖς εἶωθεν ὀνομάζειν ὁ Πλάτων, σωφροσύνη τε καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη.

II. Διττοῦ δ' ὄντος τοῦ βίου, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ, τοῦ δὲ πρακτικοῦ, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ τὸ κεφάλαιον ἐν τῆ γνώσει τῆς ἀληθείας κεῖται, τοῦ πρακτικοῦ δὲ ἐν τῷ πράξει τὰ ὑπαγορευόμενα ἐκ τοῦ λόγου. τίμιος μὲν δὴ ὁ θεωρητικὸς βίος, ἐπό-

μενος δὲ καὶ ἀναγκαῖος ὁ πρακτικός· ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον. ἔστι τοίνυν ἡ θεωρία ἐνέργεια τοῦ νοῦ νοοῦντος τὰ νοητά, ἡ δὲ πρᾶξις ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος γινομένη. ἡ ψυχὴ δὲ θεωροῦσα μὲν τὸ θεῖον καὶ τὰς νοήσεις τοῦ θεοῦ εὐπαθεῖν τε λέγεται καὶ τοῦτο τὸ πάθημα αὐτῆς φρόνησις ὠνόμασται, ὅπερ οὐχ ἕτερον εἶποι ἂν τις εἶναι τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιώσεως· ὅθεν καὶ προηγούμενον καὶ τίμιον ἂν εἴη τὸ τοιοῦτο καὶ εὐκταιότατον καὶ οἰκειότατον ἀκώλυτόν τε καὶ ἐφ' ἡμῖν κείμενον καὶ τοῦ προκειμένου τέλους ἡμῖν αἴτιον. ἡ μέντοι πρᾶξις καὶ τὸ πρακτικὸν διὰ τοῦ σώματος περαινόμενα κωλυθῆναι τε δύναται καὶ πράττειτο ἂν ἀπαιτούντων τῶν πραγμάτων, ἃ κατὰ τὸν θεωρητικὸν βίον ὄραται, μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἡθῆ. ἥξει γὰρ ὁ σπουδαῖος ἐπὶ τὰ κοινά, ὅπότεν ἴδῃ κακῶς διοικούμενα πρὸς τινῶν αὐτά, περιστατικὰ μὲν οὕτως ἡγούμενος τὸ στρατηγεῖν, τὸ δικάζειν, τὸ πρεσβεύειν, ἄριστα δ' ἐν πράξει μὲν καὶ ὡς ἐν ταύτῃ προηγούμενα τὸ περὶ νομοθεσίας καὶ πολιτείας κατάστασιν καὶ παιδείαν νέων. πρέπει δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ φιλοσόφῳ μηδαμῶς τῆς θεωρίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ ταύτην τρέφειν καὶ αὔξειν, ὡς ἐπόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τὸν πρακτικὸν χωρεῖν βίον.

III. Ἡ δὲ τοῦ φιλοσόφου σπουδὴ κατὰ τὸν Πλάτωνα εἰ τρισὶν ἔοικεν εἶναι· ἐν τε τῇ θέᾳ καὶ τῇ τῶν ὄντων γνώσει, καὶ ἐν τῇ πράξει τῶν καλῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ λόγου θεωρίᾳ· καλεῖται δὲ ἡ μὲν τῶν ὄντων γνώσις θεωρητικὴ, ἡ δὲ περὶ τὰ πρακτέα πρακτικὴ, ἡ δὲ περὶ τὸν λόγον διαλεκτικὴ. διαιρεῖται δὲ αὕτη εἰς τε τὸ διαιρητικὸν καὶ τὸ ὀριστικὸν καὶ τὸ ἐπαγωγικὸν καὶ τὸ συλλογιστικόν, τοῦτο δὲ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸν ἀναγκαῖον συλλογισμόν, καὶ εἰς τὸ ἐπιχειρηματικόν, ὃ θεωρεῖται περὶ τὸν ἔνδοξον συλλογισμόν, καὶ εἰς τρίτον τὸ ῥητορικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸ ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀτελῆς συλλογισμός, καὶ προσέτι τὰ σοφίσματα· ὅπερ προηγούμενον μὲν οὐκ ἂν εἴη τῷ φιλοσόφῳ, ἀναγκαῖον δέ. τῆς δὲ πρακτικῆς τὸ μὲν θεωρεῖται περὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπιμέλειαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τοῦ οἴκου προστασίαν, τὸ δὲ περὶ πόλιν καὶ τὴν ταύτης σωτηρίαν· τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἡθικὸν κέκληται, τὸ δὲ δεύτερον οἰκονομικόν, τὸ δὲ λοιπὸν πολιτικόν. τοῦ δὲ θεωρητικοῦ τὸ μὲν περὶ τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ πρῶτα αἴτια καὶ ὅσα θεῖα

θεολογικὸν καλεῖται, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἄστρον φορὰν καὶ τὰς τούτων περιόδους καὶ ἀποκαταστάσεις καὶ τοῦδε τοῦ κόσμου τὴν σύστασιν φυσικόν, τὸ δὲ θεωρούμενον διὰ γεωμετρίας καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων μαθηματικόν. τῆς δὲ διαιρέσεως τοιαύτης οὔσης καὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν, περὶ τῆς διαλεκτικῆς θεωρίας πρότερον φητέον τῆς ἀρεσκούσης τῷ Πλάτῳ, καὶ πρώτιστα περὶ κριτηρίου.

IV. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τι τὸ κρινόν, ἔστι δὲ καὶ τὸ κρινόμενον, εἴη ἂν τι καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον, ὅπερ εἶποι ἂν τις κρίσιν. κυρίως μὲν δὴ τὴν κρίσιν ὀνομάσαι ἂν τις κριτήριον, κοινότερον δὲ καὶ τὸ κρινόν· τοῦτο δ' ἐστὶ διττόν, τὸ μὲν ὑφ' οὗ κρίνεται τὸ κρινόμενον, τὸ δὲ δι' οὗ, ὧν τὸ μὲν εἴη ἂν ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς, τὸ δὲ δι' οὗ ὄργανον φυσικὸν κριτικὸν προηγουμένως μὲν τῶν ἀληθῶν, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν ψευδῶν· τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλο τί ἐστίν· ἢ λόγος φυσικός. σαφέστερον δ' ἐπιόντων κριτῆς μὲν ἂν λέγοιτο ὁ φιλόσοφος, ὑφ' οὗ τὰ πράγματα κρίνεται, κριτῆς δὲ καὶ ὁ λόγος, δι' οὗ τὸ ἀληθὲς κρίνεται, ὃ καὶ ὄργανον ἔφαμεν εἶναι. διττὸς δ' ἐστὶν ὁ λόγος· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ παντελῶς ἀληπτός τε καὶ ἀτρεκής, ὁ δὲ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων γνῶσιν ἀδιάψευστος, τούτων δὲ ὁ μὲν πρότερος θεῶ δυνατός, ἀνθρώπῳ δὲ ἀδύνατος, ὁ δὲ δεύτερος καὶ ἀνθρώπῳ δυνατός. διττὸς δὲ καὶ οὗτος, ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά· ὧν ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά ἐπιστήμη τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστημονικὸς λόγος, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά δοξαστικός τε καὶ δόξα. ὅθεν ὁ μὲν ἐπιστημονικὸς τὸ βέβαιον ἔχει καὶ μόνιμον, ἅτε περὶ τῶν βεβαίων καὶ μονίμων ὑπάρχων, ὁ δὲ πιθανὸς καὶ δοξαστικός πολὺ τὸ εἰκὸς διὰ τὸ μὴ περὶ τὰ μόνιμα εἶναι. ἐπιστήμης δὲ τῆς περὶ τὰ νοητά καὶ δόξης τῆς περὶ τὰ αἰσθητά ἀρχαὶ νόησις τε καὶ αἰσθησις. ἡ μὲν οὖν αἰσθησις ἐστὶ πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικὸν προηγουμένως τῆς πεπονθυίας δυνάμεως· ὁπότεν δὲ ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τῶν αἰσθητηρίων κατὰ τὴν αἰσθησιν τύπος ἐγγένηται, ὅπερ ἐστὶν αἰσθησις, ἔπειτα οὗτος μὴ διὰ χρόνου πλήθος ἐξίτηλος γένηται, ἀλλ' ἔμμονος καὶ σωζόμενος, ἡ τούτου σωτηρία μνήμη καλεῖται. δόξα δὲ ἐστὶ συμπλοκὴ μνήμης καὶ αἰσθήσεως. ὁπότεν γὰρ ἐντύχωμεν αἰσθητῶ τινὶ πρώτον καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἰσθησις ἡμῖν γένηται καὶ ἀπὸ ταύτης μνήμη, ἔπειτα ἐντύχωμεν τῷ αὐτῷ πά-

λιν αἰσθητῶ, τὴν προυποκειμένην μνήμην συντίθεμεν τῇ ἐκ δευ-
 τέρου γενομένη αἰσθήσει καὶ ἐν ἑαυτοῖς λέγομεν φέρε Σωκράτης,
 ἵππος, πῦρ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ τοῦτο καλεῖται δόξα, συνθέν-
 των ἡμῶν τὴν προυποκειμένην μνήμην τῇ νεωστὶ γενομένη αἰ-
 σθήσει· καὶ ὅταν μὲν συμφωνήσῃ ταῦτα κατ' ἄλληλα γεγόμενα,
 ἀληθοῦς γίνεται δόξα, ὅταν δὲ παραλλάξῃ, ψευδῆς. ἂν γὰρ ἔχων
 τις μνήμην Σωκράτους ἐντυχῶν Πλάτωνι οἰηθῇ κατὰ τινὰ
 ὁμοιότητα Σωκράτει πάλιν ἐντυγχάνειν, ἔπειτα τὴν ἀπὸ Πλά-
 τωνος αἰσθησιν ὡς ἀπὸ Σωκράτους λαβὼν συνθείη ἢ ἔχει περὶ
 Σωκράτους μνήμη, ψευδῆς γίνεται δόξα· ἐν ᾧ δὲ γίνεται ἡ
 μνήμη καὶ ἡ αἰσθησις, τοῦτο κηρίνω ἐκμαγείῳ ὁ Πλάτων ἀπει-
 κάζει. ὅταν δὲ τὰ δοξασθέντα ἐξ αἰσθήσεως καὶ μνήμης ἀνα-
 πλάσασα ἡ ψυχὴ τῇ διανοίᾳ ἀποβλέπῃ εἰς ταῦτα ὡσπερ εἰς
 ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν ἐγένετο, ἀναζωγράφῃσι τὸ τοιοῦτο ὁ Πλάτων
 καλεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φαντασίαν· τὴν δὲ διάνοιάν φησι τὸν
 αὐτῆς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογον, λόγον δὲ τὸ ἀπ' ἐκεί-
 νης ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος χωροῦν μετὰ φθόγγου. νόησις δὲ 17
 ἔστι νοῦ ἐνέργεια θεωροῦντος τὰ πρῶτα νοητά· αὕτη διττὴ
 ἔοικεν εἶναι, ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν τῷδε τῷ σώματι γενέσθαι τὴν
 ψυχὴν, θεωρούσης αὐτῆς τὰ νοητά, ἡ δὲ μετὰ τὸ ἐμβιβασθῆναι
 εἰς τόδε τὸ σῶμα· τούτων δὲ ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν σώματι γενέσθαι
 τὴν ψυχὴν αὐτὸ τοῦτο νόησις ἐκαλεῖτο, γενομένης δ' αὐτῆς ἐν
 τῷ σώματι ἡ τότε λεγομένη νόησις νῦν ἐλέχθη φυσικὴ ἔννοια,
 νόησις τις οὕσα ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ὅταν οὖν φῶμεν τὴν
 νόησιν ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, οὐχὶ τὴν νῦν λε-
 γομένην φαμέν, ἀλλὰ τὴν ὅτε χωρὶς τοῦ σώματος ἦν ἡ ψυχὴ,
 ἥτις, ὡς ἔφαμεν, τότε μὲν νόησις ἐλέγετο, νῦν δὲ φυσικὴ ἔν-
 νοια, καλεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἡ φυσικὴ ἔννοια καὶ ἐπιστήμη
 ἀπλῆ καὶ πτέρωμα ψυχῆς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μνήμη. ἐκ δὲ τούτων
 ἀπλῶν οὐσῶν ἐπιστημῶν ὁ φυσικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς συνέστη-
 κε λόγος, φύσει ἐνυπάρχων· οὐκοῦν ὄντος καὶ ἐπιστημονικοῦ
 λόγου καὶ δοξαστικοῦ, οὕσης δὲ καὶ νοήσεως καὶ αἰσθήσεως,
 ἔστι καὶ τὰ τούτοις ὑποπίπτοντα, οἷον τὰ νοητὰ καὶ αἰσθητά·
 καὶ ἐπεὶ τῶν νοητῶν τὰ μὲν πρῶτα ὑπάρχει, ὡς αἱ ἰδέαι, τὰ δὲ
 δευτέρω, ὡς τὰ εἶδη τὰ ἐπὶ τῇ ὕλῃ ἀχωρίστα ὄντα τῆς ὕλης,
 καὶ νόησις ἔστι διττὴ, ἡ μὲν τῶν πρῶτων, ἡ δὲ τῶν δευτέρων.
 καὶ πάλιν ἐπεὶ τῶν αἰσθητῶν ἔστι τὰ μὲν πρῶτα, ὡς αἱ ποιότη-

τες, οἷον χροῶμα λευκότης, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν τὸ κεχρωσμένον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἄθροισμα, οἷον πῦρ, μέλι, οὕτω δὴ καὶ αἰσθησις ἢ μὲν τις ἔσται τῶν πρώτων πρώτη λεγομένη, ἢ δὲ τῶν δευτέρων δευτέρα. τὰ μὲν δὴ πρώτα νοητὰ νόησις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, περιλήψει τινὶ καὶ οὐ διεξόδῳ, τὰ δὲ δευτέρα ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος οὐκ ἄνευ νοήσεως· τὰ δὲ πρώτα αἰσθητὰ καὶ τὰ δευτέρα ἢ αἰσθησις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ λόγου, τὸ δὲ ἄθροισμα ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ τῆς αἰσθήσεως. τοῦ νοητοῦ δὴ κόσμου πρώτου ὄντος νοητοῦ, τοῦ δ' αἰσθητοῦ ἄθροίσματος, τὸν μὲν νοητὸν κόσμον κρίνει νόησις μετὰ λόγου, τουτέστιν οὐκ ἄνευ λόγου, τὸν δὲ αἰσθητὸν ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ αἰσθήσεως. οὔσης δὲ θεωρίας καὶ πράξεως, ὁ ὀρθὸς λόγος οὐχ ὁμοίως κρίνει τὰ τῆ θεωρίας ὑποπίπτοντα καὶ τὰ πρακτά, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ θεωρίᾳ ἐπισκοπεῖ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ μὴ οὕτως ἔχον, ἐν δὲ τοῖς πρακτοῖς, τί τὸ οἰκεῖον καὶ τί τὸ ἀλλότριον καὶ τί τὸ πραττόμενον. τῷ γὰρ ἔχειν ἔννοιαν φυσικὴν καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τῷ λόγῳ χρώμενοι καὶ ἀναφέροντες ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐννοίας ὡς ἐπὶ μέτρα τινὰ ὠρισμένα κρίνομεν, εἴτε οὕτως ἔχει τάδε τινα, εἴτε καὶ ἐτέρως.

V. Τῆς διαλεκτικῆς δὲ στοιχειωδέστατον ἡγεῖται πρῶτον μὲν τὸ τὴν οὐσίαν ἐπιβλέπειν παντὸς ὄτουοῦν, ἔπειτα περὶ τῶν συμβεβηκότων· ἐπισκοπεῖ δὲ αὐτὸ μὲν ὃ ἔστιν ἕκαστον ἢ ἄνωθεν διαιρετικῶς καὶ ὀριστικῶς ἢ κάτωθεν ἀναλυτικῶς, τὰ δὲ συμβεβηκότα καὶ ὑπάρχοντα ταῖς οὐσίαις ἢ ἐκ τῶν περιεχομένων δι' ἐπαγωγῆς ἢ ἐκ τῶν περιεχόντων διὰ συλλογισμοῦ· ὡς κατὰ λόγον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς τὸ μὲν διαιρετικόν, τὸ δὲ ὀριστικόν, τὸ δὲ ἀναλυτικόν, καὶ προσέτι ἐπαγωγικόν τε καὶ συλλογιστικόν. διαίρεσις μὲν τοίνυν ἔστιν ἢ μὲν γένους εἰς εἶδη τομῆ, ἢ δὲ ὅλου εἰς μέρη· ὡς ἡνίκα τέμνομεν τὴν ψυχὴν εἰς τε τὸ λογικόν καὶ εἰς τὸ παθητικόν, καὶ αὐτὸ πάλιν τὸ παθητικόν εἰς τε τὸ θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν ἢ δὲ φωνῆς τομῆ εἰς σημαινόμενα, ὡς ὅταν ἐν καὶ ταῦτόν ὄνομα εἰς πλείω πράγματα ἔλκηται· ἢ δὲ συμβεβηκότων εἰς ὑποκείμενα, ὡς ὅταν φῶμεν τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ περὶ σῶμα, τὰ δὲ ἐκτός· ἢ δὲ ὑποκειμένων εἰς συμβεβηκότα, ὡς ὅταν φῶμεν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, τοὺς

δὲ μέσους. τῇ τοίνυν τοῦ γένους πρῶτον εἰς εἶδη τομῇ χρῆσθαι δεῖ ὑπὲρ τοῦ διαγινώσκειν αὐτὸ ἕκαστον ὃ ἔστι κατὰ τὴν οὐσίαν· τοῦτο δὲ ἄνευ ὄρου οὐκ ἂν γένοιτο, ὃ δὲ ὄρος ἐκ διαίρεσεως γεννᾶται τοῦτον τὸν τρόπον· τοῦ μέλλοντος ὄρω ὑποπίπτειν πράγματος δεῖ τὸ γένος λαβεῖν, ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, ἔπειτα τοῦτο τέμνειν κατὰ τὰς προσεχεῖς διαφορὰς κατιόντας μέχρι τῶν εἰδῶν, οἷον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον, ὥστε εἰ συντεθεῖεν αἱ προσεχεῖς διαφοραὶ τῷ γένει τῷ ἐξ αὐτῶν, ὄρον ἀνθρώπου γίνεσθαι. ἀναλύσεως δὲ εἶδη ἐστὶ τρία· ἢ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ πρῶτα νοητὰ ἄνοδος, ἢ δὲ διὰ τῶν δεικνυμένων καὶ ὑποδεικνυμένων ἄνοδος ἐπὶ τὰς ἀναποδείκτους καὶ ἀμέσους προτάσεις, ἢ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνιούσα ἐπὶ τὰς ἀνυποθέτους ἀρχάς. ἢ μὲν δὴ πρώτη τοιάδε τίς ἐστὶν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σώματα καλοῦ μετώμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, εἶτα ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς νόμοις, εἴτ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἶτα οὕτω μετιόντες εὔροιμεν λοιπὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. τὸ δὲ δεύτερον εἶδος τῆς ἀναλύσεως τοιοῦτόν τί ἐστὶν· ὑποτίθεσθαι δεῖ τὸ ζητούμενον καὶ θεωρεῖν, τίνα ἐστὶ πρότερα αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀποδεικνύειν ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἐπὶ τὰ πρότερα ἀνιόντα, ἕως ἂν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ ὁμολογούμενον, ἀπὸ τούτου δὲ ἀρξάμενοι ἐπὶ τὸ ζητούμενον κατελευσόμεθα συνθετικῶ τρόπῳ· οἷον ζητῶν, εἰ ἀθάνατός ἐστιν ἢ ψυχὴ, ὑποθέμενος τοῦτο ζητῶ, εἰ ἀεικίνητος, καὶ τοῦτο ἀποδείξας ζητῶ, εἰ τὸ ἀεικίνητον αὐτοκίνητον, καὶ πάλιν τοῦτο ἀποδείξας σκοπῶ, εἰ τὸ αὐτοκίνητον ἀρχὴ κινήσεως, εἶτα εἰ ἢ ἀρχὴ ἀγένητος, ὅπερ τίθεται ὡς ὁμολογούμενον, τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀφθάρτου ὄντος· ἀφ' οὗ ἀρξάμενος ἐναργοῦς ὄντος συνθήσω τοιαύτην ἀπόδειξιν· εἰ ἢ ἀρχὴ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον, ἀρχὴ κινήσεως τὸ αὐτοκίνητον, τὸ αὐτοκίνητον δὲ ψυχὴ, ἀφθαρτος ἄρα καὶ ἀγένητος καὶ ἀθάνατος ἢ ψυχὴ. ἢ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνάλυσις ἐστὶ τοιαύτη· ὃ ζητῶν τι ὑποτίθεται αὐτὸ ἐκεῖνο, εἶτα τῷ ὑποτεθέντι σκοπεῖ τί ἀκολουθεῖ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰ λόγον δέοι ἀποδιδόναι τῆς ὑποθέσεως, ἄλλην ὑποθέμενος ὑπόθεσιν ζητεῖ, εἰ τὸ πρότερον ὑποτεθέν πάλιν ἐστὶν ἀκόλουθον ἄλλη ὑποθέσει, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ἂν ἐπὶ τινα ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἔλθῃ ποιεῖ. ἐπαγωγὴ δὲ ἐστὶ πᾶσα

ἢ διὰ λόγων μέθοδος ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον μειοῦσα ἢ ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου· χρησιμωτάτη δὲ ἢ ἐπαγωγὴ εἰς τὸ ἀνακινεῖν τὰς φυσικὰς ἐννοίας.

VI. Τοῦ δὲ λόγου, ὃν καλοῦμεν πρότασιν, δύο ἐστὶν εἶδη, τὸ μὲν κατάφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις· κατάφασις μὲν τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης περιπατεῖ· ἀπόφασις δὲ τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης οὐ περιπατεῖ. τῆς δὲ ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως ἢ μὲν ἐστὶ καθόλου, ἢ δὲ ἐπὶ μέρους, ἐπὶ μέρους μὲν καταφατικὴ ἢ τοιαύτη· τίς ἠδονὴ ἀγαθόν· ἀποφατικὴ δὲ τοιαύτη· τίς ἠδονὴ οὐκ ἀγαθόν· καθόλου δὲ καταφατικὴ μὲν ἢ τοιαύτη· πᾶν τὸ αἰσχροὺς κακόν· ἀποφατικὴ δὲ ἢ τοιαύτη· οὐδὲν τῶν αἰσχροῶν ἀγαθόν. τῶν δὲ προτάσεων αἱ μὲν κατηγορικαί εἰσιν, αἱ δὲ ὑποθετικά· κατηγορικαί μὲν αἱ ἀπλαῖ, οἷον· πᾶν δίκαιον καλόν· ὑποθετικά δὲ εἰσιν αἱ ἀκολουθίαν δηλοῦσαι ἢ μάχην. χρῆται δὲ ὁ Πλάτων καὶ τῇ τῶν συλλογισμῶν πραγματεία ἐλέγχων τε καὶ ἀποδεικνύων, ἐλέγχων μὲν διὰ ζητήσεως τὰ ψευδῆ, ἀποδεικνύων δὲ διὰ τινος διδασκαλίας τὰ ἀληθῆ. ἐστὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων δι' αὐτῶν τῶν τεθέντων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει· τῶν δὲ συλλογισμῶν οἱ μὲν εἰσι κατηγορικοί, οἱ δὲ ὑποθετικοί, οἱ δὲ μικτοὶ ἐκ τούτων· κατηγορικοί μὲν, ὧν καὶ τὰ λήμματα καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπλαῖ προτάσεις ὑπάρχουσιν, ὑποθετικοὶ δὲ οἱ ἐξ ὑποθετικῶν προτάσεων, μικτοὶ δὲ οἱ τὰ δύο συνειληφότες. χρῆται δὲ ὁ ἀνὴρ τοῖς μὲν ἀποδεικτικοῖς ἐν τοῖς ὑφηγητικοῖς διαλόγοις, τοῖς δὲ ἐνδόξοις πρὸς τοὺς σοφιστὰς τε καὶ νέους, τοῖς δὲ ἐριστικοῖς πρὸς τοὺς ἰδίως λεγομένους ἐριστικούς, οἷον Εὐθύδημον φέρε καὶ Ἰππίαν. τῶν δὲ κατηγορικῶν σχημάτων ὄντων τριῶν, καὶ τοῦ μὲν πρώτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος τοῦ μὲν κατηγορεῖται, τῷ δὲ ὑπόκειται, τοῦ δὲ δευτέρου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, τοῦ δὲ τρίτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις ὑπόκειται (ὅρους δὲ φημι τὰ μέρη τῶν προτάσεων, οἷον ἐπὶ τῆς· ὁ ἄνθρωπος ζῶν, τὸν ἄνθρωπον ὅρον φημὲν καὶ τὸ ζῶν), καὶ κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα ἐρωτᾷ λόγους πολλάκις ὁ Πλάτων καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὕτως ἐν Ἀλκιβιάδῃ· τὰ δίκαια καλά, τὰ καλὰ ἀγαθὰ, τὰ δίκαια ἄρα ἀγαθὰ· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον [ὡς] ἐν Παρμενίδῃ οὕτως· ὃ μὴ ἔχει μέρη, οὔτε εὐθύ ἐστὶν οὔτε στρογ-

γύλον, τὸ μετέχον σχήματος ἢ εὐθύ ἐστίν ἢ στρογγύλον, ὃ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐδὲ σχήματος μετέχει· κατὰ δὲ τὸ τρίτον οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ· τὸ μετέχον σχήματος ποιὸν ἐστίν, τὸ μετέχον σχήματος πεπεράτῳται, τὸ ἄρα ποιὸν πεπεράτῳται. τοὺς δὲ ὑποθετικούς ἐν πολλοῖς βιβλίοις εὐρήσομεν ἐρωτωμένους ὑπ' αὐτοῦ, μάλιστα δ' ἐν τῷ Παρμενίδῃ τοιούτους εὔροιμεν ἂν λόγους· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἓν, οὔτε ἀρχὴν οὔτε μέσον οὔτε τελευτὴν ἔχει· εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσον μήτε τελευτὴν ἔχει, οὐδὲ πέρασ ἔχει· εἰ μὴ ἔχει πέρασ, οὐδὲ σχήματος μετέχει· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη τὸ ἓν, οὐδὲ σχήματος μετέχει. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑποθετικὸν σχῆμα, ὃ οἱ πλείστοι τρίτον φασί, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ἔπεται, οὕτως ἐρωτᾷ· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἓν, οὔτε εὐθύ ἐστίν οὔτε στρογγύλον· εἰ μετέχει σχήματος, ἢ εὐθύ ἐστίν ἢ στρογγύλον· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐ μετέχει σχήματος. καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα, πρὸς τινῶν δὲ δεύτερον, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων ἡγεῖται, ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει· εἰ λαβόντες τὴν τοῦ ἴσου ἐπιστήμην μὴ ἐπιλελήσμεθα, ἐπιστάμεθα, εἰ δὲ ἐπιλελήσμεθα, ἀναμιμνησκόμεθα. καὶ τῶν μικτῶν δὲ μέμνηται, τῶν μὲν ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικῶν οὕτως· εἰ τὸ ἓν ὅλον ἐστὶ καὶ πεπερασμένον, τοῦτο ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτὴν ἔχον καὶ σχήματος μετέχει· τὸ δὲ ἡγούμενον· τὸ ἄρα λῆγον. τῶν δὲ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικῶν οὕτω πως τὰς διαφορὰς κατὰ τοῦτο θεωρεῖσθαι. ὅταν οὖν τις ἀκριβῶς κατίδη τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διαφορὰς, καὶ τὰ εἶδη τῶν λόγων, ἃ προσαρμόττει τῆδε ἢ τῆδε τῇ ψυχῇ, ὅξέως τε αἰσθάνεται καὶ ὁποῖος ὑπὸ τίνων λόγων καὶ ὁποῖων πείθεσθαι δύναται, οὗτος, εἰ προσλάβοι καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρήσεως τὸν προσήκοντα, τέλος ἔσται ρήτωρ καὶ ἡ ρητορικὴ αὐτοῦ δικαίως ἂν λέγοιτο ἐπιστήμη τοῦ εὖ λέγειν. καὶ τὴν τῶν σοφισμάτων δὲ μέθοδον εὔροιμεν ἂν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὑπογεγραμμένην ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ, εἰ ἀκριβῶς ἐντύχοιμεν τῷ βιβλίῳ, ὥστε ἐν αὐτῷ ὑποδειχθαι, τίνα μὲν παρὰ τὴν φωνὴν ἐστὶ σοφίσματα, τίνα δὲ παρὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν. καὶ μὴν τὰς δέκα κατηγορίας ἐν τε τῷ Παρμενίδῃ καὶ ἐν ἄλλοις ὑπέδειξε, τὸν ἐτυμολογικὸν τε τόπον ὅλον ἐν τῷ Κρατύλῳ διεξέρχεται· ἀπλῶς δὲ ἱκανώτατος ὁ ἀνὴρ καὶ θαυμαστής τῆς τε ὀριστικῆς

καὶ διαιρητικῆς πραγματείας, αἱ πᾶσαι δεικνύουσι μάλιστα τὴν δύναμιν τῆς διαλεκτικῆς. τὰ δὲ ἐν τῷ Κρατύλῳ τοιοῦτον ἔχει νοῦν. ζητεῖ γάρ, πότερον φύσει τὰ ὀνόματα ἔστιν ἢ θέσει, ἀρέσκει δὲ αὐτῷ, θέσει ὑπάρχειν τὴν ὀρθότητα τῶν ὀνομάτων, οὐ μὴν ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὥστε τὴν θέσιν γενέσθαι ἀκόλουθον τῇ τοῦ πράγματος φύσει· μὴ γὰρ ἄλλο τὴν ὀρθότητα εἶναι τοῦ ὀνόματος ἢ τὴν σύμφωνον τῇ φύσει τοῦ πράγματος θέσιν. μήτε γὰρ τὴν θέσιν τὴν ὀποιαδήποτε τοῦ ὀνόματος ἀνταρκῆ ἂν εἶναι καὶ ἀποχρῶσαν πρὸς ὀρθότητα, μήτε τὴν φύσιν καὶ τὴν πρώτην ἐκφώνησιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, ὥστε εἶναι παντὸς ὀνόματος κατὰ τὸ οἰκειῖον τῇ τοῦ πράγματος φύσει κείμενον· οὐ γὰρ δήπου ἂν τὸ τυχόν τῷ τυχόντι τεθῆ, σημανεῖ τὸ ὀρθόν, οἶον ἵππον εἰ θείμεθα ἀνθρώπῳ ὄνομα. καὶ γὰρ τοι τὸ λέγειν ἀκολουθία τίς ἐστὶ τῶν πράξεων, ὥστε οὐχ ὁ ὀπωσδήποτε λέγων ὀρθῶς ἂν λέγοι, ἀλλ' εἰ οὕτω λέγοι, ἢ τὰ πράγματα πέφυκεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ λέγειν μέρος ἐστὶ τὸ ὀνομάζειν, ὡς καὶ τοῦ λόγου μέρος τὸ ὄνομα, τὸ ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς ὀνομάζειν οὐ κατὰ θέσιν ὀποιοῦν γένοιτ' ἂν, ἀλλὰ κατὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ οὗτος ἂν εἴη ὀνοματοθέτης ἄριστος, ὁ σημαίνων δι' ὀνόματος τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. ἐστὶ γὰρ τὸ ὄνομα ὄργανον πράγματος οὐχ ὁ ἔτυχεν, ἀλλὰ τὸ κατάλληλον τῇ φύσει· καὶ διὰ τούτου διδάσκομεν ἀλλήλους τὰ πράγματα καὶ διακρίνομεν αὐτά, ὥστε εἶναι τὸ ὄνομα διδασκαλικόν τι καὶ διακριτικὸν τῆς ἐκάστου οὐσίας ὄργανον, ὡς ἡ κερκὶς τοῦ ὑφάσματος. περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὲ καὶ τοῦτο ὑπάρξει τὸ τοῖς ὀνόμασιν ὀρθῶς χρῆσθαι· ὡς γὰρ κερκίδι χρῆσαιτ' ἂν ὑφαντικός ἀνὴρ, εἰδὼς αὐτῆς τὸ προσῆκον ἔργον, τέκτονος αὐτὴν δημιουργήσαντος, οὕτω καὶ ὁ διαλεκτικός, ὀνοματοθέτου θέντος τοῦνομα, χρῆσαιτ' ἂν αὐτῷ κατὰ τρόπον καὶ προσφόρως. καὶ γὰρ τοῦ τέκτονος μὲν τὸ ποιῆσαι πηδάλιον, κυβερνήτου δὲ τὸ χρῆσασθαι καλῶς· οὕτω γὰρ τοι καὶ αὐτὸς ὁ ὀνοματοθέτης καλῶς ἂν χρῆσαιτο τῇ θέσει, εἰ ὡς διαλεκτικοῦ παρόντος ποιοῖτο τὴν θέσιν, τὴν φύσιν τῶν ὑποκειμένων ἐπισταμένου.

VII. Τὸ μὲν δὲ διαλεκτικὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπογεγράφθω, ἐξῆς δὲ περὶ τοῦ θεωρητικοῦ λέγωμεν. τούτου τοίνυν τὸ μὲν εἵπομεν εἶναι θεολογικόν, τὸ δὲ φυσικόν, τὸ δὲ μαθηματικόν·

καὶ ὅτι τοῦ μὲν θεολογικοῦ τέλος ἢ περὶ τὰ πρῶτα αἰτία καὶ ἀνωτάτω τε καὶ ἀρχικὰ γινώσις, τοῦ δὲ φυσικοῦ τὸ μαθεῖν, τίς ποτ' ἐστὶν ἢ τοῦ παντὸς φύσις καὶ οἷόν τι ζῶον ὁ ἄνθρωπος καὶ τίνα χώραν ἐν κόσμῳ ἔχων, καὶ εἰ θεὸς προνοεῖ τῶν ὅλων καὶ εἰ ἄλλοι θεοὶ τεταγμένοι ὑπὸ τούτῳ, καὶ τίς ἢ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς θεοὺς σχέσις· τοῦ δὲ μαθηματικοῦ τὸ ἐπεσκέψθαι τὴν ἐπίπεδόν τε καὶ τριχῆ διεστηκυῖαν φύσιν, περὶ τε κινήσεως καὶ φορᾶς ὅπως ἔχει. προκείσθω δὲ ἢ τοῦ μαθηματικοῦ θεωρία ἐπὶ κεφαλαίων. αὕτη τοίνυν καὶ πρὸς ὀξύτητα διανοίας παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, θήγουσα τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὄντων ἀκρίβειαν παρεχομένη· τό τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ὃν μόριον τοῦ μαθηματικοῦ οὐχ ἦν ἔτυχεν οἰκειότητα ἐμποιεῖ πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐπάνοδον, ἀλλὰ σχεδόν τι τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἀπαλλάττει ἡμᾶς, συνεργοῦν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας γινώσιν, πρὸς τε πολέμους εὐθετον ὑπάρχει διὰ τὴν τῶν τακτικῶν θεωρίαν· τό γε μὴν κατὰ τὴν γεωμετρίαν ἐπιτηδειότατον καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ γινώσιν, ὅταν γέ τις μὴ πράξεως ἐνεκεν μετλή γεωμετρίαν, ἀλλὰ προσχρώμενος αὐτῇ ὡς ἐπὶ τὸ ὄν ἀεὶ ἀνιέναι καὶ μὴ διατρίβειν περὶ τὸ γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον. καὶ μὴν ἢ στερεομετρία χρησιματάτη· μετὰ γὰρ τὴν δευτέραν αὔξησιν ἀκόλουθος ἢ κατ' αὐτὴν θεωρία τρίτην αὔξησιν ἔχουσα· χρήσιμον δὲ ὡσπερ τι τέταρτον μάθημα καὶ ἢ ἀστρονομία, καθ' ἣν ἐν τῷ οὐρανῷ θεασόμεθα ἄστρων τε φορᾶς καὶ οὐρανοῦ καὶ τὸν δημιουργὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν· ἐξ ὧν κατὰ τίνα οἰκείαν ὁδὸν καὶ τὸν ἀπάντων δημιουργὸν ζητήσομεν, μετιόντες ἀπὸ τούτων τῶν μαθημάτων ὡσπερ τινὸς ὑποβάθρας καὶ στοιχείων. καὶ μουσικῆς δὲ ἐπιμελησόμεθα, ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἀκοὴν ἀναφέροντες· ὡσπερ γὰρ πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα συνέστηκεν, οὕτως ἀκοὴ πρὸς τὸ ἐναρμόνιον· καὶ ὡσπερ ἀστρονομία τὸν νοῦν προσέχοντες ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ἐπὶ τὴν ἀόρατον καὶ νοητὴν οὐσίαν ποδηγούμεθα, οὕτω καὶ τῆς ἐναρμονίου φωνῆς κατακούοντες ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν ἐπὶ τὰ αὐτῶ τῷ νοῦ θεωρούμενα κατὰ ταῦτα μεταβαίνομεν· ὡς εἰ μὴ οὕτω μετιόοιμεν ταῦτα τὰ μαθήματα, ἀτελής τε καὶ ἀνόνητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἀξία ἢ περὶ τούτων σκέψις γένοιτ' ἂν ἡμῖν. δεῖ γὰρ ὀξέως ἀπὸ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν μεταβαίνειν ἐπ'

ἐκεῖνα, ἃ ἔστιν ἰδεῖν μόνω τῷ τῆς ψυχῆς λογισμῷ. ἔστι γὰρ ἡ τῶν μαθημάτων ἐπίσκεψις ὡς ἂν προοίμιόν τι πρὸς τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν· ἐφιέμεναι γὰρ τοῦ ὄντος λαμβάνεσθαι γεωμετρία τε καὶ ἀριθμητικὴ καὶ αἱ ταύταις ἐπόμεναι ὄνειρωττοῦσι μὲν περὶ τὸ ὄν, ὕπαρ δὲ αὐτὸ ἀδυνατοῦσιν ἰδεῖν, ἀγνοοῦσαι τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν συγκεκμηνα, οὐδὲν δὲ ἦττον χρησιμώταται οὔσαι τυγχάνουσι κατὰ τὰ εἰρημένα. ὅθεν οὐδὲ ἐπιστήμας ταῦτα τὰ μαθήματα ἔφησεν ὁ Πλάτων· ἡ μὲντοι διαλεκτικὴ μέθοδος ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀρχικὰ καὶ ἀνυπόθετα ἀνιέναι πέφυκεν· ὅθεν τὴν μὲν διαλεκτικὴν ἐπιστήμην προσεῖπε, τὰ δὲ μαθήματα οὔτε δόξαν διὰ τὸ ἐναργέστερα εἶναι τῶν αἰσθητῶν, οὔτε ἐπιστήμην διὰ τὸ ἀμυδρότερα εἶναι τῶν πρῶτων νοητῶν· ἀλλὰ δόξαν μὲν τῶν σωμάτων φησὶν, ἐπιστήμην δὲ τῶν πρῶτων, διάνοιαν δὲ τῶν μαθημάτων. τίθεται δὲ τι καὶ πίστιν καὶ εἰκασίαν, τούτων δὲ τὴν μὲν πίστιν τῶν αἰσθητῶν, τὴν δὲ εἰκασίαν τῶν εἰκόνων καὶ εἰδώλων· ἐπεὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ ἰσχυρότατον τῶν μαθημάτων, ἅτε καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ βέβαια γινομένη, διὰ τοῦτο καὶ ἀνωτέρω τῶν μαθημάτων τάττεται, ὥσπερ θριγκὸς τις ὑπάρχουσα ἢ φυλακὴ τῶν λοιπῶν.

VIII. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπομένως περὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν θεολογικῶν λέγωμεν θεωρημάτων, ἀνωθεν ἀπὸ τῶν πρῶτων ἀρχόμενοι καὶ ἀπ' αὐτῶν κατιόντες καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν, τελευτῶντες δὲ εἰς ἀνθρώπων γένεσιν καὶ φύσιν. καὶ πρῶτόν γε περὶ ὕλης λέγωμεν. ταύτην τοίνυν ἐκμαγεῖόν τε καὶ πανδεχὲς καὶ τιθήνην καὶ μητέρα καὶ χώραν ὀνομάζει καὶ ὑποκείμενον ἅπτόν τε μετ' ἀναισθησίας καὶ νόθω λογισμῷ ληπτόν· ἰδιότητα δὲ ἔχειν τοιαύτην, ὥστε πᾶσαν γένεσιν ὑποδέχεσθαι τιθήνης λόγον ἐπέχουσιν τῷ φέρειν αὐτὰς καὶ ἀναδέχεσθαι μὲν αὐτὴν πάντα τὰ εἶδη, αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν ἄμορφόν τε ὑπάρχειν καὶ ἄποιον καὶ ἀνείδεον, ἀναματτομένην δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτυπουμένην καθάπερ ἐκμαγεῖον καὶ σχηματιζομένην ὑπὸ τούτων, μηδὲν ἴδιον σχῆμα ἔχουσιν μηδὲ ποιότητα. οὐ γὰρ γένοιε' ἂν τι εὖ παρεσκευασμένον πρὸς ποικίλλας ἐκτυπώσεις καὶ μορφάς, εἰ μὴ ἄποιον αὐτὸ ὑπάρχον καὶ ἀμέτοχον ἐκείνων τῶν εἰδῶν, ἃ δεῖ αὐτὸ δέξασθαι· ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὰ ἀλείμματα ἐξ ἐλαίου κατασκευάζοντας τὰ εὐώδη

ἀνοσμοτάτῳ τούτῳ χρωμένους, καὶ τοὺς τὰς μορφὰς δημιουργεῖν βουλομένους ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ προλεαίνοντας ταῦτα καὶ ὡς ἐνδέχεται ἀσχημάτιστα παρέχοντας. προσήκει δὴ καὶ τῇ πανδεχεῖ ὕλη, εἰ μέλλει κατὰ πᾶν δέχεσθαι τὰ εἶδη, τῷ μηδεμίαν αὐτῶν φύσιν ἔχειν ὑπακειῖσθαι, ἀλλ' ἀποϊόν τε εἶναι καὶ ἀνείδεον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν εἰδῶν· τοιαύτη δ' οὐσα οὔτε σῶμα ἂν εἴη οὔτε ἀσώματον, δυνάμει δὲ σῶμα, ὡς καὶ τὸν χαλκὸν ὑπακούομεν δυνάμει ἀνδριάντα, διότι τὸ εἶδος δεξάμενος ἀνδρίας ἔσται.

ΙΧ. Ἀρχικὸν δὲ λόγον ἐπεχούσης τῆς ὕλης ἔτι καὶ ἄλλας ἀρχὰς παραλαμβάνει, τὴν τε παραδειγματικὴν, τουτέστι τὴν τῶν ἰδεῶν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ αἰτίου πάντων θεοῦ. ἔστι δὲ [καὶ] ἡ ἰδέα ὡς μὲν πρὸς θεὸν νόησις αὐτοῦ, ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς νοητὸν πρῶτον, ὡς δὲ πρὸς τὴν ὕλην μέτρον, ὡς δὲ πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον παράδειγμα, ὡς δὲ πρὸς αὐτὴν ἐξεταζομένη οὐσία. καθόλου γὰρ πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπίνοιαν πρὸς τι ὀφείλει γίνεσθαι, οὗ ὥσπερ εἰ ἀπὸ τινός τι γένοιτο, ὡς ἀπ' ἐμοῦ ἢ ἐμῆ εἰκῶν, δεῖ τὸ παράδειγμα προυποκειῖσθαι· εἴτε καὶ μὴ εἴη ἔξω τὸ παράδειγμα παντί, πάντως ἕκαστος ἐν αὐτῷ τὸ παράδειγμα ἰσχῶν τῶν τεχνιτῶν τὴν τούτου μορφήν τῇ ὕλει περιτίθησιν. ὀρίζονται δὲ τὴν ἰδέαν παράδειγμα τῶν κατὰ φύσιν αἰώνιων. οὔτε γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀπὸ Πλάτωνος ἀρέσκει τῶν τεχνικῶν εἶναι ἰδέας, οἷον ἀσπίδος ἢ λύρας, οὔτε μὴν τῶν παρὰ φύσιν, οἷον πυρετοῦ καὶ χολέρας, οὔτε τῶν κατὰ μέρος, οἷον Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εὐτελῶν τινός, οἷον φύπου καὶ κάρφους, οὔτε τῶν πρὸς τι, οἷον μείζωνος καὶ ὑπερέχοντος· εἶναι γὰρ τὰς ἰδέας νοήσεις θεοῦ αἰωνίους τε καὶ αὐτοτελεῖς. ὅτι δὲ εἰσὶν αἱ ἰδέαι, καὶ οὕτω παραμυθοῦνται. εἴτε γὰρ νοῦς ὁ θεὸς ὑπάρχει εἴτε νοερόν, ἔστιν αὐτῶν νοήματα, καὶ ταῦτα αἰώνιά τε καὶ ἀτρέπτα, εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· καὶ γὰρ εἰ ἄμετρος ὑπάρχει ἡ ὕλη κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον, παρ' ἑτέρου τινός κρείττονος, τοῦ αὐλοῦ, τῶν μέτρων ὀφείλει τυγχάνειν· τὸ δὲ ἠγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι μέτρα τινὰ ἄνυλα ὑπάρχουσαι. ἔτι γε μὴν εἰ ὁ κόσμος μὴ ἐκ ταῦτομάτου τοιοῦτός ἐστιν, οὐ μόνον ἐκ τινός ἐστι γεγονώς, ἀλλὰ καὶ ὑπό τινος, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τι· τὸ δὲ πρὸς ὃ γέγονε τί ἂν ἄλλο [γέγονεν] ἢ ἰδέα;

ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ νοῦς διαφέρει δόξης ἀληθοῦς, καὶ τὸ νοητὸν ἦν τοῦ δοξαστοῦ διαφέρον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔστι νοητὰ ἕτερα τῶν δοξαστῶν· ὥστε εἴη ἂν καὶ πρῶτα νοητά, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητά· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· ἀλλὰ μὴν διαφέρει νοῦς δόξης ἀληθοῦς· ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι.

Χ. Ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς ποιητέον τὸν λόγον, ἦν μικροῦ δεῖν καὶ ἄρρητον ἡγεῖται ὁ Πλάτων· ἐπαχθείμεν δ' ἂν περὶ αὐτῆς τοῦτον τὸν τρόπον. εἰ ἔστι νοητά, ταῦτα δὲ οὔτε αἰσθητὰ οὔτε μετούσια τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ πρῶτων τιῶν τῶν νοητῶν, ἔστι πρῶτα νοητὰ ἀπλᾶ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητά· τὸ δ' ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον. ἄνθρωποι μὲν δὴ ἄτε τοῦ τῆς αἰσθήσεως πάθους ἐμπιπλάμενοι, ὥστε καὶ ὅποτε νοεῖν προαιροῖντο τὸ νοητὸν, ἐμφανταζόμενον ἔχειν τὸ αἰσθητὸν, ὡς καὶ μέγεθος συνεπινοεῖν καὶ σχῆμα καὶ χρῶμα πολλάκις, οὐ καθαρῶς τὰ νοητὰ νοοῦσι, θεοὶ δὲ ἀπηλλαγμένως τῶν αἰσθητῶν εἰλικρινῶς τε καὶ ἀμιγῶς. ἐπεὶ δὲ ψυχῆς νοῦς ἀμείνων, νοῦ δὲ τοῦ ἐν δυνάμει ὁ κατ' ἐνέργειαν πάντα νοῶν καὶ ἅμα καὶ αἰεὶ, τούτου δὲ καλλίων ὁ αἴτιος τούτου καὶ ὅπερ ἂν ἔτι ἀνωτέρω τούτων ὑφέστηκεν, οὗτος ἂν εἴη ὁ πρῶτος θεός, αἴτιος ὑπάρχων τοῦ αἰεὶ ἐνεργεῖν τῷ νοῦ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐνεργεῖ δὲ ἀκίνητος αὐτὸς ὢν εἰς τοῦτον, ὡς καὶ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἕρᾶσιν, ὅταν αὐτῷ προσβλέπη, καὶ ὡς τὸ ὄρεκτὸν κινεῖ τὴν ὄρεξιν ἀκίνητον ὑπάρχον· οὕτω γε δὴ καὶ οὗτος ὁ νοῦς κινήσει τὸν νοῦν τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος νοῦς κάλλιστος, δεῖ καὶ κάλλιστον αὐτῷ νοητὸν ὑποκειῖσθαι, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ κάλλιον· ἑαυτὸν ἂν οὖν καὶ τὰ ἑαυτοῦ νοήματα αἰεὶ νοοίη, καὶ αὕτη ἢ ἐνέργεια αὐτοῦ ἰδέα ὑπάρχει. καὶ μὴν ὁ πρῶτος θεὸς ἀίδιός ἐστιν, ἄρρητος, αὐτοτελής τουτέστιν ἀπροσδεής, ἀειτελής τουτέστιν αἰεὶ τέλειος, παντελής τουτέστιν πάντη τέλειος· θειότης, οὐσιότης, ἀλήθεια, συμμετρία, ἀγαθόν. λέγω δὲ οὐχ ὡς ὀρίζων ταῦτα, ἀλλ' ὡς κατὰ πάντα ἐνὸς νοουμένου. καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐστι, διότι πάντα εἰς δύνάμιν εὐεργετεῖ, παντὸς ἀγαθοῦ αἴτιος ὢν· καλὸν δέ, ὅτι αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειόν ἐστι καὶ σύμμετρον· ἀλήθεια δέ, διότι πάσης ἀληθείας ἀρχὴ ὑπάρχει, ὡς ὁ ἥλιος παντὸς φωτός· πατήρ δέ ἐστι τῷ αἴτιος εἶναι πάντων καὶ κοσμεῖν τὸν οὐράνιον νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἑαυτοῦ νοήσεις. κατὰ γὰρ

τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐμπέπληκε πάντα ἑαυτοῦ, τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου ἐπεγείρας καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας, τοῦ νοῦ αὐτῆς αἷτιος ὑπάρχων· ὃς κοσμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς διακοσμεῖ σύμπασαν φύσιν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ. ἄρρητος δ' ἔστι καὶ τῷ νῷ μόνῳ ληπτὸς, ὡς εἴρηται, ἐπεὶ οὔτε γένος ἔστιν· οὔτε εἶδος οὔτε διαφορὰ, ἀλλ' οὐδὲ συμβέβηκέ τι αὐτῷ, οὔτε κακόν· οὐ γὰρ θέμις τοῦτο εἰπεῖν· οὔτε ἀγαθόν· κατὰ μετοχὴν γὰρ τινος ἔσται οὗτος καὶ μάλιστα ἀγαθότητος· οὔτε διαφορὰ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ· οὔτε ποιόν· οὐ γὰρ ποιωθέν ἔστι καὶ ὑπὸ ποιότητος τοιοῦτον ἀποτετελεσμένον· οὔτε ἄποιον· οὐ γὰρ ἐστέρηται τινος ἐπιβάλλοντος αὐτῷ ποιού· οὔτε μέρος τινός, οὔτε ὡς ὅλον ἔχον τινὰ μέρη, οὔτε ὥστε ταῦτόν τι εἶναι ἢ ἕτερον· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ συμβέβηκε, καθ' ὃ δύναται τῶν ἄλλων χωρισθῆναι· οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται. ἔσται δὲ πρώτη μὲν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀφαιρέσιν τούτων, ὅπως καὶ σημείον ἐνοήσαμεν κατὰ ἀφαιρέσιν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἐπιφάνειαν νοήσαντες, εἶτα γραμμὴν, καὶ τελευταῖον τὸ σημείον. δευτέρα δὲ ἔστιν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀναλογίαν οὕτω πως· ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ ἥλιος πρὸς τὴν ὄρασιν καὶ τὰ ὀρώμενα, οὐκ ὢν αὐτὸς ὄψις· παρέχων δὲ τῇ μὲν τὸ ὄραῖν, τοῖς δὲ τὸ ὀραῖσθαι, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὁ πρῶτος νοῦς πρὸς τὴν ἐν τῇ ψυχῇ νόησιν καὶ τὰ νοούμενα· οὐ γὰρ ὢν ὅπερ ἔστιν ἢ νόησις, παρέχει αὐτῇ τὸ νοεῖν καὶ τοῖς νοητοῖς τὸ νοεῖσθαι, φωτίζων τὴν περὶ αὐτὰ ἀλήθειαν. τρίτη δὲ νόησις τοιαύτη τις ἂν εἴη· θεωρῶν γὰρ τις τὸ ἐπὶ τοῖς σώμασι καλὸν μετὰ τοῦτο μέτεισιν ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος, εἶτα τὸ ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ νόμοις, εἶτα ἐπὶ τὸ πολὺ πέλταγος τοῦ καλοῦ, μεθ' ὃ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν νοεῖ καὶ τὸ ἐραστὸν καὶ ἐφειτὸν ὥσπερ φῶς φανέν καὶ οἶον ἐκλάμπσαν τῇ οὕτως ἀνιούσῃ ψυχῇ· τούτῳ δὲ καὶ θεὸν συνεπινοεῖ διὰ τὴν ἐν τῷ τιμίῳ ὑπεροχὴν. ἀμερῆ τε διὰ τὸ μὴ εἶναι πρότερόν τι αὐτοῦ· τὸ γὰρ μέρος καὶ τὸ ἐξ οὗ πρότερον ὑπάρχει τούτου, οὐ μέρος· καὶ γὰρ τὸ ἐπίπεδον πρότερον ἢ τὸ σῶμα, καὶ ἡ γραμμὴ πρότερον ἢ τὸ ἐπίπεδον· μέρη γε μὴν οὐκ ἔχων ἀκίνητος ἂν εἴη κατὰ τόπον καὶ ἀλλοιώσιν. εἰ γὰρ ἀλλοιωθήσεται, ἢ ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου· εἰ μὲν οὖν ὑφ' ἑτέρου, ἐκεῖνο αὐτοῦ ἰσχυρότερον ἔσται, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ, ἦτοι ἐπὶ τὸ χειρὸν ἀλλοιωθεῖν ἂν ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον· ἄμφω δὲ ἄτοπα· ἐξ ὧν ἀπάντων ἀναφαί-

νεται καὶ τὸ ἀσώματον αὐτὸ εἶναι· ὅπερ καὶ τούτων ἀποδει-
χθήσεται. εἰ γὰρ σῶμα ὁ θεός, ἐξ ὕλης ἂν εἶη καὶ εἶδους· διὰ τὸ
πᾶν σῶμα συνδύασμά τι εἶναι ἐκ τε ὕλης καὶ τοῦ σὺν αὐτῇ εἶ-
δους, ὅπερ ἐξομοιοῦται ταῖς ιδέαις καὶ μετέχει αὐτῶν δύσφρα-
στον δὴ τινα τρόπον· ἄτοπον δὲ τὸν θεὸν ἐξ ὕλης εἶναι καὶ
εἶδους· οὐ γὰρ ἔσται ἀπλοῦς οὐδὲ ἀρχικός· ὥστε ἀσώματος ἂν
εἶη ὁ θεός. καὶ αὐτόθεν δέ· εἰ σῶμά ἐστιν, ἐξ ὕλης ἂν ὑπάρ-
χοι· ἢ πῦρ ἂν οὖν εἶη ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἀήρ ἢ τι ἐκ τούτων·
ἀλλ' ἕκαστόν γε τούτων οὐκ ἀρχικόν. καὶ ἄλλως δὲ ὕστερον
γενήσεται τῆς ὕλης, εἰ ἐξ ὕλης ὑπάρχοι· ὧν ἀτόπων ὄντων ἀσώ-
ματον αὐτὸν ὑποληπτέον· καὶ γάρ, εἰ σῶμά ἐστι, καὶ φθαρτὸς
ἔσται καὶ γεννητὸς καὶ μεταβλητὸς· ἕκαστον δὲ τούτων ἄτοπον
ἐπ' αὐτοῦ.

XI. Καὶ μὴν καὶ αἱ ποιότητες τοῦτον τὸν τρόπον δεικνύ-
οιεντ' ἂν ἀσώματοι. πᾶν σῶμα ὑποκειμένον ἔστιν, ἢ δὲ ποιότης
οὐχ ὑποκειμένον ἔστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός· οὐκ ἄρα σῶμα ἢ
ποιότης. πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῳ, οὐδὲν δὲ σῶμα ἐν ὑπο-
κειμένῳ, οὐκ ἄρα σῶμα ἢ ποιότης· ἔτι ποιότης ποιότητι ἐναν-
τίον, οὐ μὴν καὶ σῶμα σώματι, σῶμά τε σώματος καθόσον σώ-
μα οὐδενὶ διαφέρει, ποιότητι δὲ διαφέρει καὶ οὐ μὰ Δία σώμα-
σιν· οὐκ ἄρα σώματα αἱ ποιότητες. εὐλογώτατόν τε, ὡς ἢ ὕλη
ἄποιος, τὴν ποιότητα ἄυλον εἶναι· εἰ δὲ ἢ ποιότης ἄυλος, ἀσώ-
ματος ἂν εἶη ἢ ποιότης. εἴ γε μὴν σώματα καὶ αἱ ποιότητες,
δύο καὶ τρία σώματα ἔσται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἀτοπωτάτου τού-
του ὑπάρχοντος· εἰ δὲ αἱ ποιότητες ἀσώματοι, καὶ τὸ δημιουρ-
γικὸν τούτων ἀσώματον. ἔτι τὰ ποιοῦντα οὐκ ἂν ἄλλα εἶη ἢ
τὰ ἀσώματα· παθητικὰ γὰρ τὰ σώματα καὶ ῥευστὰ καὶ οὐκ
αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα, οὐδὲ μόνιμα καὶ ἔμπεδα,
ἃ γε καὶ ἐν οἷς δοκεῖ τι ποιεῖν πολὺ πρόσθεν εὐρίσκειται πά-
σχοντα· ὥσπερ οὖν ἔστι τι παθητικὸν εἰλικρινῶς, οὕτως ἀναγ-
καῖον τί εἶναι καὶ ἀτρεκῶς ποιητικόν· οὐκ ἄλλο δὲ εὔροιμεν
ἂν τοῦτο ἢ ἀσώματον· ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν ἀρχῶν λόγος τοιοῦτος
ἂν τις εἶη θεολογικὸς λεγόμενος· ἐπὶ δὲ τὸν καλούμενον φυσι-
κὸν τόπον ἐξῆς χωρητέον ἐντεῦθεν ποθεν ἀρξαμένους.

XII. Ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ φύσιν αἰσθητῶν καὶ κατὰ μέρος
ῥηρισμένα τινὰ δεῖ παραδείγματα εἶναι τὰς ιδέας, ὧν καὶ τὰς
ἐπιστήμας γίνεσθαι καὶ τοὺς ὅρους· παρὰ πάντα γὰρ ἀνθρώ-

πους ἄνθρωπὸν τινα νοεῖσθαι καὶ παρὰ πάντας ἵππους ἵππον, καὶ κοινῶς παρὰ τὰ ζῶα ζῶον ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον, ὃν τρόπον σφραγιδος μιᾶς ἐκμαγεῖα γίνεται πολλὰ καὶ ἐνὸς ἀνδρὸς εἰκόνες μυρία ἐπὶ μυρία, τῆς ἰδέας οὕσης αἰτίας ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἕκαστον τοιοῦτον, οἷον αὐτὴ ὑπάρχει· ἀναγκαῖον καὶ τὸ κάλλιστον κατασκευάσμα τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδημιουργῆσθαι πρὸς τινα ἰδέαν κόσμου ἀποβλέποντος, παραδείγμα ὑπάρχουσαν τοῦδε τοῦ κόσμου ὡς ἂν ἀπεικονισμένου ἀπ' ἐκείνης, πρὸς ἣν ἀφομοιωθέντα ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ αὐτὸν ἀπειργάσθαι κατὰ θαυμασιωτάτην πρόνοιαν καὶ δίαιταν ἐλθόντος ἐπὶ τὸ δημιουργεῖν τὸν κόσμον, διότι ἀγαθὸς ἦν. ἐκ τῆς πάσης οὖν ὕλης αὐτὸν ἐδημιούργει· ἦν ἀτάκτως καὶ πλημμελῶς κινουμένην πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως ἐκ τῆς ἀταξίας παραλαβὼν πρὸς τὴν ἀρίστην ἤγαγε τάξιν, ἀριθμοῖς πρέπουσι τὰ μέρη κοσμήσας αὐτοῦ καὶ σχήμασιν, ὥστε διακρίναι ὅπως νῦν ἔχει πῦρ τε καὶ γῆ πρὸς ἀέρα τε καὶ ὕδωρ, ἴχνη μὲν τέως ἔχοντα καὶ τὸ δεκτικὸν τῆς τῶν στοιχείων δυνάμεως, ἀλόγως δὲ καὶ ἀμέτρως σείοντά τε τὴν ὕλην καὶ πρὸς ταύτης σειόμενα. ἐξ ἑκάστου γὰρ ὅλου τῶν τεττάρων αὐτὰν στοιχείων ἐγέννησε, πυρὸς τε παντός καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ ἀέρος, οὐδὲν μέρος οὐδενὸς ἀπολιπῶν οὐδὲ δύναμιν, διανοηθεὶς πρῶτον μὲν ὅτι σωματοειδὲς χρὴ τὸ γενόμενον εἶναι καὶ πάντως ἀπτὸν τε καὶ ὄρατόν, χωρὶς δὲ πυρὸς καὶ γῆς οὐχ οἷόν τε οὔτε ὄρατόν τι εἶναι οὔτε ἀπτόν· κατὰ δὲ τὸν εἰκότα λόγον ἐκ γῆς αὐτὸν καὶ πυρὸς ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ καὶ δεσμὸν ἔδει τινὰ συναγωγὸν ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ γενέσθαι, θεῖος δὲ δεσμὸς ὁ τῆς ἀναλογίας, ὃς ἑαυτὸν τε καὶ τὰ συνδούμενα πέφυκεν ἕν ποιεῖν, ἐπίπεδός τε οὐκ ἦν ὁ κόσμος — ἀπέχρη γὰρ ἂν αὐτῷ μία μεσότης — σφαιροειδῆς δέ, δυοῖν ἐδέησεν αὐτῷ μεσοτήτων εἰς συναρμογὴν· διὰ τοῦτο πυρὸς ἐν μέσῳ καὶ γῆς ἀήρ τε καὶ ὕδωρ ἐτάχθη κατὰ τὸν τῆς ἀναλογίας τρόπον· ὥστε ὡς ἔχει πῦρ πρὸς ἀέρα, οὕτως ἔχειν ἀέρα τε πρὸς ὕδωρ καὶ τοῦτο πρὸς γῆν καὶ ἀνάπαλιν. τῷ δὲ μηδὲν ἔξωθεν ὑπολείπεσθαι καὶ μονογενῆ τὸν κόσμον ἐποίησε καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῇ ἰδέᾳ εἰκασμένον μιᾷ οὕσῃ, πρὸς τε τούτοις ἄνοσον καὶ ἀγήρω, ἅτε αὐτῷ μηδενὸς προσιόντος τοῦ κηραίνειν πεφυκότος, αὐτάρκη τε καὶ οὐδενὸς ἔξωθεν δεόμενον· σχῆμα δ' αὐτῷ περιέθηκε τὸ σφαιροειδές, εὐμορφότατον

σχημάτων καὶ πολυχωρότατον καὶ εὐκίνητότατον· καὶ ἐπεὶ οὔτε ὄρασεως ἔδειτο οὔτε ἀκοῆς οὔτε μὴν ἄλλου τοιούτου τινός, οὐ προσῆψεν αὐτῷ τοιαῦτα ὄργανα πρὸς ὑπηρεσίαν, ἀφελόμενος δὲ τὰς λοιπὰς κινήσεις μόνην αὐτῷ δέδωκε τὴν κυκλοφορικὴν, νοῦ καὶ φρονήσεως οἰκείαν ὑπάρχουσαν.

XIII. Ἐξ ὧν δὲ συνέστηκεν ὁ κόσμος, δύο ὑπαρχόντων, σώματος καὶ ψυχῆς, ὧν τὸ μὲν ὄρατόν καὶ ἀπτόν, ἡ δὲ ἀόρατός τε καὶ ἀναφῆς, ἑκατέρου ἡ δύναμις καὶ ἡ σύστασις διάφορος οὔσα τυγχάνει. τὸ μὲν γὰρ σῶμα αὐτοῦ ἐκ πυρὸς γέγονε καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ ἀέρος· ταῦτα δὲ τὰ τέτταρα συλλαβῶν ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου οὐ μὰ Δία στοιχείων τάξιν ἐπέχοντα διεσχημάτισε πυραμίδι καὶ κύβῳ καὶ ὀκταέδρῳ καὶ εἰκοσαέδρῳ καὶ ἐπὶ πᾶσι δωδεκαέδρῳ· καὶ καθὸ μὲν πυραμίδος σχῆμα ἔλαβεν ἡ ὕλη, πῦρ ἐγένετο, τμητικωτάτου τοῦ σχήματος ὄντος καὶ ἐξ ἐλαττόνων τριγώνων, ταύτη δὲ καὶ μανοτάτου· καθὸ δὲ ὀκταέδρου, τὴν ἀέρος ποιότητα ἀπέλαβε, καθὸ δὲ εἰκοσαέδρου τύπον, τὴν ὕδατος ποιότητα ἔσχε, τὸ δὲ τοῦ κύβου σχῆμα ἀπεδίδου τῇ γῆ, στερεωτάτη ὑπαρχούσῃ καὶ ἐδραιωτάτη· τῷ δὲ σχήματι τῷ δωδεκαέδρῳ πρὸς τὸ πᾶν κατεχρήσατο. πάντων δὲ τούτων ἀρχικωτέρα φύσις ἡ τῶν ἐπιπέδων· τῶν γὰρ στερεῶν προηγεῖται τὰ ἐπίπεδα· τῆς δὲ ἐπιπέδου φύσεως ὡςπερ τινὰ πρόγονα δύο ὑπάρχει τρίγωνα τὰ κάλλιστα ὀρθογώνια, ὄντα τὸ μὲν σκαληνόν, τὸ δὲ ἰσοσκελές· τοῦ σκαληνοῦ μίαν μὲν γωνίαν ὀρθὴν ἔχοντος, μίαν δὲ διμοίρου, τὴν δὲ καταλειπομένην τρίτου. τὸ μὲν δὲ πρότερον, λέγω δὲ τὸ σκαληνὸν τρίγωνον, πυραμίδος καὶ ὀκταέδρου καὶ εἰκοσαέδρου στοιχεῖον γίνεται, τῆς μὲν πυραμίδος ἐκ τεττάρων ἰσοπλευρῶν τριγώνων συνεστῶσης, εἰς ἕξ τρίγωνα σκαληνὰ τὰ εἰρημένα ἑκάστου διαιρουμένου· τοῦ δὲ ὀκταέδρου ἐξ ὀκτῶ ὁμοίως διαιρουμένου ἑκάστου εἰς ἕξ σκαληνὰ, τὰ δὲ εἰκοσαέδρου ἐξ εἴκοσι. τὸ δὲ ἕτερον, λέγω δὲ τὸ ἰσοσκελές, συστατικὸν τοῦ κύβου γίνεται τέτταρα γὰρ ἰσοσκελῆ τρίγωνα συνελθόντα τετράγωνον ποιεῖ, ἐξ ὁποίων ἕξ τετραγώνων ὁ κύβος συνίσταται· τῷ δὲ δωδεκαέδρῳ εἰς τὸ πᾶν ὁ θεὸς κατεχρήσατο, διότι ζῳδιά τε ἐν οὐρανῷ θεωρεῖται δώδεκα ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἰς μόρας τριάκοντα διαιρεῖται, παραπλησίως καὶ ἐπὶ τοῦ δωδεκαέδρου ἐκ πενταγώνων ὄντος δώδεκα, διαιρουμένων εἰς

πέντε τρίγωνα, ὥστε ἕκαστον δι' ἕξ τριγώνων εἶναι, ἐν ὅλῳ τῷ δωδεκαέδρῳ τριακοσίων ἐξήκοντα εὐρισκομένων τριγώνων, ὅπου και ἐν τῷ ζωδιακῷ μοῖραι οὐσαι τυγχάνουσι. τούτοις οὖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἢ ὕλη τυπωθεῖσα ἐκινεῖτο μὲν τὸ πρῶτον τοῖς ἴχνεσιν ἀτάκτως, εἶτα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τάξιν ἤχθη, ἀρμοσθέντων πάντων ἀναλογία πρὸς ἄλληλα· οὐ μένει δὲ ταῦτα διακριθέντα κατὰ χώραν, ἀπαυστον δὲ ἔχει σεισμὸν καὶ τῇ ὕλῃ παρέχει, διότι τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ σφιγγόμενα συνωθεῖται καὶ συνελαυνόμενα πρὸς ἄλληλα φέρεται τὰ λεπτομερέστερα εἰς τὰς τῶν ἀδρομερεστέρων χώρας. διὰ τοῦτο δὲ μηδὲν κενὸν ὑπολείπεται σώματος ἔρημον, καὶ ἡ ἀνωμαλότης δὲ διαμένουσα τὸν σεισμὸν παρέχεται· ὑπὸ τε γὰρ τούτων ἢ ὕλη σείεται καὶ ταῦτα ὑπ' ἐκείνης.

XIV. Τὰ μὲν δὴ σώματα εἰς τὰς τῶν ἐμφαινομένων ἐν τῇ ψυχῇ δυνάμεων τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς πεποίηται. ἐπεὶ γὰρ ἕκαστα τῶν ὄντων κλίνομεν τῇ ψυχῇ, τὰς ἀπάντων τῶν ὄντων ἀρχὰς εἰκότως ἐγκατέταξεν αὐτῇ, ἵν' αἰετῶν ὑποπιπτόντων ἕκαστον κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ παραπλήσιον θεωροῦντες σύμφωνον τοῖς ἔργοις καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὑποστησώμεθα. λέγων οὖν εἶναί τινα νοητὴν οὐσίαν ἀμέριστον, καὶ ἄλλην περὶ τὰ σώματα μεριστὴν ὑπεστήσατο ἐμφαίνων, ὅτι ἕκαστέρας τῶν οὐσιῶν ἐφάπτεσθαι δύναται τῇ νοήσει· ὁρῶν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νοητῶν ταυτότητα τε καὶ ἑτερότητα, καὶ ἐπὶ τῶν μεριστῶν, ἐκ πάντων τούτων συνηράνικε τὴν ψυχὴν· ἢ γὰρ τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁμοῖον γνωρίζεται, ὡς τοῖς Πυθαγορείοις ἀρέσκει, ἢ τῷ ἀνομοίῳ τὸ ἀνόμοιον, ὡς Ἡρακλείτῳ τῷ φυσικῷ. ὅταν δὲ εἶπη γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον, οὐχ οὕτως ἀκουστέον αὐτοῦ, ὡς ὄντος ποτὲ χρόνου, ἐν ᾧ οὐκ ἦν κόσμος· ἀλλὰ διότι αἰετῶν γενέσει ἐστὶ καὶ ἐμφαίνει τῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἀρχικώτερόν τι αἷτιον· καὶ τὴν ψυχὴν δὲ αἰετῶν οὐσαν τοῦ κόσμου οὐχὶ ποιεῖ ὁ θεός, ἀλλὰ κατακοσμεῖ, καὶ ταύτη λέγοιτ' ἂν καὶ ποιεῖν, ἐγείρων καὶ ἐπιστρέφων πρὸς αὐτὸν τὸν τε νοῦν αὐτῆς καὶ αὐτὴν ὡσπερ ἐκ κάρου τινὸς [βαθέος ὕπνου], ὅπως ἀποβλέπουσα πρὸς τὰ νοητὰ αὐτοῦ δέχεται τὰ εἶδη καὶ τὰς μορφάς, ἐφιεμένη τῶν ἐκείνου νοημάτων. δῆλον οὖν ὅτι ζῶον ἂν εἶη ὁ κόσμος καὶ νοερόν· ἀριστον γὰρ αὐτὸν βουλόμενος ποιῆσαι ὁ θεὸς ἀκούθως καὶ ἔμψυχον αὐτὸν ἐποίησε καὶ νοερόν· τό τε γὰρ ἔμ-

ψυχον ἀποτέλεσμα τοῦ μὴ ἐμψύχου ὅλον ὅλου κρείττον καὶ τὸ
 νοερὸν τοῦ μὴ νοεροῦ, ἴσως οὐχ οἴου τε ὄντος νοῦ ἄνευ ψυχῆς
 ὑποστῆναι· τῆς δὲ ψυχῆς ταθείσης ἐκ τοῦ μέσου ἐπὶ τὰ πέρα-
 τα, συνέβη αὐτὴν τὸ σῶμα τοῦ κόσμου κύκλω διὰ παντὸς πε-
 ριέχειν καὶ περικαλύψαι, ὥστε ὅλῳ τῷ κόσμῳ αὐτὴν παρεκ-
 τεῖναι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτὸν συνδεῖν τε καὶ συνέχειν,
 κρατεῖν μέντοι τὰ ἐκτὸς αὐτῆς τῶν ἐντὸς. ἡ μὲν γὰρ ἐκτὸς
 ἄσχιτος ἔμεινεν, ἡ δὲ ἐντὸς εἰς ἑπτὰ κύκλους ἐτμήθη ἐξ ἀρχῆς
 νεμηθεῖσα κατὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα· ἔστι τε
 ἡ μὲν περιεχομένη ὑπὸ τῆς ἀσχίτου μεινάσης σφαίρας ταύτῃ
 παραπλησία, ἡ δὲ σχισθεῖσα θατέρω. ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάντα πε-
 ριέχοντος οὐρανοῦ κίνησις ἀπλανῆς οὖσα μία τέ ἐστι καὶ τε-
 ταγμένη, ἡ μὲντοι τῶν ἐντὸς ποικίλη καὶ ἀνατολαῖς τε καὶ δύ-
 σεσιν ἄλλοια, διὸ καὶ πλανῆτις καλεῖται· φέρεται δὲ ἡ μὲν
 ἐκτὸς ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν κινουμένη, ἡ δ'
 ἐντὸς ἀνάπαλιν ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολήν
 ὑπαντιάζουσα τῷ κόσμῳ. ἐδημιούργησε δὲ ὁ θεὸς καὶ ἀστέρας
 τε καὶ ἄστρα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἀπλανῆ, κόσμον οὐρανοῦ τε
 καὶ νυκτός, πάμπολλα ὄντα τῷ πλήθει, τὰ δὲ εἰς γένεσιν ἀριθ-
 μοῦ καὶ χρόνου καὶ δεῖξιν τῶν ὄντων, ἑπτὰ ὄντα. καὶ γὰρ τὸν
 χρόνον ἐποίησε τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου διάστημα, ὡς ἂν εἰ-
 κόνα τοῦ αἰῶνος, ὅς ἐστι μέτρον τοῦ αἰωαίου κόσμου τῆς μο-
 νῆς. τὰ δὲ μὴ ἀπλανῆ τῶν ἄστρον τῇ δυνάμει οὐχ ὅμοια. ἥλιος
 μὲν ἡγεμονεύει πάντων, δεικνύς τε καὶ φαίνων τὰ σύμπαντα·
 σελήνη δὲ ἐν τάξει δευτέρα θεωρεῖται ἕνεκα τῆς δυνάμεως, οἱ
 δὲ ἄλλοι πλανῆται ἀναλόγως κατὰ μοῖραν ἕκαστος ἰδίαν. καὶ
 σελήνη μὲν μηνὸς μέτρον ποιεῖ, ἐκπεριελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς
 κύκλον καὶ καταλαβοῦσα τὸν ἥλιον ἐν τοσούτῳ· ἥλιος δὲ ἐνι-
 αντῷ· περιελθὼν γὰρ τὸν ζωοφόρον κύκλον πληροῖ τὰς ἑώρας
 τοῦ ἔτους· οἱ τε ἄλλοι καθ' ἓνα ἕκαστον περιόδοις ἰδίαις κέ-
 χρηται, αἵτινες θεωρηταὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν εἶσιν, ἀλλὰ τοῖς
 πεπαιδευμένοις· ἐκ δὲ πασῶν τῶν περιόδων ὁ τέλειος ἀριθμὸς
 καὶ χρόνος συμπεραιοῦται, ὅποταν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πάντες
 οἱ πλανῆται ἐλθόντες ταύτην τὴν τάξιν λάβωσιν, ὥστε εὐθείας
 νοηθείσης ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας ἐπὶ τὴν γῆν νευούσης
 κατὰ κάθετον τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπὶ ταύτης θεωρεῖσθαι. ἑπτὰ
 τοίνυν σφαιρῶν οὐσῶν ἐν τῇ πλανομένη σφαίρᾳ, ἑπτὰ σώματα

ὁ θεὸς δημιουργήσας ὄρατὰ ἐκ πυρῶδους τῆς πλείστης οὐσίας ἐφήρμοσε ταῖς σφαίραις ὑπαρχούσαις ἐκ τοῦ θατέρου κύκλου καὶ πλανωμένου. σελήνην μὲν δὴ τῷ μετὰ γῆν ἐπέδηκε κύκλω τῷ πρώτῳ, ἥλιον δὲ εἰς τὸν δεύτερον ἔταξε, φωσφόρον δὲ καὶ τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον ἀστὲρα εἰς τὸν ἰσοταχῆ μὲν ἡλίῳ κύκλον ἴοντα, τούτου δὲ ἀφεστῶτα· ὑπερθεν δὲ τοὺς ἄλλους κατὰ σφαῖραν οἰκέλαν· τὸν μὲν βραδύτατον αὐτῶν ὑπὸ τῆ τῶν ἀπλανῶν κείμενον σφαῖρα, ὃν Κρόνου τινὲς ἐπονομάζουσιν ἀστὲρα, τὸν δὲ βραδυτῆτι δεύτερον μετὰ τούτου Διὸς ἐπώνυμον, ὑφ' ὃν τὸν Ἄρεως· ἀγδῶ δὲ πᾶσιν ἢ ἀνωθεν δύναμις περιβέβληται. πάντες δὲ οὗτοι νεφερὰ ζῶα καὶ θεοὶ καὶ σφαιρικά τοῖς σχήμασιν.

XV. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαίμονες, οὓς καὶ καλοῖη ἂν τις γεννήτους θεοὺς, καθ' ἕναστος τῶν στοιχείων, οἱ μὲν ὄρατοί, οἱ δὲ ἀόρατοι, ἐν τε αἰθέρι καὶ πυρὶ ἀέρι τε καὶ ὕδατι, ὡς μηδὲν κόσμου μέρος ψυχῆς ἄμοιρον εἶναι μηδὲ ζώου κρείττονος θνητῆς φύσεως· τούτοις δὲ ὑποτέτακται τὰ ὑπὸ σελήνην πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια. ὁ μὲν γὰρ θεὸς τοῦ τε παντὸς ὑπάρχει ποιητῆς αὐτὸς καὶ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν δαιμόνων, ὃ δὴ πᾶν λύσιν οὐκ ἔχει κατὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν· τῶν δὲ ἄλλων οἱ ἐκείνου παῖδες ἡγοῦνται, κατὰ τὴν ἐκείνου ἐντολὴν καὶ μίμησιν πράττοντες ὅσα πράττουσιν, ἀφ' ὧν κληρόνες καὶ ὀττεῖαι καὶ ὀνειράτα καὶ χρησμοὶ καὶ ὅσα κατὰ μαντείαν ὑπὸ θνητῶν τεχνεύεται. κεῖται δὲ ἡ μὲν γῆ τῶν ὅλων μέση, περὶ τὸν διὰ παντὸς τεταμένον σφινγομένην πόλον, ἡμέρας φύλαξ καὶ νυκτός, πρεσβυτάτη τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ θεῶν· μετὰ γε τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου τροφὴν ἡμῖν παρέχουσα δαψιλῆ· περὶ ἣν ὁ κόσμος πολεῖται, ἀστὲρον τι καὶ αὐτὴ ὑπάρχουσα, μένουσα δὲ διὰ τὸ ἰσάροσπὸν τι εἶναι χρῆμα ἐν μέσῳ κείμενον, ὅμοιον τῶν περιεχόντων. ὁ δὲ αἰθέρ ἐξωτάτω διηρημένος εἰς τε τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν καὶ εἰς τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ὧς ἡ τοῦ ἀέρος ὑπάρχει, καὶ ἐν μέσῳ ἡ γῆ σὺν τῷ ἑαυτῆς ὕγρῳ.

XVI. Ἐπεὶ διεκεκόσμητο αὐτῷ τὰ πάντα, τρία δὲ τὰ λοιπὰ γένη ζῶων ἔλειπεν, ἅπερ ἔμελλε θνητὰ ἔσεσθαι, τό τε πτηνὸν καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ πεζόν, τοῖς ἐγκόνοις αὐτοῦ θεαῖς ἐπέταξε τὴν τούτων πόλιν, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ πλασθέντα ἀθάνατα γένοιτο. αὐτοὶ δὲ δανεισάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης ὕλης

μόρια ἅττα πρὸς ὠρισμένους χρόνους, ὡς εἰς αὐτὸ πάλιν ἀποδοθησόμενα, ἐδημιούργουν τὰ θνητὰ ζῶα. ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπων γένους ὡς συγγενεστάτου θεοῖς πάλιν φροντὶς ἦν τῷ τε πατρὶ πάντων καὶ τοῖς τούτου ἐγγύοις θεοῖς, κατέπεμψεν ἐπὶ τὴν γῆν τὰς τούτου τοῦ γένους ψυχὰς ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς ἰσαρίθμους τοῖς ἀστροῖς· ἐμβιβάσας δὲ ὡς εἰς ὄχημα ἄστρον τὸ σύννομον ἀπάσας νόμους τοὺς εἰμαρμένους εἶπεν αὐταῖς νομοθέτου τρόπον, ὅπως αὐτὸς ἀνάκτιος ἦ· ὅτι τὰ πάθη ἀπὸ σώματος προσφύσεται θνητά· πρῶτον μὲν αἰσθήσεις, ἔπειτα δὲ ἡδονὴ καὶ λύπη φόβος τε καὶ θυμὸς, ὧν κρατήσασθαι καὶ μηδαμῶς βιασθεῖσαι αἱ μὲν δίκῃ βιώσονται καὶ εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀφίξονται, αἱ δὲ κρατηθεῖσαι ὑπὸ ἀδικίας εἰς γυναικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει βίον ἐλεύσονται, μὴ παυόμεναι δὲ τὸ τελευταῖον εἰς θηρίων φύσιν· τέλος δὲ αὐταῖς τῶν πόνων ἔσται τὸ νικῆσαι μὲν τὰ προσφύντα, εἰς δὲ τὴν οἰκείαν ἔξιελθεῖν.

XVII. Οἱ δὲ θεοὶ ἔπλασαν μὲν προηγουμένως τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος, μοίρας τινὰς δανειζόμενοι εἰς ἀπόδοσιν, συνθέντες δὲ ἀοράτοις γόμοις ἐν τῷ σώματι ἐργασάμενοι, τῆς καταπεμφθείσης ψυχῆς τὸ κύριον ἐνέδησαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἄρουραν ὑποθέντες τὸν ἐγκέφαλον, περὶ δὲ τὸ πρόσωπον ἔθεσαν τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα, ὑπηρεσίαν ἐκτελέσοντα τὴν προσήκουσαν· συνέθεσαν δὲ τὸν μὲν μυελὸν ἐκ τῶν λείων τε καὶ ἀστραβῶν τριγώνων, ἐξ ὧν τὰ στοιχεῖα ἐγένετο, σπέρματος γενέσιν ἐσόμενον· τὸ δὲ ὄστουν ἐκ γῆς καὶ μυελοῦ δευθέντων καὶ πολλάκις ὕδατι καὶ πυρὶ βαφέντων· τὰ δὲ νεῦρα ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς· αὐτὴ δὲ σὰρξ ἐγένετο ἐκ τε ἀλμυροῦ καὶ ὀξέος οἶον ζυμώματος. περιέθηκαν δὲ μυελῷ μὲν τὸ ὄστουν, τοῖς δὲ ὀστοῖς πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν νεῦρα· καὶ διὰ νεύρων μὲν κάμπυεις ἐγένοντο καὶ ἄρθρων συνδέσεις, διὰ δὲ σαρκὸς σκέπη αὐτοῖς ὥσπερ ἐπιπλασσομένης, πῆ μὲν λευκῆς, πῆ δὲ πελιᾶς, πρὸς αὐτὸ τὸ εὐχρηστον τῷ σώματι. ἐκ τούτων δὲ καὶ τὰ ἐντὸς συνεπλέχθη σπλάγγνα, κοιλία τε καὶ περὶ ταύτην ἔντερα ἐλιχθέντα, ἄνωθέν τε ἀπὸ στόματος ἀρτηρία καὶ φάρυγξ, ἥ μὲν εἰς στόμαχον, ἥ δὲ εἰς πνεύμονα ἰοῦσα. διοικεῖται δὲ τὰ σιτία κατὰ τὴν γαστέρα πνεύματι τε καὶ θερμῷ τεμνόμενα καὶ μαλαττόμενα καὶ οὕτως ἐπὶ

πᾶν τὸ σῶμα χωροῦντα κατὰ τὰς οἰκείας μεταβολάς· δύο δὲ φλέβες παρὰ τὴν ῥάχιν ἰοῦσαι τὴν κεφαλὴν ἐναντίως καταπλέκουσιν ἀλλήλαις ἀπαντῶσαι, σχίζονται τε τοῦντεῦθεν ἐπὶ πολλά. ἐργασάμενοι δὲ οἱ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδήσαντες τῷ σώματι αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δεσπόσουσαν αὐτοῦ, ταύτης τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ λόγον περὶ τὴν κεφαλὴν καθίδρυσαν, ἔνθα μυελοῦ τε ἀρχαὶ καὶ νεύρων καὶ κατὰ τὰς πείσεις παραφροσύναι, περικειμένων καὶ τῶν αἰσθήσεων τῇ κεφαλῇ, ὥσπερ δορυφορουσῶν τὸ ἡγεμονικόν. ἐν τούτῳ καὶ τὸ λογιστικὸν τῷ τόπῳ καὶ τὸ κριτικόν τε καὶ θεωροῦν· τὸ δὲ παθητικὸν τῆς ψυχῆς κατωτέρω ἐποίησαν, τὸ μὲν θυμικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὸ ἦτρον καὶ τοὺς περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπους, περὶ ὧν ὕστερον εἰρήσεται.

XVIII. Ἰδρῦσαντες δὲ περὶ τὸ πρόσωπον τὰ φωσφόρα ὄμματα καθεῖρξαν ἐν αὐτοῖς τοῦ πυρὸς τὸ φωτοειδές, ὅπερ λεῖον ὑπάρχον καὶ πυκνὸν ἀδελφὸν ᾤοντο εἶναι τοῦ μεθήμερινοῦ φωτός. τοῦτο δὴ ῥᾶστα δι' ὅλων μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν διεκθεῖ, τὸ καθαρώτατόν τε καὶ εἰλικρινέστατον· ὃ γινόμενον συμπαθές τῷ ἔξωθεν, ὅμοιον ὁμοίῳ, ὁρατικὴν αἰσθησὶν παρέχεται· ὅθεν καὶ τοῦ φωτός νύκτωρ ἀπιόντος ἢ σκοτωθέντος οὐκέτι προσφύεται τὸ ἀφ' ἡμῶν ρεῦμα τῷ πλησίον ἀέρι, συνεχόμενον δὲ ἐντὸς ὁμαλύνει τε καὶ διαχειτὰς ἐν ἡμῖν κινήσεις, ἐπαγωγὸν ὕπνου γινόμενον, παρ' ὃ καὶ μύει τὰ βλέφαρα. πολλῆς μὲν δὴ ἡσυχίας γινομένης βραχυόνειροι ὕπνοι ἐμπίπτουσιν, ὑπολειφθεισῶν δὲ τινῶν κινήσεων φαντάσματα συχνὰ γίνεται περὶ ἡμᾶς· καὶ τὰς μὲν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ κατ' εὐθυωρίαν γινομένας φαντασίας ὡδὶ συνίστασθαι· ταύταις δὲ ἐπομένως καὶ τὰς κατὰ τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίας καὶ τῶν ἄλλων ὅσα διαφανῆ καὶ λεῖα οὐκ ἄλλως ἢ κατὰ ἀνάκλασιν συντελεῖσθαι, ὡς ἂν ἔχη τὸ κάτοπτρον κυρτότητος ἢ κοιλότητος [ἢ μήκους]· διάφοροι γὰρ ἔσονται φαντασίαι, ἀνωθεν ἔρχομένων τῶν φώτων πρὸς τὰ μέρη τὰ ἕτερα, ἀπολισθαινότων μὲν τῆς κυρτότητος, εἰς δὲ τὴν κοιλότητα συνιόντων. οὕτω γὰρ ἐφ' ὧν μὲν ἐξ ἐναντίων τὸ λαῖον καὶ τὸ δεξιὸν ὁράται, ἐφ' ὧν δὲ κατὰ ἴσον, ἐφ' ὧν δὲ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπαλιν μεταπίπτει.

XIX. Ἀκοὴ δὲ γέγονε πρὸς φωνῆς γνῶσιν, ἀρχομένη

μὲν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν κινήσεως, τελευτῶσα δὲ περὶ
 ἥπατος ἔδραν· ἢ δὲ φωνὴ ἐστὶν ἢ δι' ὠτων ἐρχομένη ἐγκε-
 φάλου τε καὶ αἵματος, διαδιδομένη δὲ μέχρι ψυχῆς πληγῆ,
 ὄξεια μὲν ἢ ταχέως κινουμένη, βαρεῖα δὲ ἢ βραδέως, καὶ
 μεγάλη μὲν ἢ πολλή, μικρὰ δὲ ἢ ὀλίγη. τούτοις δὲ ἐπομένως
 ἢ τῶν μυκτῆρων δύναμις πρὸς τὴν τῶν ὀσμῶν αἰσθησιν
 συνέστη· ἔστι δὲ ἢ ὀσμὴ τὸ κατιὸν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μυ-
 κτῆρσι φλεβίων πάθος μέχρι τῶν περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπων·
 εἶδη δὲ ταύτης οὐχ ὑπάρχει ὀνομασμένα ἔξω δυοῖν τοῖν γενι-
 κωτάτοι, εὐώδους τε καὶ δυσώδους, ἅπερ τὴν τοῦ ἀλγεινοῦ
 τε καὶ ἠδέος ἔχει πρόσρησιν. πᾶσαν δὲ τὴν ὀσμὴν αἴρος
 μὲν εἶναι παχύτεραν, ὕδατος δὲ λεπτοτέραν· σημεῖον δέ, ἐν
 οἷς εἰκότως λέγεται τὸ τῆς ὀσμῆς γένος, ὅτι τούτων ἐστὶ τῶν
 οὐδέπω μεταβολὴν τελείαν εἰληφότων, ἀλλὰ κοινωνίαν ἐχόν-
 των αἴρος τε καὶ ὕδατος, ταῦτα δὲ εἶναι κατὰ κερπνόν τε
 καὶ ὀμίχλην· τούτων γὰρ εἰς ἄλληλα ἀμειβόντων ἢ τῆς ὀσ-
 φρήσεως αἰσθησις συντελεῖται. τὴν γε μὴν γεῦσιν ποικιλω-
 τάτων χυμῶν ἐπιγνώμονα κατεσκεύασαν οἱ θεοί, φλεβία κα-
 τατείναντες ἀπ' αὐτῆς μέχρι καρδίας, δοκίμια ἐσόμενα καὶ
 κριτήρια τῶν χυμῶν· ταῦτα δὲ συγκρινόμενα καὶ διακρινό-
 μενα κατὰ τὰς προσπτώσεις τῶν χυμῶν διορίζει τὴν ἐν τού-
 τοις παραλλαγὴν. εἰσὶ δὲ χυμῶν διαφοραὶ ἑπτὰ· γλυκὺς,
 ὄξύς, στρυφνός, αὐστηρός, ἀλμυρός, δριμύς, πικρός· τούτων
 δὲ τὸν μὲν γλυκὺν ἐναντίαν φύσιν ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἅπασι
 συμβέβηκε, διαχέοντα οἰκείως τὴν περὶ τὴν γλῶτταν ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ λοιπούς, τοὺς μὲν κυκῶντάς τε καὶ σπαράτ-
 τοντας ὄξεις, τοὺς δὲ ἐκθερμαίνοντας καὶ εἰς τὰ ἄνω θέον-
 τας δριμεῖς, τοὺς δὲ τὸ ῥυπτικὸν ἔχοντας σφοδρὸν ὥστε συν-
 τήκειν πικρούς, τοὺς δὲ ἠρέμα καθαίροντάς τε καὶ ῥύπτοντας
 ἀλμυρούς, τῶν δὲ συναγόντων τοὺς πόρους καὶ συγκρινόν-
 των τοὺς μὲν τραχυτέρους στρυφνοὺς εἶναι, τοὺς δ' ἥττον
 τοῦτο ἐργαζομένους αὐστηρούς. ἀπτικὴν δ' εἶναι δύναμιν κα-
 τεσκευασμένην ὑπὸ θεῶν ἀντιληπτικὴν θερμῶν τε καὶ ψυχρῶν
 μαλακῶν τε καὶ σκληρῶν κούφων τε καὶ βαρέων λείων τε καὶ
 τραχέων, ὡς κρίνειν καὶ τὰς ἐν τούτοις διαφοράς. εἰπόντα
 μὲν δὴ φαμεν τὰ παραδεχόμενα τὴν ἀφήν, ἀντίτυπα δὲ ἃ
 οὐκ εἶκει· τοῦτο δὲ συμβάλει παρὰ τὰς βάσεις αὐτῶν τῶν

σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα μείζονας μόνιμα καὶ ἑδραῖα, τὰ δὲ ἐπὶ μικροῦ βεβῶτα εὐεϊκτα καὶ μαλακὰ καὶ εὐμετάβολα ὄντα τυγχάνει. τραχὺ δὲ εἶη ἂν τὸ ἀνώμαλον μετὰ σκληρότητος, λειῶν δὲ τὸ ὀμαλὸν μετὰ πυκνοῦ· τό γε μὴν θερμοῦ καὶ ψυχροῦ πάθος ἐναντιώτατα ὄντα ἐναντίοις αἰτίοις συνίσταται. τὸ μὲν γὰρ ὀξύτητι τῶν μερῶν καὶ τραχύτητι διατέμνον τὸ θερμὸν πάθος ποιεῖ, τὸ δὲ ψυχρὸν ἀδρομερέστερον τῇ εἰσόδῳ, ἔξωθούτων μὲν τὰ ἐλάττονα καὶ μικρὰ, βιαζομένων δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκείνων ἑδραν. σεισμὸς γάρ τις καὶ τρόμος τότε συνίσταται, καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ πάθος ἐν τοῖς σώμασι ῥιγὸς ὑπάρχει.

XX. Βαρὺ δὲ καὶ κοῦφον τῷ μὲν ἄνω καὶ κάτω οὐδαμῶς ὀρίζειν προσήκει· οὐδὲν γὰρ εἶναι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω. τοῦ γὰρ παντὸς οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος καὶ ἀπηκριβωμένου ὀμαλῶς κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν, οὐκ ἐν δίκῃ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω τινὰς ὀνομάζειν· ἀλλὰ γὰρ εἶναι βαρὺ μὲν τὸ χαλεπῶς εἰς τὸν παρὰ φύσιν τόπον ἐλκόμενον, κοῦφον δὲ τὸ ῥαδίως· καὶ προσέτι βαρὺ μὲν τὸ ἐκ πλειόνων μερῶν συγκείμενον, ἑλαφρὸν δὲ τὸ ἐξ ὀλιγίστων.

XXI. Ἀναπνέομεν δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ· περιέστηκε μὲν ἡμῖν ἔξωθεν ἀήρ πολὺς, οὗτος δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν καὶ διὰ τῶν ἄλλων τοῦ σώματος πόρων καὶ τῷ λόγῳ θεωρητῶν εἴσω χωρεῖ, θερμανθεὶς δὲ εἰς τὰ ἔξω πρὸς τὸ συγγενὲς σπεύδει· καὶ καθ' ὃ ἂν μέρος ἐξίη, ἀντιπεριωθεῖ τὸν ἔξωθεν ἀέρα πάλιν εἰς τὰ ἐντός, οὕτω τε ἀπαύστως τούτου τοῦ κύκλου συντελουμένου ἢ εἰσπνοῆ τε καὶ ἐκπνοῆ συνίσταται.

XXII. Νόσων δὲ αἰτίας εἶναι πολλάς· πρῶτον μὲν τὴν τῶν στοιχείων ἔνδειαν καὶ ὑπερβολὴν μετάστασιν τε εἰς ἄλλους οὐκ οἰκείους τόπους· δεύτερον δὲ τὴν τῶν ὁμογενῶν ἀνάπαλιν γένεσιν, οἷον ἐκ σαρκὸς εἰ γένοιτο αἷμα ἢ χολὴ ἢ φλέγμα· πάντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ σύντηξιν εἶναι. τὸ γὰρ φλέγμα ὑπάρχειν νέας σαρκὸς σύντηξιν· ἰδρωῖτα δὲ καὶ τὸ δάκρυον ὥσπερ ὀρόν τινα φλέγματος· τὸ δὲ φλέγμα ἔξω μὲν ἀπολειφθὲν λεύκας καὶ ἀλφασὺς ἀπογεννᾷ, εἴσω δὲ κερασθὲν χολῆ μελαίνῃ τὴν καλουμένην ἱερὰν νόσον ἐπάγει, τὸ δὲ ὄξύ καὶ ἀλμυρὸν φλέγμα τῶν ἐν φύσει παθῶν αἰτίον· πάντα δὲ τὰ

φλεγμαίνοντα ὑπὸ χολῆς τοῦτο πέπονθε· τὰ γὰρ μυρία πάθη καὶ πολύτροπα χολή τε καὶ φλέγμα ἀπεργάζεται. τὸν μὲν δὴ συνεχῆ πυρετὸν γίνεσθαι τοῦ πυρὸς πλεονάσαντος, τὸν δὲ ἀμφημερινὸν τοῦ ἀέρος, τριταῖον δὲ ὕδατος, τεταρταῖον δὲ γῆς. ἔξῃς δὲ περὶ ψυχῆς ῥητέον, ἐντεῦθεν ποθεν ἀναλαμβάνοντας τὸν λόγον, εἰ καὶ δόξομεν παλιλογεῖν.

XXIII. Ψυχὴν γὰρ παραλαμβάντες ἀνθρωπίνην ἀθάνατον οὕσαν, ὡς δείξομεν, παρὰ τοῦ πρώτου θεοῦ οἱ τὰ θνητὰ γένη δημιουργοῦντες θεοὶ δύο αὐτῇ προσέθεσαν μέρη θνητά· ὡς δὲ μὴ τῆς φλυαρίας τῆς θνητῆς ἀναπιμπλάμενον ἢ τὸ θεῖον αὐτῆς καὶ ἀθάνατον, κατώκισαν ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς οἴου ἀκροπόλεως, ἄρχον καὶ βασιλεῦον ἀποφήναντες οἴκησίν τε ἀπονεύμαντες αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, σχῆμα ἔχουσαν μιμούμενον τὸ τοῦ παντός, ὑπέθεσαν δὲ τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς ὑπηρεσίαν ὡς ὄχημα προσφύσαντες, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς θνητοῖς αὐτῆς μέρεσιν οἴκησιν ἄλλην ἄλλῳ ἀπένειμαν. τὸ μὲν γὰρ θυμικὸν ἔταξαν ἐν καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τῷ μεταξύ τόπῳ τοῦ τε πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὄρου καὶ τῶν φρενῶν, καταδήσαντες ὥσπερ τι οἰστρουῦν καὶ ἄγριον θρέμμα· τὸν πνεύμονα δὲ ἐμηχανήσαντο τῆς καρδίας χάριν μαλακόν τε καὶ ἀναιμον σηραγγώδη τε καὶ σπόγγῳ παραπλήσιον, ὅπως ἔχοι τι μάλαγμα πηδῶσα ἢ καρδία κατὰ τὴν ζέσει τοῦ θυμοῦ, τὸ δὲ ἦπαρ πρὸς τὸ διεγείρειν τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς καὶ πρὸς τὸ καταπραῦνειν ἔχον γλυκύτητα τε καὶ πικρότητα· καὶ μὴν πρὸς τὸ δηλοῦν τὴν διὰ τῶν ὀνείρων μαντικὴν· ἐμφανέσθαι γὰρ ἐν αὐτῷ διὰ τὸ λεῖον καὶ πυκνὸν καὶ λαμπρὸν τὴν ἐκ τοῦ νοῦ φερομένην δύναμιν· τὸν δὲ σπλήνα τοῦ ἥπατος χάριν, ὅπως καθαίρη τε αὐτὸ καὶ παρέχη λαμπρόν· τὰς γοῦν ἐπιγινομένας ἐκ τινῶν νόσων περὶ τὸ ἦπαρ διαφθορὰς εἰς αὐτὸν δέχεσθαι.

XXIV. Ὅτι δὲ τριμερῆς ἐστὶν ἡ ψυχὴ κατὰ τὰς δυνάμεις, καὶ κατὰ λόγον τὰ μέρη αὐτῆς τόποις ἰδίῳις διανεμένηται, μάθοιμεν ἂν ἐντεῦθεν. πρῶτον μὲν δὴ τὰ φύσει χωριζόμενα ἕτερα ὑπάρχει· φύσει δὲ χωρίζεται τὸ παθητικὸν καὶ λογιστικόν, εἴ γε τὸ μὲν περὶ τὰ νοητὰ ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ τὰ λυπηρὰ καὶ ἡδέα, προσέτι τοῦ παθητικοῦ καὶ περὶ τὰ ζῶα ὄντος. ἔπειτά γε μὴν ἕτερα ὄντα τῇ φύσει τό τε παθητικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν καὶ τόποις ὀφείλει κεχωρίσθαι. εὕρισκται γὰρ μαχόμενα ἀλλήλοις, οὔτε

αὐτοῦ τινὸς πρὸς αὐτὸ μάχεσθαι δυναμένου οὔτε τῶν ἐναντιου-
μένων πρὸς ἄλληλα περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δυνα-
μένων συστήναι. ὁρᾶται δέ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λο-
γισμῷ μαχόμενος· λέγει γοῦν τὸ

καὶ μανθάνω μὲν οἶα δρᾶν μέλλω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·

ἐπὶ δὲ τοῦ Λαίου τὸν Χρύσιππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ
μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως·

αἶ αἶ τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῆ τὰ γαθόν, χρῆται δὲ μή.

ἔτι δὲ τὸ ἕτερον εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ παρίσταται
καὶ τοῦ ἑτέραν μὲν ἐπιμέλειαν εἶναι τοῦ λογιστικοῦ, ἑτέραν δὲ
τοῦ παθητικοῦ· τοῦ μὲν διὰ διδασκαλίας, τοῦ δὲ διὰ τῆς τοῦ
ἔθους ἀσκήσεως.

XXV. Τὴν δὲ ψυχὴν ἀθάνατον ἀποφαίνει τοῦτον ἐπιὼν
τὸν τρόπον. ἢ ψυχὴ ὅτῳ ἂν προσγένηται, ἐπιφέρει τούτῳ τὸ ζῆν
ὡς σύμφυτον ὑπάρχον ἑαυτῇ· τὸ δὲ ἐπιφέρον τινὶ τὸ ζῆν ἀνε-
πίδεκτόν ἐστι θανάτου· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον. εἰ δὲ ἀθά-
νατον ἢ ψυχὴ, καὶ ἀνώλεθρον ἂν εἴη· ἀσώματος γὰρ ἐστὶν οὐ-
σία, ἀμετάβλητος κατὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ νοητὴ καὶ ἀειδὴς καὶ
μονοειδής· οὐκοῦν ἀσύνθετος, ἀδιάλυτος, ἀσκέδαστος· τὸ δὲ
σῶμα πᾶν τούναντιον αἰσθητόν, ὁρατόν, σκεδαστόν, σύνθετον,
πολυειδές. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ σώματος πρὸς τῷ
αἰσθητῷ γινομένη ἰλιγγιά τε καὶ ταράττεται καὶ οἶον μεθύει,
πρὸς δὲ τῷ νοητῷ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γινομένη καθίσταται καὶ
ἡρεμεῖ· πρὸς ᾧ δὴ γινομένη ταράττεται, τούτῳ οὐκ ἔοικεν·
ὥστε μᾶλλον τῷ νοητῷ ἔοικε, τὸ δὲ νοητὸν ἀσκέδαστον τῇ φύσει
καὶ ἀνώλεθρον. καὶ μὴν ἡγεμονεύει ἢ ψυχὴ φύσει· το δὲ τῇ
φύσει ἡγεμονικὸν τῷ θείῳ ἔοικεν· ὥστε ψυχὴ τῷ θείῳ εἰκυῖα
ἀνώλεθρος ἂν εἴη καὶ ἄφθαρτος. τὰ τε ἄμεσα ἐναντία καὶ μὴ
καθ' αὐτὰ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς πέφυκεν ἐξ ἀλλήλων γίνε-
σθαι· ἐναντίον δὲ τοῦτο, ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ζῆν, τῷ τε-
θνάναι· ὡς οὖν ὁ θάνατος διάκρισις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, οὕτω
καὶ ἡ ζωὴ σύνοδος ψυχῆς, οὔσης δηλονότι πρόσθεν, καὶ σώματος·
εἰ δὲ καὶ ἔσται μετὰ θάνατον καὶ ἡν πρὸ τοῦ περιπεσεῖν σώματι,
πιθανώτατον αἰδῖον αὐτὴν εἶναι, οὐ γὰρ οἶόν τε τὸ φθεροῦν
αὐτὴν νοῆσαι. εἴ γε μὴν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις εἰσὶν, ἀθά-

νατος ἂν εἴη ἡ ψυχὴ· ὅτι δὲ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, τοῦτον ἂν ἐπαχθείημεν τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μάθησις ὑποσταίη, ἢ κατὰ ἀνάμνησιν τῶν πάλαι γνωσθέντων. εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἐνενοοῦμεν τὰς κοινότητας, πῶς ἂν τὰ κατὰ μέρος διωδεύσαμεν ἄπειρα ὑπάρχοντα, ἢ πῶς ἀπ' ὀλίγων; διεψεύσθημεν γὰρ ἂν, οἷον φέρε κρίναντες τὸ ἀναπνοῆ χρωμένον μόνον ζῶον εἶναι· ἢ πῶς ἂν τὸ ἀρχικὸν εἶεν αἱ ἔννοιαι; ἀναμνηστικῶς οὖν νοοῦμεν ἀπὸ μικρῶν αἰθρυμάτων, ἀπὸ τινων κατὰ μέρος ὑποπεσόντων ἀναμιμνησκόμενοι τῶν πάλαι ἐγνωσμένων, ὧν λήθην ἐλάβομεν ἐνσωματωθέντες. ἔτι δὲ ἡ ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας, οὐδὲ ὑπὸ τῆς ἄλλου φθείροιτ' ἂν, οὐδ' ἀπλῶς ὑπ' ἄλλου, οὕτω δὲ ἔχουσα ἀφθαρτον ἂν εἴη. τό γε μὴν αὐτοκίνητον ἀρχικῶς ἀεικίνητον, τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον· αὐτοκίνητον δὲ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἀρχὴ πάσης κινήσεως καὶ γενέσεως, ἀρχὴ δὲ ἀγένητον καὶ ἀνώλεθρον· ὥστε ἢ τε τῶν ὅλων ψυχὴ τοιαύτη ἂν εἴη καὶ ἡ ἀνθρωπίνη, τοῦ αὐτοῦ γε κράματος ἀμφοτέραι μεταλαβοῦσαι. αὐτοκίνητον δὲ φησι τὴν ψυχὴν, ὅτι σύμφυτον ἔχει τὴν ζωὴν αἰεὶ ἐνεργοῦσαν καθ' αὐτήν. ὅτι μὲν οὖν αἱ λογικαὶ ψυχαὶ ἀθάνατοι ὑπάρχουσι κατὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, βεβαιώσαιτ' ἂν τις· εἰ δὲ καὶ αἱ ἄλογοι, τοῦτο τῶν ἀμφισβητουμένων ὑπάρχει. πιθανὸν γὰρ τὰς ἀλόγους ψυχὰς, ψιλῆ τε φαντασίᾳ ἐλαυνομένας καὶ οὔτε λογισμῶ οὔτε κρίσει χρωμένας, οὔτε θεωρήμασι καὶ τῇ τούτων συναγωγῇ οὔτε καθολικαῖς διαλήψεσι, παντελῶς δὲ ἀνευνοήτους οὔσας καὶ τῆς νοητῆς φύσεως, μήτε τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι ταῖς λογικαῖς, θνητὰς τε καὶ φθαρτὰς ὑπάρχειν. τῶ δὲ ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς λόγῳ ἠκολούθησε τὸ εἰσκρίνεσθαι αὐτὰς τοῖς σώμασι, παρεμφυομένας ταῖς τῶν ἐμβρύων διαπλαστικαῖς φύσεσι, καὶ διαμείβειν πολλὰ σώματα καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐκ ἀνθρώπινα, ἢ ἀριθμοὺς μενούσας ἢ βουλήσει θεῶν ἢ δι' ἀκολασίαν ἢ διὰ φιλοσωματίαν· ἔχει δὲ πῶς οἰκειότητα πρὸς ἄλληλα σῶμα καὶ ψυχὴν, ὡς πῦρ καὶ ἄσφαλτος. καὶ ἡ θεῶν δὲ ψυχὴ κέκτηται καὶ αὐτὴ τό τε κριτικόν, ὃ καὶ γνωστικόν ἂν καλοῖτο, καὶ μὴν τὸ ὀρμητικόν τε, ὃ καὶ παραστατικόν ἂν τις ὀνομάσειε, καὶ τὸ οἰκειωτικόν· αἵτινες δυνάμεις οὔσαι καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς μετὰ τὸ ἐνσωματωθῆναι οἷον μεταβολὴν λαμβάνουσιν, ἢ μὲν οἰκειωτικὴ εἰς τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ δὲ ὀρμητικὴ εἰς τὸ θυμοειδές.

XXVI. Περὶ δὲ εἰμαρμένης τοιαῦτά τινα τῷ ἀνδρὶ ἀρέσκει. πάντα μὲν φησιν ἐν εἰμαρμένῃ εἶναι, οὐ μὴν πάντα καθειμάσθαι. ἢ γὰρ εἰμαρμένη νόμου τάξιν ἐπέχουσα οὐχ οἷον λέγει, διότι ὁ μὲν τάδε ποιήσει, ὁ δὲ τάδε πείσεται· εἰς ἄπειρον γὰρ τοῦτο, ἀπείρων μὲν ὄντων τῶν γεννωμένων, ἀπείρων δὲ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβαινόντων· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν οἰχθήσεται καὶ ἔπαινοι καὶ ψόγοι καὶ πᾶν τὸ τούτοις παραπλήσιον· ἀλλὰ διότι ἥτις ἂν ἔληται ψυχὴ τοιοῦτον βίον καὶ τάδε τινὰ πράξει, τάδε τινὰ αὐτῇ ἔψεται. ἀδέσποτον οὖν ἢ ψυχὴ καὶ ἐπ' αὐτῇ μὲν τὸ πράξει ἢ μὴ, καὶ οὐ κατηνάγκασται τοῦτο, τὸ δὲ ἐπόμενον τῇ πράξει καθ' εἰμαρμένην συντελεσθήσεται· οἷον τῷ Πάρις ἀρπάσει τὴν Ἑλένην, ἐπ' αὐτῷ ὄντι, ἀκολουθήσει τὸ πολεμήσουσι περὶ τῆς Ἑλένης οἱ Ἕλληνες. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀπόλλων τῷ Λαῖῳ προεῖπεν·

εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς·
ἐν τῷ θεσμῷ δὲ περιέχεται μὲν καὶ ὁ Λαῖος καὶ τὸ φῦσαι αὐτὸν παῖδα, καθειμάσθαι δὲ τὸ ἐπόμενον. ἢ δὲ τοῦ δυνατοῦ φύσις πέπτωκε μὲν πως μεταξὺ τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, ἀορίστω δὲ ὄντι αὐτῷ τῇ φύσει ὥσπερ ἐποχεῖται τὸ ἐφ' ἡμῖν· ὁ δ' ἂν ἐλομένων ἡμῶν γένηται, τοῦτο ἔσται ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος· τὸ δὲ δυνάμει [τοῦτ' ἐστὶ] τοῦ καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐνέργειαν λεγομένου διήνευκε. τὸ μὲν γὰρ δυνάμει ἐπιτηδειότητά τινα ἀποσημαίνει πρὸς τινα οὕτω τὴν ἕξιν ἔχοντα· ὡς ὁ παῖς δυνάμει φηθήσεται καὶ γραμματικὸς καὶ ἀύλητῆς καὶ τέκτων, ἔσται δὲ τὸ τηνικάδε ἐν ἕξει ἐνός τινος ἢ δυοῖν τούτων, ὁπότεν μάθη καὶ κτήσῃται τινα τῶν ἕξεων· κατ' ἐνέργειαν δὲ ὁπότεν ἐνεργῇ ἀπὸ τῆς ἕξεως ἐκείνης, ἣν κέκτηται· τὸ δὲ δυνατόν οὐδὲν τούτων, ἀορισταῖνον δὲ τῷ ἐφ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐφ' ὁπότερον ῥοπήν λαμβάνει τὸ ἀληθεύειν ἢ μὴ.

XXVII. Ἐξῆς δ' ἐπὶ κεφαλαίων περὶ τῶν ἠθικῶς τῷ ἀνδρὶ εἰρημένων ρητέον. τὸ μὲν δὴ τιμιώτατον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν οὔτε εὐρεῖν ᾗστο εἶναι ῥάδιον οὔτε εὐρόντας ἀσφαλὲς εἰς πάντας ἐκφέρειν· πάνυ γοῦν ὀλίγοις τῶν γνωρίμων καὶ τοῖς γε προκριθεῖσι τῆς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀκροάσεως μετέδωκε· τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀγαθόν, εἴ τις ἀκριβῶς τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἀναλάβοι, ἐτίθητε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ, ὅπερ θεὸν τε καὶ νοῦν τὸν πρώτον προσαγορεύσαι ἂν τις. πάντα γὰρ

τὰ ὄπωσοῦν παρ' ἀνθρώποις ἀγαθὰ νομιζόμενα ταύτης ὑπελάμβανε τυγχάνειν τῆς προσρήσεως τῷ ὄπωσοῦν μετέχειν ἐκείνου τοῦ πρώτου καὶ τιμιωτάτου, ὅνπερ τρόπον καὶ τὰ γλυκέα καὶ τὰ θερμὰ κατὰ μετουσίαν τῶν πρώτων τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· μόνα δὲ τῶν ἐν ἡμῖν ἐφικνεῖσθαι αὐτοῦ τῆς ὁμοιότητος νοῦν καὶ λόγον, διὸ καὶ τὸ ἡμέτερον ἀγαθὸν καλὸν εἶναι καὶ σεμνὸν καὶ θεῖον καὶ ἐράσμιον καὶ σύμμετρον καὶ δαιμονίως πως καλούμενον· τῶν δὲ λεγομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, οἷον ὑγείας κάλλους τε καὶ ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ τῶν παραπλησίων μηδὲν εἶναι καθάπαξ ἀγαθόν, εἰ μὴ τύχοι τῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς χρήσεως· χωρισθέντα γὰρ ταύτης ὕλης μόνον ἐπέχειν τάξιν, πρὸς κακοῦ γινόμενα τοῖς φαύλως αὐτοῖς χρωμένοις· ἔσθ' ὅτε δὲ αὐτὰ καὶ θνητὰ ὠνόμαζεν ἀγαθὰ· τὴν δ' εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἠγεῖτο εἶναι [τοῖς] ἀγαθοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς θείοις τε καὶ μακαρίοις· ὅθεν δὴ καὶ μεγάλων τε καὶ θαυμασίων τὰς τῷ ὄντι φιλοσόφους ψυχὰς ἔφασκεν ἀναμέστους καὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος διάλυσιν συνεστίλους θεοῖς γινομένας καὶ συμπεριπολούσας καὶ τὸ τῆς ἀληθείας πεδίον θεωμένας, ἐπεὶπερ καὶ ἐν τῷ ζῆν ἐφλέντο τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιτήδευσιν αὐτοῦ προετίμων, ἀφ' ἧς ὥσπερ τι ὄμμα ψυχῆς ἐκκαθηραμένους καὶ ἀναξωπυρήσαντας ἀπολλύμενόν τε καὶ ἀποτυφλούμενον κρεῖττον ὄν σῶζεσθαι μυρίων ὀμμάτων, δυνατοὺς γίνεσθαι ἐπορέξασθαι τῆς τοῦ λογικοῦ παντὸς φύσεως· ὁμοιωῖσθαι γὰρ τοὺς ἄφρονας τοῖς ὑπὸ γῆν ἀνθρώποις καταφρισμένοις καὶ φῶς μὲν μηδέποτε λαμπρὸν ἑωρακόσιν, ἀμυδρὰς δὲ τινὰς σκιάς ὁρῶσι τῶν παρ' ἡμῖν σωμάτων, οἰομένοις δὲ σαφῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὄντων· ὡς γὰρ τούτους, τυχόντας τῆς ἐκ τοῦ ζόφου ἀνόδου καὶ εἰς τὸ καθαρὸν φῶς προελθόντας, εὐλόγως καταγνώσεσθαι τῶν τότε φανέντων καὶ πολὺ πρόσθεν αὐτῶν ὡς ἐξηπατημένων· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ βιωτικοῦ ζόφου μεταβαίνοντας ἐπὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν θεῖα καὶ καλὰ τῶν μὲν πάλαι θαυμασθέντων αὐτοῖς καταφρονήσειν, τῆς δὲ τούτων θεωρίας σφοδροτέραν ἔξειν ὄρεξιν· οἷς συναρδόν ἐστι τὸ λέγειν, αὐτὸ μόνον εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθόν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐταρκῆ πρὸς εὐδαιμονίαν, καὶ διότι μὲν τὸ ἀγαθὸν ἐἰ ἐπιστήμη τοῦ πρώτου καὶ καλόν ἐστι, δι' ὅλων συντάξεων δεδήλωται, τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων οὕτω πως·

διττὰ δὲ ἀγαθὰ ἔστι, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα, καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις· εἰ δέ τι κεχωρισμένον καὶ τοῦ πρώτου τῆς οὐσίας ἀμέτοχον ὑπάρχει, καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ἀγαθὸν ὠνόμασται, τοῦτο δὲ φησι μεῖζον εἶναι τῷ ἔχοντι κακὸν ἐν Εὐθυδήμῳ. ὅτι δὲ καὶ [κατὰ] τὰς ἀρετὰς ἠγεῖτο εἶναι δι' αὐτὰς ἀρετὰς, ὡς ἀκόλουθόν γε ληπτέον τῷ μόνον αὐτὸν ἠγεῖσθαι τὸ καλὸν ἀγαθόν· καὶ δὴ ἐν πλείστοις τοῦτο αὐτῷ ἐπιδέδεικται καὶ μάλιστα ἐν ὅλῃ τῇ Πολιτείᾳ. τὸν μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχοντα τὴν προειρημένην εὐτυχέστατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, οὐχ ἔνεκα τῶν τιμῶν, ὧν τοιοῦτος ὧν λήψεται, οὐδὲ μισθῶν ἔνεκα, ἀλλὰ κἂν πάντα λανθάνῃ ἀνθρώπους κἂν τὰ λεγόμενα κακὰ εἶναι οἷον ἀτιμίαι καὶ φυγαὶ καὶ θάνατοι συμβάλῃωσι· τὸν δὲ χωρὶς ταύτης τῆς ἐπιστήμης τὰ νομιζόμενα ἀγαθὰ πάντα κεκτημένον, οἷον πλοῦτον καὶ βασιλείαν μεγάλην καὶ σώματος ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν καὶ κάλλος, μηδέν τι μᾶλλον εἶναι εὐδαίμονα.

XXVIII. Οἷς πᾶσιν ἀκόλουθον τέλος ἐξέθετο ὁμοίωσιν θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ποικίλως δὲ τοῦτο χειρίζει. ποτὲ μὲν γὰρ ὁμοίωσιν θεῶν λέγει τὸ φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ὄσιον εἶναι, ὡς ἐν Θεαιτήτῳ· διὸ καὶ πειρᾶσθαι χρῆ[ναι] ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν ὅτι τάχιστα· φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὄσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι· ποτὲ δὲ μόνον τὸ δίκαιον εἶναι, ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Πολιτείας· οὐ γὰρ δὴ ὑπὸ θεῶν ποτὲ ἀμελεῖται, ὅς ἂν προθυμεῖσθαι θέλῃ δίκαιος γενέσθαι καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατόν ἀνθρώπου ὁμοιοῦσθαι θεῶν. ἐν δὲ τῷ Παίδωνι ὁμοίωσιν θεῶν λέγει τὸ σώφρονα ἅμα καὶ δίκαιον γενέσθαι, οὕτω πως· οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη, καὶ μακάριοι εἰσι καὶ εἰς βέλτιστον τόπον ἴοντες οἱ τὴν δημοτικὴν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες, ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. ποτὲ μὲν δὴ τὸ τέλος ὁμοιωθῆναι θεῶν λέγει, ποτὲ δ' ἔπεσθαι, ὡς ὅποταν εἴπῃ· ὁ μὲν δὴ θεός, καθάπερ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς· ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω, ὡς ὅποταν φῆ· τὴν δὲ θεῶν ἐπομένην τε καὶ εἰκασμένην ψυχὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς. καὶ γὰρ τοι τῆς ὠφελείας ἀρχὴ τὸ ἀγαθόν, τοῦτο δὲ ἐκ θεοῦ εἴρηται· ἀκόλουθον οὖν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος εἶη ἂν τὸ ἐξομοιωθῆναι θεῶν, θεῶν δηλονότι τῷ ἐπουρανίῳ, μὴ τῷ μὰ Δία ὑπερουρανίῳ, ὅς οὐκ ἀρετὴν ἔχει, ἀμείνων δ' ἔστι ταύτης· ὅθεν ὀρθῶς ἂν τις

φραΐη, τὴν μὲν κακοδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εἶναι κάκωσιν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εὐεξίαν. ἐφικόμεθα δ' ἂν τοῦ γενέσθαι ὅμοιοι θεῶ φύσει τε χρησάμενοι τῇ προσηκούσῃ, ἔθεσί τε καὶ ἀγωγῇ καὶ ἀσκήσει τῇ κατὰ νόμον, καὶ τὸ κυριώτατον λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ καὶ θεωρημάτων παραδόσει, ὥστε ἐξίστασθαι μὲν τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἀεὶ δὲ εἶναι πρὸς τοῖς νοητοῖς· προτέλεια δὲ καὶ προκαθάρσια τοῦ ἐν ἡμῖν δαίμονος, εἰ μέλλει τὰ μείζω μυεῖσθαι μαθήματα, εἴη ἂν τὰ διὰ μουσικῆς καὶ ἀριθμητικῆς τε καὶ ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας, συνεπιμελουμένων ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος διὰ γυμναστικῆς, ἧτις καὶ πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην εὐθετα τὰ σώματα παρασκευάζει.

XXIX. Θείου δὲ χρήματος τῆς ἀρετῆς ὑπαρχούσης, αὐτὴ μὲν ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς τελεία καὶ βελτίστη, εὐσχήμονα καὶ σύμφωνον καὶ βέβαιον παρέχουσα τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν καθ' ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλους· τὰ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος συνιστάμεναι, οἷον ἀνδρία καὶ σωφροσύνη, περὶ μὲν τὸ θυμικὸν τῆς ἀνδρίας συνισταμένης, περὶ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς σωφροσύνης. ἑτέρου γὰρ ὄντος τοῦ τε θυμικοῦ καὶ τοῦ * ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ * λογιστικοῦ, διάφορος ἂν εἴη καὶ ἡ ἐκάστου τελειότης· τοῦ μὲν δὴ λογιστικοῦ μέρους τελειότης ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμικοῦ ἡ ἀνδρία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ σωφροσύνη. ἡ μὲν δὴ φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων, ἡ δὲ σωφροσύνη τάξις περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὴν εὐπειθειαν αὐτῶν πρὸς τὸ ἡγεμονικόν, τοῦτο δὲ εἴη ἂν τὸ λογιστικόν· ὅταν δὲ φῶμεν τάξιν τινὰ εἶναι καὶ εὐπειθειαν τὴν σωφροσύνην, τοιοῦτόν τι παρίσταμεν, ὅτι δύναμις τις ἐστὶ, καθ' ἣν τεταγμένως καὶ εὐπειθῶς ἔχουσιν αἱ ὀρέξεις πρὸς τὸ φύσει δεσποτικόν, τουτέστι τὸ λογιστικόν. ἡ δὲ ἀνδρία ἐστὶ δόγματος ἐννόμου σωτηρία * περὶ τοῦ * δεινοῦ τε καὶ μὴ δεινοῦ, τουτέστι διασωστικὴ δύναμις δόγματος ἐννόμου. ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐστὶ συμφωνία τις τούτων πρὸς ἄλληλα, δύναμις οὖσα, καθ' ἣν ὁμολογεῖ καὶ συμφωνεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς καὶ ἕκαστον πρὸς τῷ οἰκείῳ γίνεται καὶ ἐπιβάλλοντι [τε καὶ] κατ' ἀξίαν, ὡς ἂν παντέλειά τις οὖσα τῶν τριῶν ἀρετῶν, φρονήσεως, ἀνδρίας, σωφροσύνης· ἄρχοντος μὲν τοῦ λογισμοῦ, τῶν

δὲ λοιπῶν μερῶν τῆς ψυχῆς κατ' οἰκείαν ιδιότητα κατεσταλμένων ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ πειθηνίων αὐτῶ γεγεννημένων, ὅθεν καὶ ἀντακολουθεῖν ἠγητέον τὰς ἀρετάς. ἢ γὰρ ἀνδρία δόγματος ἐννόμου διασωστικῆ ὑπάρχουσα λόγου ὀρθοῦ διασωστικῆ ἐστὶ, τὸ γὰρ ἐννομον δόγμα ὀρθὸς τίς ἐστὶ λόγος· ὁ δὲ ὀρθὸς λόγος ἀπὸ φρονήσεως γίνεται, καὶ μὴν καὶ ἡ φρόνησις μετὰ ἀνδρίας ὑφίσταται· ἐπιστήμη γάρ ἐστὶν ἀγαθῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται τὸ ἀγαθὸν ὀρθῶν ὑπὸ δειλίας ἐπισκοτούμενος καὶ τῶν συνακολουθούτων τῇ δειλίᾳ παθῶν, παραπλησίως οὐδὲ μετὰ ἀκολασίας φρόνιμός τις δύναται εἶναι, καὶ καθόλου ἔάν τις διὰ τοῦ ἠτῶσθαι ὑπὸ πάθους ποιῇ τι παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ὑπὸ ἀμαθίας καὶ ἀφροσύνης τοῦτο πάσχειν φησὶν αὐτὸν ὁ Πλάτων· ὥστε οὐκ ἂν δύναίτο τις φρόνησιν ἔχειν ἀκόλαστος ὢν καὶ δειλός. ἀχώριστοι οὖν εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλων αἱ τέλειαι.

XXX. Λέγονται γὰρ καὶ ἄλλως ἀρεταί, αἱ οἷον εὐφυῖαι καὶ προκοπαὶ πρὸς ταύτην, ομωυμοῦσαι ταῖς τελειότησι κατὰ τῆ ὁμοιότητα τὴν πρὸς αὐτάς. οὕτω γοῦν καὶ στρατιώτας ἀνδρείους τινὰς καλοῦμεν, καὶ φάμεν ἐνίοτε ἀνδρείους τινὰς ὄντας ἀφρονάς ὑπάρχειν, περὶ τῶν οὐ τελείων ἀρετῶν ποιούμενοι τὸν λόγον. αἱ δὲ τέλειαι ἀρεταὶ δῆλον ὅτι οὔτε ἐπιτείνονται οὔτε ἀνιένται, αἱ μέντοι γε κακίαι καὶ ἐπίτασιν δέχονται καὶ ἄνεσιν· ἄλλος γὰρ ἄλλου ἀφρονέστερος καὶ ἀδικώτερος· ἀλλ' οὐδὲ συνέπονται αἱ κακίαι ἀλλήλαις· εἰσὶ γὰρ τινες ἐναντίαι, αἳ οὐκ ἂν εἶεν περὶ τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ ἔχει θρασύτης πρὸς δειλίαν, καὶ ἀσωτία πρὸς φιλαργυρίαν, καὶ ἄλλως ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ὑφεστάναι τινὰ ἄνθρωπον πάσῃ κακίᾳ συνεχόμενον· οὐδὲ γὰρ σῶμα οἷόν τε εἶναι ἔχον πάσας τὰς τοῦ σώματος κακίας ἐν ἑαυτῷ, παραδεκτέον δὲ καὶ μεταξὺ τινὰ διάθεσιν μήτε φαύλην μήτε σπουδαίαν· οὐδὲ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἢ σπουδαίους εἶναι ἢ φαύλους· τοὺς γὰρ ἐφ' ἱκανὸν προκόπτοντας τοιούτους εἶναι· οὐ γὰρ ῥάδιον εὐθέως ἀπὸ κακίας ἐπ' ἀρετὴν μεταβῆναι· πολλὴν γὰρ εἶναι τὴν διάστασιν πρὸς ἀλλήλα τῶν ἄκρων καὶ ἐναντίωσιν. ἠγητέον καὶ τῶν ἀρετῶν τὰς μὲν εἶναι προηγουμένας, τὰς δὲ ἐπομένας· ἠγουμένας μὲν τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ λοιπαὶ τὸ τέλειον λαμβάνουσιν, ἐπομένας δὲ τὰς ἐν τῷ παθητικῷ. αὐταὶ γὰρ πράττουσι τὰ καλὰ κατὰ λόγον, οὐ τὸν ἐν αὐταῖς· οὐ γὰρ ἔχουσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον

αὐταῖς, ἐξ ἔθους ἐγγινόμεναι καὶ ἀσκήσεως· καὶ ἐπεὶ οὔτε ἐπιστήμη οὔτε τέχνη ἐν ἄλλῳ μέρει τῆς ψυχῆς συνίσταται ἢ ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ, αἱ μὲν περὶ τὸ παθητικὸν ἀρεταὶ οὐχ ὑπάρχουσι διδάκται, ὅτι μήτε τέχνη μήτε ἐπιστήμη εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἴδιον θεώρημα ἔχουσιν· ἢ μέντοι φρόνησις, ἐπιστήμη ὑπάρχουσα, τὰ οἰκεῖα ἐκάστη ἐνδίδωσιν, ὡς καὶ ὁ κυβερνήτης τοῖς ναύταις τινὰ ὑπαγορεύει ὑπ' αὐτῶν μὴ ὀρώμενα, οἱ δὲ πείθονται αὐτῷ· ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ στρατιώτου καὶ ἐπὶ στρατηγοῦ. ἐπιτινομένων δὲ καὶ ἀνιεμένων τῶν κακιῶν, οὐδὲ τὰ ἀμαρτήματα ἴσα ἂν εἴη, ἀλλὰ τὰ μὲν μείζω, τὰ δὲ ἐλάττω, οἷς ἀκολούθως καὶ παρὰ τῶν νομοθετῶν τὰ μὲν μᾶλλον κολάζεται, τὰ δὲ ἥττον καίτοι γε ἀκρότητες αἱ ἀρεταὶ ὑπάρχουσαι διὰ τὸ τέλειαι εἶναι καὶ εἰσὶν ἐν τῷ εὐθεῖ, κατ' ἄλλον τρόπον μεσότητες ἂν εἴεν, τῷ ὁρᾶσθαι περὶ πάσας ἢ τὰς γε πλείστας καθ' ἐκάστην ἐκατέρωθεν δύο κακίας, τὴν μὲν καθ' ὑπερβολὴν, τὴν δὲ κατ' ἔνδειαν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐλευθεριότητος ὁρᾶται ἐπὶ θάτερα μὲν μικρολογία, ἐπὶ θάτερα δὲ ἀσωτία. γίνεται γὰρ ἐν τοῖς πάθεσιν ἀμετρία κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσῆκον ἢ ἐλλείπειν· οὔτε γὰρ ὁ μηδὲ γονέων ὑβριζομένων ὀργιζόμενος ἀπαθῆς ἂν τις εἴη, οὔτε ὁ ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς τυχοῦσι μετριοπαθῆς, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον· πάλιν δὲ ὁμοίως γονέων τελευτησάντων ὁ μὲν μὴ λυπούμενος ἀπαθῆς, ὁ δ' ὥστε καὶ καταφθίνειν ὑπὸ τῆς λύπης, ὑπερπαθῆς τε καὶ ἀμετροπαθῆς, ὁ δὲ λυπούμενος μὲν, μετρίως δὲ τοῦτο πάσχων, μετριοπαθῆς. καὶ μὴν ὁ πάντα φοβούμενος, καὶ πέρα τοῦ μετρίου, δειλός, ὁ δὲ μηδὲν φοβούμενος θρασύς, ἀνδρεῖος δὲ ὁ μετρίως ἔχων περὶ τε θάρρη καὶ φόβους· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν μέτριον ἐν τοῖς πάθεσι τὸ βέλτιστόν ἐστιν, οὐκ ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ μέτριον ἢ τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως, διὰ τοῦτο διὰ μεσότητος αἱ τοιαῦται ἀρεταί, διότι μέσως ἔχοντας ἡμᾶς ἐν τοῖς πάθεσι παρέχονται.

XXXI. Ἐπεὶ δὲ καὶ, εἴ τι ἄλλο ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ καὶ ἀδέσποτον, καὶ ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον ὑπάρχει — οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπαινετὸν ἦν τὸ καλόν, εἰ ἐκ φύσεως ἢ τινος θείας μοίρας παρεγένετο — καὶ ἐκούσιον ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ, καθ' ὁρμὴν τινὰ συνισταμένη διάπυρον καὶ γενναίαν καὶ ἔμμονον· τῷ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐκούσιον εἶναι ἔπεται τὸ τὴν κακίαν ἀκούσιον ὑπάρχειν. τίς γὰρ ἂν ἐκὼν ἐν τῷ καλλίστῳ ἑαυτοῦ μέρει καὶ τιμιωτάτῳ ἔλοιτο ἔχειν τὸ μέγι-

στον τῶν κακῶν; εἰ δέ τις ἐπὶ κακίαν ὁρμᾶ, πρῶτον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ κακίαν αὐτὴν ὁρμήσει, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἀγαθόν· εἰ δὲ καὶ παραγίνεται τις ἐπὶ κακίαν [πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται] ὡς δι' ἐλάττονός τινος κακοῦ ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθόν, καὶ ταύτη ἀκουσίως ἐλεύσεται· ἀδύνατον γὰρ ὁρμᾶν τινὰ ἐπὶ κακὰ βουλόμενον ἔχειν αὐτά, οὔτε ἐλπιδι ἀγαθοῦ οὔτε φόβῳ μείζονος κακοῦ. καὶ ὅσα δὴ ἀδικεῖ ὁ φανῦλος, ἀκούσια ὑπάρχει· τῆς γὰρ ἀδικίας ἀκουσίου οὔσης, πολὺ μᾶλλον τὸ ἀδικεῖν ἀκούσιον ἂν εἴη, ὅσῳ καὶ μείζον κακὸν ἂν τυγχάνοι τὸ ἐνεργεῖν αὐτὸν κατὰ ἀδικίαν τοῦ ἔχειν αὐτὴν ἡρεμοῦσαν. καίτοι δὲ ἀκουσίῳ ὄντων τῶν ἀδικημάτων, κολαστέον τοὺς ἀδικοῦντας καὶ διαφόρως· αἴ τε γὰρ βλάβαι διάφοροι, καὶ τὸ ἀκούσιον ἐν ἀγνοίᾳ τινὶ ἢ πάθει κεῖται, ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἀποτρέψασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἡθεσιν ἀστείοις καὶ μελέτῃ. τοσοῦτον δὲ κακὸν ἀδικία, ὥστε φρενκτότερον εἶναι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πονηροῦ ἔργον, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι πάθος ἀσθενούς. αἰσχρὸν μὲν δὴ ἐκάτερον, τὸ δὲ ἀδικεῖν τοσοῦτῳ κάκιον, ὅσῳπερ καὶ αἰσχρὸν· λυσιτελεῖ δὲ τῷ ἀδικοῦντι ὑποσχεῖν δίκην, ὡς καὶ τῷ νενοσηκότι ὑποσχεῖν ἰατρῷ τὸ σῶμα εἰς θεραπείαν· πᾶσα γὰρ κόλασις ἰατρεία τίς ἐστὶν ἡμαρτηκνίας ψυχῆς.

XXXII. Ἐπεὶ δὲ αἱ πλεῖσται ἀρεταὶ περὶ πάθη γίνονται, διοριστέον καὶ περὶ τοῦ πάθους, ὁποῖόν τι ὑπάρχει. ἔστι τοίνυν πάθος κίνησις ἄλογος ψυχῆς ὡς ἐπὶ κακῷ ἢ ὡς ἐπ' ἀγαθῷ. ἄλογος μὲν οὖν εἴρηται κίνησις, ὅτι οὐ κρίσεις τὰ πάθη οὐδὲ δόξαι, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν κινήσεις· ἐν γὰρ τῷ παθητικῷ τῆς ψυχῆς συνίσταται, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα οὐδὲ ἐφ' ἡμῖν. ἀκουσι γοῦν ἐν ἡμῖν ἐγγίνεται πολλάκις καὶ ἀντιτείνουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γινώσκοντες, ὅτι οὐ λυπηρὰ τὰ προσπεπτωκότα οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ μὴν φοβερά, οὐδὲν ἤττον ἀγόμεθα ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἂν παθόντες ταῦτα, εἰ κρίσει τὰ αὐτὰ ἦν· ταύτας γὰρ ἀποβάλλομεν καταγνόντες αὐτῶν, εἴτε δεόντως εἴτε μὴ δεόντως. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ ἢ καὶ ἐπὶ κακῷ, ἐπειδὴ κατ' ἔμφασιν ἀδιαφόρου πράγματος οὐ κινεῖται πάθος· πάντα γὰρ συνίσταται ἢ κατὰ ἀγαθοῦ ἔμφασιν ἢ κατὰ κακοῦ. ἀγαθὸν γὰρ εἰ μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, ἡδόμεθα, εἰ δὲ μέλλειν, ἐπιθυμοῦμεν· καὶ κακὸν εἰ μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, λυπούμεθα, τὸ δὲ μέλλον φοβούμεθα. ἔστι δὲ πάθη ἀπλᾶ καὶ στοιχειώδη δύο, ἡδονὴ τε καὶ λύπη,

τᾶλλα δὲ ἐκ τούτων πέπλασται. οὐ γὰρ συναριθμητέον τούτοις φόβον καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἀρχικὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀπλά. ὅ τε γὰρ φοβούμενος οὐ παντελῶς ἐστέρηται ἡδονῆς· οὐδὲ γὰρ τὸν τυχόντα ἂν τις διαγένοιτο χρόνον, ἀπογινώσκων ἀπαλλαγὴν ἢ κουφισμὸν τοῦ κακοῦ· πλεονάζει μέντοι ἐν τῷ λυπεῖσθαι καὶ ὀχλεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο συνῆπται τῇ λύπῃ· ὅ τε ἐπιθυμῶν ἐν προσδοκίᾳ μένων τοῦ τεύξεσθαι ἡδέεται, οὐ παντελῶς δὲ θαρρῶν οὐδ' ἔχων βέβαιον τὴν ἐλπίδα ἄχθεται. ἐπιθυμίας δὴ καὶ φόβου μὴ ὄντων ἀρχικῶν, ἀνευδοιάστως συγχωρηθήσεται τὸ μηδὲ τῶν ἄλλων παθῶν τι ἀπλοῦν εἶναι, οἷον ὀργὴν λέγω καὶ πόθον καὶ ζῆλον καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν τούτοις γὰρ ἐνορᾶται ἡδονὴ καὶ λύπη ὡς ἂν ἐκ τούτων μεμιγμένοις. τῶν δὲ παθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἄγρια, τὰ δὲ ἡμερα· καὶ ἡμερα μὲν ὅσα κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖά τε καὶ οἰκεῖα· οὕτω δ' ἔχει, ἕως ἂν σύμμετρα ὑπάρχη· προσελθούσης δ' αὐτοῖς ἀμετρίας, ἡμαρτημένα ὑπάρξει. τοιαῦτά ἐστὶν ἡδονή, λύπη, θυμὸς, ἔλεος, αἰσχύνη· οἰκεῖον γὰρ τὸ ἡσθῆναι ἐπὶ τοῖς κατὰ φύσιν, λυπηθῆναι δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ ὁ μὲν θυμὸς πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκαῖος, ὁ δὲ ἔλεος οἰκεῖος φιλανθρωπία, αἰσχύνη δὲ πρὸς ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐπιτήδειος. ἄλλα δ' ἄγρια ἐστὶ πάθη, ἅπερ παρὰ φύσιν ἐστίν, ἐκ διαστροφῆς συστάνα καὶ ἐθῶν μοχθηρῶν· ταῦτα δ' ὑπάρχει γέλωσ καὶ ἐπιχαιρεκακία καὶ μισανθρωπία, ἃ καὶ ἐπιτεινόμενα καὶ ἀνιέμενα καὶ ὀπωσποτοῦν ἔχοντα διημαρτημένα ὄντα τυγχάνει, μετριότητα μὴ δεχόμενα. περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης φησὶν ὁ Πλάτων, ὅτι ταῦτα τὰ πάθη φύσει πως ἀρχῆθεν ἐν ἡμῖν κινηθέντα φέρεται, τῆς μὲν λύπης καὶ τῆς ἀλγηδόνης ἐπιγινομένων παρὰ φύσιν κινουμένοις, τῆς δὲ ἡδονῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποκαθισταμένοις· οἴεται δὲ κατὰ φύσιν κατάστημα εἶναι τὸ μέσον ἀλγηδόνης τε καὶ ἡδονῆς, οὐθετέρῳ ἐκείνων ὃν τὸ αὐτό, ἐν ᾧ καὶ τὸν πλείω χρόνον ὑπάρχομεν. διδάσκει δὲ καὶ διότι πολλὰ ἐστὶν εἶδη ἡδονῶν, τὰ μὲν διὰ τοῦ σώματος, τὰ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς· τῶν δὲ ἡδονῶν τὰς μὲν μίγνυσθαι τοῖς ἐναντίοις, τὰς δὲ παραμένειν καθαρὰς τε καὶ ἐλικρινεῖς· καὶ τὰς μὲν ἀναμνηστικὰς, τὰς δὲ μετ' ἐλπίδος γινομένας· καὶ τὰς μὲν αἰσχυράς, ὅσαι ἀκόλαστοί τε καὶ μετὰ ἀδικίας, τὰς δὲ μετρίας καὶ ἀμωσγέπως μετεχούσας τοῦ ἀγαθοῦ, οἷον τὴν τε εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὰς

ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἡδονάς. πεφυκυῶν δὲ πολλῶν ἀδοκίμων ἡδονῶν, οὐ ζητητέον εἰ τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν δύναται εἶναι· ἐξίτηλος γὰρ φαίνεται καὶ οὐδενὸς ἀξία, ἐπιγεννηματικὴ τῇ φύσει ὑπάρχουσα καὶ οὐδὲν οὐσιῶδες οὐδὲ προηγούμενον ἔχουσα, συνυπάρχουσα δὲ τῷ ἐναντίῳ· μίγνυται γὰρ ἡδονὴ καὶ λύπη, οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε τοῦτο, εἰ τὸ μὲν ἀπλῶς ἦν ἀγαθόν, θάτερον δὲ κακόν.

XXXIII. Φιλία δὲ ἡ μάλιστα καὶ κυρίως λεγομένη οὐκ ἄλλη τίς ἐστὶ τῆς συνισταμένης κατ' εὐνοίαν ἀντίστροφον· αὕτη δὲ ὑφίσταται, ὅταν ἐπίσης ἐκάτερος βούληται τὸν πλησίον καὶ ἑαυτὸν εὖ πράττειν. ἡ δὲ ἰσότης αὕτη οὐκ ἄλλως σώζεται ἢ κατὰ τὴν τοῦ ἡθους ὁμοιότητα· τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ μετρίῳ ὄντι φίλον ὑπάρχει, τὰ δὲ ἄμετρα οὔτε ἀλλήλοις οὔτε τοῖς συμμέτροις δύναται ἐφαρμόσαι. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἄλλαι νομιζόμεναι φιλίαι, οὐ μὴν καὶ οὐσαι, ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οἷον ἐπιπεχρωσμένοι· ἢ τε φυσικὴ τῶν γονέων πρὸς τὰ ἔκγονα καὶ ἡ τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἡ λεγομένη πολιτικὴ καὶ ἡ ἑταιρική, αὗται δὲ οὐκ αἰεὶ ἔχουσι τὸ ἀντίστροφον τῆς εὐνοίας. εἶδος δὲ πῶς φιλίας ἐστὶ καὶ τὸ ἐρωτικόν· ἐστὶ δὲ ἐρωτικὴ ἡ μὲν ἀστεία, ἡ τῆς σπουδαίας ψυχῆς, ἡ δὲ φαύλη, ἡ τῆς κακῆς, μέση δὲ ἡ τῆς μέσως διακειμένης. ὥσπερ οὖν τρεῖς εἰσὶν ἕξεις ψυχῆς λογικοῦ ζώου, ἡ μὲν ἀγαθή, ἡ δὲ φαύλη, τρίτη δὲ τούτων μέση, οὕτω καὶ τρεῖς ἐρωτικαὶ εἶεν ἂν κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσαι· τὸ δ' εἶναι τρεῖς αὐτὰς δηλοῦσι μάλιστα οἱ σκοποὶ διαφέροντες ἀλλήλων. ἡ μὲν γὰρ φαύλη μόνου τοῦ σώματός ἐστι, τοῦ ἡδέος ἠπτωμένη καὶ ταύτη βροσκηματώδης ὑπάρχουσα· ἡ δὲ ἀστεία ψιλῆς τῆς ψυχῆς ἔνεκεν, ἣ ἔνορᾶται ἐπιτηδειότης πρὸς ἀρετήν· ἡ δὲ μέση τοῦ συναμφοτέρου, ὀρεγομένη μὲν τοῦ σώματος, ὀρεγομένη δὲ καὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς. ὁ δὲ ἀξιέραστος καὶ αὐτὸς μέσος τις ὑπάρχει οὔτε φαῦλος ὧν οὔτε ἀστεῖος, ὅθεν καὶ σωματοποιούμενον Ἐρωτα δαίμονά τινα μᾶλλον φατέον ἢπερ θεὸν μηδέποτε ἐν γῆϊνῳ σώματι γεγεννημένον, διαπορθμεύοντα τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν. κοινῶς δὲ τῆς ἐρωτικῆς εἰς τὰς τρεῖς ιδέας διηρημένης τὰς προειρημένους, ἡ τοῦ ἀγαθοῦ τοίνυν ἐρωτικὴ ἀπηλλαγμένη πάθους τεχνικὴ τις ὑπάρχει, ὅθεν καὶ ἐν τῷ λογιστικῷ συνίσταται τῆς ψυχῆς· θεωρήματα δ' αὐτῆς τὸ γινῶναι τε τὸν ἀξιέραστον καὶ κτήσασθαι καὶ χρήσασθαι· ἐπικρίνει δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν προθέσεων αὐτοῦ καὶ ὁρμῶν, εἰ εὐγενεῖς, εἰ ἐπὶ

τὸ καλὸν γινόμεναι, εἰ σφοδραὶ τε καὶ διάπυροι· κτήσεται δὲ αὐτὴν ὁ κτώμενος οὐ θρύπτων οὐδ' ἐπαινῶν τὰ παιδικά, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι οὐ βιωτὸν αὐτῷ οὕτως ἔχοντι ὡς νῦν ἔχει· ὅταν δ' ἔλῃ τὸν ἐρώμενον, χρήσεται αὐτῷ παρεγγυῶν ταῦτα, δι' ὧν ἀσκηθεὶς ἔσται τέλειος, τέλος δὲ αὐτοῖς τὸ ἀντὶ ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένου γενέσθαι φίλους.

XXXIV. Τῶν δὲ πολιτειῶν φησὶ τὰς μὲν ἀνυποθέτους εἶναι, ἃς ἐν τῇ Πολιτεῖα διεξῆλθεν· ἐν γὰρ ταύτῃ προτέραν μὲν ὑπέγραψε τὴν ἀπόλεμον, δευτέραν δὲ τὴν φλεγμαίνουσαν καὶ πολεμικήν, ζητῶν, τίνες ἂν εἴεν αἱ βέλτισται τούτων καὶ πῶς ἂν συσταῖεν. ἔστι δὲ που παραπλησίως τῇ διαιρέσει τῆς ψυχῆς καὶ ἡ πολιτεία διηρημένη τριχῇ, εἰς τε τοὺς φρουροὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπικούρους καὶ εἰς τοὺς δημιουργοὺς, ὧν τοῖς μὲν τὸ βουλευέσθαι καὶ ἄρχειν ἀποδίδωσι, τοῖς δὲ τὸ προπολεμεῖν εἰ δέοι, οὓς κατὰ τὸ θυμικὸν τακτέον ὥσπερ συμμαχοῦντας τῷ λογιστικῷ· τοῖς δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοὺς δὲ ἄρχοντας ἀξιοῖ φιλοσόφους εἶναι καὶ θεωρητικούς τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ. μόνως γὰρ οὕτως κατὰ τρόπον διοικήσειν αὐτοὺς πάντα· οὐ γὰρ ποτε κακῶν λήξειν τὰ πράγματα τὰ ἀνθρώπινα, εἰ μὴ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσειαν ἢ οἱ λεγόμενοι βασιλεῖς ἀπὸ τινος θείας μοίρας ὄντως φιλοσοφήσειαν. ἄριστα γὰρ καὶ μετὰ δικαιοσύνης ἐπανάξειν τὰς πόλεις τὰ τηνικάδε, ὅταν ἕκαστον μέρος αὐτονομῆ, ὥστε προβουλεύειν μὲν τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, τοὺς δὲ συμμάχους τούτοις ὑπηρετεῖν καὶ τούτων προμάχεσθαι, τούτοις δὲ εὐπειθῶς συνέπεσθαι τοὺς λοιποῖς. πέντε δὲ φησὶν εἶναι πολιτείας, τὴν τε ἀριστοκρατικήν, ὅποταν οἱ ἄριστοι ἄρχωσι, καὶ δευτέραν τὴν τιμοκρατικήν, φιλοτίμων ὄντων τῶν ἀρχόντων, καὶ τρίτην τὴν ὀλιγαρχικήν, καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικήν, τελευταίαν δὲ τὴν τυραννίδα, χειρόστην ὑπάρχουσαν. ὑπογράφει δὲ καὶ ἄλλας πολιτείας ἐξ ὑποθέσεως, ὧν ἐστὶν ἢ τε ἐν Νόμοις καὶ ἢ ἐκ διορθώσεως ἐν Ἐπιστολαῖς, ἢ χρῆται πρὸς τὰς νενοσηκυίας πόλεις τὰς ἐν τοῖς Νόμοις, ἢ δὴ καὶ τόπον ἀφορισμένον ἔχούσας καὶ ἀνθρώπους λογάδας ἀπὸ πάσης ἡλικίας, ὥστε κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τῶν τόπων παιδείας τε οἰκειάς δεῖσθαι καὶ ἀγωγῆς καὶ ὀπλίσεως. οἱ μὲν γὰρ παραθαλάττιοι καὶ ναυτίλλοιντο ἂν καὶ ναυμαχοῖεν, οἱ δὲ ἐν μεσογαίᾳ οἰκοῦντες πρὸς πεζομαχίαν ἀρμόττειντο ἂν καὶ ὄπλισιν ἢ κουφοτέραν, ὡς

οἱ ὄρειοι, ἢ βαρυτέραν, ὡς ἐν γεωλόφοις οἰκοῦντες πεδίοις· ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ ἱππασίαν ἂν ἐπασκοῖεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει οὐδὲ κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας νομοθετεῖ. ἔστιν οὖν πολιτικὴ ἀρετὴ θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ καὶ προαιρετικὴ τοῦ ἀγαθὴν ποιεῖν πόλιν καὶ εὐδαίμονα καὶ ὁμονοῦσάν τε καὶ συμφωνοῦσαν, ἐπιτακτικὴ τις οὖσα καὶ ἔχουσα ὑποβεβλημένας πολεμικὴν τε καὶ στρατηγικὴν καὶ δικαστικὴν· σκέπτεται γὰρ ἡ πολιτικὴ ἄλλα τε μυρία καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τοῦτο, εἴτε πολεμητέον εἴτε μή.

XXXV. Ὅποιος δὲ ἔστιν ὁ φιλόσοφος προειρημένου, τούτου διαφέρει ὁ σοφιστὴς τῷ μὲν τρόπῳ, ὅτι μισθαρνία τῶν νέων καὶ τῷ μᾶλλον νομίζεσθαι βούλεσθαι ἢ εἶναι καλὸς καὶ ἀγαθός· τῇ δὲ ὕλῃ, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα καταγίνεται, ὁ δὲ σοφιστὴς περὶ τὸ μὴ ὄν πραγματεύεται, ἀναχωρῶν εἰς τόπον διὰ τὸ σκοτεινὸν δυσδιόρατον. τῷ γὰρ ὄντι οὐκ ἀντίκειται τὸ μὴ ὄν· τοῦτο γὰρ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνενόητον καὶ μηδεμίαν ἔχον ὑπόστασιν, ὃ καὶ εἴ τις εἰπεῖν ἢ νοῆσαι βιάζοιτο, περιτραπήσεται διὰ τὸ μάχην αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ περιέχειν. ἔστι δὲ τὸ μὴ ὄν, καθ' ὃ ἔξακούεται, οὐ ψιλὴ ἀπόφασις τοῦ ὄντος, ἀλλὰ μετὰ συνεμφάσεως τῆς πρὸς ἕτερον, ὅπερ καὶ τῷ τρόπῳ ὄντι παρέπεται· ὡς εἰ μή καὶ αὐτὰ μετελάμβανε τοῦ μὴ ὄντος, οὐκ ἂν ἐχωρίζετο τῶν ἄλλων· νῦν δὲ ὅσαπέρ ἐστι τὰ ὄντα, τοσαυταχῶς καὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ γὰρ μὴ τί ὄν οὐκ ἔστιν ὄν.

XXXVI. Τοσαῦτα ἀπαρκεῖ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Πλάτωνος δογματοποιεῖαν εἰρηθεῖν· ὧν ἴσως τὰ μὲν τεταγμένως εἴρηται, τὰ δὲ σποράδην καὶ ἀτάκτως· ὥστε μέντοι ἀπὸ τῶν εἰρημένων θεωρητικούς τε καὶ εὐρετικούς ἐξ ἀκολουθίας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι.

Ο Δ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

βίος Πλάτωνος.

Ι. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας φησὶν· πάντες ἄνθρωποι εἰδέναι ὀρέγονται φύσει, σημεῖον δὲ ἢ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· ἐγὼ δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας ἀρχόμενος φαίην ἂν τοῦτο μειζόνως, ὅτι πάντες ἄνθρωποι τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ὀρέγονται, χρηστὸν παρ' αὐτῆς ἅπαντες ἀρύσασθαι βουλόμενοι, καὶ κάτοχοι τοῖς ταύτης νόμοισιν εἶναι σπουδάζοντες, καὶ τῶν Πλατωνικῶν ἐνθουσιασμῶν πλήρεις ἑαυτοὺς καταστήσαντες. τέσσαρες δὲ εἰσιν οὗτοι παρ' αὐτῷ ἐν τέτρασι διαλόγοις· εἷς μὲν ἐν Τιμαίῳ, ὃν ἐνθουσιᾷ θεόληπτος γενόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν πρὸς τὰ οὐράνια δημηγοροῦντα περὶ τῆς τῶν τῆδε διοικήσεως, οὓς νέους θεοὺς καλεῖ· διὸ καὶ ὁ Ιάμβλιχος ὑπομνηματίζων τὸν διάλογον ἐπέγραψεν εἰς τὴν δημηγορίαν τοῦ Διός. δεύτερος ἐνθουσιασμός ἐστιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ἔνθα μουσόληπτος γεγονώς ὑπεκρίθη τὰς Μούσας διεξιούσας τὴν λύσιν τῆς ὑπὸ αὐτοῦ συστάσης πολιτείας, ἔνθα φησὶν· παντὶ γὰρ γενομένῳ καὶ φθορὰ ἔπεται ἐξ ἀνάγκης. τρίτος ἐνθουσιασμός ὁ ἐν Φαίδρῳ, ἔνθα ὑπὸ τὴν πλάτανον ὁ Σωκράτης φιλοσοφῶν περὶ τοῦ Ἔρωτος νυμφόληπτος ἐγένετο. τέταρτος ὁ ἐν Θεαιτήτῳ, ὅπου κατὰ φιλοσοφίαν ἐνεθουσίασε, τὸν κορυφαῖον ὑποκρινόμενος φιλόσοφον, τουτέστι τὸν θεωρητικόν. τούτων τοίνυν ἕνεκεν πάντες τῇ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίᾳ προστρέγουσι· φέρε δὲ καὶ τὸ γένος εἵπωμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυκοῖτας χάριν, ἀλλ' ὠφελείας καὶ παιδείσεως μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γὰρ τις οὗτος Οὔτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνα τὸν νομοθέτην ἀνέφερεν· διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμους ἔγραψεν ἐν ἰβ' βιβλίοις

καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ἰ[α]· μητρὸς δὲ προῆλθε Περικτιόνης, ἣτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν, ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη, καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μιγνύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως· ὁ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Ἱμητῷ, βουλόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι νομίῳ θῦσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιτται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται τὸ τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῆ. καλεῖ δ' αὐτὸν πατρόθεν καὶ τοῖς κύκνοις ὁμόδουλον, ὡς ἐξ Ἀπόλλωνος προελθῶν· Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄρνεον.

II. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν Ἑρασταῖς μέμνηται, ἵνα μὴδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος εἶη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκεῖνον γυμναστῇ μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ Πλάτων, ὡς φασί, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι· ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τό τε στέρον καὶ τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακείμεναι αὐτοῦ εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ διὰ τοῦτο μετονομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτήρος, καθάπερ φασὶ καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ διδάσκαλον ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μέμνηται δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο οἱ Ἀθήνησι παῖδες, φημί δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίειν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμόν, παλαίειν δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρωννύναι τὸ τῆς ἐπιθυμίας χαλαρόν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ τρία ταῦτα φαίνεται παιδευθεῖς· διὸ καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν Σωκράτης· αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐφοίτησε δὲ καὶ παρα γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μῆξιν τῶν χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται.

III. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη,

παιδευταῖς ὀνομαζομένοις εἶναι τῆς Ἑλλάδος· προσῆλθε δὲ τούτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τραγικῆς γνωμικὸν καὶ σεμνὸν καὶ τὸ ἡρωϊκὸν τῶν ὑποθέσεων. καὶ τοῖς διθυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτῳ γὰρ ὁ διθύραμβος ἀνέκειτο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διθύραμβος γὰρ ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξεληθὼν, τῆς τε Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν Διόνυσον καλοῦσιν· διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου φησὶν·

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐφημίζαντο τοκεῦσιν.

ὅτι δὲ τοὺς διθυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο, δῆλον ἐκ τοῦ Φαίδρου τοῦ διαλόγου πάνυ πνέοντος τοῦ διθυραμβώδους χαρακτῆρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γράψαντος διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρε δὲ πάνυ καὶ Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ καὶ Σώφρονι, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώπων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη· λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς χαίρειν, ὥστε καὶ ἠνίκα ἐτελεύτησεν εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σώφρονα. καὶ ἐπύγραμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὔτι πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμποσίῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κωμῳδίαν ὠφελήθει· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν Ἔρωτα εἰσάγει αὐτὸν μεταξὺ λυγγὶ περιπεσόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιήματα καὶ διθυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέκαυσε τῆς Σωκράτους πειραθεῖς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦτον ἔπος·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ᾧδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

[γραμματικὸς δὲ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν ἠὺδοκίμησεν εἰς Ἦφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει, εἶπε δ' αὐτὸν οὕτως·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ᾧδε· Φάρος νύ τι σεῖο χατίζει.]

IV. Φασὶ δ' ὅτι ἠνίκα ὁ Σωκράτης ἤμελλε δέχεσθαι, ὄναρ εἶδεν, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθῆστο καὶ παραχρῆμα πτεροφυήσας ἀνέπτη εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔκλαγγέ τι λιγυρόν, ὡς πάντας θέλξει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτεῖῳ, εἰς

ὄν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν καὶ διδασκαλεῖον εὐρῶν ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδάσκαλον τὸν Πυθαγόρειον . . . ὁμώνυμον ἔνθα καὶ Ἀρχύτου μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασόμενος τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρός τοὺς ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ οὐ Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖε Ἀριστείδης, ὡς σὺ φῆς· γενόμενος * δὲ * ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, δι' ἧ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφῆκε. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρομένου αὐτόν· τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι; ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος κολακεύων αὐτόν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν ἐπανήρετο αὐτόν· τί νομίζεις ἔργον ἀνδρὸς εἶναι πολιτικοῦ; ὁ δ' ἀπεκρίνατο τὸ τοὺς πολίτας βελτίους ποιεῖν. τρίτον αὐτόν ἐπανήρετο· τί οὖν; τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρὸν σοι δοκεῖ; δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς δικάζειν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστειλάμενος· σμικρὸν μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀνεσταῖς γὰρ εἰκόσασιν οἱ ὀρθῶς δικάζοντες, οἵτινες τὰ διερωγότα ἱμάτια ἀνυφαίνουσιν. τέταρτον αὐτόν ἐπανήρετο· τί; τύραννον εἶναι οὐκ ἀνδρεῖον; πάντων μὲν οὖν, ἔφη, δειλότατον, ὅποτε καὶ τὰ κουρευτικὰ μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως ἀτίμως Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.

V. Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος. γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων, ὅτι ἐὰν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστὶ μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος, καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλευέται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίωνι καὶ καταλύσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν· ὁ δ' ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἰγίναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν

μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἥλιν ἐφ' ᾧ τεθρίππῳ ἀγωνίσασθαι. περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ' αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίππῳ νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὕτη. δημευθεὶς ὁ Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσμοτηρίῳ ἐβλήθη· γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ, ὅτι ὑπέσχετο ὁ Διονύσιος ἀφεῖναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐθις ἀφίξεται πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ τῷ ἐταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλοσόφου τῆς εἰς Σικελίαν· ἰστέον δ' ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικούς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε παρ' αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Γοργία φησὶν· οὐ μὰ τὸν κύνα τὸν παρ' Αἴγυπτίοις θεόν. ὃ γὰρ παρὰ τοῖς Ἕλλησι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἴγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμον μὴ δυναθεὶς παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχὼν παρέλαβε τὴν μαγικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἔμπειρος ὢν, σημειᾷ τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγγων καὶ τοιαῦτά τινα.

VI. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν αἰτίων τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων ἔδει ρηθῆναι· ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίσας ταῖς Μούσαις· καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν· πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κρείττονα πάσης φιλοπονίας τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπήλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρέβειν καὶ τοὺς νέους θηροῶντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀπήλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένης ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα πολιτικώτερον ἑαυτὸν παρέχων πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τοίνυν ἐραστὰς αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ὠφελήσας, μέλλων τελευτᾶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ δένδρου εἰς δέν-

δρον μετέρχεται, καὶ ταύτη πόνον πλεῖστον παρείχε τοῖς ἱξευ-
 ταῖς· ὁ Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔκρινεν, ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς
 μετ' αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἱξευταῖς γὰρ εἰκόασιν
 οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων θηρᾶσθαι βουλόμενοι,
 ἄληπτος δ' ἐστὶν ἐπειδὴ καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς
 καὶ ἀπλῶς πολλαχῶς ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν
 Ὀμήρου. δύο γὰρ αὐταὶ ψυχαὶ λέγονται γενέσθαι παναρμόνιοι·
 δι' ὃ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ'
 αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν
 τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

τοὺς δὴ Ἄπόλλων φῦσ' Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
 τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σοῖι.
 καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

Π Ρ Ο Λ Ε Γ Ο Μ Ε Ν Α

τῆς· Πλάτωνος φιλοσοφίας.

Ι. Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης, τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ἀρχόμενος, πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι ἐφίεσθαι, καὶ τούτου πίστιν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἔλεγεν ἀγάπησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώσκωμεν τι. φαίην δ' ἂν ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπονθέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὡσπερ ἔκ τινος πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἔκ ταύτης, ὅσον ἕκαστος χρήσιμον οἰηθῆ· πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχοντας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυναμένους ἀντωπεῖν ἡλιακῷ φωτί, εἰ μὴ τὰ αἰσθητὰ οἰόμενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δ' ἂν μᾶλλον ἀγασθείημεν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστορίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑφηγησώμεθα. Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, μητρός δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἐξέθετο τὴν τε Πολιτείαν καὶ τοὺς Νόμους· αὐτὸς δὲ ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς εἰς ὄνομα τοῦ πρὸς πατρός πάππου, μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ — ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν — διὰ τὸ πλατὺ τε καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως. οὕτως καὶ Θεόφραστος, Τύρταμος καλούμενος πάλαι, διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεόφραστος μετεκλήθη. θεῖος δὲ ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλωνιακός· καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν, δῆλον ἔκ τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὄνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν, ὅτι ὁμόδουλον ἑαυτὸν ἐκάλει τοῖς κύκνοις, ἔκ τῶν ὄνειράτων δὲ οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου διδάσκαλος πρὸ μιᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτᾶν αὐτῷ εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἦλθεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, εἶτα πτεροφυήσας ἀνέπτη κλάγξας μέγα τι αὐτῶν καὶ λιγυρόν, ὡς ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ακούσαντας· ἐδήλου δὲ τοῦτο, ὡς

φοιτήσῃ μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, γενήσεται δὲ τέλος καὶ οὕτως διαπρέψει ἐν τοῖς δόγμασιν, ὡς ἅπαντας τούτων ἀκούειν γλίχασθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι ἢ πειραῖσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν κύκνον γενόμενον καὶ καταπηδῶντα ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὀρνιθοθήρῃσι πράγματα, μὴ δυναμένων ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Συμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάντας ἀνθρώπους σπουδάσαι καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐξήγησιν ποιῆσθαι, εἴτε θεολογῆσαι εἴτε φυσιολογῆσαι εἴτε ἄλλο τι ἔλοιτο. ταῦτον γὰρ ἑκάτερος, Ὅμηρός τε καὶ Πλάτων, πεπόνθασιν, διὰ τὸ ἐναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἑκάστῳ βᾶσιμοι γίνονται, ὅπως ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. αὐτὸν δὲ τὰ ὄνειρατα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθαρτικὸν ὄν· τοιοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ· Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ χωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ ἄστερητικὸν ἐστὶ μέρος. ἔτι δὲ καὶ τοῦ καιροῦ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· ἐγενήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ Θαργηλιῶνος μηνός, ἐν ἣ ἑορτὴν ἐπιτελοῦσιν οἱ Δῆλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ τούτου τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ἣ γενεθλιακὴν ἑορτὴν Ἀρτέμιδος ἐπετέλουν· δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προὔχον ἐν τῷ Σωκράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον.

II. Ἴνα δὲ τέλεον τὸν περὶ αὐτοῦ ἱστορίας ποιησώμεθα λόγον, ἐκ διαιρέσεως προέλθωμεν. πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ· οὐκοῦν καὶ ὁ Πλάτων ὡς γενόμενος ἐν τε χρόνῳ τινὶ γέγονε καὶ ἐν τόπῳ· μάθωμεν τοίνυν ἑκάτερον τούτων, ἔτι μὲντοι τὰ τε ἐν τῇ γενέσει καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περικλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμων ἔτι συγκροτουμένων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους ἕξ ἔτεσιν· ἐν τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κληρούχου πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γέγονεν· περὶ δὲ τὸν τόκον εἶδεν ὄνειρον τοῦτο ὁ πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρός, μὴ συγγενέσθαι αὐτῇ ἄχρις ἂν ἀποτέκη· τοῦτο δ' ἐσήμανεν ὡς οὐ δι'

ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παιδοποιεῖται [καὶ] μόνην, καὶ ὡς τὸ τεχθησόμενον καθαρὸν τεχθεῖη, μηδένα σπιλον προειληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι' αἰσχροῦτητα συνουσίας. ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν τόκον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Ὑμητῷ ὄρει, θῦσαι βουλομένη Ἀπόλλωνί τε νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ καταθεμένη αὐτὸν εὔρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσαι γὰρ μέλιται τοῦτο πεποιήκεσαν προμηνύουσαι, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα θεῦσαι μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. διαίτη δὲ ἐκέχρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζώων, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν· ἐφοίτησεν δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ, οὗ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἐρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δίκαιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκεῖον διδάσκαλον. γυμναστῇ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολλὴν ἔθετο πρόνοιαν, ὡς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι, Ὀλύμπιά τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησεν δὲ μετὰ τούτους καὶ Δράκοντι τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν [ἐκ γεμύλλων τοῦ] ἀπὸ Δάμωνος· οὗ Δάμωνος μνήμηται ἐν τῷ Θεαιτήτῳ. παρῆλθεν δὲ διὰ τριῶν τούτων, γραμμάτων, γυμνασίων, μουσικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς διὰ τῶν αὐτῶν ἄγεσθαι παρακελεύσῃται· οἶδεν γάρ, ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεῖαι δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθώσασθαι· διὰ μὲν τῶν γραμμάτων ἠκριβὸν τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσειεν τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμνασίων ἐρρώνυεν τὸ ἐπιθυμητικόν.

III. Μετὰ τούτους ἐφοίτησεν διδυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτῆρα ὠφεληθῆναι βουλόμενος· ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα ὁ Φαῖδρος διδυραμβώδης ἐστὶ. ἐφοίτησεν δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν ἀρύσασθαι βουλόμενος· ἐφοίτησεν δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φράσιν αὐτῶν ὠφεληθῆναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀριστοφάνους ἀπεμάξατο χαρακτῆρα, ὃς τῶν ἄλλων προύχει κωμικῶν· καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν, δηλοῖ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνη δηθὲν ἐπίγραμμα, ἔχον ὧδί·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὔρεϊν,
διζόμεναι ψυχὴν εὔρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσεν δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελωτοποιόν, τὴν μιμητικὴν ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων μίμη-

σιν προσώπων εισάγει. ἐφοίτησεν δὲ καὶ γραφεῦσιν, τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῖξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλεται περὶ χρωμάτων. καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττετο ἄχρις ἐτῶν εἴκοσι· μετὰ δὲ τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ δέκα ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν, ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος· εὐρηκῶς δὲ τὸν Σωκράτη ἐπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασί, πυρὶ μέλλων παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου πονηθέντα αὐτῷ εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος·

Ἔφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

εὐνούστατος δὲ τῷ Σωκράτει οὕτως ὄφθη εἴπερ τις ἄλλος· ἀμέλει κρινομένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος, ἀνελθὼν οὗτος ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρηξεν τοιαύτην· νεανίας μὲν ὢν, ὡς ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα· ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ δικασταὶ κατήγαγον αὐτόν, ὁ δὲ λυπηθεὶς ἐξῆλθεν τοῦ δικαστηρίου, μεῖναι ἐκεῖσε μὴ ἀνασχόμενος. μετὰ δὲ τὸ τὴν ἡθικὴν ὠφεληθῆναι Σωκράτους καὶ πράγματα παρασχεῖν αὐτῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτόν ἐντευξέσι συγγράμματα ἐξέθετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσιον διάλογον ἦν γεγραφώς· ὃ ἐντετυχηκῶς ὁ Σωκράτης φησὶ τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ· οὗτος ὁ νεανίας ἄγει με ὅπη θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς θέλει.

IV. Μετὰ οὖν τὴν πρὸς Σωκράτη φοίτησιν ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλῶν τούτων μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ· ἐφοίτησεν δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλείτειῳ καὶ Ἐρμίππῳ τῷ Παρμενιδεῖῳ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διάλογοι γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμενίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέμνηται. μεμαθηκῶς δέ, ὡς τὴν ἀρχὴν ἔσχον οἱ Πυθαγόρειοι τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνεχώρησεν· εἶτα ἐλθὼν εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Πέρσαις, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτῶν τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτνῃ κρατῆρας ἱστορῆσαι βουλόμενος· ὅτε καὶ τὴν πρὸς Διονύσιον ἐντευξίν ἐποίησατο. μετὰ ταῦτα δ' ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδασκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου· ὃς δυσκόλως ἔχων πρὸς ἅπαντας, ὡς καὶ τὰ

ἐπιγράμματα τοῦ τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάνυ εὐμενῶς ἤνεγκε τὴν τοῦ Πλάτωνος συνουσίαν. εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα τάδε·

ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·

τίς δ' ὦν, οὐ πεύσεσθε· κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τήνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο, μήτε με χαιρεῖν

εἰπῶν, μηδ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος.

μέρος δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος ἀνέθηκε ταῖς Μούσαις ὁ Πλάτων· τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες, Δεξιθέα τε ἢ ἐκ Φλιουῆτος καὶ Λαωσθένεια ἢ ἐξ Ἀρκαδίας.

V. Θεῖος δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων γὰρ καὶ πραγμάτων καὶ εἰδους [καὶ] συγγραφῆς. ὀνομάτων μὲν τῆς ποιότητος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τούνομα· ἀμέλει ἐν Θεαιτήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον ποιῶν τὸν Σωκράτην διαλεγόμενον καὶ λέγοντα ὅτι ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς ποιότητος ξένον σοι δόξειεν [ἔστι] καὶ οὐκ εἰωθός· δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις λέγων· ποιότητα δὲ λέγω, εἰπὼν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμένου τούνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω ἀλλὰ λέγεται εἶπεν. εἶωθεν γὰρ αὐτός καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο ποιεῖν. εὔρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ μήκους ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὔρεν φυσικά, ἠθικά, θεολογικά, πολιτικά· φυσικά μὲν ὅτι ἔδειξεν τὴν μαγνητικὴν λίθον μὴ ἔλκουσαν τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀήρ ἐστὶν ὁ ὠθεῖν αὐτὸν πρὸς αὐτήν. μαθηματικά δὲ εὔρεν τὴν μέσην καλουμένην ἀνάλογον, περὶ ἧς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποίησάμεθα. λοιμωξάντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων, ἔπεμψαν ἐν Δέλφοις χρησόμενοι, τί ποιήσαντες παύσαιντο τοῦ λοιμοῦ, ἔχρησεν δὲ αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσας τὸν βωμὸν οὕτως θύσαι. τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου ἕτερον κύβον ἐπωκοδόμησαν, οἰόμενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ λεγόμενον· εἶθ' ὡς οὐδὲ τοῦτο ποιησάντων ἐπαύσαντο, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα πορευθέντες ἤρουντο αὐτόν, τί δέοι ποιεῖν. ὁ δὲ φησιν ὅτι ὄνειδίζει ὑμῖν ὁ θεὸς ὡς ἀπείροις γεωμετρίας· ἔδειξε γὰρ μὴ ἰδιωτικῶς τὸ διπλάσιον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὔρεῖν μέσην τινὰ ἀνάλογον καὶ οὕτω διπλασιάσαι ταύτη· ὅθεν οὕτω ποιησάντων, παραυτίκα ἐπαύσαντο [τὰ] τοῦ λοιμοῦ. εὔρεν δὲ καὶ ἠθικά· τὸ γοῦν μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν, ἠθικὸν ὄν, πρῶτος

εὔρεν. ἀμέλει Πυθαγόρας, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἅπαντες, ἑκατὸν δραχμὰς χρυσοῦ λαμβάνων τὴν οἰκίαν μετεδίδου, κάπηλος μᾶλλον λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος· ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ἐπὶ ἀργυρίων ὠνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιόνδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαι μολπήν,
ἔνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρεις.

εὔρεν δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γοῦν τὰς τηβάδας κυκλοτερεῖς εἶναι αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρεν ὡς πολυχωρητοτέρους· δέδεικται γὰρ τοῖς γεωμέτραις, ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων χωρίων πολυχωρητότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὔρεν δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολιτείας εἶδος τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικὰ εὔρεν, οἷον τὸ τὰς ἰδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅτι καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ οὐκ ἐγίνωσκον ὡς εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας οὖν ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης δὲ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ ποιητικῷ, αὐτὸς δ' ὡς εἴρηται ἐν τῷ παραδειγματικῷ αὐτὰς ἔφησεν εἶναι, αἵπερ ἐπέκεινά εἰσι τοῦ ποιητικοῦ. ἀμέλει γοῦν καὶ φασιν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ἰδέας ἔωρακέναι ἑαυτὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὔρεν δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰῶν. οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰῶν. εὔρεν δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἴποι ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψεν καὶ Παρμενίδης, ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο.

VI. Ἐξησεν δὲ πᾶ ἔνιαυτούς, καὶ διὰ τούτου δεικνύς ὡς Ἀπολλωνιακὸς ὢν τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πᾶ ἀριθμόν· ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι ὑπηρετίδες εἰσὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος δὲ ὁ πᾶ ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶτου ὄντος, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσην καὶ τελευτήν, πολλαπλασιαζομένου καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' — τριάκις γὰρ τρία θ' — καὶ τοῦ ἑννέα τὸν πᾶ ἀριθμόν. ἔστιν δὲ καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνὴ γοῦν τις ἀπῆλθεν χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι αὐτὴν τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν· ἔχρησεν δ' ὁ θεὸς τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγητῆρα Πλάτωνα

εὖ δρώης τίουσα, χάρις δέ σ' ἀμείψεται ἐσθλή
 ἐκ μακάρων, οἷσιν περ ἀνὴρ ἐνάριθμος ἐκεῖνος.
 ἄλλος δὲ χρησμὸς ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεχθήσονται, Ἀπόλλωνος μὲν Ἀσκληπιός, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων· ὧν ὁ μὲν ἰατρὸς ἔσται σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τὴν γενεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπάδοντες φάσκουσιν·

ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

ὄρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχεν πρὸς Πυθαγόραν· οὗτος μὲν γὰρ ἀπῆλθεν εἰς Περσίδα, τὴν τῶν μάγων ὠφελήθηται θέλων σοφίαν· οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο, τῆς ἐξ αὐτοῦ μετέχειν φιλοσοφίας γλιχόμενοι.

VII. Ἐπειδὴ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα. πολλαὶ τοίνυν γεγόνασι πρὸ Πλάτωνός τε καὶ μετὰ Πλάτωνα φιλοσόφων αἱρέσεις καὶ πάντας ὑπερηκόντισεν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ διανοίᾳ καὶ πᾶσιν ἅπαξ ἀπλῶς. ἦσαν δὲ πρὸ αὐτοῦ μὲν αἱρέσεις αὗται· ἢ τε ποιητικὴ, ἣς καθηγεμόνες γεγόνασιν Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Μουσαῖός τε καὶ Ἡσίοδος· γέγονεν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, ἣς προκατήρξατο Ἡράκλειτος καὶ Θαλῆς καὶ Ἀναξαγόρας· γέγονεν δὲ καὶ ἡ Πυθαγόρου καὶ Παρμενίδου. μετὰ Πλάτωνα δὲ γέγονεν ἡ Στωικὴ καὶ ἡ Ἐπικουρείος καὶ ἡ Περιπατητικὴ καὶ ἡ τῆς νέας Ἀκαδημίας· διαφέρουσι δὲ οἱ τῆς νέας Ἀκαδημίας τῶν ἐφεκτικῶν τῷ τοὺς μὲν ἐφεκτικούς ὁμοίως λέγειν διὰ πάντων τῶν ὄντων πεφοιτηκέναι, τοὺς δὲ τῆς νέας Ἀκαδημίας οὐχ ἀπάντων ὁμοίως, ἀλλ' εἶναι τινὰ τῶν πραγμάτων, ἃ σαίνουσι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, καὶ συγκατάθεσιν μετρίαν. πασῶν τούτων κρείττων ὤφθη ὁ Πλάτων. ἀπώνατο μὲν γὰρ τῆς ποιητικῆς τὸ ὑμνῆσαι τὴν τάξιν τῶν ὄντων, ὑπερέβαλεν δ' αὐτὴν τῷ τοὺς μὲν ποιητὰς ἄνευ ἀποδείξεως καὶ ὡς αὐτός φησι μαινομένῳ καὶ ἐνθουσιῶντι στόματι, αὐτὸν δὲ μετ' ἀποδείξεως ἅπαν εἰρηκέναι· ὑπερέβαλεν δ' αὐτοὺς καὶ τῷ εὐσχήμῳ τῶν μύθων. ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ἔτυχεν ἔπλεκον τοὺς μύθους, αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι χρὴ ἔχειν τινὰ τοὺς μέλλοντας πλέκειν περὶ θεοῦ μῦθον, οἷς προσέχοντες καὶ ἐντυγχάνοντες οὐκ ἀπατήσονται. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὡς ὁ θεὸς ἀγαθὸς ἔστι καὶ οὐδαμῶς προβάλλεται τὸ ψεῦδος, οὔτε δι' ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς οὔτε διὰ ἀπατηλόν τι· καὶ ὅτι πᾶς θεὸς ἀμετάβλητος καὶ ἄτρεπτος, οὔτε

γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλει οὔτε ἐπὶ τὸ κρείττον, διότι τὸ μὲν οὐ πέφυκε, τὸ δὲ οὐ δύναται· οὐ πέφυκεν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν, οὐ δύναται δ' ἐπὶ τὸ κρείττον, αὐτόχρημα κρείττων ὑπάρχων ἀπάντων. τοῦτό ἐστι τὸ εὐσχημον τῶν μύθων. ταῦτα δεῖ ἐν νῶ ἔχειν τοὺς ἐντυγχάνοντας μύθῳ, ἵνα μὴ οἱ παῖδες ἀδικῶνται, ἀλλ' εὐθέως τῶ ἐκκύπτειν αὐτοὺς ἐκ τῶν εἰρημένων μὴ ἀναμείνωσιν δίκην τῶν Αἰσωπειῶν μύθων τὸ ἐπιμύθιον, ἐξ αὐτοῦ τὸ χρήσιμον τοῦ μύθου μαθεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' εὐθέως φανῆ αὐτοῖς τὸ ἐν τούτοις ἀγαθόν. οἱ γὰρ παῖδες, εἰ μὴ τούτοις προσέχουσι, δυσεκνήπτως μέλλουσιν ἔχειν ὃ κακῶς ἤκουσαν.

VIII. Ὑπερέβαλεν οὖν τοὺς ποιητὰς τῶ τε ἀποδεικτικωτέρῳ καὶ εὐσχημονεστέρῳ· ὑπερέβαλεν δὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, οἵτινες καὶ φυσικοὶ ἦσαν. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι εἰ καὶ ἔλεγον εἶναι τὰ συναίτια, οὗτος δὲ διέκρινεν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων καὶ εἶπεν, ποῖά ἐστιν τὰ αἷτια, ὅτι παραδειγματικόν, ποιητικόν, τελικόν· εἰ δὲ καὶ Ἀναξαγόρας ὥσπερ ἐκ βαθέος κάρου ὄνειρώττων λέγει ποιητικόν εἶναι αἷτιον τὸν νοῦν, ὅμως οὐκ ἐχρήτη αὐτῶ ἐν τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ, ἀλλ' ἠτιᾶτο δίνας ἀέρων καὶ ἀνέμους, μηδαμοῦ τὸν νοῦν αἰτιώμενος. πάλιν δ' ἐκείνων λεγόντων, ὡς ὕλη ἐστὶν τὰ στοιχεῖα, ἔδειξεν αὐτός, ὅτι οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι· φησὶ γὰρ ὅτι τοῖς μὲν κῶ στοιχείοις ἔοικεν ἢ ἀνείδεος ὕλη, ταῖς δὲ συλλαβαῖς τὸ ἄποιον σῶμα, ταῖς δὲ λέξεσι τὰ ὄ στοιχεῖα, ὥστε οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι. καὶ τούτων ἄρα ὑπεραίρει ὁ Πλάτων, καὶ ἐστὶ τῶν μὲν πρώτων ἀποδεικτικώτερος, τῶν δὲ δευτέρων ἐνθεαστικώτερος. καὶ τῶν Πυθαγορείων δ' ἀπάνητο μὲν τὸ δι' ἀριθμῶν σημαίνειν τὰ πράγματα· ἀμέλει ἐν τῶ Τιμαίῳ ἐχρήσατο τούτῳ τῶ τρόπῳ· ὑπερῆρεν δὲ καὶ αὐτοὺς τῶ σαφεστέρῳ ἅμα καὶ ἀποδεικτικωτέρῳ, ἐν αὐτῶ γὰρ τῶ Τιμαίῳ φαίνεται σαφέστερον καὶ ἀποδεικτικώτερον δεικνὺς δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα. τὴν Παρμενίδου δ' ὑπερῆρεν φιλοσοφίαν τῶ ἐκείνων μὲν λέγειν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων τὸ ὄν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἔστι τὸ ἐν· εἰ γὰρ τὸ ὄν ἦν, πάντα ἔμελλε τοῦ ὄντος ἐφίεσθαι· πάντα γὰρ ἠρτῆται τῆς οἰκέλας ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὀρῶμέν τινος τοῦ εἶναι καταφρονοῦντας διὰ μείζον ἀγαθόν· οὐκ ἄρα τὸ ὄν ἐστὶν ἢ μία τῶν πάντων ἀρχή, ἀλλὰ τὸ ἐν, ὅπερ τοῦ ὄντος ἐπαναβέβηκεν.

IX. Τῶν μὲν οὖν πρὸ αὐτοῦ φιλοσόφων τὰ πρωτεῖα ἔσχει διὰ τοὺς προειρημένους λόγους· ὑπερῆρεν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἅπαντας. τῶν μὲν Στωικῶν κρείττων ἐφάνη διὰ τὸ ἐκείνους μὲν πάντα τὰ ὄντα σώματα λέγειν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς εἰσὶ καὶ ἀσώματά τινα. ἔδειξεν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀσώματον οὖσαν· εἰ δὲ ἀσώματός ἐστι, καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς ἄγγελοι ἀσώματοι ἔσονται, καὶ ὁ νοῦς ὁ πρὸ τούτων καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον, ὃ τὸ ἀγαθὸν καλεῖ. καὶ τοὺς Ἐπικουρείους δὲ ὑπερέβαλεν. οὗτοι γὰρ ἔλεγον ἀπρονοήτα εἶναι τὰ τῆδε καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων σωμάτων προέρχασθαι τὴν πρόνοιαν τοῦ δημιουργοῦ· πράγματα γὰρ φασὶν ἔχειν ἔμελλεν καὶ πόνους ὑπομένειν, εἰ καὶ τούτων προνοεῖτο. ἔδειξεν δ' ὁ Πλάτων, ὡς καὶ τὰ τῆδε προνοίας ἐστίν, καὶ ἐξέφυγε μὲν τὰ τε τῶν προτέρων ἄτοπα καὶ τὰ τῶν δευτέρων, εἴλετο δὲ τὰ ἐν ἀμφοτέροις ἀληθῆ. τοῖς γὰρ προτέροις, τοῖς Στωικοῖς λέγω, σώματα λέγουσι πάντα τὰ ὄντα ἔπεται ἄτοπον, ὡς μοχλείας καὶ ἀφῆς ὁ δημιουργὸς δεήσεται, εἰ μέλλοι τὰ τῆδε διοικεῖν· ἢ γὰρ τῶν σωμάτων πείσις διὰ μοχλείας γίνεται, ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ τὸ ποιοῦν εἰς αὐτό. τοῦτο οὖν ἐπόμενον ἄτοπον αὐτοῖς ἐξέφυγεν διὰ τοῦ δεῖξαι τινα ἀσώματα ὄντα, ἐξελέξατο δὲ τὸ προνοεῖσθαι τῶν τῆδε τὸ θεῖον· ἄτοπον δ' ἠκολούθει τοῖς Ἐπικουρείοις τὸ μὴ πάντων πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὸν δημιουργόν, ὃ διαπέφευγεν ὁ Πλάτων· οὐδὲ γὰρ ὡς ἐκείνοι διὰ μοχλείας φασὶ γίνεσθαι τὴν πρόνοιαν· ἀσώματος γὰρ ὢν οὐδενὶ πόνῳ οὐδὲ κόπῳ τὴν τοιαύτην ποιεῖται πρόνοιαν. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τῶν Περιπατητικῶν ἔσχεν τι πλεόν· τούτων γὰρ οἰομένων τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι τὸν νοῦν, ἔδειξεν ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ἐστὶ τὸ ἐν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων. εἰ γὰρ ὁ νοῦς ἦν ἢ ἀρχὴ τῶν ὄντων, ἅπαντα ἔμελλε νοεῖν τῷ πάντα τῆς οἰκείας ἡρτησθαι ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὀρῶμέν τινα μὴ νοοῦντα, οὐκ ἄρα ὁ νοῦς ἐστὶν ἢ ἀρχή. καὶ τῷ τοὺς Περιπατητικοὺς λέγειν τελικὸν πάντων τῶν ὄντων εἶναι τὸν νοῦν, τοῦτον δὲ τὸν Πλάτωνα δεῖξαι ὅτι καὶ ποιητικόν ἐστὶν αἴτιον οὐ τελικὸν τῶν ὄντων [τὸ ἐν]· καὶ ἄλλως δυνάμεθα δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἐστὶ πρῶτον αἴτιον ὁ νοῦς· εἰ γὰρ ἦν, ἐπειδὴ πολλὰ ἐστὶν εἶδη, πολλοὶ ἔσονται νοῖ· εἰ δὲ τοῦτο. πληθὸς ἐστὶ ἢ ἀρχή, ὅπερ ἄτοπον· δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἐνὸς ἄρξασθαι.

X. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν νέων Ἀκαδημαϊκῶν ὑπερέβαλεν

φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνην ἀκαταληψίαν πρεσβεύειν, δεῖξαι δὲ τοῦτον, ὡς εἰσὶν ἐπιστημονικαὶ καταλήψεις τινές. λέγουσι δὲ τινες συνωθοῦντες τὸν Πλάτωνα εἰς τοὺς ἐφεκτικούς τε καὶ τοὺς *νέους* Ἀκαδημαϊκούς, ὡς καὶ αὐτοῦ ἀκαταληψίαν εἰσάγοντος, καὶ κατασκευάζουσι τοῦτο ἐκ τῶν εἰρημένων αὐτῷ ἐν τοῖς συγγραμμάσιν αὐτοῦ· λέγει τοίνυν, φασίν, ἐπιρρήματά τινα ἀμφίβολά τε καὶ διστακτικὰ περὶ πραγμάτων διαλεγόμενος, οἷόν ἐστι τὸ εἶκος καὶ τὸ ἴσως καὶ τάχ' ὡς οἶμαι· τοῦτο δ' οὐκ ἐπιστήμονός ἐστιν, ἀλλὰ τινος μὴ καταλαβόντος τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν. πρὸς τούτους δὲ φάμεν, ὡς ταῦτά φησιν οἷον προσδιοριζόμενος, ὅπερ οὐ ποιοῦσιν οἱ ἐφεκτικοί· οὔτε γὰρ ἀκριβῶς διαλέγονται οὔτε προσδιορίζονται, εἴπερ πάντων ἀκαταληψίαν λέγουσι. δεύτερον λόγον λέγουσιν ὅτι ἐξ ὧν τὰ ἐναντία περὶ τῶν αὐτῶν κατασκευάζει, δῆλός ἐστιν ἀκαταληψίαν πρεσβεύων· οἷον περὶ φιλίας ἐν τῷ Λύσιδι διαλεγόμενος τὰναντία κατεσκεύασεν, καὶ περὶ σωφροσύνης ἐν τῷ Χαρμίδῃ, καὶ περὶ ὁσιότητος ἐν τῷ Εὐθύφρονι. πρὸς τούτους δὲ ἐροῦμεν, ὅτι εἰ καὶ τὰναντία κατεσκεύασεν, ἀλλ' οὖν τελευταῖον ἐπέκρινε τὴν ἀλήθειαν. τρίτον λέγουσιν, ὅτι οὐκ οἶεται ἐπιστήμην εἶναι, καὶ δῆλον ἐξ ὧν πᾶσαν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀνεσκεύασεν ἐν Θεαιτήτῳ· πῶς οὖν κατάληψιν φήσομεν τὸν τοιοῦτον πρεσβεύειν; πρὸς οὓς ἐροῦμεν, ὅτι ὁ Πλάτων οὐκ οἶεται ἀγράφῳ γραμματεῖα εἰκέναι τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ νομίζει αὐτὴν ἀνακαλύψεως δεῖσθαι μόνης πρὸς τὸ νῆψαι καὶ ἰδεῖν τὰ πράγματα· ἐπεὶ ἔχει τὴν ἐπιστήμην ἐν αὐτῇ, ἀμβλυώττει δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα συνάφειαν. μόνης οὖν καθάρσεως δεῖται· διὸ τοὺς κακῶς εἰρημένους περὶ ἐπιστήμης λόγους ἀνεσκεύασεν, ἕσσας ψυχῆς ἀποκαθαρθείσης νοῆσαι τὸ ἀληθές. τέταρτον λέγουσι λόγον τοιοῦτον· εἰ διττὴν οἶεται τὴν γνῶσιν ὁ Πλάτων, τὴν μὲν δι' αἰσθήσεως, τὴν δὲ διὰ νοῦ γινομένην, ἑκατέραν δὲ λέγει σφάλλεσθαι, δῆλον ὡς ἀκαταληψίαν πρεσβεύει. φησὶ γάρ· οὐδὲν οὔτε ὀρώμεν οὔτε ἀκούομεν ἀκριβῶς, ἀλλὰ διαμαρτάνουσιν αἱ αἰσθήσεις· καὶ πάλιν περὶ τῶν νοητῶν φησίν, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσπεπλεγμένη κακῶ τούτῳ τῷ σώματι οὐδὲν νοεῖ. πρὸς οὓς ἐροῦμεν· ὅταν εἴπη, ὅτι αἱ αἰσθήσεις οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν αἰσθητῶν, τοῦτο λέγει, ὅτι τὴν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν οὐ γινώσκουσιν· ἐπεὶ τοῦ πάθους τοῦ εἰς αὐτὰς ἐξ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν γινο-

μένου αντιλαμβάνονται, οὐκ ἴσασι δὲ τὴν οὐσίαν αὐτὴν, καθ' αὐτὰς οὐσαι. οἷον ἢ ὄψις διακρινομένη μὲν ὑπὸ λευκοῦ αἰσθάνεται, τί δ' ἔστι λευκόν, καθ' αὐτὴν οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ συμπλεκόμενη τῇ φαντασίᾳ διαγινώσκει· ὡσπερ καὶ ἡ δόξα οὐκ οἶδεν καθ' αὐτὴν οὐσα ἅπερ οἶδεν μετὰ τῆς διανοίας. πάλιν ὅταν εἶπη, ὅτι ἡ ψυχὴ οὐ νοεῖ συνοῦσα τῷ κακῷ τούτῳ, οὐ περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων λέγει τοῦτο, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐνύλων ζώντων· ἐκεῖνοι γὰρ καὶ ἠττωμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ σώματος, οὓς καὶ σπαρτικούς ἀλλαχοῦ ὀνομάζει δίκην φυτῶν ἀποβλαστάνοντας· οἱ δὲ καθαροὶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀλλαχοῦ οὐρανοπολιταὶ λεγόμενοι, οὗτοι νοοῦσιν. πέμπτος λόγος ἐστὶν οὗτος· αὐτός φρασι λέγει ἐν διαλόγῳ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν οἶδα οὐδὲ διδάσκω τί, ἀλλὰ διαποροῦ μόνον· ὄρα οὖν, πῶς ὁμολογεῖ ἰδίῳ στόματι μηδὲν κατειληφέναι. λέγομεν δὲ καὶ πρὸς τούτους, ὅτι ὅταν εἶπη οὐδὲν οἶδα, ὡς πρὸς τὴν τῶν θεῶν γνῶσιν τὴν ἰδίαν παραβάλλει γνῶσιν· ἐκείνη γὰρ ἄλλη ἐστὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν. μόνη γὰρ ψιλὴ γνῶσις ἢ ἡμετέρα, ἢ δὲ τοῦ θεοῦ ἔμπρακτος· κακείνη μὲν ἀπλῆ ἐπιβολῇ γινώσκει, ἡμεῖς δὲ δι' αἰτίων καὶ προτάσεων. πάλιν δ' οὐδένα διδάσκω λέγει ἀντὶ τοῦ οὐδενὶ ἐντίθημι τὰ δόγματα· οὐ γὰρ ἀγράφῳ ὡσπερ εἴρηται γραμματεῖω εἰκάζει τὴν ψυχὴν, ὡς ἐγγράφαι αὐτῇ μὴ ἐχούσῃ τὰ πράγματα, ἀλλ' ὡς ἂν εἰς φῶς ἄγων καὶ μόνον ἀναμιμνήσκων ἀνακαθαίρει δίκην τῶν ἐκματόντων τὰς λήμας τὰς ἐπιπροσθούσας τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἀμέλει, ὡς ἀλλαχοῦ λέγει, ὁ ἐρωτώμενός ἐστιν ὁ συμπεραίνων· διὰ τοῦτο ὁ δοκεῖ αὐτῷ δίδωσιν.

XI. "Ὅτι *δὲ* τὸ διαπορεῖν ὁδός ἐστι πρὸς τὸ καταλαβεῖν, παντὶ δῆλον· καὶ ἄλλως εἰρηκῶς οὐδὲν οἶδα προσέθηκεν ὅτι πλὴν ὀλίγου τινός καὶ τοῦτο τοῦ λαμβάνειν λόγον καὶ διδόναι ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι· οἶδεν ἄρα τὴν διαλεκτικὴν. λέγει δὲ πάλιν εἰδέναι ἀλλαχοῦ τὰ ἐρωτικά, ὡσπερ ἐν ἄλλοις τὴν μαιείαν· καὶ διὰ τούτων τῶν τριῶν φαίνεται ἐν τῷ Φαίδρῳ ἀνυμνῶν τὸ θεῖον, ἀγαθὸν αὐτὸ λέγων καὶ καλὸν καὶ σοφόν. ὡσπερ γὰρ ἡ διαλεκτικὴ διὰ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν πεφοίτηκεν, καὶ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ὀρέγεται· διὰ τοῦτο οὖν ἀναλογεῖν ἔφη ἐκεῖ τῇ διαλεκτικῇ τ' ἀγαθόν, τῇ δὲ ἐρωτικῇ τὸ καλόν· τῶν γὰρ καλῶν ἐρωῶμεν· τῇ δὲ μαιευτικῇ τὸ σοφόν. ὡσπερ γὰρ τοῦ σοφοῦ ἔργον τὸ τὰ ἐν βάθει κρυπτόμενα τῆς ψυχῆς εἰς φῶς ἄγειν καὶ τὰς ὠδῖνας αὐτῆς

ἐκφαίνειν, οὕτω καὶ τῆς μαιευτικῆς ἔργον τὸ ἐν βάθει ὄν παιδίον ἐκφέρειν. ἐπεὶ οὖν οὕτως τοὺς ἐκείνου λόγους ἀνεγράψαμεν, φέρε δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ δεῖξομεν, ὡς οὐκ ἦν τῆς δόξης ταύτης ὁ Πλάτων. πῶς γὰρ ἔχει εἶναι τοιοῦτος ὁ εἰρηκῶς καὶ ἀποφηνάμενος, ὡς οὐδὲν καυχῆσεται φυγεῖν τὴν τῆς διαιρέσεως μέθοδον; καὶ πάλιν τὸν Σωκράτην ἐν Γοργία εἰσφέρει λέγοντα καὶ ὁμολογεῖν ποιοῦντα τὸν προσδιαλεγόμενον ταῖς ἐκείνου ἐρωτήσεσιν· ἀμέλει γοῦν φησὶν, εἰ μὴ σαυτοῦ λέγοντος [μὴ] ἀκούσης, ἄλλου λέγοντος μὴ πεισθῆς· πῶς οὖν ἐφεκτικὸν τὸν τοιοῦτον λογισόμεθα;

XII. Ἐπειδὴ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς πασῶν προὔχει ἡ τούτου φιλοσοφία καὶ ὡς δογματικὸς ἐστὶ καὶ οὐκ ἐφεκτικὸς, φέρε καὶ τὴν πρόοδον καὶ τὴν τάξιν τῶν ὄντων τὴν κατὰ Πλάτωνα ὑφηγησόμεθα. οὗτος τοίνυν μίαν ἔλεγεν τῶν πάντων ἀρχὴν καὶ οὐ δύο ὡς Ἐμπεδοκλῆς οὐδὲ ἀπείρους ὡς οἱ Ἐπικούρειοι, καὶ ταύτην οὐ σῶμα ὡς οἱ Στωικοί, ἀλλὰ ἀσώματον· καὶ ἀσώματον οὐ ζωὴν, ἢ γὰρ ἂν πάντα ἔξω, οὐδὲ ψυχὴν οὐδὲ νοῦν οὐδ' ὄν, διὰ τὰ αὐτὰ ἄτοπα, ἀλλὰ τὸ ἐν, ὃ καὶ τὰγαθὸν καλεῖ. μετὰ τοῦτο φησὶν εἶναι τὸ πέρασ καὶ τὸ ἀπειρον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν νοητὸν κόσμον. μετὰ τοῦτο τοὺς ὑπερκοσμίους θεούς· μετὰ ταῦτα τοὺς ἐγκοσμίους· μετὰ ταῦτα ἀγγέλων γένη β', εἶτα τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, καὶ οὕτως τὰς τῶν ἀλόγων ζώων· καὶ ἐφεξῆς τὴν φυτικὴν ψυχὴν, καὶ οὕτως τὸ σῶμα τὸ ἔνυλον καὶ ἄϋλον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον· καὶ ἔνυλον εἶδος καὶ τελευταῖον τὴν ὕλην.

XIII. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Πλάτωνος τὴν ἱστορίαν μεμαθήκαμεν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας, φέρε καὶ τρίτου κεφαλαίου ἀπαρξόμεθα καὶ διαλεχθῶμεν περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. πρῶτον δὲ ἐπιλυσόμεθα τὴν ἀπορίαν τὴν φερομένην διὰ τὸ συγγραφῆς ἀξιῶσαι τὰ οἰκειὰ δόγματα. αὐτὸς γὰρ φησὶν ἐν Φαίδρῳ διαβάλλει τοὺς συγγραφομένους διὰ τὸ ἀψυχα ὄντα τὰ συγγράμματα μὴ δύνασθαι λόγον δοῦναι πρὸς τὸν ἀποροῦντα, ἅτε δὴ τὸ αὐτὸ φθεγγόμενα καὶ μὴ δυνάμενα ἀπορίαν φερομένην κατ' αὐτῶν ἐπιλύσασθαι· οὐ δεῖ οὖν, φησὶ, συγγράφειν, ἀλλὰ μαθητὰς δεῖ καταλιμπάνειν, οἵτινές ἐστιν ἔμψυχα συγγράμματα. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰώθεσαν ποιεῖν· ὅθεν Σωκράτης καὶ Πυθαγόρας ἑταίρους μόνον, οὐ μὴν καὶ συγγράμματα καταλελοίπασιν. καὶ ταῦτα μὲν ἡ ἀπορία· ἡμεῖς δὲ

λέγομεν, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον μιμούμενος συγγράφειν ἤξιω-
 σεν, μεῖζον ἀγαθὸν ἀντὶ ἐλάττονος κακοῦ αἰρούμενος. ὥσπερ
 γὰρ ἐκεῖνό τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων ἀφανῆ ἐποίη-
 σεν, οἷά εἰσι τὰ ἀσώματα πάντα, ἄγγελοι καὶ ψυχαὶ καὶ νοῖ καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα, τινὰ δὲ ὑποπίπτοντα τῇ ἡμετέρᾳ αἰσθήσει καὶ
 φανερὰ τυχάνοντα, οἷά ἐστι τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν γε-
 νέσει καὶ φθορᾷ, οὕτως καὶ αὐτὸς τινα μὲν ἐγγράφως παραδέ-
 δωκεν, τινὰ δὲ ἀγράφως καὶ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει δίκην
 τῶν ἀσωμάτων, οἷά εἰσι τὰ ἐν * συν * ουσίαις εἰρημένα αὐτῷ·
 ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀριστοτέλει γέγραπται περὶ τῶν ἀγράφων συν-
 ουσιῶν Πλάτωνος. ἵνα οὖν καὶ τούτῳ δειξῆ τὴν πρὸς τὸ θεῖον
 φιλίαν, ἐσπούδασεν αὐτὸ μιμήσασθαι· οἱ γὰρ φίλοι μιμεῖσθαι
 ἑαυτοὺς σπουδάζουσι.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι,
 διὰ τί διαλογικῶν χαρακτήρι ἐχρήσατο· ἀλλὰ πρὶν ἢ τούτου τὴν
 αἰτίαν μάθωμεν, εἴπωμεν, τί ἐστὶ διάλογος. διάλογος τοίνυν
 ἐστὶ λόγος ἄνευ μέτρου ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων
 προσώπων συγκείμενος μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτοῖς ἠθοποιίας·
 τὸ δ' ἄνευ μέτρου πρόσκειται διὰ τὸν κωμικὸν καὶ τραγικὸν
 λόγον ἕμμετρον ὄντα· σύγκεται γὰρ καὶ αὐτὸς ἐξ ἐρωτήσεως
 καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων προσώπων μετὰ τῆς δεούσης ἠθο-
 ποιίας. ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί, ἀλλαχοῦ τοῦ Πλάτωνος
 διαβάλλοντος τὰ ποικίλα τῶν πραγμάτων — ἀμέλει τὴν αὐλη-
 τικὴν διαβάλλει ὡς ποικίλοις καὶ πολυτρήτοις ὄργανοις χρωμέ-
 νην, καὶ τὴν κιθαριστικὴν ὡς διαφόροις χορδαῖς, καὶ τὴν κω-
 μικὴν διὰ τὸ διάφορον τῶν προσώπων, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τρα-
 γικὴν — ταῦτα οὖν διὰ τοῦτο διαβάλλων διὰ τί αὐτὸς ἐκ ποι-
 κίλων προσώπων συγκειμένου τοῦ διαλόγου κέχρηται τῇ τοιαύ-
 τη συγγραφικῇ ἰδέᾳ· ἢ ἐκεῖνο δεῖ λέγειν, ὡς οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον
 τὸ ποικίλον τῶν προσώπων τῶν παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγωδοῖς
 οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Πλάτωνι; ἐν ἐκείνοις γὰρ ἀγαθῶν καὶ κακῶν
 ὄντων προσώπων ἐπὶ ταῦτὸ μένειν συμβαίνει τὰ πρόσωπα, παρὰ
 Πλάτωνι δέ, εἰ καὶ ἔστι τοῦτο εὐρεῖν, ἀγαθὰ λέγω καὶ κακὰ
 πρόσωπα, ἀλλ' ἔστιν ἰδεῖν ἀμειβόμενα τὰ κακὰ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
 καὶ διδασκόμενα καὶ καθαιρόμενα καὶ τῆς ἐνύλου ζωῆς ἀπανα-
 χωροῦντα πάντως· ὥστε ἄλλο ἐστὶ τὸ παρ' ἐκείνοις ποικίλον καὶ
 ἄλλο τὸ παρὰ τούτῳ· οὐκ ἄρα τοῖς ἐναντίοις ὑπέπεσεν.

XV. Δεῖ οὖν εἰπεῖν τὰς αἰτίας, δι' ἃς τοιούτῳ εἶδει συγγραφῆς ἐχρήσατο· λέγομεν τοίνυν, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπειδὴ ὁ διάλογος οἷον κόσμος ἐστὶ. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ διαλόγῳ διάφορα πρόσωπά ἐστιν φθεγγόμενα καθὼς ἐκάστῳ πρέπει, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ διάφοροί εἰσι φύσεις φθογγὴν διάφορον ἀφιεῖσαι· φθέγγεται γὰρ ἕκαστος κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν. μιμούμενος οὖν τὰ θεῖα δημιουργήματα, τὸν κόσμον λέγω, καὶ τοῦτο ἐποίησεν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο ἢ ἐπειδὴ ὁ κόσμος διάλογός ἐστι. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ φύσεις τινὲς μὲν ὑπέρτεραι, τινὲς δὲ καταδεέστεραι, καὶ ἐμμένουσα ἢ ψυχὴ ποτὲ μὲν τοῖς ὑπερτέροις συντίθεται, ποτὲ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις, οὕτως καὶ ἐν τῷ διαλόγῳ ἐστὶ πρόσωπά τινα μὲν ἐλέγχοντα, τινὰ δὲ ἐλεγχόμενα, καὶ ἢ ψυχὴ ἡμῶν οἷον δικαστὴς τις οὖσα ποτὲ μὲν τοῖς ἐλέγχουσιν ἐκδίδωσιν ἑαυτήν, ποτὲ δὲ τοῖς ἐλεγχομένοις. ἢ ἐπειδὴ, ὡς αὐτὸς λέγει ὁ Πλάτων, ὁ λόγος ζῶν ἀναλογεῖ, οὐκοῦν καὶ τῷ καλλίστῳ τῶν ζῶων ὁ κάλλιστος λόγος ἀναλογήσει· κάλλιστον δὲ ζῶόν ἐστιν ὁ κόσμος, τούτῳ δὲ ἀναλογεῖ ὁ διάλογος, ὡς ἄνωτέρῳ εἰρήκαμεν· ὁ διάλογος ἄρα κάλλιστός ἐστι λόγος. τέταρτος λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· ἐπειδὴ ἢ ἡμετέρα ψυχὴ τῇ μιμήσει χαίρει, μίμησις δ' ὁ διάλογος διαφόρων προσώπων, ἵνα οὖν οἷον θέλῃ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, τοῦτο πεποίηκεν. ὅτι δὲ χαίρει τῇ μιμήσει ἢ ψυχὴ ἡμῶν, δηλοῖ τὸ παῖδας ἡμᾶς ὄντας φιλομύθους εἶναι. ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λόγος τοιοῦτος, ὅτι διὰ τοῦτο τοιοῦτον εἶδος συγγραφῆς ἐπετήδευσεν, ἵνα μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα καὶ γυμνὰ προσώπων παραδῶ ἡμῖν· οἷον περὶ φιλίας διαλεγόμενος, ἵνα μὴ αὐτῆς ψιλῆς μνημονεύσῃ, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε γενομένης, καὶ περὶ φιλοτιμίας οὐκ αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε· οὕτως γὰρ μᾶλλον ἢ ἡμετέρα ψυχὴ ὁρῶσα ἄλλους οἷον ἐλεγχόμενους ἢ ἐπαινούμενους ἀναγκάζεται συγκατατίθεσθαι τοῖς ἐλέγχοις ἢ ζηλοῦν τοὺς ἐπαινούμενους. καὶ ἔοικεν τοῦτο ταῖς ὁρῶσαις ψυχαῖς ἐν Ἄιδου ἄλλας ἀμαρτήμασι τιμωρουμένας καὶ σωφρονούσαις τῷ φόβῳ τῶν τιμωριῶν τῶν ἐν ἐκείναις γινομένων. ἔκτον διὰ τὸ διαλεκτικὴν μιμήσασθαι τὸ διαλογικὸν εἶδος ἐπετήδευσεν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως προέρχεται, οὕτως καὶ ὁ διάλογος ἐκ προσώπων ἐρωτωμένων καὶ ἀποκρινομένων· ἵνα οὖν δίκην τῆς διαλεκτικῆς ἀναγκαζούσης τὴν ψυχὴν τὰς ὠδῖνας, ἃς ἐν αὐτῇ ἔχει, τῶν πραγμάτων ἐκφρά-

ναι — οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖῳ ἔοικεν ἡ ψυχὴ κατ' αὐτόν — συγκατατίθεσθαι τοῖς λεγομένοις, τούτου χάριν τοιούτῳ τρόπῳ συγγραφῆς ἐχρήσατο. ἑβδομον ἵνα οἶον πρόσσχωμεν τοῖς λεγομένοις τῷ διαφόρους εἶναι τοὺς λέγοντας, καὶ μὴ ἑνὸς ὄντος αἰεὶ τοῦ διδάσκοντος οἶον ἀπονυστάξωμεν καὶ πάθωμεν, ὅπερ Αἰσχίνης [ἐπεπόνθη] ὁ ρήτωρ παριῶν διὰ τὸ εἶς εἶναι καὶ ὁ αὐτὸς ὁ λέγων ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους πέπονθεν. οὗτος γὰρ ἐν βήματι ὦν καὶ λέγων διὰ τὸ μὴ προσδιαλέγεσθαι καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι οὐ διηγείρεν τοὺς ἀκροατάς, ἀλλ' εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν οἱ δικάζοντες· ὅπερ ἑωρακῶς ὁ ρήτωρ φησὶ πρὸς αὐτούς· γένοιτο ὑμᾶς ὄναρ χρηστὸν ἑωρακῆναι περὶ τῆς δίκης. οἱ οὖν προσδιαλεγόμενοι διὰ τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι διεγείρονται· ἀμέλει γοῦν καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης οὕτως διηγείρετο πρὸς τοὺς λόγους Σωκράτους, ὡς εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ὅτι, ὦ Σώκρατες, οὕτως μου ἀναπηδᾷ ἡ καρδία ἐκ τοῦ λόγου τοῦ σου, καθάπερ οἱ κορυβαντιῶνες, καὶ δακρύω. τοιούτου γὰρ εἰ δράζονται εὐφροῦς ἀνδρός, ἔχονται αὐτοῦ δίκην ἀγρίας ἐχίδνης δυσαπολύτως. διὰ ταῦτα οὖν πάντα τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς ἐρμηνείας ἐπετήδευσεν.

XVI. Πέμπτον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον ζητήσωμεν, πόσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα ἕκαστον τῶν Πλάτωνος διαλόγων. ἐπεὶ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς ὁ διάλογος κόσμος ἐστὶ καὶ ὁ κόσμος διάλογος, ὅσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα τὸν κόσμον, τσαῦτα καὶ τοὺς διαλόγους εὐρήσομεν. εἰσὶ τοίνυν ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ ὕλη, εἶδος, φύσις ἢ τὸ εἶδος ἐνθείσα τῇ ὕλῃ, ψυχὴ, νοῦς καὶ θεότης· ἐν δὲ τῷ διαλόγῳ ἀναλογεῖ μὲν τῇ ὕλῃ τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τοὺς διαλόγους ἔγραψεν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τῶν μὲν προσώπων ἐν παντὶ διαλόγῳ ἐστὶν εὐπορηῆσαι, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ ἐν παντὶ δυνάμεθα λέγειν· ὥσπερ ἐν Μίνωϊ καὶ Κλειτοφῶντι· καὶ τοῦτο εἰκότως. ἡ γὰρ κυρίως ὕλη τὰ πρόσωπά ἐστιν, οὐχ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος· ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γινομένοις ἀνάγκη ἐστὶν ὕλην εἶναι καὶ ταύτης ἀπούσης ὡς ἑνὸς τῶν αἰτίων οὐσης οὐ γίνεται τὸ γινόμενον, χρόνος δὲ καὶ τόπος τὸν ὦν οὐκ ἄνευ λόγον ἐπέχει, οὕτως προσώπων ἀπόντων οὐκ ἐστὶν ὅλως διάλογος, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ διαλόγου ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ πολλῶν προσώπων ἐρωτῶντων καὶ ἐρωτωμένων σύγκειται ὁ διάλογος· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν προσώπων μὲν εὐποροῦμεν, χρόνου δὲ καὶ τόπου οὐκ αἰεὶ. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἐπι-

στημονικά ἐστὶν ἢ ὀρθοδοξαστικά ἢ ἀμαθῆ· καὶ ἀμαθῆ τὴν ἀπλῆν ἀγνοίαν ἀγνοοῦντα ἢ τὴν διπλῆν ἢ τὴν μεγίστην ἢ τὴν σοφιστικὴν. ἀπλῆ μὲν οὖν ἐστὶν ἀμαθία, ὅταν τις ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ· διπλῆ ἐστὶν ὅταν καὶ ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ μὴ γινώσκῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ὡς φησὶν ἐν Φαίδρῳ· οὐ δύναμαι κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γνῶναι ἑμαυτόν· μεγίστη δ' ἀγνοία ἐστὶν, ὅταν καὶ ἀγνοῇ καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ, κρατούμενος δ' ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἐναντίου δόγματος οὐκ ἀφίσταται τῆς οἰκείας ἀγνοίας· σοφιστικὴ δ' ἐστὶν ἀγνοία, ὅταν ἀγνοῇ μὲν τις, σπεύδῃ δὲ διὰ πιθανολογίας ἐπικαλύψαι τὴν οἰκείαν ἀγνοίαν, ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα οὔτε πάντα κέκτηνται τὸ ἱστορικόν· οὐ γὰρ ἂν καὶ τὰ μικρότατα εἶχεν ἱστορῆσαι ὁ Πλάτων, οἷον ὅτι συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ Σωκράτης· ἀλλ' οὔτε πάντα πλασματώδη ἐστὶν τὰ περὶ τὰ πρόσωπα· οὐ γὰρ ἂν ἐκέκτηντο τὸ ἀληθές· ἀλλὰ τὰ εἰς ἑνὸς πράγματος ἀπόδειξιν συντείνοντα· λέγει δ' ὁ Πλάτων δίκην τῶν γραφῶν τῶν ἐκλεγομένων τὰ ἐπιτήδεια χρώματα πρὸς ἑνὸς εἶδους γραφήν. τσαῦτα μὲν περὶ τῶν προσώπων· ἐν χρόνῳ δὲ τοὺς διαλόγους ἐξέδωκεν οὐ τῷ τυχόντι, ἀλλ' ἐν ᾧ πανηγύρεις ἦσαν καὶ ἑορταὶ τῶν θεῶν, ἵνα τότε καθάπερ ὕμνοι ἀννυμνῶνται καὶ κηρύττωνται τὰ συγγράμματα αὐτοῦ· ἐν γὰρ ταῖς ἑορταῖς εἰώθαμεν τοὺς ὕμνους λέγειν· ἀμέλει γοῦν Τίμαιον μὲν ἐν τοῖς Βενδιδίοις — ἑορτὴ δ' αὕτη τίς ἐστὶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῷ Πειραιεῖ — Παρμενίδην δ' ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐξέδωκεν, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ. τσαῦτα καὶ περὶ τοῦ χρόνου· τόπον δὲ ἄλλοτε ἄλλον εἰσάγει τοῖς ἰδίοις διαλόγοις. ζῶντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐποιεῖτο σκήνας τῶν διαλόγων, θανόντος δ' αὐτοῦ οὐκέτι ἐν Ἀθήναις διὰ τὸ ἀναξίους ἡγεῖσθαι Ἀθηναίους τῶν οἰκείων λόγων· ἀμέλει γοῦν τὸ μὲν Συμπόσιον ἐν τῇ Ἀγάθωνος οἰκίᾳ ἐποιήσατο, τὴν Πολιτείαν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, τὸν δὲ Φαῖδρον ἐν τῷ Νυμφῶν ἱερῷ, τὸν δὲ Τίμαιον οὐκ ἐν τινὶ μερικῷ τόπῳ, ἀλλ' ἐν πόλει, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῳ τόπῳ. τσαῦτα καὶ διὰ τὸν τόπον.

XVII. Ταῦτα μὲν οὖν ἀναλογοῦσιν ὕλη· τῷ δ' εἶδει ἀναλογεῖ ὁ χαρακτήρ· οὗτος δ' ἢ ἄδρὸς ἢ ἰσχνὸς ἢ μικτός, καὶ εἰ μικτός, ἢ κατὰ κρᾶσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. κέχρηται δὲ τῷ μὲν ἄδρῳ ἐν τοῖς θεολογικοῖς διαλόγοις, τῷ * δὲ * ἰσχνῷ ἐν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις, μιμούμενος ἐν τῇ φράσει τὰ πράγματα· πρὶν ἢ

δὲ μάθωμεν, ἐν τίνι κέχρηται τῷ μικτῷ κατὰ κρᾶσιν, εἴπωμεν πρῶτον, τίς ἐστὶ καὶ ποῖος ὁ μικτὸς κατὰ κρᾶσιν. λέγομεν τοίνυν, ὅτι ὁ ὑφειμένως ἀδρῶς ἢ ὁ ἰσχνὸς ὁ ἔχων ὀλίγην ἀδρότητα, οὗτος κατὰ κρᾶσιν ἐστὶ· κατὰ παράθεσιν δέ, ὅταν μέρος μὲν τοῦ διαλόγου ἰσχνῶς πέφρασται, μέρος δ' ἀδρῶς, καθάπερ ἐν τῷ Γοργία ποιεῖ· τὰ μὲν γὰρ προηγούμενα τοῦ μύθου ἰσχνῶς πέφρασται, τὰ δ' ἐν τῷ μύθῳ ἀδρῶς διὰ τὴν αἰτίαν τὴν εἰρημένην προσεχῶς, ὅτι τὰ θεολογικὰ ἀδρῶς, τὰ δὲ λογικὰ ἰσχνῶς φράζει. τῷ δὲ κατὰ κρᾶσιν μικτῷ κέχρηται ἐν τοῖς ἠθικοῖς διαλόγοις, ἐπειδὴ περὶ ἀρετῆς διαλέγεται ἐν αὐτοῖς, αἱ ἀρεταὶ δὲ μεσότητές εἰσιν· κυρίως δὲ μέσος ἐστὶν ὁ κατὰ κρᾶσιν μικτὸς χαρακτήρ. ὁ δὲ τρόπος τῆς συνουσίας ἀναλογεῖ τῇ φύσει· οὗτος δὲ ἢ ὑφηγηματικός ἐστὶν ἢ ζητηματικός ἢ μικτός· καὶ ἐστὶ μὲν ὑφηγηματικός τρόπος, ὅταν τὰ ἑαυτῷ δοκοῦντα δίχα πάσης ζητήσεως καὶ ἀποδείξεως προβάλληται, ζητηματικός δὲ ὅταν ζητῆ, μικτός δὲ ὁ ἐξ ἀμφοῖν συγκρινόμενος. δίχα δὲ διαιρεῖται ἕκαστος τῶν ἄκρων· τοῦ γὰρ ὑφηγηματικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ θεωρητικός, ὁ δὲ πολιτικός, καὶ τοῦ ζητητικοῦ ὁ μὲν ἐστὶν ἀγωνιστικός, ὁ δὲ γυμναστικός· κέχρηται δὲ τῷ μὲν ὑφηγηματικῷ θεωρητικῷ ἐν τοῖς θεολογικοῖς, τῷ δὲ ὑφηγηματικῷ πολιτικῷ ἐν ταῖς πολιτείαις. τῇ δὲ ψυχῇ ἀναλογοῦσιν αἱ ἀποδείξεις· τὰς γὰρ ἀποδείξεις αὕτη προβάλλεται· τῷ δὲ νῷ τὸ πρόβλημα, περὶ ὃ αἱ ἀποδείξεις δίκην περιφερείας προβάλλονται. καὶ εἰκότως τῷ νῷ τὸ πρόβλημα ἔοικεν· ὥσπερ γὰρ ἀμερῆς ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ δίκην κέντρου νοεῖται, περὶ δὲ τὸν νοῦν ἐστὶν τὰ διανοητικὰ δίκην περιφερείας περὶ τὸ κέντρον ἀνελιττομένης, οὕτως καὶ τὸ πρόβλημά ἐστὶ, περὶ δὲ τοῦτο δίκην περιφερείας αἱ ἀποδείξεις ἀνελιττονται, θηράσαι βουλόμεναι τὸ προβληθὲν τῷδ' ἀγαθόν. καὶ οὕτως μὲν εἴρηται· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως δεῖξαι, πῶς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀναλογοῦσι τὰ συμπληροῦντα τὸν διάλογον. ἔξ γὰρ ὄντων αἰτιῶν ἐπὶ ἑκάστου τῶν γινομένων πράγματος, ὑλικῷ, εἰδικῷ, ποιητικῷ, τελικῷ, παραδειγματικῷ, ὀργανικῷ, τῷ μὲν ὑλικῷ ἀναλογοῦσι τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, τῷ δὲ εἰδικῷ ὁ χαρακτήρ, τῷ δὲ ποιητικῷ ἢ ψυχῇ, τῷ δὲ ὀργανικῷ αἱ ἀποδείξεις, τῷ δὲ παραδειγματικῷ τὰ προβλήματα, τῷ δὲ τελικῷ τὸ ἀγαθόν.

XVIII. Ἐκτον κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς τῶν διαλόγων ποιεῖται ὁ Πλάτων. φημὲν τοίνυν, ὅτι ἀπὸ

προσώπων ἢ ἀπὸ πραγμάτων· καὶ ἀπὸ προσώπων ἢ τελειούντων ἢ τελειουμένων ἢ χρείαν τινὰ ἀποπληρούντων· τελειούντων μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ Παρμενίδου καὶ Τιμαίου ἐποίησεν, τελειουμένων δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίδρου καὶ τῶν τοιούτων· χρείαν δέ τινα ἀποπληρούντων, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρίτωνος. εἰ δὲ ἀπὸ πραγμάτων ποιοῖτο τὰς ἐπιγραφάς, ἢ ἀπὸ γινομένων ποιεῖται, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀπολογίας, αὕτη γὰρ τῶν γινομένων ἐστίν, ἢ ἀπὸ ζητουμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ Σοφιστοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ

XIX. Ἐβδομον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις προκείσθω ἡμῖν εἰς ζήτησιν κεφάλαιον τὸ μαθεῖν, πόθεν δεῖ τὰς διαιρέσεις τῶν τιμημάτων ἐκάστου διαλόγου εὔρειν. τριῶν τοίνυν ὄντων ἐκάστῳ διαλόγῳ, ἱστορίας καὶ προσώπων, διαλεκτικῆς καὶ συλλογισμῶν, καὶ δογμάτων, οὐκ ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν προσώπων δεῖ ποιεῖσθαι τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Γοργίαν διαιροῦντες εἰς τοὺς πρὸς Γοργίαν καὶ Πῶλον καὶ Καλλικλέα λόγους, οὐκ ἐκ τούτων δεῖ ποιεῖσθαι· πολλάκις γὰρ περὶ πράγματα κατασκευάζων μέρος τῆς κατασκευῆς εἶωθε νέμειν τῇ δευτέρᾳ ἱστορίᾳ καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τῶν συλλογισμῶν ποιεῖσθαι δεῖ τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Ἀλκιβιάδην διαιροῦντες εἰς τοὺς δέκα συλλογισμοὺς τοὺς ἐν αὐτῷ παρατιδομένους· οὐδ' ἐκ τούτων οὖν δεῖ ποιεῖσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· πολλάκις γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διαφόρους λέγει συλλογισμοὺς, ὡς μὴ περαινέσθαι εἰς ἓνα συλλογισμόν τὰ τῆς δειξέως· ἀλλ' ἐκ τῶν δογμάτων δεῖ τὰς διαιρέσεις ποιεῖσθαι.

XX. Ὀγδοον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, ποῖος ὑπάρχει ὁ τρόπος συνουσίας τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προσώπων. ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὴν συνουσίαν ποιεῖται ἢ διὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ αὐτὸν τὸν Σωκράτη *ἢ* ἄλλον τινὰ διαλεγόμενον δι' ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἑτέρων τινῶν ἀκουσάντων ἐκ προσώπων, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ τινὰ περὶ πράγματα διαλεγόμενον ἃ ἤκουσε Σωκράτους, ἢ διὰ ἄλλων ἐκ τούτων τῶν ἀκουσάντων ἀπὸ Σωκράτους μαθόντων, ἢ δι' ἄλλων ἐκ τῶν δευτέρων ἀκουσάντων, ὡς μέχρι τούτων τὴν πρόοδον τῶν ἀκουσάντων γίνεσθαι, μηκέτι δὲ περαιτέρω προβῆναι. κὰν τούτῳ δὲ πάλιν τὴν τῶν ὄντων τάξιν μιμούμενος φαίνεται. οὐ πρόεισι γὰρ περαιτέρω τῶν τρίτων, ἐπειδὴ τὰ ὄντα πάντα ἢ νοητά

ἔστιν, ἢ διανοητά, ἅτινα εἰκόνες εἰσὶ τῶν νοητῶν, ἢ αἰσθητά, ἃ καὶ αὐτὰ εἰκόνες εἰσὶ τῶν διανοητῶν, ἢ εἰκόνες τῶν αἰσθητῶν, οἷαί εἰσιν αἱ ὑπὸ τῶν γραφῶν γινόμεναι, καὶ περαιτέρω τούτων οὐδέν ἐστιν, ὡς τέσσαρά τινα κἀνταῦθα εἶναι· καὶ ἀναλογεῖ μὲν τὰ πρόσωπα τοῖς νοητοῖς, τοῖς δὲ διανοητοῖς τὰ ἐκ τούτων ἀκούσαντα· οἷον γὰρ εἰκόνες εἰσὶ τῶν προσώπων αὐτῶν αὐτά, καθάπερ καὶ τὰ διανοητά τῶν νοητῶν· τοῖς δ' αἰσθητοῖς ἀναλογοῦσιν οἱ δεύτεροι ἀκούσαντες.

XXI. Ἐννατον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις δεῖ ζητῆσαι κεφάλαιον, ἐκ πόσων κανόνων δεῖ θηρᾶν τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπὸν. χρεια γὰρ ἐστὶ τοῦτον ζητεῖν, ἐπειδὴ ὡς αὐτὸς λέγει ἐν Φαίδρῳ· ὦ παῖ, μία τίς ἐστὶν ὁδὸς τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι, εἰδέναι, περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή· ἐπειδὴ τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· πῶς οὖν αὐτοῦ τοῦτο λέγοντος παραιτησόμεθα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων τὸ εἰδέναι, περὶ τίνος ἕκαστα διαλέγεται; ἔτι δ' ἂν μᾶλλον τὸ χρήσιμον τῆς τοιαύτης ζητήσεως μάθοιμεν, εἰ τῇ διπλῇ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πλείστων διαλόγων προσέχοιμεν. ἕκαστος γὰρ σχεδὸν διπλῆν ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, οἷον Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς, καὶ Φαῖδρος ἢ περὶ κάλλους, καὶ οἱ ἄλλοι οὕτως· ἄδηλον οὖν ἐστὶ, περὶ ποίου ἄρα τῶν ἐγκειμένων τῇ ἐπιγραφῇ διαλέγεται· οὐκ ἄρα ἀχρείως ζητοῦμεν τοῦτο τὸ κεφάλαιον. ἐκ δέκα τοίνυν κεφαλαίων τοῦτον θηράσαι δυνατόν· ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἐκ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἐκ τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἐκ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἐκ τοῦ μὴ κατὰ τινος εἰρησθαι, ἐκ τοῦ μὴ ἐμπαθῆ εἶναι, ἐκ τῶν ὀργάνων, ἐκ τῆς ὕλης. ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἵνα ἕνα σκοπὸν λέγωμεν ἔχειν τὸν διάλογον καὶ μὴ πολλούς. πῶς γὰρ πολλοὺς ἔμελλεν σκοποὺς ἔχειν ὁ διάλογος Πλάτωνος, τοῦ οὕτως ἀνυμνοῦντος τὸ θεῖον, ὅπερ ἔν ἐστι; καὶ ἄλλως, εἰ αὐτὸς ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι ὁ διάλογος ζῶν ἔοικεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος; πᾶς γὰρ λόγος ἄριστα γεγραμμένος ζῶν ἀναλογεῖ· εἰ οὖν ὁ διάλογος ζῶν ἀναλογεῖ, τὸ δὲ ζῶν ἐν τέλος ἔχει τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅτου χάριν καὶ γέγονεν, καὶ ὁ διάλογος ἄρα ἐν ὀφείλει ἔχειν τέλος τοῦτ' ἐστὶν ἕνα σκοπὸν. ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τρεῖς εἶναι τοὺς σκοποὺς τοῦ Φαίδωνος, περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ περὶ εὐθανασίας, καὶ περὶ φιλοσόφου βίου· κακῶς οὖν ὡς

εἴρηται λέγουσιν οὔτοι· οὐδὲ γὰρ πολλοὺς δεῖ εἶναι τοὺς σκοπούς, ἀλλ' ἓνα. ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἵνα τὸν καθολικώτερον καὶ περιεκτικώτερον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ μερικωτέρου· ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τὸν Σοφιστὴν περὶ τοῦ σοφιστοῦ ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἀποδεκτέον. ὁ γὰρ σοφιστὴς τί μὴ ὄν ἐστι, καθολικώτερον δὲ τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς τοῦ τί μὴ ὄντος, εἰ δὲ καθολικώτερον, καὶ περιεκτικώτερον, ὥστε ὁ καθολικώτερος σκοπὸς τὸν μερικὸν περιέχει. ἐκ δὴ τούτου φανερόν — οἷον γὰρ πόρισμα ἡμῖν ἀνακύπτει — ὡς οὐ δεῖ διττὰς εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς ἐν τοῖς λόγοις· ἢ γὰρ ἕτεραί εἰσιν ἀλλήλων ἢ μία καὶ ἡ αὐτὴ [καὶ] ἢ ἢ μὲν καθολικωτέρα, ἢ δὲ μερικωτέρα· εἰ οὖν ἕτεραί εἰσιν, οὐκ ἀποδεξόμεθα, ἵνα μὴ πολλοὺς σκοποὺς αἰρησώμεθα καὶ διὰ τοῦτο ἐμπέσωμεν εἰς τὰ ἄτοπα τοῦ πρώτου κανόνος· εἰ δὲ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐστι, μάτην εἴληπται ἢ ἕτερα ὡς ἀδολεσχία· εἰ * δὲ * ἕτερα καθολικωτέραι, αἰρετέα ἢ καθολικὴ.

XXII. Ἐκ δὲ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἐν τινι βραχεῖ μέρει τοῦ διαλόγου εἰρημένων ποιησώμεθα τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ὅλῳ διδασκομένων· οὗ οὖν διαβάλλομεν τοὺς λέγοντας τὸν Φαῖδρον περὶ ῥητορικῆς σκοπὸν ἔχειν. ἐπ' ὀλίγον γὰρ περὶ αὐτῆς ἐκεῖσε διαλέγεται· ἐν ὅλῳ γὰρ τῷ διαλόγῳ περὶ τοῦ διὰ παντὸς κάλλους λαμβάνει· δεῖ οὖν περὶ ἐκείνου εἶναι λέγειν τὸν σκοπὸν. καὶ τοὺς λέγοντας αὐτὸ ἐν τῷ Γοργία σκοπὸν ἔχειν τὸν Πλάτωνα διαλεχθῆναι περὶ τοῦ εἰ ἄμεινον ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, διαβάλλομεν· ἐν γὰρ μικρῷ μέρει περὶ τούτου διδάσκει, ἐν δὲ τῷ ὅλῳ διαλόγῳ περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς εὐδαιμονίας. ὥσπερ γὰρ κακῶς ποιοῦσιν οἱ διὰ τι μέρος τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὄντων λέγοντες γεγονέναι τὸν ἄνθρωπον, οἷον διὰ τὸ ὄραν ἢ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλο τι τοιοῦτον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μεσότης εἶναι τῶν θείων καὶ τῶν γεννητῶν· οὔτε γὰρ ἀθάνατός ἐστιν ὡς τὰ θεῖα, οὔτε θνητός ὡς τὰ ἄλογα, ἀλλὰ κοινωνεῖ κατὰ τι ἑκατέροις· οὕτως οὖν καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους ποιουμένους τὸν σκοπὸν διαβάλλομεν. καὶ ἄλλως· εἰ γὰρ πανταχοῦ τὴν φύσιν μιμεῖται Πλάτων, πῶς οὐχὶ καὶ ἐν τούτῳ μιμήσεται τὴν φύσιν; εἰ γὰρ τῇ ὕλῃ ἀναλογεῖ τὸ μέρος, τὸ δὲ ὅλον τῷ εἶδει, τὸ δὲ εἶδος ποιεῖ ἢ φύσις καὶ οὗτος αὐτῆς ἐστὶ σκοπός, ἐνθεῖναι τὸ εἶδος, πῶς οὐκ ὄφειλε καὶ αὐτὸς τὸ

οἷον εἶδος ἐντιθεῖς τοῦτο ὅλον μιμήσασθαι τὸν σκοπὸν καὶ μὴ ἐκ τοῦ μέρους; ἐκ δὲ τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἵνα τὸν βέβαιον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ πόρρω. πάλιν γοῦν κἀνταῦθα οὐκ ἀποδεξόμεθα τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Τιμαίου περὶ φυσιολογίας διδάξαι· οὗτος γὰρ ὀλοσχερῆς ἐστὶ καὶ πόρρω· καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης περὶ φυσιολογίας διδάσκει καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ ἄδηλον περὶ ποίας φυσιολογίας τὸν λόγον ποιεῖται, εἴ γε τούτῳ μόνῳ πρόσσχωμεν τῷ σκοπῷ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ διαλόγου· δεῖ οὖν βεβαιότερον κινουμένους λέγειν, ὅτι περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φυσιολογίας ἐστὶν ὁ σκοπός, καὶ τίς ἐστὶν ἡ κατὰ Πλάτωνα φυσιολογία, καὶ μὴ ἀπλῶς περὶ φυσιολογίας. ἐκ δὲ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἵνα τὸν κρείττονα σκοπὸν αἰρησώμεθα μᾶλλον τοῦ χείρονος· οὐ οὐκ ἀποδεχόμεθα τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν ἐν Γοργία, τὴν ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργία ρητορικὴν ἐλέγξει· αἰσχρὸν γὰρ τοῦτο καὶ σοφιστικόν· ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ ρητορικὴν πρόκειται διδάξαι, ὃ κρείττον ἐστὶ καὶ θαυμάσιον· εἰ δὲ τις εἴποι καὶ διὰ τί μέμνηται Πῶλου καὶ Γοργίου, εἰσάγων αὐτοὺς προσδιαλεγόμενους καὶ ἀνασκευάζων τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα, ἐροῦμεν ὅτι ὥσπερ ἡ φύσις σκοπὸν ἔχει, τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος ἐνθεῖναι, ἀλλ' οὐ τὴν στέρησιν ἀφελεῖν, ἔπεται δὲ τῇ τοῦ εἶδους ἐνθέσει ἢ τῆς στέρησεως ἄρσις, οὕτως καὶ τοῖς λόγοις τοῖς δεικνύουσι τὴν ἀληθῆ ρητορικὴν ἐπακολουθεῖ τῆς ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργία ρητορικῆς ἡ ἀνασκευή. ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἵνα μᾶλλον αἰρώμεθα τὸν συμφωνοῦντα τοῖς λεγομένοις σκοπὸν τῶν μὴ συμφωνούντων· τούτῳ δὲ χρώμενοι τῷ κανόνι ἀνασκευάσομεν τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν τὸν Γοργίαν περὶ τοῦ ἑαυτὸν ὀρῶντος νοῦ· ἀσύμφωνον γὰρ καὶ ἀπαῖδον τοῖς διδασκομένοις ἐκεῖ τοῦτο παντάπασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοῦ κατὰ τινος δεῖ λέγειν εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ διαλόγου· οὐδὲ γὰρ τοιοῦτος ὁ Θεῖος Πλάτων, ὡς διαβάλλειν αἰρεῖσθαι. οὕτως δ' ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Μενεξένου περὶ τοῦ διαβάλλειν καὶ προσμιλλᾶσθαι πρὸς Θουκυδίδην. ὁ γὰρ ἐπιτάφιός, φασί, διὰ τοῦτο γέγραπται αὐτῷ, ἀντιγράφειν βουλομένῳ τῷ Θουκυδίδου ἐπιταφίῳ· ὅπερ ψεῦδος.

XXIII. Ἐκ δὲ τοῦ μὴ ἐμπαθοῦς, ὅτι οὐ χρὴ ἐμπαθῆ εἶναι τὸν σκοπὸν, ἵνα μὴ τοῖς ἀναγινώσκουσι πάθος ἐμποιήσῃ κα-

τασκοπεῖν τὴν ὕλην, καθάπερ τινὲς κακῶς ποιοῦντες τὸν Φίληβον περὶ ἡδονῆς φασὶν ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἥτις κατασπᾶν δύναται τὴν ψυχὴν· πῶς δ' ὁ καθαρτικοῦ ὦν βίου περὶ ἡδονῆς διελέγετο; οὐ περὶ τούτου οὖν αὐτῷ ὁ σκοπός, ἀλλὰ περὶ τῆς τάξεως τῶν ἔξ ἀγαθῶν. ἐκ δὲ τῶν ὀργάνων, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τὸν σκοπὸν ποιῶμεθα· ὁ γὰρ σκοπὸς ἕνεκά του οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὗ ἕνεκα. οὕτως γοῦν κακῶς ποιοῦσιν οἱ τὸν Σοφιστὴν λέγοντες περὶ τῆς διαιρητικῆς ἔχειν τὸν σκοπὸν. καὶ γὰρ ἐκεῖσε μνησθῆναι αὐτῆς· ἀμέλει φησὶν ἐκεῖ ὡς οὐδὲν καυχῆσεται φυγῶν τὴν τῆς διαιρέσεως δύναμιν· ταύτην γὰρ τὴν διαίρεσιν καὶ δόσιν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις φησὶν ἐκ θεῶν διὰ Προμηθέως· ἐπειδὴ οὖν αὕτη ὄργανόν ἐστι τῆς ἀποδεικτικῆς, καὶ τῶν εἰς τὸν σκοπὸν συμβαλλομένων ἐστίν· ἕνεκα γὰρ τοῦ θηράσαι τὸν σκοπὸν κεχρήμεθα αὐτῇ, καὶ οὐ δεῖ ἐκ ταύτης ποιεῖσθαι τὸν σκοπὸν. ἐκ τῆς ὕλης οὐ δεῖ ποιεῖσθαι, ὡσπερ τινὲς ποιοῦσιν, τὸν Ἀλκιβιάδην λέγοντες σκοπὸν ἔχειν περὶ τῆς Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίας· ἐκ τῆς ὕλης λέγοντες τὸν σκοπὸν κακῶς. οὐ γὰρ δεῖ τοῦτο ποιεῖν· ὕλην δὲ λέγομεν τῶν διαλόγων τὰ πρόσωπα. οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ ἐλέγξει τὴν ἐν τῇ ψυχῇ Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίαν ὁ σκοπὸς αὐτῷ ἐστὶ, ἐπεὶ συνεμπροσώμεθα τῷ ἀτόπῳ τοῦ δευτέρου κανόνος, τὸ μερικὸν ἀντὶ τοῦ καθόλου εἰσάγοντες· ἄμεινον οὖν καθόλου λέγειν, ὅτι περὶ τῆς ἐν ἐκάστη ψυχῇ φιλοτιμίας σκοπὸν ἔχει τοῦ ἐλέγξει. ἔστι γὰρ ἐκάστῳ ἡμῶν οἷον Ἀλκιβιάδειος φιλοτιμία, ἣν δεῖ θυθμίζειν καὶ κοσμεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον· οὐδὲ γὰρ ἄξιον λέγειν, ὅτι ὁ θεῖος Πλάτων εἰς τοιαῦτα κατέφερεν ἑαυτόν, πρὸς τὸ ἐλέγχειν πάθη ἀνθρώπων· ἐπακολουθεῖ μόντοι πάντως ὁ ἔλεγχος τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ἐκ τούτων οὖν δεῖ θηράσθαι τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπὸν.

XXIV. Δέκατον κεφάλαιον ἔστω τὸ τὴν τάξιν τῶν Πλάτωνος διαλόγων μαθεῖν. τινὲς τοίνυν εἰρήκασιν τὴν τάξιν αὐτῶν δεῖν λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς τετραλογίας· καὶ ἐκ τοῦ χρόνου διχῶς· ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τῶν προσώπων τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις. καὶ ἐκ μὲν τοῦ χρόνου τοῦ συγγραφέως πρῶτον λέγουσιν εἶναι τὸν Φαῖδρον, ὡς ἂν ἐκεῖ, φασί, ζητοῦντος αὐτοῦ, εἰ δεῖ συγγράφειν ἢ οὐ· πῶς δ' εἶχεν, ἐκεῖ ἀπορῶν εἰ δεῖ συγγράφειν, ἄλλον πρὸ αὐτοῦ γράψαι; καὶ ἄλλως δ' ὅτι * ἐν * ἐκείνῳ κέχρηται τῷ διθυραμ-

βωδει χαρακτῆρι, ὡς ἂν μήπω ἀποθέμενος τὴν τῶν διδυράμβων μουσαν. ἔσχατους δὲ τοὺς Νόμους φασὶ γεγράφθαι, διότι ἀδιορθώτους αὐτοὺς κατέλιπεν καὶ συγκεχυμένους, μὴ εὐπορήσας χρόνου διὰ τὴν τελευταίην πρὸς τὸ συνθεῖναι αὐτούς· εἰ δὲ καὶ νῦν δοκοῦσι συντετάχθαι κατὰ τὸ δέον, οὐκ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος συνθέντος, ἀλλὰ τινος Φιλίππου Ὀπουντίου, ὃς διάδοχος γέγονε τοῦ Πλάτωνος διδασκαλείου. ἐκ τοῦ χρόνου τῶν ἐγκειμένων προσώπων· οὗ πρῶτον λέγουσι τὸν Παρμενίδην, ὅτι λίαν νέον ὑποτίθεται τὸν Σωκράτη, διδασκόμενον ὑπὸ Παρμενίδου, τὸν δὲ Θεαίτητον τελευταῖον, ὅτι μετὰ θάνατον Σωκράτους ὑπόκειται. ἐκ δὲ τῶν τετραλογιῶν· οὗ κατὰ τετραλογίαν φασὶν ἐκδεδόσθαι αὐτῷ τοὺς διαλόγους κατὰ μίμησιν τῶν τε τραγικῶν καὶ τῶν κωμικῶν, οἵτινες διὰ τεσσάρων δραμάτων ἠγωνίζοντο τὸν αὐτὸν ἐχόντων σκοπόν, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ εἰς ἡδονὴν κατήντων.

XXV. Φασὶν οὖν ἑννέα εἶναι τετραλογίας, ὡς λς' εἶναι τοὺς πάντας διαλόγους αὐτοῦ· οὗτοι δὲ διὰ τὸ συστήναι τὸν τῶν τετραλογιῶν ἀριθμὸν τὸ Ἐπινόμιον, νοθευόμενον, γνήσιον ἀποφαίνουσιν· ὅτι δὲ νόθον ἐστὶ, διὰ δύο τινῶν δεικνυσιν ὁ σοφώτατος Πρόκλος, πρῶτον μὲν λέγων, πῶς ὁ τοὺς Νόμους μὴ εὐπορήσας διορθώσασθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρόνον ζωῆς τὸ Ἐπινόμιον μετὰ τούτους ἂν εἶχεν γράψαι; δεύτερον δ' ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις αὐτοῦ φησὶ τοὺς πλανωμένους ἀστέρας ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κινεῖσθαι, ἐν αὐτῷ δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά. κατὰ τετραλογίαν δὲ λέγοντες ἐκδεδόσθαι τοὺς διαλόγους πρώτην φασὶ τετραλογίαν εἶναι τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα, καὶ πρῶτον μὲν λέγουσι τὸν Εὐθύφρονα, ὡς ἐν αὐτῷ ὑποτιθεμένου τοῦ Σωκράτους ὡς κριθησομένου, δευτέραν δὲ τὴν Ἀπολογίαν, ὡς ἐν αὐτῇ κρινομένου αὐτοῦ· τρίτον δὲ τὸν Κρίτωνα, ὡς κριθέντος ἐν αὐτῷ ἤδη τοῦ Σωκράτους, τέταρτον τὸν Φαίδωνα ὡς ἐν αὐτῷ τελευτῶντος. ἔσχατον δὲ πάντων γεγράφθαι λέγουσι τὰς Ἐπιστολάς, πρῶτον οἰόμενοι τὸν Εὐθύφρονα, διότι καὶ ἐν τῷ Εὐθύφρονι πολλὰ περὶ Σωκράτους βίου διαλέγεται καὶ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς πολλὰ περὶ τοῦ οἰκείου βίου διέξεισιν· ἵνα οὖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρξηται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήξῃ, τριαύτη ἐχρήσατο τάξει. οὐκ ἀποδεξόμεθα δ' αὐτοὺς λέγοντας

αὐτὸν κατὰ μίμησιν τῶν τραγικῶν τὸ τῶν τετραλογιῶν εἶδος ἐπιτηδεῦσαι· αὐτὸς γὰρ διαβάλλων αὐτοὺς λέγει εἰδῶλα εἰδῶλων γράφειν. καὶ ἄλλως ἔστι δεῖξαι, ὅτι οὐ μιμεῖται αὐτούς· ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τελευταῖον εἰς ἡδονὴν καταντῶσιν, οὗτος δ' ἐν τῷ Φαίδωνι, τελευταῖω ὄντι τῆς πρώτης τετραλογίας, οὐκ εἰς ἡδονὴν κατήντησεν, ἀλλ' εἰς τελευτὴν τοῦ Σωκράτους· οὐκ ἄρα καλῶς λέγουσιν εἰς τετραλογίας ἐκδεδόςθαι τοὺς διαλόγους αὐτοῦ. καὶ ἄλλως ἄλλος ἐστὶ σκοπὸς ἐν τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἄλλος ἐν τῇ Ἀπολογία καὶ ἄλλος ἐν τῷ Κρίτωνι καὶ ἄλλος ἐν τῷ Φαίδωνι.

XXVI. Ἴνα δὲ τὴν ἀληθῆ τάξιν μάθωμεν, εἴπωμεν πρῶτον, ποῖοί εἰσιν οἱ νόθοι, καὶ τούτων τὴν τάξιν μὴ ζητήσωμεν. πάντες τοίνυν κοινῶς ὁμολογοῦσι νόθους εἶναι τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Δημόδοκον καὶ τὴν Ἀλκυνόνα καὶ τὸν Ἐρυξίαν καὶ τοὺς Ὀρους, οὓς εἰς Σπεύσιππον ἀναφέρουσιν· ὡς λς' εἶναι πάντας, ὧν τὸ Ἐπινόμιον νοθεύει ὁ θεῖος Πρόκλος διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, ἐκβάλλει δὲ καὶ τὰς Πολιτείας διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι λόγους καὶ μὴ διαλογικῶς γεγράφθαι, καὶ τοὺς Νόμους δὲ διὰ τὸ αὐτό, καὶ τὰς Ἐπιστολάς δ' ἐκβάλλει διὰ τὸ ἀπλοῦν τῆς φράσεως, ὡς καταλιμπάνεσθαι λβ' τοὺς πάντας διαλόγους· οἷς προστιθεμένοις ιβ' τῶν Νόμων καὶ δέκα τῆς Πολιτείας γίνονται οἱ πάντες διάλογοι νδ'. τούτων δὲ πάντων τὴν τάξιν μὴ πάνυ τι χρησιμεύουσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνουσιν τῷ μήκει τὴν βραχυλογίαν ὑπερτιθέμεθα, λέγομεν δὲ ὁ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος ἐποίησεν· αὐτὸς τοίνυν πάντας εἰς ιβ' διήρει διαλόγους, καὶ τούτων τοὺς μὲν φυσικοὺς ἔλεγεν, τοὺς δὲ θεολογικοὺς· πάλιν δὲ τοὺς δώδεκα συνήρει εἰς δύο, εἰς τε τὸν Τίμαιον καὶ τὸν Παρμενίδην, ὧν τὸν μὲν Τίμαιον ἐπὶ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς, τὸν δὲ Παρμενίδην τοῖς θεολογικοῖς. τούτων δὲ ἄξιόν ἐστι τὴν τάξιν ζητῆσαι, διότι καὶ τούτους ἠξίωσαν πάντες πράττεσθαι. πρῶτον τοίνυν δεῖ τὸν Ἀλκιβιάδην πράττειν, διότι ἐν αὐτῷ γινώσκομεν ἑαυτούς· ἄξιον δ' ἐστὶ πρὶν ἢ τὰ ἔξω γνῶναι ἑαυτούς γνῶναι· πῶς γὰρ ἔχομεν ἐκεῖνα γνῶναι, ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες; ἔσχατον δὲ δεῖ τὸν Φίληβρον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ διαλέγεται, ὃ πάντων ἐπέκεινά ἐστιν· οὐκοῦν καὶ αὐτὸν δεῖ πάντων ἐπέκεινα καὶ τελευταῖον εἶναι. τοὺς δ' ἐν μέσῳ οὕτω δεῖ τάττειν· πέντε οὖσῶν τῇ τάξει κατὰ βᾶθος τῶν ἀρετῶν, φυσικῶν, ἡθι-

κῶν, πολιτικῶν, καθαρτικῶν, θεωρητικῶν, πρῶτον δεῖ ἀναγνῶναι τὸν Γοργίαν ὡς πολιτικὸν ὄντα, δεύτερον δὲ τὸν Φαῖδωνα ὡς καθαρτικόν· μετὰ γὰρ τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἢ καθαρτικὴ ἐστίν· εἶτα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἥτις διὰ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς προσγίνεται. ταῦτα δὲ τὰ ὄντα ἢ ἐν νοήμασι θεωροῦνται ἢ ἐν πράγμασιν· οὐκοῦν μετὰ τοὺς εἰρημένους διαλόγους δεῖ ἀναγνῶναι τέταρτον τὸν Κρατύλον ὡς περὶ ὀνομάτων διδάσκοντα, εἶτα τὸν Θεαίτητον ὡς περὶ πραγμάτων. εἶτα ἐρχόμεθα μετὰ τούτους εἰς τὸν περὶ φυσικῶν διδάσκοντα, καὶ εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν Φαῖδρον καὶ τὸ Συμπόσιον ὡς θεωρητικῶς καὶ περὶ θεολογικῶν διαλεγόμενους· καὶ οὕτως ἐπὶ τοὺς τελείους δεῖ ἐλθεῖν, τὸν Τίμαιόν φημι καὶ τὸν Παρμενίδην. καὶ οὕτως μὲν περὶ τούτων λέγομεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους καὶ τὰς Πολιτείας πράττειν ἀξιούσιν τινες, ἀξιόν ἐστι καὶ τούτων τὸν σκοπὸν εἰπεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων εἰδῶν πολιτείας, τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως, τοῦ ἐξ ὑποθέσεως, τοῦ ἄνευ τῆς ὑποθέσεως· καὶ ἐξ ἐπανορθώσεως μὲν ὄντος, ὅταν τὰ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὄντα κακὰ ἦθῃ ἀδιάστροφα ποιήσωμεν, ἐξ ὑποθέσεως δέ, ὅταν ὑποκειμένους νόμους ποιῶσι καὶ ἦθῃ τινὰ ἐν ταῖς πόλεσι, ἀνυποθέτου δέ, ὅταν μηδὲν ἢ ὑποτεθέν, ἀλλὰ πάντα κοινὰ ὦσιν, ὡς τὸ ἐμὸν σὸν εἶναι καὶ τὸ σὸν ἐμόν, καὶ τὴν ἐκάστου περιουσίαν ἰδίαν τε εἶναι ἅμα καὶ ἀλλοτρίαν· περὶ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς διαλαμβάνει, περὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐν τοῖς Νόμοις, περὶ δὲ τοῦ ἀνυποθέτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ.

XXVII. Τελευταίου δ' ὄντος εἰς ζήτησιν κεφαλαίου ἐν τοῖς προτελείοις τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων τοῦ γνῶναι ποίῳ τρόπῳ κέχρηται διδασκαλίας ὁ Πλάτων, πεντεκαίδεκα τοίνυν κέχρηται τρόποις διδασκαλικοῖς· τῷ ἐνθουσιαστικῷ, τῷ ἀποδεικτικῷ, τῷ ὀριστικῷ, τῷ διαιρετικῷ, τῷ ἀναλυτικῷ, τῷ τεκμηριώδει, τῷ εἰκονικῷ, τῷ παραδειγματικῷ, τῷ ἐπαγωγικῷ, τῷ αναλογικῷ, τῷ ἀριθμητικῷ, τῷ κατὰ ἀφαίρεσιν, τῷ κατὰ πρόσθεσιν, τῷ ἱστορικῷ, τῷ ἐτυμολογικῷ. καὶ τῷ μὲν ἐνθουσιαστικῷ κέχρηται ἐν τῷ Φαίδρῳ νυμφόληπτος γενόμενος, καὶ ἐν τῷ ἢ τῶν Πολιτικῶν περὶ Μουσῶν διαλεγόμενος, καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν διαλεγόμενον πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ἐν ἄλλοις δέ τισιν· τῷ δ' ἀποδεικτικῷ πάλιν ἐν τῷ Φαίδωνι δεικνὺς τὴν

ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διὰ μέσου τοῦ αὐτοκινήτου· τῷ δ' ὀρι-
 στικῷ ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς διαλόγοις, αὐτός τε ὀριζόμενος καὶ
 τοὺς προσδιαλεγόμενους ὀρίζεσθαι παρασκευάζων. τῷ δὲ διαι-
 ρητικῷ κέχρηται ἐν τῷ Σοφιστῇ, λέγων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρή-
 καμεν, ὡς οὐδὲν καυχῆσεται διαφυγὸν τὴν διαιρετικὴν μέθο-
 νον, τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν διὰ μέσου Προμη-
 θεώς. τῷ δὲ ἀναλυτικῷ ἐν Τιμαίῳ κέχρηται ἀναλύων τὰ φυσικὰ
 πάντα εἰς δεξαμένην καὶ εἶδος, δεξαμένην καλῶν τὴν ὕλην, τὸ
 δὲ εἶδος πάλιν εἰς σχήματα, τὰ δὲ σχήματα εἰς τρίγωνα, τὰ δὲ
 ἐπέκεινα τούτων μόνον θεὸν λέγων εἰδέναί καὶ τὸν τούτῳ φίλον.
 τῷ δὲ τεκμηριώδει κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, λέγων τεκμήριον
 εἶναι τοῦ ψεύδους τὴν διαφωνίαν, τοῦ δ' ἀληθοῦς τὴν συμφω-
 νίαν· τὸ δ' ἀληθὲς ἑαυτῷ οὔτε διαφωνεῖ οὔτε μάχεται. τῷ δὲ
 εἰκονικῷ ἐν Φαίδρῳ κέχρηται, ἀπεικάζων τὴν ψυχὴν ἡμῶν
 ἡνιόχῳ, τὰς δὲ δυνάμεις αὐτῆς ἵπποις, καὶ τὸν μὲν λέγων ἀγα-
 θόν, τὸν δὲ κακόν. τῷ δὲ παραδειγματικῷ ἐν ταῖς Πολιτείαις
 λέγων εἰκέναι τὴν μὲν πόλιν ναῖ, τὸν δὲ δῆμον ναυκλήρῳ, τοὺς
 δὲ ἄρχοντας ναύταις βουλομένοις μεθύσαι τὸν ναύκληρον, ὅπως
 ἐπ' ἐξουσίας ἔχοιεν πράττειν ὅ τι καὶ βούλονται· διαφέρει δὲ ὁ
 εἰκονικὸς τοῦ παραδειγματικοῦ τῷ μᾶλλον τὸν εἰκονικὸν ἐνδει-
 κνυσθαι καὶ μιμεῖσθαι τὴν φύσιν, ἧς ἐστὶν εἰκὼν, τὸν δὲ παρα-
 δειγματικὸν ἥττον μιμεῖσθαι. ἀμέλει γοῦν καὶ τῷ τῆς εἰκόνοσ
 ὀνόματι δυνατὸν ἐστὶ καλέσαι τὸ ἀληθὲς πράγμα· οὐ γοῦν τὴν
 ψυχὴν ἡνιόχον λέγοντες οὐκ ἂν ἀμάρτομεν· τῷ δὲ τοῦ παρα-
 δειγματικοῦ οὐ δυνατὸν καλέσαι· τίς γὰρ ἔρει πόλιν ναῦν; τού-
 του δ' αἴτιον τὸ μᾶλλον εἰκέναι καὶ ἥττον. τῷ δὲ ἐπαγωγικῷ
 κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἔνθα λέγει, ὅτι ὁ ἓνα πείθων καὶ
 πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ ὁ πολλοὺς πείθων καὶ ἓνα οἷός ἐστι
 πείσαι, καὶ τοῦτο πιστοῦται δι' ἐπαγωγῆς· ὁ γοῦν γεωμέτρης
 ἓνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ πολλοὺς πείθων ὁ
 αὐτός καὶ ἓνα δῆλον ὅτι πείσαι δύναται. * τῷ δὲ ἀναλογικῷ κέ-
 χρηται * ἐν τῷ Γοργίᾳ λέγων, ὅτι ὡς ἰατρικὴ πρὸς ὀψοποιΐαν,
 οὕτως δικαστικὴ πρὸς σοφιστικὴν· ὥσπερ γὰρ ἰατρικὴ πρὸς τὸ
 ἀγαθὸν καὶ συμφέρον ὁρᾷσα προσφέρει τόδε τὸ βοήθημα ἢ τὸ
 ἔδεσμα καὶ ἀηδὲς ἢ, ἢ δὲ ὀψοποιητικὴ πρὸς τὸ ἡδὺ μόνον οἷον
 κεκαρνευμένον ποικίλαις ποιότησιν, οὕτως καὶ ἡ δικαστικὴ
 τὰ συμφέροντα μόνον καὶ ἀγαθὰ ποιεῖ, ἢ δὲ ῥητορικὴ τὰ ἡδέα·

σοφιστικὴν δὲ ἐκεῖ τὴν ῥητορικὴν καλεῖ· ὅθεν λέγουσί ποτε τὸν Αἰσχίνην ἀναβάντα ἐπὶ τοῦ βήματος εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὅτι τί βούλεσθε; τί εἶπω; τί ὑμῖν χαρίζωμαι; δέδεικται δὲ τὸ εἰρημένον διὰ γεωμετρικῆς ἀναλογίας, ὡς τόδε, καὶ τόδε. τῷ δ' ἀριθμητικῷ κέχρηται ἐν Φιλήβῳ λέγων ἕξ εἶναι τάξεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ ποῖαι αὗται, ταύτας ἀπαριθμούμενος. τῷ δ' ἀφαιρητικῷ κέχρηται ἐν Τιμαίῳ, τηρῶν καὶ εὐρίσκων τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως πάντων τῶν εἰδῶν· τῷ δὲ προσθετικῷ ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· καὶ τίθεται γὰρ ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, πότερον σῶμα ἢ ψυχὴ ἢ τὸ συναμφοτέρων, καὶ δεικνυσιν, ὡς οὔτε τὸ σῶμα οὔτε τὸ συναμφοτέρων, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ καθ' αὐτήν· εἶτα προῖόν προστίθῃσιν ὡς οὐ πᾶσα ψυχὴ· οὐ γὰρ δὴ ἢ γε φυτικὴ ἢ ἢ ἄλογος, ἀλλ' ἢ λογικὴ· καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος μεσότης ἐστὶ τῶν τε θείων καὶ τῶν γενητῶν, καὶ ὅρα πῶς προῖόν προσέθηκε τῇ ζητήσῃ. τῷ δ' ἱστορικῷ κέχρηται ἐν τοῖς Νόμοις, ἱστορῶν τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῶν Περσικῶν· τῷ δ' ἔτυμολογικῷ ἐν τῷ Θεαιτήτῳ.

XXVIII. Καὶ μέχρι μὲν τούτων ἔστω τὰ προτέλεια τῆς συναναγνώσεως τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ἐν ἕνδεκα κεφαλαίοις περικλεισθέντα· ἐνὶ μὲν τῷ περιέχοντι τὴν ἱστορίαν τοῦ φιλοσόφου, ἐτέρῳ δὲ τὸ εἶδος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, καὶ τρίτῳ διὰ τί εἰς τὸ συγγράφειν ἦλθεν· τετάρτῳ δὲ διὰ τί τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς λογογραφίας ἐπετήδευσε, πέμπτῳ δὲ, τίνα συμπληροῦσι τοὺς διαλόγους· ἕκτῳ πόθεν τὰς διαιρέσεις τῶν Πλάτωνος διαλόγων ποιητέον, ἑβδόμῳ πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ θηρᾶν, ὀγδόῳ δὲ, ποίῳ τρόπῳ ὑφηγήσεως ἐν τοῖς διαλόγοις κέχρηται, τοῦτ' ἔστι τί ἐστὶν ἡ διασκευή· ἐννάτῳ δὲ πόθεν τοὺς σκοποὺς τῶν διαλόγων θηρατέον, δεκάτῳ δὲ, τίς ἢ τάξις τῶν διαλόγων, τελευταίῳ δὲ, πόσοις τρόποις κέχρηται διδασκαλίας ὁ θειότατος Πλάτων.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΦΡΟΝΑ.

P. 2 A. δίκη ἢ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις, γραφῆ ἢ ὑπὲρ δημοσίων. R. δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν, γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν. O.

A. βασιλέα] ἦν καὶ Ἀθήνησι βασιλεύς, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὅλων ἄρχων, ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεστηκώς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ἀθηναίων καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διώκει. καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγχάνοντο ἀσεβείας καὶ ἱεροσύνης ἀμφισβητήσεως, καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἐδίκαζεν. καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσήγγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος *σὺν* αὐτοῖς ἐδίκαζεν· προηγόρευε δὲ τοῖς ἐν αἰτίᾳ ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. ἐδίκαζε δὲ καὶ τῶν ἀψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασίλισσαν ἐκάλουν. O.

B. ἀγνώστ] τοῦτ' ἔστιν ἄγνωστος. R.

B. Πιτθεύς] Πιτθεῖς δῆμος Ἀιγηίδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὗτος. R.

3 A. ἀτεχνῶς] παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ, ἰσχυρῶς, ἢ τελέως. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ δηλοῦν τὸ παράπαν καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν. Ἄλλως. ἀτεχνῶς παντελῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως· βαρυτόνως δὲ τὸ ἀπείρωσ. R S.

A. ἀφ' ἐστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἐστίᾳ πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασί.

τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἐστία λαβεῖν ὅτι ἂν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ἀφ' ἑστίας. παροιμία δὲ ἐστὶ, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων· ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἐστία τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ἢ ἀφ' ἑστίας ἦτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων· ἐστία γὰρ ἡ οἰκία. R S.

A. κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

B. ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, ὡς αὐτὸ ἔφη μὴ βούλεται O.

C. ὁμόσε ἰέναι] δύο σημαίνει τοῦτο, παρὰ μὲν τοῖς δῆτορσι τὸ ἀπ' ἐναντίας ἦτοι τὸ ἀντικείμενον, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου· αὐτὸς δὲ ὄρα ἡμᾶς ὁμόσε πορευομένους· παρ' Ὀμήρῳ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦδε·

ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρέων ἄλαδε προρέουσιν,

Ῥησός θ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε,

Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,

καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια

κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·

τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων. O.

4 A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

A. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. R.

C. πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν [καὶ] ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων ἀπὸ τοῦ πέλας ἦτοι ἐγγὺς ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ ἔνδειαν προσιωάν, μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἔκτω μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν. R S. πελάτης ἑταῖρος, συνήθης, παρὰ τὸ πελάζω, οἷον ὁ πέλας ὦν. O.

C. ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου. R S.

D. μετάληψις ἢ στάσις αὕτη, καὶ μετάληψις ἄγραφος· οὐ γὰρ ἀπὸ ρητοῦ τὴν παραγραφὴν ποιεῖται. ἢ μέντοι ἀντίθεσις ἀντεγκληματική· ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων, ὡς ἄξιος παθεῖν τοῦτο ὁ τεθνηκώς ὡς ἀνδροφόνος. O.

5 A. λέγοντα] σημειῶσαι πῶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδωκε τὸ λοιπὸν τοῦ λόγου, ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν, οἷον κράτιστόν ἐστι μαθητῇ σῶ γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα. O.

A. αὐτοσχεδιάζοντα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου καὶ προχείρου καὶ ἐτοίμου λέγοντα, χωρὶς αἰτίας. R S.

B. λάχε δίκην] κλήρω γὰρ εἰσηγον τὰς δίκας δι' εὐταξίαν. R.

D. κατὰ τὴν ὀσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὀσιότητι. O.

6 B. ἄρα γε] ἴδε πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθεύόμενα, οἷον ἔχθρας, πολέμους, συνουσίας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθεξῆς διαλέξεως εἰς τοῦτο σπουδάζει. R S.

C. ἐπὶ σχολῆς] ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης εὐκαιρίας. R S.

D. θεῖα] γρ. καὶ ὅσια ὅσιά ἐστιν. R.

7 B. ἀπαλλαγεῖμεν Ἀττικόν, ἢ συγκοπῆ τοῦ ἦ ἢ κατὰ κρᾶσιν. O.

8 C. Οὐδὲν] Ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεονασμός. O.

11 B. Δαιδάλου, ὡς ἔοικε, τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν Σωκράτης ἀπόρροια. ταύτῃ μοι δοκεῖ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοξοικῆν ἀσκεῖσθαι Σωκράτῃ τέως, εἰ μὴ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφία ἠγάγετο· ἔτεκμήρατο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντρεχὲς καὶ δραστήριον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπίως ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγε στερόμενος τῶν μισθῶν. Δαίδαλος δὲ Ἀθηναῖος ἦν τῶν πῶποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος. πρῶτος δὲ καὶ περισκελὲς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταῦτο συμβεβληκότα τὰ πόδε τὰ βρέτη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιμέναι καὶ κινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνάκειται λόγος αὐτῶ, ὃν καὶ νῦν Σωκράτης παίζων Εὐθύφρονα προάγει. O.

12 A. ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίλου Κυπρίων. R S.

A. θ' ἔρξαντα] γρ. καὶ στέρξαντα. R.

D. σκαληνὸς ὁ σκολιὸς καὶ πολυγώνιος· τοῦ γὰρ τριγώνου ἐστὶν εἶδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελὲς, σκαληνόν. R. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν, τὸ δὲ ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν δύο μὲν πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις οὐσῶν, μιᾶς δὲ ἀνίσης ταῖς δυσίν. ἐν οἷς οὖν ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς εἰς δύο ἴσα 55 τέμνεται, ὡς ὁ ὀκτῶ φέρε, ὁ δὲ περιττὸς εἰς δύο ἄνισα, ὡς ὁ πέντε, εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελεῖ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνομάσθαι. O.

14 D. οὐ χαμαί] παροιμία, οὐ μὴ χαμαὶ πέση, ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. R S.

E. οὐδὲν γὰρ] συνωδὸν τῷ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ ἐξῆς. O.

15 A. σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

A. γέρα] γρ. καὶ ἔργα. R.

B. τὸν Δαίδαλον] γρ. καὶ τὸν διδάσκαλον. R.

C. σημείωσαι πῶς τῷ ἄρτι κατὰ πλάτος ἐχρήσατο. O.

C. ἐκὼν εἶναι] Ἀττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι. γίνεται δὲ ἐπὶ ἀρνητικὸν ἐπιφέρηται ποιοῦν ἀπόφασιν, ἐπὶ καταφατικοῦ δὲ οὐκ ἐξὸν τοῦτο ποιεῖν. O.

D. εἴπερ τις ἄλλος] ὡς οὐδεὶς ἄλλος. R.

D. θῆς ὁ μισθοῦ δουλεύων. R.

D. δικαίθειν] ἤγουν διώκειν. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ.

P. 17 D. πρῶτον] παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχει τοῦτο· σχεδὸν γὰρ τοῦτο λέγει, ὅτι τοσοῦτοις ἔτεσιν οὐδενὶ δέδωκα δίκας τὸν αὐτὸν τρόπον πολιτευόμενος. O.

D. τὸ τοῦ ἠθους ἀπλαστον πιθανότητα ποιεῖ. εἰκότως οὖν οὕτω χρῆται νῦν Σωκράτης. O.

18 B. οὗτος ὁ Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γένος, Ἀλκιβιάδου ἐραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ σκαπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ τοῦτο ἔπεισε μισθῷ Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται Λυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως, καὶ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ . . . Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν Ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτέα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος ποιητής, Θραξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς Λαῖτου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Λυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία. O.

C. ἐρήμην κατηγοροῦντες] ἐρήμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαιηθῇ. R S. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην ἀλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεσεῖν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμενον. O.

C. εἰς Ἀριστοφάνην ἀντίκειται τὸν κωμικόν. O.

19 B. ἀντωμοσία ἐπὶ δίκη λέγεται, διὰ τὸ ὀμνύναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον μὴ ἠδικηκέναι. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ ἀνεγγράφοις εἰς ὄρκον περισταμένην δίκην, ἐφ' οἷς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν. ἔνιοι ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κάμνειν ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτόν, καὶ περὶ τούτου διαλαμβάνωσιν οἱ δικασταί. οἱ δέ, ὅτι ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὄρκος ἀντωμοσία, ἐπὶ τῷ τᾶληθῇ ἀπολογήσεσθαι, ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία, ἐπὶ τῷ τᾶληθῇ κατηγορήσειν. R S.

C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησὶν Εἰρήνη· ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος·

τίς δὲ σύ; κομψός τις ἔροιτο θεατῆς

ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης εὐριπιδαριστοφανίζων.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηναῖς καταλαμβανούσαις·

χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ·

τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦπτον ἢ κείνος ποιῶ.

Ἀριστάννυμος δ' ἐν Ἠλλῶ ριγοῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διο τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ καὶ Ἡρακλῆ φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον, καὶ Ἀραρότα ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον, καὶ τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλεταῖρον. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Αἴγιναν, ὡς Θεογένης ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὐπόλις Ἀυτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις. O.

E. προῖκα] κατὰ δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. R.

Ε. ἦ δ' ὅς — ἦν δ' ἐγὼ] ἔφη οὗτος — ἔφην δ' ἐγώ. R.

20 A. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικός ἰσχνὸς ἦν καὶ ὠχρὸς, τὸ δὲ ἦθος συκοφάντης καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτῃς καὶ ἀνχμηρὸς, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὐπολις μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξινον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀρνισι νυκτερίδα, ἐν δὲ Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει. Κρατῖνος Πυτίνῃ εἰς ἀνχμηρὸν καὶ πένητα. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξιν Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι κλέπτῃν. ἐν δ' Ὀρραῖς νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ. O.

21 A. ἀνεῖλεν] χρησμὸς περὶ Σωκράτους δοθεὶς Χαιρεφῶντι τῷ Σφηττίῳ.

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εὐριπίδης.

ἀνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος. O.

Ε. ἦα] ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμην. R.

Ε. ἰτέον] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει, ἐν' ἣ ἐδόκει οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι. O.

Ε. νῆ τὸν κύνα] Ῥαδαμάνθυος ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιούτου.

οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἀπαντι λόγῳ κύων,
ἔπειτα χήν. θεοὺς δ' ἐσίγων,

Κρατῖνος Χείρωσι. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὀμνύναι, ἵνα μὴ καταθεῶν οἱ ὄρκοι γίνωνται. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. R S.

22 A. ἦ μὲν] ὄντως δῆ. R.

B. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' αὐτόπτῳ, ἐπ' ὄψει. R.

C. ἦκουσαν] γρ. ἄ οὐκ ἦσαν. R.

23 E. Ἄνυτος μὲν καὶ Μέλητος εἴρηνται τίνες, ὅτι ὁ μὲν πλούσιος ἐκ σκυτοδεψικῆς, Μέλητος δὲ τραγωδιοποιὸς φαῦλος. Ἀύκων μέντοι πατήρ ἦν Ἀντολύκου, Ἴων γένος, δήμων Θεορίκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτίνῃ, Ἀριστοφάνης Σφηξίν. Εὐπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῶδει αὐτόν, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Ἀντολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' Ὀμήρῳ εἰς προδότην.

--- και Ἀύκων ἐνταῦθά που

-- προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβῶν

ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. O.

24 C. χαριεντίζεται] εὐτραπελεύεται, σκώπτει. R.

25 C. ὡ τᾶν] ὡ οὔτος, ὡ ἑταῖρε, ὡ τάλαν, ὡ μέλε· ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὡ τᾶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βαρύνουσι, καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὐρεθῆναι δύο ἔχουσαν περισπωμένης. Δίδυμος δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησιν ὡ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης ἢ κλητικὴ ἐστὶν ἔτα, καὶ Δωρικῶς ἔταν. R S.

27 C. ἀντιγραφὴ ἐστίν, ὅταν ὁ φεύγων καὶ αὐτὸς γράφηται τὸν διώκοντα, ὡς ἐπὶ τῶν λαγχανόντων τὴν μὴ οὔσαν δίκην καὶ τῶν παραγραφομένων· καὶ οὔτοι γὰρ τρόπον τινὰ κατηγοροῦσιν. R S.

D. καλῶς γε σὺ ποιῶν, Σώκρατες, ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς Ἀθηναίων παραβάλλεις. O.

28 C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐκδικήσεις, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ Πατρόκλῳ ἐκδίκησιν τοῦ φόνου παράσχης. τὸ τιμωρῶ δὲ σημειωτέον ὅτι δοτικῇ συντάσσεται, ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται. O.

30 D. πολλοῦ δέω] πόρρω λίαν εἰμί. R.

31 C. τί τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινὲς φασιν ὅτι ἤχω τὸ καὶ ἔξιόν καταλαμβάνεται αὐτῷ οὗς. O.

40 D. κατέδαρθεν] κατεκοιμήθη. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΩΝΑ.

P. 43 A. ἐπιεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. R S.

D. ἀλλὰ δοκεῖ] γράφεται καὶ ἀλλὰ δοκεῖν. R.

45 C. χωρὶς μὲν] γράφεται καὶ ἀλλὰ χωρὶς μὲν. R.

D. εἰ γὰρ ὄφελον] ἀντὶ τοῦ εἶθε. R.

46 E. ὅσα γε τᾶνθρώπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπου, ὅσον εἰς γινῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἄνθρωπος δύναται. O.

48 C. χρήματα πράττοντες ἀντὶ τοῦ τελούντες. R.

50 A. εἰπέ μοι] σημείωσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ἀριθμοῦ. O.

51 E. γεννῆται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. R S. ζῆτει δὲ εἰ διὰ β $\bar{\nu}$ γραφόμενον γεννῆται ὀφείλει γράφεσθαι. O.

54 D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι, τό τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γνῶναι. εἰ μὲν οὖν κατα τὸ ὑπάρχειν, τοῦτο βούλεται ἐνταῦθα δηλοῦν· ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παροῦσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκεῖ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γνῶναι σημαίνονμενον οὕτως· γνῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκοῦντα ὡς εἶπερ ταῦτα ἐρεῖς μάτην ἐρῶν. O.

EΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΩΝΑ.

P. 57 A. οὐδεὶς πάνυ τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνυ οὐδεὶς ἐπιχωριάζει. O.

58 B. θεωρίαν ἀπάξειν] ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεγκεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά, καὶ ἡ ναῦς ἢ εἰς Δῆλον πεμπομένη θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. R S.

60 B. ἄτοπον τὸ θαυμαστόν, ὡς καὶ ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν· οὐδέν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν· ἔσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου· *Εὐπόλις Μαρικᾶ*.

καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ
ἀτόπως καθίζων, κούδὲ γινώσκειν δοκῶν.

καὶ τὸ ἀδόκητον καὶ ἀνυπονόητον. οἱ δὲ ἄλογον. R S.

61 C. καθῆκε τὰ σκέλη] συντονώτερον ἀνέλαβε σχῆμα καὶ σεμνότερον, ὡς περὶ προβλήματος σεμνοτέρου μέλλων διαλέγεσθαι. R S.

D. τὸ μὴ θεμιτόν] κατὰ τὸν Κέβητα ἢ τάξις τῶν προβλημάτων· τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ ἐξάγειν ἑαυτόν, οὗ ἐπιχειρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφέως ληφθέν. S.

D. οὗτος ὁ Φιλόλαος Πυθαγόρειος ἦν, ἐξ Ἰταλίας πεφευγὸς διὰ τὸν ἐμπρησμόν τὸν τότε ὑπὸ Γύλωνος γεγονότα διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον αὐτὸν πρὸς φιλοσοφίαν ὄντα ἀπελαθῆναι τοῦ ὁμα-

κοῖτου. ὅς καὶ δι' αἰνιγμάτων ἐδίδασκε, καθάπερ ἦν ἔθος αὐ-
τοῖς. ἦλθεν οὖν οὗτος εἰς Θήβας, τεθνεῶτι τῷ διδασκάλῳ Λύ-
σιδι χοᾶς ποιήσων, ἐκεῖ τεθαμμένῳ. Ἴππαρχος δὲ καὶ Φιλόλαος
μόνοι τῆς εἰρημένης συμφορᾶς τῶν Πυθαγορείων διεσώθησαν
[πρὸς τὸν Λύσιν δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον]. R S.

E. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα, τὸ δὲ μάλιστα
διὰ τὸ φιλόσοφον. R S.

E. μέχρις ἡλίου δυσμῶν] ὡς ζήσεσθαι μέλλων μέχρις ἡλίου
δυσμῶν. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φονεύειν ἀπειρητο, καθὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις τὸ ἐν μεσημβρίᾳ καθεύδειν, διὰ τὸ τὸν ἥλιον τότε μᾶλλον
ἐνεργεῖν. R S.

62 A. τᾶλλα] οἶον πλοῦτος, δόξα, ξίφος. ἐπαμφοτερίζει
γὰρ καὶ τᾶλλα πάντα, θάνατος δὲ μόνως ἀγαθὸν ἐστίν. R S.

A. οἷς βέλτιον τεθνάναι] κατὰ Σωκράτην ἡ τάξις τῶν προ-
βλημάτων. πρῶτον γὰρ δὴ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν κατὰ προαι-
ρεσιν, εἶτα μὴ ἐξάγειν ἑαυτοὺς κατὰ φύσιν. S.

A. ἐπιγέλασας, ἴττω Ζεὺς] ἐγέλασε, διότι ἐκάλεσε τὸν φο-
νεύοντα ἑαυτὸν εὐεργέτην. τὸ δὲ ἴττω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ
τοῦ ἴστω, τῇ Βοιωτίδι διαλέκτῳ· ὃ δείκνυσιν ὅτι φύσει τὸν
Σωκράτην θαυμάζει. R S.

B. ἐν ἀπορρήτοις] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ μὴ
δεῖν ἐξάγειν ἑαυτόν, οὗ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφέως ληφθέν·
ἔπειτα δεῦτερον διαλεκτικὸν καὶ φιλόσοφον. R S.

C. ὃ μέντοι νῦν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον πρόβλημα τὸ τοὺς
φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. S.

64 A. κινδυνεύουσιν] ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως
τοῦτο αὐτοῖς συνάγεται. R S.

B. γελασειοντα] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. R.

B. θανατῶσι] θανάτου ἐπιθυμοῦσιν. R.

D. ἦκιστα] οὐδαμῶς. R.

D. καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη] τοῦτο ἐπεξηγηματικὸν
ἐστὶ τοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τοῦ ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὀμιλοῦμεν
τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. τὸ γὰρ ὅτι
ἴσον τῷ καθ' ὅσον. λείπει δ' ἐκεῖ τὸ κοινωνεῖν αὐτοῦ· ὅπερ δὴ
νοεῖται καὶ συνυπακούεται. R S.

65 B. ἢ δ' ὅς] ἐὰν μὲν ἢ δύο μέρη λόγου, ἔσται ἔφη δὲ ὅς,
τουτέστιν ἔφη δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει

τὸ ἔφη. ἐὰν δὲ ἢ ἔν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ἢ πρὸς τὰ ἱερά χροῶνται. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς προσώπου καὶ ἀριθμοῦ, ὡς τὸ ὦ τᾶν. R.

67 A. ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαῖα. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· μηδὲ κοινωνῶμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ πᾶσα ἀνάγκη O.

E. διαβέβληνται] ἀντὶ τοῦ διαβεβλημένως ἔχουσι πρὸς τὸ σῶμα. R.

E. ψυχὴν] γρ. καὶ τὴν τύχην ἔχειν. R.

69 B. ἔχη] γρ. καὶ οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα. R.

72 A. ἰδὲ τοίνυν] Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὰ ἰδέ, λαβέ, εὐρέ, ὡς τὰ ἔλθέ, εἰπέ. O.

C. ὁμοῦ πάντα] ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμῖνιοι, ἀπὸ Σόλωνος δ' ἔστιν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέλιτος· εἰσὶν ὁμοῦ πάντες δισμύριοι Ἀθηναῖοι. καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ·

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονᾶς γεγονὼς ἔτη
τοσαῦθ' ; ὁμοῦ γάρ ἐστιν ἐξήκοντά σοι.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλῃτα τίκτουσα φησὶ

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἔσθ' ὁμοῦ.

δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν ταύτῳ· Ὀμηρος·

ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐφ' ὑμετέροισι δόμοισι,

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· οὐκοῦν εἰ μὲν τι ἔασομεν τούτων συμβάντων ὑμᾶς, οὐ καθαρῶς ὁμοῦ διατρίψομεν. ἔστι καὶ χρονικόν· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι·

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

ἔχει καὶ δύναμιν συλλεκτικὴν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἰδρία· οἱ Θράκες Διβύτρως καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη ἔσθ' ὁμοῦ. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ. R S.

74 B. τότε μὲν] γρ. καὶ τῷ μὲν — τῷ δέ. R.

75 D. ὃ ἔστι] ἀντὶ τοῦ τὸ ὄν ὃ πάντα περιέληφε. O.

78 A. ἐξεπάσητε] γρ. καὶ ἐξιάσηται. R.

83 A. ὅσον μὴ ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συνεκτικά· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα. O.

86 E. ὑπερδικεῖν] ἤγουν συνηγορεῖν. καὶ ὑπέρδικοι οἱ συνηγόροι. R.

E. θραύττον] ταράττον, ἐνοχλοῦν. R.

89 C. πρὸς δύο οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Διούρις οὕτως ἀφηγεῖται. Ἡρακλέα φησὶ βωμὸν δειμάμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμαῆς ἀγῶνα θεῖναι, καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον, ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι, καὶ ἐξ ἐκεῖνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμισθῆναι. Ἐχεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἠττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Αὐγέαν στρατείαν· διωχθέντα δὲ ἄχρι τῆς Βουπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὡς οὐδεὶς ἐξίκετο τῶν πολεμίων, ἀναψῦξαι τε, καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πιόντα προσαγορευῆσαι τοῦτο ἠδὲ ὕδωρ· ὃ νῦν δείκνυται ἰόντων ἐκ Δύμης εἰς Ἥλιν, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βαδὺ ὕδωρ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκύδης καὶ Κώμαρχος καὶ Ἴστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιονίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον λοχήσαντα τὸν Ἡρακλέα περὶ Κλεωνᾶς ἀποκτεῖναι· ὅθεν Ἠλείοις ἀπάμοτον εἶναι τὰ Ἰσθμια ἀγωνίζεσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἰσθμὸν τοὺς Μολιονίδας ἐλὼν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Ἑλλάνικὸς φασιν ὡς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἥραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορμηῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλεον, καὶ ἐντεῦθεν βρηθῆναι τὴν παροιμίαν. ἐμνήσθη δὲ ταύτης Πλάτων καὶ ἐν ἰα' Νόμων· ὀρθὸν μὲν δὴ τὸ πάλαι τε εἰρημένον, ὡς πρὸς δύο μάχεσθαι χαλεπὸν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

89 E. ἥσθησαι] γρ. καὶ σύ. R.

96 A. ὑπερήφανος] ὑπέρφρων. R.

99 B. καρδόπω] τῇ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. R.

D. παροιμία, δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πρατόντων, παρ' ὅσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν, καὶ Μένανδρος Κεκρυφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορουμένη. R S.

101 D. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. R S.

102 D. ξυγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἤσθετο ἑαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῷ παρὶσῶ χρησαμένου σχήματι δι' ὧν φησὶ παρέχων ὑπερέχον ταύτῃ φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν, ὡς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ιδέας κατὰ σχολὴν τοῖς τοιούτοις καλλύνεσθαι προμηθουμένης, ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότητα καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ἀποσχεδιαζούσας. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ τοῖς λοιποῖς, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ οὕτως εἰρημένον· καὶ προεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν Σωκράτει ἐξενήνεκται. O.

103 B. οὐκ ἂν ποτέ φαμεν ἐθελῆσαι] σημείωσαι ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. O.

C. οὐδ' ἂν ἔφη] γρ. καὶ ὁ δ' αὖ. R.

104 C. ἐναντίον γέ ἐστι δυάς] καθ' ὃ ἀριθμοὶ ἄμφω οὗ, καθ' ὃ δὲ ἐναντιότητα δεδεγμένοι. O.

105 B. καὶ μή μοι] καὶ μή μοι ἦν ἂν ἐρωτῶ ἀπόκρισι ἀποκρίνου, ἀλλ' ἄλλην, μιμούμενος ἐμέ. R.

107 A. ἀναβάλλοιτο] ἀνακρούοιτο. R.

B. ἔρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι. ταύτας δὲ τῷ Ἑρμῇ ἀφιερῶσιν ὡς ὄντι καὶ τούτῳ ἐνὶ τῶν ἐνοδίων θεῶν. R S.

E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι. O.

108 A. θυσιῶν] γρ. καὶ ὀσίων. R.

108 D. Γλαύκου τέχνη] ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζόμενων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἴππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρουργεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς ἐν τῷ

περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὗρεν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος. R S.

109 B. αὐτὴν δὲ τὴν γῆν] τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ λέγει ἐν τῷ Τιμαίῳ, τὸν οὐρανὸν τῶν τεσσάρων εἶναι στοιχείων, ἀφ' ἐκάστου τοῦ καθαρωτάτου καὶ οἶον νῶ μόνῳ θεατοῦ τε καὶ ληπτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ποιητοῦ δεηθέντος. R.

110 E. κατεδηδεσμένοι] καταβεβρωμένοι. R.

111 E. αἰώραν] ὑψωσιν, ἔπαρσιν. R.

112 D. ἀμφοτέροις] γρ. ἄναντες γὰρ πρὸς ἀμφοτέρα. R.

114 C. ὥστε ἀρετῆς] ὁ μηδενὸς ἄλλου χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειν τί πέπονθας; ὡσπερὶ παλινῳδῶν ἀδεις καὶ τῆς εἰσέπειτα ραστώνης τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον; ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεσο ἢ οὐκ ἐνόησας. O.

115 D. ἡγγυήσατο] γρ. ἡγγυᾶτο. R.

117 C. ἀστακτὶ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόναν, ἀλλ' ἀθρόαν καὶ ποταμηδόν. O. γρ. ἀβαστακτὶ καὶ βίαν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ.

P. 384 A. χαλεπὰ τὰ καλὰ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὀμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῶ ἰκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περίανδρον εἰς ὀμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος

ἀρχὴ μέγιστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν
ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ.

μὲμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτεία καὶ Κρατύλῳ. R. S.

C. σκοπεῖν] γρ. σκώπτειν. R.

E. τῶν μεθιστάντων] γρ. τῶν ἐθισάντων. R.

391 C. ἀλήθειαν τὴν Πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίξει τῶν Πρωταγόρου, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος· τὸ ἐκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστίν. O.

E. περὶ τοῦ ποταμοῦ] περὶ τίνος. R.

395 B. ἀτηρὰ] ἀκόλαστα, ὑβριστικά, χαλεπά, κακά, βλαβερὰ. R.

E. ταλάντατον] ἀτυχέστατον. R.

396 E. ἀποδιοπομπεῖσθαι φασὶ τὸ ἀποτρέπεσθαι τον προστρόπαιον Δία καὶ οἶνονεὶ καθαίρεσθαι τὰ δεινὰ. R S.

397 B. χαίρειν ἔαν] γρ. χρῆναι. R.

D. θεῖν] τρέχειν, σπεύδειν. R.

D. ἐπονομάσαι] ἐπικαλέσαι. R.

398 C. γεγόνασιν ἐρασθέντες] σημειῶσαι διὰ σύνταξιν. O.

401 A. κομψῶς] καλῶς, μετρίως. R.

402 C. ὄπυιεν] ὠμίλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμῖγνυτο, συνῶκει. R.

403 E. τὸν Πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

405 D. ὁμοπολῶν] γρ. καὶ ἐπισκοπῶν. R.

407 D. ἄρρατον] ἀσφαλές ἢ ἀκάματον, οἱ δὲ ἰσχυρόν, ἔνιοι μικρόν, οἱ δὲ μέγα, οἱ δὲ τὸ σκληρόν καὶ ἀμετάστροφον. R.

411 D. περὶ τὸ φέρεσθαι] γρ. καὶ περὶ τὸ ρεῖν γε. R.

412 B. ἐσύθη] ἀπεφέρετο, ἀπηνέχθη. R.

D. διὰ τοῦ ὄντος] γρ. καὶ ἰόντος. R.

413 A. παροιμία, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς, ὅμοιον τῷ ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. R. παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα τοῦ δέοντός τι ποιούντων, οἶον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησεν. εἰσῆκται δὲ ἐντεῦθεν. Φάϋλλός τις κουφότατος πάντων ἄλματι μετέωρον φέρειν ἑαυτὸν πεντήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας παρὰ δόξαν ἐπὶ μῆκος ἤλατο. ὃν καὶ διὰ τοῦτο θαυμάσαντες οἱ πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στίχῳ τὸ θαῦμα ἀόιδιμον τῷ μακρῷ καταλελοίपाσι χρόνῳ,

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος
ποιησάμενοι. οὗτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πεντήκοντα μόνον πόδας διεστηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀκρότατον ἐπεδείκνυντο. αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποσὶν . . O.

415 D. ῥοπήν] γρ. καὶ ῥοήν. R.

420 D. τῇ κατ' ἀνάγκην] γρ. καὶ κατὰ τὰ ἄγκη. R.

421 D. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, ἐπὶ τῶν φύσει φασιδύμων καὶ ἀμελῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων ἐνταῦθα οὐ-

τως· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγῶν δέχεσθαι, καὶ ἐν Νόμων ἔκτῳ· ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις φασὶν οὐ πάνυ δέχεσθαι. *Αἰσχύλος* δέ φησι *Γλαύκῳ Ποτυειῖ*·

ἀγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους·

καὶ *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β΄*. R S.

424 C. δεινοί] ἱκανοί, ἢ δέους ἄξιοι, ὡς νῦν. R.

D. τῶν χρωμάτων] γρ. καὶ φαρμάκων. R.

428 D. θαμὰ] πυκνῶς, συχνῶς. R.

434 E. διαφέρειν] γρ. διάφορον. R.

436 E. φερομένου] γρ. φέοντος. R.

439 A. ἄλλο ὄν] γρ. ἄλλοιον. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΑΙΤΗΤΟΝ.

P. 142 A. ἄρτι] τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. R.

B. αἶρεῖ] καταλαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ. R.

C. ἀτὰρ] καὶ δὴ, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἄτε δὴ καὶ πλήν καὶ δέ. R.

C. ἐθαύμασα *Σωκράτους*] σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

143 C. οὐδὲν γε ἀπὸ τρόπου] οὐ πόρρω τοῦ καθήκοντος. R.

D. ἐπίδοξοι] ἔνδοξοι, ἢ ὡς νῦν, προσδόκιμοι. R.

144 A. ἀνερμάτιστα] ἀστήρικτα· ἔρματα γὰρ τὰ ἐρείσματα ἢ στηρίγματα. R S.

C. ἔξω δρόμῳ] τόποι τινὲς ἦσαν, ὁ μὲν ἐκτὸς ἄστεος, ὁ δὲ ἐντός, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς τελουμένων ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καλούμενοι. R S.

146 A. ὄνος κάθου, ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἠττωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παίδων τῶν σφαιριζόντων καὶ τὸν νικηθέντα εἰς ὄνον καθιζόντων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα *Πλάτων*. R S. ἐν τῇ διὰ σφαίρας * παιδιᾶ . . . ἢ μὲν οὐρανία,* ἢ δὲ ἀπόρραξις, * ἢ δὲ ἐπίσκυρος,* ἢ δὲ φαινίλινδα. * καὶ οὐρανίῳ μὲν ἔστιν ἢ* εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή, ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν οἷς φησὶν

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο πορφυρέην, τὴν σφιν *Πόλυβος* ποίησε δαΐφρων,

τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιοέοντα
 ἰδνωθεῖς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀεφθεῖς
 φηιδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.

ἀπόρραξις δέ ἐστιν ὅταν τὴν σφαιρὰν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥίπτωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην ἄλλεσθαι πάλιν. τὴν δὲ ἐπίσκυρον καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπίκοινον ἔλεγον· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατὰ πλήθη· ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ παίζοντες ἐπὶ λατύπης ἐστῶτες, ἦν σκυρὸν προσαγορεύουσι, βολῆ σφαιρᾶς ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν. φαινίνδα δέ ἐστιν ὅταν ἐτέρῳ τὴν σφαιρὰν προδεικνύντες ἐτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπωσι. τῶν οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ ὅτι ἂν προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἠττωμένους ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χέλρωσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἐπλέξε τὸν λόγον οὕτως·

ὡς ὄνος ἀπωτέρω κἀθῆνται τῆς λύρας·

εὐς γὰρ ἠττωμένους, ὡς ἔφαμεν, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον, βασιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας. Ο.

146 C. ἀπειθεῖν] γρ. ἀπιστεῖν. R.

147 A. ἱπνοπλαθῶν] γρ. κοροπλαθῶν. R.

148 E. ἀπαλλαγῆναι τοῦ εὐρεῖν] γρ. μέλειν. R.

151 B. ἐγκύμονες εἶναι] σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν. Ο.

152 B. διὰ τοῦ ἔοικεν ὁ Θεαλίτητος φαίνεται ἀγαπῶν τὸ Πρωταγόρου δόγμα, καὶ ἐμμένων τῇ ἐξ ἀρχῆς ἑαυτοῦ ἀποκρίσει Ο R.

C. ἐπιστήμη οὐσα] ὅτι γὰρ αἰσθάνεται τις, καὶ ἐπίσταται. Ο.

C. ἄρ' οὖν] πρώτη κατασκευὴ τοῦ Πρωταγορείου δόγματος. Ο R.

C. συρφετῶ] κονιορτῶ τῶ μετὰ κόπρων. οἱ δὲ κοιμῶν καὶ συρμός, καὶ σύρφη φρύγανα. R S.

153 B. κινήσεων ὄντων] τὴν σύνταξιν σημείωσαι, ὅτι οὐδετέρως εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα· οὐδέτερον γὰρ τὸ πρᾶγμα. R ἢ σύνταξις πραγματική· οὐδετέρως γὰρ εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν. Ο.

C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάξιν] δώδεκα πόλει τῆς Ἰωνίας συνῆσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι, καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ

Κολοφώνιοι περιττήν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Συμωναίους γὰρ ἐλόντες εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τήνδε τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιότητος ψήφου ἢ παροικία ἐτίθετο, οἶον τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθημι ἢ τὸν Κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων. R S.

D. παροικία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ·

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,
τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δ' ἄνω. R S.

D. ὑπόλαβε] δευτέρα κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγόρα δοκούντων. R.

E. προσήκουσαν] ἀντὶ τοῦ σύμμετρον. R.

154 A. ἴδιον] ἀντὶ τοῦ μερικόν. R.

A. ἢ σὺ διίσχυρίσαιο] ταῦτα πάντα ἢ δευτέρα κατασκευὴ ἐστὶ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς Ἴριδος λόγου. O.

A. ᾧ παραμετρούμεθα] τουτέστι τῷ αἰσθητηρίῳ. ἔστι δὲ τὸ φῆμα μέσης διαθέσεως. οὐδὲ ἐφαπτόμεθα, λέγει, τοῦ αἰσθητοῦ. τὸ δ' αὐτὸ εὐθύς καὶ παραμετρούμενον λέγει, ἐφαπτόμενον δὲ τὸ αἰσθητήριον. R.

155 A. φάσματα λέγει ταῦτα ὡς τῶν ψυχῶν ἀπατηλά, εἰ μὴ τις ὀρθῶς αὐτὰ μεταλάβοι. R.

A. κομιδῆ] πᾶν, παντελῶς· συναγωγή, ἐπιμέλεια. καὶ κομίστρια ἢ τροφός. R.

B. ὁ Πρόκλος τὸ ἀλλὰ παρέλκειν λέγει. R.

C. ὑπερφυῶς ὡς] μέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. R.

E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. O.

E. ἀπριξ] προσπεφυκότης, ἰσχυρῶς, ὃ οὐχ οἶόν τε πρῖσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. R.

156 C. πρὸς τὰ πρότερα λέγει, πρὸς τὸ πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. ὅσον μὲν οὖν ἄρα δὴ] οἶον ὡς τὸ ἀπτὸν καὶ τὸ γευστόν. παρέλιπε δὲ ὄψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα· τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἐξῆς δὲ ὅταν λέγη τὰ δὲ γεννώμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ

δή ὑποστικτέον. οὕτω γὰρ δὴ λέγει, τουτέστι τὰ βραδέα, ἅπερ εἰσὶ γευστὰ καὶ ἄπτά. R S.

D. τῆς δὲ λευκότητος] καὶ γὰρ, φησὶν, ἡ αὐτὴ αἰσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἔστιν, ἀλλὰ μία ὄψις ἡ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἐνός. καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἡ τοῦ μέλανος αἰσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἡ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἷον τῆς τοῦ μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφεξῆς δὲ ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικὴν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικὴν δύναμιν. R S.

157 A. ἐξ ἀρχῆς] ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδύτης ἓν, καὶ πάλιν φθαρτός ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

B. χρῆσθαι αὐτῷ] ἤγουν τῷ εἶναι, ὡς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος. O R.

B. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν. O.

B. ἀθροισθέντων] ἀντὶ τοῦ συντεθέντων. R.

C. μὴ τοίνυν ἀπολείπωμεν] ἔτι συνηγορῶν τῷ Πρωταγόρῃ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐνστάσεις δοκεῖ διαλύειν. R.

158 D. ἐντεῦθεν ἀρχεται διαλύειν τὰς πρὸς Πρωταγόραν ἐνστάσεις διὰ τὸ ἄπορον εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐνυπνίων. R.

E. οὕτως ἐρωτῶντες] ἔτι συνηγορεῖ καὶ ἐν τούτοις τῷ τοῦ Πρωταγόρου δόγματι, λαμβάνων τρία αἰτήματα. R.

E. ταῦτόν εἶναι] οἷον ὡς ἵππος καὶ ἄνθρωπος ταῦτόν ἐστι κατὰ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλ' οὐ λέγω, φησὶν, οὕτως. R.

159 A. πρόσθεν] ἤγουν ἐν τοῖς κατὰ Πρωταγόραν. R. κατὰ τὸν Πυθαγόραν. O.

160 A. ἑμαυτῷ τοιοῦτος] κατὰ τὴν αἰσθησιν τοιοῦτος. κατὰ κοινοῦ δὲ ἡ ἄρνησις. R.

C. οὐκοῦν ὅτε δὴ] ὥστε, φησὶν, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει διὰ τὰς ἐνστάσεις, οἷον τὰς ὄνειρώξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

D. κατὰ δὲ Θεαιτήτον] ἔπεται γὰρ ταῖς ἐκείνων θέσεσιν ὁ τοῦ Θεαιτήτου λόγος. R.

E. ἀμφιδρόμια] ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως, οὕτω κληθεῖσα, παρ' ὅσον ἐν ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συνεφαψάμεναι τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσιν κύκλῳ, καὶ τοῦνομα τίθενται τούτῳ, δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδίῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολὺποδας καὶ σηπίας, οἳ τε φίλοι καὶ οἰκειοὶ καὶ ἀπλῶς οἱ προσήκοντες. R S.

161 C. τῆς ἀληθείας] τὸ τοῦ Πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ ταῦτα δοξάζει, Ἀλήθεια ἐκαλεῖτο ὑπὸ Πρωταγόρου. R S.

C. ἤρξατο] σημειώσαι ὀριστικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ. O.

C. γυρῖνος τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον. R.

E. δημούμενον] δημοκοποῦντα, παίζοντα, θωπεύοντα. R.

162 A. διωλύγιος] μεγάλη, ἢ ἐπὶ πολὺ διήκουσα. R. ἀντὶ τοῦ περιβόητος. σημαίνει δ' ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νυκτέρινον. O.

B. εἰ οὕτως σοι φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρὸν] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τισι συμφερομένων. R.

B. φροιμιαζόμενοι] παροιμιαζόμενοι. R.

D. δημηγορίας] τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον, ὃν ἄρτι ἔλεγεν ὁ Σωκράτης κατὰ Πρωταγόρου, ὅτε τοῦ κυνοκεφάλου ἐμέμνητο, δημηγορίαν νῦν καλεῖ, διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν λόγον παραμυθησάμενος, ἵνα πάλιν διεγείρῃ τὸν νέον. R S.

E. οὐδ' ἐνὸς μόνου] καὶ γὰρ εἰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν λάβοιμεν ἐπὶ γεωμετρίας κυρίαν, γέλοιοι ἂν εἴμεν, ἀσύμμετρα λέγοντες ἀλλήλοις μεγέθη, καὶ τὴν πεπερασμένην εὐθείαν διαιρετὴν εἶναι εἰς ἄπειρον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ δὲ τῆς τῶν κυβερόντων συνηθείας ἔλαβε τὸ οὐδ' ἐνὸς μόνου, ὅταν ἐκεῖ πέσῃ ἐν τῷ παίζειν ἐν τὸ ἐλάχιστον. R S.

163 A. ἐπιστήμη τε καὶ αἴσθησις] πρόκειται νῦν τῷ Σωκράτει ἐλέγξαι τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένου τὴν ἐπιστήμην αἴσθησιν. O.

C. καίτοι ἠδύνατο λέγειν, εἰ οὐκ ἐπίσταται ὁρῶν ὁ ἀγράμματος, ἄλλο ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἄλλο ὄρασις ἦτοι αἴσθησις. R.

C. εἴ τις ἔροιτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν δίλημμα τοῦ ἐξῆς. O.

164 A. τὸν πρόσθεν] τὸν τὴν αἴσθησιν θέμενον εἶναι ἐπιστήμην. R.

C. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τῷ Σωκράτει ἀνακαλέσασθαι τὸν διὰ τὴν ἀπειρίαν ἑαυτοῦ κατασυλλογισθέντα Θεαίτητον. R.

D. μῦθος ἀπώλετο] παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρας ἀγόντων. R.

E. προπηλακίζομεν] ἀδικοῦμεν, ὑβρίζομεν, διασείρομεν, ἐξουθενοῦμεν. R S.

165 A. σκέψαι οὖν] πάλιν ἐπιχειρεῖ ἐλέγχειν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Πρωταγόρου καὶ Θεαιτήτου δόγματα. R.

E. ἐπίκουρον τοῖς αὐτοῦ ἐρεῖ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρεῖ. R.

166 C. ἐξέλεγξον] ἐκ τῶν δύο, φησί, θάτερον ἐξέλεγξον, εἴπερ δύνασαι· ἢ γὰρ ὡς οὐκ εἰσὶν αἱ αἰσθήσεις ἴδιαι, ἢ τούτων ἰδίων αὐτῶν οὐκ ἔστι τὰ αἰσθητὰ ἴδια ἐκάστῳ. R.

C. ὑψηλῆς] ὑψικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. R. οἶον ὡς εἴ τις εἴποι χοιρίζεις. O.

D. πολλοῦ δέω] πόρρω λῆαν εἰμί, οὐ βούλομαι λέγειν, σιωπῶ. R.

E. ἐναντία] κατὰ γὰρ τὴν Πρωταγόρου δόξαν τὸ μὲν αἰσθητὸν πᾶν δοκεῖ εἶναι μὴ ὄν, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν ἔστι μὲν, ἀλλ' οὐ φύσει, θέσει δὲ μόνον, οἶον οἱ νόμοι παρ' ἐκάστοις. μόνον δὲ τὸ ἀγαθὸν φύσει. R.

167 B. τοῖς φυτοῖς] πρὸς τί γάρ, φησί, τὸ ἀληθὲς καὶ το ψεῦδος, ὡς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον; τὸ δὲ ἐξῆς, ὥσπερ, φησὶν, ἢ κακὴ ψυχὴ δοξάζει συγγενῇ ἑαυτῇ πονηρά, οὕτως ἢ χρηστὴ χρηστά. ἐκατέρως δὲ τῇ δοκῆσει τὸ ἀληθὲς καὶ πρὸς τι. R.

D. σώζεται ὁ λόγος ὁ λέγων μέτρον πάντων εἶναι τὸν ἄνθρωπον. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς τοῖς ἀληθῆ μὲν δοξάζουσιν ἐκατέροις, διαφέρουσι δὲ τῷ κρείττονι καὶ χείρονι μόνῳ. R.

168 B. πρεσβύτεροι] οἱ γὰρ νέοι φιλόνηκοι. R.

C. τὸν Θεόδωρον νῦν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν, ἵνα δι' αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι κατὰ Πρωταγόρου γένωνται. καὶ ἦτοι διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ πρεσβυτικοῦ προσώπου τοῦτο ποιεῖ, ἢ καταβάλλων τὸ τοῦ νέου, ὡς εἰκός, οἴημα. R.

D. χαριεντισμὸν] ἀντὶ τοῦ παίγνιον. R.

169 A. ὀλίγον] μετὰ γὰρ τοὺς τοῦ Πρωταγόρου ἐλέγχους πάλιν ἐπὶ τὴν Θεαιτήτου μαιεῖαν ἀναδραμεῖται. R.

B. Ἡρακλῆες τε καὶ Θησέες] οἱ Θρασύμαχοι, Καλλικλεῖς, Διονυσόδωροι, Εὐθύδημοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι. R.

C. περαιτέρω] οἶον τοῦ ἐλέγχου μόνου, πλεόν δὲ ἄλλο οὐδέν, οἶον τὰ περὶ ἐπιστήμης. R.

170 A. ὥσπερ πρὸς θεοῦς ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐκθειάζειν τοὺς ἐν ἐκάστοις ἐπιστήμονας· οἶον καὶ τὸ Ὀμηρικόν· θεοῖς ἐναλίγ-

κια μήδε' ἔχοντα· καί· ἴσος Ἐνναλίφ ἀνδρειφόντη· καὶ τὰ τοιαῦτα. R S.

B. ἄλλων ζώων] οἶον ποιμένας, ἡνιόχους, κυνηγούς. R.

C. τῷ λόγῳ] τῷ κατασκευασθέντι ἐκ τῆς κοινῆς ἐννοίας τῶν πολλῶν. R.

D. περί τινος δόξαν] οἶον περὶ προνοίας, περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν τοιούτων. R.

171 A. οἷς μὴ δοκεῖ] οὐ γάρ ἐστι ποιότης ἐν τοῖς τοιούτοις ποσοῖς. R.

B. ὅταν τῷ τὰναντία] ὅταν, φησὶν, ὁ Πρωταγόρας συναίσθηται τῆς τοῦ λόγου ἀτοπίας. R.

C. σοφώτερον ἡμῶν εἶναι] ἔπου θεῶ, ἔπου λόγῳ. R.

E. τὰ μὲν πολλὰ] τὰ μὲν σωματικά καὶ πρὸς τι. R.

172 A. τῇ ἀληθείᾳ] ὡς θέσει. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς σελιδίων ἰδ' ἀποστηθίζειν χρή. O.

A. συμφέροντα] τὸ γὰρ συμφέρον, φησί, φύσει, ὁ δὲ νόμος θέσει. R.

B. ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. R.

C. τοῖς τοιούτοις] οἶον ἐργαστηρίοις, ἐμπορίαις. R.

C. τὴν ἄλλως] ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ὡς ἔτυχεν. R.

C. φάυλως διατρίβοντας] οἶον τοὺς πολιτικούς. R.

D. πράττειν προσίσταται] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, γίνεται δὲ τῆς ἐπιφορικῆς φράσεως προταττομένης ὀρθῆς πτώσεως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γενικῆς μὲν οἶον Ἀλκιβιάδης ἐξελθὼν τῶν πυλῶν Λακεδαιμόνιοι ἠτύχησαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἀλκιβιάδου ἐξελθόντος· δοτικῆς δὲ οἶον ἐξερχόμενος ἔδωκέ μοι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐξερχομένου ἐξερχόμενος εἶπεν. ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐνταῦθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σπουδᾶς δὲ ἐταιριῶν καὶ κάμους οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ παρίσταται. O.

E. ἀντωμοσίαν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγράφεσθαι ἔλεγον Ἀθήνησι διὰ τὸ ἀντομνύναι τὸν τε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα. O.

173 D. θαλάττης χόες] παροιμία ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐμπεύρου. R.

E. φύσιν ἐρευνωμένη] γενικῶς τὸ φθαρτόν. O.

174 A. ἐγγύς οὐδὲν] γρ. οἶδεν. R.

B. διερευνώμενος] ὅτι ἐν τούτοις τὸν ὡς ἀληθῶς μαθημα-

τικὸν ἄνδρα εἰς ταῦτόν ἄγει τῷ ὄντως φιλοσόφῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν φυσικόν, ἢ μᾶλλον ὡς μέρος τοῦ φιλοσόφου βούλεται εἶναι τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. R.

C. εἰς φρέατα] ἐπὶ τῶν ὑλαίων πραγμάτων καὶ εἰδωλικῶν. R.

D. βδάλλοντα] ἀμέλγοντα ἢ θηλάζοντα ἀπὸ τοῦ βδέλλα. R.

E. δοκεῖ ἀκούειν] νομίζει γίνεσθαι κατὰ κοινοῦ. R.

175 E. θῶπας] ἀπατηλοῦς. R.

E. τορῶς] τομῶς, ἐντρεχῶς, εὐπετῶς. O.

176 A. ἀναβάλλεσθαι] τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες. R. ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκούουσι τῆς ᾠδῆς, οἷον τὸ ἄρχεσθαι κιθαρίζειν. καὶ οἶμαι οὐ κακῶς· τό τε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρας ἀναβολὴ καλεῖται (Ἀριστοφάνης *Εἰρήνη*· συνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτιόμεναι), καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐξῆς πρὸς ταύτην τείνει τὴν ἔννοιαν. O.

C. βάνουσοι] οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται καὶ παρὰ βάνῳ, ὃ ἔστι καμίνῳ, τὸ ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βάνουσον τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι δὲ βαναύσου χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς ἢ τεχνικῆς. δηλοῖ δὲ τοὺς χειροτέχνους καὶ δημιουργοὺς. R S.

D. γῆς ἄλλως ἄχθη] ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθος. τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν. R.

177 A. παντάπασιν ὡς δεινοὶ] τοὺς γὰρ τὰ συμφέροντα διδάσκοντας σοφοὺς οἱ δεινοὶ ὡς ἀνόητα φάσκοντας ἐκφραύζουσιν, ὡς ὁ τοῦ Ὀμήρου Πάρις·

ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὄλεσαν αὐτοί. R.

B. δοῦναι] διαλεκτικῶς. O.

B. τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι. O.

B. ἐκείνη] ἢ δημῳδῆς. O.

B. διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκεῖνοι. O.

C. τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει. O.

E. μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα] ἀντὶ τοῦ μὴ ὄνομα ψιλὸν μόνον λέγωμεν, οἷον τὸ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν. R.

178 A. ἐκάστη] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἐκασταχοῦ. O.

A. μέλλοντα χρόνον] τὸ γὰρ ἀπλῶς μέλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου. R.

A. τοῦτο δὲ μέλλον ὀρθῶς ἂν ἐπιλέγοιμεν] τοῦτο τὸ γενικότερον μεταλαβὼν τὴν ἐρώτησιν, καὶ μὴ ἐπὶ μόνου τοῦ ὠφελίμου. γράφεται καὶ τοῦτο δὲ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν. R.

E. ὦ μέλε] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τάλαν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Μενάνδρου Συνερώσῃ.

ἄφες τὸν ἄνθρωπον· τί κόπτεις, ὦ μέλε;
σημαίνει δέ, ὦ δείλαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. R.

179 C. ἀνάλωτοι] ἐντεῦθεν εἰσβάλλει εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Ἡρακλείτου ἐλέγχους. εἰ γὰρ πάντα, φησί, κινεῖται συνεχῶς καὶ ἀόριστά ἐστι καὶ ἄστατα, ἢ Πρωταγόρου δόξα ἀνάλωτός ἐστιν. R.

D. διακρούοντα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνούντων τὰ κεράμια, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. R.

D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἶρηκεν. διακωδωνοῦντες γὰρ τὰ κεράμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν. O.

E. Ὀμηρίδας φησί τοὺς Ἡρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς ἀεικινησίας δόγμα, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος Ὠκεανὸν ἀπεφήνατο θεῶν γέμεσιν καὶ μητέρα Τηθύ. O.

E. ἔμπειροι] ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες διὰ τὸ ἄστατον τῶν αἰεὶ κινουμένων. R.

E. τὰ συγγράμματα] τὰ τοῦ Ἡρακλείτου συγγράμματα. ἠγριωμένοι καὶ μεγαλόφρονες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἡράκλειτος γέγονεν, οὗ καὶ ἀπόφθεγμα φέρεται τοιοῦτον· πολυμαθὴν νόον οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην. R S.

180 B. τούτῳ] τῷ στασίμῳ διὰ τὴν ἑαυτῶν θέσιν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν. R S.

C. πρόβλημα] γεωμετρικῶς δεῖ, φησὶν, ἐκθεμένους τὸ πρόβλημα ζητεῖν ἀποδεικτικῶς, πότερον πάντα κινεῖται ἢ οὐ. R.

E. προϊόντες] ἀπὸ μὲν Θεαιτήτου εἰς Ἡράκλειτον, εἶτα εἰς Παρμενίδην καὶ Μέλισσον. R.

181 A. ῥέοντας] πικρὰ ἢ λέξις καὶ σκαπτική. R S.

A. οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται] γλυκεῖα ἢ λέξις καὶ ἐγνωμιστική τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην. R.

B. ἀκίνητα κινούντων] παροιμία καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ

δει ἔδη μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν Νόμων ὀγδόῳ. R.

B. ἔτι διασύρει τὸν Ἡρακλείτου χορὸν ὡς ἀσεβῆ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἀκίνητα. R.

C. στρέφεται] ὡς ὁ στρόβιλος. R.

E. ἀμφοτέρων] ἔστι καὶ τρίτον σκέλος τῆς διαιρέσεως τὸ λέγον οὐδὲν ἀμφοτέρως, ὅπερ σὺν τῷ δευτέρῳ ἐλέγχεται. R.

E. ἀμφοτέρως] ἀντὶ τοῦ πάντα κατὰ τὰς δύο κινεῖται κινήσεις. R.

E. οὐδὲν μᾶλλον] τὸ γὰρ μὴ ἀλλοιούμενον, καθ' ὃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οὐ κινεῖται ἀλλ' ἴσταται. R.

182 A. ποιότης] ἐκ τούτων δῆλον ὅτι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα Πλάτων ἔστιν ὁ πρῶτος θεὸς ἐν τοῖς Ἑλλησιν. R.

A. ἀλλόκοτον] ἐναντίον, ἢ ξένον. R.

A. ἀθρόον] γενικῶς. R.

A. κατὰ μέρη] εἰδικῶς. R.

B. ἄλλα] τὰ τῶν Ἡρακλειτείων ἄλλα δοξάσματα. R.

183 A. εἰ πάντα κινεῖται] εἰ γάρ, ὡς φασί, πάντα παντοίως κινεῖται, εἴ τι δ' ἂν τις εἴποι, οὐδ' ἐκείνο ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὐτῶν ἢ δόξα κινεῖται καὶ μεταβάλλει. R.

A. οὕτω τ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖν τὴν ἀντίφασιν. R.

B. οὐδ' ὅπως] ἀόριστον γὰρ πάντη τὸ οὐδ' ὅπως. R.

B. μάλιστα δ' οὕτως ἂν] ἤγουν ἢ λέγουσα ἀπειραχῶς τὸ οὐδὲ οὕτως. R.

D. τοὺς φάσκοντας] τοὺς περὶ Μέλισσον. R.

D. ἵππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τισὶ βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων. Πλάτων Θεαιτήτῳ καὶ Μένανδρος Καταψευδομένῳ. γράφεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδῖον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βούλεται τις προκαλούντων. R S.

E. ἕνα ὄντα] ἀντὶ νῦ πολλῶν

* λαῶν ἔστιν * ἀνήρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ. O.

E. βάθος τι] φαίνεται καὶ Ἀριστοτέλης σεμνύνων τὸν Παρμενίδην. καὶ νῦν φησὶ φοβεῖσθαι ἕξ τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιχειρεῖν βασανίζειν τὰ τοῦ Παρμενίδου. R.

184 D. τῷ ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ τίτι. O.

D. οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἵπποι πολυαίσθητοι, οἷς οὐδεμία

αἰσθησις· ἀλλ' ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ τοῦ δουρείου ἵππου, ὃ Τροίαν εἶλον οἱ Ἕλληνες, τοῖς κολοῖς αὐτοῦ κατακρυψάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων. διὸ καὶ πάνυ εὐσήμως τὸ ἐγκάθηνται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρυμμένων αἰ αἰσθήσεις. Ο.

Ε. πάντα τὰ τοιαῦτα λέγει τὰ αἰσθητά· εἰς τὸ σῶμα δέ, εἰς τὰ αἰσθητήρια. R.

185 Α. ἀδύνατον εἶναι δι' ἄλλης ταῦτα αἰσθῆσθαι] τῆς διάνοιαν καὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν νῦν εἰς ταῦτὸν ἄγει διὰ τὸ πρόχειρον· μετ' ὀλίγον δὲ διαστέλλει. R.

С. ἀμφοτέρω] φωνὴν καὶ χροῖαν. R.

С. τό τ' ἐπὶ πᾶσι] τὸ τῶν πέντε αἰσθήσεων γενικῶς. R.

D. οὐσίαν] ἢ τὸν ἐπὶ τούτοις ὀρισμόν. R. ἐν Σοφιστῇ τὸ ὄν μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγῆς ἐρεῖ. Ο.

D. διὰ τίνος ποτέ] νῦν τὸ διανοητικὸν ἐκ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως διέκρινεν. R.

D. ἀκολουθεῖς] τῇ τε κοινῇ αἰσθήσει καὶ τῇ διανοίᾳ. R.

186 Α. ποτέρων] τῶν μετὰ σώματος ἢ τῶν ἄνευ σώματος. R. ἦτοι ὧν ἡ ψυχὴ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. Ο.

Α. ἐπὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ περιεκτικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστιν. R.

B. πρὸς τὰ μέλλοντα] οἱ γὰρ πολλοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς τίθενται μόνοις· καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν οὕτω πρὸς τὰ μέλλοντα. R.

187 Ε. ψευδῆ φαμέν] τρία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ψευδοδοξίας ἐκτίθεται· εἶτα προβάς τῷ λόγῳ καὶ ἐπικρίνων λέγει, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ τρίτον δεῖται τίνος λύσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἀποδέχεται, διότι μὴ ὄν ἐλάμβανε τὸ μηδαμῶς ὄν. R. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. Ο.

188 Α. μανθάνειν γὰρ] τὸ πρῶτον λῆμμα ἀντιφατικῶς. Ο.

Α. χαίρειν λέγω] ἀντὶ τοῦ ἀφίημι αὐτά, τό τε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὶ γὰρ εἰσι μεταξὺ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι. Ο.

С. οὐκ ἀπὸ τῶν γνώσεων, φησί, καὶ τῶν γινωσκόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γνωστῶν. R.

D. μὴ απλοῦν ἦ] ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, φησὶν, ὅτι ὁ ψευδῆ δοξάζων τὰ μὴ ὄντα δοξάζει. R. δεύτερον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. Ο.

D. κὰν ὀπωσοῦν] κὰν ἤ, φησίν, ἐπιστημονικώτατος. R.

D. περὶ τῶν ὄντων του] οἷον εἰ λέγοι τις πρὸς ἡμᾶς ἀπορῶν, ἀρα ψευδοδοξῶν περὶ τίνος τῶν ὄντων ψευδοδοξήσει, οἷον ἵππον οἰόμενος τὸν ἵππον μὴ εἶναι, ἢ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν λέγων, ὅτι ἔστι τὸ μὴ ὄν ἢ οὐκ ἔστιν. R.

189 B. ἀλλοδοξίαν] τρίτον ἐπιχείρημα κατὰ ψευδοδοξίας. O.

C. ἕτερον δὲ ἀνθ' ἑτέρου] τὸ καθ' ἑτερότητα μὴ ὄν λέγει. R.

D. μάτην θαρρήσης] ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα μεγάλα. R.

190 E. ἐμπεσοῦμεθα φησιν εἰς τὸ Πρωταγόρειον δόγμα. O.

191 A. τῶν ἄλλων] τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας. R. εἴαν φησιν ἐπιλυσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τὴν ψευδοδοξίαν ἀναιροῦντα, ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας γενησόμεθα. O.

A. γελοίου] γελοῖόν ἐστι τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας, αἰσχρὸν δὲ τὸ τὰ ψευδῆ ὁμολογεῖν, ἀσθένεια δὲ τὸ μὴ δύνασθαι τα σοφίσματα λύειν. R.

A. ναυτιῶντες] διὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ γενέσει κλύδωνα. R.

B. ἐγὼ γιγνώσκων] ἡ συμπλοκὴ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς δόξης ἔλυσε τὸ ἀπορον. R.

B. οἷον λέγεις] τὸ ὁμολογεῖν εἶναι ψευδοδοξίαν. R.

B. μὴ οὕτω τιθῶμεν, φησίν, ὡς ἔμπροσθεν, καὶ ἡμῖν συχωρήσει τις εἶναι δυνατὸν ἃ οἶδέ τις δοξάσαι αὐτὰ ἅττα εἶναι ὧν οὐκ οἶδεν· ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν, εἰδὼς ὅτι, κὰν ἐν μίξει τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι δείξωμεν ψευδῆ δόξαν ἐνοῦσαν, οὐχ ἔξομέν τι λέγειν πρὸς τὸν ἀποροῦντα περὶ τούτων, ἐπειδὴν ἡμᾶς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως, εἰ δυνατὸν συστήναι ψευδοδοξίαν, οἷον ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς γεωμέτραις καλουμένων ψευδαριθμῶν. οὐ γὰρ διὰ μίξιν αἰσθήσεως ψευδογραφοῦσιν. R S.

194 E. τὸ λάσιον ὁ φιλόσοφος ἀντὶ τοῦ τραχὺ ἀκούει. τὸ δὲ πάσσοφος εἰωθυῖα τοῦ Σωκράτους εἰρωνεία· τὸ γὰρ λάσιον καὶ τραχὺ οὐκ ἔστιν ἐπαινετόν, ὥστε σκώπτει τὸν ἐπαινέσαντα Ὀμηρον. R S. ὠραῖον δι' ὅλου τὸ χωρῖον. O.

195 B. ἀδολέσχης] ὁ δυσαπάλλακτος ἀφ' ἐκάστου λόγου. R.

D. ὄν διανοοῦμεθα] τὸ νοητὸν παράδειγμα, τὴν ιδέα. R.

196 D. ἀμφοτέρᾳ γε] τὸ τὴν ἀντίφρασιν συντρέχειν. R.

D. τολμητέον] τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. R.

197 A. τόλμα τολύνη] διὰ τοὺς ἀντιλογικούς. R.

199 D. τινος] τοῦ ἐπιστητοῦ. O.

200 E. δείξειν αὐτὸ] ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γινωσκομένων. κατιόντων γὰρ τινῶν εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπεράσσειν, ἤρετό τις τὸν προηγούμενον εἰ βάθος ἔχει τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ ἔφη· αὐτὸ δείξει. R.

201 B. τί μὴν] καταφατικόν ἐστίν, ἐν ἴσῳ τῷ οἶομαι. R.

204 A. μέρη τὸ ὅλον] ἀντὶ τοῦ τὸ ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη. O.

209 B. Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης Πραστρία· οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος· καὶ Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος. R S.

D. ὑπέρου περιτροπή ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀνυόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἡρωσι καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΙΣΤΗΝ.

P. 216 A. ΣΟΦΙΣΤΗΣ] ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ Πλάτων καὶ τὸν Ἐρωτα καὶ τὸν Αἰδην καὶ τὸν Δία, καὶ παγκάλην λέγει εἶναι τὴν σοφιστικὴν τέχνην· ὅθεν ὑπονοοῦμεν ὅτι γλαφυρωτέρου σκοποῦ ἔχεται ὁ διάλογος. ἔστι γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Ἰάμβλικον σκοπὸς νῦν περὶ τοῦ ὑπὸ σελήνην δημιουργοῦ. οὗτος γὰρ καὶ εἰδωλοποιὸς καὶ καθαρτὴς ψυχῶν, ἐναντίων λόγων ἀεὶ χωρίζων, μεταβλητικός, καὶ νέων πλουσίων ἔμμισθος θηρευτὴς, ψυχὰς ὑποδεχόμενος πλήρεις λόγων ἀνωθεν ἰούσας, καὶ μισθὸν λαμβάνων παρ' αὐτῶν τὴν ζωοποιίαν τὴν κατὰ λόγον τῶν θνητῶν. οὗτος ἐνδέδεται τῷ μὴ ὄντι, τὰ ἔνυλα δημιουργῶν, καὶ τὸ ὡς ἀληθῶς ψεῦδος ἀσπαζόμενος, τὴν ὕλην· βλέπει δὲ εἰς τὸ ὄντως ὄν. οὗτός ἐστιν ὁ πολυκέφαλος, πολλὰς οὐσίας καὶ ζωὰς προβεβλημένος, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν ποικιλίαν τῆς γενέσεως. ὁ δ' αὐτὸς καὶ γόης, ὡς θέλγων τὰς ψυχὰς τοῖς φυσικοῖς λόγοις, ὡς δυσάποσπαστως ἔχειν ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ γὰρ ὁ ἔρως γόης,

καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τινων μάγος κέκληται διὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν φύσει. νῦν οὖν τὸν παντοδαπὸν σοφιστὴν βούλεται διδάσκειν. καὶ γὰρ καὶ ὁ φιλόσοφος σοφιστὴς ὡς μιμούμενος τὸν τε οὐράνιον δημιουργὸν καὶ τὸν γενεσιουργόν. καὶ ἡ διαιρετικὴ μιμῆται τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ὄντων πρόοδον, καὶ ὁ γενεσιουργὸς τὸν οὐράνιον δημιουργόν· διὸ καὶ σοφιστὴς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἄνθρωπος ὢν διὰ τὸ τὰ μεγάλα μιμῆσθαι σοφιστὴς καλεῖται· ὅθεν καὶ τὸν σοφιστὴν πολυκέφαλον εἴρηκεν. ὁ δὲ ξένος εἰς τύπον τοῦ πατρὸς τῶν δημιουργῶν νομισθεὶς ὑπερουράνιος καὶ ἐξηρημένος, οἱ δὲ ἀπροαταὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, ὁ μὲν εἰς τὴν τοῦ Διὸς, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡς Ἑρμαϊκὸς καὶ γεωμετρικὸς. καὶ ἐπεὶ ἡ δημιουργία ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ξένος τῷ Θεοδώρῳ συγγίνεται, εἶτα δι' ἐπιστροφῆς τῷ Δίῳ Σωκράτει. R S.

216 A. Ἑλλὰ πόλις Ἰταλίας. R. αὕτη ἡ Ἑλλὰ οὐχ ὡς τινες ὑπέλαβον τῆς Ἰωνίας ἐστίν ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας, εἴ τι δεῖ Στράβωνα κείθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κείται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ κόλπῳ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, ἧς αἱ Οἰνωτρέιδες προβίβληνται νῆσοι. O.

A. τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τι θεοὶ ξείνοισιν ἰοικότες καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Σωκράτης νῦν, συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ Πολιτείᾳ, πραότερον ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον διὰ τοῦ συνοπαδὸν γινόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεῖον ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων. R S.

220 A. ἄττα] τοῦτο ψιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄτινα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ τῆς παρεπρεσβείας· ὁ δὲ πρεσβύτων Αἰσχίνης οὕτως εἰθῶν πῶς μὲν καὶ ἄττα ποτὲ διελέχθη; ἐνόησε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεσθαι, ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερικράτης· τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, Ἰση ἄττα πεντήκοντα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἑταῦθα τὸ ἄττα. Ἀριστοφάνης Νιφέλαις·

ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.

Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι·

πυθοῦ χειλιδῶν πηνίκ' ἄττα φαίνεται,

καὶ πάλιν

ὀπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὄρχούμενοι. R S.

A. πτηνὸν φύλον] γρ. φαῦλον. R.

228 E. ἀμφηγνόησά σου] γρ. ἀμφηγνόησας σύ. R.

241 D. τυφλῶ] καὶ τυφλῶ δῆλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. R S.

243 B. ἦν] ἀντὶ τοῦ ἤμην, Ἀττικῶς. R.

D. κατὰ πόδα] παρ' αὐτά, κατὰ τάξιν. R.

247 A. τί μήν;] κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διὰ τί γὰρ οὐ; R.

252 C. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον. ἐγγαστριμύθος δέ ἐστιν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγαστριμαντινὸν νῦν τινὲς Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στεφνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί.

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν.

Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους φησὶν. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν. ὅθεν καὶ ἐγγαστριμύθος ἐκαλεῖτο. οὗτος δὲ προειπὼν τινὶ ποτε τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν κακῶς ἀπήλλαξεν. ἄτοπον δὲ τὸν μὴ ἐδραῖον ἀλλ' αἰεὶ ἐκτοπίζοντα λέγει. R S.

254 E. τινὲ αὐτοῦ] γρ. τιν' ἑαυτοῦ. R.

259 D. ἀμηγέπη] ὅπωςδῆποτε, καθ' ὅτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμουγέπου, καὶ ἀμοιγέποι, καὶ ἀμόσεποι. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

P. 257 A. Εἶεν] ἄγε δή. ἢ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. ἢ ἀναφώνημα ὅμοιον τοῦ ἀλλά. R.

D. τὸν μὲν] τὸν Θεαίτητον. R.

D. τοῦ δ'] τοῦ νέου Σωκράτους. R.

260 C. ὅτι αὐτοπώλης πᾶς ὁ τὸ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ σῖτον ἐξ οἴκειου γεωργίου πιπράσκων, ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγοράζων ἦτοι ὠνούμενος καὶ πιπράσκων ἄλλοις κάπηλος λέγεται. O.

261 D. ὅτι ἄλλο βοηλάτης καὶ ἄλλο βουφορβός, καὶ ἄλλο ἱπποκόμος καὶ ἄλλο ἱπποτρόφος. O.

265 B. νεαλῆς ὁ πρόσφατος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλοῦ παττομένων ἢ λέξις. ἔστι δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἐαλωκὸς ἰχθύς, καὶ δὴ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθεὶς. R S.

D. τὸ κενούμενον αὐτῷ πειρώμεθα] γρ. καὶ τὸ μόριον αὐτῷ πειρώμεθα. R.

266 D. ἂ μή μ' ἔφθης] γρ. ἵνα μὴ μεμφθῆ. R.

277 D. δεδέηκεν] γρ. καὶ δεδήλωκεν. R.

280 C. πιλητικὴν] τὴν ἐξ ἐρίων πίλησιν. R.

283 C. πάσης ὑπερβολῆς] γρ. καὶ πάσης ὑπεροχῆς R.

E. ὡς οὐκ] γρ. καὶ οὐχ ὡς. R.

E. ἄρ' οὖν] γρ. ἄρ' ἂν. R.

285 A. κόμψος τωθαστής, γελοιαστής, σκωπτικός, ἢ καλός, ἢ μέτριος. R.

D. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. τὸ δὲ ἢ πού γε, πολλῷ πλέον. R.

290 D. γέ τινος] γρ. γείτονος. R.

294 C. ξυμβαίνη] γρ. καὶ ξυμβάν ᾗ. R.

298 D. κύρβεσι] τρίγωνοι πίνακες οἱ κύρβεις, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί· ἄξονες δὲ τετράγωνοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν. τινὲς δὲ ἀδιάφορα ταῦτα φασίν. R S.

307 C. βλακικὰ] εὐήθη, μωρά, ἀνόητα, ἀπὸ ἰχθύος καλουμένου βλακός, ὁμοίου σιλοῦρω, ἀχρηστοῦ τοσοῦτον ὡς μηδὲ κυνὶ βρώσιμον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμῃ χωρίου, τῆς Βλακείας. R S.

310 E. εὐήτριον] ἱμάτιον εὐυφές. ἤτριον δὲ ἔνδυμα ὑμενώδες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ.

P. 126 A. Κλαζομεναὶ πόλις Ἰωνίας. R.

E. Μελίτη δῆμος Κεκροπίδος. R.

127 A. ἢ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ καὶ ὁ ἀγῶν ἐτέθη μὲν

πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθήνης, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἔτων. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος * καὶ * ἀνήρ· τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαία πλεκτῆ. R.

B. παιδικὰ] καὶ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἐπὶ ἀρρένων ἐρωμένων ἢ λέξις εὔρηται, κατὰ μεταφορὰν δὲ τὴν ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σπουδαζομένων πάνυ· ὡς καὶ ἐν Φαίδρῳ λέγεται· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην, ἐρρησχηλῶν σε. ἢ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. R S.

C. Κεραμεικῶ] τόπος Ἀθήνησιν, ἐνθα καὶ οἱ πόρνοι προειστήκεισαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ ἐντός. R S.

128 C. Λάκαιναι σκύλακες] ἅς ἡ συνήθεια Ἀακρινικάς φησιν. O.

130 B. ἀγασθαι] θαυμάζεσθαι. R.

D. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν. R. εἰς θυμὸν ἐκίνησεν, τὰς φρένας διέσεισεν. O.

131 B. ἠδέως] ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν νῦν. σημαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ εὐήθως καὶ τὸ γελοίως. R.

133 B. ἀπίθανος] ἀντὶ τοῦ δύσκολος καὶ μὴ βραδίως πειθόμενος. R.

136 D. τὸ δεινότερον οὐχ ὡς ἰσχυρότερον ἄπορον, ὡς εἰώθασι δεινοὺς λέγειν τοὺς κρατοῦντας τῇ δυνάμει τῶν λόγων, ἀλλ' ὡς μείζονος δείματος καὶ εὐλαβείας τοῖς νοῦν ἔχουσιν ἄξιον. R.

D. ἄλλως τε καὶ] μάλιστα. R.

E. τὸ τοῦ μελοποιῦ Ἰβύκου ρητόν· Ἔρωσ ἀντέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακερὰ ὄμμασι δερκόμενος, κηλήμασι παντοδαποῖς εἰς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδος βάλλει· ἢ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον, ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραϊ ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς εἰς ἄμιλλαν ἔβα. R S.

137 A. διανεῦσαι] περαιωθῆναι. R.

140 D. τὸ αὐτὸ εἶναι] γρ. αὐτῷ αὐτὸ εἶναι. R.

162 A. ἀνήσει] ἀφήσει, ἢ ἀναπείσει. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΒΟΝ.

P. 13 C. πειρασόμεθα] πειρώμεθα. R.

14 A. ὡσπερ μῦθος ἀπολόμενος] ὁ μῦθος ἀπώλετο· τούτῳ χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι καὶ Κράτης Λαμίας. R S.

15 C. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐχειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ἰπερείδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μιτῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσού, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσαισι· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστῆσαι, φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέση, τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο. R S.

26 B. πέρας ἔχοντί] γρ. πέρας ἔχόντων. R.

30 D. γινούσσης ὁ οἶον γεννήτης, ἢ συγγενής, ἢ ἔγγονος, ὧν τὸ τελευταῖον ἐκδέχασθαι ἀμεινον, ἢ ὁ οἶον γεννητικός. γεννῆται δὲ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενεμημένων εἰς τὰς φρατρίδας. οὗτοι δὲ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαι ἑκαλοῦντο τριτῆς, ὅτι τεσσαρῶν φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἑκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλάς δ' κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τριτεῦας δυοκαίδεκα, οἶον μῆνας, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἑκάστη φρατρίδι, καθάπερ ἡμέρας τξ'· δωδεκάκις γὰρ λ' τξ'. R S.

35 C. δεικνύει] γρ. μηνύει. R.

44 C. βούλεισθαι] γρ. πείθεισθαι. R.

45 D. μηδὲν ἄγαν] ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. R.

48 B. πέλας] τοῦτο καὶ τοπικῶς τάσσεται καὶ χρονικῶς καὶ ἐπὶ συγγενείας. Θουκυδίδης γοῦν ἐπὶ Κερκυραίων εἴρηκε πέλας, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις τὰ ναυτικά. R.

C. γινῶθι σαυτὸν, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. λέγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Λάβριος εὐνούχου τινος νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἑρομένου τὸν θεὸν τί εἶη ἀριστον, εἶπεν ἡ Πυθία τὸ γινῶθι σαυτὸν. R S.

56 B. προσαγώγιον τεκτονικόν ἐστιν ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνοῦσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. R.

E. τευταζόντων] πραγματευομένων, ἐπὶ πολὺ διατριβόντων ἐν τῷ αὐτῷ, φροντιζόντων, ἢ ἐπιστρεφῶς τι πραττόντων, ἢ ἐνεργούντων, ἢ σπουδαζόντων· ἅπαντα γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκδέξασθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυχαζόντων, καὶ ἔτι τὸ σκευωρουμένων, ἢ στραγγευομένων, ὃ ἐστὶ σκολιῶς διακειμένων, πρὸς τούτοις καὶ ταυτολογούντων ἢ φλυαρούντων· πολύσημος γὰρ ἡ λέξις ἦδε. R S.

57 D. ἀκοήν] γρ. καὶ ὀλκήν. R.

60 D. οἱ περισπωμένως ἑαυτῷ, ὡς ἐνταῦθα· ὀξύτόνως δέ, οἷ τινες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὅποι. R.

61 D. δόξα σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τάττεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆς δοκίσεως, τουτέστιν ἀντὶ τῆς κατ' ἀρετὴν ὑπολήψεως. διαφέρει δὲ εὐκλείας, ἐπεὶ ἐκείνη ἐστὶ παρὰ τῶν ἀγαθῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. R S.

62 D. μισγαγκεῖα ἢ μῖξις, ὅπου ποταμοὶ ἢ ρύακες συμβάλλουσιν. R.

66 B. γενεᾶς] γρ. καὶ γενναίας. R.

66 D. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους· Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτήρος, ὡς ἐνταῦθά τε καὶ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. R S.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

P. 172 A. Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδωρος. R.

A. Ἀγάθων τραγωδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυτάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γέγονώς Πανσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς

Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμιμῆτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος. Ο.

173 A. ἦ] Ἀττικὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν. Ὅμηρος·

εἰ τότε κοῦρος ἕα, νῦν αὐτέ με γῆρας ἰκάνει. R.

B. Κυδαθῆναιον δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. R.

174 A. βλαύτας] ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαντία, σανδάλια ἰσχνά. R.

B. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαίτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἰστιῶντο τῷ Κήυκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως·

οἷδ' αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

καὶ Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει. R S.

176 B. ῥᾶστα] τὸ ἥδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. R.

D. Μυρρινοῦς δῆμος Αἰγηίδος, ἀφ' ἧς ὁ Φαῖδρος. R.

177 A. παιᾶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἰατρόν· ἢ παιῶνας, ὡς νῦν, ᾠδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ᾠ, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν. R.

179 B. ἡ περὶ τῆς Ἀλκῆστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τίς ἐστίν. Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἄδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὗ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναιῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠέλιου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένθει. Ἄλλως. Ἀλκηστις ἡ Πελλίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν

τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἢ μυθοποιία.
R S.

183 B. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρω-
τα ὀμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης
καὶ Ἡσίοδος, λέγων

ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος,

καὶ Πλάτων ἐν Συμποσίῳ. R.

184 A. βασανίζειν] δοκιμάζειν, διακρίνειν. μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τῆς Αὐδῆς λίθου, δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τουτέστι
δοκιμάζεται. R.

185 C. ἐκ τοῦ παραχρῆμα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
χείρου. R.

C. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ
πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψῦξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν δριμέων
ὑγρῶν καὶ φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν· οὓς ἂν ἐμῶσιν, αὐτίκα
παύονται λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερωῶν πιόντες ἢ
αὐτὸ τὸ πέπερι, ἂν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, αὐτίκα λύζουσι.
καὶ τροφῆς δὲ διαφθοραεῖσης εἰς δακνώδη ποιότητα λύζουσιν
ἔνιοι. καὶ βρωγῶσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἔνιοι λύζουσι, καὶ
μάλιστα γὰρ τοῖς παισὶ συμβαίνει λύζειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στο-
μάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ
ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαίνοντος στομάχου ἢ ἐτέρου
σπλάγχνου. ψύξεως μὲν οὖν προηγησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτί-
θει τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψῶμεν κύμινον, πήγανον,
ἀψίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἴνου ἢ σεύτλου ἠψη-
μένου μελικράτῳ. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλητικὸν ὄξος καταρρο-
φούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψῦξιν λύζουσι τελείοις
δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πλήθει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὄξυκράτου
κεράτια ἰή. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τού-
τοις ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τριῖσις καὶ πνεύματος κατοχή. R.

D. ἀνακογχυλιάσαι τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν
ἀναγαργαρίσαι. R.

E. οὐκ ἂν φθάνοις] ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξιώσιν
τινος, μήπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. R.

186 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.

τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασιν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κειῖσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. R.

B. πρεσβεύωμεν] προτιμῶμεν, μεγαλύνωμεν. R.

189 A. γαργαλισμῶν οἶον] σημ. διὰ σύνταξιν. O.

190 A. κυβιστῆρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστᾶν τὸ ὀρχεῖσθαι. R.

D. ἀσκωλιάζειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι ἀηλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοίου ἕνεκα· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκόσι τοῖς σκέλεσιν ἀλλομένων. ἤδη δὲ τιθέασιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαλνοντα. ἔστι δὲ καὶ τὸ χωλαίνειν. R S.

191 D. ἰχθύδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὅ τινες σανδάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ βούγλωσσον, κακῶς δέ· ἄλλα γάρ ἐστι ταῦτα. R.

193 A. λίσπαι] αἱ λείαι καὶ ἐκτετριμμέναι καὶ ἄπυγοι λίαν, καὶ οἱ διαπέπρισμένοι ἀστράγαλοι. οἳ τε Ἀθηναῖοι λίσπαι καλοῦνται τῶ ἐκ τῆς ἐν τῶ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας αὐτοῦς ἀπογλούτους εἶναι. R.

194 B. ὀκρίβαντα] τὸ λογεῖον ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλλίβαντα τρισκελῆ φασίν, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. R S.

195 B. ὅμοιον ὁμοίῳ] ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς τρόπους παραπλησίων καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ συνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ, καὶ Μένανδρος Σικυωνίῳ. R S.

D. πίνναται] προσπελάζει, προσεγγίζει. R.

197 C. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γρ. καὶ ὕπνον νηκηδεῖ. R.

198 A. ἀδεὲς δέος, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ ψοφοδεὲς ἄνθρωπος. R.

202 A. ὅτι μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἐστὶν ἡ ὀρθὴ δόξα, κἂν λόγον μὴ ἔχη. O.

203 D. ἴτης] ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰταμοῦ καὶ θρασέος. R.

205 A. τὸ τέλος οἱ Ἀττικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ

τάγματος καὶ δαπάνης, ἔνθεν ὁ πολυτελής καὶ εὐτελής καὶ ο
 συντελής, καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγε-
 ται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς. Θουκυδίδης· προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεσιν,
 ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὔσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
 πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος
 καλεῖται. R S.

C. Ἐν μόνον] γρ. καὶ ἔν μόριον. R.

206 D. συσπειρᾶται] συστρέφεται. R.

D. ἀνείλεται] ἀνειλεῖται. R.

D. σπαργῶντι] ὀρμῶντι, ὀργῶντι, ταραττομένῳ, ἢ ἀνθοῦν-
 τι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μασθῶν πεπληρωμένων γάλα-
 κτος. R.

208 D. Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλλωνος, ὡς φησιν Ἑλλάνικος.
 γίνεται γὰρ Δευκαλλωνος μὲν καὶ Πύρρας, ὡς δὲ τινές, Διὸς καὶ
 Πύρρας, Ἑλλήν· Ἑλληνοσ δὲ καὶ Ὀθρηίδος Ξοῦθος, Αἴολος, Δῶ-
 ρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰφιδος τῆς Πηγειοῦ Σαλμωνεύς,
 Σαλμωνέως δὲ καὶ Ἀλκιδίκης Τυρῶ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεύς,
 Νηλέως δὲ καὶ Χλωρίδος Περικλύμενος, Περικλυμένου δὲ καὶ
 Πεισιδίκης Βῶρος, Βῶρου δὲ καὶ Λυσιδίκης Πένθιλος, Πενθίλου
 δὲ καὶ Ἀγχιρροῆς Ἀνδρόπομπος, Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἠνιόχης
 τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μέ-
 λανθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μεσσήνης εἰς Ἀθήνας
 ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον
 γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὡς
 μὲν τινές, περὶ Οἰνόης καὶ Πανάκτου, ὡς δὲ τινές, περὶ Μελαι-
 νῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλέας προκινδυνεῦσαι
 περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν
 Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων
 ἀρνεῖται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχω-
 ρεῖν. Μέλανθος δὲ ὑποστὰς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν
 Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, καὶ
 πλησίον τοῦ Ξανθίου γενόμενος εἶπεν· ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν
 ἐτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκων καὶ οὐ μόνος, ὡς ὠμολόγητο. Ξάνθιος δὲ
 ταῦτα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἴ τις αὐτῷ
 ἐπόμενος εἴη· καὶ μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ
 βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασσι
 τῆς χώρας ἔδοξεν ἑορτὴν ἄγειν, ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνόρια, ὕστε-

ρον δὲ Απατούρια ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Με-
 λάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὃς καὶ
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῶδε. πολέμου τοῖς Δωρι-
 εῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Δωριεῦσιν
 αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσωσι.
 γνούς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλι-
 στήν καὶ δρέπανον λαβῶν, ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προῆει.
 δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κατ-
 έβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅστις ἦν, πληγεὶς ἀπέθανε.
 καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων. ὁ
 δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτι-
 στής ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασὶν Ἀθηναίους τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγέν-
 νειαν εἰς παροιμίαν περιστηῆναι· εὐγενέστερος Κόδρου ἐπὶ τῶν
 πάντων εὐγενῶν. R S.

211 B. τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν ἀεὶ κεῖται
 παρὰ Πλάτωνι. O.

213 B. τουτί τί ἦν] γρ. καὶ τοῦτ' εἶπεν. R.

E. ψυκτῆρ σκεῦος ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ πο-
 τηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ. R S.

214 A. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος. R S.

215 A. Σιληνοὶ Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὃ
 ἔστι σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. R.

B. Σάτυροι Διονύσου ὄπαδοὶ καὶ οὔτοι, οἳ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
 οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχειν
 παραδέδονται, καὶ ταύτη καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τῷ οἴνῳ,
 'τουτέστι κεχηρῆναι· φίλοινοι γάρ εἰσι. Μαρσύας δὲ ἀύλητῆς,
 Ολύμπου υἱός, ὃς τοὺς ἀύλους Ἀθηναῖς ῥιψάσης διὰ τὸ ἐνασχί-
 μονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρρισεν Απόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ
 ἠττήθη, καὶ ποινήν δέδωκε τὸ δέρμα δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος
 ἔρρευσε ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρσύας κληθεὶς. R.

D. κομιδῆ] κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὄρεοκόμος
 καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελέως, κο-
 μιδῆ σμικρά-σφόδρα σμικρά. R.

E. κορυβαντιῶντων] ἐνθουσιῶντων, ἢ τινα ὄρχησιν ἐμμα-
 νῆ ὄρχουμένων. ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φύ-
 λακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. τινὲς δὲ
 τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασίν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πέας

ὄπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγενημένους· ὧν ἀριθμὸν οἱ μὲν θ', οἱ δὲ ι' λέγουσιν. R.

E. εἰρωνευόμενος] υποκρινόμενος, χλευάζων. R.

217 A. ἔρμαιον] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἑρμῆν, παρ' ὃ καὶ ἐνόδιος λέγεται. S O.

C. ἦνυτον] ἦνυον, ἐτέλουν. R.

E. οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχὴ
οἶνος, ὦ φίλε παιῖ, καὶ ἀλήθεια.

καὶ Θεόκριτος. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὐρεθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἶνου δὲ φανέντος οὕτω θαυμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἠγήσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινομένας νομίσαι δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντας τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη· τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφροντος ἐπὶ τῇ γλώσσει τοῦ μεθύοντος. R S.

218 A. ὅτι καρδίαν τὴν ψυχὴν λέγει. O.

B. ἐντεῦθεν παρῴδησε Καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ Δήμητρος καλλάθου τὸ θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. O.

219 B. τρίβων ἔστι στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμᾶτια. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. R.

C. καταδεδαρθηκῶς] καθυπνωκῶς. R.

E. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. R.

220 B. πῖλος ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πιλήσεως γινόμενον, εἰς ὑετῶν καὶ χειμῶνων ἄμυναν. ἀρνακίδες δὲ ἀρνῶν κώδια. R.

D. χαμεύνια] ταπεινὰ κλινίδια. R.

221 A. Δήλιον χωρίον τῆς Βοιωτίας. R.

C. προτροπάδην] προθύμως, ἀμεταστρεπτί; μετὰ προτροπῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. R.

E. κανθηλίους] τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφυεῖς, ἀπὸ κἀνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικάμπτων ξύλων, τουτέστι σαγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως. R.

Ε. βυρσοδέψας] τούς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάττοντας. R.

222 B. ὡσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι] ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἕτερα παροιμία· ὁ ἀλιεὺς πληγείς νοῦν φύσει. φασὶ γὰρ ἀλιεῖα ἀγκιστρεύοντα, ἐπειδὴν σπάσῃ τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαγαγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιούντα ὑπὸ σκορπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε, πληγείς νοῦν φύσεις, καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χειρᾶ. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῷ, λέγων ἔτ' αὐ .. ὡσπερ ἀλιεὺς πληγείς .. ενων διδάσκαλος. ἔστι καὶ τρίτη ὁμοία· ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, μηκέτι προσιεμένου τούς κόλακας. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

P. 227 A. Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτωνι γέγραπται. R.

A. ὁ Λυσίας οὗτος ῥήτωρ ἦν. R.

A. Ἀκουμενῶ] ἰατρός οὗτος ἦν. R.

A. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῶ ἐταίρῳ] τὸν Ἀκουμενὸν καὶ Σωκράτους καὶ ἑαυτοῦ καλεῖ ἐταῖρον ὁ Φαῖδρος, τοῦ μὲν Σωκράτους, ὅτι ἰατροὶ ἄμφω· ὁ μὲν γὰρ ὁ Σωκράτης περὶ ψυχὴν, τοῦτο ὁ Ἀκουμενὸς περὶ σῶμα· τοῦ δὲ Φαῖδρου, ὅτι ἀμφοτέρω περὶ τὸ φαινόμενον ἐπτόηται. καὶ γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τὸ φαινόμενον κάλλος τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἐπτόηται, καὶ Ἀκουμενὸς ἰατρός ἐστι τοῦ φαινομένου, τουτέστι τοῦ σώματος. S.

A. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περίπατοι, ὡς κατὰ σχολὴν καὶ κατὰ βραχὺ γυμνάζοντες καὶ τὰς ἀναπαύλας αὐτοῦ πλησίον ἔχοντες· ὅτε γὰρ τις βούλεται, δύναται καθέξασθαι. R S.

B. Μορυχία] τῇ ἀπὸ Μορύχου. Μόρυχος δὲ γάστρις τις

ἄνθρωπος, ὃν καὶ ἡ κωμωδία ὡς γαστρίμαργον διαβάλλει. ἐν τῇ τοῦ τοιούτου οὖν οἰκία τὸν ἀκόλαστον Λυσίαν προσμένειν εἰκός. R.

B. τῶν λόγων εἰστία] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις . . . μέρους λέγειν. Ἀττικοὶ γοῦν καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασίν, οὐ τὸν ἄρτον, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον. οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰστία ὑμᾶς τῶν λόγων. τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις. ὅσοι δὲ λείπειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν, ἔν' ἢ εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λόγων, οὐ κατὰ σκοποῦ βάλλουσιν. O.

B. ἀσχολία ἢ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ καὶ τὸν θνητὸν βίον περιολκὴ. σχολὴ γὰρ ἢ ἀπόθεσις τούτων καὶ ἀνθολκὴ ἐπὶ τὸ νοερώτερον καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρωπίνων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. R.

C. τὸ πειρώμενον παθητικῶς ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ πειραζόμενον παρά τινος, τουτέστι προσπαιζόμενον καὶ προσβαλλόμενον. τὸ δὲ κεκόμψεται, οτι πάντα τὰ ἔνυλα κομψὰ καὶ ἀπατηλά. R.

C. τὸ χαριστεῖον ἐστὶν ἢ τὸ δίδόναι τί τινι χωρὶς ἀντιδόσεως, ἢ τὸ ἐν λόγοις τινὶ ὑποκλίνεσθαι, ἢ ὡς νῦν, τὸ πρὸς ἀφροδίσιον ἑαυτὸν συνουσίαν ἐπιδιδόναι τινί. R.

D. ὅτι Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἰατρὸς ἦν καὶ τὰ γυμνάσια ἔξω τείχους ἐποιεῖτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τινος διαστήματος οὐ μακροῦ ἀλλὰ συμμέτρου, ἄχρι τοῦ τείχους, καὶ ἀναστρέφων. R S.

E. κατὰ σχολὴν] ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ἐν εὐκαιρίᾳ. R.

228 A. οὐδέτερα] τὸ Σωκράτη καὶ Φαῖδρον ἀγνοεῖν καὶ ἑαυτοῦ ἐπιλελησθαι. R.

A. ἐκεῖνος] κατ' ἀποστροφὴν πρὸς Φαῖδρον ὁ λόγος, ὡς δῆθεν μὴ ἐκεῖσε παρόντος αὐτοῦ. R.

B. συγκορυβαντιῶντα] συνενθουσιῶντα. R.

C. τάχα πάντως] . . ταχέως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ τάχα, καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως. O.

C. ἀμωσγέπως] ὅπωςδήποτε, ἐν γέ τινι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον. R.

D. ὦ φιλότης] ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὸ διακείμενον καλῶν. R.

229 B. Ἀγραίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρυσαν Ἀθηναῖοι διὰ τὸ

ἔφορον εἶναι παντὸς τοῦ ἀγρίου τὴν θεὸν καὶ πᾶν τὸ ἄγριον καὶ ἀνήμερον καταστέλλειν. R S.

D. Ἀρείου πάγου] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οὕτω καλούμενον, πάγος μὲν ὅτι ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τοῦτο, Ἄρειος δὲ παρ' ὅσον οἱ φόνοι ἐκεῖσε ἐκρίνοντο, ὁ δὲ Ἄρης τούτων ἔφορος ἦν. ἢ ὅτι τὸ δόρυ ἔπηξεν ἐκεῖσε, ὁπότε δίκην ἔλαχε πρὸς Ποσειδῶνα, τὸν τούτου υἱὸν Ἀλιρρόθιον ἀνελαῖν, ὃς Ἀλκίππην ἐβιάσατο τὴν Ἄρεος αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατέρα. R S.

E. γράμμα] ἐπίγραμμα τὸ γινῶθι σαυτὸν, ἐπὶ τοῦ προπυλαίου τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ γεγραμμένον. Δελφοὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

230 A. Τυφῶν Γῆς καὶ Ταρτάρου υἱός, γεννηθεὶς ἐν Σικελίᾳ, εἶδος ἔχων συμμιγὲς ἀνδρὸς καὶ θηρίου. τεθυμμένον δὲ οἶουεὶ ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένον ἢ βεβλαμμένον. R.

B. ἄγνος φυτὸν τι θαμνωδὲς, ἢ ἐστὶν ἡ λύγος. R.

B. Ἀχελῷος ποταμὸς Αἰτωλίας. R.

E. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχεῖσαι] πρῶτον μὲν λέγει, ὡς μεταμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ὧν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐρώμενον, ἐπειδὴν παύσονται τῆς ἐπιθυμίας· δεῦτερον ὅτι τοὺς πόνοὺς ὑπολογίζονται, οὓς ἔσχον ἐν τῷ ἐρᾶν καὶ ὅτι παρημέλησαν τῶν οἰκείων, καὶ διὰ τοῦτο ἠγοῦνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδεδωκέναι τὴν ἀξίαν· τρίτον ὅτι λέγοντες οὓς ἐρῶσι φιλεῖν ὑπὲρ πάντας, δῆλον ὅτι τοὺς πρὸ τοῦ γενομένου ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτοὺς διὰ τοὺς ὕστερον· τέταρτον ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν· πέμπτον ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδειοτέρους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι, ἐκ τῶν μὴ ἐρώντων εὐμαρεστέρα ἢ ἐκλογὴ πλειόνων ὄντων, χαλεπωτέρα δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων, ὀλιγότεροι γάρ· ἕκτον τὴν αἰσχύνην δεδιότας χρὴ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρώντας· ἀλαζονεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες, ὅτι οὐ μάτην ἐπόνθησαν· ἕβδομον ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα, ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφικέσθαι, ὅτι γεγένηται αὐτοῖς ἢ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἢ ἐπιθυμία· ὄγδοον ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποτρέπουσι συνηθειῶν, δεδοικότες μὴ παρευδοκιμηθῶσιν· ἔννατον ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γνόντες, ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιποιοῦνται τῶν παιδικῶν, διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολήν· δέκατον ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι παρὰ τὸ

προσῆκον, τὸ μὲν κακῶς κρίνοντες διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἶτα ἀνθυποφοράς τινος ποιεῖται, ᾧν μία μὲν ἐστίν, ὅτι φιλία βέβαιος * οὐ δύναται * ἄνευ ἔρωτος συστήναι· λύει δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος. δευτέρα δὲ αὕτη, ὅτι τοῖς δεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτουῦσι τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχοιμεν, καὶ οὐ τοῖς ἀξίοις. τρίτον εἰ δεῖ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἐρῶσι χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησι καὶ οἱ ἐρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἐρῶσι παρέχειν. ἐπὶ πᾶσι κεφάλαιον ἔθηκεν, ὅτι τοὺς ἐρῶντας καὶ οἱ οἰκείοι νουθετοῦσιν ὡς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἐρῶντας οὐδεὶς αἰτιᾶται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιᾶται ὁ Πλάτων. Ο.

231 E. εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας] εἰ τοίνυν τὸν νόμον λέγει τοιοῦτον, ὡς νενομισμένου αἰσχροῦ τοῦ χαρίζεσθαι, τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν παρ' ἱστορίαν ἐστίν, ἔτι δὲ καὶ ἐναντίωμα ἔχει. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ χαρίζεσθαι κατὰ τὸν νόμον, οὐδενὶ χαριστέον, οὔτε τῷ ἐρῶντι οὔτε τῷ μὴ ἐρῶντι· τὸ γὰρ αἰσχρὸν πρὸς οὐδένα ποιητέον οὐδὲ λεκτέον. ὅτι δὲ παρ' ἱστορίαν, ἐκ τῶνδε μαθεῖν ἔστι. καὶ γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐφεῖτο ἐρᾶν, καὶ τοῦ Ἐρωτος βωμοὶ καὶ ἀγάλματα ἦσαν καὶ Ἀντέρωτος, ὡς καὶ ἐπιγράμματα γε ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ἐγγράπτο ἐπαινούντων τὸ ἐρᾶν. καὶ ὁ δρόμος γε ὁ μακρὸς τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἐρωτος ἐγένετο· ἐντεῦθεν γὰρ ἀψάμενοι οἱ ἔφηβοι τὰς λαμπάδας ἔθειον, καὶ τοῦ νικήσαντος τῇ λαμπάδι ἢ πυρὰ τῶν τῆς θεοῦ ἱερῶν ἐφήπτετο. ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις καὶ πόσους πήχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν ἐραστὴν τῷ ἐρωμένῳ δεδήλωκε, καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτήδευμα τετήρηκε, δοῦλον κωλύσας ἐρᾶν ξηραλοιφεῖν τε, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς μηδὲ θάψαντα καὶ τὸν φρούριον προδεδωκότα· καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει λέγων·

ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἄλλοδαπός·

καὶ ἔτι·

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων * ἅ * τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. S.

234 D. δαιμονίως] πανούργως, δολίως, κεκρυμμένως. R.

D. γάννυσθαι] φαιδρύνεσθαι, χαίρειν, διαχειῖσθαι. R.

D. συνεβάκχευσα] σὺν σοὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον παρήλλαξα. R.

E. φιλίου] τοῦ τὰ περὶ φιλίας ἐπισκοποῦντος. R.

235 C. Σαπφῶ λυρική ποιήτρια, Σκαμανδρονύμου, Μιτυληναία. Ἀνακρέων δέ, καὶ οὗτος λυρικός ποιητής, Σκυθίου ἢ Παρθενίου, Τηῖος. R S.

D. οἱ ἐννέα ἄρχοντες, κατ' ἐνιαυτὸν καθιστάμενοι, ὤμνουν μὴ παρανομήσειν, εἰ δὲ φωραθεῖεν, ἐκ καταδίκης τῷ Ἀπόλλωνι πέμπειν εἰκόνα χρυσοῦν, ἐπὶ καταδίκη μὲν τοῦ ἄρχοντος, χαριστήριον δὲ τῷ θεῷ παρὰ Ἀθηναίων. Σωκράτει γοῦν ὑπισχνεῖται Φαῖδρος, εἰ καλλίω λόγον εἶποι Λυσίου, καθάπερ οἱ ἄρχοντες, εἰκόνα καὶ αὐτοῦ καὶ Σωκράτους χρυσοῦν εἰς Δελφοὺς τῷ Ἀπόλλωνι ἀναθήσειν. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ πολέμαρχός ἐστὶν ἄρχων ὃ κατηγγύων τοὺς ξένους· ἐστὶ δὲ ὡσπερ λοχαγὸς τοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προνοεῖται καὶ τὰς θυσίας τὰς πατρίους διοικεῖ. ἄρχων δὲ ἐστὶν ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷς πᾶσι καὶ ἑορταὶ καὶ θεοὶ οἷς θύουσι καὶ δίκαι τινὲς ἀπονέμονται. οἱ δὲ θεσμοθετεῖται ἕξ εἰσι τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τόπος, ὅπου συνήεσαν καὶ ἐσιτοῦντο, θεμίστιον ἐκαλεῖτο. εἶχον δὲ ἐξουσίαν τοῦ ὑπογράψαι τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ ἄλλων τινῶν. R S.

236 A. τοιαῦτα καὶ τοιούτων περὶ τῶν ἀναγκαίων φησὶν, ὧν τὴν εὐρεσιν ἢ φύσιν πορίζει, τὴν δὲ διάθεσιν ἡμεῖς· παρ' ἣν καὶ ἔπαινος ἢ ψόγος ἐστὶν ἡμῖν. τῶν δὲ μὴ ἀναγκαίων λέγει τῶν χρησίμων, ὧν καὶ ἡ εὐρεσις καὶ ἡ διάθεσις ἕξ ἡμῶν· παρ' αἷς δὴ καὶ ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. οἷον ἀναγκαῖόν ἐστὶ καὶ Λυσία καὶ Σωκράτει καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσι τὸ λέγειν ὡς ὁ ἔρωϊν ἀκόλαστον ἔρωτα μαίνεται, ὃ δὲ μὴ τοῦτον ἔρωϊν σωφρονεῖ. ἡ δὲ περὶ τούτου διάθεσις ἐπαινετὴ Σωκράτους, ὅτι ἀληθής, Λυσίου δὲ οὐ. κατὰ προσποίησιν γάρ. R.

B. Κύψελος Περιάνδρου πατήρ ἦν, οὐπερ οἱ υἱεῖς Κορίνθου τύραννοι γεγονότες ὑπὸ Κορινθίων κατελύθησαν. ἠΰξαντο οὖν οὗτοι, εἰ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτήσαιντο, χρυσοῦν ἀνδριάντα τῷ θεῷ ἀναθήσειν ἐν Ὀλυμπίᾳ ὀλόσφυρον. οἱ δὲ κρατήσαντες Κορίνθου ἀνέθεσαν ἐκείσε μέγιστον ἄγαλμα χρυσοῦν τοῦ

Διός. Ὀλυμπία δέ ἐστι τόπος τις κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐν Πίσῃ πόλει τῆς Ἥλιδος χώρας, ἔνθα τὰ Ὀλύμπια, ἀγῶν πενταετηρικός, Μουνυχιῶνος μηνὸς ἤγετο τῷ Δίῳ, ἐν οἷς κοτίνου στέφανος ἀθλον ἐδίδοτο τῷ κινήσαντι. τινὲς δ' οὐ κότινον, ἀλλ' ἐκ τῆς λεγομένης καλλιστεφάνου ἐλαίας. διαφέρει δὲ κότινον ἐλαϊκὸν ἀγριελαίας. ἤγετο δὲ καὶ κατ' ἐνιαυτόν, ἅπερ ἐλάττω ἐκάλουν. R S.

B. σφυρήλατος] δι' ὅλου βάρους ναστός. R.

B. εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς] ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν παλαιόντων, οἳ τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς πρὸς τὸ παλαίειν τόπου ὅποτε ἐκπέσοιεν, εἶτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τόπου καὶ σχήματος εἰ πάλιν ἔλθοιεν, εἰς ὁμοίας ἐληλυθέναι λέγονται λαβὰς, ὡς καὶ νῦν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Φαίδρῳ περιῆλθε προσποίησιν τοῦ μὴ δύνασθαι λέγειν. R S.

C. τῶν κωμωδῶν] ἔθος ἦν αὐτοῖς τὸ τοῖς ἐρωτῶσιν, οἷον δέδωκάς μοι τόδε, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγειν τοὺς ἀποκρινομένους, δέδωκάς μοι τοῦτο. οὕτως οὖν καὶ πρὸς Σωκράτη Φαίδρον εἰπεῖν, ὡς εἰ ἐγὼ Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. R.

237 A. ἔθνος τι ἠπειρωτικὸν τῶν ἐσπερίων τὸ Διγύων οὕτω μουσικώτατον εἶναι φασίν, ὡς καὶ μῆδ' ἐν τοῖς πολέμοις πανστρατιᾷ μάχεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι τοῦ στρατεύματος ἀγωνίζεσθαι, τὸ δὲ ἄδειν πολεμοῦντος τοῦ λοιποῦ. R.

B. αἰμύλος] ποικίλος, πυκνός, πανοῦργος, δολερός· καὶ αἰμυλία ἀσινόητος ἐπίχαρις. R.

240 C. ἤλικα] εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτωνι οὕτως· ἤλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἤλικα. τὸ δὲ τέλειον ἔχει ἤλιξ ἤλικα τέρπε, γέρον δέ τε τέρπε γέροντα, ὡς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν γεροντοκόμικα. R.

241 B. ὀστράκου μεταπεσόντος] ὀστράκου περιστροφὴ ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὀρμώντων. εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς τῆς αὐτῆς. διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαρίθμους γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσταντο, οἱ δὲ πρὸς δυσμᾶς· ἄλλος δέ τις μεταξὺ ἐκατέρων καθήμενος ὀστράκον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους κεχρισμένον λευκῷ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανι· καὶ ἔρριπτε τοῦτο ὀρθόν. καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἐστῶτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς ταῖς δυσμαῖς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ πρὸς ταῖς δυσμαῖς ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν.

καταληφθέντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν ἀφ' οὗ κατελήφθησαν τόπου, ἕως ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον. R S.

D. ὡς λύκοι] παρωδεῖ τὸ Ὀμηρικὸν εἰρημένον ἐν τῇ χραψωδία

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἄρνασιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

ἢ παροιμία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων. R.

242 A. σταθερὸν τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. καὶ Ἀντίμαχος· θέρεος σταθεροῖο. καὶ τὸ ἐστός δὲ καὶ ἤρεμοῦν σταθερὸν λέγουσι. R.

B. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νόμων. R.

C. ἀφοσιώσωμαι] ἀποπληρώσωμαι τὴν παραλελειμμένην ὀσιότητα. ἔστι γὰρ ἀφοσίωσις ὀσιότητος παραλελειμμένης ἀποπλήρωσις. R.

C. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν, ἐκίνησεν, ἐδυσώπησεν. R.

C. ἐδυσωπούμην] ἀντὶ τοῦ ἠύλαβούμην. R. ὑπώπτειον. O.

C. ἀμπλακῶν] ἀμαρτῶν. R.

243 A. ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησίχορος δὲ] περὶ τῆς Ομήρου τυφλώσεως διάφοροι φέρονται ἱστορίαι· αἱ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τυφλὸν ἐκ γενετῆς λέγουσι καὶ οὕτω τετέχθαι, οἱ δὲ ποιμαίνοντα παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως πολλάς τινας καταβαλέσθαι εἰς τὸν ἥρωα χοᾶς καὶ στεφάνους, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν ὀφθῆναι αὐτῷ· ὁ δὲ ἥρωας ὤφθη μετὰ τῆς πανοπλίας λάμπων, καὶ Ὀμηρος μὴ ἐνεγκῶν τὴν θέαν καὶ τὴν λαμπηδόνα τῶν ὀπλων ἐτυφλώθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅτι ἠρπάσθη καὶ ἠγάγετο αὐτὴν Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Ἴλιον καὶ ἔσχεν ὡς γυναῖκα, κατὰ μῆνιν τῆς ἠρωϊνῆς ὡς ὑβρισθείσης παρ' αὐτοῦ ἐτυφλώθη. περὶ δὲ τοῦ Στησιχόρου φασίν, ὅτι Λοκροὶ καὶ Κροτωνιάται ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους, ἔθνος δὲ ἦν τοῖς Λοκροῖς, μέρος τῆς στρατιᾶς ἀφρούρητον ἀνιεροῦν τοῖς ἠρωσιν ὡς ἐκείνων φρουρούντων αὐτό· τὸν οὖν Λεώνυμον τὸν στρατηγὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἐπιθέσθαι ἐκείνῳ τῷ μέρει ὡς ἀφρουρήτῳ, καὶ τρωθέντα ἐξ ἀδήλου ἀναχωρῆσαι χαλεπῶς διακείμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος. ἐλθεῖν οὖν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον διὰ θεραπείαν, καὶ

λαβεῖν χρησμόν, ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται· ἐπανερομένου δ' αὐτοῦ καὶ τίς ὁ τρώσας — καὶ γὰρ ἦν ἄδηλον — ἀκούσαι ὁ Ἀχιλλεύς. ἀπειθόντα οὖν αὐτὸν εἰς Λεύκην τὴν νῆσον ἰκετεῦσαι τὸν ἥρωα καὶ ἰδεῖν κοιμηθέντας τινὰς τῶν ἡρώων, καὶ λαβεῖν μὲν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως θεραπείαν, ἀκούσαι δὲ παρ' αὐτῶν, εἰπεῖν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐδὲν λανθάνει θεοὺς οὐδὲ ἥρωας ὧν πράττετε, ὡς ἄνθρωποι· ἐλθεῖν δὲ καὶ τὴν Ἐλένην καὶ εἰπεῖν ἀπαγγεῖλαι Σησιχόρῳ παλινῳδῖαν ἄσαι, ἵνα ἀναβλέψῃ· καὶ γὰρ Ὅμηρον δι' αὐτὸ τοῦτο τετυφλώσθαι, ὡς κακηγορήσαντά με· καὶ οὕτω τὸν Σησίχορον ἀκούσαντα παρὰ τοῦ Δεωνύμου γράψαι τὴν παλινῳδίαν καὶ οὕτως ἀναβλέψαι. S.

A. Πέργαμα] τὰ ὑψηλά. R.

B. παλινῳδίαν] ἐναντία ᾧδῇ ἢ ῥῆσις τῆς προτέρας. R.

244 B. Δωδώνη πόλις τῆς Μολοσίδος, ἐν ἣ τὸ μαντεῖον τοῦ Διός. R. περὶ τοῦ Δωδωναίου μαντείου διάφορά εἰσι τὰ ἱστορούμενα. λέγουσι δὲ οἱ μὲν ὅτι δρυὶς ἦν ἐκεῖ ἢ μαντεύουσα, οἱ δὲ ὅτι περιστεραί, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι γυναῖκες ἦσαν ἰέρειαι αἱ μαντεύουσαι δρυὶ τὴν κεφαλὴν στεφόμεναι, αἵτινες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πλανηθέντες ὑπώπτευσαν εἶναι περιστερὰς τὰς μαντενούσας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν δρυὶ κατεστέφοντο, ἴσως διὰ τοῦτο εἰρήκασι καὶ τὴν δρυὶν μαντεύειν. ἔστι δὲ Διὸς τὸ μαντεῖον, τὸ δὲ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. S.

B. Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη. Χαλδαίαν δὲ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μάλλον Ἑβραίαν· καὶ δὴ καὶ ἐν τῶν παίδων τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἀρμολοθῆναι, καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυργοποιίας χρησμωδῆσαι φασί, καὶ ὅσα τοῖς ταύτων συνέβη τολμήμασι· χρησμωδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαιρέσεως τῶν γλωσσῶν γενομένην γλώσση φασὶ τὰ χρησμωδηθέντα τῇ Ἑβραϊδί· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προειπεῖν· ἧς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράψας πεποίηκε. Δευτέρα δὲ Λίβυσα, ἧς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι. Τρίτη Δελφίς, ἢ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἧς ἱστορήσε Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ θεότητος βιβλίῳ. Τετάρτη Ἰταλική, ἢ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατρι-

βὴν λαχοῦσα· ἥς υἱὸς ἐγένετο Εὐάνδρος ὁ τὸ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Πα-
 νὸς ἱερὸν τὸ καλούμενον Λούπερκον κτίσας· περὶ ἧς ἔγραψεν
 Ἐρατοσθένης. Πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἣτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊ-
 κὸν πόλεμον συνενεχθέντα προηγόρευσε· περὶ ἧς Ἀπολλόδωρος
 ὁ Ἐρυθραῖος διεξέρχεται. Ἑκτη ἡ Σαμία, ἥς τὸ κύριον ὄνομα
 Φυτώ φασιν. Ἐβδόμη ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμάλθεια·
 οἱ δὲ Ἐρωφίλην φασί· παρὰ τισι δὲ κλησιν ἠνέγκατο Ταράξαν-
 δρα· Βιργίλιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος ποιητῆς Δηϊφόβην αὐτὴν ὀνο-
 μάζει. Ὀγδόη ἡ Ἐλλησποντία, ἣτις ἐν κώμῃ Μαρμυσσῶ τὴν γέ-
 νεσιν ἔσχε περὶ τινὰ πολίχνην Γεργετίωνα· ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ
 αὕτη τῆς Τροίας ἐτύγχανεν. ἦν ἐν καιρῷ Σόλωνος καὶ Κύρου,
 ὡς ἔγραψεν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἐννάτη ἡ Φρυγία. Ἐπὶ
 πᾶσι δεκάτη ἡ Τιβουρτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀλβουναία. ταύ-
 τας δὲ φασι τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησμοῦδειν·
 τῶν ὑπολαμβάνόντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησμοὺς οὐκ ἔχόντων
 σοφίαν τὰ χρησμοῦδόμενα γράφειν ἀπταιστως, ἄλλως τε καὶ τῷ
 τάχει τῆς φορᾶς τῶν λόγων οὐκ ἔχόντων καθυπηρευομένας τὰς
 χεῖρας, συμβῆναι πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χαλιάμβους διαπε-
 σεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως, ἅτε δὴ τῶν χρησμῶδων γυ-
 ναίων ἐν ἐκστάσει μὲν καθεστῶτων, ἐπειδὴ τὴν ὑπαρξίν προη-
 γόρευον τῶν μελλόντων, πεπανμένων δὲ τοῦ χρησμολογεῖν μη-
 δαμῶς αἰσθησιν ἔχόντων μήτε ὧν ἔλεγον μήτε τί ἂν βούλοιντο
 τὰ κεχρησμοδημένα. πᾶσαι μὲν οὖν μαντικαί, ἡ δὲ Ἐρυθραία,
 ἡ καὶ Ἐριφύλη καλουμένη, τῶν ἄλλων ἐξαίρετος· καὶ γὰρ γεννη-
 θεῖσα εὐθύς προσεῖπεν ἐξ ὀνόματος ἕκαστον καὶ ἔμμετρα ἐφθέγγ-
 ξατο, καὶ εἰς βραχὺν χρόνον τέλειον εἶδος ἀνθρώπου ἔλαβε. R S.

C. κυρίως τῷ ἀπειροκάλως ἐχρήσατο· αὐτοῦ γὰρ καλῶς
 ἔχοντος τοῦ ὀνόματος τῆς μανίας, ἀπειρία τοῦ καλοῦ ἠγνόησαν
 τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος. R.

248 A. ὑποβρύχια] ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐστὶ τὴν γένεσιν, πον-
 τισθεῖσαι. R.

C. θεσμός τε Ἀδραστείας] ἡ Ἀδράστεια μίᾳ ἐστὶ θεὸς τῶν
 μενουσῶν ἐν τῇ νυκτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας·
 ὁ μὲν οὖν Μέλισσος κατὰ τὴν πρόνοιαν εἴρηται, ἡ δὲ Ἀμάλθεια
 κατὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας
 τῆς ἀκλινοῦς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἣτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς·

Εἶδη δ' εὐειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδράστεια·

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τὰ μέτρα ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀδράστεια κεκλημένη διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἠχεῖν λέγεται·

παλάμησι δὲ χάλκεα ῥόπτρα
δῶκεν Ἀδραστείῃ.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἠχεῖν λέγεται τοῖς κυμβάλοις, ἵνα πάντα [τὰ] αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἔνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νυκτὸς κάθεται ὁ Φάνης, ἐν μέσῳ δὲ ἡ Νυξ μαντεύουσα τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις, πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θεοὺς θεσμούς. διαφέρει δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης, ὡς νομοθετικῆ δικαστικῆς· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη λέγεται εἶναι τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας, αὕτη δὲ ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας * οὐσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ νόμου*. S.

254 E. ὕσπληξ ἀφειθήριον, πληγή, ὡσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κρίκος, πάντα θηλυκῶς. R.

E. ἐρείσας] ἐλκύσας. R.

256 E. ἐννέα χιλιάδας] ἐννέα χιλιάδας εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει ἡ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὰ τῆδε οὐδεμίαν κάκωσιν ἔχει. R.

257 B. ἐπαμφοτερίζη] Λυσία καὶ ἐμοὶ Σωκράτει ἔπηται. R.

C. λογογράφον] λογογράφους γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια, ρήτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας. R S.

D. γλυκὺς ἀγκῶν] ἐπὶ τῶν κατειρωνευμένων. τόπος δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατ' ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές. ἔνιοι δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρ' ὅσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραίνόμενοι τιθέασιν. R S.

258 B. ἐμμένῃ] τουτέστι δεχθῆ καὶ μὴ ἐκβληθῆ ὁ λόγος. R.

B. Λυκούργος Λακεδαιμονίων, Σόλων δὲ Ἀθηναίων νομοθέται, Δαρεῖος δὲ τρίτος ἀπὸ Κύρου Περσῶν βασιλεύς. R.

E. ἀνδραποδώδεις εἰσὶν ἠδοναὶ αἱ ἄλλων παθῶν ἀπεχόμεναι, ὑπ' ἄλλων δὲ κρατούμεναι. R.

E. πνίγει] θάλπει, καύματι. R.

259 A. μεσημβριάζοντα] ἐν μεσημβρία νυστάζοντα καὶ καθεύδοντα, κηλούμενα. R.

B. φιλόμουσον ἀντὶ τοῦ φιλόσοφου. S.

C. ἄσιτον] σημειῶσαι ὅτι τοὺς τέττιγας λέγει τὸ παράπαν μὴ δεῖσθαι τροφῆς, τῇ δὲ δρόσῳ ἀρκεῖσθαι μόνη. R.

D. ἰᾶσι] πέμπουσιν. R.

260 C. ὄνου σκιά ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φασὶ δὲ εἰλκύνεσθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι συμβάντος. δίκην γὰρ ποτε, ὡς φησὶν Ἀριστείδης, ἀπολογούμενος, ἧς τὸ τίμημα ἦν τί χρῆ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τοῦ κατηγόρου δεινῶς εἰρηκότος καὶ προεξεργασμένου διότι ὁ εὐθυνόμενος οὐδενὶ δικαίῳ μόνη δὲ τῇ Δημοσθένους δεινότητι πέποιθεν, ὡς οἱ δικασταὶ μετεωρισθέντες οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν τῷ Δημοσθένει, ἀλλ' ἐθορύβουν κωλύοντες ἀπολογεῖσθαι, καὶ τοῦτο συνέβαινε ἐπὶ πλείονα χρόνον, διαλειπόντων ποτὲ μικρὸν καὶ γενομένης βραχείας ἡσυχίας· ἄνδρες, ἔφη, δικασταί, μικρὸν μου χρόνον ἀνάσχεσθε, καὶ συγχωρήσατέ μοι λόγον οὐ πάλα γεγονότα διηγῆσασθαι. τῶν δὲ συγχωρησάντων διὰ τὸ μέγα τι ὑπολαβεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ μέλλον λέγεσθαι, νεανίσκος τις, ἔφη, τῶν ἐπὶ φιλολογίαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν παραγεγονότων, ὅτε ἀποτρέχειν ἔμελλεν, ἐμισθώσατο ὄνον πρὸς τὰ σκεύη αὐτοῦ διακομίσασθαι μέχρι Μεγαρέων. ὑπὸ κῦνα δὲ τῆς ὥρας ὑπαρχούσης, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐκκαίοντος τοῦ ἡλίου σφοδρότερον, οὔτε τὸ ὑποξύγιον συνέβαινε ἐθέλειν ὁδοιπορεῖν οὔτε αὐτὸν ἀκολουθεῖν δύνασθαι. καταλύσαντος οὖν τὸ φορτίον τοῦ ὀνηλάτου, καὶ τὸν ὄνον στήσαντος ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ, μὴ δυνάμενος ὑπομένειν τὸ καῦμα, ἀλλὰ κακῶς διακείμενος ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν ὑποδὺς μένειν οἷός τε ἦν. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐκεῖνον μὲν κωλύοντος, ἑαυτῷ δὲ ἐπιβάλλειν λέγοντος διὰ τὸ καὶ τὸν ὄνον ἴδιον εἶναι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ σκιάν ὑπάρχειν ἴδιαν· μεμισθωκέναι γὰρ μόνον τὸν ὄνον διακομιοῦντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, οὐ μὴν τὴν σκιάν αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ ὁ νεανίσκος ἀντέλεγε πάλιν, φάσκων τὴν ἡμέραν ὅλην αὐτοῦ τὸν ὄνον εἶναι, καὶ πολλὴν ἀντιλογίαν συνέβαινε ἐκ τούτου γίνεσθαι, ἕως εἰς μάχην ὤρμησαν. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν κατέβαινε ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ δὲ δικασταὶ κατεῖχον ἀξιούντες τὸ γενόμενον πέρας ἐξηγήσασθαι, ἐπιστραφεῖς· ἄνδρες, εἶπεν, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς βούλεσθε ἀκοῦσαι,

ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος τῷ βίῳ κωλύετε λέγειν; καὶ οὕτω τοὺς δικαστάς, συγχωρήσαντας ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ ρήτορος ἐπιπεπληῆχθαι, λέγειν ἐφείναι. ὅθεν τό τε τοῦ διηγήματος εὐστοχον καὶ τὸ τοῦ φρονήματος παρρησιαστικὸν διαμνημονευθὲν παροιμίας ἔλαβε τάξιν. R S.

C. καρπὸν ὧν ἔσπειρας θέριζε, ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου·

εἰ δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμήσαιο,
καὶ πάλιν·

ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεῖ κακὰ κήδεα παισίν. R.

D. ἐκεῖνο] τὸ ἀληθὲς δηλαδή. R.

D. ἐμὲ] τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. R.

E. ἔτυμος τέχνη] ἄνευ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, φησὶν ὁ Λάκων ρήτωρ, τέχνην εἶναι ἀδύνατον. S.

261 A. ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ] οἱ γὰρ ἄριστοι ρήτορες καὶ φιλόσοφοι, ὡς Περικλῆς Ἀναξαγόρου, ὡς Δημοσθένης Πλάτωνος γεγονότες μαθηταί. R.

B. περὶ τὰς δίκας] ἔθος ἦν παλαιὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίοις τε λόγοις τοὺς ρήτορας διατρίβειν, οὐ μὴν ἐν ταῖς γινομέναις συνουσίαις ἰδίᾳ. R.

C. ἀπεικάζει τὸν Γοργίαν τῷ Νέστορι, ἐπειδὴ καὶ αἰδήμων καὶ πολυετῆς ἐγένετο· ἑκατὸν γὰρ ὀκτῶ ἐλέγετο ζῆσαι ἔτη· τὸν δὲ Θρασύμαχον ὡς δεινὸν τῷ Ὀδυσσεῖ ἀπεικάζει (R), τὸν δὲ Ἐλεάτην Ζήνωνα τῷ Παλαμῆδῃ, ἐπειδὴ καὶ ἀριθμῶν καὶ κύβων καὶ πολλῶν ἄλλων εὐρετῆς ἐγένετο Παλαμῆδης· ὡς τεχνικὸν οὖν τὸν Ζήνωνα παρέβαλε τῷ Παλαμῆδῃ. S.

D. Ἐλεατικὸν Παλαμῆδην] Ζήνωνά φησι τὸν Παρμενίδου ἑταῖρον, ὅτι δὴ πανεπιστήμων σχεδὸν ἦν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ Παλαμῆδης. R.

262 A. Ἡ] σύνδεσμος ἀπορηματικὸς ἀντὶ τοῦ ἄρα τὸ ἦ, ὡς τό· ἦ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; R.

C. ψιλῶς τὸ μὴ ἐπὶ ὑποδειγματός φησι. R.

D. ὁ εἰδῶς] σημείωσαι ὅτι ὁ φιλόσοφος ὡς παιδιᾷ χρῆται τοῖς τῶν ρητόρων λόγοις, καὶ ὅπερ ἐκεῖνοι μετὰ σπουδῆς ποιούσι, τὸ διὰ τῶν ὁμοιοτήτων παράγειν τοὺς ἀκούοντας, οὗτος ἐν παιδιᾷς μόλις ἔχει. R.

D. τοῦτο τὸ γέρας] τὸ δύνασθαι διακρίνειν τοὺς κατὰ τέχνην λέγοντας καὶ μὴ. R.

263 B. πηγῆθος] γρ. καὶ τὸ εἶδος. R.

D. ἀμηνάως] ἀντὶ τοῦ θαυμασίως πάνυ ὠρίσω. R.

264 A. ἢ πολλοῦ δεῖν] ὄντως λίαν ἐλλείπειν. R.

A. διανεῖν] διακολυμβᾶν, διαπερᾶν. R.

E. ἑτέρους λόγους] τοὺς μετ' ἀληθείας. R.

266 E. λογοδαίδαλον] λογοδαϊδαλός ἐστι λόγων τεχνίτης καὶ διαλεκτικός καὶ δυνάμενος τὰ ἀκίνητα ἀποδεικνύειν κινούμενα, ὡσπερ ὁ Δαίδαλος ἀποδιδράσκοντα καὶ κινούμενα ἐποίησε τὰ ἀγάλματα. πρὸ αὐτοῦ γὰρ συμμεμνηκότα ἦσαν καὶ οὐκ εἶχον τοὺς πόδας διεστηκότας· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος διέστησε. S.

267 A. ἐν μέτρῳ] ἐπειδὴ τὰ ἔπη τῶν καταλογάδην εὐμνημονευτότερα. R.

A. Τισίαν] ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κόρακος φέρεται ἢ παροιμία ἢ ἀπὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν. οὗτος γὰρ σοφιστὴς ὢν ἐπηγγείλατο διδάσκειν τὸν μαθητὴν οὕτως, ὥστε τὴν πρώτην δίκην νικῆσαι, ἐὰν δῶς μοι, φησὶν, εἰς μισθὸν τοσάσδε δραχμάς· ὁ μαθητὴς ὑπέσχετο· εἰσῆλθε τὴν πρώτην δίκην περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, διὰ διλήμματος τὴν κρίσιν ποιούμενος, ἵνα καὶ νικῆσας καὶ νικηθεὶς μηδὲν δῶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐλέχθη ἢ παροιμία. S.

A. Γοργίαν τε] περὶ Γοργίου λέγεται, ὅτι ἐρωτᾶν ἐκέλευεν ὅ τί τις βούλεται· καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντός ποτε φύλλον λαβὼν εἶπεν εἰς τὸ φύλλον λόγον τινά, εἶτα εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ παμμήκη λόγον ἀπετείνατο. S.

B. Πρόδικος] οὗτος τὴν τῶν ὀνομάτων εὖρεν ἀκρίβειαν· οἶον διαφορὰν τέρψεως, χαρᾶς, εὐφροσύνης· τέρψιν καλῶν τὴν δι' ἄτων ἡδονήν, χαρὰν τὴν τῆς ψυχῆς, εὐφροσύνην τὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. S.

C. Πώλου] ἐκεῖνος ἐξεῦρε τὰ πάρισα· διὸ καὶ μουσεῖα λόγων ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἔδοκει τῇ καλλιλεξίᾳ πάνυ κοσμεῖν τοὺς λόγους. S.

C. μουσεῖα λόγων] τὰ πάρισα, ὡς τό· καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχητον τῆς φύσιν ἐποίησεν. R.

C. διπλασιολογίαν] τὸ τὰ αὐτὰ δις λέγειν, ὡς τὸ φεῦ φεῦ.

R S.

C. γνωμολογίαν] ὡς Δημοσθένης· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖην ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ καὶ ἀλλαχοῦ· δεινὸν γὰρ ἢ πονηρία, καὶ τὰ ὅμοια. S.

C. εἰκονολογίαν] τὸ δι' εἰκόνας καὶ δι' ὑποδείγματός τι δηλοῦν (S), γνωμολογία δέ, ὡς τό· δεινὸν ἢ πονηρία. R.

C. Δικυμνείων] ὁ Δικύμνιος δὲ Πῶλου διδάσκαλος, ὃς διήρει τὰ ὀνόματα εἰς κύρια, σύνθετα, ἀδελφά, ἐπίθετα, καὶ εἰς ἄλλα τινά. R. οὗτος τὸν Πῶλον ἐδίδαξεν ὀνομάτων τινὰς διαιρέσεις, οἷον ποῖα κύρια, ποῖα σύνθετα, ποῖα ἀδελφά, ποῖα ἐπίθετα, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς εὐέπειαν. S.

C. ὀρθοέπεια] τουτέστι κυριολεξία. διὰ γὰρ τῶν κυρίων ὀνομάτων μετήρχετο ὁ Πρωταγόρας τὸν λόγον καὶ οὐ διὰ παραβολῶν καὶ ἐπιθέτων. S.

C. τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος] ὁ Χαλκηδόνιος ἐστὶν ὁ Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδαξεν ὡς δεῖ οἶκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πενίαν, τέκνα ἀποδυρόμενον καὶ τὰ ὅμοια. S.

268 A. ἤτριον τὸ εὐνφές ἱμάτιον καὶ ἀραιόν. R.

272 C. λύκου φήματα, ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικουῦντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθλόντα προβάτεια εἶπεν· ἡλίκος ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν; ἐμνήσθη ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R.

276 B. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίπη καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

279 C. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων. φασὶ δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνος ὁ Πυθαγόρας ἔπειθε τοὺς αὐτὴν κατοικοῦντας ἀδιανέμητα πάντα κεκτῆσθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ ε' οὔτῳ· προσιόντων δ' οὖν αὐτῷ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων συνδιατρίβειν οὐκ εὐθύς συνεχώρησεν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἶτα μετὰ πολλὰ φησι· καὶ δι' ἐκείνους πρῶτον φηθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι κοινὰ τὰ τῶν φίλων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' τῶν Ἠθικῶν. Κλέαρχος δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ

πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσονται, ἔφησεν ὁ θεός· κοινὰ τὰ τῶν φίλων. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 103 A. προσεῖπον] προσηγόρευσα. R.

A. δαιμόνιον ἐναντίωμα] τὸ ἀπαρουσιάστως ἔραν θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μετὰ μικρὸν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· καὶ κείνος γὰρ ἐπὶ ταύτου τίθησι δαίμονα καὶ θεόν. R.

A. καὶ ὕστερον πεύσει] οὐχ ὡς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεπυσμένου, ἀλλὰ παραπληρωματικός ἐστιν ὁ καὶ σύνδεσμος, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρω·

- - ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. R.

104 B. προσθήσω] προειπὼν τὰ ὑπάρχοντα Ἀλκιβιάδῃ μεγάλα εἶναι, ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρχόμενα καὶ τελευταῖα εἰς τὴν ψυχὴν, νῦν λέγει καὶ προστίθησι τὰ ἐκτός. R.

105 A. παρέλθης] ἰστέον ὡς Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ ταῦτα διελέγετο πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ρητόν. Ἀθήνησι γὰρ οἱ νέοι εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους εἰσῆσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενόμενοι, δύο δὲ εἰς περιπόλους ἠριθμοῦντο, περιόντες τὴν χώραν νυκτὸς φυλακῆς ταύτης ἕνεκα καὶ γυμνασίας πολεμικῆς ἑαυτῶν· εἰκοστῷ δὲ ληξιαρχικῷ ἐνεγράφοντο γραμματεῖω, καθὸ δὴ ἐκκλησιάζοντες παρελαμβάνον καὶ τὴν πατρῶαν οὐσίαν, ἣτις καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο, ὡς Πολυδεύκης ἐν Ὀνομαστικοῖς. R S.

B. ἐνδειξάμενος] τὸ ἐνδειξάμενος ἐπὶ τοῦ διαλογικοῦ τάττει, τὸ δὲ ἐπιδειξάμενος ἐπὶ τοῦ ἀποτάδην. R.

106 A. ἀτοπώτερος] παραδοξότερος, θαυμασιώτερος. R.

C. φέρε δὴ] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἀπαλλάττον τῆς διπλῆς τὸν νεανίσκον ἀγνοίας. ἔστι δὲ ἐλεγκτικόν. R.

107 E. λεληθότως ὁ Σωκράτης διορθούμενος Ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέρει ἔχουσαν διαφορὰν τὸ τε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαίειν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσὶ διαφοραί. εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προφέρει Σωκράτης ἅπερ γνώριμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς δι' αὐτῶν ἐκ παιδῶν ἀχθέντι, καὶ ὅμοια ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ, ἡ δὲ εἰρήνη τῇ μουσικῇ. Ο.

E. ἀκροχειρίζεσθαι] πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. R.

108 A. ὄρα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὀνομάτων. γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς, εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἕξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργείας. τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἕξεων τίθεται τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἕξεως ὁ ἰατρός, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ὡς ἰατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἰασάμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀργάνου, καθάπερ φλεβοτόμον φαμέν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους, ὡς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτίον τὸ ὑγίειαν ποιοῦν, διὰ δὲ τούτων ὁ Πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοίχων τόπους ἡμῖν λεληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης γυμνοῦς πραγμάτων ἐντεῦθεν ὠφελημένος ἀπλώσας παραδέδωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὡς ἔχει γυμναστικὴν πρὸς παλαιστρικὴν καὶ ἀκροχειρισμὸν, οὕτως ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ἄσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ῥυθμόν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοίχων οὗτος· ὡς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἴρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς. ἀκριβῶς δὲ πάνυ πρῶτον τὸ ἄδειν ὃ ἔστι τῆς γλώττης, εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἔστι χειρῶν, εἶτα βαίνειν ὃ ἔστι ποδῶν. τρία δὲ μέρη μουσικῆς· ἄσμα μέλος ῥυθμός. καὶ περὶ μὲν τὸ ἄσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρὺ, περὶ δὲ τὸν ῥυθμόν τὸ βραδὺ καὶ ταχύ. Ο.

110 D. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ. Ο.

111 A. τὸ ἐλληνίζειν τριτόν. ἢ τὸ τὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν διασώζειν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ πάντων· οἱ πολλοί· ἢ τὸ ἀκριβοῦν τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ· οἱ γραμματικοί. ἢ τὴν κυριότητα τῶν ὀνομάτων τὴν κατὰ φύσιν προσήκουσαν τοῖς πράγμασιν ἀπονέμειν· οἱ φιλόσοφοι. R.

112 E. ἐμὲ φησ ταῦτα λέγειν] το τῆς Φαίδρας φησὶν ἐνταῦθα Σωκράτης. τῆς γὰρ τροφοῦ εἰπούσης ὅτι τὸν Ἰππόλυτον λέγεις, φησὶν ὅτι σοῦ τάδε κούκ ἐμοῦ κλύεις. οὕτως οὖν καὶ ὁ Σωκράτης· σὺ ταῦτα εἶπες, οὐκ ἐγώ. καὶ ἐνταῦθα πάροδος γίνεται τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ, ἐν ᾧ δείκνυσιν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενός ἐστιν ὁ λέγων, οὐχ ὁ ἐρωτῶν. R. ἰδοὺ ὁ ἀμαθῆς καὶ φιλότιμος νέος πῶς ἀποκρίνεται. O.

E. ἀρχὴ τοῦ γ συλλογισμοῦ. O.

113 A. ἐνὶ λόγῳ εἶπέ] ἀντὶ τοῦ καθόλου εἶπέ. R.

B. ἐκ τῶν ὁμολογημένων] ἐπειδὴ ὁμολόγησε μὴ εἰδέναι τὸ δίκαιον, κέχρηται καταδρομῇ ὁ Σωκράτης ἐλέγχων κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, οὐκ ἀπὸ ἀλλοτρίου προσώπου, ὡς Φοῖνιξ εἰσάγων τὸν Πηλέα οὕτως ἐλέγχει τὸν Ἀχιλλέα, ἢ Δημοσθένης ἐλέγξει θέλων τοὺς Ἀθηναίους τῇ καταδρομῇ χρῆται ὡς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πάντων, ἀλλὰ τῷ ἐλεγχόμενῳ χρῆται Σωκράτης πρὸς μείζονα καταδρομῆν. R.

C. σοῦ τάδε κινδυνεύεις] σημείωσαι πῶς χρηστέον τοῖς ποιητικοῖς, ὅτι οὐ κατὰ τὴν τῆς λέξεως ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ παρωδεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὸ πεζοφανέστερον. R.

D. εἰ ὅ τι μάλιστα] ἀρχεται τοῦ ἐλέγχου, καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μὴ εἰδότα τὰ συμφέροντα, ἐκ τῆς ἀντιπαραστάσεως. πολλῶν γὰρ δεῖται λόγων ἢ ἔνστασις, ὅτι ταῦτόν ἐστι δίκαιον καὶ συμφέρον, ὃ ἐρφεξῆς δείξει. νῦν δὲ φησὶν ὅτι εἰ μὲν ταῦτόν ἐστι τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, ἐδείχθη δὲ μὴ εἰδὼς τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὸ συμφέρον ἄρα· εἰ δὲ ἕτερον, δειχθείης δὲ μὴ εἰδὼς τὸ συμφέρον, διὰ τῶν αὐτῶν λόγων δύο ἀνθ' ἑνὸς δειχθήσῃ ἀγνοῶν. R.

E. σκευαρίων] οὐδὲ γὰρ δέος μὴ κατατριβήσονται οἱ λόγοι δίκην τῶν σκευαρίων, ἃ δὴ σημαίνει τρία, ἢ τὰ σκευή κοινῶς, ἢ τὴν τρυφήν, ἢ ὡς νῦν, τὰς σκευὰς τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν, ὃ ἐστι τὰ ἐνδύματα. R.

E. τὰς σὰς προδρομάς] προδρομὴ ἐστίν, ὅταν ἐν πολέμῳ καταλάβῃ τις φρουρίου, ἐξ οὗ δύναται ἀσφαλοῶς πολεμεῖν. νῦν δὲ τὸ μὴ ἐρωτᾶσθαι διὰ τῶν αὐτῶν λόγων μετὰ τοῦ Σωκράτους. R S.

114 A. ἐπειδὴ δὲ τρυφᾶς] ἐπειδὴ τρυφηλὸς εἶ, ὡς ἐπὶ τῶν ἐδεστώων, οὐκέτ' ἂν ἠδέεως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιο λόγου. R.

B. συμφέροντα] τὴν ἔνστασιν διὰ τούτων φησίν, ὡς ἔδει σε δεῖξαι ὅτι οὐ ταύτων δίκαιον καὶ συμφέρον. εἰ γὰρ μὴ δείξεις, δειχθήσῃ δύο ἀνθ' ἑνὸς ἀγνοῶν. R.

115 A. ἀρχὴ τοῦ ε' συλλογισμοῦ. O.

B. πολλοὶ ἐν πολέμῳ] ἰδοὺ τῇ μείζονι μάχεται, ὅτι οὐ πᾶν καλὸν ἀγαθὸν διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ τραύματα. R.

B. οὐκοῦν τὴν τοιαύτην] ἡ πρώτη λύσις, ὅτι δύο δυσὶν ἠκολούθησεν, οὐ δύο ἐνί, οὐ γὰρ ταύτων ἀνδρεία καὶ θάνατος. R.

116 B. ἔτι τοίνυν] διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δείξας, βούλεται καὶ διὰ τῶν καθ' ὅλου κατασκευάσαι τὸ αὐτό. διὸ καὶ τὸ ἔτι προσέθηκεν. R.

B. εὖ πράττει] σημείωσαι ὅτι τὸ εὖ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ. R.

D. Πεπαρηθίοις] Πεπάρηθος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων· αὐταὶ δὲ διὰ τὸ τὴν Δῆλον κυκλεῦν οὕτω καλοῦνται. R.

118 C. Πυθοκλείδης] μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος, καὶ Πυθαγόρειος, οὗ μαθητῆς Ἀγαθοκλῆς, οὗ Λαμπροκλῆς, οὗ Δάμων. Ἀναξαγόρας δὲ φυσικὸς φιλόσοφος, ὁ νοῦς ἐπικληθεὶς, ὅτι τοῦτον πρῶτος πάντων ἐπέστησε τῷ παντί. R S.

E. τὸ Περικλέους υἱέ] Γάνθηπος καὶ Πάραλος οἱ Περικλέους υἱοί, οὓς καὶ βλιττομάμμας ἐκάλουν. βλίσται γὰρ καὶ βλίστωνες οἱ εὐήθεις, μάρματα δὲ τὰ βρώματα, καὶ τὸ ἐσθίει Ἀργεῖοι μαμμᾶν ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν σύνθετον ὁ βλιττομάμμας, ὁ ἐσθίων εὐήθως, ὡς καὶ σνκομάμμας ὁ σνκοφάγος. ὁ δὲ Κλεινίας ἀνθάδης οὕτως ὡς μηδενὶ τῶν συμβούλων προσέχειν. R S.

119 A. Ζήνων] ὁ Ἐλεάτης Παρμενίδου μαθητῆς, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν. τούτου Πυθόδωρος ἀκροατῆς, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἠξίωται ὡς Ἀντιφῶντι τῆς συνοσσίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε. Καλλίας δὲ Ἀθηναίων στρατηγὸς ἔνδοξός τε πολιτικὸς καὶ αὐτός. R S.

A. τί οὖν διανοεῖ] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ πείθον μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν πολιτικὴν. R.

A. πότερον εἶν] τὸ Ὀμηρικὸν νῦν παραφράζει ρητόν·

νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον ἢ χαλίφρων,
ἢ ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπειαι ἄλγεα πάσχων.

πᾶς γὰρ μὴ μανθάνων ἢ φύσεως ἀντιπραττούσης πάσχει τοῦτο,
καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος νήπιος καὶ ἠλίθιος· ἢ δύναται μὲν, οἴεται
δὲ ἀνωφελεῖ εἶναι τὰ μανθανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτεί-
νεται πρὸς αὐτά, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος χαλίφρων καὶ μαινόμενος·
ἢ οἴεται μὲν ὠφέλιμα εἶναι, ῥαθυμεῖ δὲ καὶ βλακεύει, καὶ ἔστιν
ὁ τοιοῦτος ἐκὼν μεθίων καὶ μὴ προσέχων τὸν νοῦν. R.

B. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας. R.

120 A. ὀρτυγότροφον] εἰρωνικῶς. οὗτος ἐπὶ κύκλου τοὺς
ὀρτυγας παριστὰς κόπτειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε. R.

B. ἀνδραποδώδη] παροιμίαν εἶναι φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
ἀρτιγενῶν πώλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἶδους κουρᾶς προσηκούσης ἀνδρα-
πόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναῖκες τοὺς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γε-
γονότας, οὐπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν
τρίχα ἔλεγον σκώπτουσαι. οἱ δέ, ὅτι τὰς ἐν τῷ στήθει τρίχας ὁ
Πλάτων μεταβαλὼν τὰς ἀνδραποδώδεις φρένας οὕτως ἐκάλεσεν.
R S.

B. ὅσα μαθήσεως] διττὴ ἢ τελειότης ἡμῖν, ἢ μὲν τοῦ λογι-
κοῦ διὰ μαθήσεως γιγνομένη, ἢ δὲ τοῦ ἀλόγου δι' ἀσκήσεως τῶν
βελτιόνων ἐθῶν. R.

E. Ἑρακλέους τε] Ζεὺς-Δανάη, Περσεὺς-Ἀνδρομέδα Κη-
φέως, Ἀχαιμένης. Ζεὺς-ἄλλαι γυναῖκες· Ἀλκαῖος-Λαονόμη,
Ἀμφιτρούων· Ἡλεκτρούων-Λυσιδίκη, Ἀλκμήνη· Ἀμφιτρούων-
Ἀλκμήνη, Ἑρακλῆς. R.

121 A. εἷς Εὐρουσάκη] Ζεὺς-Αἴγινα· Αἰακὸς-Ἐνδηΐς· Τε-
λαμῶν-Περίβοια· Αἴας-Τέκμησσα, Εὐρουσάκης· διὰ μέσου
πολλοὶ-πολλαί· Κλεινίας-Δεινομάχη, Ἀλκιβιάδης. R.

A. εἷς Δαίδαλον] Ζεὺς-Ἥρα· Ἡφαιστος-Γῆ· Ἐρεχθεὺς-
Προκρίς· Μητίων-γυνή τις· Ευπάλαμος-Ἀλκίππη· Δαίδαλος,
διὰ μέσου πολλοί, πολλαί. Σωφρονίσκος-Φαιναρέτη, Σωκρά-
της. R.

B. Σαλαμίνα] νῆσον πρὸς τῇ Ἀττικῇ καὶ πόλιν. R.

B. Αἴγινα] νῆσον μίαν τῶν Κυκλάδων. R.

C. γενέθλιά ἐστιν ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος
ἐορτή, γενέσια δὲ ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνή-
μη. R.

D. τοῦ κωμωδιοποιοῦ] ὃν Πλάτωνα καλεῖσθαι φασιν. R.

D. τροφοῦ] αὕτη Λάκαινα τὸ γένος ἦν, Λανικὴ καλουμένη. R.

E. ἐπτέεις] ἢ διὰ τὸ τὸν λόγον τότε ἄρχεσθαι τελειοῦσθαι, ἢ διὰ τὸ τὸν Ζωροάστρην ζ' γενόμενον ἐτῶν σιωπῆσαι, εἶτα μετὰ λ' χρόνους ἐξηγήσασθαι τῷ βασιλεῖ τῆς ὅλης φιλοσοφίας, ἢ ὡς τῷ Μίδρα οἰκίον τὸν ζ' ἀριθμόν, ὃν διαφερόντως οἱ Πέρσαι σέβουσιν. R S.

E. δις ἐπτά] τότε γὰρ ὁ τέλειος ἐν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγος, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων καὶ Ἀλκμαίων ὁ Πυθαγόρειος φασίν. R S.

122 A. Ζωροάστρης ἀρχαιότερος ἑξακισχιλλίους ἔτεσιν εἶναι λέγεται Πλάτωνος· ὃν οἱ μὲν Ἕλληνα, οἱ δὲ τῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἠπειροῦ ὠρμημένων [παῖδά] φασι, πᾶσάν τε σοφίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκμαθεῖν, τουτέστιν ἐπιτοχοῦς νοήματος· οὐ δὲ εἰς Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφραζόμενον τοῦνομα τὸν ἀστροθύτην δηλοῖ. τιμῆσαι τε αὐτὸν τὴν ἀνακχωρηκυῖαν διαγωγὴν τῶν πολλῶν, καὶ δὴ τὴν τῶν ἐμψύχων ἀποχὴν, συγγράμματά τε διάφορα καταλιπεῖν, ἐξ ὧν καὶ δεικνυσθαι τρία μέρη φιλοσοφίας εἶναι κατ' αὐτόν, φυσικόν, οικονομικόν, πολιτικόν. R S.

B. ἔλξεις] ὅτι καὶ τὴν ἱματίων ἔλξιν, ἣ φησὶ Πλούταρχος, διαφερόντως Ἀλκιβιάδης ἐπετήδευε. R.

C. σημείωσαι φιλονικίαν διὰ τοῦ ἰ, τὴν φιλίαν τῆς νίκης. R.

D. Μεσσήνης] ὡς Τυρταῖός φησι·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.
χώρα δὲ ἐστὶν αὕτη. R.

D. Εἴλωτες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ Ἑλους, πόλεως ἐν Πελοποννήσῳ·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον
φησὶν Ὅμηρος. καὶ εἴλωτεία ἢ δουλεία. R.

123 A. τὸν Αἰσώπου μῦθον] ὁ μῦθος τοιοῦτος. λέων μὴ οἷός τε διὰ γῆρας θηρεύειν ὧν προσεποιεῖτο νοσεῖν, ἵνα δὴ τὰ θηρία πρὸς ἐπίσκεψιν ἰόντα παρ' αὐτὸν κατεσθίῃ. δεινὴ δ' ἢ ἀλώπηξ οὕσα τὸν δόλον συνιδεῖν ἐφώρασε, καὶ τοῦ λέοντος ἀν-

τὴν ἀξιούντος εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔφη μὴ δύνασθαι εἰσιέναι· ὄρα γὰρ ἴχνη μὲν εἰσιόντων, ἐξιόντων δ' οὐ. R.

B. ἀνδρὸς ἀξιοπίστου] περὶ Ξενοφῶντος φασὶ λέγειν αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἱστορήσει τὰ Περσῶν, Κύρω συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀροξέρξην. R S.

C. Ἐρχιασι] Ἐρχιεῖς δῆμος ὑπὸ τὴν Αἰαντίδα φυλὴν, ἢ ὡς τινες, Αἰγηίδα. πλέθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίους, ὧν τὸ ἕκτον πήχεις ἐξήκοντα ἔξ δίμοιρον, ὃ ἐστι τὸ πλέθρον. R S.

E. Λεωτυχίδης ὁ κατὰ Μήδου στρατηγῆσας. Ἀρχίδαμος, ἐφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἄγισ δέ, ἐφ' οὗ ἐκράτησαν Λακεδαιμόνιοι. R.

124 A. ἀλλ' ὦ μακάριε] ἐντεῦθεν τὸ τρίτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἐκφαίνον τὴν οὐσίαν ἡμῶν καθ' ἣν ὑπεστήκαμεν. R.

D. παίζεις] ὅτι ἐπιμελείας δεῖσθαί φησιν ἑαυτόν, διὰ τοῦτο παίζειν λέγεται. R.

D. νό γε] ἀγνοεῖ ἑαυτόν ὁ Σωκράτης ἐνθουσιαστικῶς. R.

D. οὐκ ἀπορρητέον] οὐκ ἀποκνητέον. R.

E. οἱ πράττειν τὰ πράγματα] ὅτι τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς τὰ πρακτέα εἰσίν. R.

125 A. τοῦτο ἀγαθὸς] ἐπὶ μὲν τῶν βαναύσων τοῦτο οὐκ ἄτοπον, ἐπὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἄτοπον τὸ εἶναι τὸν σοφὸν κατὰ τι ἀγαθόν. R.

B. ἄρχειν] ἐντεῦθεν τὸ εἶδος παραδίδωσι τοῦ πολιτικοῦ, ὅτι τὸ ἄρχειν. R.

C. κελυστῶν] τῶν περὶ τὰ ἄρμενα ἱσταμένων. R.

D. τίς οὖν αὕτη] ἐντεῦθεν τὸ πολιτικὸν ὅτι φρόνησις καὶ οὐ σοφία. R.

126 C. ἄρ' οὖν φιλλίαν] οὐχ ὡς βουλόμενος ὁ Σωκράτης καὶ αὐτὸς εἶναι τέλος τὴν φιλλίαν, ταῦτα ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι ὡς τὸν νεανίσκον ταυτὸν ὑπολαμβάνειν στοργὴν καὶ φιλλίαν. R.

C. ὁμόνοϊαν] ὁμόνοιά ἐστι γνώσις τῶν ἀντογνωστῶν. R.

C. ἀριθμούς] ἀριθμοί, ἀριθμητά, διαρισμένα. R.

D. πήχεως] πήχεις, μετρικὴ, συνεχές. R.

D. σταδμοῦ] σταδμοί, στατικὴ, ῥοπή· ὥστε ἐκ τῶν Πλάτωνος τρίτον εἶδος ποσοῦ ῥοπή. R.

D. μὴ κάμῃς] πολλὰ ἠρώτησε· διὸ τὸν νέον διεγείρων λέγει μὴ κάμῃς. R. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκον προτρέπει μὴ ἀποκαμεῖν. O.

E. ταλασιουργίας] τῆς ξαντικῆς. ταλασιουργία δὲ ἢ ὅτι τὰ λάσια ἐργάζεται, ἢ παρὰ τοὺς ταλάρους. R.

127A. κατὰ τὸν σὸν λόγον] ἀναγκαίως πρόσκειται διὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀποδεδειγμένα, μηδὲν διαφέρειν κατὰ τὰ πολεμικά τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. R.

A. ἢ ἄρα] κατὰ γὰρ τὸ προσεχὲς τέλος οὐχ ὁμονοεῖ ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀλλὰ κατὰ τὸ πόρρω. R.

B. ὅτι τὰ αὐτῶν] ἀντιλέγει ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Σωκράτει, ὅτι ἀλλ' εὐ οἰκοῦσι τὰς πόλεις δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τὰ αὐτῶν πράττουσιν· ὁ δὲ Σωκράτης φησὶν ὅτι πάλαι ὑπὸ σοῦ ταῦτα ἐλέγετο, οὐκ ἄρτι γε. R.

129 A. πότερον οὖν δὴ ράδιον τυγχάνειν] ὡς ράδιον παντὸς εἶναι τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγχάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν· καὶ γὰρ λέγεται·

τὸ γνῶθι σαυτόν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ μόνος δὲ τοῦτ' ἐπίσταται θεός. R.

A. φαῦλος] ἀντὶ τοῦ εὐτελής. R.

A. ἀναθεῖς] τὸ γνῶθι σαυτόν Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνέθηκεν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Φημονόη ἢ προφήτις. R S.

B. ἐσμὲν αὐτοὶ] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ κατηγορικῶς. R.

B. ἔχε οὖν] ἢ ἐλάττων πρότασις ἐνθένδε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀργάνῳ χρῆται τῷ σώματι. R.

C. τομεῖ] τομεύς ἐστὶν ἐργαλεῖον τὴν βάσιν ἔχον κυκλικῆς σμίλης δὲ ἡμικυκλικῆν. R.

130 A. ἢ οὖν ἄλλο τι] ἢ μείζων πρότασις, ἢ λέγουσα τὸ τῷ σώματι χρώμενον ψυχὴ ἐστὶ. R.

C. σαφέστερον] οἶδεν ἐλλιπῆ τὸν ὄρον ὁ Σωκράτης. ὁ ράθυμος Ἀλκιβιάδης, ἴδε, τί λέγει. R.

131 A. ὅστις ἄρα] ἐκ τούτων δῆλον ὡς τῶν τεχνιτῶν οἱ λόγοι οὐκ εἰσὶν αἰεὶ ἐν ψυχῇ, ἐκείνων δέ, ὧν μετὰ τὸν τοῦ σώματος χωρισμὸν οὐκ ἐπήλλακται. R.

B. σωφροσύνην λέγει Πλάτων τὴν φρόνησιν, ὡς ἀπὸ τῶν

χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιστρέφουσιν, καὶ ἄλλως, ὅτι ἀντι-
στρέφουσιν ἀλλήλαις αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί. R.

C. εἰ ἄρα τις] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὑποθετικῶς ὅτι ὁ
ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ. R.

132 A. τοῦ μεγαλήτορος] παρωδεῖ τὸ ἔπος
δῆμος Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος.
εὐπρόσωπος δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα, ἐπεὶ κατὰ τὸν καθ' ἕνα ἕκα-
στον αὐτοῦ εὐτελής. R.

E. κάτοπτρα] τὰ φυσικά, οἶον ὕαλον ἢ κέρασ. R.

133 C. ἄρ' οὐκ μὴ γινώσκοντες] συλλογισμὸς δεικνύων ὅτι
ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός, πρότασις ἢ λέγουσα οὐδὲ
τὰ ἑαυτοῦ οἶδεν. R.

E. ὅστις δὲ] ἐνταῦθα ἢ δευτέρα πρότασις τοῦ συλλογι-
σμοῦ. R.

E. οὐκ ἄρα] τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ
πολιτικὸς οὐδ' οἰκονομικὸς οὐδ' ἠθικός. R.

134 B. εἰ δὴ μέλλεις] συλλογισμοῦ πρώτη πρότασις· ὁ τὸ
τῆς πολιτείας μέλλων πράττειν ὀρθῶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις με-
ταδίδωσιν. R.

C. δύνατο δ' ἂν τις] δευτέρα πρότασις· οὐδεὶς ἀρετῆς τοῖς
πολίταις μεταδιδούς δύναται μὴ ἔχειν ἀρετὴν. R.

135 C. ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν] τῇ ἀποσιωπήσει ἐξογκοῖ τὸ
πρᾶγμα, οἶον τὸ δουλοπρεπές. R.

D. τὸ μὲν σὸν] ἐγὼ μὲν ἐραστής, σὺ δὲ ἐρώμενος. R.

E. πελαργοῦ] ἐπειδὴ τοὺς πελαργούς φασὶ γηράσαντας τοὺς
γονεῖς ἀμοιβαίως κομιδῆς ἀξιοῦν, ἧς ἔτυχον ἐν τῇ νεοττείᾳ παρ'
αὐτῶν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 140 D. ἐνεοῦς] ἀφώνους, κωφούς, ἐξεστηκότας, νωδούς,
νωχελεῖς, μετεώρους. R.

147 A. ἐπουρίση] ἀποπέμψη, ἢ ὡς νῦν, ἐφορμήση. R.

C. φθονερός ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαυ-
τόν. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασκά-

νου· ὁ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κακηγορεῖ, ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἴσως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μα-
νιώδης. R.

D. τὸ φαῦλον ἐπὶ τεσσάρων ἐννοιῶν τάσσεται, κατ' ἐναν-
τιότητα παραλαμβανομένων. ἐπὶ ἀπλότητος καὶ εὐηθείας Δη-
μοσθένης· οὐ γὰρ εἰ φαύλοις ὑμεῖς προστάταις χρῆσθε· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἐπαίνου Εὐριπίδης·

φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν·

ἐπὶ δὲ μεγέθους, φαῦλον στόμα ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπὶ δὲ μικρό-
τητος εὐθέως ἐν ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγουσι δὲ καὶ
τὴν φαυλίαν ἐλαίαν μικρόκαρπον οὖσαν οὕτως ὀνομάζεσθαι.
ἐκνενίκηκε μέντοι τὴν παλαιὰν χρῆσιν ἢ εἰς τὸ κακὸν μετά-
ληψις· φαῦλον γὰρ οἱ πλεῖστοι τὸ κακὸν ἑξακούουσι. R S.

149 A. δωροδόκοι καὶ οἱ δῶρα λαμβάνοντες καὶ οἱ δῶρα
διδόντες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ ἐπὶ τοῦ Ζελεῖτου Ἀρθ-
μίου ἔφη δωροδόκος, ὅπερ ἐν ἴσφ κεῖται τῶ δῶρα διδούς. ἐπὶ
δὲ τοῦ δῶρα λαμβάνειν πολλὴ ἢ παράθεσις, ὥσπερ καὶ ἐν-
ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΊΠΠΑΡΧΟΝ.

P. 226 C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὃ προσυπακου-
στέον. O.

228 B. Φιλαῖται] δῆμος Αἰγηίδος. R.

229 A. στεῖχε] ἴθι, πορεύου. R.

A. Στειριακῇ ὁδῷ] Στειριὰ δῆμος Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ
ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται. R.

C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θουκυδίδης οὕτω φη-
σίν. O.

D. τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης· ὁ τέως προσκυ-
νῶν τὴν θόλον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἂ' γὰρ μόλις

στεφανηπλοκοῦσ' ἔβασκον ἐν ταῖς μυρρίναις,

τέως μὲν οὐκ ἂν

Ζωῖλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· οὕτω γὰρ ἁμογνωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεὺς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀρεὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται·

οὐ γὰρ τίθειμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον

ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ κέχρηται, περὶ Ἵπερβόλου λέγων

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν

τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

καὶ ἔτι ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὔρηται ἀντὶ τοῦ ἕως· λέγει δὲ ὁ ἑπικομῶν τὸν κἀνθαρὸν

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω

τέως, ἕως αὐτὸν λάθῃς διαρραγείς.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐβοίαν ἀποδοθῆναι περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιήσαμεν. παρὰ δὲ Φερεκύδη καὶ τοῦνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὔρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὐρὸν Ἄρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέῳ, ἤρτο ταύτην τί ποιεῖς; ἢ δὲ εἶπε· τέως σὺ ἐζήτεις ἵνα πόλιν κτίσης, εὔρον· ἀφ' οὗ ἀνακινηθεὶς τὴν πόλιν ὠνόμασε Τέω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ὡς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. ἀντίκειται δὲ τῷ τέως τὸ ἐν ὄσῳ. R S.

Ε. ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες· οὓς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀντιθέσαν. Ἄλλως ἀναθέσθαι ἀθετῆσαι. R.

Εἰς τοὺς Ἀντερᾶστας.

P. 133 C. παροιμία·

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἴλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. R.

D. εἰρωνικῶς] εἰρωνεία τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολακεία, ψευδολογία. καὶ εἰρῶνα τὸν κόλακα. R.

135 E. πένταθλοι οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν πένταθλον ἀγωνιζόμενοι. ἔστι γὰρ

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,
πάλη, σίγυννος, ἄλμα, δίσκος καὶ δρόμος.

σίγυννος δὲ ἔστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ ὀλοσίδηρον ἀκόντιον. πέλτη δὲ ἀσπίς ἴτυν οὐκ ἔχουσα ἢ τετράγωνος, ἣν οἱ φοροῦντες λέγονται πελτασταί, ἢ τοξόται, ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. R S.

138 E. σημειῶσαι ὅτι διαιτητῆς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδίᾳ συμβιβάζων, δικαστῆς δὲ ὁ δημοσίᾳ κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας λαχών. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΑΓΗ.

P. 122 B. παροιμία ἱερὸν συμβουλή, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. δεῖ γὰρ τὸν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν· τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον ἀλλὰ τῶν χρωμένων ἔστι κοινόν· ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ θέλοντες συμβουλεύεσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευούσιν ἀψευδεῖν καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. ἄλλοι δὲ φασιν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. R.

E. ἐδιδάξατο] ἀντὶ τοῦ οὐκ αὐτὸς ἀλλὰ δι' ἑτέρου ἐδίδαξέ τινος. R.

125 C. τί ἂν ἡμῖν] γρ. τί ἂν οἷη αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. R.

C. μαγείρων] γρ. μαγειρικῶν. R.

126 B. ἵππικοί] γρ. οἷς εἰσὶ τε ἵπποι καὶ χρῶνται. R.

B. παρὰ τίνος] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις· Ἀττικοὶ γὰρ εἰς διδα-

σκάλου φασίν, οὐκ εἰς διδάσκαλον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικὴ ἀντ' αἰτιατικῆς. Ο.

127 C. ἔμβραχυν] ὅπερ ἂν εἴποι τις εὐχερῶς εἰπεῖν ἐθέλων ἢ ἀπλῶς, τοῦτο ἔμβραχυν λέγεται. ἔμβραχυν οὖν συντόμως καὶ ἀπλῶς. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντους· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχυν βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχυν
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροί;

Κρατῖνος Ὀραιοῖς·

ἔδει παρέχειν, ὅ τί τις εὔξαιτ' ἔμβραχυν. R S.

E. Ἀναγυροῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιοι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΡΜΙΔΗΝ.

P. 153 A. Ποτίδαια] πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. Ο.

A. καταντικρὺ] ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὀμήρῳ ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος·

καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμοίως· οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ φανεροῦς· γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς δῆμασιν, οὕτως ἀντικρὺ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν, τὴν φανεράν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὀλοσχερῶς. Ὀμηρος·

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μέλινον ἄγχι παραστάς
πληῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε.

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου·

ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἦλυθ' ἀκωκή. R S.

C. ἐπιεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, εὐγνωμόνως καὶ ἐπιμελῶς· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. καὶ ἐπιεικῆς ὁ μέτριος. R.

D. ἄδην] ἄλις, εἰς κόρον, ἱκανῶς, δαψιλῶς, ἀρκούντως. R.

154 B. λευκὴ στάθμη] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδῆλα ἀδήλοις σημειουμένων, κἂν τούτῳ μηδὲν συνιέντων. ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου γινομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίῳν·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονικῆ. κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἡ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο. τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. R S.

155 A. ἔτι τυγχάνει] γρ. εἴ γ' ἐτύγχανε. R.

D. ἐπ' ἑαυτοῦ ἦν] γρ. ἐν ἑαυτῷ ἦν. R. ἀπόλοιο δῆτ' ὃ Πλάτων οὕτως ἐπιβούλως ψυχαῖς ἀφελέσει τὸν λόγον προσενεγκών. O.

157 C. ὤμοσα] γρ. καὶ ὁμώμοκα. R.

D. ὅτι πλείστων δοκεῖ πολὺ σωφρονέστατος] γρ. καὶ ὅτι πάνυ πολὺ δοκεῖ σωφρονέστατος. R.

E. γενήσεται] γρ. καὶ γεννήσειαν. R.

158 B. δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν πρὸ σοῦ ἐν οὐδενὶ ὑπερβληκέναι] γρ. καὶ δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. R.

C. ὅτι ἄλογον] γρ. καὶ ὅτι οὐ ῥάδιον. R.

159 B. οὐ τῶν καλῶν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ, ὃ Σώκρατες, σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρουόμενος Χαρμίδην. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκε λόγον, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γοῦν καὶ τὸ ἡσυχῆ τι καὶ κοσμίως πράττειν σωφροσύνης. ἡσυχῆ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταράχως φημί· σὺ δὲ ὁμωνύμως τὸ ἡσυχῆ ἀντὶ τοῦ νωθρῶς ἐκδεχόμενος δῆλος εἶ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν. O.

161 E. στλεγγίδα] στλεγγίς ξύστρα· τὸ πάλαι δὲ ἡ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἣ ἀπεμάσσοντο. στλεγγίσματα δὲ τὰ περιξύσματα. κυρῶς δὲ καλάμιναι ξύστραι. ὁ δὲ Θυατειρη-

νὸς στλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, στλαγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον. R.

163 B. ἐπ' οἰκήματος] ἐπὶ τοῦ δεσμοτηρίου, ὡς Δυσίας, ἢ ἐπὶ πορνείου, ὡς Ἀττικοί. R.

165 A. παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγνωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. λέγουσι δ' αὐτὸ ἐν Δελφοῖς ἀναγεγράφθαι. οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα·

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέθην.

οὐπω τότε ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα τὴν ἐγγύην ἄτην *λέγοντ' ; ἦν, * ἀλλ' ἐγὼ φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

ὅτι δὲ ἐστὶν ἐν Δελφοῖς ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, δῆλον ποιεῖ Πλάτων Χαρμίδη, λέγων· ὃ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα γράμματα ἀναθέντες, τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. R S.

E. λογιστικὴ ἐστὶ θεωρία τῶν ἀριθμητῶν, οὐχὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν μεταχειριστικὴ, οὐ τὸν ὄντως ἀριθμὸν λαμβάνουσα, ἀλλ' ὑποτιθεμένη τὸ μὲν ἐν ὡς μονάδα, τὸ δὲ ἀριθμητὸν ὡς ἀριθμὸν, οἷον τὰ τρία τριάδα εἶναι καὶ τὰ δέκα δεκάδα· ἐφ' ὧν ἐπάγει τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν θεωρήματα. θεωρεῖ οὖν τοῦτο μὲν τὸ κληθὲν ὑπ' Ἀρχιμήδους βοεικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ μηλίτας καὶ φιαλίτας ἀριθμούς, τοὺς μὲν ἐπὶ φιαλῶν, τοὺς δὲ ἐπὶ ποιμνης· καὶ ἐπ' ἄλλων δὲ γενῶν τὰ πλήθη τῶν αἰσθητῶν σωμάτων σκοποῦσα, ὡς περὶ τελείων ἀποφαίνεται. ὕλη δὲ αὐτῆς πάντα τὰ ἀριθμητά· μέρη δὲ αὐτῆς αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Αἰγυπτιακαὶ καλούμεναι μέθοδοι ἐν πολλαπλασιασμοῖς καὶ μερισμοῖς, καὶ αἱ τῶν μορίων συγκεφαλαιώσεις καὶ διαιρέσεις, αἷς ἰχνεύει τὰ κατὰ τὴν ὕλην ἐμφωλευόμενα τῶν προβλημάτων τῇ περὶ τοὺς τριγώνους καὶ πολυγώνους πραγματείᾳ. τέλος δὲ αὐτῆς τὸ κοινωνικὸν ἐν βίῳ καὶ χρήσιμον ἐν συμβολαίοις, εἰ καὶ δοκεῖ περὶ τῶν αἰσθητῶν ὡς τελείων ἀποφαίνεσθαι. R.

E. γεωμετρικῆς] γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη θεωρητικὴ μεγεθῶν καὶ σχημάτων, καὶ τῶν περιοριζουσῶν καὶ περατουσῶν ταῦτα ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν, τῶν τε ἐν τούτοις παθῶν καὶ σχέσεων, καὶ ἐνεργειῶν ἐν μορφαῖς, καὶ κινήσεων ἐν ποιότησι.

πάθη μὲν οὖν λέγεται τὰ περὶ τὰς διαιρέσεις, σχέσεις δὲ οἱ τῶν μεγεθῶν πρὸς ἄλληλα λόγοι καὶ θέσεις καὶ καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνουσιν. R.

166 B. πλείω τῶν ἐπιστημῶν] γρ. καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. R.

C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

167 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων. τὰς γὰρ τρίτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρωνων τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρία ἀριθμὸς, ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιοπέριττος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίω· καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος, καὶ Πλάτων Πολιτείας καὶ ἐνταῦθα. R S.

172 C. ἀλλ' ἴδωμεν] γρ. καὶ ἀλλὰ δῶμεν. R.

175 C. ἀμωσγέπως] τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὄντινοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐκ παντὸς τρόπου. R.

E. ἐπωδῆς] γρ. καὶ ἐπωδίας. R.

176 B. ὀσημέραι] διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΧΗΤΑ.

P. 180 B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστικῶς ἄγαν. O.

183 E. στύρακος] στύραξ κέντρον, κέρας, ἐπιδορατὶς. R.

187 B. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτριῶν κινδυνευόντων. Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἴση ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων·

καὶ δὴ Πίκουρος ὥστε Κᾶρ κεκλήσομαι,
καὶ Ἐφορος ἐν ἁ' ἱστοριῶν, καὶ Φιλήμων ἐν Γάμῳ·

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα,
καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπι·

δράσω τάδ'· ἐν * τῷ * Καρὶ κινδυνευτέον.
καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις·
ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρώτῳ πειρᾶσθαι.

καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R S. ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλῳ·
καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς
δούλους ἐποιοῦντο, ἔνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ
Θρακας, καὶ τὰς δούλας Θράττας καὶ Καείρας. O.

B. ἐν πίστῳ τὴν κεραμείαν] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας
μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη
τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι
καὶ Πλάτων ἐν Γοργία, λέγων· τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίστῳ
τὴν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

191 C. γεροφόροις] τὰ σκεπάσματα πάντα οἱ Ἀττικοὶ
γέρρα ἔλεγον. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματά τινα καὶ Περσι-
κά, οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. οἱ δὲ γέρρα τὰς σκηναίς φασί,
καὶ γεροφόρους τοὺς τὰ εἰρημένα φέροντας. R.

192 C. ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις. O.

196 D. οὐκ ἂν πᾶσα ὕς γνοίη] κᾶν κύων κᾶν ὕς γνοίη,
ἐπὶ τοῦ ραδίου καὶ εὐγνώστου, ὥστε καὶ τὰ ἀμαθέστατα ζῶα
καταμαθεῖν. R.

197 A. μῶρον] Ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμέ-
νως. O.

C. Αἰξωνὴ δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκεῖθεν,
οἳ καὶ βλάσφημοι ἐκωμωδοῦντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι
φασὶ τὸ βλασφημεῖν· ὃ καὶ ἡ Πλατωνικὴ ρῆσις δηλοῖ. R. ἀντὶ
τοῦ ὑπερήφανον· οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκόπτου-
το. O.

201 B. Ὅμηρον] Ἡσιόδου τὸ ρητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς Ὀμή-
ρου εἴρηκεν ἀγνοῶ. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΣΙΝ.

P. 203 A. Ἀκαδημίας] Ἀθήνησι προάστειον γυμνάσιον
ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου ἥρωος ὀνομασθέν. R.

205 C. κέλησι] ἄζυξιν ἵπποις. R.

C. κρονικώτερα] ἢ τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιά, ἢ τὰ εὐήθη. R.

D. πρὸ τῆς νίκης ἄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβάνοντων. R.

206 D. Ἐρμαῖα] ἔν τῶν Ἐρμουῦ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παλαιστρική. ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἡ διατριβή, εἰκὸς τοὺς αὐτόθι φοιτῶντας νέους Ἐρμῆ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς, καθότι ἔφορος τῆς παλαιστρικής, Ἐρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν. λέγεται δὲ καὶ παίδων οὕτως ἄγων παρὰ Συρακοσίοις, ὡς φησι Διογενιανός. O.

E. ἀστραγαλίζειν τὸ ἀστραγάλοις παίζειν, ὅπερ καὶ ἀστρίξειν ἔλεγον, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἄστριας ἐκάλουν. Καλλίμαχος·

ζορκός τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος αὐτίκα δώσω

. . . νεοσμῆκτους ἄστριας.

ἔνιοι δὲ ἀστρίχους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρσιν, καὶ εἰς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἐξ ἑβδομάδος κατὰ ἀντίθετον συγκειμένας ὥσπερ ο κύβος· ἔχει δὲ ἀντικείμενα μονάδα καὶ ἐξάδα, εἶτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυὰς καὶ πεντὰς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται διὰ τὸ ἐκείνους ἐπιφανείας ἔχειν ἕξ. εἰσὶ δὲ αἱ σύμπασαι τῶν ἀστραγάλων πτώσεις ὁμοῦ τεσσάρων παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριάκοντα. τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ δὲ βασιλέων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἐταιρίδων· αἱ δὲ ἀπὸ τινῶν συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλεύης προσηγόρευνται. λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς Στησίχορος καὶ ἕτερα Εὐριπίδης, Στησίχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν ὀκτάδα, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἰέρῳ τοῦ μελοποιοῦ τάφος ἐξ ὀκτῶ γωνιῶν συνέκειτο, Εὐριπίδης δὲ ὁ τὸν τεσσαράκοντα· εἰς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀθήνησι προστατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων κατασταθέντων κατάλυσιν. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἕξ δυνάμενος Κῶος καὶ ἐξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἐν καὶ κύων. λέγεται δὲ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου, οἷον Χῖος παραστάς Κῶον οὐκ ἐάσω· ἀφ' οὗ καὶ Στράτις Λιμνοπέδαις·

Χῖος παραστάς Κῶον οὐκ ἐᾷ λέγειν.

ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρύοις καὶ ὀλί-

γοις, τοῦ δὲ εἶδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον, τὸ δὲ τρόπον, τὸ δὲ ὤμιλλαν. Ο. ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶ τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινων ἄλλων ἐξετάζειν τὸν συμπαίζοντα, πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. R O S.

τρόπον δ' ἐστὶν ἢ εἰς βόθρυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος Πυλαία·

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπον.

ἢ δὲ ὤμιλλά ἐστιν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικῶντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἠττωμένων. Εὐπόλις Χρυσῶ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλώπων κατάκλισιν τοῦνομα οὕτως φησὶν· ἔπειτ' εἴσειμι ἐνθάδε μείνας εἰς ὤμιλλαν καὶ μὴ μετή. Ο.

Ε. παιδιὰ τις τὸ ἀρτιάζειν, ἐν ἣ τούς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχάζονται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν. Ο.

Ε. φορμίσκων] καλαθίσκων. R. πλεκτῶν ἀγγείων ἦτοι σφυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνακτι. Ο.

207 B. ἐπηλυγισάμενος] ἐπισκιασάμενος, ἐπικρουψάμενος· λύγη γὰρ ἢ σκιά. R.

D. παιδοτρύβην] ἀλείπτην, γυμναστήν. R.

208 A. ὀρικοῦ] τοῦ ἡμιονικοῦ· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. R.

209 B. ψῆλαι] τὸ ἄνευ πλήκτρον τῶ δακτύλῳ τὰς χορδὰς ἐπαφᾶσθαι. Ο. γρ. καὶ τίλλαι. R.

216 A. ὡς γε οὕτωςι ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἔντευξιν. Ο.

A. ἀλλόκοτον, ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. R.

C. τὸ καλὸν φίλον] ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. R.

219 D. μὴ μάλιστα ἄλλα] γρ. καὶ μὴ ἡμᾶς τᾶλλα. R.

222 B. ἀπολεῖν] γρ. καὶ ἀπολιπεῖν καὶ ὑποβαλεῖν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΤΘΥΔΗΜΟΝ.

P. 271 B. σκληφρός] ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν· προφερῆς δὲ ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. R. οὕτως λέγεται καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἰσχνὸς καὶ λεπτὸς τὸ σῶμα. O.

278 B. σκολύθρια] ταπεινὰ διφρία. ἔνιοι δὲ ὑποπόδια. R.

281 D. γέγονεν] γρ. πέφυκεν. R.

285 C. τῇ Μηδείᾳ] αὕτη γὰρ συνεβούλευσεν, ἀπὸ Κόλχων μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἰωλκὸν ἐλθοῦσα, ταῖς Πελλοῦ θυγατράσιν ἵνα, εἰ τοῦτον βούλοιντο νέον γενέσθαι, ἐψηθῇ. R.

291 B. κόρυδοι ὄρνιθες ὄρνυξιν ὅμοιοι, οὓς ἔνιοι μὲν κορυδάλλους φασί, Γῆς καὶ Ἀθηνᾶς ἱεροί. R.

292 E. Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνυνομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκους οὓσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον· ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελλίμπανον οἱ Κορινθιοὶ, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραχρῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγορήσοντας τῶν Μεγαρέων, οἳ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήεσαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήψονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρέσβεις παραχρῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωρούντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παλεῖν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις λέγων·

ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
καὶ ἐν Ταγηνισταῖς, καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· Μεγαρεῦσι γὰρ ὠρμημένοις ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθιον· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος. R S.

293 D. καλὰ δη πάντ' ἄγεις] ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν

αἴσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

297 C. τοῦ λόγου] γρ. τοῦ ὅλου. R.

298 C. λίνον λίνῳ συνάπτεις, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ, καὶ Στράτις Ποταμίῳις καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

D. τῶν ᾠδίων] τῶν κοβίων. R.

301 A. ἔγρυξα] ἔκραξα, ἢ ἐφθεγξάμην, ὡς νῦν. R.

302 C. Ἀπόλλων πατρῶος] φασὶ τινες Ἀθηναίους αὐτόχθονας φῦναι, καὶ τούτῳ γονέας ἔχειν Γῆν καὶ Ἥλιον, ὃς ὁ αὐτός ἐστιν Ἀπόλλωνι. οἱ δέ, ὅτι Κρεούση τῇ Ἐρεχθέως μιγείς Ἀπόλλων Ἴωνα ἐγέννησεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἴωνας κληθῆναι, καὶ διὰ ταῦτα πατρῶον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα ἔχειν. R.

D. ἔρκιος] ἔρκη τοὺς οἴκους Ἀθηναῖοί φασιν· ἐκ τούτου δὲ καὶ Ζεὺς ἔρκιος παρ' αὐτοῖς, ὃν ἴδρουν ἐν τούτοις φυλακῆς χάριν. φρατρία δὲ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος ἐκάστης φυλῆς, καὶ Ἀθηνᾶ φρατρία ἢ τούτου ἔφορος. R S.

303 A. τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύπαξ ἔλεγον, ὡς καὶ Λυκόφρων ᾠήθη. οὐκ ἔστι δέ· τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκέτι. R S.

305 D. κολούεσθαι] ἐλαττοῦσθαι, ἐμποδίζεσθαι. R.

EΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΝ.

P. 309 A. πάγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φράσεως καὶ τὸ ἄρτι χνοάζων τὰς παρειάς, καὶ τὸ ἀρτίχνοος, καὶ τὸ λούλοις ὑποσκιαζόμενος ἤδη, καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης. O.

D. ᾠ] θαυμαστικόν. O.

310 A. τῆς παρελθούσης] Ἀττικὸν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν τὴν παρελθούσαν νύκτα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον. O.

315 E. λιπαρῶς] ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. R.

330 B. μορίων ἄλλοίων ἐπιστήμη] γρ. οἶον ἐπιστήμη· ἐν ἄλλῳ δὲ μορίων ἄλλοίων. R.

331 D. ἀμηγέπη] ἀντὶ τοῦ ὄπωσοῦν. O.

335 E. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες, οὗ αἰτία ἦδε· δρομοκῆρυκες ἐξ Ἀρκαδίας ἐφοίτων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἄγγελοι, καὶ ἀπείρητο αὐτοῖς ἱππεύειν ἀλλ' αὐτοῦργοῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰεὶ οὖν ἐν βραχεῖ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, δρομοκῆρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζεν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. R S.

337 D. πρυτανεῖον] θεσμοθέσιον, θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά. R.

338 A. ῥαβδούχοι ἄνδρες τῆς τῶν θεάτρων εὐκοσμίας ἐπιμελούμενοι. R.

340 E. εἰς καιρὸν] εὐκαιρως. R.

341 D. πολλοῦ γε δεῖ] τοῦτο καθ' ὑπόκρισιν λέγεται ἀποφατικῶς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεῖ. R.

344 B. χαριέντως] ἀστείως, συνετῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ παιγνιάς. R.

348 C. διόρισαι] ἤγουν ἔξω τῶν ὄρων ποίησον. R.

349 E. ἴτας] θαρραλέους, ἐπὶ πάντα ὀρμῶντας. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΟΡΓΙΑΝ.

P. 447 A. πολέμου] παροιμία, πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις, πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας καὶ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι χρὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὐ. R. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη. O.

A. μεταλαγχάνειν] ἔλλειπτικῶς εἴρηται τῷ Πλάτωνι. λείπει γὰρ τῇ διανοίᾳ τὸ ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἐν λόγοις ἡδονῆς, οἷαν δὴ νῦν παρέσχετο Γοργίας. R.

A. οὕτω] κατὰ τὰ τελευταῖα ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ. O.

A. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἄρα. O.

A. τὸ λεγόμενον] οὐ πάνυ τὸ λεχθὲν ἀποδέχεται Σωκρα-

της· διὸ καὶ ἐπάγει ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον. λείπει δὲ τὸ πεπόνθασμεν, ἵν' ἢ τοιοῦτο· ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθασμεν, ὅπερ οἱ κατόπιν ἑορτῆς παραγινόμενοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἑορτῇ θυμηδίας ὑστεροῦντες. Ο.

A. κατόπιν ἑορτῆς] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τινὶ καλῷ πράγματι ἀπολιμπανομένων. R.

A. ἀναγκάσας] ἢ ἀνάγκη διττή, ἢ μὲν πρὸς βίαν, ἢ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρέβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελοῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον, καὶ πρὸ τούτων θεοῦ. R.

B. οὐδὲν πράγμα] οὐδὲν ἐργῶδες ἢ δυσχερές. R.

B. καὶ ἰάσομαι] παροιμιακὸν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλέως καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελόντος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. R.

B. ἀλλ' ἄρα] ἀρχὴ τις αὕτη τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων τοῦ πρώτου μέρους, ὅ ἐστι τὸ περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. R.

C. ἢ καλῶς λέγεις] ταῦτα διελέγοντο εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους εἰσιόντες οἶκον· εἶτα ἔσωθεν αὐτοῦ Γοργία ἐντυγχάνουσι. R.

448 A. πολλῶν ἐτῶν] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πώποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγνοῦς. R.

B. Ἡρόδικος] οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανὸς ἐστὶν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντῖνος, Γοργίου ἀδελφός. R. ἄλλος Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἐν Πολιτείᾳ. Ο.

B. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ] οὗτος Πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἢ θαυμαστὴ γραφή, ἢ ἐπιγέγραπται·

γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν. R.

C. ὦ Χαιρεφῶν] φασὶ μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸν Πῶλον ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψάμενον δέ. R.

C. ἐμπειρία] σκόπει τὰ πάρισα τοῦ Πῶλου, ἐμπειρία-ἀπειρία, τέχνη-τύχη, ἄλλοι-ἄλλων-ἄλλως. R.

C. τὸν αἰῶνα ἀντὶ τοῦ τὸν βίον, τὴν ζωὴν. Ο.

D. οὐ πάνυ] οὐ γὰρ τί ἐστὶν ἢ ρητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὁποῖόν τί ἐστίν. R.

D. καλουμένην] αὕτη γὰρ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἄλλη δὲ ἢ κατ' ἀλήθειαν. R.

449 A. ἀγαθόν γε] Ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ῥητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρωθεν δυναμένην ἀγωνίζεσθαι. Πλάτων δὲ φησὶ δύο εἶναι, τὴν μὲν τέχνην, τὴν δὲ κολακείαν, ἣτις καὶ εἰδωλον λέγεται πολιτικῆς μορίου. ὁ γοῦν Γοργίας ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι ῥήτωρ, τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἔμπειρος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ῥητορικῆς ἐν Φαίδρῳ διαλαμβάνει, περὶ δὲ τῆς δημώδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα. O.

A. ὡς ἔφη Ὅμηρος] τὸ τοίης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. O.

D. περὶ τί τῶν ὄντων] ἢ ἐρώτησις, περὶ τίνα τῶν ὄντων ἢ ῥητορικὴ καταγίνεται ἢ ἔχει τὴν ἐνέργειαν. R.

D. πάνυ] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπερθετικοῦ. O.

E. περὶ λόγους] ὁ μὲν Σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησε τῆς ῥητορικῆς, ὁ δὲ Γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο· ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ῥήτορος, ὡσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανόν ἐστι ἐνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεώρημα παραλαμβάνομεν, τὸ τὰς ἀπροσδιορίστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. O.

E. λέγειν γε ποιεῖ δυνατούς] ἀντὶ τοῦ διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν. R.

E. οὐκοῦν περὶ ὧν περ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ῥήτωρ κέχρηται ὡς ὄργανῳ· ὁ δὲ Γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει· τὸ δὲ ἐξῆς πρόκειται τὸ φρονεῖν, ἵνα τὴν ἐντεχνον ῥητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικήν. ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστὴς συμφύρει πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατέτραπται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος. O.

450 A. ἰατρικὴ ἐστὶν ἀπούσης ὑγιείας οἰστικὴ, γυμναστικὴ παρούσης ὑγιείας φυλακτικὴ. R.

B. χειρουργημάτων καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγχώριοι· Λεοντῖνος γὰρ ἦν. R.

B. διὰ λόγων] ψεύδεται· οὐ γὰρ περὶ λόγους μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ σιωπῆν καὶ περὶ ὑπόκρισιν. R.

C. εἰσὶν ἡμῖν τέχναι] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεώρημα παραδίδοται· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὀρικῶν λόγων τοὺς διαιρετικούς προηγῆσθαι. O.

C. βραχέος, ὡς ἡ ἰατρικὴ, οὐδενός, ὡς ἡ γραφικὴ, ἡ ὀρχηστικὴ. O.

D. οὐδενός, ὡς ἡ διαλεκτικὴ, βραχέος, ὡς ἡ ῥητορικὴ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις. O.

D. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν Σοφιστῇ καὶ ἐν Πολιτικῷ, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὐ καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγου, τὰς δὲ ἄνευ λόγου, τὰς δὲ μεταξύ· ἐν δὲ Σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας· καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν ἀγούσας, τὰς δὲ κτητικὰς τὰς τὸ ὄν οἰκειουμένας· ἐν δὲ τῷ Πολιτικῷ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς, τὰς δὲ πρακτικὰς. O.

D. ἴσους] ὡς ἡ πεπτευτικὴ καὶ κινθαρῳδία. O.

E. κῦρος] σκόπει ὡς κῦρος εἶπε Πλάτων, οὐ κύρωσιν, καθὰ Γοργίας. R.

E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σωκράτης. O.

E. ὑπολάβοι] ἀποκριθήσεται. O.

E. τις] ἐριστικὸς ἄνθρωπος καὶ ἐλέγξει μόνον σκοπὸν ἔχων, ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον. O.

E. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα] οἱ γὰρ ὄροι ἀντιστρέφειν βούλονται, εἴπερ ὑγιῶς ἔχουσιν. O.

451 A. ἴθι νῦν] τὸ μὲν ὀργανικὸν αἷτιον ὁ λόγος ἐστίν· ζητεῖ δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τί τῶν ὄντων καταγίνεται. O.

A. εἴπομ' ἄν] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἐαυτῆς φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ, τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀρχὴν γεωμετρίας καὶ μουσικῆς· πάντα γὰρ ἐστὶ πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἔστι δὲ ταῦτὸν τοὺς ἀριθμοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ὄραν καὶ ὡς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως. O.

A. τῶν τεχνῶν αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὡς ζωγραφικὴ, αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὡς ἡ διαλεκτικὴ, αἱ δὲ περὶ τε ἔργα καὶ λόγους· καὶ αὐταὶ τριχῶς· ἢ μᾶλλον μὲν ἔργων χρῶνται ἢ λόγων ὡς ἰατρικὴ, ἢ μᾶλλον μὲν λόγων ὡς ἡ ἀριθμητικὴ, ἢ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὡς ἡ πεπτευτικὴ. O.

B. οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ τῇ ψηφισμάτων ἢ νόμων εἰσηγήσει ὁ κῆρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

ψηφίσματος ἢ νόμου τό τε ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου καὶ τιθέντος τὸν νόμον, καὶ δὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἔλεγεν, οἷον Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεὺς ψηφίζεται τάδε· εἰ δὲ ἔμελλε πάλιν ὁ αὐτὸς ψηφίζεσθαι, ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ἵνα μὴ περιτολογῇ· τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ψηφίζεται δὲ καὶ τάδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦδε, τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ, ἢ λογιστικὴ ἔχει. R.

C. πρὸς αὐτά, ὡς ὅταν ἄρτιος πρὸς ἄρτιον ἢ περιττὸς πρὸς περιττὸν πολλαπλασιασθῇ· πρὸς ἄλληλα δέ, ὅταν περιττὸς πρὸς ἄρτιον ἢ ἀνάπαλιν. R. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμοὺς καὶ τοὺς μερισμοὺς ἢ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν, ὧ καὶ δῆλον ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὕλην περιεργάζεται. πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμὸν οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑλικὰς μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσὸν ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ὧ διαφέρουσιν ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί. τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ πλῆθος τοῦτο ἐνδείκνυται, πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παρ' ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν. O.

D. τὰ μέγιστα] ὡσπερ ὁ Πῶλος οὐ τίς ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὅποια τις, ὅτι καλλίστη τῶν τεχνῶν, οὕτω καὶ Γοργίας οὐ τίνα ἐστὶ περὶ ᾧν οἱ λόγοι αὐτῆς λέγει, ἀλλ' ὅποιά ἐστὶν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἄριστα. R.

D. ἀμφισβητήσιμον] δεῖ τὸν ὄρον ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ σαφῆ καὶ διδασκαλικὸν τῆς τοῦ ὀριστοῦ οὐσίας. τὰ οὖν προκείμενα ἀμφισβητήσιμα μὲν διὰ τὸν ἰατρόν τε καὶ παιδοτρίβην καὶ χρηματιστήν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μήπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῆ ῥητορικῆ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκείμενος λόγος ὁμοίος ἐστὶ τῷ τοῦ Πῶλου ἐξ ἀρχῆς εἰρημένῳ, ὅτι καλλίστη εἶη ἡ ῥητορικὴ. O.

E. τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔστι δὲ τοιοῦτον·

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως,
 τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλέλειπται ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων χρήσιμον ὄν. Ἄλλως. σκόλιον λέγεται ἢ παροίνιος

ᾠδῆ, ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγῶνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὲ καλεῖσθαι σκόλιον. ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἢ δάφνας, ἤδον γνώμας καὶ ἔρωτικά σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν κλινῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν, καὶ τούτῳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς κατακλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυρρίνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτη καὶ τὰς ᾠδὰς σκολιὰς καλεῖσθαι. R S. Ἀθήνησιν ἐν τῷ πρυτανείῳ παρὰ πότον σκόλια ἤδετο εἰς τινὰς, ὡσπερ εἰς Ἀρμόδιον, Ἀδμητον, Τελαμῶνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκολιὸν κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ῥάδια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. ἤδετο ἂ ἐκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποτῶν, καὶ ἠλέγχοντο οἱ μὴ ἄδοντες ὡς ἄμουσοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτοι σχόλιον τοῦτο. O.

E. πλουτεῖν ἀδόλως ὁ ποιητὴς φησιν· ὁ γὰρ χρηματιστὴς ὅπως ἂν τύχη, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βούλεται. R.

452 A. πρῶτόν φησι τὸν ἱατρόν· οὗτος γὰρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ' αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παιδοτρύβης περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκην καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. R.

C. πλούτου] ἰδοῦ, τὸ ἀδόλως οὐ προσέθηκεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστὴς λέγει, ὅς πάντων καταφρονεῖ. R.

D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ Πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψε, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς Γοργίαν συνουσίᾳ. O.

D. ἐλευθερίας] πῶς ἐλευθερίας αἴτιον τὸ ὑποβάλλον δουλείᾳ παντοίων παθῶν; R.

D. τὸ πείθειν ἔγωγ'] ἰστέον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὄρος· δημοκοπικὴν γὰρ τινα λέγει ταύτην, πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον. O.

E. δύναμιν τὴν ῥητορικὴν νῦν καλεῖ· προῖων δὲ οὐδὲ δύναμιν οὐσαν δείξει αὐτήν, ἐπεὶ οὐχ ὄρα πρὸς ἀγαθόν, δυνάμεως δὲ πάσης τὸ πρὸς τοῦτο ὄρα. R.

453 A. πειθοῦς δημιουργός] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθει ὁ ῥήτωρ. O.

A. ἐμαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθειν βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὀρμῆς πείθει ὑπείκειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστῆς τὸν ἔξω ὄχλον κολακεύων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς καὶ τοῖς πειθομένοις. O.

B. καὶ ἐμὲ εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ εὖ ἴσθι. O.

C. . . . οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν . . . ὡς ἔχει οὖν ζῶον τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ ἅτομα τὰ ἐπὶ αὐτό, οὕτως ἔχει καὶ ἡ πειθῶ γένος οὔσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη, τό τε διδασκαλικὸν καὶ πιστευτικόν. O.

C. ποῦ] ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾶ. O.

C. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἡ πειθῶ. O.

D. ἴθι δὴ] ἄρχεται ἐντεῦθεν τὴν πειθῶ διαιρεῖν εἰς τε τὴν πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικήν. ἔστι δὲ προσθεῖναι καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα. R.

454 B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ Γοργίας ῥητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἤρξατο, τοῦ δικανικοῦ· κρεῖττον δὲ δῆλον ὅτι τὸ συμβουλευτικόν (ἐκ τὰγαθοῦ γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει), μέσον δὲ το πανηγυρικὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χεῖρον τὸ δικανικὸν ὡς ἀπὸ ψυχῆς προῖόν. τὰγαθὸν συμβουλευτικὸν συμφέρον κρεῖττον· νοῦς πανηγυρικὸν μέσον· ψυχὴ δικανικὸν δίκαιον χεῖρον. O.

455 B. οὐδ' αὐτός πω] ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμφυρόμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνουσίαν προκαλέσται. R.

B. ὅταν περὶ ἰατρῶν] ἡ αἵρεσις τριττὴ, ἡ προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἂν ἄριστα συμβουλεύσαιντο ἐν γε πόλει εὐνομουμένη, καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς προνοήσει λόγου χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ῥητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου, ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσηγήσεται τήν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα. ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ῥητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθήσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν. ὀρθὴ πολιτεία· πο-

λιτικός ἄλλος, φήτωρ ἄλλος, ἐπιστήμων ἄλλος, ἀσυγχύτως· διάστροφος πολιτεία· δημαγωγός ὁ αὐτός, φήτωρ ὁ αὐτός, ἐπιστήμων ὁ αὐτός, συγκεχυμένως. Ο.

D. πάλιν ὁ Γοργίας τὴν εἰδωλικὴν ῥητορικὴν βούλεται παρεισάγειν. Ο.

E. διὰ μέσου τεῖχος λέγει, ὃ καὶ ἄχρι νῦν ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ Μουνυχίᾳ γὰρ ἐποίησε καὶ τὸ μέσον τεῖχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἵν' εἰ τὸ ἐν καταβληθῆ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοίῃ ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦται. R. ἀρχαιότερος Θεμιστοκλῆς Περικλέους ἔτεσι πλείοσι τῶν πεντήκοντα. Ο.

456 A. δαιμονία] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὠρισμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποικιλίας καὶ κινήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμίμηται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας ὑποκρινόμενοι. διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποικίλον τῆς κολακείας τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ Σωκράτης. Ο.

B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

B. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

C. ἡ μὲν οὖν δύναμις] μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ῥητορικῆς ἀνύμνησεν ὁ Γοργίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν βούλησιν τῶν χρωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλου ἐστὶ δύνασις τοῦ χρωμένου. ὅπερ καὶ κρεῖττόν ἐστι πάντως τῆς δυνάμεως. Ο.

E. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν Ἀριστοτέλης καὶ Γοργίας περὶ τῆς ῥητορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γνῶσιν μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ ῥήτορος ἔλεγεν εἶναι, προαίρεσιν δὲ διάφορον. Ο.

457 A. ἔμβραχυ] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συντόμως ἢ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ ἢ καθόλου· σύντομον ἢ εὐχερῶς εἰπεῖν, ἢ ἀπλῶς. Ο.

C. ἐνταῦθα Σωκράτης τίς τε ἡ ὀρθὴ συνουσία παραδίδωσι καὶ τίς ἡ διάστροφος, καὶ τί τὸ τέλος ἀμφοτέρων. ὅτι συνουσίας τρόπος διττός· πρὸς ἀλήθειαν πρὸς τὸ πρᾶγμα σωκρατικός· πρὸς νίκην πρὸς τὸν προσδιαλεγόμενον ῥητορικός. Ο.

C. ὅτι ἡ ἄγνοια τριττὴ, ἀπλῆ, διπλῆ, μεγίστη· καὶ τῆς μὲν ἀπλῆς διδαξις ἐστὶν ἡ κάθαρσις ἀπαλλάττουσα τῆς κατεχούσης

ἀγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς, ἣτις καὶ οἷσις καλεῖται, κάθαρσις ὁ ἔλεγχος . . . ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ μεγίστης κάθαρσις ἢ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα. Ο.

D. ὀρθῶς περὶ τὴν διάνοιαν, σαφῶς περὶ τὴν φράσιν. R.

458 B. ἴσως μέντοι] δέδοικεν ὁ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διάλεξιν, αἰτιᾶται δὲ τοὺς παρόντας πανούργως ὡς οὐκ ἀνεξομέτους. R.

C. προῦργιαίτερον] προτιμότερον. R.

D. νῆ τοὺς θεοὺς] ὁ μὲν Χαιρεφῶν ἐφίεται τῶν Σωκρατικῶν λόγων ὡς ἀγαθῶν προηγουμένως, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἠδέων, φιλόσοφος γὰρ ἐστίν· ὁ δὲ Καλλικλῆς ἐφίεται αὐτῶν προηγουμένως ὡς ἠδέων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν, φιλήδονος γὰρ ἐστίν. Ο.

E. ἄκουε δὴ] εἰ ὑπετίθεσο, φησί, τὴν τῇ πολιτικῇ συνέριθον ρητορικὴν διδάσκειν, τοὺς δὲ μανθάνοντας κακῶς αὐτῇ χρωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφέρεσθαι καὶ δημοκοπικὴν, οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδίδως τῷ λόγῳ, ἀλλ' οἱ μανθάνοντες εἰς κόλασιν ἦσαν ὑπεύθυνοι. τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύτην τὴν ἔννοιαν βούλεται λανθανόντως εἰσάγειν. Ο.

E. ρητορικόν] ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἐντρεπτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ρήτορα πιθανον φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθειῇ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

459 B. ὁ δὲ μὴ ἰατρός γε δήπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν· μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἰατρὸς τὸ ἀνεπιστήμων. Ο.

C. ἡ ἀληθινὴ ραστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζῶσιν ἔξω τῆς ὕλης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινομένη ραστώνη, οἷαν καὶ ὁ σοφιστὴς νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλική τίς ἐστὶ καὶ κατάλληλος τῷ τοῦ Γοργίου βίῳ·

τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι ρηϊδίως. Ο.

C. αὐτίκα] εὐθέως καὶ παραχρῆμα· νῦν δὲ μικρὸν ὕστερον. R.

D. ἄρα τυγχάνει] ὁ δεύτερος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἀνάγκη τὸν ρήτορα ἢ μὴδ' ὅλως ἐπίστασθαι τὸ δίκαιον καὶ τὰ λοιπά, ἢ ἐπίστασθαι ἢ προμαθόντα ἢ ἐπιμαθόντα. Ο.

Ε. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανὸν φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθεῖ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

460 Α. ἔχε δὴ, ἀντὶ τοῦ μέμνησο. Ο.

Α. ἦτοι πρότερον] ὁ τρίτος δὲ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

Β. * οὐ δεῖ* θαυμάζειν ἐὰν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἰατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιεῖ, δηλητήρια διδούς καὶ κατ' ἐκεῖνο ἀνίατρος ὢν, ὁ δὲ κατ' ἐπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξ ἀνάγκης δίκαιος. εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν, ὁ μὲν περὶ σῶμα, ὁ δὲ περὶ ψυχὴν ἀσχολούμενος, καὶ ἑαυτὸν γινώσκων καὶ ταῦτόν ἔχων γινώσκον καὶ γνωστόν· ὁ δὲ ἰατρὸς ἄλλο ἔχει τὸ γινώσκον καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον. Ο.

Δ. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἢ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν ἐπιρρημάτων Ἀττικῆ, ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί, καὶ ὡς τὸ ὅς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων. Ο.

461 Β. πεπλήρωται ἕως τούτων τὰ περὶ Γοργίου. Ο.

Β. ῥητορικὸν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κρείττονως ἐπίσταται τα εἰδῶλα τῆς ἐν αὐτῷ νοερᾷ ἕξεως. Ο.

Β. τὰ δίκαια ὁ μὲν Γοργίας καὶ ἀγαθὰ ἐδόξαζεν, ὁ δὲ Πῶλος καλὰ μὲν, οὐκ ἀγαθὰ δέ, ὁ δὲ Καλλικλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδῶτα δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφρετῶν. Ο.

Δ. ἀναθέσθαι] τὸ θέσθαι τὸ ἀντικείμενον τῷ ἤδη κειμένῳ. R.

462 Β. ἀσαφῆς ἢ τοῦ Πάλου ἐρώτησις, πότερον τὸν ὀρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σημαινομένων φέρεται τὸ τίνα φῆς εἶναι. ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν. Ο.

Β. ἢ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολαπευτικὴ περὶ ... ν πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον τοῦ δικαστικοῦ ... τό τινα ἐνταυ ... κατηγορήματα ἀλ ... προσδιορισμός. Ο.

Β. συγγράμματι] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οὐχ ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πάλου λόγος αὐτοσχέδιος ἦν, ἀλλὰ σύγγραμμα. R.

Γ. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην. τοῦτο αἰνίττεται ὡς τοῦ Πάλου τοιοῦτο σύγγραμμα συγγράψαντος. Ο.

C. ἡ ῥητορική, φησίν, ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῆς ἀπεργαζομένης ἡδονῆς καὶ χάριν. O.

D. ὁ ἀμαθὴς σοφιστὴς πλημμελεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταύταις. O.

D. οὕτω, φησί, τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὄρου ἀποδέδωκά σοι. O.

E. οὐδαμῶς γε] ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς. O.

E. ὡς ὄρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ Παῦλος τοῖς λόγοις. O.

E. ἐπιτηδεύσεως] ἴστέον ὅτι διαφέρει ἐπιτήδευμα καὶ ἐπιτήδευσις· αὕτη μὲν γὰρ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἐκεῖνο δὲ οἶον οὐσίαν, ὡς φησὶ Πλούταρχος. οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἀκουσις, καὶ ψόφος καὶ ψόφησις, τὰ μὲν οἶον οὐσίαν τὰ πρῶτα, τὰ δὲ οἶον ἐνέργειαν. R.

463 A. ὄρος κολακείας, ἣ ἐστὶν ἐπιτήδευμα ἄτεχνον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὁμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις . . . ἡδονῆς ἀπεργαστικόν. O.

O. πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι, εἴ γε μέλλοι εἶναι κολακεία, στοχασμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δεινότητος, ἵνα καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζηται καὶ ἀνδρείως ὑπομένη καὶ λανθάνειν βούλοιο. O.

A. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων, οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγὼ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων, δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς Σωκράτους συνέσεώς ἐστὶν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα φαίνεται ποιῶν, οἶον ὄρον δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι δὲ κάκεινο ἐπίστησον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Σωκράτης οὐκ ἔστιν ἐφεκτικός. O.

E. πολιτικῆς μέριον] ἐν Πολιτικῷ ὁ Σωκράτης τὴν δικαστικὴν ὄργανόν φησιν εἶναι τῆς πολιτικῆς, ἐνταῦθα δὲ μέριον καὶ ῥητ . . . ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστὶ τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῷ νομοθέτῃ. O.

464 B. πολιτικὴν] ἡ πολιτικὴ διαιρεῖται ὡς ὅλον εἰς μέρη τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν· αὗται γὰρ ἀλλήλων προσδέονται, τὰ δ' ἀντιδιαιρούμενα οὗ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ αὐτὸς τῆς διαιρέσεως τρόπος. R.

B. δικαιοσύνην ἀλλ' οὐ δικαστικὴν προσεῖπεν, ἵνα μὴ τὸ δικαστικὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ διανεμητικόν, μάλλον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐνέργειαν περιλάβῃ τὸ ὄνομα. R.

D. ἀποθανεῖν] ἢ ὡς τῶν ἀνοήτων τοῦτο αὐτοῦ καταψηφισαμένων, ἢ ὡς ἀπελαθέντα ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἰατρείας μισθοῦ στερούμενον σπάνει τῆς τροφῆς ἀποθανεῖν. R.

465 A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ Πάουλου ἐν ἀρχῇ τεθέντα· ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον. O.

C. τα γὰρ παραδείγματα ἀσυγχύτως δύναται σώζειν τὰς ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξιν, τὰ δὲ εἶδωλα συγκέχυται ἀναλογοῦντα τῇ ὕλῃ. διὰ τοῦτο ἄρα συγκέχυται ρητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διάκρισις, ὀψοποιικῆς δὲ καὶ κομμωτικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις. O.

C. ἄτε δ' ἐγγύς] ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ σῶμα ἢ διαφορὰ τούτων γνωσθῆναι εὐχερῆς· ψυχὴ γὰρ τὸ κρινον, σωματικὸν δὲ τὸ κρινόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ψυχὴν, ψυχῶν οὐσῶν τῶν συμπεφυρμένων, σοφιστῶν λέγω καὶ ρητόρων, καὶ ψυχῶν τῶν ταύτας κρινουσῶν διαστρόφων, συμπεφυρμένη καὶ ἡ διάκρισις, οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων (δῆλα γάρ) ἀλλ' αὐτοὶ τε οἱ μετιόντες, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μετάληψις διὰ τὴν ἀπάτην, καὶ οἱ κρίνοντες ὑπὸ τῶν κρινομένων ἠπάτηνται. R.

D. σὺ γὰρ τούτων ἐμπειρος] τοῦτο εἶπεν ἢ διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν (ἦδει δὲ τοῦτο ἐκ Γοργίου, ὁ δὲ ἐξ Ἐμπεδοκλέους τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· οὗτος δὲ φιλόσοφος ὢν τὰς τῶν φιλοσόφων δόξας καὶ ἠπίστατο καὶ ἐδίδασκεν), ἢ διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων παρίσωσιν τοῦ ὧ φίλε Πῶλε. R. Ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῇ προαιρέσει ὁ Πῶλος, καθάπερ ὁ Γοργίας Ἐμπεδοκλείος. O.

D. ὁ μὲν οὖν ἐγὼ] ὁ Πλάτων ἐνταῦθα κατακέρχεται τῷ Ἀττικῷ σχήματι κατακόρως, τῷ καλουμένῳ ἀμερίστῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμους, μηδαμῶς δὲ τὸν δέ. ὄρα γὰρ πῶς ὁ μὲν οὖν ἐγώ, ἴσως μὲν οὖν, ἄξιον μὲν, εἰ μὲν οὖν καὶ ἐγώ. R.

D. ἀντίστροφον] τὸ λεῖπον τοῦ τῆς ρητορικῆς ὄρου. ἔστι γὰρ ὅλος· ρητορικὴ ἐστὶ κολακεία, πολιτικῆς μορίου εἶδωλον, ἀντίστροφον ὀψοποιίας ἐν ψυχῇ ὡς ἐκείνη ἐν σώματι. R.

466 A. τηλικούτος ὢν] ἦγουν νέος ὢν. R.

A. ἄρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος, ὅτι ἀρετὴ τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων. R.

A. πρὸς τὰς εὐνομουμένας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ Σω-

κράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χῶραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν. Ο.

Β. ἔοικεν ὁ Πῶλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλήσεως καὶ δοκήσεως, ὅτι ἢ μὲν ἀναλογεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ἢ δὲ καὶ τῇ παρωνύμῳ δόξῃ. ἀβουλήτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημόνως· ἐκπεπτώκασι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἕξεως· δόξῃ δὲ καὶ δοκήσει πλημμελῶς ζῶσιν. Ο.

Γ. τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτῃ διαφέρει, ἢ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελεῖ τοῦ γινώσκειν, τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμβολίαν καὶ ἀγνοίαν τοῦ ἀληθοῦς. Δωριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφιγνομόν φασιν. Ο.

Δ. δύο ἅμα] τό τε βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ κατὰ φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν· τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται. Κ.

Ε. μὰ τὸν] ἔλλιπῶς ὁμνυσι πρὸς τε εὐλαβείας καὶ πραότητος ἔνδειξιν. Κ.

Ε. τρία ταῦτά ἐστι περὶ τὰ ὄντα, ἃ ἄνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνοῦνται ψυχῶν, βούλησις, δύναμις, νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἕξῃς πᾶσι, καὶ πάντα τελειοῦνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰ γαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἢ βούλησις προτέρα, δευτέρα δὲ ἢ δύναμις, τρίτη δὲ ἢ τοῦ νοῦ ἔλλαμψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρῶτως τελειοῦται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βουλῆς· ἀνάπαλιν γὰρ ἔχει τῇ προόδῳ ἢ ἐπιστροφῇ. διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικός ὢν δηλονότι καὶ ἀδυναμία συνέχεται, διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχός ἐστιν. εἰ γὰρ κατὰ βουλήν ὑποθώμεθα αὐτὸν πράττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ, ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἔσται· ὅπερ ἄτοπον. Ο.

467 Β. οὗτος ἀνὴρ] ὁ Πῶλος, ὡς παρὰ πόδας τοῦ Σωκράτους ἐναντία λέγοντος πρὸς ἑαυτόν, καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτῷ τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπεπληγμένος ταύτην ἀφίησι τὴν φωνὴν οὗτος ἀνὴρ, ὡσανεὶ ἔλεγεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος τί πάσχει; οὕτω τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐπιλέλησται; ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης, ὑποτεμῶν τὸν τοῦ Πῶλου λόγον μεταξύ, φησὶν ἐπιμένων τῷ παραδόξῳ τῶν λόγων· οὗ φημι ποιεῖν αὐτούς ἃ βούλονται· ἀλλὰ μ' ἔλεγγε, ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ, καὶ ἐγὼ

ταῦτα φημί, τὸ τοὺς ποιοῦντας ἃ δοκεῖ αὐτοῖς δίχα νοῦ μὴ ποιεῖν ἃ βούλονται· εἰ δὲ σοὶ οὕτω μὴ δοκεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε. R.

B. κατὰ σέ] καὶ γὰρ Γοργία καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν αἱ παρῆσεις ἐπετηδεύοντο. R.

D. χρηματισμὸν] τὸν τῶν χρημάτων πόρον. R.

E. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἕνεκά του, ὡς τὰ χεῖρω, ἢ οὐ ἕνεκα, ὡς τὰ κρείττω· καὶ ἔστιν ἡ διαίρεσις ἄμεσος· οὕτως οὖν ὁ Σωκράτης τὴν ἤ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μείζονα πάλιν ἐκ διαίρεσεως ἄλλης εἰσάγει, λέγων πᾶν τὸ ὄν ἦτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων. εἰ οὖν τοῦτο, δῆλον ὅτι τὸ τούτου ἕνεκα ἦτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν· ἀλλὰ μὲν οὐ κακόν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πράττομεν δηλονότι. O.

468 A. ἃ ἐνίστε] ταῦτα μετέχειν δύναται τῶν ἄκρων, ταῦτα δὲ οὐ. R.

B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις * ὅτι οἱ * ἀνεπιστήμονες ζῶντες ἀβουλήτως ἐνεργοῦσιν· ὃ ἔπεται τὸ τὰ ἀμαρτήματα πάντα ἀκούσια εἶναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νόμοις λέγει. O.

D. τί οὐκ ἀποκρίνει] ὁ μὲν Γοργίας ἐπιεικέστερος ὢν καὶ ἐτοίμως ἀπελογεῖτο καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ Πῶλος σιωπᾶ ἀνυπαδέστερος ὢν· ὁ δὲ Καλλικλῆς παντελῶς ἀνερευθριάστως οὐδὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν, ἀλλ' ἰταμῶς διακεῖμενος τῷ Σωκράτει παραχωρεῖ κατ' αὐτὸν συνάγειν ἃ βούλεται. μέσος οὖν ἄρα ὁ Πῶλος ἀμφοῖν, τοῦ μὲν τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ δὲ τῇ ἀνυπαθείᾳ ἀπολειπόμενος. O.

E. ὡς δὴ σὺ ὦ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν σοφιστής, ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσε καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ ἀνάγκης, εἰς τὴν αἴσθησιν φεύγει καὶ ταύτην προτείνει, τὸν ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν, ὡς δοκεῖ, περιάγων. O.

469 A. εὐφήμει] σιωπά, μὴ ἀκαιρολόγει. R.

A. ἀζηλώτους] ἀζήλωτος γὰρ ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ εὐχομεθα γενέσθαι ἡμῖν, ἄθλιος δὲ ὁ πάθεισιν ἀνηκέστοις ἐνισχόμενος. R.

B. τὸ ἦττον ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀποθνήσκοντος ἀδίκως, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐλπιδας ἔχοντος ἐπιδάσειν εἰς ἀρετὴν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπουδαίου ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀποδεκτέον. R.

B. ἢ γὰρ] ἀντὶ τοῦ εἶ συναπτικοῦ ὡς παρ' Ὀμηρῶ·
οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. O.

B. οἶδεν ὁ Σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα * ἐν τοῖς *
Νόμοις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτᾷ· ποῖον, φησί, τυραννεῖν. O.

D. ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς, τάτ-
τονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς
προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄροβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ
εἰς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ
μασχάλας, καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετά-
νειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μα-
σχάλας δασείας. τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους, ταῦτ' αὐτὸ κατὰ
τὸ σημαϊνόμενον ὑπάρχον, ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἐνικῶς φημί
καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς προθέσεως, οἶον ὑπὸ κόλπον
καὶ ὑπὸ κόλπους. O.

D. τεθνήξει] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ τεθνήξεται
καινοπρεπῶς παρελήφθη. R. ἐνέργεια ἀντὶ πάθους, Ἀττικῶς. O.

D. τῆς κεφαλῆς — κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· τὸ γὰρ
κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶ μέρους λέγειν Ἀτ-
τικόν, οἶον ἔφαγον τοῦ ἄρτου. οὕτως οὖν καὶ κατεαγῆν τῆς κε-
φαλῆς. O.

470 B. σκεψώμεθα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας ἐπισέρχεται λόγος. R. μέχρι τούτου δέδεικται ἡ ρητορικὴ
εἰδωλον τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐ-
δαιμονίας ἐπιστήμη ἐστίν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· καὶ ὅτι οὐδεὶς
κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἢ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπι-
στήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ζῆ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. O.

B. ὄρον] οὐχ ὄρισμὸν λέγει ἀλλὰ τίνα τρόπον καὶ διορι-
σμόν. R.

C. χαλεπὸν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτό φησιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπα-
γόμενον. R.

C. φλυαρία παρὰ Πλάτωνι πανταχοῦ πᾶν τὸ περιττόν, εἴτ'
ἐν λόγοις εἴτ' ἐν πράγμασι. R.

E. μέγαν βασιλέα] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. R.

E. παιδεία ἢ ἐξ ἀρχῆς τροφή, δικαιοσύνη ἢ τελεία ἀρε-
τή. R.

471 B. τὸν δεσπότην καὶ θεῖον] τὸ μὲν δεσπότην ἀνελεῖν παράνομον, τὸ δὲ θεῖον ἀνοσιουργὸν παρίστησι τὸν Ἀρχέλαον, εἶπερ ἐν τάξει πατέρων οἱ θεῖοι. R.

B. ἀνεψιὸν] τὸν παρ' ἡμῖν ἐξάδελφον. R.

B. ἠφάνισεν] τῆς ταφῆς ἀφείλετο. R.

B. εἰς τὸ ἀδελφόν στικτέον, ἵνα τὸ γνήσιον πρὸς τὸ Περδίκκου υἷον ἐξακούηται. R.

C. ἀπὸ σοῦ] κατ' εἰρωνείαν καὶ τοῦτο φησί. R.

D. ἄλλο τι] ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἔλεγχός ἐστιν, ὡς με ἔφησεν πρὶν καὶ παῖς ἂν ἐλέγξειεν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι εἰρημένος. R.

E. ῥητορικῶς] οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν πολλῶν ἡμαρτημένας δόξας. R.

472 A. τρίποδες] τῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν πλουσίων καὶ ἐν δυνάμει μνημονεύει, ὅτι τούτοις μάλιστα οἱ δικασταὶ πιστεύουσι. Διονύσιον δὲ τὸ τοῦ Διονύσου φησὶν ἱερόν. R.

B. ἀναγκάζεις] ταῖς ἀποδεικτικαῖς πίστεσι πείθεις. R.

B. οὐσίας] οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαν φασί· διὰ τοῦτο οὖν ὡς πρὸς ῥήτορα διαλεγόμενος οὕτως εἶπεν. ὅμως προσέθηκε καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ οὐσίαν, φημί δὲ τὰληθές. R.

B. ὁμολογοῦντα] οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα, ἀλλὰ πολὺν πρότερον αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. R.

E. ὑπὸ θεῶν] εἰ ὑπὸ θεῶν, ἀγαθὴ ἢ δίκη· τὰ γὰρ ἐκ τούτων τοιαῦτα. R.

473 A. φίλον] οὐχ ὡς ὁμόφρονα, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἔχων. R.

B. χαλεπώτερον] καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν φησὶν ἢ κατ' ἀντίφρασιν. R.

B. ἀδύνατον] ὁ Σωκράτης τῷ παρ' ὑπόνοιαν λεγομένῳ χρῆται, εἰπὼν οὐ χαλεπὸν ἀλλ' ἀδύνατον. R.

D. μορμολύττει] φοβεῖς. παρῆκται δὲ τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν προσωπείων τῶν ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν, ἃ ἐκάλουν μορμολυκεῖα, Δωριεῖς δὲ γόργια. τοιούτοις δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τὰ παιδία φοβοῦσιν. R.

D. ἐμαρτύρου] ἀντὶ τοῦ μάρτυρας προσεκάλου. O.

E. ἄλλο αὐτὸ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου] τοῦτο παράγγελμα Γορ-

γίου, τὸ τὰς σπουδὰς τῶν ἀντιδίκων γέλωτι ἐκλύειν, τὰ δὲ γελοῖα ταῖς σπουδαῖς ἐκκρούειν. R.

E. βουλευεῖν λαχῶν] κληρωτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ βουλευταί, ἀφ' ἑκάστης τῶν δέκα φυλῶν εἰς πρὸς ἓνα ἐνιαυτόν, καθ' ὃ καὶ ἐλέγετο πρυτανεύειν ἢ φυλή. R.

E. ἐπιψηφίζειν ἐστὶ τὸ τινὸς πρυτανευούσης φυλῆς ἓνα κληρούμενον ἀπ' αὐτῆς τὰς ψήφους ἑκάστων ἀπαριθμεῖσθαι τῶν τε τιθεμένων δεῖν γενέσθαι περὶ οὗ ἢ σκέψις καὶ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ἔτι τὰς τῶν ἀμφιβάλλειν λεγόντων, ἀποφαίνειν τε εἰς τὸ κοινὸν τίνες τούτων αἱ ψῆφοι, πλείους ἢ ἐλάττους ἢ μεταξύ, ἐξ ὧν τὸ πρακτέον ἢ μὴ διεκρίνετο. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, οὗτος ἦν ὁ ἐπιψηφίζειν λεγόμενος. R.

E. ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας] ἀντὶ τοῦ ταῖς ψήφοις ταῖς παρόντων κρίνειν τὴν ἀλήθειαν. R. ἐπιψηφίζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις. ἢ δὲ σύνταξις πρὸς αἰτιατικὴν. O.

474 B. καὶ ἐμὲ καὶ σέ] κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἀληθεῖς ἐννοίας δηλονότι. R.

C. λέγε δὴ μοι] τῶν δύο προβλημάτων τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν ἢ κατασκευή, ὅτι χειρόν τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. R.

E. ἐπιτηδεύματά ἐστι τὰ διὰ μόνων τῶν ἐθνῶν μελετώμενα. R.

E. μαθήματά ἐστι τὰ κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας διὰ διδασκαλίας τοῖς ἀνθρώποις παραγιγνόμενα. R.

476 A. μετὰ τοῦτο δὲ] τοῦ δευτέρου προβλήματος κατασκευή, ὅτι τῶν ἀδικούντων κρείττων ὁ δίκην δίδους ἢ ὁ μὴ. R.

B. εἴ τίς τι ποιεῖ] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι τὸ νοεῖν καὶ βαδίζειν οὐ ποιεῖν ἐστὶν ἀλλ' ἐνεργεῖν μόνον· οὐ γὰρ πρὸς τι πάσχα γίνονται. R.

477 A. κολάζεσθαι ἐστὶ κυρίως τὸ τῆς πονηρίας κολούεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦσθαι ἢ ἐμποδίζεσθαι. R.

A. ἀρ' οὖν τοῦ μεγίστου] ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷου μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας δίδους. R.

478 E. δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τετάχθαι μέσος τῶν τριῶν. R.

479 C. συλλογισώμεθα] σημειῶσαι ὅτι Ἀριστοτέλης τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὄρον ἐντεῦθεν εἴληψε σχεδὸν αὐταῖς λέξεσιν. R.

480 A. ἔξοντα] προσυπακουστέον τὸ πρὸς καποδαιμονίαν. R.

A. τάχιστα δώσει δίκην παρὰ τὸν δικαστὴν δηλαδὴ τὸν οἰκεῖον λογισμὸν, βασανίζοντα αὐτοῦ τὰς φαντασίας καὶ κολάζοντα τὰς παραλόγους ἐννοίας. οὐκ εἰσάγειν οὖν εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ νουθεσίαν καὶ ἐπίπληξιν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους ἄγειν παρακελεύεται. R.

E. εἰ ἄρα δεῖ] φησὶν ὅτι, εἰ δέ ἐστὶ τις ἐχθρὸς σου, μὴ ἀδικεῖ δὲ σὲ ἀλλὰ ἄλλον τινά, μὴ θελήσης αὐτὸν δοῦναι δίκην, ἀλλὰ καὶ βοήθησον αὐτῷ, εἰ δύνασαι, ἵνα ἔτι πλέον τιμωρηθῇ. R.

481 B. οἶον] ἀντὶ τοῦ θαυμαστὸν ἐνταῦθα. R.

482 A. ἔμπληκτος] γρ. καὶ ἔκβλητος. R.

C. νεανιεύεσθαι] μέγα φρονεῖν, κομπάζειν. R.

E. φορτικά ἐστι τὰ βάρος ἐμποιοῦντα, δημηγορικὰ τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν βλέποντα δόξαν. R.

483 A. τὸ σοφὸν] ἀντὶ τοῦ σόφισμα. R.

A. ἐδιώκαδες] ἐδίωκες. O.

B. προπηλακιζόμενος] ὑβριζόμενος, ἐξουθενούμενος. O.

484 C. μείζω φησὶν ὁ Καλλικλῆς τὴν κατ' αὐτὸν δημοτικὴν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ὕστερον δηλώσει. R.

D. ἀπαρίθμησις ὧν οἶεται ψευδῶς Καλλικλῆς ἄπειρον εἶναι τὸν φιλόσοφον. R.

D. συμβόλαια παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἱ ἀσφάλεια καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθήκαι πόλεων, καθ' ὡς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἔνεμον. R.

D. ἦθη τὰ ἐν ἔθει κείμενα φησί. R.

E. τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου, ἐκ τῆς Ζήθου ρήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. οὗτοι δ' Ἀντιόπης υἱοί. R S.

485 A. παιδείαν φησὶ τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐν παισὶ τροφήν τε καὶ ἀγωγήν. R.

B. τὸ διαλέγεσθαι παιδάριον πικρὸν τι δοκεῖ, ὡς παρὰ φύσιν καὶ βλαῖον ὄν· καταγέλαστον δέ, ὅταν ψελλίζηται ἀνήρ, καὶ πληγῶν ἄξιον, ὅταν παίζη. ἄναδρα δ' ἄμφω οὐχ ὡς γυναῖξιν ἀλλ' ὡς παιδίοις πρέποντα. R.

E. ὅτι ἀμελεῖς] καὶ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε. σκόπει δὲ ὅπως δεῖ χρῆσθαι ταῖς μακροτέραις ῥήσεσι τῶν ποιητῶν, μὴ αὐτοὺς διόλου τιθέναι

τούς στίχους, ἀλλά τι καὶ λέξεως πεζοτέρας εὖ πως αὐτοῖς ἀναμῖξαι. ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζῆθος φησι τῷ Ἀμφίονι μουσικῶ ὄντι· ρῖψον τὴν λύραν, κέχηρησο δὲ ὄπλοις. οὕτω καὶ Καλλικλῆς λέγει Σωκράτει· ἄφες φιλοσοφίαν, ἔλθὲ δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ δικάζε. R S.

486 C. ἀγροικότερον] ἀντὶ τοῦ σκληρότερον. R.

C. παῦσαι δὲ ἐλέγχων] ἐν ἄλλῳ πρόσκειται, παῦσαι ματαιῶν. R.

C. καὶ ἄσκει] γρ. καὶ δόκει. R.

D. βλος ὁ πλοῦτος, δόξα δὲ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησις. R.

D. ἰστέον ὅτι τὴν λίθον δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Λυδῖαν καλοῦσιν. R.

E. Ξρμαιον ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ οδοιπόροι κατεσθίουσιν. O.

487 A. τρία] ὅτι τρία ἐστὶν οἷς κρίνεται ψυχὴ, ἐπιστήμη, δόξα ὡς φρονίμου τε καὶ εὖνου, παρηρησία. R.

A. πάντα ἔχεις] προσυπακουστέον, ὡς σύ τε οἶει καὶ ὁ πολὺς τῶν ἀνοήτων συρφετός. R.

C. Ἀφίδνα δῆμος Αἰαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. Χόλαργος δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τὸ μὲν ποῖον τὴν εἰδικὴν σημαίνει ἀρχήν, τουτέστι δίκαιον ἢ ἄδικον, τὸ δὲ τί ἐπιτηδεύειν τὴν ποιητικὴν, ἀντὶ τοῦ δημαγωγίαν τε καὶ ρητορικὴν ἢ φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ, οἷον παιδείας χάριν ἢ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἀκριβοῦς. R.

488 A. οὐχ ἐκῶν] ἰδοῦ, ἀκούσια τὰ ἁμαρτήματά φησιν. ἀκούσιον γὰρ τὸ ψεῦδος· παραλογιζόμεθα δὲ αὐτοὺς κατὰ τὴν καθόλου πρότασιν. R.

A. ἱκανῶς ἐνταῦθα τὸ μετ' ἀποδείξεως λέγεται. R.

A. βλάξ ὁ χαῦνος τῇ προαιρέσει. εἴρηται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ βεβλάφθαι τὰς φρένας, ἢ ἀπὸ τοῦ μαλακοῦ, οἷον μάλαξ τις ὢν· ἐπειδὴ δὲ τὸ μ τῷ λ ἀσύμπλοκον, ἀντὶ τοῦ μλάξ γέγονε βλάξ. R S.

C. ὡς τὸ κρεῖττον] σημειῶσαι κατ' ἀρετὴν μᾶλλον. βέλτιον δὲ ἄμεινον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος φώμην μᾶλλον ἰσχυρότερον κρεῖττον. R.

489 A. ἔστι ταῦτα ἢ οὐ;] σκόπει ἐκ τούτων τὸν πρὸς τὰς

ἀποκρίσεις τοῦ Καλλικλέους ὄκνον, τοῦ ἔστι ταῦτα ἢ οὐ; καὶ τοῦ νομίζουσιν ἢ οὐ; καὶ τοῦ μὴ φθόνει μοι ἀποκρίνασθαι. R.

B. κινδυνεύεις] τουτέστι φαίνη, ὅπερ ἀμφιβάλλων ὥσπερ εἶρηκε, τὸ βαρὺ τῶν ἐλέγχων παραμυθούμενος. R.

B. οὐτοσί ἀνήρ] ὄρα τὴν πρὸς ἑτέρους τοῦ λόγου ἀποστροφὴν, ὅσῃν τοῦ Καλλικλέους καὶ κατὰ τὸ σχῆμα θρασύτητα δείκνυσι. R.

C. συρφετός] ἀγυρτώδης ὄχλος, ὡς νῦν, ἢ λόγος, ἢ ἔξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. R.

D. τοπάξω] ὑπονοῶ, εἰκάξω. R.

D. προδίδασκε] περιττεύει ἢ πρόθεσις Ἀττικῶς. R.

E. εἰρωνεία ἔστι προσποίησης ἀδυναμίας ὧν τις δύναται ποιεῖν· ἐξ ἧς καὶ τὸ εἰρωνεύω ῥῆμα. ταύτη δὲ τὴν ἀλαζονείαν ἐναντίαν εἶναι· ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσποίησης δυνάμεως ὧν τις οὐ δύναται ποιεῖν. R.

E. ὄμνυσι κατὰ τοῦ Ζήθου ὡς τινος τῶν ἡρώων ὄντος, ἢ ὡς χαριζόμενος Καλλικλεῖ, ἐπειδὴ τῇ τούτου ῥῆσει πρὸ μικροῦ εἰς παραίνεσιν ἐχρήσατο. R.

490 A. δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν] ὡς οὐδὲ φράσαι δυναμένου τοῦ Καλλικλέους, ἅπερ ἐθέλει, ὁ Σωκράτης καθάπτεται. R.

B. ἔχε δὴ αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν ῥηθέντων. O.

B. ἀθρόοι] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. οὐ γὰρ εἶ τι πολὺ, τοῦτο καὶ ὁμοῦ. διὰ τοῦτο οὖν πολλοὶ ἀθρόοι φησίν. R.

E. αἰεὶ ταῦτά] οἰκειότερον γὰρ ἐπιστήμης τὸ αἰεὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἢ τὸ ἕτερα. R.

491 D. τί ἢ τί] ὁ Καλλικλῆς συνεῖς τούτων οὐδέν, ὑπολαβὼν δὲ διαίρεσιν τινα περιέχειν τὴν ἐρώτησιν τοῦ Σωκράτους, ἀξιοῖ σαφῶς αὐτὸ εἰπεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἐκότερον ὧν ἀντιδιαρεῖν βούλεται. διόπερ φησὶ τί ἢ τί. R.

E. ἡδὺς εἶ] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησι Καλλικλῆς. R.

E. οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν γνοίη] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἔστιν ὅς οὐκ ἂν μοι μαρτυρήσειεν ὅτι λέγων τοὺς σώφρονας οὐ λέγω τοὺς ἡλιθίους· τουτέστιν οὐδεὶς ἔστιν ἀνθρώπων ὅς τοὺς σώφρονας ἡλιθίους λέγει. πρὸς ὃν ὁ Καλλικλῆς τούναντιον φησίν, ὅτι πάνυ πολλοὶ οἱ τοὺς σώφρονας λέγοντες ἡλιθίους. R.

E. ἐπεὶ πῶς ἂν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς τελικῆς αἰτίας τῶι

ἠθικῶν λόγος. ἔστι δὲ ἀρχὴ κατὰ Σωκράτην τὰγαθὰ, κατὰ δὲ Καλλικλέα αἰσχροὶ ἡδονή. R.

492 C. ἐπικουρίαν] ἢ τὴν ἐκ πλούτου καὶ περιουσίας, ἢ τὴν ἐκ τῆς παρὰ τῷ Καλλικλεῖ καλουμένης φρονήσεώς τε καὶ ἀνδρίας. R.

D. οὐκ ἀγεννώως] ἀντὶ τοῦ ἀτενώως καὶ ἀκάμπτως. R.

D. παρρησιαζόμενος] ἀντὶ τοῦ μετὰ παρρησίας ἀπαρακαλύπτως ὁμολογῶν. R.

E. οὐκ ἄρα] ἀπόδειξις δι' ἐπιχειρημάτων ἕξ, τριῶν μὲν ἐνδόξων, τριῶν δὲ πραγματειωδεστέρων· ὧν τῶν ἐνδόξων τὸ πρῶτον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν δόξης εἴληπται. R.

E. ὡς γε σὺ λέγεις] ἐκ τῆς τῶν ποιητῶν ἢ τῶν Πυθαγορείων. R.

E. τὰ ἰαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; R.

493 A. τῷ ὄντι ἴσως] τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθῆ εἶναι τὸν ἐν τῷ μύθῳ λόγον ἢ μή· τὸ δὲ τῷ ὄντι, ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸ τοῦτο τῷ ὄντι καὶ διατεταμένως δισχυρίζεται, τὸ θάνατον εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν μετὰ τοῦ σώματος ζωὴν. R.

A. κομψός] οὐ τὸν πιθανὸν ἀλλὰ τὸν τεχνικὸν ἢ σπουδαῖον φησι. Σικελικὸς δ' ἢ Ἰταλικός, οἶον Ἐμπεδοκλῆς. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντίνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ποταμοῦ κεκλημένη, ἀφ' ἧς οὗτος τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός. Σικελὸν δὲ ἢ Ἰταλικὸν φησιν, ἐπειδὴ πλησίον Σικελίας ὃ τε Κρότων καὶ τὸ Μεταπόντιον, αἱ πόλεις οὗ οἱ Πυθαγόρειοι διέτριβον, αἱ τῆς Ἰταλίας εἰσίν. R S.

A. ἀμύητοι ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἐν σώματι ζῶντες. R.

B. ὕδωρ] τὸ φευστὸν καὶ ἄστατον τῶν ἡδονῶν. R.

D. ἐκ τοῦ γυμνασίου φησὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἐπιχείρημα ἐν μύθῳ προῆκται σχήματι, τοῦτο δὲ ἐν παραδείγματι. ἦν δὲ ἐκεῖνο μὲν τῶν Πυθαγορείων οἰκεῖον, τοῦτο δὲ Σωκράτους, ὡς σαφέστερόν τε καὶ πληκτικώτερον. R.

D. σκόπει γὰρ] ἐντεῦθεν αἱ πραγματειωδέστεραι, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα ἀπὸ τινος εἰκόνοσ ἀρχεται. R.

E. οἶνον μὲν ὡς τροφιμώτατον, γάλα δὲ ὡς πρώτην τροφήν, μέλι δὲ ὡς τὴν ἐν τῇ τροφῇ γλυκυθυμίαν παρείληφεν. R.

E. πληρωσάμενος] οὐκ ἐμπλησθεῖς ἀλλὰ προσδεῆς ὦν. R.

494 B. χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

καί μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περναίς;
ὡς φησιν Ἰππιῶναξ. R S.

B. λέγεις οἶον] τοῦτο ἐκ τοῦ ἀπεμφαίνοντος πρόεισιν. R.

C. μὴ ἀπαισχυνῆ] ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυνθείης. R.

C. κνησιῶντα] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι, ὃ ἐστὶ κνήθεσθαι. R.

D. ἀνδρεῖος] ἀντὶ τοῦ ἀναιδῆς, κατ' εὐφημίαν. R.

E. κιναίδων] ἀσελγῶν, μαλακῶν. καὶ κιναιδία ἢ πορνικὴ ἀσχημοσύνη, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς Ἰύγγος, ὃ καὶ κιναιδιον καλεῖται. R.

495 A. ἵνα δὴ μοι] τοῦτο φησὶν· ἐγὼ μὲν ἕτερον εἶναι τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἠδέος διανοοῦμαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀσύμφωνος ᾧ ἑαυτῷ, ταῦτα εἶναί φημι τὰ αὐτά. R.

A. τοὺς πρώτους λόγους] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐν οἷς ἐμέμφετο Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς παρὰ τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς δι' αἰσχύνην ἀποκριναμένους, αὐτὸς δὲ ἐπηγγέλλετο παρρησιαζόμενος πᾶσαν ἐρεῖν τὴν ἀλήθειαν. R.

B. αἰνιχθέντα] τῷ γὰρ τοῦ κιναιδίων βίου ὀνόματι κακὰ πολλὰ συνεσημαίνετο. R.

D. ᾧ σοφώτατε σὺ] κατ' εἰρωνείαν ὑπὸ Καλλικλέους εἴρηται, ὡς φησὶ Πλούταρχος. R.

D. Ἀχάρναι δῆμος Οἰνηίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

D. Σωκράτης] τοῦτό φησι Καλλικλῆς καθ' ὁμοιότητα Σωκράτους. R.

D. Ἀλωπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τοὺς εὖ πράττοντας] τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἰπεῖν βουληθεῖς τὰ μετέχοντα λέγει. R.

E. τοῦ τρίτου ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐπ' εὐθείας, ἐπ' τοῦ τὰ ἐναντία μῆτε ἅμα συνεῖναι μῆτε ἅμα ἀπαλλάττεσθαι. O.

E. εὐδαιμόνως βιοῦσιν, ἡδονταὶ κινῶντες οἱ ψωριῶντες. O

496 C. ἡδὺ] ἀντὶ τοῦ ἠδόμενον ληπτέον. R.

Ε. αἰσθάνη οὖν τὸ συμβαῖνον] εἰ προηγεῖται μὲν ἐν τῷ διψῆν λύπη, ἐν δὲ τῷ πίνειν ἐπιγίγνεται ἡδονὴ καὶ συνυπάρχει αὐτῇ, ἅμα μὲν οὐ παραγίγνεται τάναντία, καθὼς ἐν τῷ Φαίδωνι τῇ λύπῃ φησὶ τὴν ἡδονήν, ἅμα δὲ σύνεστι, καθὼς ἐνταῦθα λέγει. καὶ οὐ μάχεται ἑαυτῷ, εἴπερ ἄλλο μὲν τὸ ἅμα παραγίγνεσθαι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων εὐρεῖν, ἄλλο δὲ τὸ συνεῖναι, ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ ἐγχωροῦν. R.

497 A. τὸ ἀκκίζεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρησθαί φασιν Ἀκκοῦς καλουμένης, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοιμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἷς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνομένην ὡς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἑρμιππος ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς καὶ Ἀμφίς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι. ἀκκίζη οὖν φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνεις οἷα γυνή, μὴ εἰδέναι προσποιούμενος. R S. ἀκκίζειν τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ θρύπτεσθαι, τὸ μωραίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς μωροτάτης, ἣ τὸν τε ἰστὸν διελοῦσα τοὺς στήμονας, ἐπεὶ ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο, ἰστουργοῦσα προῆλθεν καὶ ἡμιτέλεστον ἄλλο ἱμάτιον πεποίηται, μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοῦς τοὺς στήμονας ἀφορίσασα. O.

A. ἔχων ληρεῖς] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνη ἄνοιαν. R.

A. σοφὸς] ἀνόητος, κατ' εὐφημίαν. R.

C. τὰ σμικρὰ τε καὶ στενὰ] οὕτως ἀπέσκωπτον οἱ σοφιστικοὶ φῆτορες τοὺς διαλεκτικούς λόγους· καὶ Ἰππίας γοῦν περιμήματα αὐτοὺς ἐκάλεσεν. R.

C. τὰ μεγάλα γε μεμύησαι, πρὶν τὰ σμικρὰ] δηλονότι μυστήρια. διττὰ ἦν τὰ μυστήρια παρ' Ἀθηναίοις, καὶ τὰ μὲν μικρὰ ἐκαλεῖτο, ἅπερ ἐν ἄστει ἐτέλουν, τὰ δὲ μεγάλα, ἅπερ Ἐλευσίनि ἤγετο. καὶ πρότερον ἔδει τὰ μικρὰ μνηθῆναι, εἶτα τὰ μεγάλα· ἄλλως δὲ τῶν μεγάλων μετασχεῖν οὐκ ἦν θεμιτόν. ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα καὶ Διοῖ καὶ Κόρη, ὅτι ταύτην μὲν Πλούτων ἀρπάξειε, Διοῖ δὲ μιγείη Ζεὺς· ἐν οἷς πολλὰ μὲν ἐπράττετο αἰσχρά, ἐλέγετο δὲ πρὸς τῶν μυσουμένων ταῦτα· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον, ἐκ κυμβάλου ἔπιον, ἐκερνοφόρησα (κέρνος δὲ τὸ λίκνον ἤγουν τὸ πτύον ἐστίν), ὑπὸ τὸν παστὸν ὑπέδυνον καὶ τὰ ἐξῆς. R S.

498 E. παροιμία, δις καὶ τρίς τὸ καλόν, ὅτι χρὴ περὶ τῶν

καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησὶ γὰρ

καὶ δις γάρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν. R S.

499 A. οὐκοῦν ὁμοίως] ὑπερθετέον τὴν λέξιν οὕτως· οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως· εἶτα τὰ ἐξῆς. R.

C. παλαιὸν λόγον] τὸν παροιμιώδη φησί. βούλεται δὲ οὗτος τὸ πάσῃ τύχῃ τῇ προσπιπτούσῃ χρῆσθαι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. R.

500 A. σὺ ἐκ τρίτων] τὸν Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς εἶνα ἔλαβε. R.

A. τῶν ἀγαθῶν] μέχρι τούτου ὁ περὶ τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος. R.

A. ἀρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εὐρετικῆς τέχνης αὐτοῦ, τάξιν εἰσαγούσης καὶ κόσμον ταῖς ψυχαῖς, ἣ ἐστὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὅλως ἀρετή. R.

B. παρασκευαί] οὐ τέχνας, οὐκ ἐμπειρίας εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, τὰς παρασκευάς, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν τὰς ἐπιτηδεύσεις. R.

B. τῶν μὲν] τῶν παρασκευῶν δηλαδὴ. R.

B. Διὸς ἦν ἐπώνυμον παρ' Ἀθηναίους ὁ φίλιος, ἐκ τοῦ εἶναι τῶν φιλικῶν καθηκόντων αὐτὸν ἔφορον. R.

C. ὁ δὲ σύνδεσμος ἐμφαντικὸς εἰρωνείας ἐστίν. R.

C. ἴσως οὖν] ὄρα τὴν παράδοσιν τῆς τῶν προβλημάτων τάξεως, ὅτι πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι, εἶτα τὴν διαφορὰν τῶν διαιρεθέντων ἐλεῖν, καὶ τρίτον ὁποῖον βέλτιον. R.

E. ἡ δ' ἰατρικὴ] τούτῳ προσθετέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ τέχνη εἶναι. R.

501 A. ὅτι ἡ μὲν τούτου] τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην ταῦτα, γνῶσις τοῦ πράγματος περὶ ὃ σπουδάζει, ἐπίσκεψις αἰτιῶν δι' ἃς προσφέρει ἑκάστοις ἢ προσφέρει, ἀπόδοσις λόγου τούτων ἑκάστου. R.

A. διαριθμησαμένη] ἀντὶ τοῦ διακρίνασα ἢ διαλογισαμένη. ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀριθμοὶ διακρίνεται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς διατέτακται, ὡς ὁ Πυθαγόρειος διδάσκει λόγος. R.

C. σὺ δὲ δὴ] ὡς Γοργίου καὶ Πῶλου τὰ αὐτὰ ἤδη συγχωρησάντων. R.

C. οὐκ ἔγωγε] ἔμφρασιν ἔχει τοῦ μὴ ἀρέσκεισθαι αὐτὸν οἷς ὁμολογεῖν ἀναγκάζεται. R.

E. κιθαριστικῆ] αὐλητικὴν μὲν πᾶσαν ἐκβάλλει τῶν ὀρθῶν πολιτειῶν, κιθαριστικὴν δὲ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι μόνην. οἶδε γὰρ ἄλλην, ἣν σώζειν τὰς πολιτείας νενόμικεν. R.

502 B. ἡ σεμνῆ] ὡς εὐδοκιμοῦσα μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς μουσικῆς εἰδῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τραγωδία, κολακεία τις οὖσα, ὑπὸ τὸ σοφιστικὸν ταύτης εἶδος τέτακται, ἄτε δὴ γνώμας ἀποφαινομένη καὶ περὶ δικαίων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ὑψηλολογουμένη· ἢ καὶ κατὰ τὸ δημηγορικόν, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς φησιν, εἴ τις αὐτῆς τὰ μέτρα περιέλοι, μηδὲν ἕτερον αὐτὴν φανῆναι ἢ δημηγορίαν, ἐπειδὴ καὶ παθῶν ὑπερβαλλόντων κινητικαὶ ἀμφοτέραι. R.

D. τί δὲ] ἐντεῦθεν τῆς δημαγωγικῆς ρητορικῆς διαβολή. R.

E. ἔλευθέρων ἀνδρῶν] τοῦτό φησι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τοῖς θεάτροις ὄχλων, διὰ μὲν τῶν ἔλευθέρων τοὺς δούλους περιελών, διὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν παῖδάς τε καὶ γυναῖκας. R.

503 C. τί δὲ Θεμιστοκλέα] ἡ τάξις τῶν δημαγωγῶν οὐ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν. πρῶτον γὰρ Θεμιστοκλέα φησὶν ὡς μᾶλλον κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν τὰ τοῦ πολέμου διαθέμενον, Κίμωνα δὲ δεύτερον ὡς ἐκείνῳ παραπλήσιον, Μιλτιάδην δὲ τρίτον ὡς τύχη μᾶλλον ἢ γνώμη τῶν πολεμίων κρατήσαντα, Περικλέα δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ πολὺς ἦν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σωκράτην μάλιστα προσάξεσθαι ἤλπισε. R.

504 D. δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη] τῷ μὲν νομίμῳ τὴν δικαιοσύνην ἀπέδωκε, τῷ δὲ κοσμίῳ τὴν σωφροσύνην. R.

505 C. αὐτὸς γνώσῃ] ἀντὶ τοῦ εἴ τι θέλεις, ποίει· ἐμοὶ γὰρ οὐ μέλει. R.

C. κεφαλὴν] αἴνιγμα τοῦτο τῶν παλαιῶν τε καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, τὸ τέλειον πανταχῆ τετιμηκότων· ἔξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς περὶ τὸν λογισμὸν τὸν ἡμέτερον, ὃν μῦθον ὀνομάσαντες, ὅτι καὶ τὸν λόγον οὕτως ἐκάλουν, κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν νοῦν ἀνίττονται, οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτου παρεγγυῶντες ἢ πάντας ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς πρὸς ἓν τέλος βλέπειν, τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν. R.

E. Ἐπιχάρμου] οὗτος ὁ Ἐπίχαρμος γέγονε κωμωδοποιός, καὶ εἰσήγαγέ τινας ἐν ἰδίῳ δράματι δύο διαλεγομένους πρὸς

ἀλλήλους, καὶ ὕστερον ἓνα τῶν δύο πάλιν τὰ τῶν δύο διαλεγόμενον. R.

506 B. ἕως αὐτῶ] τὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον βουλευθῆναι ἂν φησιν ἀποδοῦναι Καλλικλεῖ, ὡσπερ ὁ Ἀμφίων τῷ Ζήθῳ τὸν ὑπὲρ μουσικῆς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. R.

C. ἐξ ἀρχῆς, οὐ τοῦ διαλόγου φησί, τοῦ δὲ τελικοῦ αἰτίου τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. εἰ δὲ περὶ τοῦ τέλους μάλιστα προκειμένης τῆς ζητήσεως, περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας καὶ τοῦ εἶδους ἐνδιέτριψε, θαυμάζειν οὐ χροί. τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστίν, ἄρρητον καθ' αὐτό. διόπερ ἐνταῦθα μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὧν δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡδονή, δηλοῦται· ἐν Παρμενίδῃ δὲ τελεώτερον οὐ περὶ ἀγαθοῦ τινὸς ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἀγαθοῦ ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν Πολιτείᾳ δὲ δι' ἀναλογίας τινός· νυνὶ δ' ἐνταῦθα διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ εἶδους, ὃ μόνως ἐξ ἀνάγκης παραγίνεται. τοιοῦτον δὲ τινα τρόπον καὶ ἐν Φιλήβῳ· διὰ νοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς. ποιητικὴν δὲ φάμεν αἰτίαν τὴν ἐπιστήμην τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων, εἰδικὴν δὲ αὐτα ταῦτα, τελικὴν δὲ τὸ ἀγαθόν. R.

C. οὐ ταῦτόν] ἐντεῦθεν ὁ Σωκράτης ἐαυτῷ ἀποκρίνεται. R.

D. ἀλλὰ μὴν] τοῦτο ὅπερ ἐλέγομεν, ὡς ἄρρητον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, διὰ τοῦ προπαραγενέσθαι τὴν ἀρετὴν δηλοῦσαι βούλεται, ἢ καὶ μόνῃ καὶ ἐξ ἀνάγκης συνέπεται. R.

D. ἀλλὰ τάξει] τῆς ἀρετῆς εἶδος τὴν τάξιν καὶ τὴν ὀρθότητά φησι· τὸ δὲ ποιητικὸν τὴν τέχνην, ἣτις ἐφ' ἑκάστῳ τέτακται πράγματι. R.

507 B. οὔτε διώκειν τὰ κακὰ δηλονότι, οὔτε φεύγειν τὰ ἀγαθὰ. ταῦτα γὰρ οὐ προσήκει αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν φέροι. R.

D. ὡς ἔχει ποδῶν] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνάμεθα, ὀφείλομεν φυγεῖν τὰς κακὰς πράξεις. κατ' ἀναλογίαν οὖν εἶπε πόδας ὡσπερ πόδας Ἰδῆς τοῦ ὄρους φάμεν. κατὰ ζωὴν οὖν φεύγωμεν τὰ κακὰ, μὴ ποσίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλωτῖνος ἀνάγεσθαι λέγει τὰς ψυχὰς οὐ ποδὶ ἀλλὰ ζωῇ. R.

D. ὁ σκοπὸς] σκοπὸς καὶ τέλος τῇ σχέσει μόνον διαφέρουσι. σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρχή, τέλος δὲ σκοπὸς εἰς ἐνέργειαν ἀχθεῖς. ἢ σκοπὸς τέλος ἀνέμβρατον, τέλος δὲ σκοπὸς ἐκβεβηκώς. R.

E. οἱ σοφοὶ] σοφοὺς ἐνταῦθα τοὺς Πυθαγορείους φησί,

καὶ διαφερόντως τὸν Ἐμπεδοκλέα, φάσκοντα τὴν φιλίαν ἐνοῦν τὸν σφαῖρον, ἐνοποιὸν εἶναι. τοῦτο δὲ πρὸς τῇ μιᾷ ἐστὶ τῶν πάντων ἀρχῆ. R.

508 A. ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ] τουτέστιν ἡ δικαιοσύνη.

A. ταύτην δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Διὸς κρίσιν ἐν Νόμοις ἐκάλεσεν, ὡς δι' αὐτῆς τῶν πάντων κεκριμένων τε καὶ ὠφισμένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν εἶναι φασιν, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων ὁ μέσος ὑπερέχη τε τῷ ἴσῳ καὶ ὑπερέχηται, οἷον β' δ' ε', γεωμετρικὴν δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ὄντων ἀνίσων, ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον καὶ ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον, οἷον δ' ε' θ', ἀρμονικὴν δέ, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων, ὡς ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον, οὕτως ἔχη καὶ ἡ τῶν μειζόνων διαφορὰ πρὸς τὴν τῶν ἐλαττόνων, οἷον β' γ' ε'. R.

D. ἐπὶ κόρρης] ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρη γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ ἀνύχενι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ βράπισμά φασι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου. R.

D. τέμνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ζημιουῖσθαι ἐνταῦθα. R.

E. ἐμὲ] τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος Σωκράτη, οὐ τὸν κατα τὴν ψυχὴν μόνον. οὐ γὰρ θεμιτόν, φησὶν αὐτός, ἀμείλινα ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. R.

509 A. ἀγροικότερον] τοῦτό φησι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν σιδηρῶν καὶ ἀδαμαντίνων λόγων. R.

A. εἶναι] προσυπακουστέον τὸ τοῦτο ἀκριβῶς οἶδα. R.

B. εἰ οἶόν τε] ἐπειδὴ μείζον μεγίστου οὐκ ἔστι, διὰ τοῦτο τὸ εἰ οἶόν τε πρόσκειται. R.

B. ταύτην] τὴν τῆς ψυχῆς δηλαδή, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, καὶ τρίτην τὴν τῶν ἐκτός. R.

C. καὶ τὰλλα] περὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν τοῦτο λέγει, οἷς καὶ τάξιν τινα ἐν Νόμοις ἐπέθηκεν, εἰπὼν ὑγίειαν, κάλλος, ἰσχύν, πλοῦτον. R.

517 E. σκυτοτόμον σκυτέα ἢ λωροτόμον, σκυτοδεψὸν δὲ τὸν δερματομαλάκτην ἢ βυρσοδέψην. R.

523 A. ἦν οὖν νόμος] τὸ ἦν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν, ἵνα σημάνη πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ αἰεὶ ἔστιν. O.

B. ὅτι ὁ συνέχων καὶ τὴν λοιπὴν δυάδα οὗτός ἐστιν ὁ Ζεὺς, πρὸς ὃν καὶ ὁ Πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσείληψε καὶ τοὺς λόγους πάντων πρὸ τῆς δυάδος. O.

B. Δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν πρὸ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἓνα τῶν τριῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταί. εἰσὶ δὲ δαίμονες κολαστικοὶ καὶ καθαρτικοὶ καὶ τελεσιουργοί. O.

E. γυμνὸς ὁ κριτὴς οὐ μόνον τοῦ ὄστρεώδους σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀερώδους φυράματος, καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδὲς ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὄστρεώδους, περιφέροντες δὲ τὸ ἀέριον φύραμα καὶ δεόμενοι καθάρσεως. O.

EΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΩΝΑ.

P.70 C. Θετταλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίας ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Θετταλοί. R.

C. Λάρισσα πόλις Θετταλίας. R.

C. Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλευίου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. R.

71 B. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἔνεκα τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρου ἔχειν. O.

79 D. περὶ τοῦ σχήματος] ἐλέγετο γὰρ ὅτι σχῆμά ἐστιν ὁ αἰὲ χρόα ἔπεται· αὕτη δὲ ἀγνοεῖσθαι ὑπέκειτο. R.

80 B. ὡς γόης ἀπαχθείης] ὡς κακοῦργος παραδοθείης εἰς τὸ δεσμωτήριον. R.

82 B. γιγνώσκεις τετράγωνον] σημείωσαι τὸν παρὰ τῷ Μένωνι λόγον, οὗ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης μνημονεύει ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ. R.

83 A. μὴ ταύτη μὲν] οὕτω γὰρ ἑτερόμηκες εἶη. R.

B. διπλάσιον] τοῦ τετράποδος. R.

B. ἡμισυ] τοῦ ἑκκαιδεκάτου. R.

E. ἡμισυ ταύτης] τῆς δίποδος δηλονότι. ἔστι δ' ἓν, ὃ σὺν αὐτῇ τῇ δίποδι ληφθὲν τὴν τρίποδα ποιεῖ, κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος. R.

84 A. ᾧετο] λέγων εἶναι τὴν διπλασίαν τῆς δίποδος. R.

90 A. ἔθρεψε] ὁ πατήρ δηλαδή. R.

91 C. Ἡράκλεις] ἐπίφθεγμα θανμαστικόν. R.

93 D. ἐδιδάξατο καὶ ἐπαιδεύσατο δι' ἑτέρου τὸν υἱόν. αὐτὸς μέντοι Θεμιστοκλῆς δι' ἑαυτοῦ οὐδὲν τούτων. R.

97 D. δεδεμένα ἢ] τῶν πάλαι δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῶα συμμεμνκότας ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ διεστηκότας τοὺς πόδας, ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Δαίδαλος ἄριστος ἀγαματοποιὸς ἐπιγεγονῶς πρῶτος ἀναπετάννυσι τε τὰ τούτων βλέφαρα, ὡς δόξαι βλέπειν αὐτά, καὶ τοὺς πόδας, ὡς νομίσαι βαδίζειν, δίστησι καὶ διὰ τοῦτο δεδέσθαι, ἵνα μὴ φύγοιεν, ὡς δῆθεν ἐμψύχων ἤδη γεγονότων αὐτῶν. τοῖς δεδεμένοις οὖν τὰς ἀληθεῖς ἰοικέναι δόξας φησί, τοῖς λελυμένοις δὲ τούτων τὰς ψευδεῖς. R.

100 A. οἶος πέπνυται] ἐν τῇ κ τῆς Ὀδυσσεύας φησὶν Ὅμηρος περὶ Τειρεσίου. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 281 A. Ἡλις πόλις Πελοποννήσου πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέχουσα Πίσσης τριακοσίους σταδίους. R.

B. Λακεδαίμονα] πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, πρότερον Σπάρτη προσαγορευομένη. R.

282 B. Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας. R.

C. Κέως νῆσος, ἢ καὶ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο. R.

288 B. παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ, καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἔστιν, ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος καὶ τὸν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λημνίαις οὕτως·

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τούργον, ὡς ἐγώ, σαφῶς. R S.

290 A. τωθάσεται] σκώψει, λοιδορήσει, χλευάσει. R.

D. ἔτνος εἶδος ὄσπριου, ὃ τινες καλοῦσι πισδάριον. τορύννη δὲ τὸ ταρακτῆριον. R.

E. μέμερος] φροντίδος ἄξιος, ἢ χαλεπός. R.

292 A. ἐφικέσθαι] καταλαβεῖν. R.

D. γεγωνεῖν] μέγα φθέγγεσθαι. R.

293 A. βάλλ' ἐς Μακαρίαν] Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἦν λόγος κατὰ τὴν Εὐρουσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφραγὴν ἐπιδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἄνθεσι καὶ στεφάνοις, παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὡς τὴν παροιμίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι, αὐθις δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Δοῦρις δὲ φησὶν ὅτι αὕτη τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι νενόμισται τὰς θυγατέρας τῶν κηδευομένων, οἷς ἂν ὡς παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν. R S.

295 A. ἃ περισπασθὲν δηλοῖ εἶθε· Καλλίμαχος·

ἃ πάντως ἵνα γῆρας.

καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικόν· Ομηρος·

ἃ δειλοί, τί κακῶν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, παρ' Ἀρχιλόχῳ·

ἃ ἕαδ' εἷς τε ταύρους.

τό τε ἐν ἴσῳ τῷ ναί, καὶ εἶθε. καὶ ἔτι σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φρεῦ ἐπιρρήματος, ὡς ἐνταῦθα. βραχέως δὲ καὶ δασέως τὸ ἄτινα, ὡς παρ' Ἰπποκράτει. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. παρ' Ὀμήρῳ τὰ ἑαυτοῦ·

τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν τέτακται, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ·

πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.

εἰ δὲ ψιλωθεῖη περισπασθὲν, τὸ νῦν σημαίνει, ὡς ἐν Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικὴν. R S.

B. ἀμέλει] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν συλλογιστικοῦ συνδέσμου. R.

301 B. διανεκῆ] διὰ παντός. οὕτω καὶ Διογενιανός. R.

C. οὐχ οἶα] παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων κατὰ δύναμιν ὑφ' ἐκάστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ οἶα βούλεται τις, ἀλλ' οἶα δύναται. R.

304 E. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Περίανδρος ὁ Κορινθίων δυνάστης κατ' ἀρχὰς δημοτικὸς ὢν ὕστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετέηλθε. τοῦτο Πιττακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυναστεύοντα, καὶ δείσαντα περὶ τῆς ἐαυτοῦ γνώμης καθίσει τε ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιούν. τῶν δὲ Μιτυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλωνα εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδυνατοῦ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΤΤΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 368 A. ἀνέδην] ἐκκεχυμένως, καὶ τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ ἔδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡσεὶ εἶπεν ἀνέτως. R.

C. στλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξυόμενοι, ὃ ἔστι κτενιζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης Γῆρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαιῖραν καὶ
στλεγγίδ' ἔχοντα.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

οὐδ' ἔστιν αὐτοῖς στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος.
καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρουσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. λήκυθον δὲ ἀγγεῖόν τι φασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. ἐχρῶντο δὲ καὶ ἀντὶ φασκωλίων ληκύθοις, ἃ ἔστι δερμάτινα βελλάντια (φάσκαλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται). διὸ καὶ τοὺς ἀπόρους αὐτοληκύθους ἔλεγον. λέγουσι δὲ καὶ τὴν λάγνον λήκυθον, καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ τοῦ ἀνχένος ἠχῶδες, ὡς φησι Κλέαρχος. R S.

369 D. λιπαρῇ] προσεδρευτικόν, ἐπιμελῆ. R.

371 D. ἀρχαῖον] εὐήθη, ἢ ἀπλοῦν. R.

D. εὐηθείας] γρ. καὶ εὐνοίας. R.

372 E. κατηβολή τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένω καὶ

Πελιάσι. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὄρμη, καὶ μερίς, καὶ ἑρὰ νόσος, τὸ χρεῶν, τὸ καθῆκον, θυσία, τελετή, τὰ νομιζόμενα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΝΑ.

P. 530 A. Ἐφεσος πόλις Ἰωνίας. R.

A. Ἐπίδανρος πόλις ἐν Ἰλλυρίδι. R.

A. μῶν] μὴ αὐ, οὐ δὴ, ἄρα. R.

A. ῥαψωδούς φασὶ τοὺς τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεατροῖς ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. ῥαψωδῆσαι λέγεται καὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. R.

533 D. Μαγνητίν] Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγήσεών φησὶ κατὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴν μετὰ καὶ ἄλλων νήσους τινὰς Σατύρων εἶναι τρεῖς, ὧν τοὺς ἐνοικοῦντας οὐράς ἔχειν ὁποίας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. φέρονται δὲ συνεχεῖς καὶ ἄλλαι δέκα νῆσοι, καλούμεναι Μανιόλαι, ἐν αἷς φασὶ τὰ σιδηροῦς ἔχοντα ἤλους πλοῖα κατέχεσθαι, μήποτε τῆς Ἡρακλείας λίθου περὶ αὐτὰς γεννωμένης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιούροις ναυπηγεῖσθαι· κατέχειν τε αὐτὰς ἀνθρωποφάγους. Διογενιανὸς δὲ Μαγνητίν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθου, ὡς εἴη ἀργύρω ἐμφερής, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρου. R S.

538 C. Πράμνειος οἶνος ἦτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ ὁ πραῦνων τὸ μένος. τινὲς δέ, ἐπειδὴ ἐν Πράμνῃ πρῶτον ἐφυτεύθη ἀμπελος τῇ ἐν Ἰκάρῳ. R.

C. κνῆ τυρὸν κνήστει] ἔκοπτε τυρὸν κοπίδι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΞΕΝΟΝ.

P. 235 C. ἐξ ὑπογυλίου] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπερισκέπτως, παραυτά. R.

C. αὐτοσχεδιάζειν] αὐτομάτως, ἀσκέπτως εἰπεῖν. R.

E. Ἀσπασίαν] αὕτη Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησίν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἷον ὀνόματι Ποριστὴν, καὶ τὸν Λυσικλέα δῆτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ομφάλην Εὐπολις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡραν, ἴσως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἷον, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὐπολις Δήμοις. R S.

236 A. Ῥαμνουσίου] Ῥαμνοῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ οὔτος. R.

237 D. βοτὰ] τὰ βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων λέγεται ζῶων, ὅσα βόσκεται. R.

239 E. ὁ δὲ υἱὸς] τὸν Καμβύσην φησίν. R.

240 A. Σάρδεις] πόλις Λυδίας. R.

B. Ἐρέτρια] πόλις Εὐβοίας. R.

C. Μαραθῶν] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπέχων τῶν Ἀθηνῶν σταδίους τριακοσίους, τῇ φύσει τραχύς, δυσίππαστος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ πηλοῦς, τενάγη, λίμνας. R.

C. τῇ ὑστεραία] νόμος γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἄλλως ἐξάγειν εἰς πόλεμον, εἰ μὴ πανσέληνος ἦ. R.

241 A. Σαλαμίς] πρὸς τῇ Ἀττικῇ νῆσός τε καὶ πόλις. Ἀρτεμίσιον δὲ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, ἣ τείνουσα ἐπὶ θάλασσαν. ἕτερος δὲ αὐλὸν παράκειται τῇ θαλάσῃ, ἐν ᾧ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. R.

C. Πλαταιαί] πόλις Βοιωτίας. R.

D. Εὐρυμέδων] ποταμὸς Παμφυλίας. R.

242 A. Τάναγρα] πόλις Βοιωτίας. R.

E. τρίτος δὲ πόλεμος] περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Μιτυλήνῃ ναυμαχησάντων. S. ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλεξίς ὁ κωμικός φησι

τῶν ἐπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,

ἔστιν μεγάλη, δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη
Κύρος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος·
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Σικελία δ' ἐκλήθη ἀπὸ Σικελοῦ τοῦ βασιλεύσαντος Αὐσόνων,
οἱ ὑπὸ Ἰαπύγων ἐξαναστάντες διέβησαν εἰς τὴν πάλαι Σικανίαν
καλουμένην. R S.

243 A. Ἑλλάσποντον] Ἀθάμαντος γυναῖκες Νεφέλη καὶ
Ἰνώ. αὕτη ἐπιβουλεύουσα Φρίξῳ καὶ Ἑλλῃ, τοῖς ἐκ Νεφέλης
τούτου παισὶ, πείθει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντας εἰς Δελφοὺς διὰ
τὸν λιμὸν εἰπεῖν, ὅτι καύσεσθαι τοῦτον ὁ Ἀπολλων εἶπεν, εἰ Φρί-
ξον αὐτῷ σφαγιάσειεν. Νεφέλη δὲ μαθοῦσα τοῦτο λαμβάνει παρ'
Ἑρμοῦ κριόπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον, ἐμβάλλει τε τοὺς παῖδας
ἐν αὐτῷ πλεῖν καὶ φεύγειν. τῶν δὲ κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ
Χερρονήσου γενομένων θάλασσαν, ἡ Ἑλλῃ ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν
βυθὸν ὤλισθε, καὶ τῷ πελάγει τὸννομα δίδωσιν αὐτῆς. R.

C. Μιτυλήνη] πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ. R.

E. Ἐλευσίς] δῆμος καὶ πόλις Ἀττικῆς. R.

245 D. ἐντέτηκε] ἐγκεκώλληται, πέπηγεν. R.

E. Κόρινθος] πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἰσθ-
μοῦ. Λεχαιὸν δὲ ἐπίνειον Κορινθίων, ὡσπερ ὁ Πιραιεὺς Ἀθη-
ναίων. εἰς τούτους δὲ τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται. R.

EΙΣ ΤΟΝ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ.

P. 406 A. διατριβὰς] τὰς φιλοσόφους διαλέξεις σημαίνει,
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ εἰσί, καὶ τὴν περὶ τι χρόνιον διάθεσιν. R.

407 A. ἐπὶ μηχανῆς] ἐν ταῖς τραγωδίαις, μετὰ ἄλλας ἐπι-
δείξεις πολλάς, ἐπιφάνειαι τινες ἐπὶ τέλει ἐκ μηχανῆς τινὸς θεῶν
ἀνεδείκνυντο. τοῦτο γοῦν ἐνταῦθα φησίν. Ἄλλως. ἀπὸ μηχανῆς
θεὸς ἐπιφάνης, ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ
φαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοὶ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἐφαίνοντο. Μένανδρος Θεοφορομένη καὶ Κεκρυφάλῳ.
R S.

Ε. ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι] κρεῖττον ἔστι τῷ μὴ ἐπισταμένῳ ὡς δεῖ ὄραν μὴδ' αὐ χρεῖαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι, μὴδ' ὄλως ὄραν μὴδέ τι πράττειν, ἢ ὡς ἔτυχε πράττειν ἀμαθῶς καὶ ἀφυῶς. R.

408 A. μὴ ζῆν κρεῖττον] οἶομαι παρόμοιον καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ.

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρῆ. R.

409 D. κομψότατα] πιθανώτατα ἢ τεχνικώτατα ἢ σπουδαιότατα. R.

410 B. λιπαρῶν] παρακαλῶν, προσεδρεύων. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.

A.

P. 327 A. Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς καὶ ἐπίνειον Ἀθηναίων ἤγουν λιμῆν, ἢ ὄρμητήριον. R.

A. ἐορτὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησὶν ἦν γὰρ καὶ μεγάλα, καὶ ταῦτα μὲν ἤγον εἰς ἄστν, Ἐκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῇ Ἀθηνᾷ, καθ' ὃν εἰδείκνυτο ἢ κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνεῖτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν εἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νικῶντας τὸν πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὴ τοῖς Βενδιδαίοις καλουμένοις εἶπετο. τούτων δὲ καὶ Θραῖκες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ καὶ Βένδις παρ' αὐτοῖς ἢ Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ αὐτῇ τιμωμένη κοινῇ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο Θαρρηλιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. R.

328 B. Παιανία, δῆμος Πανδιονίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. θαμίζεις] συχνάζεις. R.

D. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι] ὡς φιλολόγου Σωκράτους καὶ ζητητικοῦ ὄντος, καὶ λόγων εἰωθότος ἀνευρίσκειν πηγὰς, οἱ προκείμενοι λόγοι Κεφάλῳ. R.

329 A. τὴν παλαιὰν παροιμίαν] τὴν κολοῖδὸς ποτὶ κολοῖδον

ἰξάνει· φιλάλληλον γὰρ τουτὶ τὸ ζῶον. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. R.

B. προπηλακίσεις] ὕβρεις ἢ διασυρμούς. R.

B. ὕμνοῦσιν] ἀντὶ τοῦ ὀδύρονται, λοιδοροῦσι, μέμφονται, κατ' εὐφημισμὸν. R.

E. Σέριφος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ πόλις ἐν αὐτῇ· οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Σερίφιοι. R.

330 B. χρηματιστής] χρημάτων ποριστής. R.

331 A. ἀτάλλοισα] τρέφουσα, τιθηνοῦσα, σαίνουσα. συναορεῖ δὲ ἤγουν συνήρτηται. R.

333 A. ξυμβόλαια] σημειῶσαι ὅτι συμβόλαιά φησι τὰ κοιωνήματα. R.

E. περὶ πυκτικῆς εὐρήσεις, ὅποια τις ἦν, μετὰ φύλλα δύο, ἐν ᾧ καὶ περὶ παγκρατίου διαλαμβάνεται. R.

334 B. κεκράσθαι] οἶμαι γράφεσθαι ὀφείλει ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους κεκάσθαι. R.

335 C. ἀφλίπους] ἀπείρως ἔχοντας ἰππικῆς. R.

336 B. εὐηθίζεσθε] μωραίνετε, ἀνοηταίνετε, εὐφήμως. R.

337 A. ἀνεκάγχασέ τε μάλα Σαρδάνιον] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶ σφῶν αὐτῶν γελώντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶ κατ-οικοῦντες, ὡς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογηράσκωσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἰκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἄγουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, καὶ κει λάκκους ὀρύξαντες ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὡς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινε, οὐ πάνυ δὲ ὁ γέλωσ ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ ἐγένετο, παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὴν προκειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. Κλείταρχος δὲ φησι τοὺς Φοίνικας, καὶ μάλιστα Καρχηδονίους, τὸν Κρόνον τιμῶντας, ἐπ' ἄν τι-νος μεγάλου κατατυχεῖν σπεύδωσιν, εὐχεσθαι καθ' ἑνὸς τῶν παίδων, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐπιθυμηθέντων, καθαγιαεῖν αὐτὸν τῷ θεῷ. τοῦ δὲ Κρόνου χαλκοῦ παρ' αὐτοῖς ἐστῶτος τὰς χεῖρας ὑπτίας ἐκτετακός ὑπὲρ κριβάνου χαλκοῦ, τοῦτον ἐκκαλεῖν τὸ παιδίον. τῆς δὲ φλογὸς τοῦ ἐκκαιομένου πρὸς τὸ σῶμα ἐμπι-πτούσης, συνέλκεσθαί τε τὰ μέλη, καὶ τὸ στόμα σεσηρὸς φαίνεσθαι

τοῖς γελῶσι παραπλησίως, ἕως ἂν συσπασθῆν εἰς τὸν κρίβανον παρολλίσθη. τὸν οὖν σεσηρότα γέλωτα σαρδάνιον ἐντεῦθεν λέγεσθαι, ἐπεὶ γελῶντες ἀποθνήσκουσι· σαίρειν δὲ ἔστι τὸ διέλκειν τὸ στόμα καὶ χαίνειν. Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἥφαιστος ἐδημιούργησε Μίνω φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, *ὄν* ἔμψυχον ὄντα τοὺς πελάζοντάς φησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν· ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλω. ἤκουσα δέ, φησὶν ὁ Ταρραῖος, ἐγχωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνοιτο βοτάνη σελίνω παραπλησία, ἧς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῶ δὲ ἀποθνήσκουσιν· οὕτω δὲ Σαρδόνιος ἂν λέγοιτο, καὶ οὐ Σαρδάνιος. μήποτε οὖν τὸ Ὀμηρικόν, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἴσως ἐρρήη, μείδησε δὲ θυμῶ σαρδάνιον μάλα τοῖον, τὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν χειλῶν γέλωτα καὶ μέχρι τοῦ σεσηρέναι γιγνόμενον σημαίνει. R S.

338 C. οὗτος ὁ Πούλυδάμας ἀπὸ Σκοτούσσης ἦν, πόλεως Θεσσαλίας, διασημότετος παγκρατιαστής, ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσαις παρ' Ὀχῶ γενόμενος τῷ βασιλεῖ λέοντα ἀνείλε καὶ ὠπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσσατο. R.

C. παγκρατιαστής ὁ παγκράτιον ἀγωνιζόμενος. ἔστι δὲ τοῦτο ἀγών τις ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς συγκείμενος. καὶ δῆλη μὲν ἡ πάλη, πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκευάζετο οὕτως. εἰς στρόφιον, ὃ ἔστι στρογγύλον ζωνάριον, οἱ τέσσαρες τῶν δακτύλων ἐνεβιβάζοντο, καὶ ὑπερέβαλλον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον, εἰ συνάγοιντο, πύξ εἶναι. ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἣν καθάπερ ἔρεισμα ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δ' αὖ μεθέστηκε· ῥινοὺς γὰρ τῶν πιωτάτων βοῶν ἔψοντες, ἅπαντα ἐργάζονται πυκτικὸν ὄξυν καὶ προεμβάλλοντα· ὁ δὲ ἀντίχειρ οὐ συλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τὸ πλήττειν, ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὡς μὴ πᾶσα ἡ χεὶρ μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατός φησιν ἐν τῷ περὶ γυμναστικῆς. R S.

340 D. συκοφάντης λέγεται ὁ ψευδῶς τί τινος κατηγορῶν. κελῆσθαι δ' οὕτω παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὀπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. R.

341 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] τὸν ὡς φαίνεται μόνον, καὶ ὡς ἐν λόγῳ μόνον εἰπεῖν. R.

C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἢ ἀδύνατα ποιεῖν ἐπιχειρούντων λεγομένη. R.

343 A. τίτθῃ] μάμμη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. R.

A. κορυζῶντα] μωραίνοντα, μυξάζοντα· κόρυζα γὰρ ἢ μύξα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ κατάρρουν φασίν. R.

B. ἄλλως περ ἠγεῖσθαι διανοῆ] γρ. ἄλλως περ ἠγεῖ διανοεῖσθαι. R.

344 A. ὄσια] ὄσια τὰ βέβηλα, εἰς ἃ ἔστιν εἰσιέναι, ὡς Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη·

ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχεσ' τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὄσιον ἀπέλθω χωρίον.

καὶ ὄσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον ὄσιον. Ἄλλως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὰ μὲν τῶν θεῶν χρήματα ἱερά, τὰ δὲ κοινὰ τῆς πόλεως ὄσια ὀνομάζει. R.

C. οἱ κατὰ μέρη] τὸ ἐξῆς οὕτως· οἱ κατὰ μέρος τῶν τοιούτων κακουργημάτων ἀδικοῦντες. R.

346 C. ἀρνημένους] ἀντὶ τοῦ καταλλαττομένους. R.

347 A. ἢ ζημίαν] τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ. R.

D. ἐπιτρέψαι] τὴν ἀρχὴν δηλονότι ἀναλαβέσθαι. R.

D. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας· ἐξ οὗ καὶ πολυπράγμων ὁ πολύφροντις. R.

348 A. κατατείναντες] ἀντὶ τοῦ διεξελθόντες λόγον μακρόν. R.

B. ἀνομολογούμενοι] ἀντὶ τοῦ ὁμολογοῦντες. R.

349 B. ἀστεῖος] νῦν ἀντὶ τοῦ γελοιώδους τὸ ἀστεῖος κεῖται. σημαίνει γὰρ καὶ τὸν εὐσύνετον καὶ εὐπρόσωπον καὶ χαρῆντα. R.

351 E. πράττειν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀσφαλείας τι ποιεῖν. R.

352 B. εὐωχοῦ] ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυε. R.

353 A. σμίλη ἐστὶν ὄργανον τμητικόν, ἰσόπεδον τὴν βᾶσιν ἔχον, ὡς τούναντίον ὁ τομεὺς κυκλοτερῆ. ἔστι δὲ σκυτοτομικὰ ἐργαλεῖα. R.

B.

P. 361 B. κατ' Αἰσχύλον] Αἰσχύλου ἐξ Ἀμφιαράου·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων,
βαθειᾶν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. R.

C. τέγγεσθαι] εἴκειν, ἐνδιδόναι, ὡς νῦν· καὶ βρέχεσθαι. R.

362 A. ἀνασχινδυλευθήσεται] ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήσε-
ται. R.

D. ἀδελφὸς αἰεὶ παρείη, ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς
βοήθειαν. Πλάτων ἐμνήσθη ἐνταῦθα. παρῆκται δὲ ἴσως παρὰ
τὸ Ὀμηρικόν·

ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεται, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. R.

363 A. παῖδας γὰρ παίδων] ἐξ Ἡροδότου, ἀπὸ τοῦ δοθέν-
τος χρησιμοῦ Γλαύκῳ τῷ Λάκωνι, ὡς
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων. R.

364 A. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. R.

B. ἀγύεται] οἱ ἀγείροντες ὄχλον ἐφ' ἑαυτοὺς χυδαῖον. R.

C. ἀκειῖσθαι] θεραπεύειν. R.

D. λιστοὶ] ἀντὶ τοῦ λιταζόμενοι, λιταῖς εἴκοντες. R.

E. βίβλων] περὶ ἐπωδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρσίων
καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων. R.

E. ὄμαδον] συναγωγὴν ἢ θόρυβον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀύδα. R.

365 C. κύριον] τὸ δοκεῖν κύριόν ἐστιν. R.

367 B. οὐ τὸ δίκαιον] σημείωσαι τὸ δριμὺ τῆς ἐπιβολῆς. R.

C. ἐπειδὴ οὖν ὠμολόγησας] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ ὅτι δικαιο-
σύνην θετέον ἐν τῷ καλλίστῳ εἶδει τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ καὶ δι' αὐτὸ
καὶ διὰ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα ἀγαπητέον τῷ μέλλοντι μακαρίῳ
ἔσεσθαι. R.

D. τῶν μὲν ἄλλων] ὧν προεῖπε ποιητῶν. R.

D. ἀνασχοίμην] ἤγουν ἀποδεχοίμην. γρ. καὶ ἀποσχοί-
μην. R.

368 A. ἐλεγεία φῦδαί, ἢ θρηνοὶ, ἢ μῦθοι· ἐνθεν καὶ τὰ ἐπι-
τάφια ποιήματα ἐλεγεία καλοῦνται. R.

A. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἰσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. R.

370 D. σμινύην] σκαφίον. τινὲς δὲ ἀξίνην ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δικελλοειδῆ. R.

372 B. ἄλφιστα κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. R.

B. πέψαντες ἀρτοποιήσαντες, μάξαντες δὲ φυράσαντες, ζυμώσαντες. ἢ ἄλφιστα ἀπὸ τῶν κριθῶν πέψαντες, ἄλευρα ἀπὸ τῶν πυρῶν μάξαντες. R.

C. βολβούς] βοτάνης εἶδος ποιᾶς. R.

C. τραγήματα παρὰ Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τρωγάλια. R.

C. σποδιοῦσι] ἀντὶ τοῦ εἰς σποδὸν ἤγουν εἰς ἀνθρακίαν ἐσβεσμένην ἐψήσουσιν. R.

E. φλεγμαίνουσιν] τρυφῶσαν, ἐπηρμένην, μεγαλαυχουμένην. R.

373 A. πέμματα] πλακούντια. R.

C. κομμωτριῶν] κόμμι λέγεται τὸ ἐκ τῶν δένδρων, ἅτε δὴ δάκρυον, ἀπορρέον ὑγρὸν, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς τρίχας τῶν γυναικῶν, ὥστε μὴ διαχειῖσθαι αὐτὰς ἀλλὰ μένειν ὡς ἄγαν συνημμένας ἐφ' οὗ βεβούληνται σχήματος αἱ κομμώτριαι· παρ' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ κόμμεος λέγονται, καὶ ἡ τέχνη κομμωτική. R.

C. συβωτῶν] σημειῶσαι ὅτι τὰς σῦς ἀπαγορεύει Πλάτων τοῦ ἐσθίεσθαι ἐν τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ. R.

376 A. κομψόν] νῦν τὸ σπουδαῖον καὶ ἀγαθόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πανοῦργον καὶ ἀπατητικὸν καὶ πιθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ ἀστεῖον καὶ περίλαλον. R.

379 D. βούβρωστις] πονηρία, ἢ μέγας λιμός. οἱ δὲ οἴστρον ἢ ἀσθένειαν. R.

380 E. εἰλήσεων] τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. R.

381 E. ἐκδειματούντων] ἀντὶ τοῦ ἐκδειματούτωσαν, Ἀττικῶς. R.

382 D. ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἔστιν, Ἀττικῶς. R.

383 B. παιῶνα] ἀλαλαγμὸν ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὡς νῦν, ἢ νίκη. R.

C. χορὸν οὐ δώσομεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐδοκιμήσομεν καὶ νικήσομεν. χορὸν διδόναι γὰρ ἔλεγον ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμωδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. R.

Γ.

P. 387 C. ἐνέρους τοὺς νεκρούς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα, ὃ ἐστὶ γῆ, κείσθαι. ἀλίβαντας δὲ τόπους ἐν Ἄιδου, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκρούς νοητέον, διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν. R.

388 D. σχολῇ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σχολῇ ἂν ἑαυτὸν ἐπιπλήξειεν. οὐ μόνον, φησί, τοὺς ἄλλους οὐ κωλύσει, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτόν. R.

B. ταῦτα πρὸς τὸν Ἀδείμαντον ἔτι Σωκράτης λέγει, τῇ συνήθει χρώμενος εἰρωνεία. R.

391 A. ὀκνῶ] ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχω. R.

A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐδ' ὄσιον. R.

A. ἀγγίσποροι] ἐγγὺς γένους. R.

C. ἀπερεῖν] ἀπαγορεύειν. R.

D. ἐὰν ὁμολογῆς] ἐάν, φησὶν, ἀβασανίστως ὁμολογήσης ἀγαθὸν εἶναι τὴν δικαιοσύνην, κακὸν δὲ τὴν ἀδικίαν, ἔχω τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ λόγῳ δουλεύοιμεν, δεῖ πρῶτον ἡμᾶς διορίσασθαι τὴν τῆς δικαιοσύνης οὐσίαν. R.

392 D. γελοῖος] ἀστεῖον. R.

393 B. Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ. R.

394 C. τραγωδία ἐστὶ πόησις ἕμμετρος πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσώπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῷ νικῆσαντι τράγος ἔπαθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. κωμῳδία ἐστὶ πόησις ἕμμετρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς, πρότερον μὲν ἐφ' ἰλαρότητί τινι καὶ καρπῶν συγκομιδῇ γιγνομένη, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ διαβολῇ καὶ ἐνδείξει πονηρῶν προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς σωφρονισμὸν ποιουμένη, καθ' ἣν τῷ νικῆσαντι γλεῦκος ἔπαθλον ἐδίδοτο, ὃ τρύγα ἐκάλουν. παρὸ καὶ ἦδε τὸ πρὶν τραγωδία κοινῶς ἐλέγετο· ὕστερον δὲ, ἀπὸ τοῦ κατὰ κώμας ἀρξασθαι ταύτην πρὶν εἰς ἄστὺ μετελθεῖν, κωμῳδία ὠνομάσθη. R.

C. ὁ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, κεκινημένος καὶ πολὺ τὸ ἐνθουσιῶδες μετὰ χορείας ἔχων, κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν συμβάντων περὶ αὐτόν. ὀνομάζεται γὰρ οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Νύσαν ὑπὸ ἄντρῳ διθύρῳ τραφῆναι, ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν φαρμάκων ἐκ τοῦ Διὸς μηροῦ εὐρεθῆναι, ἢ διὰ τὸ δόξαι γενέσθαι δῖς, ἐκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εὐρε-

θῆναι μὲν τὸν διθύραμβον ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Ἀρλονός φασι. τῶν δὲ ποιητῶν τῷ μὲν πρώτῳ βουῖς ἔπαθλον ἦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀμφορεύς, τῷ δὲ τρίτῳ τράγος, ὃν τρυγί κεχρισμένον ἀπῆγον. R.

396 B. ἔστι τι εἶδος λέξεως] τὸ ἀπαγγελτικὸν ἅμα καὶ τῶν σπουδαίων μιμητικόν. τοῦτο γὰρ μόνον τὸ εἶδος τῆς διηγήσεως ἀγαπᾷ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

397 D. ἀκροατῶν] οἴμαι μὴ ἀκροατῶν ἀλλ' ἀκράτων δεῖν γράφεσθαι.

D. ἢ ἐμὴ νικᾷ] κατ' ἔλλειψιν τοῦ ψῆφος ἢ γνώμη. R.

398 A. μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρείας ἀφιεμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν εἰκόνασιν οἱ ἄνθρωποι μύρῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχεῖσθαι, ὡς ἂν σχολάζοντες ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ μόνον σχολάζοντες θυμηδία. καὶ πάλιν τοῖς ἀπὸ δουλείας μεταγομένοις ἐπ' ἐλευθερίαν ἐρίου κάταγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνδεσμούμενον τὸ ἐπίσημον. Ἄλλως. μύρον καταχεῖν τῶν ἐν τοῖς ἀγιοτάτοις ἱεροῖς ἀγαλμάτων θέμις ἦν, ἐρίε τε στέφειν αὐτά, καὶ τοῦτο κατὰ τινὰ ἱερατικὸν νόμον, ὡς ὁ μέγας Πρόκλος φησὶν. R.

399 A. ὁ Πρόκλος φησὶ τὴν μὲν Δώριον ἀρμονίαν εἰς παιδείαν ἔξαρκεῖν ὡς καταστηματικὴν, τὴν δὲ Φρύγιον εἰς ἱερά καὶ ἐνθεασμοὺς ὡς ἐκστατικὴν. R.

D. δεομένῳ ἢ διδάσκοντι] ἵνα ἄλλον νοήσωμεν προσερχόμενον τῷ μουσικῷ χάριν τινὸς δεήσεως καὶ ὧν λέγει, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ προσιόντι καὶ μεταπείθοντι ὁ μουσικός. R.

E. Μαρσύας Ὀλύμπου τοῦ ἀύλητοῦ υἱὸς ἦν, ἄκρος δὲ τῆς τέχνης οὕτως, ὡς διαμιλληθῆναι θαρρήσαι τῷ Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, κατήκουσαν μὲν αἱ Μοῦσαι ἀμφοῖν, γίνεται δὲ ἡ ψῆφος Ἀπόλλωνι. δαρεῖς αὖ εἰς τιμωρίαν ὁ Μαρσύας μετέδωκε κλήσεως τῷ ποταμῷ τῆς ἀντιῆς, τῷ ἀπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ γεγονότι. R.

400 B. ὁ ἐνόπλιος σύνθετός ἐστιν ἐξ ἰάμβου καὶ δακτύλου καὶ τῆς παριαμβίδος, ἀνδρικός πρὸς πράξεις ἀναγκαίης καὶ ἀκουσίλους, ἐξορμητικός εἰς πόλεμον. ὁ δὲ ἠρῶος δάκτυλος ἀπλοῦς, κοσμιότητος ποιητικὸς καὶ ὁμαλότητος, παιδευόμενος προσήκων, ὡς ἰσότητι κεκοσμημένος, ὡς ἐν τῷ εἰς ταῦτα ὑπομνήματι Πρόκλος φησὶν. R.

B. ὑποκοριζόμενοι] διασύροντες, ὡς Ξενοφῶν, ἢ τὸ αἰσχροῦ

εὐφήμως ὀνομάζοντες, ὡς Δημοσθένης. κολακεύοντες, ὑποκρι-
νόμενοι. R.

401 E. ἐκεῖ] ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

402 B. ἀπειροκαλίας] τῆς ἀπειράτως τοῦ καλοῦ ἐχούσης
ἕξεως. R.

403 C. ἀκροσφαλεῖς] ἀκρως σφαλλομένους. R.

D. ἡδυσμάτων] ἀρτυμάτων. R.

405 C. λυγιζόμενος] στρεφόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν
λύγων· λύγος δὲ ἐστὶ φυτὸν ἱμαντῶδες. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν φασί· καὶ αἱ μάλιστα αἷς οἱ ἀθλη-
ταὶ τύπτονται λύγοι καλοῦνται. R.

D. ἄτοπα νῦν, ἃ μὴ ἐστὶ τοπάσαι, ὃ ἐστὶν ὑπονοῆσαι, ση-
μαίνει δὲ καὶ κακὸν καὶ ἄλογον καὶ θαυμάσιον. R.

406 A. Ἡρόδικον τὸν Σηλυμβριανὸν φησὶν ἰατρόν. οὗτος
ἦν, παρ' ᾧ ὁ Κῶος φοιτήσας Ἱπποκράτης κάτω ἑαυτοῦ βάλειν
ὅσον ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ τοὺς πάντας ἀπέλιπεν. R.

A. ἀπέκναισε] διέφθειρεν, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ διέ-
κοψε καὶ ἐλύπησεν. R.

407 B. μὴ μελετῶντι] τὸ ἀρετὴν ἀσκεῖν. R.

408 B. κυκεῶν ἐστὶ κρᾶμα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφί-
των καὶ τυροῦ καὶ ὕδατος ἀναμειγμένον, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς πό-
σιν. R.

B. Μίδας Φρυγῶν βασιλεύς, ὃς δοκεῖ πλουσιώτατος γεγο-
νέναι. τοῦτόν φασὶ καὶ ὄνον ὧτα ἔχειν, διὰ τὸ πρῶτον ὧτα-
κουσταῖς αὐτὸν χρῆσασθαι, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον ὁ ὄνος ἀκου-
στικώτατον. R.

411 A. μινυρίζων] θρηνηῶν, ἢ ἡρέμα ἄδων. R.

A. γεγανωμένος] λελαμπρυσμένος. R.

C. ἀκράχολοι] ἀκρως χολούμενοι. R.

414 C. τὸ ψεῦδος Φοινικικόν φησὶν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν
δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.
οὗτος γὰρ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης ἦν, ἧς ἡ Φοι-
νίκη χώρα. R.

415 D. ἄλλοι ἄνθρωποι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πεισθεῖεν. R.

D. ἀγάγη] τὸ τοὺς ἔπειτα πείσαι. R.

416 D. ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη] εἰ μὴ τὴν ἀναγκαίαν, ἱμάτιόν
φημι καὶ βρώματα εὐτελεῖ. R.

τις οἶόν ἐστιν, ὡς αἰεὶ δρῶσα τὰ καθ' ἑαυτήν, ἢ ὡς πολυδράστεια (πολλὰ γὰρ δρᾷ) τοῦ ἄλφα πλήθος δηλοῦντος ὡς ἐπὶ τῆς ἀξύλου ὕλης. ἢ δὲ αὐτὴ καὶ Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς νεμήσεως, ὡς διαιρουῖσα καὶ νέμουσα τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστω. R.

452 B. χαριέντων] νῦν τῶν ἐν ἔργῳ τὸ σκώπτειν ποιουμένων. R.

E. φιλοπαίσεων Ἀττικῶς ὁ φιλοπαίγμων. R.

453 D. νεῖ] νῦν κολυμβᾶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νήθει. R.

D. νευστέον] κολυμβητέον. R.

D. δελφῖνα] ὡς τὸν Ἀρίωνα δηλονότι τὸν Μηθυμναῖον. Μήθυμνα πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀρίων, κιθαρωδὸς Περιάνδρου τοῦ Κορινθίου τυράννου. οὗτος ἰκανῶς ἔχων χρημάτων, ἐπιθυμῶν πλειόνων εἰς τε Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἤκεν, ἀφ' ὧν ἀπὸ τῆς τέχνης χρήματα συλλέξας πολλὰ εἰς Κόρινθον ἐπαναπλεῖ. ἐν ᾧ τῶν ναυτῶν διὰ τὰ τοῦδε χρήματα βουλομένων αὐτὸν ἀνελεῖν, τούτων μὲν ἐκείνοις, εἰ ἀφεῖεν, ἐξίστατο, πείθειν δὲ οὐκ ἔχων ἐδεῖτο αὐτῶν ἐπὶ τῆς πρῶρας ἄσαι βραχύ, εἶτα εἰς ἡν θάλασσαν ἄλλεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδωκαν, ὁ δὲ ἄσας ἑαυτὸν ἔρριψε· δελφίς δὲ ὑποθείς ἑαυτὸν τῷ κιθαρωδῷ εἰς Ταίναρον κομίζει τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. περὶ ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα φησὶν. R.

E. ἦ] διασαφητικόν, ὡς νῦν, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπορηματικόν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐρωτηματικόν. εἰ δὲ βαρύνοιτο, διαζευκτικὸν δηλοῖ. R.

E. ἀνδρείως] ἀντὶ τοῦ θρασέως. R.

454 D. τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον] τὸ ἐπιτήδειον. R.

455 C. ποπάνων] πλακουντίων πλατέων καὶ λεπτῶν καὶ περιφερῶν. ἔψημα δὲ ἐστὶν ὃ ἔνιοι ἐραῖον καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκύ. R.

456 C. εὐχαῖς ὅμοια] τὰ μὴ καθήκοντα· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοιαῦτα εὐχόμεθα. R.

457 B. ἐνδύσονται] γρ. ἀμφιέσονται. R.

460 C. σπαργῶσι] Ὅμηρος

οὔθ' αὐτὰ γὰρ σφαραγεῦντο.

τοὺς μαστοὺς πλήρεις ἔχουσι γάλακτος, καὶ σπαραττονται ὑπὸ θλίψεως, δέονται τε τοῦ ἐκκριθῆναι αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ ὀρμῶσι καὶ ὀργῶσι καὶ ταράττονται. R.

C. τίθαις ταῖς τοὺς τίτθους παρεχούσαις, τροφοῖς δὲ ταῖς τὸν ἄλλον ἀναδεχομέναις πόνον, αἱ καὶ τιθῆναι καλοῦνται, αἵτινες περιφέρουσι, προσπαίξουσι, καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς τῆς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ἔχουσιν. R.

464 E. βιαίων δίκη βίας δίκης διαφέρει. βιαίων μὲν γὰρ ἔστιν, εἴ τις βία ἐπιδελθὼν τι ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίων ἐκρίνετο. ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς ὑποθέσεσιν βίας ἔγκλημα ἔστι κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον. σημειωτέον δὲ ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας. αἰκίας δὲ δίκη ἔστιν, ὅταν ἐκ προχείρου πάθους τινὸς καὶ μὴ ἐκ προνοίας ἀδίκων τις ἄρξῃ χειρῶν. εἰσήγετο δὲ πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. R.

465 C. πορισάμενοι] κλέψαντες, ἢ τι τοιοῦτον. R.

C. οἰκέτας τοὺς οἰκείους, οὐχὶ δὲ τοὺς δούλους μόνον, ὡς ἡ νῦν συνήθεια. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἢ χρῆσις. R.

D. Ὀλυμπιονῆκαι οἱ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντες ἀγῶνας. μετὰ Πῖσον γὰρ καὶ Πέλοπα καὶ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους διαθεμένους αὐτούς, ἡμελήθησαν ἐπὶ ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν Ὀλυμπιάδας. Ἴφιτος δὲ καὶ Λυκούργος οἱ Ἡρακλεῖδαι καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου ἐπιγενόμενοι, καὶ εἰς ὁμόνοϊαν τοὺς Πελοποννησίους παρακαλοῦντες, πέμπουσι περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐρωτῶντες εἰς Δελφούς. καὶ ὁ Ἀπόλλων χρᾶ τοῦτον ἀνανεοῦν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἄθλον δίδόναι κότινον, ὃ ἔστιν ἐξ ἀγριελαίας στέφανον. οἱ δὲ τοῖς Ἡλείοις ἐπιτρέπουσι διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα· οὗτοι δὲ τοῖς Πισάταις. ἄγεται δὲ διὰ πέντε ἐτῶν μέσον τεσσάρων συντελουμένων. Ἡλις δὲ καὶ Πῖσα πόλεις Πελοποννήσου, τριακοσίους σταδίους ἀλλήλων ἀπέχουσαι. R.

D. ἀναδοῦνται] ἀναπλέκονται, στέφονται. R.

E. οὐκ οἶδα ὅτου] τοῦ Ἀδειμάντου δηλονότι. ἐξέκλινε δὲ τὸ τοῦ λόγου σκληρὸν διὰ τοῦ ἀορίστου. R.

467 C. ἀλλὰ σμικρὸν] ὁ νοῦς οὗτος· ἄρα, ὦ Γλαύκων, ἡγεῖ οὐκ εἶναι μέγιστον κέρδος τὸ τοὺς μέλλοντας γενήσεσθαι παῖδας ἐμπειροπολέμους μετὰ χρόνον αὐτοπτεῖν ἢ μὴ τὰ περὶ πόλεμον; σχεδὸν δὲ τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζει·

πρωτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,
Εὐφορβος. R.

C. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως, καθ' ὑπόκρισιν. R.

C. ὅσα ἄνθρωποι] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀνθρωπίνην φύσιν· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. R.

468 B. πάντων, ἔφη, μάλιστα] σύγκρατικώτερον δοκεῖ μοι. R.

C. πλεῖστοι ἐκ τοῦ τοιούτου] ἀγαθοὶ πλεῖστοι ἐκ τοῦ τιμᾶσθαι. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ λέγει·

ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἐστίν·

ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει.

D. ταῦτά γε] τοῦτο πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν βαπισθέντων Ὀμηρικῶν λόγων ἐν τοῖς πρώτοις. R.

469 C. ὅλω καὶ παντὶ διαφέρειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάντη διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὰ πράγματα καὶ ὅλα τυγχάνει ὄντα, καθ' ὃ συνεχῆ ἐστὶν ἑαυτοῖς, καὶ μέρη ἔχει, καθ' ὃ καὶ διωρισμένα τούτοις πᾶσιν ἐστὶ. τὸ οὖν πάντη διαφέρειν τινός, ἄτε δὴ καὶ καθ' ὅλον καὶ κατὰ μέρος τοῦδε πᾶν διευεγκόν, ὅλω καὶ παντὶ λέγεται διαφέρειν. R.

E. ἀναιρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἠττηθέντων ἀναλήψεις τῶν νεκρῶν σωμάτων παρὰ τῶν οἰκείων αὐτοῖς. R.

470 C. ἀπο τρόπου τὸ αἰτίας χωρὶς, πρὸς τρόπου δὲ τὸ κατ' αἰτίαν. R.

D. ἀλιτηριώδης πρὸς βίαν ποιουμένη, ἢ ἀμαρτανομένη, ἐκ τοῦ ἀλιτήριον ὀνόματος παρηγμένη· κατὰ Διονύσιον γὰρ τὸν Ἀλικαρνασσεῖα, λιμοῦ γενομένου Ἀθήνησιν οἱ πένητες προφερόμενα ἄλευρα διήρπαζον· ἐλέχθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλοῦντας ἐπιτηροῦντες ἀλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιοῦντων ἢ ἀμαρτανόντων λέγεσθαι. R.

472 B. μὴ διάτριβε] μὴ καθ' ὑπέρθεσιν λέγε. R.

473 A. ἄρ' οἶόν τε] ὁ νοῦς οὕτως· ἄρα ἀκριβῶς, ὡς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ, ἐνδέχεται τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἢ ἢ πράξεις κατὰ φύσιν ἤτιον ἀπτεται ἀληθείας ἢπερ ἢ λέξις καὶ ὁ λόγος; ἀλλ' ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ εὐρίσκομεν καὶ κύκλον ἐν σώματι καὶ σφαῖραν καὶ τάξιν καὶ ἀρμονίαν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ἀπλῶς πάντα σύμφωνα τῷ λόγῳ· ἐν δὲ γῆ τοῦτο γενέσθαι δυσχερές. R.

C. τί λέγει, ὅπερ ἐπὶ Μάρκου τοῦ φιλοσόφου, βασιλέως Ῥωμαίων, ἀπέβη. R.

D. κακῶν παῦλα] τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ καὶ Εὐριπίδης λέγει·

πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων.

475 A. Ἀθήνησι δέκα μὲν ἦσαν φυλαί, διήρητο δ' ἑκάστη τούτων εἰς τρία, εἰς τριττύας, εἰς ἔθνη, εἰς φρατρίδας. οἱ οὖν ἑκάστης τριτύος ἄρχοντες τριττύαρχοί τε καλοῦνται καὶ τριττυαρχοῦσιν. R.

C. κακόσιτον] κακόχυμον, βεβλαμμένον. R.

D. Διονύσια ἑορτὴ Ἀθήνησι Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Μαιμακτηριῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιαῖνος. R.

E. παίδων αἰνίγματι] Κλεάρχου γρίφος·
αἶνός τίς ἐστὶν ὡς ἀνὴρ τε κούκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κούκ ὄρνιθ' ἰδῶν τε κούκ ἰδῶν,
ἐπὶ ξύλου τε κού ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κού λίθῳ βάλοι τε κού βάλοι.

Ἄλλως.

ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κούκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κού ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλῶν τε κού λίθῳ διώλεσεν.

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει. R.

5.

485 B. φιλοτίμων καὶ ἐρωτικῶν] ὅτι ἔλεγεν ὅτι τριττυαρχοῦσιν οἱ φιλότιμοι πολλάκις, καὶ οἱ ἐρωτικοὶ συμπάσχοντες μελιχλῶρους καλοῦσι τοὺς ὄχρους. R.

C. ἐκόντας εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίους. τὸ δ' εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. R.

486 A. ἀνελευθερία ἐστὶν ἕξις φανύλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκουσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. σμικρολογία δὲ ἐστὶ φειδωλία, περὶ χυδαίων τινῶν ἢ φροντίδα ἢ συλλογὴν ποιουμένη. μεγαλοπρέπειά ἐστὶν ἕξις βελτίστη περὶ δαπάνας, ἃς τῷ μεγάλῳ καὶ πρέποντι γίνεσθαι προσήκει. R.

487 B. πρὸς μὲν ταῦτα] ὁ νοῦς οὗτος· οἱ πολλοὶ τῶν ἀκουόντων ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαλεκτικώτατοι, ἐπιστομίζονται φασίως ὑπὸ σοῦ, ὃ Σώκρατες, ὄντος δεινοῦ ἐν διαλεκτικῇ. καὶ

σὺ μὲν οὐκ ἀληθῆ λέγεις ταῦτα λέγων· ἐκεῖνοι δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐλέγχειν σε. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν μὴ τολμῶντες πρὸς σὲ ἀντιλέγειν σιωπῶσιν· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα ἐναργῶς φαίνεται μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. R.

D. ἀλλοκότους] ἐξηλλαγμένους, ἐναντίους, ξένους, πλημμελεῖς, ἀλλοφρεῖς. R.

488 A. εἰκάζω τὸ ὁμοίῳ, καὶ τὸ εἰκονίζω τὸ αὐτὸ δηλοῖ. χρῆται δὲ τῇ λέξει ὅ τε Ξενοφῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι. R.

C. ἄλλοι μᾶλλον] πείθωσιν, ἀπὸ κοινοῦ. R.

C. μανδραγόρα] ὑπνωτικὸς ὁ καρπὸς τοῦδε τοῦ φυτοῦ. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ τὴν ῥίζαν τοῦδε ξυσθεῖσάν τε καὶ ὄξει δευθεῖσαν πρὸς τε τὰ ποδαγρῖκα καὶ πρὸς ὕπνον μᾶλλον εἶναι χρησίμην φησί, καὶ δὴ πρὸς φίλτρα. διδύασιν δὲ ἐν οἴνῳ ἢ ὄξει. R.

E. ἀδολέσχην] μακρολόγον, φλύαρον. R.

489 C. κομψευσάμενος] πανουργευσάμενος. κομψευσάμενον τὸν Εὐβουλὸν φησιν, ὃς ὑπὸ Σωκράτους ἐρωτηθεὶς· ὦ Εὐβουλε, σοφὸς ἐθέλεις εἶναι ἢ πλούσιος; ἔφη πλούσιος· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὄραν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις καθεύδοντας. πρὸς ὃ τὸν Σωκράτη πάνυ ἀγχίνως εἶπειν· οἱ μὲν σοφοί, ὦ Εὐβουλε, ἴσασιν ἃν δέονται, τῆς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν γὰρ χορηγίας, ἧς οἱ πλούσιοι, εἰ βούλοιντο, χορηγοί· αὐτοὶ δ' οὔτοι οἱ πλούσιοι οὐκ ἴσασιν· τῆς ἀνθρωπίνης γὰρ ἀρετῆς, ἢ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφῶν τῷ βουλομένῳ παντὶ οἷα τ' ἐστὶ παραγίνεσθαι. R.

490 E. πολλοί, φησίν, ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐγένοντο πονηρότατοι· μικρὰ δὲ τις αὐτῶν μοῖρα καὶ ὀλίγιστοι ἐκφεύγουσι τὴν φθορὰν ταύτην, καὶ οὐ γίνονται πονηροί, ἄχρηστοι δὲ ὅμως. R.

E. τὸ ἐξῆς· καὶ μετὰ τοῦτο αὐτὰς τῶν ψυχῶν φύσεις, τὰς εἰς τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐπιτήδευμα καθισταμένας καὶ μιμουμένας τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, δεῖ θεάσασθαι, οἷαι οὔσαι εἰς μείζον ἑαυτῶν ἐπιτήδευμα ἀφικόμεναι, πλημμελοῦσαι ψόγον κατὰ τῆς φιλοσοφίας προσῆψαν. R.

493 A. οὔτοι] οἱ δημαγωγοί, οὓς σοφιστὰς μεγίστους ἄρτι ἔλεγεν. R.

A. διὰ τοῦ θρέμματος ἐξετραγώδησε τὴν ἀλογίαν τῶν τοιούτων ὄχλων. R.

D. τούτοις] τοῖς ἰδιώταις, τοῖς ἀπαιδεύτοις. R.

D. Διομηδεῖα ἀνάγκη, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων εἰρημένη, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται ἐν Βατράχοις, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες ἐξ Ἰλίου νυκτὸς ἐπανήεσαν ἐπὶ τὰς ναῦς σελήνης ὑποφαινούσης, φιλοτιμούμενος δ' Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου δόξαι γενέσθαι τὴν πρᾶξιν, ἐπεχείρησε τὸν Διομήδεα μετὰ τοῦ Παλλαδίου προηγούμενον ἀνελεῖν. ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς σελήνης φῶς τὴν κατ' αὐτοῦ θεασάμενος τοῦ ἐπιφερομένου ξίφους σκιάν, συλλαμβάνει τε τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς χεῖρας τοῦδε συνδεῖ, προάγειν τε κελεύει, καὶ τύπτων αὐτοῦ πλατεῖ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας παραγίνεται. R.

494 B. ἄλλως] μάλιστα, ὡς νῦν, ἢ μάτην, ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον. R.

495 E. ἀποτεθρυμμένοι] ἀπηγριωμένοι. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ ἔστι βοτάνη τις ἀγρία καὶ ἄγονος. R.

E. οἶμαι βαναυσίας ἐνταῦθα κοινότερον λέγεσθαι τὰς κατὰ τὰς τέχνας ἀναστροφάς, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς ἐργαζομένων τεχνῶν εἰρημένας (βαῦνος γὰρ ἢ κάμινος), οὐ μὴν βαναυσίαν ἐν τούτοις λέγειν ἦτοι ἀπειροκαλίαν, ἣν ἀμφοτέρωθεν οὕτως Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἠθικοῖς καλεῖ, ἐν τοῖς μεγάλοις δὲ σαλακωνίαν. ἔστι δὲ περὶ χρημάτων δαπάνας ὑπερβολή, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ὧν μεγαλοπρέπεια μεσότης ἐστίν. R.

497 E. εἰπόντος Ἀδεϊμάντου ὅτι τέλος ἐχέτω τὰ περὶ τούτων, ὁ Σωκράτης φησὶν ὅτι κωλύομαι ὑπακούσαι σοι βουλόμενος, ἀλλ' οὐ δύναμαι· ἔτι γὰρ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἀναγκασίως. R.

498 A. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, φυσικὸς ὢν, ἔλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῇ δυτικῇ θαλάσῃ ἐλθὼν καὶ καταδύς ἐν αὐτῇ σβέννεται, εἶτα διελθὼν τὸ ὑπὸ γῆν καὶ εἰς ἀνατολὴν φθάσας ἐξάπτεται πάλιν, καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Ἄλλως. Ἡράκλειτος Βαθέωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγονὼς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὄντινόν. οὗτος τὸ τοῦ ἡλίου ἔλεγεν εἶναι σχῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυρτον, καὶ τὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ συμβαίνειν κατὰ τὴν τοῦ

σκαφοειδοῦς στροφὴν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατὰ σβέσιν τὴν ἡλιακὴν ἐκλειψιν λέγειν γίνεσθαι φασί, καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν. R.

B. διὰ τῆς εἰωθυίας εἰρωνείας Σωκράτης νῦν λαυθανόντως ὑποτίθεται ἡμῖν, ὅτι δεῖ τοὺς νέους μειρακιώδη φιλοσοφίαν μαυθάνειν. λέγει δὲ τὴν μαθηματικὴν· οἰκεία γὰρ αὕτη τοῖς νέοις θεοῖς. καὶ γὰρ δι' αὐτῆς τὰς κινήσεις τῶν νέων θεῶν διδασκόμεθα. ἢ δὲ διαλεκτικὴ τοῖς τοιούτοις ἀνδράσιν ἐπισφαλῆς. καὶ ὁ Πλωτῖνος τοιοῦτο λέγει τὸ παραδοτέον τοῖς νέοις τὰ μαθηματα πρὸς συνεθισμόν τῆς ἀσφαμάτου φύσεως. R.

D. εἰς μικρὸν] ἀντὶ τοῦ εἰς μέγαν, εἰρωνικῶς. R.

D. οὐ γὰρ πώποτε εἶδον] πικρὸν τὸ λέγειν ὅτι ἔργῳ μὲν τὰ νῦν λεγόμενα καλῶς οὐκ εἶπον οἱ πολλοί, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτα ῥήματα εἶδον. καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης, ἐπιπλήττων τοὺς Ἀθηναίους, λέγει ὅτι ὑμεῖς θεαταὶ μὲν ἐστε τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὸ δὲ ἐξεπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐκ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας πιθανῶς συντεθέντα. καὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἔμφρασιν πολλὴν ἔχει τῆς τῶν πολλῶν ἀφροσύνης, καὶ τὸ ὁμοιωμένα ἀλλήλοις εἶναι τὰ τοιαῦτα ῥήματα καὶ οὐχὶ τοῖς οὖσιν ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἄνδρα ὁμοιωμένον ἀρετῆς ἔργῳ πρῶτον, εἶτα λόγῳ, οὐκ εἶδον οἱ τοιοῦτοι. R.

E. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν] εἰρωνικῶς. ἢ γὰρ ἀλήθεια αὐτομάτως ὡς εἰπεῖν συνέρχεται· οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖῳ ἔοικεν ἡ ψυχὴ. R.

E. ἑτέρα] ἀριστοκρατουμένη. R.

499 A. τὰ δὲ κομψὰ] δεῖ πορίσασθαι ἐκ τούτων ὅτι ἢ τῆς ἀληθείας εὕρεσις αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν αἰρετὴ καὶ οὐ πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, ἀλλὰ μόνον ἢ γνῶσις αὐτῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν. R.

B. κατήκοοι] ἀντὶ τοῦ κατακουόμενοι. R.

C. εὐχαῖς ὅμοια] τοῦτο καὶ κενὴν φασὶ μακαρίαν. R.

E. ὅτι εὐμετάβολον τὸ τῶν πολλῶν πλῆθος, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος ἀπεικάζων τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κύμασι παντοίων ἀνέμων καὶ τοῖς τοιούτοις. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῦτο λέγει, ὅτι καὶ λόγῳ τις αὐτοῖς ἐνδείξεται τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, καὶ αὐτῷ ἔργῳ τοιοῦτος ἢ φαινόμενος, φραδίως ἂν πείσει αὐτούς, καὶ τοσοῦτῳ ῥᾶον

Ὅσῳ ἂν εἶεν πλείους. καὶ γὰρ οἱ πλείους μᾶλλον τῇ τῆς ὕλης ἀταξία ἀναλογοῦσι, καὶ μᾶλλον εὐάλωτοι πρὸς ἐκότερα, ἢπερ οἱ ὀλιγώτεροι. R.

500 A. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. R.

D. οὐ προσῆκον ἐπεισκευωματούτας] οὐ προσηκόντως εἰσεληλυθότας. R.

503 A. βασανιζόμενον οὐ τὸν αἰκνιζόμενον καὶ τιμωρούμενον σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸν ἀνακρινόμενον καὶ ἐλεγχόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἢ διὰ λόγων ἢ πραγμάτων, οἷός τις ἐστίν, ἀπὸ λίθου γένους τινὸς καλουμένου βασάνου, ᾧ τὸ καθάρων χρυσίον δοκιμάζεται. R.

B. ὄκνος] ἀνάδυσσις, εὐλάβεια, ἀναβολή. R.

504 D. ὑπογραφήν] ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνδρείκελον ἐνεγράφεν καὶ θεοείκελον ἐν τῷ πίνακι. R.

505 A. πολλάκις ἀκήκοας] ἀπειράκις γὰρ ἡ ἀτδῖος ψυχὴ ταῦτα καὶ ἤκουσεν καὶ ἐπελάθετο. R.

506 B. πάλαι καταφανής] ἐξ αἰδίου γὰρ αἱ ψυχαὶ ἀλλήλας γινώσκουσι. διὰ τὸ ὄρεκτον εἶναι τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φύσιν αὐταῖς, καὶ τὸ δοξαστὸν ὡς ἐπίκτητον ἀποπέμπεσθαι, οὐκ ἀποχρήσει αὐταῖς ἡ δόξα. R.

D. παρ' ἄλλων] παρὰ τῶν κρείττωνων ἡμῶν γενῶν. R.

D. ἀρκέσει] τὸ γὰρ θεῖον πᾶν οὐ μόνον ἀνταρκὲς ἀλλὰ καὶ ἱκανόν. R.

D. ὅπως μὴ] ἐλλειπῆς ἡ φράσις· τοῦτο δὲ ἔθος Ἀττικόν. λείπει γὰρ τὸ σκόπει ἢ τι τοιοῦτο. R.

D. εἰσώμεν] παρὰ γὰρ τὴν τῶν καταδεεστέρων ἀνεπιτηδειότητα τὰ κρείττονα ἀδυνατοῦσιν ἐνεργεῖν. R.

507 C. οὐ πάνυ] οὐδαμῶς. R.

509 B. τὸ γελοῖως δια τὴν ὑπερβολήν. ἀσύγκριτον γὰρ τὰγαθὸν ἀπλῶς πρὸς πάντα. τὰ γὰρ κρείττονα ἡμῶν γένη διαπορθμεύουσι τὰ παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθὰ. ἡ δὲ θεία ἀνάγκη τῇ θεῖα βουλήσει ἢ αὐτῇ, καὶ ὅμοιον ἢ τε αἴρεσις τῷ κλήρω, καὶ τὸ ἐλέσθαι τῷ λαχεῖν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ βούλεσθαι τῷ θύνασθαι, καὶ εἶναι ἀπλῶς ἐν θεῷ πάντα ἐνιαίως. Ἄλλως. τὸ γελοῖως ἤγουν ἐγκοσμῶς. οἱ γὰρ νέοι καὶ ἐγκόσμοι θεοὶ τοῦτο αἰνέσσονται. παίγνιον γὰρ τὸ σωματικὸν πᾶν τοῖς νοητοῖς παραβαλλόμενον. τὸ δὲ παίζειν καὶ γελαῖν τῶν νέων οἰκειῶν. καὶ τὸ

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν
περὶ τῶν ἐγκοσμίων εἴρηται θεῶν. ὁ γοῦν Γλαύκων ἀναλόγως
ἐγκοσμίῳ προσώπῳ εἰκότως γελοίως λέγει. τὸ δὲ Ἄπολλον οἰ-
κειὸν τῷ τε ἡλίῳ εἰς ταυτὸν ἐρχομένῳ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τῷ λέ-
γοντι ἐπιγνόντι τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα ἡλίον καὶ Ἀπόλλωνα τὸν
αὐτόν. R.

C. Ἄπολλον] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν, ὡς τὸ Ἡράκλεισ. R.

D. Σχόλιον ἐκ τῶν Ἀρχύτου καὶ Βροντίνου καὶ Ἰαμβλίχου
ἐπιτημηθέν. Γραμμὴν δίχα τὸ πρῶτον τετημημένην, εἴτε εἰς ἴσα
τμήματα κατ' Ἀρχύταν καὶ τὸν Χαλκιδέα Ἰάμβλιχον, εἴτε καὶ εἰς
ἄνισα, ὡς ἐν τῶν τισὶν ἀντιγράφων τοῦ Πλάτωνος εὔρηται, τὰ
ὄντα πάντα δηλοῦσθαι εἰς δύο κατὰ πρώτην διαίρεσιν τεμνό-
μενα, τὸ νοητὸν δηλονότι καὶ ὁρατόν. εἰ μὲν εἰς ἴσα, διὰ τε τὴν
τῶν λόγων μετουσίαν καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τὴν τῶν μετεχόντων
πρὸς τὰ μετεχόμενα ὁμοιότητα, καὶ τῷ τὴν ἀναλογίαν τὴν αὐτὴν
πως εἶναι ἐπ' ἀμφοτέρων· εἰ δὲ εἰς ἄνισα, ὡς ἐν ἄλλοις εὔρηται,
διὰ τὴν τῶν νοητῶν πρὸς τὰ αἰσθητὰ ἴσως ὑπεροχὴν καὶ ἀνο-
μοιότητα. οἷον ἑκάτερον αὐτὸ εἰς δύο ἀνὰ τὸν αὐτὸν διηρηθῆσθαι
λόγον, τῷ τὴν γνωστικὴν δύναμιν δι' ὅλου ὁμοειδῆ πρὸς ἑαυτὴν
εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ὁρατὸν εἰς εἰκόνας καὶ ὧν εἰσὶν εἰκόνες, τὸ δὲ
νοητὸν εἰς τὰ διανοητὰ καὶ τὸ ἰδίως νοητὸν διακρίνεσθαι. καὶ
εἰκόνας μὲν σκιὰς τε καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις καὶ
ἄλλως πυκνοῖς καὶ λείοις καὶ φανοῖς ξυνιστάμενα εἰδωλά τε καὶ
φαντάσματα εἶναι, ὧν δ' εἰσὶν εἰκόνες, αὐτὰ δηλονότι τὰ αἰσθητὰ
σώματα, ζῶά τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ διανοητὰ
μὲν τὰ μαθηματικά τε καὶ ἐπιστητὰ γένη, γεωμετρίαν, ἀστρο-
νομίαν καὶ τὰ τούτοις ἀδελφά, νοητὰ δὲ τὰς ἰδέας τε καὶ ὄντως
οὔσας οὐσίας. ἀνάλογον οὖν ἔχειν ὡς τὰ εἰκαστὰ πρὸς τὰ αἰ-
σθητὰ τε καὶ φυσικὰ σώματα, οὕτω τὰ διανοητὰ πρὸς τὰ νοητὰ.
εἰκόνας τε γὰρ τῶν νοητῶν εἶναι τὰ διανοητὰ, ὡς τὰ εἰκαστὰ
τῶν αἰσθητῶν, τὰ τε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ τῇ μᾶλλον καὶ ἥττον
ἀληθείᾳ τῶν εἰκασθέντων καὶ διανοητῶν διορίσθαι· τὰ μὲν
γὰρ μᾶλλον τὰ δὲ ἥττον ἀληθῆ εἶναι. καθ' αὐτὰ μὲν γὰρ καὶ
οὐκ ἐν ἄλλοις ὑφεστάναι τὰ αἰσθητὰ, σκιὰς δὲ καὶ εἰδωλά τοῖς
αἰσθητοῖς παρυφίστασθαι, ἐν ἐκείνοις καὶ οὐ καθ' αὐτὰ ὄντα·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων ὑποσπασθέντων μηδὲ ταῦτα φαίνεσθαι
ἔτι. εἶναι δὲ καὶ ταῦτα αἰσθητὰ μὲν τῷ γένει, ἅτε δὴ τῇ αἰσθη-

σει ὑποπίπτοντα, εἰκαστὰ δὲ μᾶλλον καὶ δοξαστὰ εἶναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν εἶναι εἰκόνας καὶ εἶδωλα, ἅτε μηδὲ αὐτὰ κυρίως ἀλλ' ἐξ ἀφαιρέσεως ὄντα, καὶ πρὸς τὰ καθ' αὐτά τε καὶ ὄντως ὄντα, τὰ νοητὰ δηλονότι, τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα. διὸ καὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ πρῶτά τε καὶ αὐτόθεν γινώσκειν, ὥσπερ καὶ ὑφίσταται πρῶτα, τὰ δὲ εἰκαστὰ καὶ διανοητὰ δεύτερα, ὡς καὶ δεύτερα ὑφίσταται. ὥσπερ γὰρ οὐ μένει ἐν τοῖς εἰκαστοῖς τῇ δόξῃ ταῦτα περιλαβοῦσα, ἀλλὰ ζητεῖ τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάμενα, οἷς ἔπεται τὰ εἰκασματα, οὕτω καὶ τὰ ἐπιστητὰ καὶ διανοητὰ θεωροῦσα καὶ διανοουμένη οἶον τρίγωνον ἰδρυσμένον διάμεσον καὶ τὰ παραπλήσια, οὐ περὶ τούτων διανοεῖται, ἀλλ' ἐκείνων πέρι οἷς ταῦτα ἔοικε. ταῖς τε γὰρ εἰκόσι τὰ περὶ τὰ μαθήματα γένη εἶναι ἀνάλογον, καὶ τὴν αὐτῶν γνῶσιν ταῖς τῶν εἰδώλων εἰκασίαις ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα. ἀπὸ τε γὰρ τῶν νοήσεων τὴν τῶν μαθηματικῶν γνῶσιν λαμβάνειν τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ μαθηματικὰ ὡς εἰκόνας μεταβαίνειν, ὑποθέσεις τε ἀναποδείκτους ἑαυταῖς ὑποτιθεμένην λόγον οὐδένα οὐδενὶ ἀξιούν διδόναι, ὡς παντὶ φανερόν, ἐκ τοιούτων τε ὑποθέσεων ὡς ἀρχῶν οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν ἵέναι, αὐτὰ σκεπτομένην τὰ μαθηματικὰ τῇ διανοίᾳ. τῶν νοητῶν δὲ γε τῶν λόγων μετὰ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως καὶ τῆς τελείας διαλεκτικῆς τῇ νοήσει προσχρωμένην ἄπτεσθαι ἐξ ὑποθέσεων ὡς οὐκ ἀρχῶν (οὐδὲν γὰρ ὅτι ἐκείνων εἶναι ἀρχὴν) ἀλλ' ὅπερ καλοῦνται ὑποθέσεων καὶ ἐπιβάσεων ἐπ' ἀρχὴν τὴν ἀνυπόθετον ἵέναι, ἧς μηδὲν ἔτι δηλονότι προὑποτίθεται, ἅτε καὶ μηδὲν ὄν, ὃ ἂν εἴη πρὸ ἐκείνης. κακεῖθεν αὖ ἐπὶ τελευτὴν καὶ τὰ διανοητὰ κατιέναι, οὐδενὶ προσχρωμένην αἰσθητῶ, ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτοῖς εἶδεσι δι' αὐτῶν. ὥσπερ δὲ ἔχει τὰ πράγματα ἀληθείας τε καὶ μή, οὕτω σαφηνείας τε καὶ μή τὰ περὶ αὐτὰ καταγιγνώμενα τῆς ψυχῆς ἔχειν πάθη. εἶναι δὲ ταῦτα τέτταρα, νοῦν, διάνοιαν, πίστιν καὶ εἰκασίαν, ἐπὶ τέτταρσι τούτοις πράγμασι, νοητοῖς, διανοητοῖς, αἰσθητοῖς τε καὶ εἰκαστοῖς. ὧν νοῦν μὲν καὶ αἰσθησιν ἀρχὰς εἶναι τοῦ λόγου, ὡς ἐν τῷ περὶ νοῦ τε καὶ αἰσθήσεως Ἀρχύτα δοκεῖ, τέλη δὲ ἐπιστήμην καὶ δόξαν, ὡς ὑπὸ μὲν ἐκείνων ἀποτελουμένων κακεῖθεν ὀρμωμένου, κατιόντος δὲ καὶ τελευτῶντος εἰς ἐπιστήμην καὶ δόξαν. καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι τὰ γένη τῶν ὄντων, τσαῦτα δὲ καὶ τὰ τούτων κριτήρια. R.

Z.

P. 514 A. Ἀττικοὶ καὶ τὸ ἰδέ ὀξύνοισι καὶ τὸ λαβέ καὶ τὸ φαγέ, ὁμοίως τῷ ἐλθέ, εὐρέ, εἶπέ. R.

516 E. γνωματεύοντα] διακρίνοντα, διαγινώσκοντα ἀκριβῶς. R.

517 C. ἐνταῦθα] ἐν τῷ νοητῷ. R.

518 B. μετρίως] ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς πάνυ. R.

519 C. Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν δ' Γεωγραφουμένων φησὶ τὰς μακάρων νήσους ἔξ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῇ ἐντὸς Λιβύῃ κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. R.

520 B. τοιοῦτοι γιγνώμενοι] οἱ φιλόσοφοι. R.

521 A. εἰ μὲν εὐροῖς, φησὶ, βίον ἀμείνω φιλοσόφου βίου. λέγοι δ' ἂν θεοῦ μόνον· καὶ γὰρ θεὸς ἀμείνων φιλοσόφου μόνος. R.

C. οστράκου περιστροφή] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα παιδιᾶς. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμώντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων. R.

525 D. τοὺς περὶ ταῦτα δεινοὺς] τοὺς ἀριθμητικούς. R.

E. αὐτὸ τὸ ἐν] τὴν μονάδα τὴν παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς. R.

526 B. ὀξεῖς] οἶος ἦν Θεαίτητος. R.

C. μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι] ἴσως τοῦτο βούλεται λέγειν ὁ Πλάτων, ὅτι τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου κατορθουμένων τεχνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοιαύτη εὐκολος ὡς ἡ ἀριθμητικὴ. R.

B. οὐ δέον] ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς. R.

D. ἡδύς] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομωρούς. R.

D. ἐκάστου] ἐκάστου ἀνδρὸς τοῦ μανθάνοντος. R.

529 C. δίλην] νῦν τιμωρίαν. R.

D. Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου καὶ Φρασιμήδης, ἀγαματοποιὸς ἄριστος. R.

530 A. ὁ τῷ ὄντι, φησὶν, ἀστρονομικὸς τὸν μὲν ὁρώμενον οὐρανὸν βλέπει τε καὶ θαυμάζει διὰ τῆς εὐτάκτου κινήσεως τὸν δημιουργόν, ἄτοπον δὲ ἠγήσασθαι ἂν ἐξονυχίζειν καὶ λιπαρῶς τοῖς φαινομένοις κεχηρῆναι καὶ παντὶ τρόπῳ ζητεῖν τὰς κινήσεις αὐτῶν λεπτομερῶς. R.

D. ὠτα παγῆναι] περὶ μουσικῆς, ἢ ἔστιν ἀντίστροφος

ἀστρονομίας· ἢ μὲν γὰρ ὄψει, ἢ δὲ ἀκοῇ πέπηγεν· λέγει δ' οὐ τὴν τοῦ ἀλόγου ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ Πυθαγόραν ἐν λόγῳ καὶ θεωρήματι. R.

531 B. κολλόπων] κολλάβων. οὕτω δὲ λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια, περὶ ἃ εἰλοῦνται αὐταί. τὸ γὰρ νωτιαῖον τοῦ τραχήλου τοῦ βοῦς μέρος κόλλουψ καλεῖται, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. R.

532 A. διαλεκτικὴν τὴν διακριτικὴν τῆς πραγματικῆς, οὐ τὴν νῦν λεγομένην. R.

533 E. πρώτην μοῖραν] τὴν τῶν νοητῶν, τὴν τῶν μαθηματικῶν, τὴν τῶν φυσικῶν, τὴν τῶν τεχνικῶν. R.

534 D. ἐπικαταδαρθάνειν] ἐπικατακοιμίζεσθαι. R.

E. θριγκὸς] περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον, περίβολος. R.

535 B. δριμύτητα] ὀξύτητα, σφοδρότητα, θερμότητα, ταχύτητα. R.

536 B. ἄρρατον] ἰσχυρόν, στερεόν, ἢ δυσκίνητον. R.

C. προπεπηλακισμένην] ὑβρισμένην, ἠδικημένην, διασυσυρμένην, ἐξουθενημένην. R.

C. Σόλωνι] τούτου γὰρ τὸ αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος. R.

537 A. εἰς ἀριθμὸν] ὡς Ὅμηρος· ἐν ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ. R.

H.

P. 544 B. ὥσπερ παλαιστῆς] ἔθος γὰρ τούτοις, ὅταν πέσωσιν ὁμοῦ, ὡς μηδένα ἐπιπεσεῖν τοῦ λοιποῦ, πάλιν ἐγερθέντας ἐφ' ὁμοίῳ συμπλεκῆναι σχήματι, ὅπερ τὴν αὐτὴν εἶπε λαβήν. R.

D. ἐκ δρυός] τὸ ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσείας Ὀμήρῳ ὑπὸ Πηνελόπης φηθὲν Ὀδυσσεῖ ἀναγνωριζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παρωδεῖται. ἔστι δὲ τὸ

οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρας.

οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸς αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς στελέχη καὶ σπήλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίας ἐποιούνητο οἱ πάλαι ἄνθρωποι, δρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον. R.

546 A. τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐ τῷ αἰσθητικῷ περιπατητικῶς (οἶδε γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ ἐγγείῳ,

τουτέστι τῷ μονίμῳ, ὡς κατερριζωμένα ἐν γῆ, τὰ δὲ τῷ ἐπιγείῳ, ὃ ἔστι τῷ πορευτικῷ, ὡς φερόμενα ἐπὶ γῆς. R.

A. εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνός ἐστι τοῦ παντός εἰκῶν· λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστι, μέτρον δ' ὁ πᾶς αἰὼν. μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὁ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἄσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές, ὃ δὴ πολλάκις συνελισσόμενον ποιεῖ τὸν ἄπειρον χρόνον. R.

B. θεῖον γεννητὸν οὐ τον ὅλον φησὶ κόσμον, εἰ καὶ προηγουμένως τοῦτον, οὔτε τὸν ἐν οὐρανῷ μόνον οὔτε τὸν ὑπὸ σελήνην, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον, εἴτ' ἐν οὐρανῷ εἴθ' ὑπὸ σελήνην, ὡς μὲν σωματικὸν γεννητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀνύπνοστον), ὡς δ' ἀεικίνητον, θεῖον· μιμεῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων ἄγρυπνον ἔχοντα ζωὴν. τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν οὐ μόνον χρῆ νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γὰρ ἔστιν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμός, καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος ἀεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τούτου νοερὰν μὲν οὖσαν, περιέχουσαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. R.

550 A. πατρὸς λόγους] ὁ γὰρ πατὴρ πλησιαίτατος, ὡς σύνοικος. R.

B. τῷ μέσῳ] τῷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. R.

C. ὅτι ἐκ τοῦ φιλοτίμου φιλόπολις γίνεταί, ἀπὸ τιμημάτων οὐσῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς Ῥωμαῖοι. Ἄλλως. ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἰς μεγάλα μέρη διηρεῖτο τέτταρα. ταῦτα δὲ πολιτικὰ τιμήματα ἐκάλουν, ἅπερ ἦν πεντακοσιομεδίμων, ἵππέων, ζευγυτῶν, θητικῶν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ φ' μέτρα ξηρὰ καὶ ὑγρὰ ποιεῖν κληθέντες ἀνήλισκον εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἵππαδα τελοῦντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους κεκλησθαι δοκοῦσιν, ἐπολοῦν δὲ μέτρα τ', ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ζευγήσιον τελοῦντες ἀπὸ σ' μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ μναῖς ι'. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἤρχον οὐδὲ ἀνήλισκον. R.

D. φιλοχρηματισταὶ οἱ φιλοῦντες πορίζειν χρήματα, φιλοχρήματοι δὲ οἱ φιλοῦντες χρήματα. R.

552 B. κηφήν] είδος μελίσσης ἄκεντρον, ὃ κατεσθίει τὸ μέλι μόνον, ἀργὸν δέ· ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μὴ δυναμένους δρᾶν οὕτω φασίν. R.

C. δεινὰ κέντρα ἔχοντας] τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυνάστας. R.

553 C. γλίσχρως] πάνυ θυπαρῶς καὶ μετὰ φειδωλίας. R.

C. τιάρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβασία. ἔστι δὲ κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἀρσενικῶς τὸν τιάραν φησί. τινὲς δὲ καὶ κίταριν λέγουσι τὸ αὐτό. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων εἶναι λέγει τὴν κίταριν. R.

C. στρεπτοὺς] ὄρμους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φρουροῖς. ἀκινάκης δὲ Περσικόν τι ξίφος, ἢ δόρυ μικρὸν Περσικόν. R.

554 A. αὐχμηρὸς] στυγνός, σκοτεινός. R.

B. τυφλὸν] τὸν Πλοῦτον, οἶμαι, φησίν. R.

D. οὐ πείθων] ἑαυτὸν δηλονότι, οὐδὲ θυθμίζων τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μόρια, καὶ διὰ τὸ ἄμεινον ἐπιτηδεύων τὴν ἀρετὴν. R.

556 A. οὔτε διδάσκοντες λόγῳ, φησί, τοὺς νέους εἴργουσιν ἀκολασταίνειν, οὔτε βία κολάζοντες. R.

C. θεωρίας] ἑορτάς, ἀπὸ τῆς εἰς θεῶν συνδρομῆς τῶν ἐν αὐταῖς τελουμένων παρηλλαγμένως τοῖς κατὰ τὸν ἄλλον τοῦ βίου χρόνον γιγνομένοις λεγομένας οὕτως. R.

558 D. χρηματιστικαί] χρημάτων ποριστικαί. R.

560 C. λωτοφάγους] τοὺς ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνας λόγους καὶ δόξας, δηλονότι ἀλληγορικῶς. Ἄλλως. ὁ λῶτος δένδρον ἐστὶν ἐν Λιβύῃ κατὰ τὴν Μέμφιν φυόμενον, εὐμέγεθες, ἡλίκον ἄπιος ἢ μικρῶ ἔλαττον· φύλλον δὲ ἔντομάς ἔχον καὶ πρινωῶδες· τὸ δὲ ξύλον μέλαν. γένη δ' αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς. ὁ δὲ καρπὸς ὥσπερ κύαμος· πεπαίνεται δὲ ὥσπερ οἱ βότρυες μεταβάλλον τὰς χροῖας. φύεται δὲ καθὰ τὰ μύρτα παρ' ἀλλήλα πυκνὸς ἐν τοῖς βλαστοῖς. ἐσθιόμενος δὲ ἐν τοῖς λωτοφάγοις καλουμένοις γλυκύς ἐστὶ καὶ ἠδύς καὶ ἀσυνῆς, καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός· ἠδίων δ' ὁ ἀπύρηνος. ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐξ αὐτοῦ. τὸ δένδρον δὲ καὶ πολὺ καὶ πολύκαρπον καὶ παρὰ τὴν λωτοφαγίδα νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς χώρας μικρὸν ὡσαύτως. R.

561 A. ἐμβακχευθῆ] ἐμμανῆ. R.

563 A. εὐτραπελία ἐστὶν ἕξις τις ἐν μεσότητι θεωρουμένη βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας· ἔστι δὲ περὶ σκῶματα, ἢ τὸν ἔχοντι παρέχεται δύνασθαι τε σκῶψαι ἐμμελῶς καὶ ὑπομένειν σκωπόμενον. βωμολοχία δὲ ἢ πάντα καὶ πάντας ολομένη δεῖν σκῶπτειν. ἀγροικία δὲ ἢ μήτε σκῶπτειν μήτε σκωφθῆναι βουλομένη, ὀργιζομένη δ' ἐπ' ἀμφοῖν. R.

B. χαριεντισμός ἐστι σκῶμμα μετὰ τέρψεως καὶ χάριτος τινος. R.

C. ἐνταῦθα] ἐν τῇ ἀκράτῳ ἐλευθερία. R.

D. σημείωσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιομένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν. ἔστι δὲ ἢ ὅλη οἷα περὶ ἢ δέσποινα, τοῖα χά κύων. R.

564 B. δύο κηφῆνων εἶδη φησὶν ἐν ταῖς πολιτείαις, ἀργῶς καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν, τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ κεκεντρομένον. οἶον χολὴ ἐν σώματι, τὸ δ' ἀκεντρον, οἶον φλέγμα. οὗτοι δριμύτεροί εἰσιν ἐν δημοκρατία, ὡς ἂν καὶ ἀρχεῖν εἰδισμένοι. R.

E. βλέπτει] ἀφαιρεῖ τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. R.

565 C. εἰσαγγελία ἐστὶ κυρίως ἢ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσει γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. R.

566 A. τυραννικὸν αἴτημα] τοῦτο Πεισιστράτου. Ἀθηναῖος γὰρ οὗτος ὧν, ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι κατὰ τῶν πολιτῶν, πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς πληγαῖς ἑαυτὸν κατατρώσας, ἐνεδείξατο τοῖς Ἕλλησιν ὡς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ταύτας πάθει, καὶ ἤτησε φύλακας τοῦ ἑαυτοῦ σώματος, καὶ ἔλαβε τριακοσίους δορυφόρους ἐκ τῆς πόλεως, οὓς εἰσοικισάμενος καὶ θεραπεύσας ἐτυράννησεν Ἀθηναίων. R.

C. Κροῖσος υἱὸς Ἀλυάττου, Λυδὸς γένος, βασιλεὺς τῶν ἐντὸς Ἀλυσ ποταμοῦ, ὃς περὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ πολυχρόνιος ἔσται. χρηστηριαζόμενος, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων χρησμὸν τοιοῦτον αὐτῷ·
 ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
 καὶ τότε, Λυδὲ πόδαβρε, πολυψηφίδα παρ' Ἑρμῶν
 φεύγειν, μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.
 καὶ οὗτος μὲν ὁ ὅλος χρησμὸς· ἡμίονον δὲ τὸν Κῦρόν φησιν, ἐπεὶ περ' Ἀρυήνης τῆς Ἀλυάττου θυγατρὸς, Λυδῆς οὔσης αὐτῆς

καὶ Ἀστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως Μανδάνη γίννεται παῖς, ταύτης δὲ καὶ Καμβύσου, Πέρσου τινός, ὁ Κῦρος υἱός, ὁ καθελαὼν Κροῖσόν τε καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν Λυδῶν. R.

E. μέλλει] ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὡς νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωίλῳ, μένει. R.

568 A. οὐκ ἔτος] ὅτε μὲν οὐ μάτην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι τὸ μάταιον, οἱ δὲ οὐκ εἰκότως. R.

A. τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. ἐνταῦθα δὲ Εὐριπίδου λέγεται τὸ ἱαμβεῖον εἶναι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ συμπύπτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί. R.

C. φωνὰς] τὰς τῶν ὑποκριτῶν. R.

Θ.

572 E. μηχανωμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίθει· τίθει μηχανωμένους αὐτῷ ἔρωτα, ὅταν ἐλπίσωσι μὴ ἄλλως τὸν νέον, ὑπόπτερον ὄντα κηφῆνα καὶ μέγαν, καθέξειν. R.

573 C. σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς] παροιμία, ἥνικα τις ἐρωτηθεῖς τι ὑπὸ γινώσκοντος τὸ ἐρωτηθέν, αὐτὸς ἀγνοῶν, οὕτως ἀποκρίνηται· σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς. R.

C. κῶμοι] ᾠδαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. R.

574 C. σημείωσαι τὴν σύνταξιν, πρεσβύτην πατέρα πληγαῖς τε δοῦναι. R.

D. νεωκορήσει] ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει, ὡς νῦν. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς τὸ κοσμήσει τὸν ναόν· κορεῖν γὰρ σημαίνει τὸ κοσμεῖν. R.

D. δορυφοροῦσαι] ὁ νοῦς οὗτος· αἱ κακαὶ ἐπιθυμίαι τὸν ἔρωτα δορυφοροῦσαι κατισχύσουσι τῶν δοξῶν τῶν ἀγαθῶν, ἃς πάλαι εἶχεν. R.

E. ὑπὸ ἔρωτος] κακοῦ ἔρωτος, ὅτε εἰδῶλα κακὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀνέπλαττεν. R.

575 C. οὐδ' ἴκταρ βάλλει] ἴκταρ σημαίνει ταῦτα, τὸ ἐγγύς, ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι, τὸ πρόσφατον, τὸ ἄρτι, τὸ ταχέως, τὸ πυκνῶς, τὸ ἐξαπίνης. καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ ἤκει, ὡσπερ καὶ τὸ οὐδ' ἴκταρ βάλλει, τουτέστιν οὐδ' ἐγγύς ἐστιν. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὡσπερ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. R.

576 C. πολλά δοκεῖ] ἀντὶ τοῦ ψευδοῦ· τὸ γὰρ ψεῦδος πολυχοῦν, ἀπλοῦς δ' ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφθ. R.

577 E. περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς] τὸ γὰρ λογιστικὸν τῆς τοῦ τυράννου ψυχῆς, ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας κρατούμενον, οὐ ποιεῖ ἂ βούλεται καθ' αὐτό, ὥστε καὶ κατὰ τὰ χείρονα μέρη ποιῆσαι ἂ βούλεται ἢ ψυχῆ, ἀλλὰ κατὰ τὸ κρεῖττον μὴ ποιούσα αὐτῆς δια τοῦτο λέγεται, ἥκιστα ποιήσει ἂ ἂν βουλευθῆ ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ οὐχ ὅλη τότε ποιεῖ. R.

587 D. εἰλήφθω κατὰ τὴν μονάδα αὐτὴν ὁ βασιλικός, κατὰ δὲ τὸν γ' ὁ ὀλιγαρχικός, τῆς μονάδος πολλαπλασιασθείσης ἐπ' αὐτόν, κατὰ τὸν θ' δὲ ὁ τυραννικός, τοῦ γ' γεγονότος ἐφ' ἑαυτόν. τοῦ τριπλασίου ἄρα τῆς μονάδος τοῦ γ', τουτέστι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τοῦ πρὸς τὸν βασιλικὸν ἀφεστῶτος τριπλάσιον, ὡσαύτως τριπλάσιον τῷ θ' ἀριθμῷ ἀφῆστηκεν ὁ τυραννικός. ἔστι δὲ οὗτος ἐπίπεδος ἀριθμὸς κατὰ τὸ μῆκος τὸν γ' τὸ πλάτος τὸν γ' καὶ αὐτὸν ὄντα πολλαπλασιασθείς. εἶδωλον δὲ τὸν τυραννικὸν φησι τοῦ βασιλικοῦ τὸ ἔσχατον. δύναμιν δὲ τὸν γ' καλεῖ, ὅτι δὴ καὶ ἡ μονὰς καὶ αὐτὸς ὁ γ' ἐφ' ἑαυτόν καὶ ὁ θ' κατ' αὐτὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν, οὐ μὲν γ', οὐ δὲ θ', οὐ δὲ κζ' ποιήσαντα. τρίτην δὲ αὔξην λέγει τὴν τοῦ θ' ἐπὶ τὴν δύναμιν τὸν γ' πολλαπλασίασιν, καὶ ποιήσασαν τὸν κζ', τὸ βάθος ἤγουν στερεὸν ἀριθμόν. δευτέρα γὰρ ἦν ἡ ἀπὸ τοῦ γ' ἐφ' ἑαυτόν γενομένου, καὶ ποιήσαντος τὸν θ', τὸ πλάτος ἤγουν τὸν ἐπίπεδον, ὡσπερ ἡ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸν γ' πολλαπλασίασις πρώτη αὔξη τε ἦν καὶ τὸ μῆκος ἐποίει αὐτό. τελειωθεῖσαν δὲ πολλαπλασίασιν τὴν τοῦ κζ' ἐφ' ἑαυτόν γινομένην. αὕτη γὰρ ποιεῖ τὸν ψκθ'. R.

588 C. ἡ Χίμαιρα τὸ εἶδος ἔστι πρόσθε λέων, ὀπίθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα (τουτέστιν αἶξ), δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο· ἦν Ἡσίοδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, Ὅμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν. Σκύλλα δὲ Κραταίας καὶ Τυρρήνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον ἔχουσα καὶ στέρνα γυναικός, ἐκ λαγόνων δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἕξ καὶ πόδας δώδεκα. ὁ δὲ Κέρβερος Ἄιδου μὲν κύων λέγεται εἶναι, εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, οὐρανὸν δὲ δράκοντος, κατὰ νώτου δὲ παντοίων ὄφειων εἶχε κεφαλὰς. R.

590 A. Ἐριφύλη] Κάδμος ὁ Ἀγήνορος καὶ Τηλεφάσσης λαμβάνει μὲν γυναῖκα παρὰ Διὸς Ἀρμονίαν τὴν Ἄρεως καὶ

Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ τοὺς γάμους εὐωχοῦνται πάντες οἱ θεοί. Κάδμος δὲ παρὰ Ἥφαιστου πέπλον καὶ ὄρμον λαβὼν ἠφαιστότευκτον, Ἀρμονία δῶρον γαμήλιον δίδωσιν. ὃς ὄρμος εἰς Πολυνείκην τὸν Κάδμου κατήχθη ἀπόγονον. οὗτος δὲ πρὸς Ἐτεοκλέα τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Θηβῶν βασιλείας πόλεμον ἀράμενος ἄλλους τε πολλοὺς λαμβάνει συνεργούς, καὶ δὴ καὶ μάντιν ἄριστον, Ἀμφιάραον τὸν Οἰκλέους, πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας, Ἐριφύλης τῆς Ταλαοῦ καὶ Λυσιππης, λαβούσης ἐπὶ τούτῳ δῶρον παρὰ Πολυνείκου τὸν ὄρμον· στρατευσάμενοι οὖν ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπώλοντο, Ἀμφιάραος δὲ φεύγων ἐποχούμενος ἄρματι περὶ τὸν Ἰσμηνὸν κεραυνοῦται ποταμόν. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τὴν Ἐριφύλην ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὄρμον δέξασθαι ψυχῇ. R.

I.

P. 595 C. τῶν τραγικῶν] τῶν συμφορᾶς μεστῶν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐχρῶντο. R.

599 D. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη υθ', ἣν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρωτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἤρξε καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιη', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔγραψεν, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέους μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου Σόος, οὗ Εὐρυπῶν, οὗ Πρύτανις, οὗ Εὐνόμος, οὗ Πολυδέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης ὑστέρας Λυκοῦργος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακεδαίμονα. R.

E. Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, πόλεως Σικελίας, διάσημος νομοθέτης τῶν Ἀθήνηθεν ἐλθόντων εἰς Θουρίους ἐποίκων. φευγόντων δὲ τῷ πατρὶ συνακολουθήσας κατώκησεν ἐν Χαλκίδι· τὴν δὲ ὄψιν ἐλευθέριος ἦν. γενόμενος δὲ τῶν Πυθαγορείων εἰς διήνεγκε τῷ προτρεπικῷ. R.

E. Σόλων Ἀθηναῖος, Ἐξηκαστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομοθέτης καὶ δημαγωγὸς γεγονώς. οὗτος Πεισιστράτου κατειπὼν μέλλοντος τυραννεῖν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλήν ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν, εἶτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν ἣ τὸς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλά-

δος φωνῆς διὰ τὸ χρόνῳ βαρβαρωθῆναι παραφθεγγομένους, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τούτου τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους οὓς ἄξονας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγονώς ὀγδοήκοντα ἐν Κύπρῳ τελευτᾷ. R.

600 A. Θάλης Ἐξαμύου, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός· εὔρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἄρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὅπως οὖν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἠλέκτρον. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ· τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γινῶθι σαυτὸν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθεῖς. R.

A. Ἀνάχαρσις Γνούρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθήναις Σόλωνι, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔθη Ἑλληνικὰ παραδιδάξαι, ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνηρέθη. R.

B. Πυθαγόρας Μνησάρχου δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός· νέος δὲ ὢν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον, καὶ διήκουσε Φερικύδους τοῦ Συρίου, εἶτα Ἐρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου· μεθ' οὓς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδεύθη. εἶτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ τ' ἔσχε μαθητάς, προτέρους τε ἀδελφοὺς Εὐνομον καὶ Τυρρηνόν, καὶ δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνῳ, γαμετήν τε Θεανώ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαρχήσας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μυῖα, ἢ ὡς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράψατο δὲ βιβλία τρία, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κνᾶμων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ

τελευτᾶ μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπρησθέντων ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίων ἀπώλετο. R.

B. Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰστόρησαν γαμβρὸν Ὀμήρου ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὀμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. R.

C. Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φοροβαστάκης ἦν, ἐντυχῶν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε, καὶ ἐπὶ ῥητορείαν ἔσχε, καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικούς εὔρε, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μναῖς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητῆς Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος. ἐκαύθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων· εἶπε γάρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλείοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγήσας ἐτῶν ἐνενήκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. R.

C. Πρόδικος Κεῖος φυσικὸς φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς. τελευτᾶ κώνειον πιὼν ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθείρων. R.

605 A. ἀντίστροφον] ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. R.

D. κῆδος] λύπη, ὡς νῦν, ἢ μέριμνα, ἢ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγῇ. R.

606 D. βωμολοχία ἐστὶ προσεδρεία τις περὶ τοὺς βωμοὺς ὑπὲρ τοῦ τι παρὰ τῶν θυόντων λαβεῖν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἡ παραπλησίως ταύτῃ ὠφελείας ἕνεκά τινος κολακεία, καὶ βωμολόχος ὁ κατ' αὐτὴν διακείμενος, ἢ ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός· τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος εὐτραπελίας κόλακα, ἢ τὸν πανοῦργον καὶ συκοφάντην. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος. R.

607 B. λακέρυζα] μέγα κράζουσα. R.

609 A. ἐρυσίβην] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γιγνόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς δὲ νόσον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἐπιγιγνομένην τοῖς σπέρμασιν. R.

610 E. σχολῇ] νῦν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν περὶ τι προσεδρείαν καὶ σπουδὴν, καὶ τὸνναντίον τὴν ἀπὸ τινος ἀργίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβήν. R.

611 C. τὸν Γλαῦκόν φασι Σισύφου καὶ Μερόπης εἶναι υἱόν, γενέσθαι δὲ θαλάττιον δαίμονα. οὗτος γὰρ περιτυχὼν τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἀθανασίας ἔτυχε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ταύτην τισὶν ἐπιδειξάμενος εἰς θάλασσαν ἐρρίφη. καὶ περιέειπε τοὺς αἰγιαλοὺς πάντας καὶ τὰς νήσους ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅμα τοῖς κήτεσι. μαντεύεται δὲ πάντα φαῦλα· καὶ γὰρ ἐπιτηροῦσιν οἱ ἀλιεῖς νύκτα, καθ' ἣν αὐτοῖς χρᾶ σὺν πατάγῳ πολλῷ, καὶ καταδύντες εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεῶς ἐστραμμένης αὐτῆς (ἀόρατος γὰρ ὁ δαίμων αὐτοῖς) θυμιῶσιν, ἐπευχόμενοι ἀπαλλαγὴν ὧν προαγορεύει. ὁ δὲ προσνηξάμενος τῇ πέτρᾳ ὀλοφύρεται τὴν ἀθανασίαν Ἑλλάδι φωνῇ αἰολιζούσῃ, καὶ προλέγει ζώων καὶ καρπῶν φθοράν. οἱ δὲ ἀπεύχονται ἀπόσιτοι καὶ ἀποτοι διατελοῦντες. R.

612 B. νέφος τὴν Ἄϊδος κυνὴν φασὶν ἀθάνατον καὶ ἀφανές, ἥγουν ἀορασίαν, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν ἐθέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γιννώσκεισθαι. εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀφανῶς τι ποιούντων. R.

614 B. Ἡρ μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ μύθου πατήρ, Ἀρμενίου τοῦ νομα υἱός, Πάμφυλος γένος. τοῖς δὲ μυθικοῖς πλάσμασι ποιητικῆς χάριτος δεῖ καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων, ὧν ἡ ποίησις διακορῆς. καὶ τούτῳ τὸν Ἀλκίνου ἀπόλογον ἐνταῦθα παρελήφθη φθαί φασιν, ἥ ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς νέκυνια, καὶ τὰ ἐν Ἄϊδου θεάματα, τῷ ψυχούλκῳ τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Ἄϊδου τι λέγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνου λέγειν ἀπόλογον. ἀντιπαρατείνεται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνου λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ῥηθέντι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρός. πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τρυφήν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἡρ ἱστόρηται καὶ πολεμικός, καὶ μετὰ τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανεῖν, ἃ χωρὶς σθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἴδοι ἐν Ἄϊδου ἀπαγγέλλων δείματα. R.

616 A. ἀσπάλαθός ἐστι φυτὸν ἀκανθῶδες. R.

621 B. μῦθος ἐσώθη] τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέμενοι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναί βουλομένοις ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν. Πλάτων δὲ τὸναντίον πανταχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῷ, μάλα γε εἰκότως. τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τοῦτο. τοὺς γὰρ πειθο-

μένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφυῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, κάπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὡς ἂν ταῖς ἀδιαστρόφοις ἡμῶν προλήψεσι περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ.

Ἔπόθεσις. Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ ἀφικόμενος τῆς τῶν Βενδιδείων ἑορτῆς ἕνεκα καὶ πομπῆς, διείλεκται περὶ πολιτείας ἐκεῖ πρὸς τε Πολέμαρχον τὸν Κεφάλου καὶ Γλαύκωνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστήν. τῇ δὲ ὑστεραία τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἄστει πρὸς Τίμαιον καὶ Ἐρμοκράτη καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγεῖται τὴν ἐν Πειραιεῖ ξυνουσίαν, ὡς ἐν τῇ Πολιτεία ὑπόκειται. διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους αὐτὸν ἀνταφροστιᾶσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραία. συνεληλύθασιν οὖν ἀκροασόμενοι τε καὶ ἑροῦντες εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν, τρίτην οὖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ συνουσίας. ἐν τε γὰρ τῇ Πολιτεία τὸ κατέβην χθῆς εἴρηται, κἀνταῦθα τὸ τῶν χθῆς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ ἐστιατόρων. πάρεισι δὲ εἰς τήνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρτος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται. R.

P. 17 A. ὁ Ἀττικός, φησὶν ὁ Πρόκλος, ὀρθῶς περὶ τοῦ τετάρτου τοῦδε ἐπισημαίνεται. ἔοικε γὰρ ὁ ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τιμαίου ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐρωτᾷ τὸν Τίμαιον ὅπου ποτὲ εἶη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὡς περὶ ἐπιτηδείου τινὸς ἀπολογεῖται, τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ ἀβούλητον δεικνύς. R.

B. ἀνταφροστιᾶν φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἀνθεστιᾶν· ἡ γὰρ ἀφροστιᾶσις τὴν ὀλοτελή τῆς ἐστιάσεως ἀποπλήρωσιν συνείληφεν. R.

18 C. εὐμνημόνευτον] ὅτι τὸ ἄηθες εὐμνημόνευτον· κινεῖ γὰρ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ὡς παράδοξον, καὶ τὸν τύπον ἑαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησιν. R.

E. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀρχόντων κατὰ τὸ καθῆκον ἐκάστῳ λάθρα τῶν κλήρων γιγνομένων τῆς συνέρξεως καὶ οὐ φανερώς, ὑπολαμ-

βάνειν ἀνάγκη τυχηρῶς τοὺς φαύλους συναρμόζεσθαι αὐτοὺς ταῖς φαύλαις καὶ οὐ κατὰ τινα πρόνοιαν. R.

19 C. ὅτι Σωκράτης ποθεῖ μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην ἰδεῖν κινουμένην τὴν πόλιν τὴν κατὰ αὐτὴν εἰς ἀγῶνας καὶ ἄθλους, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν, ἣν παραδέδωκε, τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἱστορήσῃ. R.

20 A. Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίας πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. Ἐνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ σιλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ·

πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξατο βίβλον,

ἔνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρει.

ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ Ζάλευκος ὁ νομοθέτης ἦν. ὁ δὲ Κριτίας ἦν μὲν γενναῖος καὶ ἀδρᾶς φύσεως, ἤπτετο δὲ καὶ φιλοσόφων συνουσιῶν, καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις. ἐτυράννευσε δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τῶν λ' γεγονώς. ὁ δὲ Ἐρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγός, κατὰ νόμον ζῆν ἐφιέμενος· διὸ καὶ πολιτικῆς πῶς μετεῖχε καὶ φιλοσοφίας. R.

D. ἀκουε δὴ] τοῦτο παροιμιῶδες ἐστὶν ἐφ' ᾧ ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὃν τῷ δέχου δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς. R.

E. οἰκειὸς] λέγονται γὰρ οἰκειοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς. R.

E. ἐν τῇ ποιήσει]

εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·

οὐ γὰρ ἁμαρτινῶ πείσεται ἡγεμόνι. R.

E. Κριτίαν ἡμέτερον πάππον] Ἐξηκεστίδης, Σόλων, Δρωπίδης, οὗ Κριτίας ὁ πρῶτος, οὗ Κάλλαισχος, οὗ Γλαύκων, Κριτίας ὁ δεύτερος, Περικτιόνη, Χαρμίδης, Πλάτων, Γλαύκων, Ἀδείμαντος. R.

21 A. Κριτίας] ὁ παλαιὸς δηλαδή. R.

B. Ἀπατούρια ἑορτὴ Ἀθήνησιν εἰς Διόνυσον, ἐκ τοῦδε· Μελάνθιος ἀντὶ Θυμοίου τοῦ βασιλέως Ἀθηναίων Ξάνθῳ μονομαχῶν τῷ Βοιωτῷ ἠπάτησεν αὐτὸν εἰπών· παρὰ τὴν ὁμολογίαν, ᾧ Ξάνθε, δεύτερος ἦκει. τοῦ δὲ Ξάνθου ἐπιστραφέντος, ἵνα ἴδοι τὸν δεύτερον, αὐτὸν μὲν μηδένα ἰδεῖν, Μελάνθιον δὲ τοῦτον ἐξ ἐπιδρομῆς ἀνελεῖν, καὶ οὕτως ἐξ ἀπάτης νικῆσαι Ἀθη-

ναίους, ὑπὲρ Οἰνόης πολεμοῦντας Βοιωτοῖς. ἐώρταζον δὲ ἡμέρας τρεῖς, ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο ἀνάρρυσις (τὰ γὰρ θύματα λέγεται ἀναρρύματα, παρὰ τὸ ἄνω ἐρυόμενα θύεσθαι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰ ἐθύετο), ἡ δὲ δευτέρα δορπία, καθ' ἣν εὐωχίαι καὶ δεῖπνα πολλά, ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κόρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτερας, τριετείς ἢ τετραετείς ὄντας. ἐν ἣ καὶ τῶν παίδων οἱ ἐντρεχέστεροι ποιήματα ἄττα ἤδον, τὰ τῶν παλαιῶν φασφδοῦντες. R.

B. φρατέρων] Ἀθήνησιν αἱ φυλαὶ μετὰ μὲν Ἴωνα τέσσαρες, ἀπὸ δὲ Κλεισθένους δέκα, μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα. διηρέθη δὲ ἐκάστη εἰς τρία, καὶ τὸ τρίτον ἐκλήθη τριτύς, εἶτα πατριὰ καὶ φρατρία, καὶ φράτερες οἱ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ταττόμενοι καὶ φρατρίαν ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς τούτους τοὺς φράτερας ἡ ἐγγραφή τῶν κόρων ἐγίνετο. R.

D. τί, τὸ ἔργον· πῶς, τίνα τρόπον· παρὰ τίνων, τῶν διασσωσαμένων αὐτὸ μέχρι τῆς Σόλωνος ἀκοῆς. R.

E. Σαῖτικὸς] ἐκ τῶν Μανεθῶν Αἰγυπτιακῶν. ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φόλνικες ξένοι βασιλεῖς, οἳ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαῖτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαῖτης νομὸς ἐκλήθη· οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθρωῖτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο. δεύτερος τούτων Βναῶν ἔτη μ', τρίτος Ἀρχάης ἔτη λ', τέταρτος Ἀφωφίς ἔτη ιδ' // ργ'. ὁ δὲ Σαῖτης προσέθηκε τῷ μηνὶ ὥρας ιβ', ὡς εἶναι ἡμερῶν λ', καὶ τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας ς', καὶ γέγονεν ἡμερῶν τξέ. R.

E. νομὸς] ἀπὸ τοῦ κενεμῆσθαι τὴν γῆν οὕτω λέγεται. R.

E. σημείωσαι ὅτι τὴν Σαῖν ἀκίνητόν φησιν ὑπὸ σεισμῶν. διὸ καὶ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν ἄρκτον αὐτὴν ἱερατικῶς ἀναπέμπουσιν, ὡς μετέχουσάν τινος ἐκεῖθεν ἀπορροίας, διὰ τὸν περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένην ἐδραίαν στάσιν. R.

22 A. Φορωνεὺς Ἰνάχου καὶ Μελίας, Ἀργείων βασιλεὺς. Νιόβη δὲ τούτου παῖς καὶ Τηλοδίκης τῆς Ξούθου. Δευκαλίων δὲ καὶ Ἐπιμηθεὺς Προμηθέως καὶ Κλυμένης. Πύρρα δὲ Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς ὑπὸ θεῶν πεπλασμένης. R.

A. ὅτι τρεῖς ἱστοροῦσι γενέσθαι κατακλυσμούς, πρῶτον τὸν ἐπὶ Ὠγύγου, ὃς ἦν τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, δεύτερον τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς

Ἴσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα, τρίτον τὸν ἐπὶ Δαρδάνου τοῦ Διὸς καὶ Ἥλέκτρας τῆς Ἄτλαντος, ὃς Δάρδανος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἀντίπερα Σαμοθράκης ἠπείρου, διὰ σχεδιάς αὐτόσε κομισθεὶς. R.

B. τινὰ] Πατένειτ τοῦνομα. R.

C. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι φασὶ τὸν τε πρὸς Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ἐκείνη τόπους κατακλυσμὸν, καὶ τὴν ἐν Αἰθιοπία ὑπὸ τοῦ Φαέθοντος ἐκπύρωσιν. R.

D. παράλλαξιν τὴν ἀσυμμετρίαν τῶν ἐν γῆ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούσας εἰς αὐτὴν ἀπορροίας φησί· συμμετρως γὰρ ἔχοντα διαμένει, ἀσυμμέτρως δὲ φθείρεται. ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον σχηματισμὸν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες, καὶ ἄλλοτε ἄλλα σχήματα δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν· γράμματα γὰρ ἐκεῖνα τὰ σχήματά ἐστι καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι' ἐκείνους. R.

D. λυόμενος] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λύων τῆς ἀπορίας ὁ Νεῖλος ἡμᾶς. R.

E. κατὰ δὲ τήνδε] κατὰ τὴν ἄνω Αἴγυπτον δηλονότι· κατὰ γὰρ τὴν κάτω, ἣν ἔργον τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὄμβροι εἰώθασιν γίνεσθαι. ἐπανιέναι δὲ λέγει οὐ τὸ κάτωθεν ἀναβλυσθαίνειν, ἀλλὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἀλλαχόθεν ἀυξόμενον ἄνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν, ὑδάτων καταρρηγνυμένων εἰς τὸν Νεῖλον ἐξ ἄλλων τόπων τῶν κατὰ τὰ Σεληναῖα ὄρη, ἀφ' ὧν αἱ τούτου πηγαί, ἐκ τῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς πιλήσεως τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν Ἐτησίων ἀνέμων, ὡς Θεόφραστός φησι. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη ὑψηλότατά ἐστι. R.

23 A. διαφορὰν ἔχον] ἀντὶ τοῦ παραδόξως ἐκβεβηκός. R.

A. πάλιν δι' εἰωθότων] ὅτι κατὰ τινὰς ἐπιτελοῦνται περιφορὰς καὶ αἱ τοιαῦται φθοραί, ἐχούσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδον. R.

D. Γῆς τε καὶ Ἥφαίστου] Ζεὺς Μῆτιδι συνελθὼν καὶ γενομένην ἔγκυον καταπίνει, ἐπεὶπερ ἔλεγε παῖδα γεννήσειν μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενναῖσθαι κόρην, ὃς δυναστεύσει οὐρανοῦ. ὡς δ' ὁ καιρὸς τῆς ταύτης ἐνέστη γεννήσεως, δεῖται Ἥφαίστου πρὸς τοῦτο συνεργοῦ, ὡς κατὰ τῆς κεφαλῆς πλήξειεν αὐτόν· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἐκνοφῶρει τὸ ἔμβρυον. ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ὑπακούσας κατένευσεν, εἰ μὴ τῇ γεννωμένη συγχωρηθεῖη συν-

ελθεῖν εἰς εὐνήν. ὑποστάντος δὲ τοῦ Διός, πελέκει τούτου τὴν κεφαλὴν Ἥφαιστος πλήττει. καὶ γεννᾶται μὲν οὕτως ἐξ αὐτῆς Ἀθηναῖα, ἐπιδιώκων δὲ αὐτὴν Ἥφαιστος ἀποσπερμαίνει μὲν εἰς τὸν ταύτης μηρόν, ἣ δὲ λαβοῦσα ἔριον τὸ σπέρμα ἐξέμαξεν, ἔρριψέ τε εἰς γῆν. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔριου καὶ τῆς χθονὸς δρακοντόπους ἄνθρωπος ἐγένετο, Ἐριχθόνιος τοῦνομα. τοῦτ' οὖν ἐνταῦθά φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι τοῦτον λέγουσι γενέσθαι παρ' αὐτοῖς αὐτόχθονα. R.

24 A. παραδείγματα νῦν, ὡς φησι Πρόκλος, τὰς εἰκόνας καλεῖ, ἐπεὶ περ αὐταὶ γίνονται παραδείγματα τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀναπεμπομένοις, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πρῶτα γιννώσκουσιν. R.

C. μαθήματα] γεωμετρία, ἀστρονομία, λογιστική, ἀριθμητική, καὶ αἱ ταύταις συγγενεῖς. R.

E. Εὐρώπη κέκληται ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Ἀγήνορος ἢ Φοίνικος ἢ Τιτυοῦ, Ἀσία δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Λιβύη δὲ ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου, βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Μέμφεως τῆς Νείλου· οἱ δὲ Ἀμφιρρόης. R.

E. Ἀτλαντικοῦ πελάγους] τὸν Ἡρακλέα λόγος πολλὰς ἀβάτους διαπορευθέντα εἰς τὸν Ἀτλαντα, τὸ ὄρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πέλαγος ὠνομάσθαι, ἐλθεῖν· ὃ ἐξ Ἀτλαντος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς καλεῖται, οὗ διὰ τὸ ὕψος ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι φασὶ τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ λέγει Μάρκελλος τὴν τοῦδε ψαύειν κορυφὴν, καὶ σκιὰν ἐκπέμπειν ἄχρι πεντακισχιλίων σταδίων· ἀπὸ γὰρ θ' ὥρας ἡμερινῆς κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τελείας καταδύσεως. καὶ ὁ Ἄθως ἐπὶ ἑπτακοσίους σταδίους ἕως Δήμνου σκιάζει. Πτολεμαῖος δὲ τὰ Σεληναῖα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησί. καὶ Ἀριστοτέλης τοῦ Καυκάσου τὴν κορυφὴν τὸ τρίτον μετὰ δυσμᾶς καὶ τὸ τρίτον πρὸ ἀνατολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταυγάζεσθαι. R.

E. Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλῆς ἦκε μὲν εἰς Ἐρύθειαν, ἣ νῆσός ἐστιν Ὠκεανοῦ κειμένη πλησίον, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται, ἐπὶ δὲ τῷ τὰς βοῦς ἀγαγεῖν Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, ὃς ἦν τρία σώματα ἔχων συμφυέντα εἰς ἓν ἀπὸ λαγόνος τε καὶ μηρῶν, εἶχε δὲ βοῦς φοινικᾶς, βούκλον Εὐρυτίωνα, κύννα φύλακα Ὀρθρον δικέφαλον, τὸν Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος. δι' Εὐρώπης οὖν πορευθεὶς Λιβύης ἐπέβη, καὶ

παρελθὼν Ταρτησσὸν ἴσθησι μὲν σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας, ἐλαύνει δὲ πρὸς Εὐρουσθέα τὸν Τίρουνθος βασιλέα τὰς βουῆς, ἣ προσετάγη ὑπ' αὐτοῦ. R.

E. ἡ δὲ νῆσος] ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσί τινες τῶν ἱστορούντων τὰ περὶ τῆς ἕξω θαλάσσης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν χρόνοις ἐπὶ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱεράς, τρεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους. τὴν μὲν Πλούτωνος, τὴν δὲ Ἄμμωνος, μέσσην δὲ τούτων ἄλλην Ποσειδῶνος χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασώζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος, ὄντως γενομένης νήσου ἐκεῖ παμμεγεθεστάτης, ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεῦσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὔσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραφεν, ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν Πρόκλου ἐξελόντες παρεθέμεθα. R.

25 A. βασιλέων] δέκα γὰρ βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ τεχθέντες δίδυμοι πεντάκις· καὶ τὰλλα δὴ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐν τῷ Κριτία διαρρηθῆναι ἱστόρηται. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Κλειτοῦς οὔτοι, ὧν ὁ πρῶτος, ὡς ὁ Πρόκλος φησί, Ἄτλας ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ καὶ ἡ νῆσος ὠνόμασται. R.

B. Αἴγυπτος κέκληται ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Βήλου καὶ Ἀχιρρόης τῆς Νείλου, τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων. τοῦτον ὁ πατήρ ἐν Ἀραβία κατοικίξει· ὁ δὲ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. R.

B. Τυρρηνία δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄγρωνος τοῦ Ἄτυος τοῦ Λυδοῦ, καὶ δὴ καὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. οὗτος κατὰ χρησμόν ἐκ Λυδίας ἀπάρας εἰς τούσδε ἀφίκετο τοὺς τόπους, ἐκ Σαρδοῦς τε τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀφ' ἧς καὶ κατὰ Λυδίαν Σάρδεις ἡ πόλις, καὶ ἡ ἀργυρόφλεψ νῆσος τὸ πρὶν Σαρδῶ νῦν ὀνομάζεται. R.

C. Πρόκλου. ὅτι ὅπου ἅμα σεισμῶ γίνεται κατακλυσμός, κῦμα τούτου τοῦ πάθους αἷτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιῶν πνεῦμα, μηδέπω ῥέον ὑπὸ γῆν, τὴν θάλατταν ὑπὸ τινος ἐναντίου πνεύματος αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπῶσαι μὲν εἰς τοῦπίσω μὴ δυνηθῆ διὰ τὸν προωθούντα ἄνεμον αὐτήν, ἰστᾶ δὲ καὶ ἐμποδίζον αὐτῆς τὴν πρόοδον αἷτιον γίγνηται

τοῦ πολλὴν ὠθουμένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι, τότε δὴ, πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας ὠθοῦν, αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδν, τῆς ῥοῆς ἀθρόας ἐπιχυθείσης, καὶ ἐποίησε τὸν σεισμόν, ἣ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀχάϊαν γενέσθαι τὸν σεισμόν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις, Βοῦραν καὶ Ἐλίκην. R.

D. κάρτα, λίαν, μεγάλως. R.

D. τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ἐκείνη τόπους ἱστοροῦντες λέγουσιν, ὡς πάντα τεναγώδη τὸν ἐκεῖ εἶναι χῶρον. τέναγος δὲ ἐστὶν ἰλύς τις ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τούτῳ, ἢ πηλώδη πελάγη, ἢ διάβροχοι ἢ κάθυγροι τόποι. R.

40 C. ἰλλομένην φησὶν ὁ Σιμπλίκιος καὶ ὅσοι συνηγοροῦσι τῷ Πλάτῳ, τοῦ Ἀριστοτέλους εἰλουμένην ἀναγινώσκοντος καὶ τούτου τὸν Πλάτωνα ταῖς εὐθύναις ὑπάγοντος τὴν γῆν εἰλεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι φάσκοντα. T.

52 E. πλοκάνων] πλόχανόν ἐστι πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθάιρεται. R.

76 A. λέμμα φλοιός, λέπισμα. R.

81 B. δρυόχων] τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεῶς δρυόχους φασίν. R.

84 B. εὐράτος] σεσητυίας ὑγρότητος. R.

B. σφακέλισαν] σφακελισμός ἐστὶ σῆψις μυελου, καὶ σφάκελος ἢ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις. ὁ δὲ σπασμὸς οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἰατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν ὀδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμὸς. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χαιρὸς δάκτυλος. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑΝ.

P. 108 D. μελλητέον] ὑπερθετέον ἐστίν. R.

109 C. σημείωσαι τὸ ἐκ πρύμνης, οἶμαι, τὸ ἔνδοθεν. R.

110 D. Ἴσθμὸς γῆ στενὴ καὶ ἀμφιθάλασσος, καθ' ἣν ἡ Ἀχάϊα τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτεται. R.

D. Κιθαιρῶν ὄρος Βοιωτίας, Πάρνης δὲ ὄρος μεταξύ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πλησίον Πανάκτου. R.

E. Ὠρωπὸς πόλις Βοιωτίας. R.

E. Ἄσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. R.

111 B. φελλεύς τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης, συνεργῆς δέ. οἱ δὲ τὸν ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδη. R.

B. σᾶ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοί, καὶ τὸν σῶων. καὶ ἡ σῶα σᾶ παρ' αὐτοῖς. R.

112 A. Ἡριδανὸς καὶ Ἰλισσὸς καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, ἀλλ' οὕτως ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

A. Πνυξ τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίνοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἅπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ πνικνουῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πνικνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. R.

A. Λυκαβηττὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λύκοις πληθύνειν. R.

B. ξυσσίτια τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια, ἐπεὶ φιλίας συναγωγὰ ἐστίν.

D. εὐκράς εὐκρατος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

115 B. ἀκρόδρυα κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί.

B. μεταδόρπια] ἐπίδειπνα.

D. τὸ πλέθρον ἐστὶ ποδῶν ζς' δίμοιρον.

D. στάδιόν ἐστι μέρος τι μιλίου ἑβδομον τεσσαρεσκαιδέκατον· τὸ γὰρ μίλιόν ἐστι ζς' στάδια.

116 C. φιλῦσαι ἐπὶ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ δὲ μητρὸς γεννῆσαι. καὶ φιλύων ὁ γεννῶν, καὶ τὸ γέννημα φῖτυ, ὡς Εὐπόλις Αὐτολύκῳ· ἀτὰρ ἠγαγες καινὸν * τὸ * φῖτυ τῶν βοῶν.

EΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΩΑ.

P. 315 B. Καρχηδόνιοι] Καρχηδῶν ἐν Λιβύῃ πόλις διάσημος, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι. R.

C. Ἀθάμας Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος καὶ Αἰναρέτης τῆς Δημάχου, βασιλεύων Βοιωτίας, ἐκπίπτει διὰ τινος τύχας αὐτῆς.

ᾧπερ ὁ Πύθιος χρᾶ ἐκεῖσε κατοικεῖν, οὐ ὑπ' ἀγρίων ζώων ξενισθῆ. ἔλθόντος δὲ καθ' ἣν χώραν λύκοι κρέα προβάτων διενέμοντο, αὐτοὺς μὲν διὰ δέος φασὶ φυγεῖν, συνέντα δὲ τοῦτον οἰκῆσαι τε αὐτοῦ, καὶ τῇ Ἀθαμαντίᾳ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας κλήσεως μεταδοῦναι. R.

C. ἐγχυτρίστριας] τὰς χυτρίστριας τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφερούσας, ὡς ἐπὶ τοῦδε. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. λέγονται δὲ καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι τοῦ ἱερείου. ἔτι δὲ καὶ αἱ θρηνητρίαι, καὶ δὴ καὶ αἱ μαῖαι αἱ ἐκτιθεῖσαι ἐν χύτραις τὰ βρέφη. R.

316 A. ἀλλ' αἰεὶ] τὸ ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ. R.

318 B. Μαρσύας Ἰάγνιδος ὁ πρῶτος μετὰ Ἀθηναίων αὐλῶν εὐρετής, εἶτα Φρυγίου καὶ Μιξολυδίου ἀρμονίας. οὗτος ἐς τοσοῦτον προῆλθεν αὐλητικῆς, ὡς περὶ αὐτῆς ἐρίσαι Ἀπόλλωνι, τοῦ πλεονεκτήσαντος τὴν κρίσιν ποιουμένων Μουσῶν, καὶ δὴ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δίδωσι δίκην τῆς ἥττης τὸ δέρμα δαρεῖς: οὐ δὴ ἀπὸ τοῦ σώματος φύντος αἵματος ποταμὸς προῆλθεν ὁ τούτῳ ὀμώνυμος. Ὀλυμπον δὲ τινες οὐ Φρύγα, Μυσὸν δὲ φασι, καὶ τοῦτον γενέσθαι πρῶτον κρουμάτων εὐρετήν. R.

319 B. ἐννέωρος] ἐνναέτης· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἦγουν ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἄρξας, ἢ ἐννέα ἔτη βασιλεύων. R.

E. συμπαίστην] συμπαίγμονα. R.

321 A. ἐντείνοντες] πληγὰς διδόντες. R.

A. τοὺς δασμοὺς] Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος βασιλεύοντος Ἀθηναίων, κατὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν Ἀνδρόγεως ὁ Μίνω πάντας ἀγῶνας νικᾷ. τοῦτον Αἰγεὺς στέλλει μὲν ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ταῦρον, διαφθείρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὡς τινες, πορευόμενος ἐπὶ Θήβας διὰ τὸν Λαίου ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν διὰ φθόνον ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν Μίνως Ἀθήνας τε πολεμεῖ καὶ Μέγαρα εἶλε, μὴ οἷός τε δ' ὦν πορθῆσαι ταύτας, εὔχεται τῷ Διὶ παρ' Ἀθηναίων δίκην λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο λιμὸς ἐνσκήπτει τούτοις καὶ λοιμός. χρωμένων δὲ περὶ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς ἀνεῖπεν ὁ Ἀπόλλων δίκας Μίνω δοῦναι ἅς ἂν αὐτὸς αἰρήται. Μίνως δὲ κελεύει δεκέτεις κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας ἴσας ἀόπλους πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν κατὰ τὸν λαβύρινθον, ὃς ὑπὸ Δαιδάλου κατεσκεύαστο χωρὸς τις σκολιός.

Θησεὺς δὲ μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς τὸν δασμὸν καταλεγείς τὸν τε Μινώταυρον ἀναιρεῖ, καὶ παύει τὴν εἰς Κρήτην πομπὴν τοῦ δασμοῦ. περὶ τούτου οὖν ἐνταῦθα φησιν. R.

D. φλαῦρον] κακόν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. R.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ.

A.

Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποιήται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπιών, ἔστι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ Νόμων λέγει ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτεῖαι προηνύσθησαν· ἢ οὖν οὐδ' ἐκεῖναι Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἶη τῷ Ἀθηναίῳ ξένω. οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἔξω πρὸ τῆς Κνωσοῦ Κλεινία τε τῷ Κρητὶ καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν οἰκούντων ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν καὶ καταστήσασθαι πόλιν νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι, προσεχῶς δ' ὠρμημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, ἱερὸν τοῦτο γενόμενον ἀγιώτατον, ἐν ᾧ τὰ σεπτότατα καὶ ἀρρητότατα τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο — περιτυχῶν δ' οὖν αὐτοῖς ὁ ξένος, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν πυθόμενος, ἤρreto ἐπὶ τούτοις τίνες ἂν εἶεν οἱ νόμοι; τῶν δὲ μὴ δυνηθέντων τελείαν ἀποδοῦναι τὴν τῶν νόμων διάθεσιν, ὁρῶντων δὲ τὸν ξένον εὖ παρεσκευασμένον περὶ νόμων θέσιν, καὶ παρακαλούντων συλλήπτορα αὐτὸν γενέσθαι τῆς πολιτείας, ἄρχεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος τῆς τῶν νόμων διαθέσεως· ἐν οἷς δὴ οὐκέτι, ὥσπερ ἐν τοῖς τῆς μεγάλης Πολιτείας, καὶ μὴ πάντα προστάττει, ἀλλ' ἐκάστῳ ἀγρὸν ἀπονέμει καὶ πρὸς ταῦτα οἰκίαν, ἔτι μέντοι καὶ γυναῖκα ἰδίαν καὶ παῖδας οὐκέτι κοινούς, πλὴν ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἀόριστα ἀφῆκεν, ἀλλὰ τοὺς κλήρους εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν παρέλαβε. τεσσαράκοντα γὰρ καὶ πέντε τοὺς πάντας κλήρους διανέμειν παρακελεύεται· τὴν δ' αἰτίαν τοῦ τασούτου ἀριθμοῦ γνωσόμεθα, ὅταν αὐτὸς ἐπιμνησθῇ. ὀρίζει δὲ καὶ τὰ τιμήματα, ὥσπερ ὁ Σόλων Ἀθηναίους, εἰ

καὶ τρόπον ἄλλον. πεντακοσιομέδιμνοι γὰρ παρ' ἐκείνω καὶ ἱππεῖς καὶ ζευγῖται καὶ οἱ θῆτες· καὶ παρὰ τούτῳ δὲ τέτταρα ταῦτα ὀρισθήσεται, οὐκέτι δὲ τοῖς αὐτοῖς προσαγορευόμενα ὀνόμασιν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ὄντα ποσότητος, πλὴν ὀρισμένα, ὥστε μὴ ἐξεῖναι, εἰ τύχοι, τῷ πρώτῳ πλεῖον τετρακοσίων ἔχειν περιουσίαν, μήτε μὴν τῷ ἐσχάτῳ τῶν ἑκατὸν ἐλάττωνα. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἢ ὑπόθεσις. R.

P. 624 B. διαφέρει λόγος φήμης. ὁ μὲν γὰρ δῆλος γίνεται καὶ ὑφ' οὗ φέρεται, ἢ δὲ ἄγνωστον ἔχει τὴν ἀρχήν. R.

B. τὸν ἀδελφὸν] ἐγένετο καὶ τούτων τρίτος ἀδελφός, Τάλως, ὃς δὴ ἔνοπλος τὴν Κρήτην περιμέναι φρουρῶν ἐλέγετο. R.

625 A. κλέος] καὶ οἱ Στωϊκοὶ πλατωνίζοντες κλέος φασὶ τὸ ἐπὶ τῶν σπουδαίων γενόμενον δίκαιον, δόξαν δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσπούδων δόκησιν. R.

A. πολιτείας τῆς μιᾶς ζωῆς τῆς ὅλης πόλεως, νόμων δὲ τῷ διανεμόντων τὰ μέρη ἐξ ὧν ἡ πόλις. R.

B. τοῦ Διὸς ἄντρον] οὗ τὰ μέγιστα τῶν τοῦ Διὸς μυστηρίων καὶ τῶν Κλυρήτων ἐνιεράσθαι ἐλέγετο. R.

C. ὄπλων ἕξιν] σχέσιν ἢ περιβολήν, ἢ ἀπλῶς ὄπλισιν, παρὰ τὸ ἔχειν. R.

D. ἀπολογεῖται διὰ τὴν τῶν τόξων χρῆσιν· καὶ γὰρ ὄνειδος ἦν, ὡς τὸ τοξότα λαβητήρ· οὐ γὰρ ἀγχέμαχοι, ἀλλὰ πόρρωθεν βάλλουσιν οἱ τοξόται. αἰτιᾶται οὖν τὸν τόπον. R.

D. τόξα ὁ βίος, τοξεύματα τὰ βέλη. R.

D. πρὸς πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτυται] ὥστε πρὸς νίκην ἐώρα ὁ τοῦτο θέμενος. τιμοκρατικὸν δὲ καὶ θυμικὸν τὸ πόλεμον τέλος εἶναι τῶν νόμων. R.

E. ἄνοιαν] ὅτι δὴ λανθάνει αὐτοὺς ὡς ἀνάγκη καὶ τὰς πόλεις καὶ πάντας ἀνθρώπους πολεμεῖν διὰ βίου, ὁ Μίνως ἀνοήτους ἐκείνους ἐνόμιζεν, ὅσοι μὴ τὸν πόλεμον τέλος ποιοῦνται. τοῦτο δ' οὐκ ὀρθῶς ὁ Κρής ἔφη· καὶ γὰρ ἡ ἀριστοκρατία τὴν εἰρήνην τέλος ποιουμένη, τὸν πόλεμον ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν ἀναιρεῖται. R.

E. ἄρχοντας] ἐφίσταντο γὰρ ἄρχοντες τοῖς συσσιτίοις, ἵνα μὴ ἀμέτρως διαιτώμενοι περὶ τὸν πόλεμον ἀργότεροι γίνωνται. R.

626 A. ἀκήρυκτον] μὴ ἀπλῶς ἔκ τινος περιστάσεως γιγνό-

μενον, και δεόμενον κήρυκος τοῦ διεγείροντος τοὺς ἀπείρους φύσει πάντας ἐπὶ τοῦτον παρεσκευάσθαι. R.

B. τὸ μὲν τῶν κτημάτων τέλος προσήκοι ἂν ταῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πολιτείαις, τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῇ κατὰ τὸν λόγον. τὰς ἄλλας οὖν διὰ τούτων ἀποδοκιμάσας πολιτείας, μόνην ἐγκρίνει τὴν τιμοκρατικὴν διὰ τῆς περὶ τὸν πόλεμον σπουδῆς. R.

B. ὄρον] ἀντὶ τοῦ τέλος τῆς νομιζομένης παρὰ σοὶ πολιτείας. R.

C. ἡ ἀπόκρισις ἐνδειξιν ἔχει τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου, σύντομος οὖσα καὶ συνεστραμμένη, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν τραχύτητα ὑποφαίνουσα. καὶ τὸ ὦ θεῖε Λακωνικόν, πλην ὅτι τὸ θ ἐνήλλακται· σεῖε γὰρ τὸ θεῖε παρ' αὐτοῖς. R.

C. ἐλέγξαι βούλεται ἐντεῦθεν τὴν ἐκείνων ὁμολογίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον νόμου. κέχρηται δὲ δύο ἐπιχειρήμασι, προτέρῳ μὲν τῷ διὰ τῆς διαλύσεως τρόπῳ, μετὰ ταῦτα δέ, ἐνισταμένου τοῦ Κλεινίου ἐντρεχῶς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, χρῆται καὶ ἑτέρῳ τῷ κατὰ σύνθεσιν. ἔστι δὲ ὁ ἐλεγχόμενος λόγος αὐτῶν ὁ τιθέμενος ὄρον εἶναι τῆς εὐ πολιτευομένης πόλεως τὸ πολεμεῖν καὶ νικᾶν τοὺς ἄλλους. R.

D. οὐ γὰρ σε Ἀττικόν] οὐ σέ φημι ἀπὸ ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν, Ἀτθίδος ἢ τινος τοιούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θεοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπιστημόνως γε καὶ φρονίμως οὕτως διατιθέμενα τοὺς λόγους. R.

D. ἀναγαγὼν] τῇ ἀναλύσει χρησάμενος καὶ ἐφ' ἕνα ἕκαστον ἀναγαγὼν ἐκ τῆς ολης πόλεως. R.

E. ἐθαύμασεν ὁ ξένος τὸν λόγον, ὅτι δὴ ἐπὶ μὲν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ὁμοίων τὴν φύσιν (ἀνθρώπων γὰρ πρὸς ὁμοίους ἀνθρώπους) ἡ μάχη, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνομοίων· λόγου γὰρ πρὸς ἀλογίαν. R.

E. πρώτη τε καὶ ἀρίστη] ἀληθὲς μὲν τοῦτο, μὴ μέντοι λέγε ἀριστον τὸ τῆς ἐγκρατείας εἶδος· τούτου γὰρ ἄμεινον τὸ σωφρονικόν. R.

627 A. εὐρίσκει καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντῆσαι. ὥς γὰρ ψυχὴ ἐλέγετο κρείττων ἑαυτῆς ἐκείνη ἐν ἣ ὁ λόγος ὡς ἀμείνων ἐκράτει, ἥττων δ' ἑαυτῆς ἐν ἣ τὸ ἄλογον, οὕτω καὶ πόλις καὶ κώμη ἐπὶ ἀμεινόνων καὶ χειρόνων ἀνδρῶν ἔχουσιν. R.

A. τὸ κρείττω] ὁμωνυμία τίς ἐστὶ περὶ τὰς εἰρημένους παρὰ τοῦ

Κλεινίου φωνάς, καὶ δυνατὸν ἦν τῷ ἀντιλαμβανομένῳ τῶν λέξεων ἔναντιώσει αὐτὸν περιβαλεῖν. τὸ γὰρ κρεῖττον καὶ ἥττον καὶ ἄμεινον καὶ χεῖρον δύναται καὶ ἐπὶ τῆς ἔνδον ζωῆς τῆς ψυχικῆς θεωρεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ σώματα διαφορᾶς, καὶ οὐδὲν κωλύεται ὁ κρεῖττων κατὰ τὴν ζωὴν χεῖρων εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. οὕτω δὴ καὶ ἐν πόλει εἰ κρατοῖεν οἱ ἄμεινους τῶν χειρόνων τὸν εἰρημένον τρόπον, λέγοιτ' ἂν ἑαυτῆς κρείττων, ἀλλὰ καὶ ἥττων, καὶ ἔσται ἔναντιότης τῶν ὀνομάτων περὶ τὸ αὐτὸ πράγμα. διορισμοῦ δὴ χρεῖα περὶ τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πάρεργον ἔργον ποιήσωμεν, ἄλλως διὰ παραδείγματος μεθοδευτέον τὸ σκῆμμα. R.

A. εἴ ποτ' ἐστὶ που] οὐ γὰρ ἐν νοητοῖς οὐδ' ἐν οὐρανίοις, ἀλλ' ἐν τῇ γενέσει. R.

A. τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ ἁμείνονος] ἐπειδὴ κρεῖττον οὐ μόνον λέγεται τὸ βέλτιον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπικρατέστερον, ἐπειδὴ τὸ χεῖρον νικᾷ, καὶ κρεῖττόν ἐστιν· ὃ καὶ αἰνίγματι ἔοικεν, εἶναι τὸ χεῖρον κρεῖττον. ἀλλ' ἐστὶ τὸ χεῖρον κρεῖττον οὐχ ὡς βέλτιον, ἀλλ' ὡς ἐπικρατέστερον ὃν τηνικαῦτα. R.

629 A. ὁ Τυρταῖος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελής τὴν τύχην· γραμματιστῆς γὰρ ἦν καὶ χαλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούμενος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίοις ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων μεταπέμψασθαι, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους εἶχον τὴν μάχην καὶ ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν πολλῇ, ὡς δὴ ἱκανοῦ αὐτοῖς ἐσομένου πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ λυσιτελές· αὐτῷ γὰρ ἐπέτρεψε χρήσασθαι συμβούλῳ. ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐπίπνους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελέσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.
τοῦτον οὖν ἐν τῷ λόγῳ παρέλαβεν ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὡς καὶ αὐτὸν πολέμου σύμβουλον γεγονότα. R.

630 A. περὶ Θεόγνιδος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἱστορίας ἀμφιβολία πολλὴ ἐγένετο τοῖς παλαιοῖς. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸν ἐκ Μεγάρων γεγενῆσθαι τῆς Ἀττικῆς· οὕτως ὁ Δίδυμος, ἐπιφύομενος τῷ Πλάτῳ ὡς παριστοροῦντι· οἱ δὲ ὅτι ἐκ Σικελίας. εἰ δὲ καὶ μὴ εἶη ἐκ Σικελίας, οὐδὲν λυμαίνεται τὸ προκείμενον, ἀλλὰ καὶ τούναντίον· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ἀττικοῦ ὡς Ἀθηναῖος λέγει, ἀλλὰ καίτοι πρὸς Ἀθηναῖον αὐτὸν παραβάλλον τὸν Τυρταῖον,

τὸ ἀληθὲς περὶ τὴν κρίσιν ἐφύλαξε καὶ τὸν Θεόγγιν καὶ ξένον ὄντα προέκρινε. τί δὲ ἐκώλυεν αὐτὸν ἐκ ταύτης μὲν εἶναι τῆς Μεγαρίδος, ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικελίαν, ὡς ἡ ἱστορία ἔχει, γενέσθαι νόμῳ Μεγαρέα ἐκεῖ, ὡς καὶ τὸν Τυρταῖον Λακεδαιμόνιον; R.

D. τετάρτη] πρώτη γὰρ ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ὡς περὶ τὸν θυμὸν μόνον ἔχουσα, τετάρτη. τῶν γὰρ ἄλλων ἑκατέρα περὶ τὴν τριμέρειαν ἔχει· καὶ γὰρ ἡ σωφροσύνη ἐπὶ τὸν λόγον διὰ τοῦ θυμοῦ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀναπέμπει. R.

D. χρῆν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, χωρὶς τοῦ ε. R.

D. θείας] δηλονότι πολιτείας. παρὰ θεῶν γὰρ φατε ἐκείνους εἰληφέναι τοὺς νόμους, καὶ διὰ τοῦτο θείους καὶ τὴν πολιτείαν θείαν. ἀξίους οὖν ἀποδότω καὶ τοὺς νόμους τῆς θείας πολιτείας. R.

E. ζητοῦσιν] τὰ μερικὰ καὶ περὶ τὰ συναλλάγματα κλήρων καὶ ἐπικλήρων, οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς αὐτός. ἐν γὰρ τοῖς ἰ βιβλίοις τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν πραγματευσάμενος, ἐπὶ τέλει ἐν τοῖς β' βιβλίοις καὶ ἐκεῖνα ἠξίωσε μνήμης. R.

E. κληρὸς ἐστὶ κτημάτων οὐσία τις ἢ λαχμὸς ἢ μέτρον τι γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι οἱ ταῦτα κατέχοντες [ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα]· ἐπικληρὸς δὲ ἐστὶν ἢ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλειμμένη παῖς, ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρός, ἀδελφῶν τε οὐσα ἔρημος. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον καλοῦσιν. R.

631 A. τὸ σμικρότατον] ὅπερ ἀνωτέρω φανυλότατον μόριον τὴν ἀνδρείαν φησί, τοῦτο σμικρότατον λέγει νῦν. R.

B. εὐδόκιμοι] ὡς κατὰ τὸ φιλότιμον καὶ θυμικὸν χαρακτηριζόμενοι τῆς ψυχῆς εἶδος, τῶν ἄλλων περὶ χρήματα καὶ ἡδονὰς ἐννόμους ἢ παρανόμους ὁρῶντων· ἃ δὲ τῆς ἐπιθυμίας πάντα ἐστίν. R.

C. ὁ Θεόφραστός φησιν· εἰ ζωὴν εἶχεν ὁ πλοῦτος, πρὸς μόνους ἂν ἀπῆλθε τοὺς ἀγαθοὺς. ἕκαστον γὰρ τοῦ οἰκείου ἐφίεται ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ τῷ πλούτῳ ἐστὶν ἀγαθόν, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ὄργανον γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἐκάστῳ ἀγαθόν, τοῦτο καὶ ἐφετὸν ὑπάρχει. τοῦτο δ' αὐτῷ καὶ κατὰ φύσιν. πάντα δὲ τῆς κατὰ

φύσιν ὀρέγεται διαθέσεως. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ πλοῦτος ζωὴν, ἐμπίπτει καὶ εἰς τοὺς κακοὺς. R.

C. ὡς μεταβατικὸν καὶ μερικὸν νοῦν τὴν φρόνησιν οὕτω καλεῖ οὐχ ἀπλῶς. R.

D. ταῦτα δὲ πάντα] τὰ θεῖα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρωπίνων. R.

D. τὰς ἄλλας προστάξεις] νομοθεσίας τὰς περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων καὶ τῶν λοιπῶν. R.

E. τιμῶντα] οἱ μὲν ἄλλοι νομοθετεῖται διὰ κολάσεως καὶ ζημίας, οὗτος δὲ διὰ τιμῆς τινὸς πειθῶ τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ πρὸς αὐτόν. R.

633 A. τὰ ξυσσίτια] οἱ συσσιτοῦντες δέκα ἦσαν, ἡ δὲ κρίσις τῶν συνταττομένων αὐτοῖς τοιαύτη τις ἦν. μαγδαλίαν γάρ, ἡ ἔστι μᾶζα στέατος, ἕκαστος ἔφερε, καὶ τις παρειστήκει αὐτοῖς φέρων ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγος, εἰς ὃ οἱ κρίνοντες τὰς μάζας ἐνέβαλλον, οἱ μὲν ἄξιον κρίνοντες τὸν προσιόντα ἀτύπωτον παντελῶς, ὅσοι δὲ μή, τῷ δακτύλῳ κοιλάναντες οὕτως ἐνέβαλλον τὴν μᾶζαν. μεθ' ὃ εἰ καὶ μίαν κοιλότητα εὖρον ἔχουσαν, ἐξέβαλλον τὸν κρινόμενον τοῦ συσσιτίου· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις ψήφων, ἡ τῶν πλειόντων ἐκράτει. τὸν δ' ἐγκριθέντα ὁ πρεσβύτατος τῶν συσσίτων ἤγεν εἰς τὸν οἶκον, οὗ τα συσσίτια, καὶ παρὰ τὴν θύραν ἔνδον ἰστάς ἔλεγεν· ἀπὸ τῆς θύρας ταύτης λόγος οὐκ ἐξέρχεται, παραγγέλλων ἵν' ἐν ἀπορρήτῳ ἔχοι πάντα τὰ αὐτῶν. ἐκόμιζε δὲ ἕκαστος οἴκοθεν τὰ πρὸς τὸν μῆνα ἀρκέσοντα ἄλφιτα καὶ τυροὺς καὶ φοίνικας καὶ οἶνον. ὅσοι δὲ τούτων ἐν θήρᾳ ἢ θύοντες ἐτύγγανον, μέρη ἐκ τούτων ἔπεμπον τοῖς ἐν τῷ συσσιτίῳ. ἦσαν δὲ χοροὶ τρεῖς παρὰ Λάκωσι, νέων, ἀνδρῶν, πρεσβυτῶν, καὶ ἠδον οἱ μὲν γέροντες·

ἡμεῖς ποτ' ἡμεν ἄλκιμοι νεανῖαι,
οἱ δὲ νεανίσκοι·

ἡμεῖς δέ γ' ἐσμέν· ἦν δὲ λῆς, πεῖραν λάβε,
ὁ τῶν παίδων δὲ·

ἡμεῖς δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κρείσσονες. R.

A. ἡ τέταρτον] τὰς διαμαστιγώσεις, τὰς γυμνοπαιδίας, τὰ κρύπτεια· ταῦτα γὰρ πρὸς ἀνδρείαν τείνει. R.

A. χρεῖη] δέοι, ἢ ἀντὶ τοῦ χρεῶν εἶη. R.

A. εἴτε μερῶν] ἡ ἀρετὴ δύναται καὶ ὡς ὅλον εἰς μέρη τὰς ὑπ' αὐτὴν ἀρετὰς διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, καὶ

ὡς πρὸς τι πᾶς ἐχούσας τὰς κατὰ μέρος, ὡς γένος ἢ καθόλου ὑπάρχειν αὐτῶν. ὡς ὅλον μὲν εἰς μέρη, οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν (τοῦτο γὰρ ἀδιαίρετον) ἀλλ' ὡς τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν· ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἢ ὀλικὴ ἀρετὴ. ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὅλον τί ἐστιν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον. οὐ κωλύεται μὲν καὶ ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖσθαι ἀντιδιαιρούμενα μὲν, οὐκ ἐναντία δέ, ὅτε καὶ ὡς πρὸς τι συνεισάγειν ἀλλήλα ἐνδέχεται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἶδη, τὸ μὲν ἄρχον, ὡς αἰ τοῦ λογικοῦ μέρους ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἀρχόμενα, ὡς αἰ τοῦ ἀλόγου. ταῦτα δὲ τῶν πρὸς τι. R.

A. δηλοῦντα μόνον] οἱ γὰρ Λάκωνες πολυνοῖα μὲν, οὐ πολυλογία δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐχρῶντο. R.

B. τὸ περὶ τὰς καρτερήσεις] τὰς διαμαστιγώσεις φησὶν. ἐγένοντο δ' αὐταὶ πρὸς τῷ βωμῷ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, τῆς τὴν πολιτείαν ἀνορθούσης. παρειστήκει γὰρ ἡ ταύτης ἰέρεια φέρουσα τι ἐπὶ τῆς χειρὸς κεκρυμμένον, ὃ μέχρι τοῦ νῦν ἄγνωστόν ἐστι, καὶ εἰ μὲν ἦττον τοῦ δέοντος ἐμαστιγοῦτο (κινεῖν γὰρ τὰς χεῖρας οὐκ ἐτόλμα, ἔχων ταύτας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὃ μαστιζόμενος), ἐβαρεῖτο ἐκείνη ὑπὸ τοῦ φερομένου, δεόντως δὲ τὴν δίκην εἰ ὑπεῖχε, κούφως ἢ ἰέρεια διετίθετο. R.

B. ταῖς χερσὶ μάχαις] τὰς γυμνοπαιδίας λέγει. γυμνάζοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν ἡλίῳ τύπτειν ἀλλήλους ἐποιοῦν μέχρι νίκης. ἐνίοτε δὲ καὶ σφαῖραν ἢ ἄλλο τι ἐρρίπτουν, ὥστε τὸν πρῶτον ἀρπάσαντα νικᾶν. καὶ πολὺς αὐτοῖς οὗτος ὁ ἀγών. R.

B. κρυπτεία τις] ἠφιέτο τις ἀπὸ τῆς πόλεως νέος ἐφ' ᾧτε μὴ ὀφθῆναι ἐπὶ τοσόνδε χρόνον. ἠναγκάζετο οὖν τὰ ὄρη περιερχόμενος καὶ μῆτε καθεύδων ἀδεῶς, ἵνα μὴ ληφθῆ, μῆτε ὑπηρέταις χρώμενος μῆτε σιτία ἐπιφερόμενος διαζῆν. ἄλλο δὲ καὶ τοῦτο γυμνασίας εἶδος πρὸς πόλεμον· ἀπολύοντες γὰρ ἕκαστον γυμνὸν προσέταττον ἐνιαυτὸν ὅλον ἔξω ἐν τοῖς ὄρεσι πλανᾶσθαι, καὶ τρέφειν ἑαυτὸν διὰ κλοπῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὕτω δὲ ὥστε μηδενὶ κατάδηλον γενέσθαι. διὸ καὶ κρυπτεία ὠνόμασται· ἐκολάζοντο γὰρ οἱ ὄπουδήποτε ὀφθέντες. R.

B.

P. 672 C. ἀκταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ μετεω-

ρίζειν, ἢ ὀρμαῖν, ἢ ἐξάττειν, ἀπὸ τοῦ ἐξαΐειν καὶ ἰσχύειν. ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ἀκταινώση. R.

673 D. κολοφῶν σημαίνει τὸ κῦρος τῆς ἐπικρίσεως. R.

Γ.

P. 678 C. πορεϊά ἐστι τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. R.

681 A. αἱμασιώδεις] αἱμασιαὶ τοῖχοι κυρίως ἠκανθωμένοι. R.

692 A. ψάλιον] χαλινόν. R.

Δ.

P. 715 E. θεὸν μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος·

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πνυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἴτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ ἴσου πᾶσι παρών, καὶ πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχη. εὐθεία δὲ τὸ κατὰ δίκην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαρεγκλίτως, καὶ οἶονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτά· ἢ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. R.

718 D. τὰ τολύνν δὴ λεχθέντα] τὰ περὶ θυσιῶν καὶ γονέων. R.

E. ἀνιδιτὶ] ἀνιδρωτὶ, ὡς ἐν τῷ Διογενιανῷ. R.

723 E. δευτέρων ἀμεινόνων] παροιμία λεγομένη μὲν ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, τῶν προτέρων ἀπαισίων ὀφθέντων δηλαδή· μετῆκται δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δευτέρων τῶν αὐτῶν, ὅποταν μὴ κατὰ γνώμην ἡμετέραν προβῆ τὰ πρότερα. R.

Ε.

P. 731 E. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν] παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ φιλίαν μηδένα λόγον ποιουμένων τᾶληθούς. R.

739 A. καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ] παρὰ παροιμίας φησὶ τῆς κινήσω τὸν ἀφ' ἱεραῶς, ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττεούντων· παρὰ

τούτοις γὰρ κείται τις ψῆφος οἶον ἱερά καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκεσίλα. R.

ς.

P. 775 D. ἔξομοργνύμενον] ἀποματτόμενον. R.

777 C. περιδίνων] πειρατῶν. R.

780 C. εἰς πῦρ ξαίνειν] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθούντων λεγομένη. R.

Z.

P. 791 D. ἀκρόχολα] προχείρως ὀργιζόμενα. καὶ ἀκροχολία ἢ τοιαύτη διάθεσις. R.

792 E. μάργοις] ὕβριστικοῖς, ἀκρατέσι, μαινομένοις. R.

795 C. Γηρυόνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, βασιλεὺς Ἐρυθείας τῆς νήσου τῆς νῦν Γάδαιρα καλουμένης, ὃς εἶχε τριῶν ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, ἠνωμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. R.

C. Βριάρεω] Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον, Βριάρεω, Γύγην, ἑκατόγχειράς τε καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας. R.

796 A. Ἄνταϊος ὁ Ποσειδῶνος, Λιβύης βασιλεὺς, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν αὐτῷ ἀνήρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγκασόμενος Ἡρακλῆς, ὅτε δὴ πεμφθεῖη παρ' Εὐρυσθέως τοῦ βασιλέως Τίρυνθος ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν Ἐσπερίδων μὲν τὰ χρυσᾶ μῆλα λαβεῖν, κομίσει δὲ πρὸς αὐτόν, τοῦτον οὖν ἀράμενος τὸν Ἄνταϊον μετέωρον ἄμμασιν Ἡρακλῆς κλάσας ἀπέκτεινε. ψάοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρὸν συνέβαινε γίνεσθαι. διὸ καὶ τῆς Γῆς αὐτὸν εἶναί τινες παῖδά φασιν. R.

A. Κερκύων] τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἔξευρε Θησεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων, Βράγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἄθλον ἐν Ἐλευσίनि παλαίων διηγωνίσασατο Θησεύς. οὗτος γὰρ τοὺς παριόντας ἠνάγκαζε παλαίειν, καὶ παλαίων ἀνήρει. Θησεύς δὲ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριψεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινεν. R.

A. Ἐπειὸς Πανοπέως τοῦ Φώκου, ὃς ἐπὶ τῷ Πατρόκλου ἀγῶνι ἐνίκησε πυγμῆν. Ἄμυκος δὲ Ποσειδῶνος καὶ νυμφῆς Βιδυνίδος Μελλίας, ὃς καὶ ἔξευρεν ἱμάντας πυκτικούς. R.

B. κόρη καὶ δέσποινα] ἢ Ἀθηνᾶ. R.

799 E. ὠνόμασαν] νόμους κιθαρωδικούς λέγοντες δηλονότι. R.

800 C. ὅταν] φήμην, μαντείαν διὰ κληδόνος, καὶ ὀττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι. R.

D. ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοᾶς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἰ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδειοι. R.

E. Καρικῆ Μούσῃ] τῇ Θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες Θρηνηδοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ Θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. R.

805 E. ταλασίας] ἐργασίας, ἢ ἐριουργίας. R.

810 B. τητώμενα] στερισκόμενα. R.

D. ἐχθοδοποῦ] κακοποιοῦ, ἀπεχθοῦς, ἢ ἐχθροποιοῦ. R.

811 E. καταλογάδην] τὰ πεζῶ γραφόμενα λόγῳ. R.

813 D. πελταστικῆς] πέλτη ἐστὶν εἶδος ἀσπίδος, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, ἣτις ἴτυν οὐκ ἔχει, οὐδ' ἐστὶν ἐπίχαλκος, οὐδὲ βοῶς ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη, καὶ ἡ ταύτη χρωμένη τέχνη πελταστική, καὶ πελτασταὶ οἱ μετιόντες αὐτήν. R.

814 A. ἀπάμοτον] ἀπηγορευμένον, φευκτόν. R.

818 B. παροιμία, οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μάχεται, τῆ ἑαυτοῦ καὶ θεία δηλαδή. R.

819 D. ὑηνῶν] χοιρείων, ἢ σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. R.

820 C. πεττελα ἐστὶ παιδιὰ τις διὰ πεσσῶν γινομένη. πεσσοὶ δὲ εἰσι κύβοι, παρὰ τὸ πίπτειν αὐτοὺς οὕτω λεγόμενοι. πεσσὸς δὲ ἢ τε γραμμὴ καὶ ἢ ψῆφος, ὁμωνύμως· Ἀρίσταρχος δὲ πεσσούς καλεῖ τας ψήφους, ἐν αἷς ἔπαιζον. ἦσαν δὲ αὐταὶ πέντε. φαίνονται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σκεῦος οὕτω λέγοντες, ἐφ' οὗ ἔπαιζον. ἔχει δὲ πέντε γραμμάς, ὧν ἡ μέση γραμμὴ ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ψῆφον ἐσχάτην ἐκίνουν, καὶ αὐτὴν ἱερὰν καλοῦντες. ὅθεν ἐκ τοῦδε καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων λεγομένη. R.

822 C. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, ἢ οὐδαμῶς, ἢ οὐ μόνον, ἢ ἔτι μὴν, ἢ ὅμως δέ. R.

H.

P. 828 D. μηνὶ τῷ δωδεκάτῳ] ὁ Σκιροφοριῶν οὗτος. ὠνο-

μάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. καὶ Σκίρα ἑορτὴ Ἀθήνησιν. R.

834 C. ἀβόλοις] ἄβολος νέος, οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆς ἀπὸ τῶν τετραπόδων καὶ λειπογνώμονας τοὺς ἀπογεγνηρακότας, ἐν οἷς ἐλελοίπει τὸ γνώρισμα. R.

839 C. Θυέστης Πελοπία τῇ θυγατρὶ, ἐξ ᾧν Αἴγισθος, Οἰδίπους Ἰοκάστη τῇ μητρὶ, ἐξ ᾧν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, Μακαρεὺς Κανάχη τῇ ἀδελφῇ, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ Αἰόλου παῖδες ταῖς ἀδελφαῖς. R.

E. σταδιοδρόμοι γάμων ἀπάντων ἀπείρατοι, α' Ἴκκος Ταραντῖνος, β' Κρίσων Ἰμεραῖος, γ' Ἀστυλλος Κροτωνιάτης, δ' Διόπομπος Θεσσαλός. R.

843 B. ἀνάδαστον] ἀναμεμερισμένην. R.

849 B. τῇ νέᾳ] ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἑκαλεῖτο. ἐκλήθη δὲ ἔνη καὶ νέα, ὅτι τὸ μὲν τι μέρος ἔχει τοῦ παρωχημένου μηνός, ὅπερ ἔνη ἐστὶ· καὶ γὰρ ἔνον τὸ παλαιὸν φασί, νέον δὲ τὸ νῦν ἐπιλαβὸν τοῦ εἰσεληλυθότος, ὃ διὰ τοῦ νέα δηλοῦσι. κατὰ γὰρ σελήνην ἦγον τοὺς μῆνας. ὃ δὲ τῆς σελήνης μῆν ἐστὶν εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν. R.

C. πιλῆσεως] τῆς διὰ τῆς τῶν ἐρίων πυκνώσεως γινομένης ἐσθῆτος. R.

D. μεταβαλλόμενος] μεταπιπράσκων. R.

E. τεκμηράμενοι] σημειωσάμενοι. R.

850 A. μέτοικοί εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς ἰβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τριώβολον τῷ γραμματεῖ. μετοίκιον οὖν ἐστὶ τέλος οὕτω καλούμενον, ὃ ἐτίθεσαν τῇ μὲν πόλει δραχμὰς ἰ', τῷ δὲ τελώνῃ τριώβολον. R.

C. ἀπογραφή ἐστὶν ἡ ἀπαρίθμησις ἢ ἀποσημείωσις τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀπογραφεῖς οἱ ταύτην ποιοῦντες καὶ τοὺς μὴ βουλομένους εἰσφέρειν εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. R.

Θ.

P. 853 D. κερασβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὀσπρίοις συμφυομένων σκληρῶν κόκκων τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. οὗτοι οὖν οἱ κόκκοι σκληροὶ τ' εἰσὶ καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἳ συνεψόμενοι τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκονται. εἴρηνται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κερασβόλα κληθῆναι. R.

D. ἀτεράμων] ἀκαταπόνητος. R.

854 B. ἀλιτηριώδεις ἀπο τῶν ἀλιτηρίων. οὗτοι δὲ λέγονται ἐκ τοῦδε. λιμός ποτε κατέλαβε τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δὲ ἀλούντων ἐπιτηροῦντες οἱ πένητες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα διήρπαζον, κἀντεῦθεν οἱ τοῦτο δρῶντες αὐτῶν ἐκλήθησαν ἀλιτήριοι. παρέτεινε τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων λέγεσθαι. παράγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλιτρεύειν, ὃ ἔστιν ἀμαρτάνειν. R.

B. ἀποδιοπομπήσεις] τὰς ἀποστροφὰς τὰς γιγνομένας ὑπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός, διὰ τὸ καθαίρεσθαι τὰ δεινά· ἢ τὰς ἀποπομπὰς τὰς πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία, καὶ οἶονεὶ καθάρσεις καὶ ἰλασμούς. R.

B. ἀποτροπαίων] τῶν ἀποτρεπόντων τὰ κακά. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν καὶ μισεῖσθαι ἀξίων ἀνθρώπων. R.

855 C. ἄτιμος οὐ μόνον ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μὴ βουλευεῖν μήτε δικάζειν μήτε ἄρχειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτ' ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀτιμώρητον. R.

C. ἀριστίνδην] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων. R.

C. εἰσαγωγαί εἰσιν αἱ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσενέγξεις ἐκάστου τῶν δικῶν, καὶ εἰσαγωγεῖς οἱ τοῦτο ποιῶντες. προσκλήσεις δὲ εἰσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου ἢ ἐπικλήρου. ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα· εἰ δὲ μὴ προσκαλέσαιο, ἀτελής ἡ δίκη. διαψήφισις δὲ τὸ τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγραφθαι δοκούντων ἐνεγκεῖν. R.

D. κατὰ τὸ στόμα] κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. R.

856 E. ἀνέλη] ἀντὶ τοῦ μαντεύσῃται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. καὶ ἐπὶ τοῦ φονεύειν ἢ λέξις λαμβάνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν τὸ ἀνελεῖν φασίν. R.

858 B. λιθολόγοις] οἰκοδόμοις. R.

E. διαπυττόμενα] διαπτυόμενα. R.

860 E. Μαγνησία πόλις ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλῶν ἄποικος, ἐξ ἧς οὗτοι. R.

865 A. ψιλοῖς] γυμνοῖς ὄπλων. R.

A. ὁ ἐκ Δελφῶν κομισθεὶς νόμος ἤγουν χρησμὸς ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀνελόντος τὸν φίλον.

ἔκτεινας σὸν ἑταῖρον ἀμύνων· οὗ σε μιαίνει αἷμα, φόνου δὲ πέλεις καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

ὁ δ' ἀντίστροφος τούτῳ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπεραποθανόντος τοῦ φίλου· ἀνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρῶν πέλας οὐκ ἐπαμύνας·

ἦλυθες οὐ καθαρὸς· περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ. R.

866 B. προστρεπομένου] ἀποπεμπομένου, τρεπομένου ἐφ' ἑαυτόν. R.

C. ἀπενιαυτησάτω] ἐνιαυτὸν φευγέτω διὰ τὸν φόνον. R.

D. τέγγων] βρέχων, ὡς νῦν, ἢ μαλάττων. R.

871 A. ὑμνεῖν] μέμφεσθαι, ἢ λοιδορεῖν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, κατ' εὐφημισμὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. R.

B. ἀνεψιότης ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια, οἳ εἰσι παῖδες ἀνεψιῶν. οὗτοι δὲ πάλιν ἀλλήλων λέγονται ἀνεψιοί, οἵτινες γονεῖς ἔχουσιν ἀδελφούς. R.

E. ἀνατὶ] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. R.

E. ἐπισκῆπτεσθαί φασι μαρτυρίας ἢ γραμμάτων τὸ ποιήσασθαι διάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν μαρτυρίαν οὐκ ἐπισκῆπτονται. παραδιδόασι δὲ ταῦτα σημηνάμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δίκης· κατὰ γὰρ τοῦτο χωρεῖ ἡ δίκη. καὶ τὸν τοῦτο ποιοῦντα ἐπισκηπτόμενον λέγουσιν. R.

873 B. ἀφοσιούτῳ] καθαιρέτῳ, ὡς νῦν, ἢ ἀπαρχὰς προσαγέτω, ἢ τιμάτω, ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀποδιδότῳ τιμῆν, ἢ πληροφορεῖτω. R.

C. ἀβίου] ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας. R.

874 C. νηποινί] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. R.

I.

885 C. θεοὺς οὐδαμῶς] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ θεοὺς οὐ θεοὺς. R.
D. ἐξακειῖσθαι] ἐξιᾶσθαι, θεραπεύειν. R.

887 B. συντείνεις] σπουδάξεις, Ἀττικοί. R.

D. ἀκούοντές τε καὶ ὁρῶντες] δις νοητέον τοῦτο, ἐν τε δη-
λαδὴ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐννοίας καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι· καὶ ὑγιῶς
ἔξει τὸ νόημα. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο παρὰ τε ῥήτορσι καὶ φιλοσό-
φοις πολὺ καὶ πολλαχοῦ. R.

888 E. διὰ τύχην] ἐν ἄλλῳ· διὰ τέχνην. R.

889 D. συνέριθοι] συνεργοί, ὡς νῦν, ἢ συνυφαίνουσαι. R.

892 A. ἐντεῦθεν Ὁριγένει τὰ περὶ προϋπάρξεως. R.

893 B. τῆς κινήσεως ἢ μὲν σωματικὴ κατὰ τόπον, κατὰ
ποιότητα, κατὰ ποσότητα, κατ' οὐσίαν· ἢ δὲ ψυχικὴ ἢ ἄλλο κι-
νοῦσα ὑπ' ἄλλου δὲ κινουμένη, ἢ ἑαυτὴν τε κινουσα καὶ ἕτερα
δυναμένη. R.

894 E. ὑπ' ἄλλου] τοῦ νοῦ δηλαδή· οὗτος γὰρ πάντῃ ἀκί-
νητος. R.

896 A. τοῦτον κινεῖν φῆς] ἐν ἄλλῳ· τὸ ἑαυτὸ κινεῖν φῆς. R.

899 D. ἦκιστα γε] οὐδαμῶς, ἢ οὐχ ἦττον. Λιβάνιος δὲ φη-
σιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἦκιστα ὥφθη μετελθὼν ἐν τῷ βίῳ
ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ *οὐ* πάνυ. R.

900 E. μετὸν] ἐξόν, ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὄν. R.

901 A. ὁ ποιητῆς] Ἡσίοδος ἐν Ἐργοῖς καὶ Ἡμέραις·

λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργός
ζώῃ κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,
οἷ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοί
ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.

κηφήνες αἱ ἀργαὶ τῶν μελισσῶν, κόθουροι δὲ αἱ ἄκεντροι καὶ
κολόβουροι, ἢ αἱ φυλάττουσαι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὔροι
γὰρ οἱ φύλακες. R.

C. παραιτητοὺς] παρακαλουμένους, συγγνώμονας, ἢ καὶ
παρακαλοῦντας. R.

906 B. λῆμμα] φρόνημα, ὡς νῦν, ἢ κέρδος. R.

907 E. τιμωρεῖν τὸ ἐνεργητικὸν βοηθεῖν, τιμωρεῖσθαι δὲ
τὸ παθητικὸν κολάζειν. R.

ΙΑ.

P. 913 B. μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα] παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς δοξάντων ἢ γεγονότων λεγομένη. R.

914 B. ἐνοδίαν δαίμονα τὴν Ἄρτεμιν ἦτοι τὴν Σελήνην φησίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀγνιεύς, καὶ γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτός, ὁ μὲν ἡμέρας, ὁ ἥλιος, ἡ δὲ νυκτός. διὸ καὶ ἰδρῦουσι τούτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑρμῆν ἐνόδιον καὶ ἡγεμόνα λέγουσιν, ὡς δέον αὐτῷ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμόνι χρῆσθαι. καὶ τοῦτον δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦτο ἀνεστήλουν. R.

E. μεθιέτω] παριέτω ἢ ἀφιέτω. R.

915 B. τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος] τρίτον τρίμημα, καθὼς ἐν τῷ πρὸ τούτου παρεθέμεθα, τὸ ζευγῆσιον ἦν, εἰς ὃ οἱ τελοῦντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἰ μνᾶς. R.

E. ἔρανος ἐστὶν εἰσφορὰ τις ἐκάστου μηνός, ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον, ἢ εὐωχία, ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. καὶ ἐρανισταὶ οἱ τε τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν εἰσφέροντες καὶ οἱ κοινωνοὶ ταύτης. R.

E. πριάμενος] ἀγοράσας. R.

916 A. ἀναγωγὴ ἐστὶν ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. R.

A. ἱερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν φασίν. R.

C. ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθάρειν τοὺς ἄγει τινὲ ἐνισχηθέντας· καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. R.

919 D. γεωμόροι] γεωργοί. R.

920 C. λῆμμα] κέρδος ὡς νῦν ἢ φρόνημα. R.

D. διαιτηταὶ εἰσιν ἐν οἷς Ἀθήνησιν εἰσῆγοντο αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι· εἰ δὲ τινες μὴ ἐπέλθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν, αὐτοὶ εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρὰ τοὺς δικαστάς. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἑξηκοστὸν ἦν ἔτος. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν· καὶ εἴ τις ἔάλω, ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον. R.

921 A. προῖκα] ἄνευ μισθοῦ, ὡς νῦν, ἢ φερνήν. R.

D. ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιόν τι, τουτέστι τοῖς διώκουσι χρηματικὴν τινα δίκην, ἐὰν μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεδικάζοντο, καὶ ἐνεγράφοντο. καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης

πρὸς Ξξ. ἐλάμβανε δὲ ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. R.

926 B. κηδεύματα] γαμικὰ συναλλάγματα. R.

928 C. δίκην λαχεῖν] ἐνστήσασθαι, ὅ ἐστι καὶ λῆξις δίκης. R.

929 A. ἀπορρηθῆναι] ἀπαγορευθῆναι. R.

931 B. Οἰδίπους ὁ Λαῖου καὶ Ἰοκάστης, μητρογαμήσας δι' ἄγνοιάν τινα, ἐτύφλωσε μὲν, ὅτι τοῦτο πράξειεν, ἑαυτόν, ἐλαύνεται δὲ διὰ τὴν ἀθεμιτουργίαν ἐκ Θηβῶν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης οἱ τούτου υἱοί, δυνατοὶ ὄντες, οὐκ ἐπαμύνουσιν ἐλαυνομένῳ αὐτῷ, ὁ δὲ ἀράται αὐτούς. οἱ δὲ περὶ τῆς βασιλείας Θηβῶν ἀλλήλους κτείνουσιν. R.

B. Φοῖνιξ Ἀμύντορος· οὗτος τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ πατρός κατεψεύσθη γὰρ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ Φθίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς, ὅτι δὴ πειραθείη πρὸς εὐνήν αὐτῇ συνελθεῖν. ἰᾶται δὲ ὑπὸ Χείρωνος Πηλέως σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀμύντωρ κατεύχεται αὐτοῦ μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷόν.

ὁ δὲ γέγονε· καὶ γὰρ θεοὶ ἐτέλειον ἐπαράς. R.

B. Ἴππολύτῳ] Θησεὺς ὁ Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἐξ Ἴππολύτης τῆς Ἀμαζόνος γεννᾷ Ἴππόλυτον, μεθ' ἣν Φαῖδραν γυναῖκα ἄγεται, ἣ διὰ τὸ κάλλος Ἴππολύτου ἐρᾷ. ὁ δὲ οὐ πείθεται αὐτῇ σωφρονῶν. ἣ δὲ πρὸς τὸν πατέρα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς μᾶλλον ἐρῶντος αὐτῆς· ὁ δὲ ἀράται τὸν υἷον διαφθαρῆναι Ἴππόλυτον, καὶ ἐπιτυγχάνει. οὗτος γὰρ ὀχούμενος ἄρματι, ὑπὸ ταύρου τῶν ἵππων συνταραχθέντων αὐτοῦ, πίπτει τε εἰς γῆν, καὶ ταῖς ἡνίαις ἐμπλακείς ἐλκόμενος θνήσκει. R.

B. ἀραῖος] βλαβερός. R.

932 A. κωφή] ἀσθενής, ἀμβλεῖα, ὡς νῦν, ἢ ἄηχος. R.

933 A. δυσωπουμένους] ὑφορωμένους, ὑπόπτως ἔχοντας. R.

936 D. ἐὰν δ' ἐπαιτιώμενος ὁ δεσπότης] οἶμαι, εἰ δύο συζυγαὶ δεσποτῶν καὶ δούλων εἶεν, ἐναλλάξ δὲ ὁ τῆς ἐτέρας συζυγίας δεσπότης μετὰ τοῦ τῆς ἐτέρας συζυγίας δούλου σύνθοιτο ποιῆσαι τὴν βλάβην εἰς τὸν δούλον αὐτοῦ, ἵνα τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποτίσεως γινομένης ἀποδοθεῖη οὗτος ὁ δούλος τῷ συνθεμένῳ δεσπότη μετ' αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν βλάβην, καὶ δούλους οὕτως ἔχοι δύο, ἓνα μὲν τὸν βλαβέντα καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἕτερον δὲ τὸν βλάψαντά τε τοῦτον καὶ ὕστερον. R.

D. κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσήεσαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τοὺς ψευδομάρτυρας. R.

937 B. ἐπίσκηψίς ἐστι δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. R.

D. ἀνάδικος κρίσις· εἰ ἐάλωσαν ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπερημίσει, ἐκρίνετο ἄνωθεν ἡ δίκη. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγῶνων ἐγίγνοντο ἀνάδικοι αἱ κρίσεις, ἀλλ' ὡς φησι Θεόφραστος ἐν ζ' νόμων, ἐπὶ μόνῃς ξενίας καὶ ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. R.

IB.

P. 942 A. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἀλούς. R.

E. πύλων] τῶν ἐκ συμπεπιλημένων ἐρίων γινομένων ἐνδυμάτων. R.

943 A. ἀστρατείας δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ κατειλεγμένου μὲν ἐν στρατιωτικῇ τάξει, μὴ στρατευσαμένου δέ. R.

D. λειποταξίου δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. R.

944 C. διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν] παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὅλον τοῦ συνεχοῦς ἐστὶ ποσοῦ, τὸ δὲ πᾶν τοῦ διωρισμένου, ταῦτα δὲ εἶδη τοῦ ποσοῦ ἀλλήλοις ἀντιδιαιρούμενα. R.

D. Καινεὺς ὁ Θετταλὸς Ἄτρακος μὲν ἦν θυγάτηρ τὸ πρὶν, Καινὶς ὀνομαζομένη, εἰς ἄνδρα δὲ μετέβαλε Ποσειδῶνος βουλήσει, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδάμαστος εἶναι καὶ ἄτρωτος. διὸ ἐν τῇ τῶν Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν μάχῃ αὐτορρίζοις δένδρεσι συνεχώσθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων. ὑπὸ δὲ τινῶν ἀπωρνεῶσθαι λέγεται. τὴν μεταβολὴν δὲ φασὶ τοῦτον λαβεῖν χάριν τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον γενέσθαι. R.

945 B. εὐθυνοὶ εἰσὶν ἄρχοντές τινες οἱ τὰς εὐθύνας λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥσπερ καὶ οἱ λογισταὶ καὶ πάρεδροι ἐφ' ἐκάστη ἀρχῇ· καὶ γὰρ τῷ ἄρχοντι εὐθυνος ἦν καὶ πάρεδρος, καὶ τῷ βασιλεῖ ὁμοίως καὶ τῷ πολεμάρχῳ καὶ τοῖς θεσμοθέταις. ἐκπράσσει δὲ ο εὐθυνος ὅσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἢ προστέτακται, ὡφλόν τινες εἰς τὸ δημόσιον. R.

D. εὐθύνη ἐστὶ κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρισάντων ὅλων.

947 C. ἡϊθέους] παῖδας πάντη γάμων ἀπειράτους. R.

D. ψαλιῶτα ἦτοι καμάραν, ὡς νῦν, ἢ ταχεῖαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἄρμενον. R.

949 D. ἐνεχυρασίαν] ἀσφάλειαν. R.

E. χρηματίζηται] τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι, τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, ὅλον χρηματίζει ἡ βουλή. ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα. R.

950 D. θεωροῖς] τοῖς εἰς ἑορτάς που πεμπομένοις κοινω-
νῆσαι αὐτῶν. R.

951 B. ἀνομίλητος] ἀκοινωνητος, ἀσυνδύαστος. R.

953 A. τημελεῖν] ἐπιμελεῖσθαι. R.

C. πρυτάνεις εἰσὶ μέρος τι τῶν πεντακοσίων τὸ δέκατον, πεντήκοντα ἄνδρες, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, καὶ ἐπρυτάνεον κατὰ πρυτανείαν ἐκ διαδοχῆς. πρυτανεία δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, ἦτοι λς ἢ λή ἢ λέ, ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύειν λέγεται. ιβ' μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ι' δὲ εἰσι πρυτανεῖαι, καὶ φυλαὶ ι'. καὶ διήρηνται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἄγουσι τοῦτον, ὡς ἐκάστη τῶν ι' φυλῆ ἐπιβάλλειν λέ' ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὸ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τέτταρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἐκάστη τὰς λς ἡμέρας πρυτανεύῃ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ ἀνὰ λέ· πρυτανεῖα δὲ οὐδετέρως οὐχ εὔρηται· τινὲς δὲ ἀφγύριόν τι, ὃ κατατίθεται ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ δίδοται δικαστικὸν τοῖς ἑξακισχιλλοῖς. R.

954 A. φωρᾶν] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν. R.

958 E. χούν] χωννύναι. R.

962 C. τοπάζειν] στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν, καὶ ὑποτοπεῖν δέ. R.

968 A. σημείωσαι ὅτι νυκτερινὸν σύλλογον τὴν Ἐπινομίδα φησίν. R.

E. ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους] ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρόποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. το μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἥτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας

κύβοις καὶ οὐχ ὡς νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστὶ καὶ μῆ. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἶνας, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. R.

969 B. ὕπαρ ἐστὶ τὸ μέσον ἐργηγόρσεως καὶ ὕπνου ὁρώμενον. R.

ΕΙΣ ΕΠΙΝΟΜΙΑΔΑ.

P. 974 A. παιδικῆς] οἶμαι, ἱλαρᾶς· ἕξ οὗ καὶ παιδικώτερον τὸ ἱλαρώτερον. R.

978 B. διαριθμήσεται] διαλογίσεται. R.

980 B. προσπαίσαντι] προσπαλῆσαντι· ἀντὶ τοῦ ξ τὸ σ οἱ Ἀττικοί. R.

983 C. φύμας] ὄρμας βιαίας. R.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

B.

P. 314 C. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα] ἐντεῦθεν δηλοῦται διὰ τί ὁ Πλάτων ἐν ταῖς βίβλοις αὐτοῦ μηδὲν διαλέγεται. e.

Δ.

P. 320 A. Δίων ὁ Συρακούσιος Ἰππαρίνου μὲν υἱὸς ἦν, ἀνεψιαδοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατὰ δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφυῖα δὲ καὶ μεγαλοψυχία καὶ φιλοτιμία διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινὸς ἄξιος. Ἰππαρίνος γὰρ παίδων ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίωνα, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευταῖον τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκεῖον ὄντα, καὶ τὰς γυναῖκας ἅμα καὶ τὰς κόρας διέθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτόν, τὰς

δὲ λοιπὰς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, Δεπτίνη τε καὶ Θεαρίδην· καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς Λοκρίδος αὐτοῦ γυναικός, ἐκ ἧς ἐγγόνει αὐτῷ Διονύσιος ὁ νεώτερος, ὁμώνυμος αὐτῷ υἱός. R.

Z.

P. 326 C. εἰ μὲν τὸ δύναιτο συνυπακουόμενον λήψη, ὡς ἀπαρέμφατα προπερισπασθήσονται τό τε μελλῆσαι καὶ τὸ ἡρεμῆσαι. εἰ δὲ καθ' αὐτὰ ταῦτα ἐκδέξη, ὡς εὐκτικὰ παροξυνθήσεται. R.

333 E. γεγυότε φίλω] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ λείπει τὸ φίλω. R.

337 E. ἐπιστολῆ] ἐντολή, ἐπίσκηψις. R.

342 B. ἀληθές ἐστιν] ἐν ἄλλῳ· ἀληθῶς ἐστὶν ὄν, ἔν μὲν. R.

344 A. Λυγκέα φασὶ τὸν Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης οὕτω γενέσθαι ὄξυδερκῆ, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. R.

345 A. ἴττω] ἡ λέξις ἐπιχωριάζοντός ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῆ Βοιωτῆ διαλέκτῳ, ἐπὶ θαύματος εἰλημμένη, ἧς καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι μέμνηται ὑπὸ Κέβητος εἰρημένης. R.

D. Σκύλλα λέγεται ἡ δι' ἐναντίων ἀνέμων συχνῆ καὶ πολυκύμων τῶν τῆς θαλάττης ρευμάτων σύμπτωσις, κατ' ἀκρωτήρια τίνα ἐπὶ πολὺ διήκοντα τῶν μεγίστων πελαγῶν γιγνομένη φοβερά τε καὶ πολύμορφος, φωνὴν τε ἀφιεῖσα οἷα σκυλάκων νεογνῶν (ἐξ οὗ καὶ τοῦνομα εἴληφεν), οἷα γίνεται ἡ περὶ τὸν κατὰ Σικελίαν πορθμὸν. Χάρυβδις δὲ ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τε τὸν εἰρημένον πορθμὸν καὶ περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν θαλάττῳ ἐπαναστρέφουσα· ἡ τῆς ἡμέρας τρεῖς συσπῶσα τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος φοιβδεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναρροφεῖν. R.

D. ἀναμετρήσαιμι] διαπεράσαιμι. R.

346 D. ἐδυσχέραινον μὲν ὄλωσ] ἐν ἄλλῳ λείπει τὸ ὄλωσ. R.

347 D. χρεῖη] δέοι. R.

H.

P. 353 E. Φοίνικες ἀπὸ Φοινίκης τῆς χώρας· αὕτη δὲ ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Μερόπης τῆς Νείλου. Ὀπικοὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας. R.

Ε. τέμνειν φάρμακον] πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι.
νῦν. R.

ΙΓ.

P. 361 B. μύρτα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. R.

363 A. ἀμοργίς κυρίως ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα ἢ ἀμοργίδια λεγόμενα· οἱ δὲ τὰ παραπλήσια βύσσω. ἔστι δὲ ἀμοργίς καὶ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου. R.

B. βασιλέως] τῶν Περσῶν δηλαδή. R.

ΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

P. 374 A. παροιμία, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί, ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τὰ ληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγοοῦντες τοὺς ἀκροωμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων Ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΣΤΦΟΝ.

P. 387 C. Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται Φαρσάλιοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλέα τὸν Θέτιδος γενέσθαι. R.

D. ἦ] ἀντὶ τοῦ ἄρα ἀπορηματικοῦ. R.

389 A. μεταρσιολέσχας] διαφέρει μετέωρα μεταρσίων, ἧ τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἐστίν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς καὶ αἰθήρ, μετάρσια δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ γῆς ἐν αἴρι συνιστάμενα, ὡς ἄνεμοι, νεφέλαι, ὄμβροι, ἀστραπαί, βρονταί, κομηῆται, δοκίδες, πώγωνες, λαμπάδες, ἴριδες, ἄλωες, διάττοντες, θυμοί, ρύακες καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. πάντα κάλων ἐφέντες] ἐπιτείναντες ἢ κινήσαντες ἢ σείσαντες. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοινία ἢ τὰ ἄρμενα χαλῶντων ναυτῶν. R.

390 B. αὐτοσχεδιάζοντες] αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποιῶντες. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΚΤΟΝΑ.

P. 109. l. 1. Ἄλκυν ὄρνις μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ, χροιάν δὲ ποικίλη· ἔστι δὲ ἀναμιξὶ γλωρᾷ, κυανῇ, ὑποπόρφυρος, φάμφος ἔχουσα λεπτόν, ἐπιμηκῆς, γλωρόν. διαιτᾶται δὲ παρά τοὺς τοῦ Σικελικοῦ πελάγους αἰγιαλούς, πέντε μόνα κυτσκουσα ῥά. ἐκ βελόνης δὲ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἰστοῦ πῆγνυσι τὴν καλιὰν παρά μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένην, ὑπ' ἄλλου δέ τινος τὸ παράπαν οὐ. ἔστι δὲ σικύα τὸ σχῆμα ὁμοία ἰατρικῇ, ὡς εἶναι τὸ κύτος κοιλότερον αὐτῆς, τὸ στόμιον δὲ στενόν τε καὶ οὕτω κρύφιον, ὡς μόνη ταύτη εἶναι καὶ εἰσιτητὸν καὶ γνώριμον. ἐν παιτὶ μὲν τῷ οἰκίῳ ἄρρενι μιγνυμένη καιρῷ, ἐν χειμῶνι δὲ νεοττεύουσα μέσῳ, ὡς ἑπτὰ ἡμέραις ἐργάζεσθαι τὴν καλιάν, ἑπτὰ δὲ τίκτειν καὶ τρέφειν τοὺς νεοττούς· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ φασὶν ἰεράν. σπανίως δὲ φαίνεται, καὶ τότε κατὰ τὸν τῆς Πλειάδος δύσεως καιρόν, ἐπικαθεζομένη δὲ τῶν πετρῶν ἄδει τι μέλος λιγυρόν, ὅτε δὴ καὶ τὸ πέλαγός ἐστιν ἀκύμαντον καθάπαξ καὶ νήνεμον. τῆς δὲ ἄλκυνος ἢ μὲν μείζων ἄφωνος, ἢ δὲ ἐλάττων ῥαδική· πᾶσαι δὲ οὕτως ἀνδροκόμοι πεφύκασιν, ὡς τῶν ἀρρένων γηρασκόντων ὑποπτᾶσθαι τε καὶ διαφέρειν αὐτούς, ἢ ἐκεῖνοι βούλοιντο, ἐπαποθνήσκειν τε τούτοις τὰς οἰκείας θηλείας ἐκ τοῦ ἀβρώτους καὶ ἀπότους διατελεῖν μετὰ τὴν τῶν ἀρρένων τελευτήν. καλοῦνται δὲ κήυκες, ὧν μόνον εἴ τις ἀκούσειε τὴν φωνήν, σημεῖον ἔχει πανάληθες, ὡς φασιν, ὡς μετὰ βραχύν τινα χρόνον τεθνήξεται.

P. 110. l. 17. ἀνέφικτα] ἀδύνατα καταληφθῆναι.

ib. l. 20. νεογλὸς] ἀντὶ τοῦ νέογνος, νεογέννητος, νεογενής.

P. 112. l. 24. γυναξίν] ὅτι δύο γυναῖκας εἶχεν Σωκράτης
Ξανθίππην καὶ Μυρτώ.

ib. l. 31. Φαληρικου] Φάληρον δῆμος Λιαντίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΤΞΙΑΝ.

P. 392 A. Διὸς ἑλευθερίου] τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθη-
ναῖοι ἰδρύσαντο τὸν ἑλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτηρὰ
φασιν. τιμᾶται δὲ ἑλευθέριος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ Τα-
ραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς καὶ Καρίᾳ. R.

B. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος ταύ-
τη ἐν Σικελίᾳ, περὶ ἧς νῦν φησίν. R.

398 C. Κεῖος] ὁ ἀπὸ τῆς Κέω. ἔστι δὲ Κίος πόλις Μυσίας,
ἐξ ἧς οὗτος. R.

400 E. Ἐρατοσθένης σίσυραν φησι στέγαστρον ἐξ αἰγείων
δερμάτων τετριχωμένων, σίσυραν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων φαπτό-
μενον ἀμπεχόνιον, ὃ γούρναν φασίν. R.

405 B. λίθον ἐψησαι] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων
ἀδυνάτοις. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΞΙΟΧΟΝ.

P. 364 A. τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμε-
νος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παιδῶν ἔταπτον. ὠνομάσθη δὲ οὕτως
ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ
θύοντας κύνα τοιοῦτον ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐ-
τοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς ποῦ Ἡρακλέους
ἰδρῦσαι ἱερὸν λαβεῖν χρησμὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς
νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱός
(Ἀμφιτρύωνος γὰρ γνήσιος ἦν) ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνε-

ται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἶον ἴθ' εἰς Κυνόσαργες. R.

A. Καλλιρρόη κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

B. μορμολυττομένους] μορμολυκεῖά φασι τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς γόργεια καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι καὶ μορμολυττομένους τοὺς ἐκφοβοῦντας λέγουσιν. R.

B. ἐπιτωθάζων] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ χλευάζων ὡς νῦν, ἢ καυχώμενος. R.

365 A. συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς] συνηγμένον τὰς πληγὰς. R.

B. μονονουχί] σχεδόν, ἐγγύς. R.

C. εὐλαί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τραύμασιν ἐγγινόμενοι σκώληκες, κνώδαλα δὲ κυρίως τὰ θαλάττια θηρία· κινώδαλα γάρ ἐστι τὰ ἐν τῇ ἀλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ χερσαίου φησὶ·

κνώδαλον ὅττι φύγησι, καὶ ἔχνεσσιν γὰρ ὀπηδεῖ.

πλὴν κνώδαλον μικρὸν ζῶον τὸ θαλάττιον καὶ τὸ χερσαῖον. R.

366 A. ὀριγνωμένη] ὀρεγομένη. R.

C. παρὰ ἀκαρῇ] ἀντὶ τοῦ παρὰ βραχύ, παρὰ ὀξύ, ὃ οὐχ οἶόν τε κεῖραι. R.

367 B. δις παῖδες οἱ γέροντες] ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρα εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων. R. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δηλιάσι λέγων·

ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος, ὡς δις παῖς [ἐστὶν ὁ] γέρον.

καὶ Πλάτων ἐν Νόμων α'· οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρον δις παῖς γίγνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς· καὶ Μένανδρος Χῆρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις α'. Böttiger. kl. Schriften T. III, p. 197.

368 D. ποππυσθείη] κολακευθείη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. R.

D. ἐγκαθέτους] ἐνεδρευτάς, δολίους, κατασκόπους. R.

D. κατεχειροτόνησαν] κατεψηφίσαντο. ἡ καταχειροτονία ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, οἶον ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. εἶτα πάλιν δευτέρον ἔλεγεν ὁ αὐτὸς κῆρυξ, ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. καὶ λοιπὸν ἠρίθμει πάσας τὰς χεῖρας ὁ κῆρυξ, τῶν τε προτέρων καὶ

καταχειροτονοῦντων, τῶν τε ὑστέρων καὶ ἀποχειροτονοῦντων, καὶ ὅσων ἂν ἦσαν πλείους, ἐκείνων καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. R.

369 A. συγκλύδωνος] ἐπιμίκτου, ἐπηλύτου. R.

E. καθικέσθαι] καθάψασθαι. R.

371 A. οἱ δύο θεοὶ] Ἀπόλλων καὶ Ἄρταμις. R.

D. ἀγιστείας] ἀγισσύνας, καθαρότητας, λατρείας. R.

D. γεννήτη] Ἀριστοτέλης φησί, τοῦ ὅλου πλήθους διηρημένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἃς τριτῦας τε καλοῦσι καὶ φρατρίας, ἐκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἑκαστοὶ ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὲ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσιν. R.

E. Ἐλευσινίας] Δῆμητρος, διὰ τῶν αὐτῆς τελετῶν. R.

E. ἐναύσασθαι] μεταλαβεῖν. R.

ΤΙΜΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἐκ τῶν

τοῦ Πλάτωνος λέξεων.

Τίμαιος Γαϊατιανῶ εὖ πράττειν.

Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα
ουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθῶς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν
αὐτοῦ τοῖς φίλοις ἀπάρχεσθαι, παιδιᾶ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παι-
ῆς ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ
ωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα, οὐχ ὑμῖν
νοῖς τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς
εἰστοῖς, τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον καὶ μεταφράσας ἀπέ-
ειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἔξειν σε παιδιὰν οὐκ ἄμουσον
ρωσο.

γαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδρα-
γαθίαν.

γαλμα πᾶν ἀνάθημα.

γαμαι ἀποδέχομαι, θαυμάζω
ἔργον.

γαίρουσαν ὡς ἱέρειαν περιερ-
χομένην.

γαϊστεύειν ἱεροθυτεῖν.

γαλαν τὸν ἠγούμενόν τινος.

γαῖνος φυτόν, ὄν καὶ λύγον.

γαῖος μίασμα, μύσος.

γαῖοικος σκληρὸς καὶ ἀπαίδευ-
τος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.

γαῖονόμοι οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπι-
φοιτῶντες ἄρχοντες.

γαῖομαλος ὁ ἐγγύς πως τῷ ἐπί-
σης ἔχων ἐπὶ τι ἀγώνισμα ἢ
ἀθλημα.

Γαῖκίαις ὕβρεως δίκη.

Γαῖιστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

Γαῖξωνεύεσθαι· ἀπὸ δήμου τι-
νὸς ἢ κατηγορία τοῦ Γαῖξωνέως,
ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων Ἀβδηρίτης, ὡς
ἐπὶ βλασφημίᾳ διαβέβληται.

Γαῖακοὶ οἱ ἔξω κακίας.

Γαῖαήρατοι καθαροί.

Γαῖακινάκης περιζώνιον στενὸν
ἑτερόστομον, ὡσπερ ἠμίτομον
μαχαίρας.

Γαῖακέραιοι οἱ ἔξω κήρας.

Γαῖακίξει ἀπαξιοῖς.

Γαῖακροχειρίζεσθαι πνικτεύειν ἢ
παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ
συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ταῖς ἄκραις
μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι.

- Ἄκταινεῖν γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως
πηδᾶν.
- Ἄλαξῶν ψευδής.
- Ἄλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς
Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ
Ἄλεύου τὸ γένος ἔχοντες.
- Ἄλίπεδον ὀμαλὸν καὶ ἄσπορον
πεδίον.
- Ἄλιτηριῶδες ἁμαρτωλὸν ἢ πλά-
νον· ἄλη γὰρ ἢ πλάνη καὶ ἡ
ἁμαρτία.
- Ἄλλόκοτον ἐξηλλαγμένον.
- Ἄλλοτριονομοῦντες ἐναλλα-
γὴν ὀνομάτων ποιῶντες ἢ ὁ-
λως τισὶ τινα μὴ προσηκόντως
διανέμοντες.
- Ἄμεταστρεπτὶ οὐχ ὑποστρέφει
εἰς τοῦπίσω.
- Ἄμόθεν γέ ποθεν ἀπὸ τινος
μέρους [ἰσημέρου].
- Ἄμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ
εἰσπράξεως δίκης.
- Ἄμφιλαφές πολὺ καὶ ἄφθονον,
ἔστιν δ' ὅτε καὶ ἀμφίσκιον.
- Ἄμφιθαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέ-
ρα οἰκοθαλεῖς.
- Ἄμφικτύονες οἱ ἐκ πολλῶν πό-
λεων ἀρετοὶ δικασταί, οἷον
ἀμφικτίονες καὶ περίοικοι.
- Ἄμηγέπη ἐνί γε τρόπῳ ἢ ὁπως-
οῦν.
- Ἄναδησαι ταινίας ἐπιβαλεῖν.
- Ἄνάρσια ἃ οὐκ ἄν τις ἄραιτο.
- Ἄνακηκίει ἀναπηδᾶ.
- Ἄνάπλεως ἀναπεπλησμένος· χρη-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ μεμολυσμένου.
- Ἄνατὶ δίχα βλάβης καὶ οἷον δίχα
τῆς ζημίας.
- Ἄνατείννας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ
ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.
- Ἄνασκινδυλευθῆναι ἀνασκο-
λοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι.
- Ἄνάδαστος ἡ κληρουχηθεῖσα γῆ,
ἢ πάλιν εἰς διαίρεσιν διαδιδο-
μένη.
- Ἄναπεμπάζεσθαι ἐπαναλαμ-
βάνειν κεφαλαιωδέστερον τὰ ἐλ-
ρημένα.
- Ἄνακογχυλιάσαι ἀναγαγαρά-
σαι.
- Ἄνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελατ-
νεῖν καὶ φυγαδεύειν.
- Ἄνειλεται ἀνειλεῖται.
- Ἄνιμᾶ ἀνέλκει.
- Ἄνεργήσει ἀναδήσει, ἀναρτήσει
καὶ οἷον κωλύσει.
- Ἄνδραποδώδη τρίχα τὴν τῶν
ἀνδραπόδων ἴδιον κουραν, ἢ
ἀπελευθερωθέντες ἠλλάσσει
Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαι τε καὶ οἱ
δοῦλοι.
- Ἄνδρείκελον χρόα ἐπιτηδεύ-
ως πρὸς ἀνδρὸς μίμησιν.
- Ἄνοργίαστοι (ἀνάρπαστοι C) οἱ
ἀμύητοι, οἷς τελεταὶ καὶ ὄργια
οὐκ ἐγένοντο.
- Ἄντικρὺ κατ' εὐθύ, ἐπ' εὐθείας
- Ἄντυγες· αἱ τῶν ἄρμάτων περι-
φέρειαι οὕτως λέγονται.
- Ἄντωμοσία γραφὴ κατὰ τιτὸν
ἐνορκος περὶ ὧν ἡδίκησθαι φη-
σι· διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν
γινόμενος ὄρκος καὶ ἐπὶ τῶν
δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πρᾶ-
ξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐ
ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἄρρησι
σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος
παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ το
λειτουργεῖν.
- Ἄξων τὸ τοῦ ἄρματος ξύλον, περὶ
ὃ δινούνται οἱ τροχοί.
- Ἄπενιαντίσαι ἐνιαυτῷ φηγεῖν
τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικη-
μασιν.
- Ἄπέσβη τέθνηκεν.
- Ἄποδιοπομπεῖσθαι ἀποπέ-
πεσθαι καὶ διωθεῖσθαι τὰ ἁμαρ-

τήματα, συμπράκτορι χρωμένους τῷ Διί.
 Αποκναίειν κατ' ὀλίγον ἀποξύνειν καὶ ὡσπερὶ διαφθείρειν.
 Απόστολα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα.
 Αποστοματίζειν ἀπὸ μνήμης λέγειν.
 Απορρησις ἀπαγόρευσις.
 Αποτεθρυωμένοι ἀπηγριωμένοι· εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν [τε]θρυῶν, ἅπερ εἰσὶν ἄγωνα καὶ ἄγρια φυτόα.
 Αποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδειοι.
 Απρὸξ ἐμπεφυκότης.
 Αργυρὶς φιάλη.
 Αραρὸς βέβαιον, ἀμετακίνητον.
 Αργυραμοιβὸς ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος.
 Αργιλώδης γῆ λευκὴ καὶ καθαρὰ.
 Αριστίνδην κατ' ἀνδραγαθίαν αἰρετόν.
 Αρυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι· ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν τὸ μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται.
 Αρρατον ἰσχυρόν, στερεόν.
 Αρτιπρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιημένος.
 Ασκωλίζοντες ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν.
 Ασπαλιεύς ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγραν.
 Ατὰρ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δή.
 Ατεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ χωρὶς πανουργίας, καὶ οἷον ἀπλάστως.
 Ατενῆς ἢ ὁ τῷ ἡθελὺς καὶ ἀκλινῆς, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνύπεικτος πρὸς ὃ χρὴ ὑπεῖξαι.
 Ατιμώρητος ἀβοήθητος ἢ θαν-

μαστός· ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός.
 Ἀτύφου μοίρας τῆς ἀβλάβους ὑπὸ τύφου καὶ μὴ τεθρυμμένης.
 Ἀτυχῆσαι μὴ τυχεῖν.
 Αὔην καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἶπεν· ἔστι δὲ ταυτόν.
 Αὔτικα ἅμα καὶ τότε, εὐθέως.
 Ἀχαριστεῖν μὴ χαρίζεσθαι.
 Ἀστόξενος ὁ μὴ ἔχων ἐν τοῖς πολίταις οἰκίαν ἰδίαν.

Βάδην ἐπειγομένη πορεία.

Βαθειὰν αὔλακα, ὅπερ ἔστι σχιστῆς γῆς ὑπὸ ἀρότρου· μεταφορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας σημαίνει.

Βάλλ' εἰς μακαρίαν ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς Αἶδου, ὅθεν τοὺς ἀποθανόντας μακαρίτας ἔθος καλεῖν. ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ οὖσα τοῦ Ἡρακλέους ἐκούσα ὑπὲρ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους ἀπέθανεν.

Βάραθρον ὄρυγμα φρέατι ὁμοιον, ἐνθα οἱ καταδικασθέντες ἐβάλλοντο.

Βδελυρὸς αἰσχροποιός.

Βέβηλοι ἀμύητοι.

Βλάξ ὁ διὰ νωθρίαν ἡμαρτηκώς.

Βλιμάζειν πειράζειν.

Βένδις ἢ Ἀρτεμις Θρακία φωνῆ, καὶ Βενδίδεια Ἀρτέμιδος ἑορτὴ παρὰ Θραξίν.

Βλίπτειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων.

Βράττειν ἀνακινεῖν, ὡσπερ οἱ τὸν σῖτον καθαίροντες.

Βρενθυόμενος γανρούμενος καὶ ὀγκυλόμενος μετὰ βάρους.

Βωμολογία κακολογία ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς βωμοὺς λοχῶντων καὶ ἐπιτηρούντων τοὺς θύοντας, ἵνα μεταιτῶσιν.

Γείσα λίθοι εἰς θρυγκία καὶ τοίχων
πρόποδας παρεσκευασμένοι.

Γελοῖον ἐφ' ᾧ τις ἂν γελάσειεν,
ἤγουν καταγέλαστον.

Γεννηταὶ οἱ τὰς πατρίας γεννηῶν-
τες· πατρία δὲ ἐστὶ φυλῆς μέρος
τρίτον, ὅπερ καὶ τρίτῃ λέγεται.

Γενναῖος ὁ εὖ γεγονώς.

Γεωμόροι οἱ κληροῦχοι.

Γεωπεῖναι οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες.

Γῆν ἰλλομένην· συγκεκλεισμέ-
νην καὶ περιειλημμένην· ἰλλά-
δες γὰρ οἱ δεσμοί.

Γνωματεύοντα διακρίνοντα καὶ
διαγινώσκοντα.

Γόητες οἱ ἀπατεῶνες.

Γυμνοπαιδία χοροὶ ἐν Σπάρτῃ
τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους
ἄδοντες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέ-
αις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

Δεῖγμα τόπος ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ
καλουμένῳ ἐμπορείῳ.

Δείλης πρωίας τῇ πρὸ ἀρίστου ὄρα·
δείλης ὀψίας τῇ πρὸ δείπνου.

Δεκάξει ὁ κρίσιν ὠνούμενος παρὰ
δικαστοῦ· δεκάζεται ὁ κρίσιν πι-
πράσκων· ἐνθεν ἀδέκαστος ὁ μὴ
πιπράσκων καλεῖται.

Δευσοποιὸν ἔμμονον καὶ δυσά-
πόπλυτον.

Δημοῦσθαι δημοκοπεῖν, καί-
ζειν, εὐφραίνεσθαι.

Δῆμος εἰς ἕκ του δήμου καὶ ιδιῶ-
της, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ.

Δημοποίητος ὁ παρέγγραφος.

Δῆπουθεν ἕκ τινος τόπου, ἢ
ἀντὶ τοῦ δηλονότι, ἴσον τῷ φα-
νερόν.

Διανενεύκαμεν ἐπεραιώθημεν.

Διαλαγχάνειν διαμερίζεσθαι,
διακληροῦσθαι.

Διαττᾶν σήθειν.

Διαμπερὲς δι' ὅλου διῆκον.

Διατεθρυμμένος διακεκλασμέ-
νος.

Διαγράφειν (διαγείρειν C) δια-
ξύνειν, ἀπαλείφειν, παρὰ πτεσθαι.

Διακορῆς μεμεστωμένος.

Διασφάξ διατομὴ ὄρους.

Διδαξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ
ἐτέρου διδασκάλῳ.

Διηθεῖν διυλίζειν.

Διθύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυ-
σον.

Δίκηλα μιμήματα, εἰκασματα.

Δίκη ὅτε μὲν τὸ ἐγκλημα, ὅτε δὲ
ἡ κόλασις, ὅτε δὲ ὁ τρόπος καὶ
ἡ ὁμοιότης.

Δικαιούμενος κολαζόμενος.

Διπλόον ἐπὶ σιδήρου εἶρηται,
ὅταν ἀπὸ τινος ἐνώσεως ἀποίε-
σις τις ἢ εἰς παράθεσιν μάλισ-
τῇ ἔνωσιν· ἐπὶ δὲ ἡθους τροπι-
κῶς τὸ μὴ ὑγιὲς δηλοῦν.

Διωκάθειν διώκειν ἐγκαλοῦντα
ἢ τρέχοντα.

Δρυόχους ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ
στηρίγματα τῆς πηγνυμένης
νηός.

Διωλύγιον ἐπὶ πολὺ διῆκον·
ἐπὶ φανύλῳ δὲ ἀντῷ κέχρηται
πολὺ καὶ ἄμετρον.

Διωμοσία ὄρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δι-
καζομένων γινόμενοι, τοῦ μὲν
ὁμνύντος ὅτι παθῶν ἐγκαλεῖ,
τοῦ δὲ ὅτι οὐκ ἐποίησεν.

Δρόμοι οἱ περίπατοι.

Δυσωπεῖσθαι ὑφορᾶσθαι καὶ
ὑπόπτως ἔχειν.

Δωροδόκοι καὶ οἱ διδόντες δῶ-
ρα καὶ οἱ λαμβάνοντες.

Ἐαυτῷ ἐπὶ τρίτου προσώπου·
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ δευτέρου κί-
χρηται.

Ἐγκύρτια τὰ ἐν τοῖς κύρτοις
ἐνυφάσματα· χρῆται δὲ ἐν Τι-
μαίῳ ἐπὶ τῆς φάρυγγος τῇ λέξει.

Ἐδῆωσαν τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ ἐδενδροτόμησαν.

Ἐδίδαξα ἐπαιδεύσα αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ· ἐδίδαξάμην ἐπαιδευσάμην δι' ἑτέρου, αὐτὸς ἐπιμεληθεὶς τούτου.

Ἐδος τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἴδονται.

Ἐνθράττειν ὑποκινεῖν, ταραττειν.

Ἐἶεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα.

Ἐἰλομένων συνεσταλμένων, συγκεκλεισμένων.

Ἐἰκάζων οἰόμενος ἢ ὁμοιῶν.

Ἐλη ἡλίου ἀλέα ἢ ἀύγῃ.

Ἐλλησις ἕκκαυσις.

Ἐλλυφώωσιν εἰλοῦσι, συνάγουσιν.

Ἐἵξασι καὶ εἵκασι λέγει ἀντὶ τοῦ εἰοίκασιν.

Ἐἰσαγγελίαι (ἐπαγγελίαι C) καθ' ὧν μὴ εἰσι κολάσεις ὠρισμένοι κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.

Ἐμαλακίσθη ἐνέδωκε καὶ ἀσθενῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας.

Ἐμβραχὺ συντόμως καὶ οἶον ἐν βραχεῖ.

Ἐμπειρία τριβὴ ἐκ πείρας.

Ἐμπολέμια τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ εὐχρηστα.

Ἐναγχος ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ.

Ἐναυλος λόγος ἐνηχος.

Ἐναγίζειν θύειν.

Ἐνδίκως δικαίως καὶ κατὰ δίκην.

Ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦναι, ἢ καὶ εἶξαι.

Ἐνεὸς ὁ ἔστερημένος φωνῆς.

Ἐγκοτον ἐχθρὸν ἐνδιάθετον.

Ἐνη καὶ νέα ἢ τριακὰς καλουμένη· ἕνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον τὸ νέον.

Ἐντελεῖς οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄρξαντες.

Ἐγχιμπτει ἐγκυρεῖ, ἐνερείδει, πλήττει.

Ἐνωμοτία τάγμα ποσόν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν.

Ἐξαμβλοῦν διαφθεῖρειν τὸ κατὰ γαστρὸς [διεφθορὸς] καὶ ἀποκτείνειν αὐτό.

Ἐπαμφοτερίσαι εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Ἐξάντη· τὸ ν' ἐγκείται δι' εὐστομίαν ἀντὶ τοῦ ὑγιῆ καὶ ἔξω ἄτης.

Ἐξετασμός ἀρίθμησις.

Ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πνυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθαίρειν τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας· καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια.

Ἐξομοργνύμενος ἐκματτόμενος καὶ ἀποτυπούμενος.

Ἐξοστρακισμός φυγὴ δεκαετῆς. πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιῶν πολίτης ἕκαστος ὄστρακον τίθησιν ἐπιγεγραμμένον· τούτων δὲ ὑπὲρ ἑξακισχίλια γενομένων, φυγὴ δεκαετῆς καταψηφίζεται τοῦ κρινομένου.

Ἐξωμοσία ἔνορκος παραίτησις δι' εὐλόγον αἰτίαν.

Ἐπαγωγὰ ἀγωγὰ δαίμονος φάνου ἐπὶ τινα γενόμενα.

Ἐπετίμα ἠὔξει τὴν τιμὴν.

Ἐπιβολὴ ἢ εἰσφορὰ [παρακαταβολή, τέλος, φόρος, καταβολή].

Ἐπήβολοι οἱ ἐπιτυχῶς βάλλοντες· βάλλειν γὰρ τὸ τυχεῖν· ἢ οἱ ἐντυγχάνοντες.

Ἐπηλὺς ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθῶς, τουτέστιν ὁ ἄλλοεθνῆς.

Ἐπηλυγάζονται ἐπικρύπτονται, ἐπισκιάζονται· λύγη γὰρ λέγεται ἢ σκιά.

Ἐπάρας ἀναπείσας.

Ἐπιβάδαι αἰ μετὰ τὰς ἑορτὰς ἡμέραι, ἐναῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσι σι-

τίοις καὶ ποτοῖς χρωῶνται Ἀθη-
ναῖοι.

Ἔρρε φθείρον, ἀπαλλάττου.

Ἐρμυὰ τὰ ἔχρῶ καὶ τὰ δυσπρόσ-
βατα χωρία.

Ἐρμαιον εὔρεμα· ἀπὸ τοῦ ἐν
ἔθει λεγομένου· κοινὸς Ἐρμῆς.

Ἐρυσίβη μιλτώδης δρόσος, πά-
χνη δὲ δρόσος χιονώδης.

Ἐπεσφάλακεν οἱ μὲν ἐσπάσθη,
οἱ δὲ ἐσάπη ἢ παρὰ καιρὸν ἀτρο-
φῆσαν ἐμαράνθη.

Ἐταιρίστρια αἰ καλούμεναι
τριβάδες.

Ἐτνος ὄψον ἐξ ὀσπρίου.

Ἐυερκῆς εὐ τετειχισμένη.

Ἐυηνίως ἀφιλονείκως.

Ἐυθῦναι δίκαια κατὰ τῶν ἀρχάν-
των κακῶς.

Ἐυθῦ Λυκείου ἐπ' εὐθείας εἰς
Λύκειον· τόπος δὲ ἐστὶν Ἀθή-
νησιν.

Ἐυρὼς ὑγρότης σεσητυῖα.

Ἐφέται· πεντήκοντά εἰσιν οὔτοι
οἱ ἀπὸ Δράκοντος περὶ φόνου
δικάζοντες κριταί.

Ἐφοροὶ πέντε μείζους καὶ πέντε
ἐλάττους.

Ἐχέγγυον· τὸ διὰ πίστεως ἄξιον
οὕτως καλεῖ.

Ἐχθοδοπὸν ἐχθροποιόν.

Ζειραὶ χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι.

Ζώπυρα τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζυγομαχεῖν εἶργεσθαι ὑπό τινος.

Ἡ γάρ; οὐχ οὕτως;

Ἡκιστα οὐ πάνν.

Ἡδὺς εὐήθης καὶ ἄφρων.

Ἡΐθεος ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας.

Ἡμεδαπὸς ἡμέτερος πολίτης.

Ἡπιάλος ὁ ῥιγοπύρετος.

Ἡπουν ἄρα γε, [μονονουχί, ἀντίκα
μάλα].

Ἡσχαλλον ἐδυσχέραινον.

Ἡτριον τὸ τοῦ ὑφάσματος πλέγμα.

Ἡτρον ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ
αἰδοίου τόπος, ἐνθα μάλιστα
γίνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι
βροτοῖσιν.

Ⓜ αλλὸς πᾶν τὸ θάλλον, κυρίως
δὲ ὁ τῆς ἐλάλας κλάδος.

Ⓜ ἔρμη ὁ πυρετός.

Ⓜ αὐματα νευροσπάσματα.

Ⓜ εηπολεῖν θεῶν εἰκόνας ἔχοντα
περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρα-
σόμενον.

Ⓜ εσμοδέται νομοδέται ἢ νομοφύ-
λακες.

Ⓜ ὄλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ
πρυτάνεις συνειστιῶντο· πρυτα-
νεῖον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν
ἦν ταμιεῖον.

Ⓜ ολῶσαι θολερὸν ποιῆσαι.

Ⓜ ῥάττει ταράττει, κινεῖ.

Ⓜ υηπολοῦσι περιπολοῦσι διὰ
θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοῦς
ἐξιλάσκεσθαι.

Ⓜ υήματα θυμιάματα· ἄλφιστα δὲ
ἐστὶ ταῦτα εἴνω καὶ μέλιτι δε-
δευμένα.

Ⓜ υραυλεῖν ἔξω τῶν θυρῶν ἀν-
λίξεσθαι καὶ ἀναστρέφεσθαι.

Ⓜ ὦπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαρ-
μασμοῦ τινὲ προσιόντες ἐπὶ κο-
λάκευσιν.

Ἰδιον ἰδιωτικόν.

Ἰδίειν ἰδρουῖν.

Ἰεράτω κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ
θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θυταί.

Ἰερομηνία μῆν ἐν ᾧ ἡμέραι εἰσὶν
ἐορταστικά.

Ἰερομνήμονες οἱ εἰς Πύλας ἐκπε-
πόμενοι γραμματεῖς.

Ἰκταρ ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
ἐφικνεῖσθαι.

Ἰμᾶν ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

Ἰπνοπλάθαι φουρνοπλάσται.

Ἴνδ' ἄλλεται φαντάζεται.

Ἰππαγρέται· τρεῖς οὔτοι ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.

Ἰσοτελής ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημῶν Ἰσα τοῖς πολίταις.

Καὶ τάχει ἴμεν· καὶ ταχέως πορευσόμεθα.

Κάκη ἢ κακία, ὡς πλάνη καὶ ζάλη.

Καραδοκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιζητεῖν καὶ ἐπισκοπεῖν ὅπῃ χωρήσει.

Κατῆρεν κατεπλευσεν.

Κάταγμα ἐρίου σπάσμα καὶ μήρυμα.

Καταβολὴ περιοδικῆ λῆψις πυρετοῦ.

Κατόπιν μετὰ ταῦτα.

Κεκόμψευται πεπιθάνευσται.

Κεραμεικοὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον τείχους, ὁ δὲ ἐκτός, ἔνθα τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.

Κερασβόλον ἄτηκτον καὶ μὴ εἰκον παιδεία, ἀλλ' ἀπηνὲς ὄν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν σπερμάτων, ἅτινα κατὰ τῶν κεράτων βαλλόμενα ἄτηκτα καὶ ἀνέφητα μένει.

Κηφήνεσσι κοθούροισι τοῖς καθεξομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὔροι γὰρ οἱ φυλάσσοντες· καὶ οἱ θυρωροὶ οἱ τὰς θύρας φρουροῦντες.

Κίβδηλον οἶονεὶ κρύβδηλόν τι ὄν.

Κινδυνεύει ἐγγίξει.

Κλητῆρες οἱ εἰς μαρτυρίαν κλητοί.

Κνάφος ὄργανόν τι [ὄν] ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους ἐκτείνουσιν· ὁμοιον δὲ ἐστὶν κυφικῶ κτενί.

Κοάλεμος ματαιόφρων· κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι.

Κόλλαβοι τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

Κομψὸς λόγος καὶ ὁ ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ πιθανότητι ὑποδύμενος τὴν ἀλήθειαν.

Κομιδῆ τελέως· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἣτις γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν.

Κορυβαντιᾶν παρεμμείνεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι.

Κόρυδοι ὅμοιοι ὄρνυξιν ὄρνιθες.

Κορυζᾶν μύξας θεούσας ἔχειν· κόρυζα γὰρ ἢ μύξα.

Κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῶ ἢ γύψῳ.

Κράδη κλάδος.

Κραιπαλῶντα ἔτι ἀπὸ τῆς μέθης βαρυνόμενον.

Κρανίον ἐν Κορίνθῳ γυμνάσιον.

Κραυρότερον ψαθυρότερον καὶ εὐθραυστότερον.

Κυαμεῦσαι κυάμφω ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

Κυλοιδιᾶν τὰ κύλα οἰθαίνειν· κύλα γὰρ τὰ ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς τῶν ὀφθαλμῶν μυώδη σαρκία.

Κύρβις στήλη τρίγωνος πυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ θεῶν.

Κύρτος πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθύων ἄγραν πεποιημένον.

Κωμῶδεῖν σκώπτειν.

Κωλαγρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων.

Λαμπτήρ φανός.

Λαχεῖν δίκην γράψασθαι.

Λάχος κληῖρος.

Λεία ἀρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Λήξεις τῆς τριακάδος καλουμένης· λήξεώς τε πέρι δικῶν καὶ προσκλήσεων καὶ κλητήρων· κλητῆρες δὲ οἱ μάρτυρες.

Λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

Αίσπαι οἱ δίχα πεπρισμένοι.
 Λύγη σκιά, ἀπόκρυψις.
 Λυκαβηττὸς ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιόν [καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέρομερος ὁ διὰ πανουργιῶν φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθῆν ἐπὶ μεσιτῶν ἀποτεθῆν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλαγχάνειν ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως ὀργασμένος ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερά τοῖς παισὶ προσωπεῖα· μορμορῦττει καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν ἀμφοτέρων.

Μορρυχαία οἰκία τις ἀπὸ Μορρυχου, ἐν ἣ καὶ Ἄρτεμις μορρυχαία ἀπὸ τοῦ καθιδρῦσαντος.

Μουνυχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἕτεροι τοῦ Πειραιέως.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπεσθαι.

Νεοθυῆς ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεοργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νῶ ἡμεῖς, νῶν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ δὲ χλαμύδας κωμικὰς φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι ἐπιμελῶς.

Ὅα ἀκροδρῶν εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές.

Οἴναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἴστρα συντόμως καὶ μανικῶς κινεῖται.

Ὅκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὅκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λόγιόν ἐστι πῆξις ἐστορεσμένη ξύλων, εἶτα ἐξῆς· ὀκρίβας δὲ ὀνομάζεται.

Ὅμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι.

Ὅμοσε εἰς ταῦτ' ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὅμόγνιοι θεοί, οἱς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὅμοτέρμονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ὁμοῦ γὰρ ἔχουσι τὰ τέρματα.

Ὅργᾶ ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὅργάσας μαλάξας.

Ὅργας ἢ εὐγείος καὶ λιπαρά καὶ ἀκμαία.

Ὅργιάζων θυῶν, ἐπιτελῶν.

Ὅρέξαι δοῦναι, ἀποτεῖναι.

Ὅργιασταὶ οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.

Ὅρχήστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέσον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφανῆς εἰς πανηγυριν, ἐνθα Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.

Ὅσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

Ὅττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ κληθόνος.

Ὅνκ ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Ὅνκ ἐτός (ἔτος C) οὐκ ἐτωσίως γεγραφώς, οὐ ματαίως.

Ὅνκ ἐν ὑπονοίᾳ· οὐκ ἐν αἰνιγμῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὅνκ ἦκιστα· πάνν, ὡς Πορφύριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγμένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦκιστα.

Ὅφλειν ἠττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

Ὅχθας γῆς ἀναστήματα.

Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιδοργία παιδοποιία.

Παλιναίρετα φευκτά, ἔκβλητα, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γὰρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

Παλίμβολος ὑποπτος καὶ ὑπουλος πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μιᾷ γνώμῃ μὴ μένων.

Παρακαταβολὴ πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παραταχθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

Παράστασις στάσις παρὰ τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παραελκύσεις.

Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατὸν ἔστιν.

Παρίεμαι παραιτοῦμαι.

Πάρνοψ ἀκρίδος εἶδος.

Πάρνης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Παρὸν ἐξόν, δυνατὸν, δέον.

Πατρούχου παρθένου τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρονομοῦμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρώμενοι ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.

Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύ-

σταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παῖδα ἢ γυναῖκα.

Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.

Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἔτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις.

Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες καὶ περιμόντες.

Περιεῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπεντικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Πεττεῖα ἢ διὰ ψήφων παιδιά· ἔστιν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.

Πλέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.

Πλημμέλεια πολλὴ ἀμέλεια.

Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.

Ποικιλτικὴ ποικίλον ὕφασμα ἢ ὑφαντικὴ ποικίλων.

Πομπῆ ἀπόπεμψις.

Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

Πόρκος κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Ποτνιαῖος ἐπικαλούμενος σὺν λύπῃ.

Πρανῆς κάταντες.

Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἠθους ἢ πρόφασις.

Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλιχος καὶ ἔδρασμα, οἶον παραμένον τι ὄν.

- Προσέπαισε προσέπαιξε· τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.
- Πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας· τὸ τῆς Ἄγρας θεσμοφόριον Ἀρτέμιδος δηλοῖ.
- Πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτησίς.
- Προβολὴ γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.
- Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.
- Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.
- Πρῶ ἐτι· ὄρθρον βαθείος.
- Πυρῶν φλέγων [ἦ] καίων.
- Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.
- Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον, ῥᾶδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῥᾶστον ὑπερθετικόν.
- Ῥαψοδοὶ ὑποκριταὶ ἐπῶν.
- Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος μακρὸς.
- Ῥῆτραι συνθῆκαι λόγων.
- Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἢ ἄσπυρον.
- Ῥύμμα ἀπορύπτον ἢ σμῆχον.
- Ῥυμβεῖν ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.
- Σαρδάνιος γέλωσ ὁ προσποιήτοσ ἀπὸ τῆς Σαρδοῦσ τῆς νήσου.
- Σατυρικὰ δράματα· πλείονα ἢν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.
- Σηκὸς ἑπαυλις τριγῶ περιεχομένη.
- Σισύρα αἰγελιον στέγαστρον τετριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον, ὡσ καὶ Ἀριστοφάνησ· ἐν πέντε σισύραισ ἐγκεκορδυλημένος.
- Σκιωρῖται λόγος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖσ πολέμοισ καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.
- Σκηπτόμενος προφασιζόμενος.
- Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκὸς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δύναμενος.
- Σκολύθρια ταπεινὰ διαφρία παρὰ τοῖσ Θεσσαλοῖσ, ἃ τινεσ θρανία καλοῦσιν.
- Σμινύην οἱ μὲν δίκελλαν, οἱ δὲ ἀξίνην καλοῦσιν.
- Σπαργῶσα σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεωσ καὶ δεομένη ἐκκρίσεώσ τινοσ.
- Σταθερὰ μέσον ἡμέρασ, ὅτε κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.
- Στροφνὸν στερεόν.
- Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν.
- Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν ἀποπιέσματα, οἷσ ἀντὶ ὄψων ἔχρῶντο.
- Στρατεία ἢ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ πάλῃ· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχον τάγμα· στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, λέγεται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροίζεσθαι αὐτοὺσ ἐπιτήθειον.
- Στρόφιγγεσ οἱ τῶν θυρῶν στροφεῖσ.
- Στύραξ ὁ σαυρωτήρ καλούμενοσ· ἢ τοῦ δόρατοσ ἀρχή, ἐφ' ἣ στήριζεται.
- Συμβιβάσαι εἰσ συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινοσ.
- Συνέριθοι συνεργοί.
- Συνέμποροσ συνοδοιπόροσ.
- Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ τινοσ ὡσπερ σπασμοῦ.
- Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἢ περιφέρεια ἢ εἰσ λίθου βολήν.
- Σφεδανὸν κατακρητικόν, πολεμικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὡς περ
διεσφηνωμένοι ὑπὸ πικνότητος
καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ
σφριγανὸν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματιζόμενος προσποιού-
μενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδούμενοι· ἔθος
τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ται-
νίας.

Ταλασιουργία ἡ περὶ τῶν ἐρίων
ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαί ἑτεροφορεῖ-
σθαί.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρευμέ-
νοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγριωμένοι καὶ
ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγ-
γεσθαι εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκε-
κανυμένος ἢ κεκακωμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυ-
σίαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὁρῶν στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθης ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θαυμαστὰ καὶ
παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων πραγματευόμενος, ἐν-
διατρίβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθίς δὲ ἡ τῶ θείῳ
ἀνάλογος.

Τήν ἄλω πεκῆν· τὴν πανουρ-
γίαν.

Τήν λῆξιν· τὸν κληρὸν.

Τίδη τὰ ἔχων στρέφη ἀντὶ τοῦ
ἐνδιατρίβεις.

Τιμαλφέστατον τιμὴν πολλὴν
εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐ-
ρίσκειν ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος
ἄλφειβοίας καλεῖ τὰς εὐρίσκού-
σας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἶμαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ
πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηναὴ πῆγμα μετέω-
ρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς
παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον·
Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραινω-
θῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποικι-
λώτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων,
διασύρων.

Ἵθνεῖς ὑικόν τι καὶ ζωῶδες
ποιεῖς.

Ἵμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέ-
ξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ
τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς
ἐν α' Πολιτείας.

Ἵπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ἵπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ
ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἄερα.

Ἵπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγ-
μα.

Ἵποκορίζεσθαι πρὸς κόρην
ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦν-
τα, οἷον ἱππάριον, πατρί-
διον.

Φαληρικὸν ἱππόδρομον Ἀθή-
νησιν.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ
δὲ λέγειν ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πί-
νοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ
τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κό-
λασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἀλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, ῥάδιον, εὐτελές.

Φελλία χωρία λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθόγη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγω-
γῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαθίσκοι.

Χαλαστραῖον νίτρον, ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαμεύνια τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρωννύμενα.

Χαμαίζηλος διφρίον μικρὸν ἢ ταπεινὸν σκιμπόδιον.

Χαραδριός, ὃς ἐπειδὴν τι φάγη, ταχέως ἀναλίσκει ὑπὸ θερμότητος· ἐνιοὶ δὲ τοῦτον καλοῦσιν αἰθυίαν.

Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι· εἴτε σοὶ δεῖ χαρίζεσθαι, καὶ πάλιν· ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.

Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χῆτις σπάνις, ἐνδεια, στέρησις.

Χλιδῆ ἔκλυσις καὶ μαλακία, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενεία τοῦ θερμοῦ.

Χραίνειν ἤγουν ἀποχραίνειν· παρὰ τοῖς ζωγράφοις δὲ λέγεται τὸ μὲν χραίνειν τὸ [δὲ] χρώζειν διὰ τοῦ ἑαβδίου, τὸ δὲ ἀποχραίνειν τὸ τὰ χρωσθέντα ἐνοποιεῖν.

Ψαιστά· οὕτως λέγονται τῶν σπλάγγνων κεκομμένων εἰς λεπτά μετὰ ἄρτον ἀπαρχαί τινες. Ψῆτται (ψίτται C) ἰχθύων εἶδος. Ψυκτῆρ ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευασμένον.

Ὡ μέλεε ὦ μάταιε, ὦ δειλαίε· ἐνιοὶ δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε.

Ὡ οὔτος ὦ σύ.

Ὡργασμένος μεμαλαγμένος.

Ὡρωπὸς χώρα μετὰξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ὡς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ.

Ὡς οἶόν τε ὡς δυνατόν.

Ὡ τᾶν ὦ οὔτος.

ONOMASTICON PLATONICUM.

- * *Ἀβαρις* Charm. p. 158 B.
Ἀγαθοκλῆς Lach. 180 D, Protag. 316 E.
Ἀγάθων Symposii persona; adde Protag. 315 E.
Ἀγαμέμνων Cratyl. 395 A, Symp. 174 C, Theag. 124 C, Hipp. min. 370 BC, Rep. II. 383 A, III. 390 E, 392 E, VII. 522 D, X. 620 B, Leg. IV. 706 D, Epist. II. 311 A.
Ἀγαμήδης Axioch. 367 C.
Ἄγισ Cratyl. 394 C, Alcib. 124 A.
Ἄγλαίων Rep. IV. 439 E.
Ἄγλαοφῶν Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Ἄγρα Phaedr. 229 C.
Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος, οὗ ἀδελφός Πλάτων, Apol. 34 A.
Ἀδείμαντος Γλαύκωνος ἀδελφός, persona Parmenidis et Reipublicae.
Ἀδειμάντω ἀμφοτέρω, ὃ τε Κηπίδος καὶ ὁ Λευκολοφίδου Protag. 315 E.
Ἄδμητος Symp. 208 D.
Ἀδραστία Phaedr. 248 C, Rep. V. 451 A.
Ἀδραστος Phaedr. 269 A.
Ἀδώνιδος κῆποι Phaedr. 276 B.
Ἄζάης Crit. 114 C.
Ἄθάμας Min. 315 C.
Ἀθηνᾶ Cratyl. 404 B, 407 A, 417 E, Symp. 197 B, Alcib. II. 150 D, Euthyd. 302 D, Protag. 321 D, Hipp. maj. 290 B, Rep. II. 379 E, Tim. 21 E, Crit. 109 C, Leg. V. 745 B, VIII. 848, XI. 920 D etc.
Ἀθῆναι Apol. 29 D, Lach. 183 A, Euthyd. 302 C, Prot. 337 D, Charm. 157 E, Hipparch. 229 B, Gorg. 461 E, 515 E. Hipp. maj. 281 A, Leg. I. 641 E, VI. 753 A, Rep. IV. 435 E, Epist. VII. 333 B etc.
Ἀθηνόδωρος Epist. XVI.
Ἄθως Leg. III. 699 A.
Αἰανός Apol. 41 A, Alcib. 121 B, Theag. 124 C, Gorg. 524 A, Hipp. maj. 292 E.
Αἰαντόδωρος Apol. 34 A.
Αἴας Apol. 41 B, Cratyl. 428 C, Symp. 219 E, Hipp. min. 371 B, Rep. V. 468 D, X. 620 B.
Αἴγινα Phaed. 59 C, Cratyl. 433 A, Alcib. 121 B, Gorg. 511 D, 516 E, Leg. IV. 707 E, Epist. IV. 321 B.
Αἰγίλης υἱὸς Αἰανός Gorg. 526 E.
Αἰγισθος Theag. 124 C.
Αἴγυπτοι Menex. 245 D.
Αἴγυπτος Apol. 80 C, Politic. 290 D, Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C, Gorg. 511 D, Menex. 239 E, 241 E, Rep. IV. 436 A, Tim. 21 C, 25 B, Crit. 113 A, 114 C, Leg. II. 656 D, 660 B, V. 747 C, VII. 799 A, 819 A, XII. 953 E, Epin. 987 A.
Αἴγυπτιστί Tim. 21 E.
Ἄιδης Cratyl. p. 403 sq.
Ἄιδος κυνῆ Rep. X. 612 B.
Αἰθιοπία Eryx. 400 B.
Αἰνείας Lach. 191 A.
Αἰξωνεύς Lach. 197 E.
Ἄϊολος Alcyon c. 1.

- Ἀίσχινος* Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Ἀίσωπος Phaed. 60 C, 61 B, Alcib. I. 123 A.
Ἀκαδημία Lys. 203 A, Axioch. 366 E.
Ἀκαρνάν Euthyd. 271 C.
Ἀκείμβροτος Cratyl. 394 C.
Ἀκουμένος Symp. 176 B, 214 B, Phaedr. 227 A, 268 A, Protag. 315 C.
Ἀλέξανδρος Gorg. 471 B.
Ἀλεξίδημος Meno 76 E.
Ἀλευάδαι Meno 70 B.
Ἀλέκτας Gorg. 471 A.
Ἀλληστis Symp. 179 B, 208 D.
Ἀλκιβιάδης, persona dialogorum cognominum, item Symposii et Protagorae; adde Euthyd. 275 B, Gorg. 481 D, 519 A, morumque imaginem Rep. VI. 494 B.
Ἀλκίονος ἀπόλογος Rep. X. 614 B.
Ἀλκμαίων Alc. II. 143 C.
Ἀλκυνών inscriptio dialogi.
Ἀμαζόνες Menex. 239 B, Leg. VII. 806 A.
Ἀμαξονίς στήλη Axioch. 365 A.
Ἀμασις Tim. 21 E.
Ἀμέλης Rep. X. 621 A.
Ἀμηστis Alc. I. 123 C.
Ἀμμων Polit. 257 B, Phaedr. 275 C, Alcib. II. 148 E, Leg. V. 739 C.
Ἀμόργινα Epist. XIII. 363 A.
Ἀμυκος Leg. VII. 796 A.
Ἀμύνανδρος Tim. 21 C.
Ἀμύντωρ Leg. XI. 931 B.
Ἀμφήρης Crit. 114 B.
Ἀμφιάραος Axioch. 368 A.
Ἀμφίλυτος Theag. 124 D.
Ἀμφίπολις Apol. 28 E.
Ἀμφιτρύων Theaet. 175 A.
Ἀμφίων Gorg. 485 E, 500 B, Leg. III. 677 D.
Ἀνάγκη Symp. 195 C, Rep. X. 616 sq.
Ἀναγυράσιοι Theag. 127 E.
Ἀνακρέων Charm. 157 E, Hipparch. 228 B, Phaedr. 235 C.
Ἀναξαγόρας Apol. 26 D, Phaed. 72 C, 97 D, Cratyl. 400 A, 409 A, 413 C, Phaedr. 270 A, Erast. 132 A, Alc. I. 118 C, Gorg. 465 D, Hipp. maj. 281 C, Epist. II. 311 A, Sisyph. 389 A.
Ἀναξαγόρειοι Cratyl. 409 B.
Ἀνάχαρσις Rep. X. 600 A.
Ἀνδρομάχη Ion. 535 B.
Ἀνδρομήδης Epist. XIII. 362 B.
Ἀνδροτίων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἄνδρων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἀνθεμίων Meno 90 A.
Ἄνταϊος Theaet. 169 B, Leg. VII. 796 A.
Ἀντήνωρ Symp. 221 C.
Ἀντίλοχος Ion. 537 A.
Ἀντίμοιρος Protag. 315 A.
Ἀντισχίς Apol. 32 B.
Ἀντισθένης Phaed. 59 B.
Ἀντιφῶν ὁ Κηφισαίεύς Apol. 33 E.
Ἀντιφῶν ὁ Πυριλάμπους Parm. 127 A.
Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος Menex. 236 A.
Ἄνυτος persona Menonis; adde Apol. 18 B, 23 E etc.
Ἀξίλοχος persona dialogi cognominis; adde Euthyd. 271 B, 275 A etc.
Ἀπήμαντος Hipp. min. 363 B, 373 A; maj. 286 B.
Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνός Ion. 541 C.
Ἀπολλόδωρος ὁ Φαληρεύς, persona Phaedonis et Symposii; adde Apol. 34 A, 38 B, Protag. 310 A, 328 B.
Ἀπόλλων Phaed. 58 B, 60 D, 85 B, Cratyl. 405 C, Symp. 190 E, 197 A, Phaedr. 253 B, 265 B, Euthyd. 302 D, Protag. 343 B, Rep. III. 399 E, IV. 427 B, Leg. I. 624 A,

- 632 D, II. 654 A, 665 A, III. 686 A, VI. 766 B, VII. 790 E, VIII. 833 B, XII. 946 C etc.
- Ἀπόλλων* sculptus Epist. XIII. 361 A.
- Ἀργεία ἰέρεια* Axioch. 367 C.
- Ἀργεῖοι* Phaed. 89 C, Menex. 239 B, 244 D, 245 B etc.
- Ἄργος* Alc. I. 121 A, Theag. 124 C, Leg. III. 683 C, 690 D, IV. 707 E, Epist. VIII. 354 B.
- Ἄρδιαῖος* Rep. X. 615 C.
- Ἄρειος πάγος* Phaedr. 229 D, Axioch. 367 A.
- Ἄρης* Cratyl. 404 B, 407 D, Symp. 196 D, Phaedr. 252 C, Rep. III. 390 C, Leg. II. 671 E, VIII. 833 B, XI. 920 D etc.
- Ἄρεως ἀστήρ* Tim. Locr. 97 A, Epin. 987 C.
- Ἀριστείδης* Lach. 179 A, Gorg. 526 B, Meno 94 A, Virt. 376 sq.
- Ἀριστείδης nepos* Theaet. 151 A, Theag. 130 B, Lach. 179 A etc.
- Ἀρίστιππος ὁ Κυρηνναῖος* Phaed. 59 B.
- Ἀρίστιππος ὁ Λαρισαῖος* Meno 70 B.
- Ἀριστογείτων* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἀριστόδημος ὁ Ἀριστομάχου* Leg. III. 692 B.
- Ἀριστόδημος ὁ Κυδαθηναῖος* Symp. 173 B, 218 B.
- Ἀριστόδωρος* Epist. X.
- Ἀριστοκράτης* Gorg. 472 A.
- Ἀριστόκριτος* Epist. III. 319 A.
- Ἀριστοτέλης persona* Parmenidis.
- Ἀριστοφάνης persona* Symposii; adde Apol. 19 B etc.
- Ἀριστοφῶν* Gorg. 448 B.
- Ἀρίστων* Apol. 34 A, Rep. I. 327 A, II. 368 A etc.
- Ἀρίστων Ἡγησίππου πατήρ* Epist. II. extr.
- Ἀριστῶννυμος* Rep. I. 328 B.
- Ἀρίφρων* Protag. 320 A.
- Ἀρκάδες* Symp. 193 A.
- Ἀρκαδία* Rep. VIII. 565 D.
- Ἀρμένιος* Rep. X. 614 B.
- Ἀρμόδιος* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἄρμονία* Phaed. 95 A.
- Ἄρτεμις* Theaet. 149 B, Cratyl. 406 B, Leg. VIII. 833 B.
- Ἄρτεμισιον* Menex. 241 A, Leg. IV, 707 C.
- Ἄρτοξένης* Alc. 121 B, 123 D.
- Ἀρχέδημος* Epist. II. 310 B, III. 319 A, VII. 339 A, 349 C.
- Ἀρχέλαος* Alcib. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D, 479 A, 525 D.
- Ἀρχέπολις* Cratyl. 394 C.
- Ἀρχίδαμος* Alcib. 124 A.
- Ἀρχίλοχος* Ion. 531 A, Rep. II. 364 C.
- Ἀρχῖνος* Menex. 234 B.
- Ἄρχιππος* Epist. IX. 357 D.
- Ἀρχύτης* Epist. VII. 338 C, 350 A, IX. XII. XIV.
- Ἄσια* Tim. 24 B, Alcib. 105 C, 121 A, Lys. 209 D, Gorg. 523 E, Menex. 239 E etc.
- Ἄσκληπιάδαι* Protag. 311 B, Phaedr. 270 C, Rep. III. 405 etc.
- Ἄσκληπιεῖα* Ion. 530 A.
- Ἄσκληπιός* Phaed. 118 A, Symp. 186 E, Rep. III. 406 C, 408 B, X. 599 C.
- Ἄσπασία* Menex. 235 E, 249 C.
- Ἄσσύριοι* Leg. III. 685 C.
- Ἄστυάναξ* Crat. 392 B etc.
- Ἄστύλος* Leg. VIII. 840 A.
- Ἄσωπός* Crit. 110 E.
- Ἄταλάντη* Rep. X. 620 B.
- Ἄτη* Symp. 195 D.
- Ἄτλαντικὸν πέλαγος* Tim. 24 E, Crit. 114 A.
- Ἄτλαντίς* Tim. 25 A, Crit. 108 E etc.
- Ἄτλας* Phaed. 99 C, Crit. 114 A etc.
- Ἄτρεύς* Cratyl. 395 B, Politic. 268 E.
- Ἄτροπος* Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
- Ἄττικὴ* Lach. 183 A, Menex. 237 C,

- Crit. 110 C, Leg. III. 698 A, IV. 706 A etc.
- Ἀττικιστί** Cratyl. 398 D, 410 C.
- Ἀττικός** Leg. I. 626 D.
- Ἀυτόλυκος** Rep. I. 334 A.
- Ἀυτόχθων** Crit. 114 C.
- Ἀφροδίσιος ὄρκος** Symp. 183 B.
- Ἀφροδίτη** Cratyl. 406 B, Sophist. 242 E, Phileb. 12 B, Symp. 177 E, 180 D, 196 D, 203 B, Phaedr. 242 D, 265 B, Rep. III. 390 C, Leg. VIII. 840 E.
- Ἀφροδίτης ἀστήρ** Epin. 987 B, Tim. Locr. 97 A.
- Ἀχαιμένης** Alcib. 120 E.
- Ἀχαιοί** Leg. III. 682 E, 685 E.
- Ἀχελῷος** Phaedr. 230 B, 263 D.
- Ἀχερουσιάς** Phaedr. 113 A sq.
- Ἀχέρων** Phaedr. 112 E, Axioch. 371 B.
- Ἀχιλλεύς** Apol. 28 C, Symp. 179 E, 208 D, 221 C, Protag. 340 A, Hipp. maj. 292 E, Hipp. min. 363 sqq., Ion. 535 B, Rep. III. 388 A etc.
- Βάνις** Theag. 124 D.
- Βατίεια** Cratyl. 392 A.
- Βενδίδεια** Rep. I. 354 A.
- Βίας** Protag. 343 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E, Axioch. 368 B.
- Βοιωτοί** Phaedr. 99 A, Alcib. 112 C, Symp. 182 B, Menex. 242 B, 244 D, 245 C, Leg. I. 636 B.
- Βορέας** Phaedr. 229 C, Leg. II. 661 A.
- Βρασίδης** Symp. 221 C.
- Βριάρεως** Euthyd. 299 C, Leg. VII. 795 C.
- Βρύσων** Epist. XIII. 360 C.
- Γάδειρος** Crit. 114 B.
- Γαννυμήδης** Phaedr. 255 C, Leg. I. 636 C.
- Γέλων** Epist. VII. 333 A.
- Γεώργιος** Epist. XVII.
- Γῆ** Tim. 23 D, 40 E.
- Γηροσύνης** Euthyd. 299 C, Gorg. 484 B, Leg. VII. 795 C.
- Γλαῦκος** Phaedr. 108 D.
- Γλαῦκος ὁ θαλάττιος** Rep. X. 611 C.
- Γλαύκων ὁ Ὀμηρικός** Ion. 530 D.
- Γλαύκωνες** personae Parmenidis, Symposii, Reipublicae; adde Charmidæ patrem Symp. 222 B, Theag. 128 D, Charm. 158 B, Protag. 315 A, Axioch. 364 A.
- Γοργίας** persona dialogi cognominis; adde Apol. 19 E, Phileb. 58 C, Symp. 198 C, Phaedr. 261 C, 267 A, Theag. 127 E, Menon. 70 B, 76 C, 95 C, Hipp. maj. 282 B etc.
- Γοργόνες** Phaedr. 229 D.
- Γόρτυς** Leg. IV. 708 A.
- Γύγης** Rep. II. 359 D, X. 612 B.
- Γωβρύης** Axioch. 371 A.
- Δαίδαλος** Euthyphr. 11 C, 15 B, Alcib. 121 A, Meno 97 D, Hipp. maj. 284 A, Ion. 533 A, Rep. VII. 529 E, Leg. III. 677 D.
- Δάμων** Alc. 118 C, Lach. 180 D, 197 D, 200 A, Rep. III. 400 B, IV. 424 C, Axioch. 364 A.
- Δαναίδες** Axioch. 371 E.
- Δαναός** Menex. 245 D.
- Δαρδανίη** Leg. III. 681 E.
- Δάρδανος** Hipp. maj. 293 B, Leg. III. 702 A.
- Δαρειός** Phaedr. 258 B, Lys. 212 E, Gorg. 483 D, Menex. 240 A, Leg. III. 694 C, 695 E, 698 C, Epist. VII. 332 A.
- Δᾶτις** Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
- Δεινομάχη** Alcib. 105 D, 123 C.
- Δέλτα** Tim. 21 D.
- Δελφικὸν γράμμα** Phileb. 48 C, Phaedr. 229 E, Alcib. 124 B, Hipparch. 228 D, Erast. 138 A, Charm. 164 D, Protag. 343 B, Leg. XI. 923 A.
- Δελφοί** Apol. 21 A, Phaedr. 235 D,

- 244 A, Euthyd. 299 C, Rep. IV. 427 B, Leg. V. 738 C, VI. 759 C, VIII. 828 A, IX. 856 E, 865 B, XI. 914 A, Epin. 988 A, Epist. III. 315 B.
- Δευκαλίων* Tim. 22 A, Crit. 112 A.
- Δήλιον*. Apol. 28 E, Symp. 221 A, Lach. 181 B.
- Δῆλος* Crit. 43 C, Phaed. 58 A, 59 E, Axioch. 371 A.
- Δημήτηρ* Cratyl. 404 B, Leg. VI. 782 B, Axioch. 371 E.
- Δημόδοκος* persona Theagis et inscriptio dialogi; adde Apol. 33 E.
- Δημοκράτης* Lys. 204 E sq.
- Δῆμος ἀρχηγέτης* Lys. 205 D.
- Δῆμος ὁ Πυριλάμπους* Gorg. 481 E, 513 B.
- Δημοφῶν* Lys. 207 B.
- Διαπρεπής* Crit. 114 C.
- Διδύραμβος* Leg. III. 700 B.
- Δίκη* Leg. IV. 717 D, IX. 872 E etc.
- Διοκλῆς* Symp. 222 B.
- Διομήδεια ἀνάγκη* Rep. VI. 493 D.
- Διομήδης* Alcib. 150 D, Rep. III. 389 E.
- Διονύσια* Rep. V. 475 D, Leg. I. 637 B.
- Διονυσιάς* Leg. VIII. 844 D.
- Διονύσιον* Gorg. 472 A.
- Διονύσιος ὁ γραμματιστής* Erast. 132 A.
- Διονύσιος* tyrannus maior Epist. VII. 332, VIII. 353.
- Διονύσιος* tyrannus minor Epist. I. II. III. VII. VIII. XIII.
- Διονύσιος* minoris filius Epist. VIII. 356 B.
- Διονυσόδωρος* persona Euthydemi.
- Διόνυσος* Cratyl. 406 C, Phileb. 61 B, Symp. 175 E, 177 E, Phaedr. 265 B, Leg. II. 653 D, 665 A, 671 A, III. 700 B, VII. 812 B, VIII. 844 E, Axioch. 371 E.
- Διόπομπος* Leg. VIII. 840 A.
- Δίος* Phaedr. 252 E.
- Διὸς Κόρινθος* Euthyd. 292 E.
- Διόσκουροι* Euthyd. 293 A, Leg. VII. 796 B.
- Διοτίμα* Symp. 201 D sqq.
- Δίφιλος* Cratyl. 399 A.
- Δίων* Atheniensis Menex. 234 B.
- Δίων* Syracusanus Epist. I. III. IV. VII. VIII. XIII.
- Διώνη* Symp. 180 D.
- Δράκων* Axioch. 365 D.
- Δρομοκλείδης* Epist. XVIII.
- Δρωπίδης* Charm. 157 E, Tim. 20 E.
- Δωδώνη* Phaedr. 244 B, 275 B, Leg. V. 738 C.
- Δωριεῖς* Cratyl. 409 A, Leg. III. 682 E, 684 E, 702 A.
- Δωριεύς* Leg. III. 682 E.
- Δωριστί* Lach. 188 D, Rep. III. 399 A, Leg. II. 670 B, Epist. VII. 336 C.
- Δωρίς* Epist. II. 313 A.
- Εἰλείθνια* Symp. 206 D, Leg. VI. 784 A.
- Εἰλωτες* Alcib. 122 D, Leg. VI. 776 C.
- Ἐνάβη* Ion. 535 B.
- Ἐκαέργη* Axioch. 371 A.
- Ἐκαμήδη* Ion. 538 C.
- Ἐκτωρ* Apol. 28 C, Cratyl. 392 C, 394 B, Ion. 535 B, Symp. 179 E. Rep. III. 391 B, Leg. XII. 944 A.
- Ἐλάσιππος* Crit. 114 C.
- Ἐλέα* Sophist. 216 A.
- Ἐλεάτης ξένος* persona Sophistae et Politici.
- Ἐλεατικός* Sophist. 242 D, Phaedr. 261 D.
- Ἐλένη* Phaedr. 243 A, Rep. IX. 586 C.
- Ἐλευσίς* Menex. 243 E, Axioch. 371 E.
- Ἐλίκων* Epist. XIII. 360 C.
- Ἐλλάς* Cratyl. 397 C, Symp. 209 D, Phaedr. 244 B, Gorg. 481 D, Menex. 239 A, Rep. V. 470 C, X. 606 E, Crit. 112 E, Leg. III. 692 E. IV. 707 B etc.

- Ἑλληνες Politic. 262 D, Charm. 156 D, Rep. V. 469 B, Tim. 22 B, Leg. II. 659 B, III. 693 A etc.
- Ἑλληνικὸν νόμισμα Leg. V. 742 A.
- Ἑλληνιστί Tim. 21 E, Crit. 114 B, Meno 82 B, Crat. 409 D.
- Ἑλλήσποντος Menex. 243 A, Rep. III. 404 B, Leg. III. 699 A.
- Ἐμπεδοκλῆς Theaet. 152 E, Soph. 242 D, Lys. 214 B, Gorg. 493 A, Meno 76 C, Sisyph. 389 A.
- Ἐνδυμίων Phaed. 72 B.
- Ἐπειός Ion. 533 A, Rep. X. 620 C, Leg. VII. 796 A.
- Ἐπιγένης Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
- Ἐπίδauρος Ion. 530 A.
- Ἐπικράτης Phaedr. 227 B.
- Ἐπιμενίδης Leg. I. 642 D, II. 677 D.
- Ἐπιμηθεύς Protag. 320 D, 361 C.
- Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E, Gorg. 505 E.
- Ἐρασίστρατος persona Eryxiae.
- Ἐραστος Epist. VI. XIII. 362 B.
- Ἐρατώ Phaedr. 259 D.
- Ἐρέτρια Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
- Ἐρετριεῖς Cratyl. 434 C.
- Ἐρεχθεύς Alc. 132 A, Crit. 110 A.
- Ἐρινοῦς Theaet. 143 B.
- Ἐρινύες Axioch. 371 E.
- Ἐριφύλη Rep. IX. 590 A.
- Ἐριχθόνιος Crit. 110 A.
- Ἐρμαῖ Hipparch. 228 sq.
- Ἐρμαῖα Lys. 206 D, 223 B.
- Ἐρμείας Epist. VI.
- Ἐρμῆς Cratyl. 407 E, 429 C, Protag. 322 C, Leg. XII. 941 A.
- Ἐρμονῶ ἀστήρ Tim. 38 D, Tim. Locr. 96 E, Epin. 987 B.
- Ἐρμογένης persona Cratyli; adde Phaed. 59 B.
- Ἐρμοκράτης persona Timaei et Critiae.
- Ἐρμος Rep. VIII. 566 C.
- Ἐρυξίας persona dialogi cognominis.
- Ἐρυξίμαχος persona Symposii; adde Phaedr. 268 A, Protag. 315 C.
- Ἐρυσίχθων Crit. 110 A.
- Ἐρξίασιν Alcib. 123 C.
- Ἐρως Cratyl. 420 A, Symp. 177 sqq., Phaedr. 252 B, Rep. IX. 574 D.
- Ἐσπερος Leg. VII. 821 C, Tim. Locr. 96 E.
- Ἐστία Cratyl. 401 B, Phaedr. 247 A, Leg. V. 745 B, VIII. 848 D, IX. 856 A.
- Ἐυάθλος Theag. 129 A.
- Ἐυαίμων Crit. 114 B.
- Ἐυδίκος persona Hippiae minoris; adde Hipp. maj. 286 B.
- Ἐυδοξος Epist. XIII. 360 C.
- Ἐυδωρος Meno 94 C, Virt. 378 A.
- Ἐυήνος Apcl. 20 B, Phaed. 60 D, Phaedr. 267 A.
- Ἐυήνωρ Crit. 113 C.
- Ἐυθύδημος persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 D.
- Ἐυθύδημος ὁ Διονκίους Symp. 222 B.
- Ἐυθύδημος ὁ Κεφάλου Rep. I. 328 B.
- Ἐυθύφρων persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 396 D, 399 E, 407 D, 428 C.
- Ἐυκλείδης persona Theaeteti; adde Phaed. 59 B.
- Ἐυμηλος Crit. 114 B.
- Ἐυμολπος Menex. 239 B, Rep. II. 363 C.
- Ἐυπόλεμος Cratyl. 394 C.
- Ἐυριπίδης Phaedr. 268 C, Rep. VIII. 568 A.
- Ἐυριπος Phaed. 90 C.
- Ἐυρύβατος Protag. 327 D.
- Ἐυρύβιος Epist. III. 318 C, VII. 349 E.
- Ἐυρυνκλῆς Sophist. 252 C.
- Ἐυρυνμέδων Menex. 241 E.
- Ἐυρυνπτόλεμος Axioch. 369 A.
- Ἐυρύπυλος Rep. III. 405 D, 408 A.

- Εὐρουσάκης* Alcib. 121 A.
Εὐρουσθένης Leg. III. 683 D.
Εὐρώπη Gorg. 523 E, Alcib. 105 B,
 141 B, Menex. 239 D, Tim. 24 E,
 Crit. 112 E, Min. 318 D, Leg. III.
 698 B etc.
Εὐτυχιάδης Crat. 397 B.
Εὐφημος Phaedr. 244 A.
Εὐφραῖος Epist. V.
Εὐφρόνιος Theaet. 144 C.
Ἐφεσος Theaet. 179 E; Theag. 129
 D, Ion. 541 D.
Ἐφεστιάδαι Epist. XIV.
Ἐφιάλτης Symp. 190 B, Axioch.
 368 D.
Ἐχειράτης persona Phaedonis; ad-
 de Epist. IX; 358 B.
Ἐωσφόρος Tim. 38 D, Leg. VII.
 821 C.
Ζάλμοξις Charm. 156 D.
Ζεύξιππος Protag. 318 B.
Ζεῦξις Gorg. 453 D.
Ζεύς Euthyphr. 5 E, Cratyl. 396 B,
 410 D, Symp. 190 C, 197 B, Phaedr.
 246 E, Protag. 322 C, Min. 319 C,
 Leg. I. 624 A etc.
Ζεὺς Δωδωναῖος Phaedr. 275 B.
Ζεὺς ἑλευθέριος Theag. 121 A, Eryx.
 392 A.
Ζεὺς ἔρκειος Euthyd. 302 D.
Ζεὺς Ἀνκαῖος Rep. VIII, 565 D.
Ζεὺς ξένιος Soph. 216 B, Leg. V.
 730 E, VIII. 843 A, XII. 953 E,
 965 E, Epist. VII. 329 B.
Ζεὺς Ὀλύμπιος Rep. IX. 583 B,
 Leg. XII. 950 E.
Ζεὺς ὁμόγνιος Leg. IX. 881 D.
Ζεὺς ὄριος Leg. VIII. 842 E sq.
Ζεὺς πατρῶος Euthyd. 302 D, Rep.
 III. 391 E, Leg. IX. 881 D.
Ζεὺς πολιούχος Leg. XI. 921 C.
Ζεὺς σωτήρ Rep. IX. 583 B, Epist.
 VII. 334 D.
Ζεὺς φίλιος Euthyphr. 6 B, Phaedr.
 234 E, Alc. 109 D, Gorg. 519 E,
 Min. 321 C.
Ζεὺς φράτριος Euthyd. 302 D.
Ζῆθος Gorg. 485 E, 489 E, 506 B,
 Hipp. maj. 293 B.
Ζήνων Soph. 216 A, Parm. 127 B,
 Phaedr. 261 D, Alcib. 119 A.
Ζώπυρος Alcib. 122 B.
Ζωροάστρης Alcib. 122 A.
Ἠγήσιππος Epist. II. extr.
Ἠθονόη Cratyl. 407 B.
Ἥλιος Rep. VI. 508 A, Tim. 22 C,
 Leg. VII. 821 B, XII, 945 E etc.
Ἥλις Symp. 182 B, Hipp. maj. 281
 A, min. 363 C.
Ἡρ Rep. X. 614 B.
Ἡρα Euthyphr. 8 B, Cratyl. 404 B,
 Phaedr. 253 B, Rep. II. 378 D, 381
 D, III. 390 C, Tim. 40 E, Leg. II
 672 B, VI. 774 A, Epin. 984 D,
 Axioch. 367 C.
Ἡρας ἀστήρ Tim. Locr. 96 E.
Ἡρακλεῖδαι Alc. 121 B, Menex. 239
 B, Leg. III. 685 D, V. 736 C.
Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος Ion.
 541 D.
Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος Epist.
 III. 318 sq. VII. 348 sq.
Ἡρακλεία λίθος Ion. 533 D, Tim.
 80 C.
Ἡράκλειοι στῆλαι Phaed. 109 B,
 Tim. 25 C, Crit. 108 E, 114 B.
Ἡράκλειτος Cratyl. 401 D, Theaet.
 152 E, 160 D, Sophist. 242 D,
 Symp. 187 A, Hipp. maj. 289 B,
 Rep. VI. 498 B.
Ἡρακλείτριοι Theaet. 189 E, Cratyl.
 440 C.
Ἡρακλεῶται Leg. VI. 776 C.
Ἡρακλῆς Phaed. 89 C, Symp. 177 B,
 Theaet. 169 B, 175 A, Alc. 120 E,
 Lys. 205 C, Euthyd. 297 D, 303 A,
 Gorg. 484 B, Hipp. maj. 293 A,
 Leg. III. 685 D, Axioch. 371 E.

Αίσπαι οἱ δίχα πεπρισμένοι.
 Λύγη σκιά, ἀπόκρυψις.
 Λυκαβηττὸς ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιὸν [καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσίσκ].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέρμερος ὁ διὰ πανουργιῶν φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθῆν ἐπιμεσιτῶν ἀποτεθὲν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλαγχάνειν ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερὰ τοῖς παισὶ προσωπεῖα· μορμορῦττει καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφορεῖν ἀμφοτέρων.

Μορυχαία οἰκία τις ἀπὸ Μορύχου, ἐν ἣ καὶ Ἄρτεμις μορυχαία ἀπὸ τοῦ καθιδρῦσαντος.

Μουνυχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἕτεροι τοῦ Πειραιέως.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπεσθαι.

Νεοθνής ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεοουργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ.

Νῶ ἡμεῖς, νῶϊν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ δὲ χλαμύδας κωμικὰς φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι ἐπιμελῶς.

Ἦα ἀκροδρῶν εἶδος, μήλοισ μικροῖς ἐμφερές.

Οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἴστρα συντόμως καὶ μανικῶς κινεῖται.

Ὀκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὀκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λόγιόν ἐστι πῆξις ἐστορεσμένη ξύλων, εἶτα ἐξῆς· Ὀκρίβας δὲ ὀνομάζεται.

Ὀμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι.

Ὀμόσε εἰς ταῦτὸ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὀμόγνιοι θεοί, οἷς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὀμοτέρμονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ὁμοσ γὰρ ἔχουσι τὰ τέρματα.

Ὀργᾶ ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὀργάσας μαλάξας.

Ὀργᾶς ἢ εὐγείος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία.

Ὀργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

Ὀρέξει δοῦναι, ἀποτεῖναι.

Ὀργιασταὶ οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.

Ὀρχήστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέσον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφανῆς εἰς πανήγυριν, ἐνθα Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.

Ὀσια τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά.

Ὀττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ κληδόνος.

Ὀὐκ ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Ὀὐκ ἐτός (ἔτως C) οὐκ ἐτωσίως γεγραφώς, οὐ ματαίως.

Ὀὐκ ἐν ὑπονοίᾳ· οὐκ ἐν αἰνιγμαῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὀὐχ ἦκιστα· πάνν, ὡς Πορφύριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

- νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγμένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦκιστα.
- Ὅφλειν ἠττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.
- Ὅχθας γῆς ἀναστήματα.
- Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκη τοῦτο λέγειν.
- Παιδοουργία παιδοποιία.
- Παλιναίρετα φευκτά, ἐκβλητά, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.
- Παλίμβολος ὑποπτος καὶ ὑπουλος πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μιᾷ γνώμῃ μὴ μένων.
- Παρακαταβολὴ πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.
- Παραταχθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.
- Παράστασις στάσις παρὰ τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.
- Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παρελκύσεις.
- Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.
- Παρίεμαι παραιτοῦμαι.
- Πάρνοψ ἀκρίδος εἶδος.
- Πάρνης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.
- Παρόν ἐξόν, δυνατόν, δέον.
- Πατρούχου παρθένου τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.
- Πατρονομούμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρώμενοι ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.
- Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.
- Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παῖδα ἢ γυναῖκα.
- Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.
- Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἔτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.
- Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.
- Πενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις.
- Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες· καὶ περιμόντες.
- Περιεῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπεντικῶς καὶ φυλακτικῶς.
- Πεττεῖα ἢ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἐστὶν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.
- Πλέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.
- Πλημμέλεια πολλὴ ἀμέλεια.
- Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.
- Ποικιλτικὴ ποικίλον ὑφασμα ἢ ὑφαντικὴ ποικίλων.
- Πομπὴ ἀπόπεμψις.
- Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.
- Πόρκος κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.
- Ποτνιόμενος ἐπικαλούμενος σὺν λύπῃ.
- Πρανὲς κάταντες.
- Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἠθους ἢ πρόφασις.
- Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλεχος καὶ ἔδρασμα, οἶον παραμένον τι ὄν.

Προσέπαισε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

Πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας· τὸ τῆς
Ἄγρας θεσμοφόριον Ἀρτέμιδος
δηλοῖ.

Πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτή-
σις.

Προβολή γραφή κατὰ τῶν συνο-
φαντούντων.

Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.

Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρῶ· ἔτι· ὄρθρου βαθείος.

Πυρῶν φλέγων [ἦ] καίων.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Λάκωσιν, δύο καθ' ἕκαστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.

Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον,
ῤάδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῤᾶ-
στον ὑπερθετικόν.

Ῥαψοδοὶ ὑποκριταὶ ἐκῶν.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρὸς.

Ῥῆτραι συνθῆκαι λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἢ ῤυσόν.

Ῥύμμα ἀπορύπτον ἢ σμῆχον.

Ῥυμβεῖν ῤομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῤόμβου.

Σαρδώνιος γέλωσ ὁ προσποίη-
τος ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς τῆς νήσου.

Σατυρικὰ δράματα· πλείονα ἢν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διά-
χυσιν.

Σηκὸς ἔκλυσις τριγῶν περιεχο-
μένη.

Σισύρα αἰγείον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκεκροδυλημένος.

Σκιωρίται λόχος ἀνδρῶν ἑξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευ-
ταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασιζόμενος.

Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.

Σκολύθρια ταπεινὰ διαφορία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θρανία καλοῦσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δίκηλλαν, οἱ δὲ
ἀξίνην καλοῦσιν.

Σπαργῶσα σπαραττομένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ θεομένη ἐκκρίσεώς
τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε
κατὰ κορυφήν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.

Στροφνὸν στερεόν.

Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στε-
ρεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν
ἀποπιέσματα, οἷς ἀντὶ ὄψων
ἐχρῶντο.

Στρατεία ἢ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ
πάλη· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχον τάγμα·
στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ
πλήθος τῶν στρατιωτῶν, λέγε-
ται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήδειον.

Στρόφιγγες οἱ τῶν θυρῶν στρο-
φεῖς.

Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος,
ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.

Συμβιβάσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

Συνέριθοι συνεργοί.

Συνέμπορος συνοδοιπóρος.

Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ
τινος ὡσπερ σπασμοῦ.

Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἢ πε-
ριφέρεια ἢ εἰς λίθου βολήν.

Σφεδανὸν καταπληκτικόν, πολε-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὥσπερ
διεσφηνωμένοι ὑπὸ πικνότητος
καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ
σφριγανὸν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματιζόμενος προσποιού-
μενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδούμενοι· ἔθος
τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ται-
νίας.

Ταλασιουργία ἢ περὶ τῶν ἐρίων
ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαί· ἑτεροφορεῖ-
σθαί.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρευμέ-
νοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγριωμένοι καὶ
ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγ-
γεσθαί· εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκε-
κανυμένος ἢ κεκακωμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυ-
σίαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὁρῶν στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθης ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θαυμαστὰ καὶ
παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων πραγματευόμενος, ἐν-
διατρίβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθὶς δὲ ἢ τῷ θείῳ
ἀνάλογος.

Τήν ἀλωπεκῆν· τὴν πανουργίαν.

Τήν λῆξιν· τὸν κληρὸν.

Τίδητα ἔχων στρέφη ἀντὶ τοῦ
ἐνδιατρίβεις.

Τιμαλφέστατον τιμὴν πολλὴν
εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐ-
ρίσκειν ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος
ἀλφειβοίας καλεῖ τὰς εὐρίσκού-
σας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἶομαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ
πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηρὴ πῆγμα μετέω-
ρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς
παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον·
Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραννω-
θῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποικι-
λώτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων,
διασύρων.

Ἵθνεῖς ὑκόν τι καὶ ζωῶδες
ποιεῖς.

Ἵμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέ-
ξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ
τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς
ἐν α' Πολιτείας.

Ἵπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ἵπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ
ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ἵπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγ-
μα.

Ἵποκορίζεσθαι πρὸς κόρην
ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦν-
τα, οἷον ἱππάριον, πατρί-
διον.

Φαληρικὸν ἱππόδρομον Ἀθή-
νησιν.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ
δὲ λέγειν ἐτέρῳ δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πί-
νοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ
τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κό-
λασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἀλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, ῥάδιον, εὐτελές.

Φελλία χωρία λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθόη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγω-
γῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαθίσκοι.

- Λυσίας* Phaedr. passim, Clitoph. 406 A, 410 E, Rep. I. 328 B.
Λυσικλείδης Epist. II. 315 A.
Λυσίμαχος persona Lachetis; adde Theaet. 151 A, Theag. 130 A, Menon. 94 A, Virt. 377 D.
Λύσις persona dialogi cognominis.
Λωτοφάγοι Rep. VIII. 560 C.
- Μάγνητες* Leg. VIII. 848 D, IX. 860 E, XI. 919 D, XII. 946 B.
Μαγνήτης λίθος Ion. 533 D.
Μαπαρεύς Leg. VIII. 838 C.
Μακάρων νῆσοι Symp. 179 E, Gorg. 523 B, Rep. VII. 519 C, 540 B.
Μακεδονία Alc. II. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D sq.
Μαντινικὴ ξένη Symp. 201 D etc.
Μαραθῶν Menex. 240 C, Leg. III. 698 E, IV. 707 C.
Μαργίτης Alcib. 147 C.
Μαριανδυνοί Leg. VI. 776 D.
Μαρσύας Symp. 215 C, Euthyd. 285 D, Rep. III. 399 E, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Μαχάων Ion. 538 C.
Μέγαρα Phaedr. 59 C, 99 A, Crit. 53 B, Theaet. 142 C, Phaedr. 227 D, Eryx. 392 B.
Μεγαρεῖς οἱ ἐν Σικελίᾳ Leg. I. 630 A.
Μεγαροῖ μάχη Rep. II. 368 A.
Μέγιλλος persona Legum et Epinomidis.
Μειδίας Alcib. 120 A.
Μελαμποδίδαι Ion. 538 E.
Μελανίππη Symp. 177 A.
Μέλῃς Gorg. 502 A.
Μελησίας persona Lachetis; adde Theag. 130 A, Menon. 94 C, Virt. 378 A.
Μέλητος Euthyphr. 2 B, 5 A, 15 E, Apol. 23 E, Theaet. 210 D.
Μέλισσος Theaet. 180 E, 183 E.
Μελίτη Parmen. 126 C.
- Μενέλαος* Symp. 174 C, Euthyd. 288 C, Rep. III. 408 A.
Μενέξενος persona dialogi cognominis et Lysidis; adde Phaedr. 59 B.
Μενοίτιος Rep. III. 388 D, Leg. XII. 944 A.
Μένων persona dialogi cognominis.
Μεσσήνη Alc. 122 D, Leg. III. 683 C, 690 D, 698 E, VI. 777 C, Epist. VIII. 354 B.
Μήδεια Euthyd. 285 C.
Μήδοι Menex. 239 D, Leg. III. 695 A, Epist. VII. 332 A.
Μήστωρ Crit. 114 C.
Μῆτις Symp. 203 B.
Μητίων Ion. 533 A.
Μητρόβιος Euthyd. 272 C, Menex. 235 E.
Μητρόδωρος Ion. 530 C.
Μίδας Phaedr. 264 C, Rep. III. 408 B, Leg. II. 660 E.
Μίθαικος Gorg. 518 B.
Μίνκος Lys. 204 A.
Μιλήσιοι Leg. I. 636 B.
Μιλτιάδης Gorg. 503 C, 516 D, Axioch. 368 D.
Μίνως Apol. 41 A, Gorg. 523 E, 526 C, Min. 318 D—321 B, Leg. I. 624 B, 630 D, 632 D, IV. 706 A, Epist. II. 311 A, Axioch. 371 B.
Μνήμη Euthyd. 275 D.
Μνημοσύνη Theaet. 191 D, Crit. 108 D.
Μνησεύς Crit. 114 B.
Μνησίθεος Cratyl. 395 E.
Μοῖραι Symp. 206 D, Rep. X. 617 C, Leg. VII. 799 B, XII. 960 C.
Μορυχία οἰκία Phaedr. 227 B.
Μούσαι Cratyl. 406 A, Theaet. 191 D, Symp. 187 D, 197 A, Phaedr. 237 A, 245 A, 259 B, 262 D, 265 B, Alcib. 108 C, Ion. 534 B, Rep. VIII. 545 D, Tim. 47 D, Crit. 108 C, Leg. II. 653 D, 654 C, III. 682

- A, VI. 775 B, 783 A, VII. 796 E, 817 D etc.
Μουσαῖος Apol. 41 A, Protag. 316 D, Ion. 536 B, Rep. II. 363 C, 364 E.
Μυρίνη Cratyl. 392 A.
Μυρτίλος Cratyl. 395 C.
Μυρτώ Alcyon c. 8.
Μυρωνίδης Epist. XIII. 363 E.
Μυσῶν ἔσχατος Theaet. 209 B.
Μύσων Protag. 343 A.
Μυτιλήνη Protag. 346 D, Menex. 243 C.
Μῶμος Rep. VI. 487 A.
Νάξος Euthyphr. 4 C.
Ναύκρατις Phaedr. 274 C.
Ναυσικύδης Gorg. 487 C.
Νεῖλος Phaedr. 257 E, Politic. 264 C, Tim. 21 E, Leg. XII. 953 E.
Νεμέα Theag. 128 E, Lys. 205 C, Leg. XII. 950 E.
Νέμεσις Leg. IV. 717 D, Tim. Locr. 104 E.
Νεοπτόλεμος Hipp. maj. 286 A.
Νέστωρ Symp. 221 C, Phaedr. 261 B, Hipp. maj. 286 B, min. 364 C, Ion. 537 A, Leg. IV. 711 E, Epist. II. 311 B, Eryx. 394 B.
Νηΐθ Tim. 21 E.
Νηρηῆδες Crit. 116 E.
Νικηράτος Lach. 200 D, Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικίας ὁ Ἡροσκαμάνδρου Theag. 129 B.
Νικίας ὁ Νικηράτου persona Lachetis; adde Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικόστρατος Apol. 33 E.
Νίνος Leg. III. 685 C.
Νιόβη Rep. II. 380 A, Tim. 22 A.
Νύμφαι Phaedr. 230 B, 241 E, 263 D, 278 B, Leg. VII. 815 C.
Ξανθίας Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ξανθίππη Phaed. 60 A, Alcyon c. 8.
Ξάνθιππος Alc. 104 B, Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Ξάνθος Cratyl. 392 A.
Ξενοφάνης Sophist. 242 D sq.
Ξέρξης Alc. 105 C, 121 B, 123 C, Gorg. 483 D, Rep. I. 336 A, Leg. III. 695 E, Axioch. 371 A.
Ὀδυσσεύς Apol. 41 B, Phaed. 94 D, Phaedr. 261 B, Alc. 112 B, Hipp. min. 363 B—371 E, Ion. 535 B, Rep. I. 334 A, X. 620 C, Leg. IV. 707 E, Epist. II. 311 B.
Οἶαγρος Symp. 179 D.
Οἰδίπους Alc. II. 138 B, 141 A, Leg. VIII. 838 C, XI. 931 B.
Οἰνόη Protag. 310 C.
Οἰνοπίδης Erast 132 A.
Οἰνόφυντα Menex. 242 B.
Ὀλυμπία Phaedr. 236 B, Hipp. min. 368 B, Leg. XII. 950 E, Epist. II. 310 D, VII. 350 B.
Ὀλύμπια Phaedr. 256 B, Hipp. min. 363 C, Rep. IX. 583 B, Leg. VII. 807 C, 822 B, VIII. 840 A.
Ὀλύμπιον Phaedr. 227 B.
Ὀλυμπιονῆται Rep. V. 465 D.
Ὀλύμπιοι θεοί Leg. IV. 717 A, V. 727 E.
Ὀλυμπος Leg. X. 904 E, Epin. 977 B.
Ὀλυμπος ὁ ἀγλήτης Symp. 215 C, Ion. 533 B, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Ὀμηρεῖοι Theaet. 179 E, Cratyl. 407 A.
Ὀμηρίδαι Phaedr. 252 B, Ion. 530 D, Rep. X. 599 E.
Ὀμηρος Apol. 41 A, Cratyl. 391 D, 394 C, 402 B, 407 A, Theaet. 152 E, 160 D, Symp. 174 B, 209 D, Phaedr. 243 A, 278 C, Alc. 112 B, II. 147 C, Hipparch. 328 B, Protag. 311 D, 316 D, Hipp. min. 363 B, Ion. 530 B, Rep. I. 334 B, II. 379 D, III. 393 D, 396 E, 404 B, X.

- 595 B, 598 D, 599 C, 605 C, 607 A, 612 B, Leg. II. 658 B, IX. 858 E, Eryx. 403 D.
- Ὀπικοί** Epist. VIII. 353 E.
- Ὀρέστης** Cratyl. 394 E, Alc. II. 143 D etc.
- Ὀρθαγόρας** Protag. 318 C.
- Ὀρφεύς** Apol. 41 A, Cratyl. 400 C, Symp. 179 D, Protag. 315 A, 316 D, Ion. 533 C, 536 B, Rep. II. 364 E, X. 620 A, Leg. III. 677 D, VIII. 829 E.
- Ὀρφικοί βίοι** Leg. VI. 782 D.
- Ουρανία** Symp. 180 D, 187 D, Phaedr. 259 D.
- Ὀυρανός** Euthyphr. 6 A, Cratyl. 396 B, Symp. 180 D, Rep. II. 377 E, Tim. 40 E.
- Παιάν** Leg. II. 664 C.
- Παίων** Crit. 108 C, Leg. III. 700 B.
- Παλαμήδης** Apol. 41 B, Phaedr. 261 D, Rep. VII. 522 D, Leg. III. 677 D, Epist. II. 311 B.
- Παλλάς** Cratyl. 406 D.
- Παμφυλία** Rep. X. 615 C.
- Πάν** Cratyl. 408 C, Phaedr. 263 D, 279 B.
- Πᾶνες** Leg. VII. 815 C.
- Παναθήναια** Euthyphr. 6 C, Parmen. 127 B, Hipparch. 228 B, Ion. 530 B.
- Πάνδαρος** Rep. II. 379 E, III. 408 A.
- Πανοπεύς** Ion. 533 A, Rep. X. 620 C.
- Πάνοπος κρήνη** Lys. 203 A.
- Πάραλος ὁ Δημοδόκου** Apol. 33 E.
- Πάραλος ὁ Περικλέους** Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
- Παράμονος** Epist. XV.
- Παρμενίδης** persona dialogi cognominis; adde Theaet. 152 E, 180 E, 183 E, Soph. 217 C, 237 A, 241 D, 242 C, Symp. 195 C.
- Πάρνης** Crit. 110 E.
- Πατροκλῆς** Euthyd. 297 E.
- Πάτροκλος** Apol. 23 C, Symp. 180 A, 208 D, Ion. 537 A, Rep. III. 391 B, 406 A, Leg. XII. 944 A.
- Πανσανίας** persona Symposii; adde Protag. 315 D.
- Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος** Epist. II. 311 A.
- Πειραιεύς** Menex. 243 E, Rep. I. 327 A, IV. 439 E, Epist. VII. 324 C.
- Πειρίδους** Rep. III. 391 C.
- Πεισίστρατος** Hipparch. 228 B, Theag. 124 D.
- Πελλίας** Symp. 179 B.
- Πελοπίδαι** Rep. II. 380 A, Leg. III. 685 D.
- Πελοπόννησος** Leg. III. 685 B, IV. 708 A, Epist. VII. 333 B sqq.
- Πέλοψ** Cratyl. 395 C, Menex. 245 D, Hipp. maj. 293 B.
- Πενία** Symp. 203 B.
- Πεντελικὸς λίθος** Eryx. 394 E.
- Πεπάρηθος** Alcib. 116 D.
- Περδίκκας** Theag. 124 D, Gorg. 471 A, Rep. I. 336 A, Epist. V.
- Περίανδρος** Theag. 124 D, Rep. I. 336 A, Epist. II. 311 A.
- Περικλῆς** Symp. 215 E, 221 C, Phaedr. 269 A, 270 A, Alc. 104 B, 105 B, 118 D, 122 A, II. 144 B, Theag. 126 A, Protag. 315 A, 320 A, 329 A, Gorg. 455 E, 472 B, 503 C, 515 E, 516 D, 519 A, Meno 94 A, Menex. 236 B, Epist. II. 311 A, Virt. 377 D.
- Πέρσαι** Alcib. 120 A — 122 C, Lach. 191 C, Menex. 239 C — 241 B, Min. 316 A, Leg. I. 637 D, 642 E, III. 693 A, 695 A, 699 E, Epist. VII. 332 B.
- Περσεύς** Alc. 120 E.
- Περσικὴ ζώνη** Hipp. min. 368 C.
- Πέγασος** Phaedr. 229 D.
- Πηλεύς** Theag. 124 C, Rep. III. 391 C, Leg. XII. 944 A.
- Πηνελόπη** Phaedr. 84 A, Alc. 112 B.
- Πιττεύς** Euthyphr. 2 B.

- Πιττακός** Protag. 339 C — 347 A,
 Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E.
Πλαταιαί Lach. 191 C, Menex. 241
 C, 245 A, Leg. IV, 707 C.
Πλάτων Apol. 34 A, 38 B, Phaed.
 59 B, Epist. II. 314 C, VII. 330 A.
Πλειάδες Axioch. 370 C.
Πλούτος Leg. I. 631 C, VII. 801.
Πλούτων Cratyl. 402 D, 403 E, Gorg.
 523 A, Axioch. 371 A.
Πλούτωνος μήν Leg. VIII. 828 D.
Πνύξ Crit. 112 A.
Ποιναί Axioch. 372 A.
Πολέμαρχος persona Reipublicae;
 adde Phaedr. 257 B.
Πολύγνωτος Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Πολύειδος Epist. II. 311 A.
Πολύκλειτος Protag. 311 C, 328 C.
Πολυκράτης Meno 90 A.
Πολυμνία Symp. 187 D.
Πολύξενος Epist. II. 310 C, 314 C,
 XIII. 360 C.
Πόντος Gorg. 511 D, Leg. VII. 804 E.
Πόρος Symp. 203 B.
Ποσειδών Cratyl. 402 D, Gorg. 523
 A, Rep. III. 391 C, Crit. 113 D,
 119 D.
Ποτίδαια Apol. 28 E, Symp. 221 A,
 Charm. 153 A.
Πουλυδάμας Rep. I. 338 C.
Πουλυτίων Eryx. 394 B, 400 B.
Πράμνιος οἶνος Ion. 538 C, Rep.
 III. 405 E.
Πρίαυος Ion. 535 B, Rep. III. 388 B.
Πρόδικος persona Protagorae; adde
 Apol. 19 E, Cratyl. 384 B, Theaet.
 151 B, Symp. 177 B, Phaedr. 267
 B, Theag. 127 E, Charmid. 163 D,
 Lach. 197 D, Euthyd. 277 E, 305
 C, Meno 75 E, 96 E, Hipp. maj.
 282 C, Rep. X. 600 C, Eryx. 397
 D — 399 E, Axioch. 366 B, 369 B.
Προκλής Leg. III. 683 D.
Προμηθεύς Politic. 274 C, Phileb.
 16 C, Protag. 320 D, 361 D, Gorg.
 523 D, Epist. II. 311 B.
Πρωταγόρας persona dialogi cogno-
 minis; adde Cratyl. 386 A — 391
 C, Theaet. 152 A — 172 A, 183 C,
 Soph. 232 D, Phaedr. 267 C, Eu-
 thyd. 286 C, Meno 91 D, Hipp.
 maj. 282 D, Rep. X. 600 C.
Πρώταρχος persona Philebi.
Πρωτεύς Euthyphr. 15 D, Euthyd.
 288 B, Ion. 541 E.
Πτέρως Phaedr. 252 C.
Πυθαγόρας Rep. X. 600 A.
Πυθαγόρειοι Rep. VII. 530 D, Epist.
 XIII. 360 B.
Πυθία Apol. 21 A, Rep. V. 461 E,
 VII. 540 C, Leg. XI. 923 A, XII.
 947.
Πυθιάς νίκη Lys. 205 C, Leg. VII.
 807 C.
Πυθικός νομοθέτης Leg. I. 632 D,
 633 E.
Πυθόδωρος persona Parmenidis
 adde Alcib. 119 A.
Πυθουκλείδης Alcib. 118 C, Protag.
 316 E.
Πυθουκλής Phaedr. 244 A.
Πυθώ Alcib. 129 A, Gorg. 472 A,
 Leg. XII. 950 E, Axioch. 367 C.
Πυριλάμπης Charm. 158 A, Gorg.
 481 D, 513 B.
Πυριφλεγέθων Phaedr. 113 B, 114 A.
Πύρρα Tim. 22 A.
Πῶλος pers. Gorgiae; adde Phaedr.
 267 B, Theag. 128 A.
Ραδάμανθης Apol. 41 A, Gorg. 523
 E, Min. 318 D, Leg. I. 624 B, XII.
 948 B, Axioch. 371 B.
Ρέα Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
Σάις Tim. 21 E.
Σαλαμίσ Apol. 32 C, Alcib. 121 B,
 Menex. 241 A, 245 A Leg. III.
 698 C, IV. 707 C.

- Σαννίων** Theag. 129 D.
Σαπφώ Phaedr. 235 C.
Σάραμβος Gorg. 518 B.
Σαρδάνιος γέλως Rep. I. 337 A.
Σάρδεις Menex. 240 A.
Σάτυροι Politic. 291 A, 303 C, Symp. 215 B, 221 D, Leg. VII. 815 C.
Σάτυρος Protag. 310 C.
Σαυροματίδες Leg. VII. 804 E.
Σειληνοί Symp. 215 B, 222 D, Leg. VII. 815 C.
Σειρήνες Cratyl. 403 D, Symp. 216 A, Phaedr. 259 A, Rep. X. 617 B.
Σελήνη Rep. II. 364 E, Leg. VII. 821 C.
Σερίφιος Rep. I. 330 A.
Σίβυλλα Phaedr. 244 B, Theag. 124 D.
Σιδώνιος Leg. II. 663 E.
Σικελαι Μούσαι Sophist. 242 D.
Σικελία Phaedr. 111 E, Theag. 129 C, Gorg. 518 B, Hipp. maj. 282 E, Menex. 242 E, Rep. X. 599 E, Epist. II. III. VII. VIII, Eryx. 393 A.
Σικελιώται Hipp. maj. 283 C, Epist. III. 319 D, VII. 327 B, VIII. 354 D, Eryx. 393 D.
Σικελός άνήρ Gorg. 493 A.
Σιμίας persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Phaedr. 242 B, Epist. XIII. 363 A.
Σιμοίς Protag. 340 A.
Σιμωνίδης Protag. 316 D, 339 A, Hipparch. 228 C, Rep. I, 331 D, 335 E, Epist. II. 311 A.
Σίσυφος Apol. 41 B, Gorg. 525 E, Axioch. extr.
Σίσυφος persona dialogi cognominis.
Σκαμάνδριος Cratyl. 392 B.
Σκάμανδρος Cratyl. 392 A, Protag. 340 A.
Σκείρων Theaet. 169 A.
Σκελλίας Gorg. 472 A.
Σκόπας Protag. 339 A.
Σκύνθαι Lach. 191 A, Euthyd. 299 E, Gorg. 483 D, Menex. 239 E, Rep. IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII. 795 A, Eryx. 400 B.
Σκόλλα Rep. IX. 588 C, Epist. VII. 345 D, Axioch. 369 C.
Σμικρίων Cratyl. 429 E.
Σόλων Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, 278 C, Erast. 133 C, Charm. 155 A, Lach. 188 B, Protag. 343 A, Hipp. maj. 285 E, Rep. VII. 536 C, X. 599 E, Tim. 20 E — 25 E, Crit. 108 D, 113 A, Leg. IX, 858 E, Epist. II. 311 A.
Σούνιον Crit. 43 D.
Σούς Cratyl. 412 B.
Σοφοκλής Phaedr. 268 C, Rep. I. 329 B.
Σπάρτη Leg. I. 637 A, VI. 753 A, 778 D, VII. 806 C.
Σπερχειός Rep. III. 391 B.
Σπένσιππος Epist. II. 314 E, XIII. 361 E.
Στειριακή όδος Hipparch. 229 A.
Στέφανος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Στησίλεως Lach. 183 D.
Στησίμβροτος Ion. 530 D.
Στησίχορος Phaedr. 243 A, 244 A, Rep. IX. 586 C, Epist. III. 319 E.
Στρατόνικος Sisyph. 387 A.
Στύξ Phaedr. 113 C, Rep. III. 387 B.
Συρακοσία τράπεζα Rep. III. 404 D, Epist. VII. 326 B.
Συρακόσιοι πρέσβεις Eryx. 392 D.
Συρακοῦσαι Leg. I. 638 B, Epist. II. 312 A, III. 315 D, VII. VIII etc.
Συρία Epinom. 987 A.
Σύριος νομοθέτης Epinom. 987 B.
Σφαγία Menex. 242 C.
Σωκράτειοι λόγοι Epist. XIII. 363 A.
Σωκράτης Euthyphr. 2 A, Apol. 28 E, 32 A, Crit. 52 B, Phaedr. 60 A, 116 A, Cratyl. 384 B, Theaet. 143 E, 149 A, Alc. 121 A, Symp. 215

- A — 222 A, Phaedr. 229 A, Lach. 181 B, Euthyd. 297 E, Meno 96 D, Menex. 235 E, Epist. II. 314 C, VII. 325 B, XI. 358 E etc.
- Σωκράτης ὁ νεώτερος** persona Politici; adde Theaet. 147 D, Sophist. 218 B.
- Σωσίας** Cratyl. 397 B.
- Σωτήρι τὸ τρίτον** Charm. 167 B, Rep. IX. 583 B.
- Σωφρονίσκος** Alcib. 131 E, Euthyd. 297 E, Lach. 180 E, Hipp. maj. 288 B.
- Τάλως** Min. 320 C.
- Τάναγρα** Alcib. 112 C, Menex. 242 A.
- Τάνταλος** Euthyphr. 11 D, Cratyl. 395 D, Protag. 315 C, Gorg. 525 E, Axioch. 371 E.
- Τάρας** Leg. I. 637 B, Epist. VII. 339 D, 350 A.
- Τάρταρος** Phaed. 112 A — 114 B, Gorg. 524 A—526 B, Axioch. extr.
- Ταυρέας** Charm. 153 A.
- Τειρεσίας** Alcib. 151 B, Meno 100 A, Epist. II. 311 A.
- Τελαμών** Apol. 41 B.
- Τερψιχόρα** Phaedr. 259 C.
- Τερψίων** persona Theaeteti; adde Phaed. 59 B.
- Τηθύς** Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E, 180 D, Tim. 40 E.
- Τηλέμαχος** Leg. VII. 804 A.
- Τήλεφος** Phaed. 108 A.
- Τήμενος** Leg. III. 683 D, 692 B.
- Τήριλλος** Epist. XIII. 363 C.
- Τίμαιος** persona dialogi cognominis et Critiae.
- Τίμαρχος** Theag. 129 A.
- Τιμόθεος** Epist. XIII. 363 A.
- Τίμων** Epist. XIV.
- Τίσανδρος** Gorg. 487 C.
- Τισίας** Phaedr. 267 A, 273 E, Epist. VII. 349 C.
- Τίσων** Epist. XIII. 363 C.
- Τιτανική φύσις** Leg. III, 701 C.
- Τιτνός** Gorg. 525 E, Axioch. 371 E.
- Τριπτόλεμος** Apol. 41 A, Leg. VI. 782 B.
- Τροία** Apol. 28 C, 41 B, Cratyl. 391 E, 395 A, Phaedr. 243 A, Alc. II. 149 C, Hipp. maj. 286 A, min. passim, Rep. III. 405 E, 408 A, IX. 586 C, Leg. III. 682 D, 685 C, IV. 711 E, Epist. XII. 359 D.
- Τροφώνιος** Axioch. 367 C.
- Τύννιχος** Ion. 534 D.
- Τυρρηνία** Tim. 25 B, Crit. 114 C, Leg. V. 738 C.
- Τυρταῖος** Leg. I. 629 A, II. 667 A, IX. 858 E.
- Τυφών** Phaedr. 230 A.
- Υδρα** Rep. IV. 426 E.
- Υπερβόρειοι** Charm. 158 B, Axioch. 371 A.
- Φαέθων** Tim. 22 C.
- Φαίαξ** Eryx. 392 A.
- Φαῖδρος** persona dialogi cognominis et Symposii; adde Protag. 315 C.
- Φαίδων** persona dialogi cognominis.
- Φαιδωνίδης** Phaed. 59 B.
- Φαιναρέτη** Theaet. 149 A, Alc. 131 E.
- Φαληρόθεν** Symp. 172 A.
- Φανοςθένης** Ion. 541 D.
- Φαρμάκεια** Phaedr. 229 C.
- Φαρσάλιοι** Sisyph. 387 C.
- Φᾶσις** Phaed. 109 B.
- Φάσων** Protag. 310 A.
- Φειδίας** Protag. 311 E, Meno 91 D, Hipp. maj. 290 A.
- Φειδόστρατος** Hipp. maj. 286 B.
- Φερεικράτης** Protag. 327 D.
- Φερρέφαττα** Cratyl. 404 C.
- Φερσεφόνη** Cratyl. 404 C, Meno 81 B.
- Φήμιος** Ion. 533 C.
- Φθία** Crit. 44 B, Theag. 124 C.
- Φίλαγρος** Epist. XIII. 363 B.

Φιλαίδης Epist. XIII. 363 B.
 Φίληβος persona dialogi cognominis.
 Φιλημονίδης Theag. 129 B.
 Φιλήμων Theag. 129 B.
 Φιλιππίδης Protag. 315 A.
 Φίλιππος Symp. 172 B.
 Φιλιστίδης Epist. III. 315 E.
 Φιλιστίων Epist. II. 314 D.
 Φιλόλαος Phaed. 61 D.
 Φιλόμηλος Protag. 315 A.
 Φιλωνίδης Epist. IX. 357 E.
 Φλιάσιοι Phaed. 57 A.
 Φοίνικες Rep. III. 414 C, IV. 436 A,
 Leg. V. 747 C, Epist. VIII. 353 E.
 Φοίνιξ ὁ Ἀμύντορος Rep. III. 390
 E, Leg. XI. 931 B.
 Φοίνιξ ὁ Φιλίππου Symp. 172 B.
 Φόρκυς Tim. 40 E.
 Φορωνεύς Tim. 22 A.
 Φρύγες Cratyl. 410 A, Politic. 262 E.
 Φρυγιστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A.
 Φρύνιχος Min. 321 A.
 Φρυνίων Epist. IX. 358 B.
 Φρυνώνδας Protag. 327 D.
 Φωκλίδης Rep. III. 407 A.
 Χαιρέδημος Euthyd. 297 E sq.

Χαιρεφῶν persona Charmidae, Gor-
 giae, Alcyonis, adde Apol. 20 E.
 Χαριτες Theaet. 152 C; Leg. III.
 682 A.
 Χαρμαντίδης Rep. I. 328 D.
 Χαρμίδης persona dialogi cognomi-
 nis; adde Theag. 128 D, Protag.
 315 A, Symp. 222 B, Axioch. 364 A.
 Χάρυβδις Epist. VII. 346 E.
 Χαρωνδας Rep. X. 599 E.
 Χείρων Hipp. min. 371 D, Rep. III.
 391 D.
 Χίλων Protag. 343 A.
 Χίμαιρα Phaedr. 229 D, Rep. IX.
 588 C.
 Χίος Euthyd. 271 C.
 Χρύσης Rep. III. 393.
 Χρύσιππος Cratyl. 395 B.
 Ὀκεανός Theaet. 152 E, 180 D, Cra-
 tyl. 402 B, Tim. 40 E.
 Ὀπις Axioch. 371 A.
 Ὀρείθνια Phaedr. 229 B.
 Ὀρομάξης Alcib. 122 A.
 Ὀρωπία Crit. 110 E.
 Ὄτος Symp. 190 B.

INDEX SCRIPTORUM

in dialogis et appendice laudatorum.

- Αισχίνης ὁ ῥήτωρ* App. 210. 222.
Αισχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ Καλλία App. 329.
Αισχόλος Rep. VIII. 563 C. *Γλαύκῳ Ποτινιῇ* App. 236. *Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις* v. 2 Euthyd. 291 D; v. 592 — 594 Rep. II. 361 B, 362 A; App. 335. *Νιόβῃ* Rep. II. 380 A, III. 391 E. *Ξαντρίαις* Rep. II. 381 D? *Ὅπλων κρίσει* Rep. II. 383 B? *Τηλέφῳ* Phaed. 108 A.
Αἴσωπος Alc. 123 A; App. 274. 281.
Ακουσίλαος Conv. 178 C.
Ἄλεξις App. 329.
Ἄλκαϊος App. 261.
Ἄλκμαίων App. 281.
Ἄμφις Ἄηκοῦ App. 319.
Ἀνακρέων Theag. 125 D.
Ἀναξαγόρας Phaed. 72 C, 97 C; Cratyl. 400 A, 409 A; App. 308.
Ἀνατόλιος App. 192.
Ἀντίμαχος App. 268.
Ἀπολλόδωρος App. 227.
Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐρυθραῖος App. 270.
Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος App. 361.
Ἀραρώς App. 227.
Ἀρίσταρχος App. 381.
Ἀριστείδης App. 272.
Ἀριστόξενος App. 302; *περὶ μουσικῆς ἀκροάσεως* App. 234; *ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ* App. 226.
Ἀριστοτέλης App. 196. 208. 246. 263. 277. 281. 295. 299. 304. 307. 313. 366. 367. 381. 396; *διδασκαλίαις* 226; *ἠθικοῖς μεγάλοις* 347; *ἠθικοῖς Νικομαχείοις* 233. 275. 347; *κατηγορίαις* 200; *λογικῇ πραγματείᾳ* 324; *περὶ οὐρανοῦ* 369; *φυσικῆς ἀκροάσεως γ'* 296.
Ἀριστοφάνης App. 250. 346. 371.
Ἀμφιαράῳ 287. *Βαβυλωνίοις* 234. *Βατράχοις* 226. 295. 347? *Γεωργοῖς* 226. 295. *Γῆρα* 327. *Γηρυτάδῃ* 255. 341. *Δαιταλεῦσιν* 327. *Δράμασιν* 228. *Εἰρήνῃ* 227. 244. 286. *Ἐκκλησιαζούσαις* 347. *Θεσμοφοριαζούσαις* 285. 288. *Θεσμοφοριαζούσαις δευτέραις* 236. *Ἰππεῦσιν* 245. *Δυσιστράτῃ* 334. *Νεφέλαις* Apol. 19 C; Conv. 221 B; App. 250. 406. *Νεφέλαις α'* 395. *Ὄρνισιν* 228. *Πελαργοῖς* 226. *Πλούτῳ* 251. 294. *Προαγῶνι* 292. *Σκηναῖς καταλαμβανούσαις* 227. *Σφηξίν* 228. 251. *Ταγηνισταῖς* 255. 295. *Τελμισσεῦσιν* 228. 286. *Τριφάλῃτι* 232. *Ὠραῖς* 228.
Ἀριστάννυμος Ἡλίῳ φιγοῦντι App. [227].
Ἀρχέλαος App. 225.
Ἀρχίλοχος Rep. II. 365 C; Eryx. 397 E; App. 291. 326.
Ἀρχιμήδης App. 290.
Ἀρχιππος Ἰχθύσιν App. 226.
Ἀρχύτας App. 350.
Ἀττικός App. 363.

- Βιογίλιος ὁ Ῥωμαῖος App. 270.
 Βροντῖνος App. 350.
 Γοργίας App. 274. 299.
 Δερκυλλίδας App. 149.
 Δημόκριτος App. 326.
 Δημοσθένης App. 272. 278. Orat.
 IX §. 17 App. 275. IX §. 45 App.
 285. XIX §. 30 App. 285. XIX
 §. 154 App. 288. XIX §. 251.
 App. 232. XIX §. 259 App. 339.
 XIX §. 304 App. 250. XIX §. 314
 App. 285. XIX §. 326 App. 286.
 XXIII §. 1 App. 285. XXIII §. 43
 App. 232. XXIV §. 82 App. 334.
 XXV §. 51 App. 232. XXVII §. 67
 App. 387. XXIX §. 12 App. 311.
 LVI §. 14 App. 224.
 Δίδυμος App. 229. 235. 375.
 Δικαίαρχος App. 227; περὶ μου-
 σικῶν ἀγώνων 302.
 Διογενιανός App. 293. 326. 328.
 379.
 Διόδωρος περὶ Μιλήτου App. 329.
 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς App.
 344.
 Διονύσιος ὁ τύραννος Epist. III.
 315 B.
 Δοῦρις App. 233. 326.
 Ἑλλάνικος App. 233. 259.
 Ἐμπεδοκλῆς Men. 76 C; App. 308.
 320. 323.
 Ἐπίχαμος Theaet. 152 E; Gorg.
 505 E; Axioch. 366 C; App. 235.
 301. 321.
 Ἐρατοσθένης App. 250. 270. 394.
 Ἐρμιππος Ἀθηναῖς ἰοναῖς App.
 319.
 Εὐβουλος App. 227. 346.
 Εὐκλος App. 326.
 Εὐπόλις Ἀντολύκῳ App. 227. 228.
 370. Δήμοις 329. Κόλαξιν 228.
 Μαρινᾶ 230. Πόλεσιν 228. Προς-
 παλτοῖς 329. Φίλοις 228. 329.
 Χρυσῶ γένει 256. 294.
 Εὐριπίδης Theag. 125 B; Ion. 533
 D; Rep. VIII. 568 A; Epist. I. 309
 D; App. 345. 357. Ἀνδρομέδα
 App. 255. Ἀντιόπη Alc. II. 146
 A. Gorg. 484 E — 486 C. App.
 314. 370. Ἴππολύτῳ v. 352 Alc.
 p. 113 C; v. 612 Theaet. 154 D,
 Conv. 199 A. Κρεσφόντη Axioch.
 368 A. Κύκλωπι v. 654 App. 292.
 Λαμίας προλόγῳ App. 260. Λι-
 κυμνίῳ App. 285. Μελανίππη
 Conv. 177 A; App. 275. Μηδεία
 v. 758 App. 326; v. 1079 App.
 177. Πελιάσιν App. 328. Πολυτί-
 δῳ Gorg. 492 E. Τηλέφῳ App.
 260. Τημένῳ App. 327. Τρωά-
 σιν v. 1169 Rep. VIII. 568 B.
 Φοινίσσαις v. 19 App. 179; v.
 469 App. 358; v. 858 Alc. II. 151
 B. Φοίξῳ App. 317. Χρυσίππῳ
 App. 177.
 Ἐφορος App. 291. 295.
 Ἐξεφυλλίδας App. 233.
 Ζήνων App. 281.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης Parmen. 127 D.
 Ζωῖλος εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ
 App. 286.
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός App. 270.
 Ἡράκλειτος Cratyl. 402 A; Conv.
 187 A; Hipp. maj. 289 B; App.
 169. 245. 347.
 Ἡρόδοτος I. 25 App. 235; I. 55
 Rep. VIII. 566 C; I. 132 App.
 355; I. 170 App. 360; III. 20
 App. 327; V. 9 App. 287; VI. 86
 App. 335; VIII. 106 App. 343.
 Ἡρόδοτος App. 233.
 Ἡρόδοτος Rep. III. 390 E; Min. 320
 D; App. 257. 292? Ἐργ. v. 25
 Lys. 215 C; v. 40 Rep. V. 466 C,
 Leg. III. 690 E; v. 41 Leg. III.
 677 E; v. 109 Rep. VIII. 547 A; v.
 120 Cratyl. 397 E, Rep. V. 469
 A; v. 233 Rep. II. 363 B; v. 256
 Leg. XII. 943 E; v. 287 Protag.
 340 D, Rep. II. 364 C, Leg. IV.

- 718 E, App. 305; v. 302 Leg. X.
 901 A, App. 385; v. 309 Charm.
 163 B; v. 359 Cratyl. 428 A; v.
 454 Theaet. 207 A; v. 484 Epist.
 XI. 359 A? Θεογον. v. 116 Conv.
 178 B; v. 154 Rep. II. 377 E; v.
 195 Cratyl. 406 C; v. 203 Cratyl.
 398 B; v. 306 App. 358; v. 337
 Cratyl. 402 B; v. 780 Theaet.
 155 D.
- Θεογένης περὶ Αἰγύπτου App. 227.
 Θεόγνις v. 33.—36 Men. 95 D; v.
 77 Leg. I. 630 A; v. 435—438
 Men. 96 A; v. 1253 Lys. 212 E.
- Θεόκριτος XXIX. 1 App. 261.
 Θεόπομπος Στρατιώτισιν App. 226.
 Θεόφραστος App. 366. 376; περὶ
 βασιλείας 355; ἐν ζ νόμων 388;
 περὶ φυτῶν 346.
- Θουκυδίδης App. 149. 216. 234.
 254. 259; I. 1 App. 341; II. 4
 App. 288; III. 38. App. 347; III.
 45 App. 298; VI. 56 App. 285;
 VIII. 64 App. 288.
- Θράσυλλος App. 149.
 Θρασύμαχος App. 275.
- Ἰακώβου ἐπιστολή I. 17 App. 225.
 Ἰάμβλιχος App. 190. 219. 249. 350.
 Ἴβνκος Parm. 136 E; Phaedr. 242
 C; App. 253.
- Ἰπποκράτης Phaedr. 270 C; App.
 326. 407.
- Ἰππῶναξ App. 294. 318.
- Ἰσοκράτης Orat. X §. 17 App. 274.
 Ἰστρὸς ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς App. 233.
 Ἴων App. 283; Φρουροῖς 355.
 Καλλίας Πεδήταις? App. 329.
 Καλλίμαχος App. 293. 326; ὕμνῳ
 Δήμητρος καλὰθου 261.
 Κλέαρχος App. 275. 327. 345; ἐν
 Ἀρκεσίλα 380.
 Κλείταρχος App. 332.
 Κράτης Λαμῖα App. 254.
 Κρατῖνος App. 227. Βουκόλοις 292.
 Ἀηλιάσιν 395. Δραπέτισιν 254.
- Πυλαία 256. 294. 325. Πυτίνη
 228. Χείρωσιν 228. 238. 329.
 Ὄραις 288.
- Κρατῖνος ὁ νεώτερος App. 290.
 Κρεώφυλος App. 361.
 Κτησιφῶν App. 229.
 Κυδίας Charm. 155 D.
 Κώμαρχος App. 233.
 Λάβυς App. 254.
 Λιβάνιος App. 385.
 Λικύμνιος App. 275.
 Λουκίλλιος ὁ Ταρραῖος App. 333.
 Λυκοῦργος App. 340.
 Λυκόφρων App. 295.
 Λυσίας App. 290; πρὸς Μετάνει-
 ραν ἐπιστολῇ 311; Σωκράτους
 ἀπολογία 226.
 Λύσις ὁ Ταραντῖνος App. 361.
 Μάγνης Ποαστρία App. 249.
 Μανέθων Αἰγυπτιακοῖς App. 365.
 Μάρκελλος Αἰθιοπικοῖς App. 367.
 368.
 Μαρσύας ὁ νεώτερος App. 256.
 Μέλητος App. 226.
 Μέλισσος Theaet. 180 E.
 Μένανδρος App. 235. Ἀδελφοῖς β'
 276. Ἀνδρογύνῳ 249. Δεισιδαί-
 μονι 251. Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ
 232. Ἐγχειριδίῳ 239. Θεοφορου-
 μένη 233. 330. Καταψευδομένῳ
 246. Κερκυφάλῳ 233. 330. Πλο-
 κίῳ 233. Ραπιζομένη 251. Σι-
 κωνίῳ 258. Συνερώση 245.
 Ἰθρία 232. Χήρα 239. 395.
- Μεταγένης Ὀμήρῳ App. 228.
 Μουσαῖος Rep. II. 364 E.
 Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός App.
 289.
 Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον
 γράψας App. 269.
 Νικοκλῆς περὶ θεωρίας App. 234.
 Ξενοφάνης App. 347.
 Ξενοφῶν App. 267. 338. 346; ἐν
 τῇ Ἀναβάσει 282; ἐν Σωκράτους
 ἀπολογία 226.

Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι
App. 262.

Ὀλύμπιος ὁ Ἀκραγαντιῖνος App. 317.

Ὅμηρος Ἰλιάδος α' 15 Rep. III. 393 A; α' 131 Rep. VI. 501 B; α' 169 Hipp. min. 370 C; α' 225 Rep. III. 389 E; α' 249 App. 191; α' 343 Cratyl. 428 D; α' 599 Rep. 389 A, App. 350; β' 365 Phaedr. 260 A; β' 396 App. 347; β' 408 Conv. 174 B; β' 547 Alc. 132 A, App. 284; β' 594 App. 281; β' 623 Rep. VI. 501 B; β' 651 App. 243; β' 813 Cratyl. 392 A; β' 827 App. 276; β' 851 Theaet. 194 E; γ' 8 Rep. III. 389 E; γ' 109 Cratyl. 428 D; γ' 172 Theaet. 183 E; γ' 215 App. 311; γ' 359 App. 288; δ' 50 Rep. II. 379 E; δ' 218 Rep. III. 408 A; δ' 321 App. 256; δ' 412 Rep. III. 389 E; δ' 431 Rep. III. 389 E; δ' 453 Phileb. 62 D; ε' 127 Alc. II. 150 D; ε' 221 Cratyl. 407 D; ε' 223 Lach. 191 A; ε' 845 Rep. X. 612 B; ζ' 181 App. 358; ζ' 211 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; ζ' 236 Conv. 219 A; ζ' 265 Cratyl. 415 A; ζ' 402 Cratyl. 392 B; η' 166 App. 243; η' 321 Rep. V. 468 D; η' 360 Epist. VII. 344 C, App. 244; θ' 13 Phaed. 112 A; θ' 19 Theaet. 153 C; θ' 108 Lach. 191 B; θ' 162 Rep. V. 468 D; θ' 548—552 Alc. II. 149 D; ι' 116 App. 246; ι' 308—313 Hipp. min. 365 A; ι' 312 Hipp. min. 370 A; ι' 316. 318 App. 344; ι' 340 App. 273; ι' 357 Hipp. min. 370 B; ι' 363 Crit. 44 B; ι' 378 App. 291; ι' 438 App. 278; ι' 441 Gorg. 485 D; ι' 447 Leg. XI. 931 B; ι' 455 App. 387; ι' 497—501 Rep. II. 364 D, Leg. X. 906 D; ι' 644

Cratyl. 428 C; ι' 650—655 Hipp. min. 371 B; κ' 224 Conv. 174 D, Alc. II. 140 A; κ' 482 Conv. 179 B; λ' 385 App. 373; λ' 514 Conv. 214 B; λ' 638 Ion. 538 C, Rep. III. 405 E; λ' 846 Rep. III. 405 E; μ' 19—24 App. 224; μ' 200—207 Ion. 539 B—D; μ' 234 Epist. VII. 344 C, App. 244; μ' 311 Rep. V. 468 D; ν' 567 App. 402; ξ' 96—102 Leg. IV. 706 D; ξ' 201 Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E; ξ' 291 Cratyl. 392 A; ξ' 294 Rep. III. 390 B; ξ' 302 Cratyl. 402 B; ο' 187 Gorg. 523 A; ο' 262 Conv. 179 B; ο' 394 Rep. III. 406 A; π' 112 Rep. VIII, 545 D; π' 114—116 App. 288; π' 328 App. 358; π' 433 Rep. III. 388 C; π' 554 Theaet. 194 E; π' 776 Rep. VIII. 566 C; π' 811 App. 343; π' 856 Rep. III. 386 E; ρ' 32 App. 262; ρ' 259 App. 243; ρ' 446 Axioch. 367 D; ρ' 588 Conv. 174 C, Rep. III. 411 B; σ' 23 Rep. III. 388 A; σ' 54 Rep. III. 388 C; σ' 84 Leg. XII. 944 A; σ' 104 App. 244; σ' 108 Phileb. 47 E; σ' 392 App. 192; σ' 593 App. 407; τ' 92 Conv. 195 D; υ' 64 Rep. III. 386 D; υ' 74 Cratyl. 391 E; υ' 216—218 Leg. III. 681 E; υ' 241 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; φ' 308 Protag. 340 A; χ' 15. 20 Rep. III. 391 A; χ' 168 Rep. III. 388 C; χ' 262 App. 268; χ' 395 Rep. III. 391 B; χ' 414 Rep. III. 388 B; χ' 506 Cratyl. 392 B; χ' 507 Cratyl. 392 E; ψ' 84 App. 232; ψ' 100 Rep. III. 387 A; ψ' 103 Rep. III. 386 D; ψ' 151. 175 Rep. III. 391 B; ψ' 335—340 Ion. 537 A B; ω' 10—12 Rep. III. 388 A; ω' 80—82 Ion. 538 D; ω' 525 Axioch. 367 D; ω' 527—532 Rep. II. 379 D.

Ὅμηρος Ὀδυσσεΐας α' 32 Alc. II. 142 D; α' 177 App. 190; β' 258 App. 326; γ' 26 — 28 Leg. VII. 804 A; δ' 242 Conv. 220 C; δ' 371 App. 280; θ' 22 Theaet. 183 E; θ' 372 — 376 App. 237; ι' 9 Rep. III. 390 B; ι' 91 Rep. VIII. 560 C; ι' 112 — 115 Leg. III. 680 B; ι' 270 Soph. 216 A; ι' 440 App. 342; κ' 279 Protag. 309 A; κ' 495 Men. 100 A; λ' 307 Conv. 190 B; λ' 449 App. 353; λ' 489 — 491 Rep. VII. 516 D; λ' 509 Gorg. 526 C, Min. 319 D; λ' 576 Gorg. 525 D; λ' 582 Protag. 315 C; λ' 601 Protag. 315 B; λ' 633 Conv. 198 C; μ' 342 Rep. III. 390 B; μ' 428 Epist. VII. 345 E; ν' 89 App. 242; ξ' 234 Theaet. 183 E; ο' 245 Axioch. 368 A; π' 97 App. 335; π' 121 Theaet. 170 E; ρ' 218 Lys. 214 A, App. 258; ρ' 317 App. 396; ρ' 322 Leg. VII. 777 A; ρ' 347 Charmid. 161 A, Lach. 201 B; ρ' 383 Rep. III. 389 D; ρ' 485 Soph. 216 A, Rep. II. 381 D; τ' 43 Leg. X. 904 E; τ' 109 — 113 Rep. II. 363 B; τ' 163 Apol. 34 D, Rep. VIII. 544 D, App. 353; τ' 174 Min. 319 B; τ' 178 Leg. I. 624 A; τ' 395 Rep. I. 334 A; τ' 563 Charm. 173 A; υ' 17 Phaed. 94 D, Rep. III. 390 D, IV. 441 B; υ' 301 App. 333; υ' 351 — 357 Ion. 539 A, App. 326; φ' 285 Amat. 135 A; χ' 16 App. 288; ω' 6 — 9 Rep. III. 387 A; ω' 40 Rep. VIII. 566 C.

Ὅμηρος Μαργίτη Alc. II. 147 B.
Ὄρφεύς Phaed. 69 C; Cratyl. 400 C, 402 B; Phileb. 66 C; Conv. 218 B; Rep. II. 364 E; Leg. II. 669 D; App. 230. 270. 271. 379.
Παρμενίδης Theaet. 180 E, Soph. 237 A, 244 E, 258 D; Conv. 178 B.
Πίνδαρος Theaet. 173 E; Phaedr.

227 B, 236 D; Euthyd. 304 B; Gorg. 484 B, 488 B; Men. 76 D, 81 B; Rep. I. 331 A, II. 365 B, III. 408 B, V. 457 B; Leg. III. 690 B, IV. 715 A; App. 295.

Πλάτων ὁ κωμικός Alc. I. 121 D? App. 281. *Νίκαις* App. 227. *Πεδήταις?* 329.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος Γοργία 514 E App. 292. *Θεαιτήτω* 142 B App. 230; 162 A App. 357; 200 E App. 325. *Ἰππία μείζονι* 304 A App. 319. *Κρατύλω* 403 E App. 249. *Λύσιδι* 214 A App. 258. *Μίνωϊ* 319 C App. 249. *Νόμων* α' 646 A App. 395; γ' 702 D App. 268; δ' 712 A App. 311; ε' 751 D App. 236; ε' 757 B App. 323; θ' 862 A App. 310; ια' 919 B App. 233. *Παρμενίδη* App. 279. 322. *Πολιτείας* α' 329 B App. 407; γ' 403 A App. 298; ε' 453 A App. 283; ε' 497 D App. 235; θ' 583 B App. 255. 291. *Πολιτικῶ καὶ Σοφιστῆ* App. 300. *Συμποσίω* 203 D App. 249. *Τιμαίω* 48 B App. 235; 78 B et 81 B App. 400; 82 E App. 405. *Φαίδρω* 236 B App. 253; 270 B App. 299. *Φαίδωνι* 60 B App. 319; 62 A App. 391. *Φιλήβω* App. 322.

Πλωτῖνος App. 322. 347.

Πλούταρχος ὁ Ἀθηναῖος App. 307. 319.

Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεύς App. 281. *Πολυδευκης ἐν ὀνομαστικοῖς* VIII. 104 App. 276.

Πορφύριος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν App. 404. *Πρόκλος* App. 192. 218. 219. 239. 338. 363. 367 etc.

Πρωταγόρας Cratyl. 386 C; Theaet. 152 A; App. 241. 275. 361.

Πτολεμαῖος App. 367; *ἄρμονικοῖς* 341; *ἐν δ' γεωγραφουμένων* 352:

- ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγήσεων 328.
 Πυθαγόρας App. 353. 361.
 Πῶλος App. 306.
 Σαννυρίων Γέλωτι App. 227.
 Σιμπλίκιος App. 369.
 Σιμωνίδης Protag. 339 A; Gorg. 451 C; Rep. I. 331 D; II. 365 C; VI. 489? App. 298. 301. 333. 359.
 Σόλων Amat. 133 C; Charm. 157 E; Lach. 188 B, 189 A; Lys. 212 E; Rep. VII. 536 C; App. 265. 287. 353. 364. 392.
 Σοφοκλῆς Αἴαντι v. 479 App. 330. Αἴαντι Λοκρῶ Theag. 125 B, Rep. VIII. 568 A? App. 357. Αἰχμαλώτισιν App. 251. Ἀμφιράω σατυρικῶ App. 262. Δαιδάλω App. 333. Κηδαλίῳ App. 289. Αἰνυίαις App. 325. Ναυπλίῳ καταπλέοντι App. 255. 291. Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ v. 1106 App. 326. Οἰδίποδι τυράννῳ v. 4 App. 232. Τρωίῳ App. 357. Φιλοκτήτη v. 386 App. 345.
 Σπεύσιππος App. 219.
 Στασίνοσ Κυπρίοις Euthyphr. 12 A; Rep. II. 379 E?
 Στησίχορος Phaedr. 243 A; Rep. IX. 586 C; App. 293.
 Στράβων VI. 1 App. 250.
 Στράτις Λιμνοπέδαισ App. 293; Ποταμίοις 295.
 Τίμαιοσ App. 275. 332.
 Τίμων ὁ μισάνθρωποσ App. 200.
 Τίμων ὁ σιλλογράφοσ App. 201. 364.
 Τύρταιοσ Phaedr. 269 A; Leg. I. 629 AE, II. 660 E; App. 281. 375.
 Ὑπερείδησ πρὸσ Ἀριστογείτονα App. 254; κατ' Ἀριστοφῶντοσ 288.
 Φερεκράτησ Ἀγρίοισ Protag. 327; Μυρμηκανθρώποισ App. 389; Χείρωνι 250.
 Φερεκύδησ App. 233. 286.
 Φημονόη App. 283.
 Φιλήμων Γάμῳ App. 291; Ἡρωσι 249.
 Φίλιπποσ App. 227.
 Φίλιπποσ ὁ Ὀπούντιοσ App. 218.
 Φιλόστρατοσ περὶ γυμναστικῆσ App. 333.
 Φιλόχοροσ Ἀτθίδοσ α' App. 392; γ' 251; περὶ ἡμερῶν 227.
 Φύλλισ App. 302.
 Φωκυλίδησ Rep. III. 407 A.
 Χίλων App. 254. 283.
 Χρύσιπποσ περὶ θεότητοσ App. 269.
 Ὠριγένησ App. 385.

DIALOGORUM PLATONICORUM

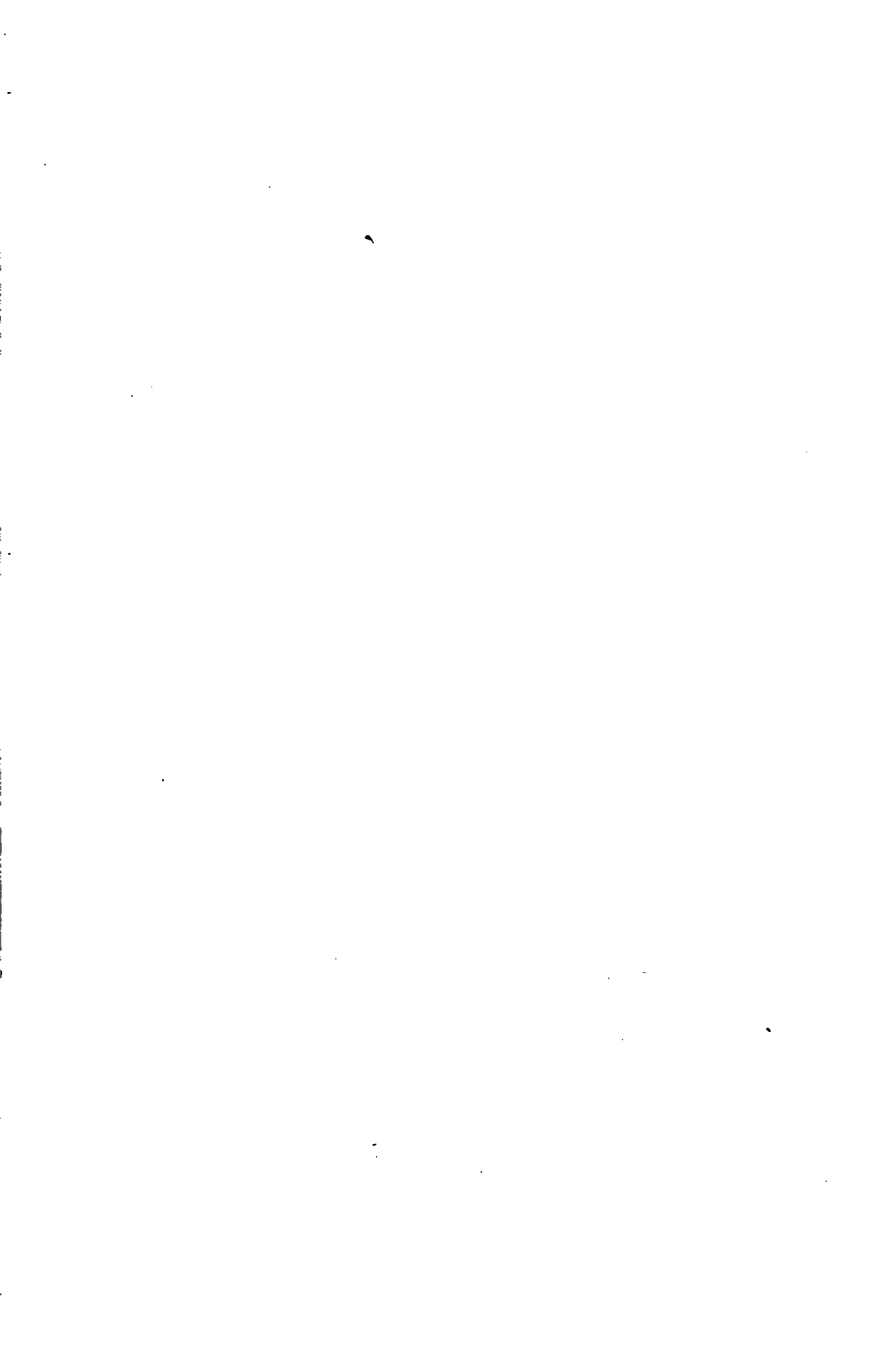
ORDO ALPHABETICUS.

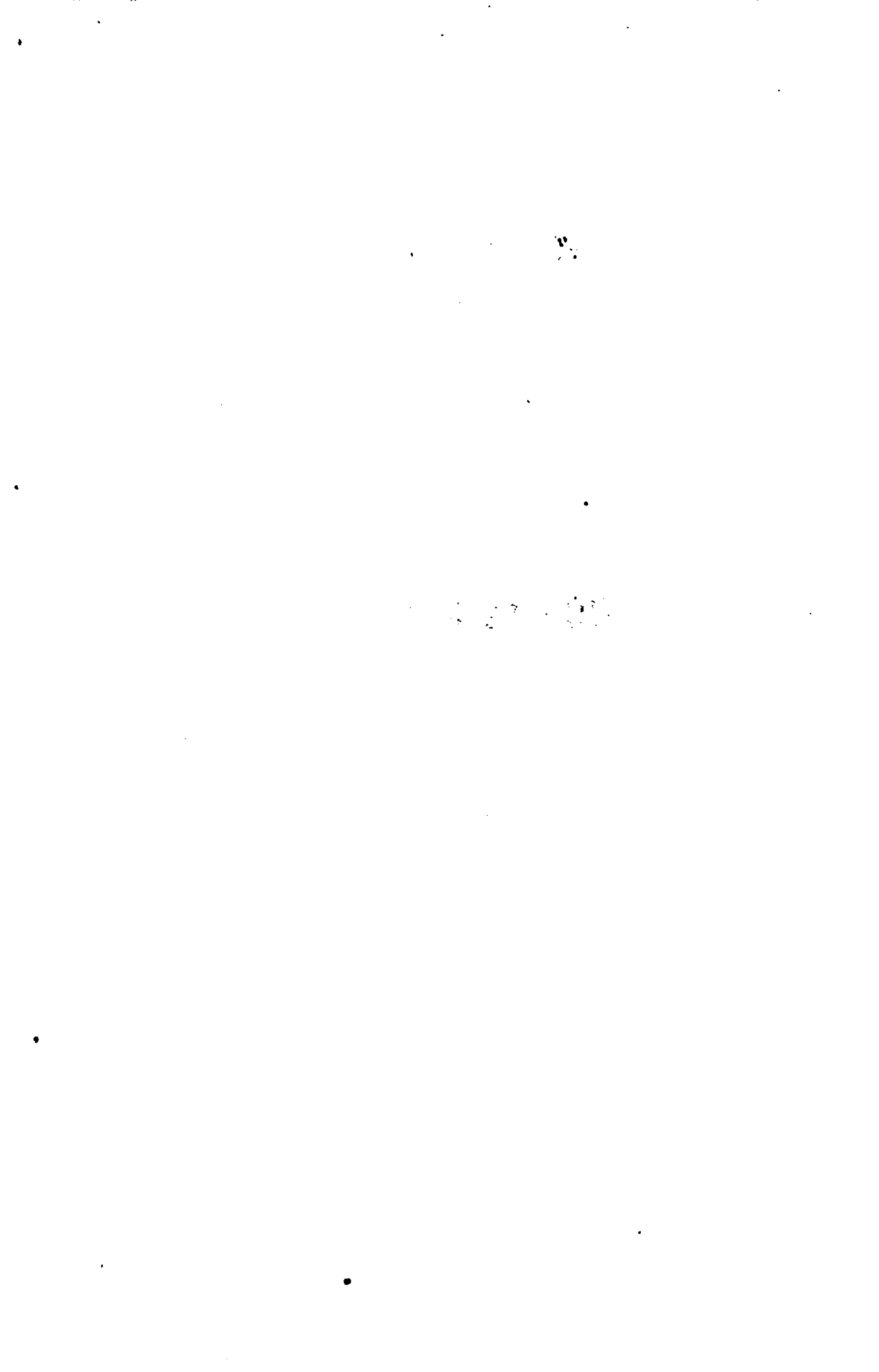
(Spurii notantur asterisco.)

Alcibiades primus	Vol. II,	pag. 271.
* Alcibiades secundus	„ II,	„ 326.
* Alcyon	„ VI,	„ 109.
* Amatores s. Erastae	„ II,	„ 358.
Apologia Socratis	„ I,	„ 25.
* Axiochus	„ VI,	„ 134.
Charmides	„ III,	„ 1.
* Clitophon	„ III,	„ 459.
Convivium s. Symposion	„ II,	„ 139.
Cratylus	„ I,	„ 157.
Critias	„ IV,	„ 422.
Crito	„ I,	„ 59.
* Definitiones	„ VI,	„ 70.
* Demodocus	„ VI,	„ 92.
* Epinomis	„ V,	„ 419.
* Epistolae	„ VI,	„ 1.
* Erastae. Vid. Amatores.		
* Eryxias	„ VI,	„ 113.
Euthydemus	„ III,	„ 89.
Euthyphro	„ I,	„ 1.
Gorgias	„ III,	„ 199.
* Hipparchus	„ II,	„ 346.
Hippias maior	„ III,	„ 363.
Hippias minor	„ III,	„ 400.
Io	„ III,	„ 421.
* De Iusto	„ VI,	„ 81.
Laches	„ III,	„ 31.
Leges	„ V,	„ 1.
Lysis	„ III,	„ 64.
Menexenus	„ III,	„ 439.
Meno	„ III,	„ 316.

* Minos	Vol. IV, pag.	441.
Parmenides	" II, "	1.
Phaedo	" I, "	77.
Phaedrus	" II, "	202.
Philebus	" II, "	51.
Politicus	" I, "	421.
Protagoras	" III, "	135.
Res publica	" IV, "	1.
* Sisyphus	" VI, "	101.
Sophista	" I, "	339.
Symposium. Vid. Convivium.		
* Theages	" II, "	367.
Theaetetus	" I, "	237.
Timaeus	" IV, "	319.
* Timaeus Locrus	" IV, "	407.
* De Virtute	" VI, "	86.

Albini Isagoge	Vol. VI, pag.	145.
Alcinoi Didascalicus	" VI, "	150.
Olympiodori vita Platonis	" VI, "	190.
Prolegomena philosophiae Platonicae	" VI, "	196.
Scholia	" VI, "	223.
Timaei Glossarium	" VI, "	397.

3 2044

MAY 4 1948

SEP 25 1961

1 1967

NOV 27 1973

